

از کتابخانه محمود

الحق

1

سینه

شماره

قوف

Süleymaniye Kütüphanesi	
- Aslı Efsaneli	
Est. Page No.	152

سطح
۱۵۱

بازمانده و محمد الی
کتاب حضرت الوالد
علیه الرحمه
سروطه

151

لولا رخايات ما هو الغدوم من فيض عما يوجد وعبر الكرم من بحر جناب
 عن فلووات العدم او ينشأ نابرش عنيت الحکم اللهم بارئع الالام
 اربع عن بصائرنا جبالا اخبار التي اكر خلاصنا عن الاستغال بالملاهير وازنا
 حيايق الاشياء كما هي **قطعة** بارب بود کول کوز فی بنیا ایلد
 مرآت دلی باک و مجلا ایلد ذکر که سنک شکرگن ایدوب و روزبان
 دل بیس لنگر خمد که کوبا ایلد **شکر** سر نهال ار در سال فرخنده حال
 که نغفات نسیم غیر نسیم شکر ایزد منعال و اهب الامل ایلد
 و تر و سر کین کستان مقال عدیم المثال که رشحات امطار
 فیض آنا را همه خداوند ذرا کجبال کثیر التبر و النوال ایلد سر سبز
 و مخضر اولیه عاقبت قنبا و دبورقن بله برکت و بارز تر بود
 و اتر و صر صر سنگام حرف و شنایله ادراق و از هاری
 شفرق و برت نتر اولق محقق و مقرر در **وان من شی الالبیح** کلمه
 لکن هر چند که باغبان خیال بر دغه امانی و آماله بر یان جو بسیار
 ایلد نخل شکر و سببای تنیه و تر جینا قدام و حرآت و در بار که
 فارس سمت میدان فصاحت و بلاغت صد لجان لسان

لسان به بیع البیان ایلد کوتر در و د حخته در و در لجر یک دکنش
 استقام و جبارت ایلد فوار عبرت اخوان **لا اخصرنا علیک**
 بودنیک کمال غرضی ناطق و متین و مضمون سکنت مستحون
سجده ما شکرناک عن شکرک کوا شکرک علو رببت و فوط صغیر
 منت و معین اولمغیر بلسیل بال لسان عال ایلد بودین تر
 آغاز ایلد که **منت** از دلی دوست ما چه مرآید که سبب اس
 خدا را شاید و طوطر زبان شیرین مقال تکلمه کتوب بقطعه
 سوز که **قطعه** کوان دبان که هج سر آید سزا مردوست
 کوان زبان که شکر بکو بد بر اردوست آن دل کجا که حقیر کجند
 درون و بر و آن دیده بکو که دیده بود او لغا مردوست
 علم مخصوص بوا سلوب مینت مصحوب جناب رسالت بنیا
 سلطان سر بر لی مع اسه بلسیل خوش نوامرو ما بیطق عن الهموم
طوطر دستبان سر ابر ان مو الادی جوی ناصب رایات کنت
نبیا و ادم بن الما و الطین مظهر آیات عظیمه البرکات و ما
ارسدک الی رحمة للعالمین **شکر** کاشف سر علم الاسما و اف
ز فر لیلد اسرر فیض بخشای سافل عالی نکت بردار سر ما و
نت علیه سلام الله فی الصبح و المساء علیه صلوة الله ما هبت الصبا
اترینه ایتفا اثرینه انبا عله اکتفا در **المهم** **شکر**
 محمد نقطه دایرة الوجود و نکتته سراسه فی کل موجود و مشهود
 صاحب لوار الحمد و المقام المحمود **ما الی در اوردی الترفین**
 فی بید اجمته بر رخ کانس الغفلس عن بیابیح الکریم و الجود

واورد المتعطين في قبعا مودنه موارد عين الوجدان و من ان
 صفو الشهود و علم الاله و اصحابه و من انتمى اليه و اجاب به الفاضل
 بسدل الجهد و لنيل المقصود و سلم تسليمها كثيرا **رباعية** كوابية
 رفعت كه ان يست تومنت ما كوما به قربني كه در دست تومنت
 با جرحه قبض بر زمين باشيد **كلمة** ذرة نيا فتم كه ان تومنت
اما بعد اولدم كه در بر حكمت كلك بدايح ككاشيت ابه
 ارقام خطوط موجودات صحيفه ابد اعهه كك و خوبر و نقاش
 قدرت خانه جواهر نشا را رادت ابد رسوم صور مصنوعاني
 لوحه جوده اخراعهه رسم و تصوير ابد بر بموجب مضمون
 عبرت نمون ن العلم و ما يظرون عقل اول و سلم اعلى
 علت خانه ابداع مبدعات و سبب واسطة ظهور سلو غايات
 و سافلات واقع اولوب خانه قوافل اعيان و ذوات و سائقا
 روحل خابن مكنا ت اولدي چونكه بودرة بيضا بر مقتضاي
 فخر اى **و علم آدم الاسما كلها** افق حقيقت آدمى دن طالع و توب
 و بوجوه سرد و يكتا برسند عار معنار **و انشرفت**
الارض بنور ربها مطلع ماهيت انساني دن لايح و بيدا اولد
 لاجرم بونشو كبر مجسمه لطيف و صنايع الهى و بوجوه
 عظم قدرست بدايح حكم نامنا هرا و لماغه حامل بار امانت و كافل
 مهات خلافت قلند **رحم** بر سماوات و ارض و ماقى البين
 قد عرضنا الامانة فابين **ليس في الكون كائنا من كان**
 كافل حملها سور الانسان **اگر چه كم بوفرقه** علبه تك منشور مال

مال تجننه بالكر انى جاعل في الارض خليفة عنوا ايشد مسنون
 و بوزمة سبته تك مد عار احوال بدايح مشا للسر و **سبح لكم ما**
في السماء و الارض بر باينده مد لل و مبرهن اولمغين قند رتبه
 قدر بوند لر سبته سمودن بالا و بر تر و ز بر بگين سعادت
 ر مينكرنده كانه عوالم جسماني و روحاني مطيح و فرمان
 اولوب بموجب خانه ملائكت و مسند نشين سبح ارايك
 اولمشد در ككن مظالم اسما متقابل و مجالى صفات متقابل
 اولد قدر سبدين كاه **و مفضلنا مسم على كثير ممن خلقنا**
خطابله شرف و ممنون و كاه **من يفقه معنا و يفكنا لانا**
 جوابله معاتب و مطعون اولوب بر نوعى خلقت الخلق
 لاجلك مسد عابنه محبوب در كاه احديت اولد و سبغ
 اجلدن اجنه جذبات الهيه ابله اوج درجات جمع الجود
 و اصل و بر فوجر اوليك كالانعام بل ستم افضل مقتنا سبغ
 مطر و دو مضوب بار كاه صديت اولد و خر جهتن احويه
 شهوات رديه ابد حنيفن در كات اسفل اسفلين تفرقة دارد
 و نازل اولوب فرقة اولي ان الابرار لفرغيم ابله مبشر
 و زمرة اخير و ان البخار لفي حريم ابله مقهور و مد فرقتند
قطعة آدمى زاوه طسرة مجونست **كروشنه**
مرشته و حيوان **كربدين ميسل ميسكنه كم از اين**
در جهان ميسل ميسكنه به ازان **بس بر عاقله امر لازم و حكم**
متعمم در كه بر بموجب مضمون **و ما خلقت الجن و الانس**

الالبعدون عبادت حضرت خالق العباد و معرفت
سید او معاد بر له این بار امانت و حقیقت سندی خلقت
اولی عشر بذل تمت و صرف جهت و طاعت قبول
حصول حیات ابدیه ابد سعادت و اصل اوله و وصول
سعادت سرمدیه ابد حیات ابدیه حاصل قیده و ارباب
فطرت ذکا بید بود انجی ظاهر و موبدا در که شرفات بلند ایوان غنی
عرفانه سعادت و وصول و درجات رتبه البنیان مقصود و وق
و جدا نه و لوج و دخول من استک بالکتاب و السنة فقه
استمک بالعروة الوثقی لا انفصام لها منجی حیل المتین
شریعت شریفه بی نمک و بذل مفید در و سر رشته اراد
و محبت اولیا به تشبیه سعی مشکور انکه موقوفه **مشهور**
بذکر یک مرد در روشن دل شور به که بر فرق سر جا بل شور
که تو سنگ صخره و مر مر شور که بصاحب دل رسی گو مر شور
اگر حکم **الیهوم** املت لکم و نیکم و اتمت علیکم نعمتی فموا سنجید
کتاب و سنت ابد عمل موجب فوز و فلاح و باعث نجات دنیا
اولی عشره وسیله کاف و واسطه و امنه در عازم
شایع شریعت عاقبت سر منزل جنانه و اصل و شایع
شاه راه کتاب و سنت بالافزده دار الامان روضه رضوانه
داخل اولور ومع هذا علم و درانت که کجور کنجینه بنوت و کفنه
و فینه خاتمندر **بیت** بین المجهلین سر لیس نغشیه
قدال و لا تشکم للخلق بکلیه **نثر** بو مقصود کن منقده ظهور

ظهور و ظهور و جلوه کرا و لا سرار باب فلو کب ارادت
صا و نه و محبت لایفه لر امله نظر کبیا اثر لایه منظر اولی
منوط و مربوط اید بیکر ک الشمس فی وسط النهار روشن و کما
نه کم قطب لافان قدوة العشاق حضرت مولوی
قدس است نکا ستره مشهور معنور سبده پور مشر در که
مشهور گفت بنجا مبر جل را کامی علم **نثر** شرحی بهلوان بر دلی
لیک بر شبر مکن سسم اعنبد **نثر** اندر آدر سابه نخل ابد
خوش در آدر سابه آن عاقل **نثر** کش نیار در آدر زره تا قمر
ظل او اندر زین چون کوه قاف **نثر** روح او سبغ بس عالی طواف
که کبوم تا نمانت مدح او **نثر** مسج انرا مفتح و غایت مجو
در بشر و پوش کشت آفتاب **نثر** قسم کن دانه اعلم لیسوا
نثر بو قضا باسی و اضحه المدلول و بو مقدمات واجبه القبوله
بنا بو عبد حقیر تذب قاسی محمد معروف بن محمد شریف
العباسی **بیت** اصح الله تعالی شأنه صا
با کثر عما شانه **نثر** او ان حدیث و زمان سببا و تدن
طایفه مذکوره یک سر بر قطب فلک هدایت و محور کردن
کرامت در اول **بیت** الذین هدایتهم بهم افند **نثر** مضمون
خرمن هدایتند بر خوشه و نعمت بیله نه با بتلندن
بر توشه در یوزه ایدوب **المزاج** مزاجت مستعد
عدا و اجنادن عدا و لئین رجاسیله دایما مهر و مجلند
حرز جان و اخلاص و ارادت کنی کج سبک درون

دلده نمان انشیدر شعر جبلت عر حبت ارضت حبت
دار جو لونا ان بکون عر حبت بیت در کام دل م جاشنی شه حبت
باشیر فرورفته و با جان بر آید **شعر** اکثر اوقات و اجنب حبت
شعار ان تفحصه تک و پو دشمال و اطوار پو
انار لربن خسته جنت و جزا بدب کما قدسنة السائل
جمعته کوشش و طاقت بند کچه منبهم مقالات عظيمة البر کاتر
در کتبه سع و زرشن ایدر در بود خرمقن و مقرر در که اصحاب
و جد و مالک در حالات کران بها و عز کالات بی مثل و مثال
قره و بجز و ذوق و وجدانه مر با و کان شود و ایتان در
بدا و لغین عواص عقل و حواس اکادست رسد در
اولن امر نادر و جوهر رخ د خرد شناس آن قیمتد ملک
عاجز و متجز در و بودر شاهوار صدق سینه احرار در
دل کبر مستور و نهان و بو کوسر حال بقدر مسند و نه صدر
کبارده جان کبر محض و نهان اولده و عز کون کبر خطا مر جان
مر کم سر ما به بودر بکتا به جز بار و سر بی بضاعة بو
یا قوت شغاف بی بها به لابق و سزا دارا و لیمز **شعر**
علم الصوف علم لبس برونه **•** الا اخو فطنه با حق معرفت
لبس برونه من لبس بشیده **•** و کیف یثمد ضوا الشمس کل وقت
لاجرم بزم وصلت بارون دورا ولان خیال بلبه فنا
و صحبت دلدارون بهجرا ولان کفت و کوسبیله قلبه
شلیت ایدوب ذکر العیش نصف العیش مخواسخه دایما ذکر

ذکر بارید رطب اللبان اولوب و شکر و لده ایدر اوقاتی
گذران اولور سه عجب اولمز **شعر** کر نذر ام از شکر خزانم
این بسی بهتر که انذر کام زمره اسکان نسبت بعرض آمد
فرود و ور نه بس عالیت پیش خاک تو د **•** ناسط علی نذا
بو با بد و نچه کن ب حکمت نقابی قبیله مقاصد و نچه فصل الخطاب
عبرت مانی عهدن مطالب و مراد قبلوب نغیات
شایم مطالعه لریدن قلب نمکین مردم غنچه مثل شکفته
و خندان و رشحات زلال ملاحظه لریدن دل بزمده
و خیزن دایما از بارها و رستان کبی سر سبز و ریاض اولمز
ابکار رنگات عنبرین نقابک رواج طیبه سبیله و ماغ جان
مبخر و شمایم جعد مشکین نابک فواج مسک الختام غریبه
شام جان مطهر ایدر اتفاقا سانسین تقدیر بوحیه
کثیره التقصیر و الی مالک حقیقت ساکت ساکت طریقت
وصاف اعیان اولیا کتاف رموز اصفا الملتحی الی
رحمة ربه الوفی مولانا حلین حسین المتخاص بالصفی عالم
بمطرفة الخف حضرت نیک جمیع و تالیف اولوب رشحات
عین الحیات ایدر سنی ولان کتاب بلاغت اختیابی
سوق ایدوب و قلم اول مجسوده فصاحت شعار و جوده
بلاغت و تارک مخا بر رنگینز ملاحظه و معنای شریفی در حفظ
اولذبه عبارات فصیحی سی چشمه حیوان کبر روح بخش
فرخ فرا و اشارات بلیغه سی مرآت اسپندر بصفت صفا

بی قیاسرین مباشرت اولندرد **ذکر محمد باو شاه اسلام**
چندانکه نگا خلافتش الی یوم القیام مادامکه بوفتند
میشاقم امر خداوند صاحب البر والایمان ابله داید
بقرار و تیغ زرین تاب زمره نیام تو الی لیبالی و آیام
و تعالیب مشهور و اعوام ابله سارود و اول حضرت
واحد حق و جناب فیاض مطلق اجبت بدایع نعمانه عمت
صنایع الاله درگاه عالم بناهندن رجا و اسند **اولندرد**
اول آفتاب عالم تاب دولت قاسمه و ماه جهان
افروز سلطنت با سره نور با صره شهر یاری غزه
ناصبه تا جداری مجبی رفات ملوک سواف منظر تجلکم
خلافت مرات جال آتی جا حکم للناس اما ما طغرائی
مثال و جعل کلمه الذین کفروا السفلی و کلمه الله هی العلیا
طراز خلعت ممالک ستمانی سرمانه نسخه جهان بینی کتاب
ایوان صاحب شران نامسا علام الاسلام بالانصار
الصمصام مالک رقاب الامام بنایبده المکت العلم
غوث المظلومین معین المملوین کرمنا لاسلام المسلمین
ستخدم الملوک و السلاطین مستعبد الاقبال و الخواصین حاکم
ممالک العالم ظل الله الممدود و حکم کافه الامم باسط باط
الامن و الامان بانی مبانی العدل و الاحسان مشبه محمد
الذین المبین ممدارکان الشرح المبین مالک الامانه
العظمی فی اقطار الافاق صاحب الخلفه الکبری بالارث

بالارث و الاستحقاق الذی یفخر بلتم عتبه العلیه الاقبال و الذکر
یابوی بدوام ملازمه سنده السنیه الغز و الاقبال المنصور
بجنداته المؤید من عنداته قهرمان الما و الطین
عون الضعفاء و المساکین غیث الحق و الدوله و الدین
غوث البریه و غیث الارضین **نظم** آسمان عز و دولت
آفتاب معدلت تو امان فتح و نصرت قهرمان ما و طین
بادشاه هفت کشور شهر با بحر و بر مالک ملک بکنده خرد
روی زمین در دریا می سعادت نخل مانج سلطنت
کوکب برج سبادت مرکز دنیا و دین **نثر** کاسر الاکامه
وقایم القوم سلطان العرب و الجحیم و الروم
السلطان ابن السلطان السلطان **مراد خان ابن السلطان**
سلیم خان ابن السلطان سلیمان خان لازالت
رايات نصرت منصوبه فوق السما و آيات دوله
مکتوبه علی لوح البقا حضر طربنی سر بر سلطنت و
تککاه خلافتده الی قیام الساعه و ساعده القیام
پاینده و سنده ام و نخل طلبیل رافت و مرحمت و سایه
بلند پایه عاظت و شفقتمی سرق فریق کافه انام
اوزره ممدود و بردوام ابله ابن **نظم** اول سلیمان
رفعت و جنبید و دار احشمتک قصر قدر و تمتی سنجک و محور
اوله اول سما یون طلعت و مهر فلک ما همتک
آفتاب شوکتی کوندن کوندن پر نور اوله مشخ و نصرت

اسم عنان اولیای غریبا، قهر و ذلت در دو لنگر مغرور اولی
 پند دولت ماب سجدگاه و دیوار لوب، پادشاهان ممالک
 امرینه نامور اولی، رایت عالم سنان آیت
 فتح و ظفر، لشکر کشور کاشی دایما منصور اولی
تنبیه اصحاب علم و عرفان و ارباب ذوق و وجدان
 حنفی پور لبه که ترجمه کنایه زیبا رویان بیان
 لباس تصنیفات مترسلمانان برمی و طراز تکلفات
 منشیان عمر اولی لایق و حرم کوریلوب مفهوم کلام
 الا لیکن سهولت منم اولی نمانده سعی و اقدام اولی نشر
 و مادامکه اختلافات موارد استعمالات استغنی سنج
 کلامه تعقیب اولی لفظا بلفظ ترجمه اولی بول پیرده که منم
 معناده صعوبت اولی بلفظ ترجمه دن مفهوم کلماتی ترجمه
 عدول اولی نشر و بعضی کشف و تزیید محتاج اولی لان
 مشکله سنی طاقت بند کج ایضاح و تفصیل اولی بترجم
 کلامی ایله مؤلف کلامی بینی لفظا کاشفه ایله فصل ایله
 و هر کاشفه تک نهایتا انتی لفظیله اشارت اولی نشر
 هر چند که بو بابده بو فقیر بیقتدار قصور بعضا عیینه اقرار
 و قلده استظاعته اعترافله اعتذار ایله بنیه **من صنف**
فقد استمدف سنده عاصجه بدنی سهام طامت و نشانه
 خدمت عزامت اولی امر معهود بلکه مشهود کافه سبک
 عصمه وجود در اما انکه که اصحاب علم و کمال و ارباب

و ارباب فضل و افضال در عین تحسین و نظیر این و ذوق
 ایله مطالعه و فکرة ابدی صادق اولی که خط
 و ذلالتی ذیل عفو ایله پوشیده و مستور و همغواش
 دستخطی منم کرم ایله اصلا حده سعی مشکور و بذل مغرور
 ایله **رابع** کرم بر این ترجمه سهوست و خط
 از لطف توام امید عفوست و عطف من بر در جمل
 خویش بر داشته ام بسیار تو تم مکوش در کشف عطا
 در جبار و اتق اولی که ترجمه به مقتدر اولی ان سنده کنه
 و برایشان روزگار صفا می و نترنده و عاثر خیر ایله
 یاد و ذکر حبیب الله روح روانی سرور و شاد ایله
قطعه اهل دلدن بود مرادم که خیر ایله عارفی بی
 یاد ایله را ایله کج نظیر بو ترجمه به برد عا بیله اتی
 شاد ایله را **نثر** و حنفی پور لبه که بو کتاب شریفه اگر کم
 خاصه سببه نقیضه به اولی لایق احوالی بیان اولی نشر
 و خانوادہ خواجگان قدسی سانه بنا اورد جسم طریقتی
 تفصیل و عیان فلتنه در لکن ضمنده طرق موصیله تک
 اصوله اشارت و طایفه اقرب طریق اشارت اولی نشر
 و اردر و من استدل الحیثه و التوفیق و بین از نه التحسین **افغان**
ترجمه رشحات عین الحیات ناضل آثار اسلاف نایه
 انجار اشرف جامع شایب الا برار ناضل مقامات الانجا
 یعنی مؤلف رشحات مولانا سید علی بن حسین المشتمر

x

بالصغر شرفه آینه نیک بطفه الحفر و الجسر ایدر که چون
بیامین الطاف الهی و برکات اعطاف نامناهی آید سینه
سکز بوز سگان طغوز ذوالعقد سر او خنده ولایت
نزالت هدایت منقبت قطب الکبریا المحققین غوث العظام ابو عبد
ناصر الحق و الحقیقه و الدنیا و الدین **خواجہ عبید الله**
رفیع الله نیک عهد و ارضاه حضرت نرنیک عتبه علیه السلام بقبول
سراخ از اولین و اوقع اولدسر و برکرة و خرسنه سکز بوز طغان
اوج بریح الاخر او ایلنده اول استانه خادملرنیک نرن
بای بوسله شرف اولین ال و در اول زمان سعادت **خواجہ**
خواجہ حضرت نرنیک نجاس عالیله رنده و ایا سلسله نقشند
اول نرنیک خصایص و شمایل و منابت و فضایل ذکر اولنوبه بوجهر
انک استماعیده شرف حاصل قبولدسر و علرالاتصال اول حضرت
زبان مجرب با نرنین وارد و جاپر اولان معارف و حقایق
بلند و لطایف و دقائق ارجمند دن بعضی سنک فهم و ادراک
متعدد و مختلف اولوردی و اول فوائد شریفه و جواهر
نفیسه به امداد لطیفه بدر که ابله صدق قوت حافظه ده
لولو مکنون کی برورش و ربوب بر صحنک انقضانی و بر
انطواسند لشکره اول مخفوطات و مکنوناتی در شایسته
تبدیل و تغییر رسته تعلیق و محرره جکر در چونکه شایسته
حوادث کردن و سامت نوازل کوناگون و اسپه سید
اول کعبه عزو اقبال مجاور سب سعادتند دور و اول قبله

قبله امان و امان ملازمی و دستند محروم و بهجور اولد
سمان اول اشاده خاطر دن کجدمیکه اول ایام سعادت انعام
و اوقات میمنت فرجایده قیلا ده کردن عقل و موش
و آویزه کوشواره کوشش اندیکر در رککات کران بها و لالی
اسموعات بی مثل و بی سمت ارس بر بره جمع ابله تا بویگرشته
باوین بعد و بخرانه رضینق و بار و بویا شکسته ز اوزنه بایس
هممانه انیس و عشق ارا اولوب شاید دل محزون انک مطلقه
معانی سندن نقش حاصل اوله و دیده بر خون اول صورت **خطوط**
با تفقد نوع تسلی بوله **نظم** چونکه شد از پیش دیده و دل
بوی کل را از که جویم جز کلاب چونکه کل بگذشت و گلشن شد
خواب نمانی باید از دمان با دکال چونکه شد
خورشید و ما را کرد داغ جاره نبود بر منقش از جواغ
ترجمه کل کجوب چون گستان اولد **خواجہ** در نرنیک
بوینی الا کلاب دیده دن چون غالب اوله و مسل بار
نمانی فالق کر کرد با دکار چون کنش کدوب برنده قوت
داغ برینه بافتن کر کن لاند جبراع **ترجمه** لکن عوارض
روزگار و نواب لیل و نهار سبیل سر زمان بو معاد
عقده تاخیر و تراخی کشاده اولمزدس و رسته تالیف
و تلفیق کرده تعویق کشایش بولمزدی تا که بو حالت
اورزه اون التي بل مرور ایلوب سنه طغوز بوز نارنجینه
ایریشدی سنه نرن بوره شهورنده اول داعیه قدیم سمت

تجدید بولدس و خاطر اول جیح و تریبہ سبج و غازی
 اولدر و بوسلہ شریفہ اولور نیک و خلفا و اصحاب
 طبقہ بعد طبقہ احوال و اطوار ندرن بر شندہ کہ بنہ بو طایفہ
 علیہ نیک کتب معتبرہ لرندہ متفرق کور مشیدر و یا خود خواجہ
 حضرت ندرن و سائر بوسلہ عزیز لرندن بلا واسطہ و
 بواسطہ استماع المشیدر ترتیب لاین و ترکیب موافق
 ایله بو مجموعہ ده درج ایلیدر و از خواجہ حضرت نیک شامل
 و مناقب ذکر بلکہ کہ بو تالیفدن معصوم اصیل و بوقتیفند
 علت غائی اولدر کہ اتقاه ابر شدر در اول حضرت نیک
 احوال و مقامات و اطوار کرمانتہ شرح و ایراد ایله
 سکتہ الحتام قدر و بو کتا بہہ سر برده کہ علر وجه الاطلاق
 حضرت ایشان دینلہ اندن مراد خواجہ عبیدانہ
 قدس سائتہ نکا سترہ حضرت ترمیدر و سر برده کہ بو طایفہ
 علیہ روح الله نکا ارواحهم حضرت نیک معارف
 و لطایفندن بر نکتہ ایراد اولنه فاصلہ ایچون ایکن
 عنوانندہ رشخه لفظلر بایز لشدر و سائر مواضعده
 بر برده کہ فاصلہ به احتیاج اوله انده بردایره صغیر
 قولمشدر چون بو فیض نور سیده بر رشخات جانفراور
 عین الحیات قدوبار باب علم و عرفان و اصحاب ذوق
 و وجدانندن ترشح ایردوب باین صدور طایبان صادقان
 و مجانب کامل الاختصاص طراوت تازه و نصرت با اندازه

اندازه و بر در بو اجلدن رشخات عین الحیات ایله شمر اولدر
 و عجیب انفا فائده ندر کہ لفظ رشخات کہ عدد حودین
 حسابجه طعوز یوز طعوز در انعام کتا بہ ناریج واقع اولدر
 نہ کم آخون کتا بہه واقع اولان قطعہ و رباعردن ذمیر
 و اتہ بیدرالی الرشاد و طالب طریق و ساکن سبیل
 محققین اولانردن ملتس نامبول اولان اولدر کہ ذکر
 اولان عزیز لک احوال و اطوار و معارف و اسرار لر
 مطالعه سندن خوشش وقت اولد قلدنہ بوجع و تریبہ
 متصدرا ولانی گوشه خاطر دن دور ایتوب دعا خیر ایله
 یاد ایلیدر و شعور ایله متصف اولوب منصف اولان
 لک مکرم اخلاق و مراسم اشفاق قلدنن مرجو سول
 اولان اولدر کہ چون بو کتا بہ جامع اولانک بو کتف و کوه
 اسل حقایق و ذمنا بیک نعتل شمایندن غیر مدخل
 بو عیندکی روشن و ظاہر و بو طایفہ نیک لطایف معارف
 ادا ده ترجان لکن غیر حصه و نصیب اولماد و غیر باین
 و با سردر پس لازمدر کہ بو عزیز لک عبارات اشارات
 ہر ف تاوک طعن و انکار ایردوب کند ولرن ہا و نہ ہون
 و اربار و باد یہ ہلاک و بوارہ القانیمہ و السلام علر
 تابع الہدیر و بو مجموعہ نیک بناسر بر مقالہ و اوج مقصد
 و برخانہ اوزرہ واقع اولدر منہ المبدأ و الیہ المعاد
 و فہرست مقالہ و مقصد و خاتمہ بودر

مقاله من اولها الی آخر باطبقات خواجگان سلسله نقشبندی
قدس الله تعالی اسرار سم العلیه بیا نده در رسم علوم و اجتهاد
و رسم بطریق التفسیل و الله یقول الحق و موید السبیل
مقصود اول **خواجه عبید الله** تا شکر حضرت مرثیه ابابعد
و افر بار و تاریخ ولادت و ایام صباده و افع
اولان احوالی و شمائل و اخلاق و اطواری و ائمه ائمه
سفر اسرار و مشایخ زمان ایله ملاقات مری بیا نده در **مقصود**
دوم بعضی صفات و معارف و در فایق و لطایف و حکایات
و امثال و روایات و احوال بیا نده در که خلال مجالد
خواجه حضرت نرنگ بی واسطه استماع اول شکر **مقصود سوم**
خواجه حضرت نرنگ ظاهر اولان بعضی تصرفات عجیبه و خوارق
عادات غریبه بیا نده در که هر مرتفات و عدولدن منقول
در درجه صحت مونسولدر و مقاصد ثلثه دن هر برسی در
او بر فصلی شکر **فائده** خواجه حضرت مرثیه و فانی و در
آخره کیفیت انتقال و ارتحال بیا نده در **مقاله**
من اولها الی آخر باطبقات خواجگان سلسله نقشبندی
قدس الله تعالی اسرار سم العلیه بیا نده در رسم علوم و اجتهاد
و رسم بطریق التفسیل و الله یقول الحق و موید السبیل
نفع بوردیه که **خواجه عبید الله** تا شکر حضرت مرثیه تعلیم
ذکر و نسبت طریقت خواجه کاتب قدس الله
تعالی ارواحهم مولانا یعقوب جرنی حضرت نرنگ المشرود

المشرود و انور خواجه بهما الدین نقشبند حضرت نرنگ و انور سید
امیر کمالدن و انور خواجه محمد بابا سما سی دن
و انور خواجه علیر ایتنی دن و انور خواجه محمود الجیر
نصیر دن و انور خواجه عارف ربو کروی دن
و انور سلسله خواجگان اولان خواجه عبدالحق
عبد و انور دن و انور خواجه یوسف سیدان دن و انور
خواجه علیر فارمدردن و انور شیخ ابوالقاسم کرکاتی دن
و شیخ ابوالقاسم علم باطنه انساب ایکی جاننده در
رشتدر شیخ ابوالحسن عرفانی به در و انور شیخ
ابوزید بسطامی به در **و شیخ** ابوالحسن عرفانی حضرت نرنگ
ولادت شیخ ابوزید بسطامی و فائز دن بر مدت مسکه
واقع اولوب شیخ ابوزید حضرت مرثیه انوری زبیر
ظاهر و صور و کله روحاندر و شیخ ابوزید کتبت
و ارادتی امام جعفر صادق رفیع الله تعالی عن
حضرت نرنگ در و نقل صحیح ابد ثابت المشرود که شیخ
ابوزید کتبت و اخوی ولادتی حضرت امام جعفر کتبت
مسکه در و امام جعفر حضرت مرثیه انور زبیر
کذلت صور و کله محسنو بدر و امام جعفر رضی الله تعالی
عنه حضرت مرثیه شیخ ابوطالب یکی قدس الله
تعالی سوره قوت القلوب نام کتبت و ذکر اند کبری
اوزره ایکی جانب نسبتی ثابت المشرود

کند و والد بزرگوار را امام محمد باقر رضی الله تعالی عنه
 حضرت ترمذی در وانکرک داخی کند و والد گزیده را امام
 علی زین العابدین حضرت ترمذی در وانکرک داخی کند و والد
 شریف را امام حسین حضرت ترمذی در وانکرک داخی کند و والد بزرگوار
 امیر المؤمنین علی المرتضی کرم الله تعالی وجهه حضرت ترمذی
 رضوان الله تعالی علیهم اجمعین وانکرک جناب است
 بنام مسیله الله تعالی علیه وسلم حضرت ترمذی در و شیخ طریقی
 قدس الله تعالی روحه اسم الله اهل بیت منتهی اولاد
 جهت نفاست و شرف و عزتند او نور سلسله الدب
 دیوتسبیه بمیشد در و شیخ ابوطالب کنی قدس سره قوی
 اوزره امام جعفر صادق حضرت ترمذی بر نسبتی داخی والده
 کریمه لری والد القاسم بن محمد بن ابی بکر الصدیق رضی الله تعالی
 عنهم حضرت ترمذی در که مذکور قاسم فقیرا سبب دند و ظاهر
 و باطن علمنده کند و زمانک بی نظیر بدر وانکرک نیست
 ارادت باطنی را رسد فارسی حضرت ترمذی در و حضرت سنان
 شرف صحبت رسول الله صلی الله علیه وسلم حضرت ترمذی
 مشرف اولوب و اول حضرت انتاب باطنی سبب بله امیر المؤمنین
 ابوبکر الصدیق رضی الله تعالی عنه حضرت ترمذی در و مذکور اولوب
 کرکانی نک بر نسبتی داخی شیخ ابو عثمان مغزی
 در وانکرک ابو علی کاتبه در وانکرک ابو علی رود بار
 در وانکرک جنید بغدادی در وانکرک سر سقراطی

به در وانکرک معروف کرخی به در و شیخ معروف فک داخی سبب
 جانبی نسبتی وار در بری داود طانی به وانکرک حبیب عمرتی
 وانکرک حسن بصری به وانکرک امیر المؤمنین سبب رضی الله
 تعالی عنه حضرت ترمذی وانکرک حضرت رسالت در صلی
 تعالی علیه وسلم و شیخ معروف فک بر نسبتی داخی امام علی رضا
 حضرت ترمذی وانکرک والد را امام موسی کاظمه وانکرک
 داخی والد را امام جعفر و امام جعفر ک نسبتی حضرت
 رسالت منتهی اولوبه دکر بو فار و دکر اولاد لند و عی کسبید
خواجه یوسف همدانی قدس الله تعالی روحه قصابی سره قطب
 الا و لیا خواجه محمد با رسا حضرت ترمذی فصل الخطاب نام
 کتابنده بهور مشرد در که مولانا شرف الدین العفیلی روح
 تعالی روحه حضرت ترمذی که علامی عظیم الشان و کنار
 خاندان خواجگانند مذر خط شریف بقره باره مشرد در که شیخ
 یوسف همدانی حضرت ترمذی را در سکر با شنیده اکبر بغداد
 وارب ابواسحاق فقه دان علم فقه او کر فزی را
 و علم فقه ده درجه کماله ایر شد بله و امام ابو حنیفه
 ایدر و اصغف و بخاراده تحصیل علم ابله بله عراق و خراسان
 و خوارزم و ماوراء النهره مقلد و صاحب قبول
 اولدیر بدت داخی کوه رزده ساکن اولدیر
 حضرت ترمذی شیخ عبدا الله جوینی دن کیدر
 تصوفده انتا بلدی شیخ عبدا الله جوینی
 و شیخ حسن سمنانی و شیخ ابویوسف فارمدی

رحمته لقا حضرت زین العابدی و لاد مکر درت بوزن
نار بختند و وفات مکر بشوز او نوز بشده واقع المذبح
بوفتد برجه مدت عسر لار طغسان بشس بل اولور دمار
امام باغنی ده مذکور در که خواجه یوسف سمدانی احوال ذکر است
صاحبی ایدی بغداد و اصغومان و عراق و خراسان و سمرقند
بخاری ده افاده و استغاده به مشغول اولوب و حدیث
شریفه سنده عالی تحصیل ایدوب و سلیمان و عطف و یحیی
الجبوب خلق انفاس قدسیه زدن منتفخ اولد بلر کاه
کاه مریده ساکن اولور ایدین برد فقه کبر و مرده کتله غمت ایدوب
مراتدن جقوب بولده وفات ایدوب وفات از کلام موصوفه
دفن اولد بلر روایت ایدر که بر زمانه نصیره حضرت
خواجه نیک مرید زدن ابن البخار نام کسینه جد مبارک زین
مرده نقتل ایدر قبر مبارک کبر مرده در زار زبارت
ایدوب انگله مبرک اولور خواجه یوسف قدس الله
سره حضرت مرنیک وفات قریب اولیچن اصحاب فقر استند
مرینه دعوت و مقام ارشاده و اسئل اولمشن درت کسینه
بولند مکر کسند و برینه خلیفه نصب ایدر و کند و کسینه
دن صکره فر لوراک مرر خلیفه حقه دعوت طالب ایدر
طریق هدایه ارشاد و هدایت ایدر و حضرت
خواجه نیک سار خلفا و اصحاب بولمره بر سبیل آد
ملازمت و متابعت اوزره اولد بلر ذکر اولسان

اولان خلفا دن سررنیک زینب اوزره ذکر
خوجان سلسله سر فاقینه وار بجه طبقه بعد طبقه
ذکر اولور انشا الله تعالی **خواجه عبد الله**
برقی قدس الله تعالی بولمر خواجه بونفک
خلفای اربعه سندن اولکر خلیفه لر بر اصمده
خوارزمدر عالم و عارف و صاحب کرامات
و مقامات ایدر و انساب شیخ عبد البرک سمعانی
ده رحمه الله تعالی مذکور در که خواجه عبد الله کسینه
برق لفظنه در راه مهمل شده ده نیک فتحله که
بره نیک معربدر زیرا که خواجه نیک آبا و اجد اوزدن
اکثر بره فر دشن ایدر قبر مبارک کبر تل شور ستانده
شیخ ابوبکر اسحق کلابا در حضرت مرنیک فرار سر یانده
واقع اولمدر رحمة الله تعالی **خواجه حسن انداقی**
قدس الله تعالی خواجه یوسف حضرت مرنیک ایدر
خلیفه لر بر کینتدر ابو محمد و نام شریف لر حسن
بن حسین انداقی در و انداق بخارادن اوج فریح
بعد بر قریه در سمعان اناننده ذکر است که مردن
ایک فریح بعد بر قریه داخلی دارد که اکاسه
انداق در و انداق اندک لفظنیک معربدر
خواجه حسن بخار افرنده واقع اولان انداق دن در
مروده واقع اولان انداق دن دکدر و سوره شد که

ب

ج

خواجه حسن کند و زمانه شیخ وقت ایدر حضرت
 دعوت و مریدان تربیده کوچک طریقه ایدر ایدر
 صفای وقت مالک و عبادت در باضنده انرسنت حضرت
 رسالت صلوات الله علیهم وسلم ساکت ایدر خواجه
 یوسف سمدانی صحبت ایشوب سخته بلخره متکلمند و نظر
 ایدر خواجه یوسف خواصندن ایدر و انرا ایدر خوارم
 و بعد اده بله سفر ایشرا ایدی و شیخ سماع
 ایدر که بنم انمره اول ملاقاتم مروده خواجه یوسف
 سمدانی خانقا بنده واقع اولدر لکن انرا ایدر
 اندن صکره بخاراده ملاقات ایدوب خدمتله ملاقات
 ایدم و مشرف مجتهدین عنایت بدم و انرا در کمال
 کمال مرتبه اکرام ایدر ایدر و انرا در تبیین و تکرار تعلیم
 استناد و شیخ خواجه یوسف سمدانی روایتندن روح
 حدیث استماع ایدم و لا ایدر درت یوز التمش ایدر
 و دقا ایدر بشیور الله ایدر رضایت ایدر انرسنده و ایدر
 اولدر یونقدر چه مدت سمر ایدر طفتان بل اولدر و خواجه
 حسن حضرت نیک بدر امام عالم و عامل عبد الکریم اندانی
 در که سمش لایحه ایدر انک شاکر و عظیم در روایت
 اولدر که خواجه حسن اندانی حضرت ایدر خواجه یوسف حضرت
 خدمتله بشیور انرا در نسبت و طریقت ایدر اولدر
 کمال توجه و دوام شغلندن آرزو مانده کند و ایدر عظیم

بر عظیم کیفیت غالب اولد بکه اکثر مهمات ضروریه تدارکندن حاصل
 و تدبیر معیشت اولاد و ازدواج خاطر خاطر فیض ماثر لادن ذائق
 اولمشید بر کون خواجه یوسف حضرت ایدر انمره نصیحت ایدر
 دید بکه سرفقرا کمال و صاحب عیال سزا مور ضروریه کوزه
 بالذات با شرت انک واجب و ایدر انمال انک شرعاً و عقلاً
 لازم و لازمبر خواجه حسن جوابده بنم عالم بر وجهی در که
 غیر از این طایفه بودند و ایدر و یوسف خواجه یوسف
 حضرت ایدر عنایت کلوب خواجه حسن عتاب ایدر اولدر
 خواجه یوسف حق سبحانه و تقا ایدر حضرت سنی واقعه سنه
 خواجه به خطایا سوردر که یا یوسف **انا اعطیناک البصارة و**
اعطیناک الحس البصارة و البصيرة یعنی ای یوسف ز کمال
 کوزر کوزر کلکین و بردن حسنه سم عقل کوزر و سم کوزر کلکین
 کوزر کلکین و بردن خواجه یوسف بود ایدر انمره انرا غایت
 عزیز و محترم طور ایدر و سبج امور دنیویه دن
 انمره سنه تکلیف انرا ایدر قریب بار کوزر بخاراده و ایدر
 کلا با زک طشره سنه شیخ ابو بکر اسحاق کلا با زک
 جانب شرقتبنده واقع اولمشدر در جهات الله **خواجه**
احمد بسور قدس سمدانی خواجه یوسف سمدانی
 او بنجر حلیف سیدر مولد ایدر سی در بسی با مشایخ
 تخانیه نیک فخر و تبیین مهله نیک کسر و بانک سکو ایدر
 بلا در کستانده بر مشهور شهر در خواجه حضرت نیک سبند

د

اکادد قبر مبارک و کلر و اخی انده در ترکستان خلعتی خواجه به
آنا بیوس در برابر آنا اگر چکم نوابی دلنده با با و بکدر آنا کلر
مشایخات اولو زنه اطلاق ایدر خواجه احمد حضرت نیر کر آنا
جلیه و مقامات علیه صاحبی ایدر و او ان طفولینه با
ارسلان حضرت نیک منظور نظر گنیا انرا بر اولش در
روایت ایدر که باب ارسلان اشارت بر نشان حضرت
رسالت صلوات الله تعالی علیه و سلم ابله خواجه نیک تربینه
مشغول اولمش و خواجه به ان ملک ملازمت و خدمت کرده
کلر ترقیات علیه مینر اولمش ما و انکه باب ارسلان حضرت
تید جاتده امیش خواجه احمد خدمت شریفانندن مفارقت
انمش و فائز نیکر که در خنیه ان ملک اشارت نیکر
کلوب سلوک کلر خواجه یوسف همدان خدمت کرده تمام
ایلیوب مرتبه کمال و ارشاده ابرمش مشایخ متأخرین
بعضی سنک رساله سنده مذکور در که خواجه عبدالله برقی
و خواجه حسن انداقی رحمهما الله تعالی و فائز نیکر
چونکه نوبت خلافت خواجه احمد بیوس بر ارشدن بخاراز
دعوت خلعت مشغول اولدیلر بر معن دار مدت نیکر اشارت
عجیبی ایدر ترکستانه کتکت لازم کلد که جمله اصحابه خواجه
عبد الخالق عجد و ان به متابعت انکر وصیت ایدر انکر
بسی جانبته متوجه اولدیلر خفق بیورلیه که خواجه احمد بیوس
قدسی سینه سره حضرت نیر مشایخ ترککت سر حلقه سی در اکثر

اکثر ترکستان اولو لایک طرفته انشا بیدر انکره در و
فاندان عظیم الشان نرندن چوق عزیز لر ظهور انکر
اگر محسوعی ذکر اولمنق مراد اولمن علی حد برکت
اولمن لازم کلور لاجرم سلسله شریفه لر علی وجه الاجمال خواجه
عبدالله ناشکندی قدسی سینه سره زمانه دکر اولمنق
اکتفا اولنوب اند نیکر خواجه یوسف همدان نیک خلعت
اربعه سندن در دینی حلیفه سی که سر حلقه خواجگان خواجه
عبد الخالق عجد و ان حضرت نیر ایدر ذکر نیک شروع اولدیلر
و خواجه احمد ک درت حلیفه سی و ار در علی وجه الاجمال احوال
بود که ذکر نیک باشکندی و با بنده التوسیق **مفسور انار**
علاء علی خواجه احمد ک اولکر حلیفه ایدر و باب ارسلان
حضرت نیک صلیب اولدیلر بر علم ظاهر و باطن صاحبی ایدر
ابتدای حالده والد بزرگوار لر باب ارسلان تربیت
مرتب اولمش ایدر با بار و فائز نیکر صکره بنده انکر
امر به خواجه احمد حضرت نیک خدمتده اولوب تامل جانیر
حسن تربیت لر درجه عالیه اسل و لایته ارشدن
عبد الملک انار رحمه الله علیه منصور ان حضرت نیک
صلیب اولدیلر در با بار و فائز نیکر صکره نایب
مشایخ اولوب طالب لر تربیت و سا کلر طریق حقه
دلالت مشغول اولمش در **ناج خواجه رحمه الله علیه**
عبد الملک انانک فرزند ارجمند لر و ز نکر ان حضرت نیک

و

و

ز

بر سعادت مند لایحه پنج خواجه طبر بخت و صفت علم
تحصیل نکرده و والد لایحه مرتبه سید مرتبا و درجه کماله
پند که نکرده ارشاد طالبانه مهتاب اولش در **سید**
انا رحمة الله تعالی خواجه احمد بیور حضرت تریک ایکن
خلیفه لایحه و اندک اش از لایحه طالب لایحه تریه سینه مشغول
اولش در **سلمان انا رحمة الله تعالی** خواجه احمد بیور
اوجی خلیفه سید و مشایخ ترک کت کبا رند در
در ویشراحوالده ترکی دلد کلمات حکمت امیر و لطایف
عبرت انگیز از ترکستان و لایحه معروف و مشهور
و اندک انفا س قدسیه رند در بومش که خلیفه حسن
ظن ابله حرمت و سر م قن غنبت بک با بنده بیور در
مر کیم کور سائک خضر بل سر تون کور سائک قدر بل
یعنی سر کور دو کللی خضر بل و سر کج پا قدر بل و بول
داحی انده منوب در که کسر لایحه بیور مشر در
بار چه بخشیر بنیر بیان بار چه بعد ای بز صفا یعنی جمله
بخشیر بز بیان جمله بعد ای بز صمان **حکیم انا رحمة الله تعالی**
بونر خواجه احمد بیور حضرت تریک در دبحر خلیفه سی
و خلفاء ثلاثه دلفکره بجه پلر سنده ارشادده او تورا
خلق حقه دعوت ایلمش در مسکن و مدفن لایحه ولایت
خوارزنده آق فورغان نام محدر قبر مبارک لایحه مشهور
ارباب حاجات زیارت ایدوب منتفع اولور

ح
ط

ی

زنکی

زنکی انا رحمة الله تعالی بونر و زنکی با باد ابلح در لایحه
حکیم انا خلفا سنک اعظم و اقدم و روش طریقه
جد سنک ستمی در مولد و سکندر شانش و لایحه در قبر
مبارک لایحه داحی انده در اصحاب ضرورات زیارتند و ارباب
بر مراد اولور مولانا قاضی محمد علی بن احمد خواجه
عبید الله قدس سره حضرت تریک نفل ایدر لایحه
خواجه حضرت لایحه بیور مشر در که سر کاه که زنکی انا قبرن
زیارت ایدم مزار زدن الله انده آوا زین اشیدم
زنکی انا بابا رسولان حضرت تریک نبیره زاده لری
و پنج خواجه حضرت تریک او غلدر بخر بیلر والد
شریفدر تربیتنده اولوب والد لایحه و فائده نکرده
زوجه لایحه عنبر انابی که براق خان قبر لایحه ایدر کند و عقد
کاخ لری کتور مشر در و زنکی انا حضرت تریک عنبر
انادن اولاد و احفادی ظهوره کتور که جمله سی
عالم و عامل و سر بر کنند و عصر نه مقتدای سالکان
و رسنمای طالبان ایدر روایت ایدر که حکیم انا
حضرت لایحه سیاه چرده امیش بر کون عنبر انانک
خاطر ندن بخش که تولید حکیم انا سیاه چرده اولسید حکیم
انا حضرت لایحه نذر کرامتد خاطره لری بلیوب بیور مشر در
تیر اولاکه شدن سیاهه مصاحبا و لاسن اول ایدر که
حکیم انا و نکرده زنکی انا به نصیب اولد لایحه بعضیلر

ای

ویرا که زنگی انا ظاهرده حکیم انا به نیشتر حکیم انا نیک
 ترمینی روحانی و محسوس ایدر صورت و کل ایدر لکن قول
 اول اصح در روایت ایدر که اول زمانه که حکیم انا اول
 خوارزنده وفات ایدر زنگی انا ناشکنده ایدر علی الغفور
 خوارزم رودانه اولدیر و حکیم انا حاضر تکرینک بشرنی
 زیارت و اهلای خاندانی تعزیت اتمینجه سبج بررد کلمه
 و چونکه عنبر انا نیک مدت عدتی تمام اولدر محارمندن
 برینی انزه کوندر ب و نکاحه رضا طلبا ایدر عنبر انا نور
 و و ندر ب بن حکیم انا و نصکره کسبه و ارمزم حصصا
 بوزنگر سیاهه دیور دلیله جواب و بر در فی الحال بوزنگر
 نه و جهده و و ندر ب جواب و بر دبه عنبر انا نیک بونی اول
 و جمله ابرق فالدر عنبر انا بو حالندن غایت مضطر با اولدر اول
 محرم کلوب ما برابی زنگر انا به دیدر زنگر انا کبر و عنبر انا به
 خبر کوندر دیکه اول زمان با دنده میدر که بر کون کند نیک
 خاطر ندن کجده کیه نو لیدر حکیم انا سیاه جوده اولیدر
 و حکیم انا حاضر تکر نور کرامتده خاطر سه سنه واقف اولوب
 بوردیلر که عن قرب بدن دخی سیاهه مفارن اولاسن
 چونکه موم بوسوز عنبر انا به دیدر حکیم انا نیک کلامی
 کلوب اقلدر و نکاحه رنسا و بر در و عنبر انا دن رضا صا
 اولدوغر کیه فی الحال کردن تکرینک اگر بلکی کدوب راست اولدر
 حضرت زنگی انا نیک درت حلیفه سی و ارا ایدر اوزن حسن انا

انا و سید انا و صدر انا و پدر انا که بوندرک دور در سید
 ابتدا ارحاله مدارسن بخارادن برنده کفیل علی مشغول ایدر
 و بر بر نیک اتفاقیده مطالعه و مذاکره به جالشور ایدر
 اتفاقا بر کجه بوندره و اجهت سلوک و وثوب علی الصباح خانه
 یغما ایدر ب مدرسه دن جقوب ترکستان جانبده غنیمت
 ایدوب زنگر انا خدمت بنشد ایدر و بر نیک ترجمه سر بود
 علی وجه الاجال ذکر نه شروع اولدر **اوزن حسن انا**
قدس سر تا سره زنگر انا حاضر تکرینک اولدر خلفه سید
 روایتدر که ذکر اولنان عزیز ایدر شد کامل طلبنده چونکه
 ناشکنده ولایتمه ایدر شد ایدر صحرائی ناشکنده دن کچر کن کور
 که بر طوطاغی قایلین سیاه جوان بر سور صغرا و تلامذدر
 اول خود مکر زنگر انا حاضر تکر ایدر حکایت ایدر که
 زنگی انا حاضر تکر ابتدا ایدر کرده ستر حال و کسبت
 اهل و عیال اچون ناشکنده خلقنک صغرا برین کور
 ایدر و اولاد و عیالی انا اچو تیده معیت ایدر در
 و انا حاضر تکرینک عادت کریمه ایدر بوا بیکه هر زمان ده
 صحرا ده نماز قلد قد نصکره ذکر جهره مشغول اولور ایدر
 انر ذکره باشنده قدر کیه کاه و جمله اولمقدن فراخت ایدر
 حلقه اولوب طور در انا حاضر تکر در ذکر جهره تکر
 اتمینجه اصلا و تلاعه رعیت اتمز ایدر اول دانمشند
 انا حاضر تکرینک یا نه کلد ایدر کور دیکر که جب سلاق ایا غیل

بی

بر بوک و گنر بچوب اید بعل که او نه الوب کیده دکن اصلا ابا
باتمز و با بر مبارک زینه خارشش خار ضرر اتمز بو ملر بو جاکه
اولوب انانک او کنه وار بسلام و بر دیلر انا سلام
الدر و بو نره صور دیکه ستر غریبه بکر ستر قشند کلور ستر
و مقوله کسه لر ستر جواب و برو ب دیدیلر که بز طلبه علم اید
بخاراده کخصیل علمه جالشوردق ناگاه باطنمزده مطالعه
سباحه دن فراغت و طریق حق سلوک و غریت و عجم
ظهور ایدوب بو نیتله اول دیاری ترک و مرشد کامل طلبین
کو کله برک ایدوب بومرامی کخصیل ایچون اطراف
عالمی کشت و گذار و انشان کامله بشمک امید بلسیا
احتیبار ایدکن تا که بوسبب ایل در کن بعد و ضلاله
عروج و درجه قرب و کماله و لوج بستر اوله انا حضرت
بیور دیلر که توفنا بکث اطراف اربعه عالمی توفلیوب
کوره بیم اگر ربیع مسکونده مرشد کامل توفوسون الور سم ستر
خبر و بره بیم بس انا حضرت بزر بوزیرینی اطراف اربعه عالمکن
که شمال و جنوب و مشرق و مغرب در سر بر یکا دور ب
و مر جانبدن بر رکه استثنای هوا ایلوب بیور دیلر که نام
عالمی بو ققدم ستر مرتبه کماله ابر شد رکه قادر کنندن
غیر که بولما دم چون بو سوزر انا دن اشد بلسیا انا
ایله بر انا انکاره و وثوب سید انا کو کلندن ایدکنین
سید و عالم و اگاه ایکن بر جو بان سیاهه حق تابع

تابع اولام و بر انا تک کو کلندن کچدر که بو ستر لب زنگر
کور که نه بیوک و حور ایلر انا اوزن حسن انا ایله صدر
زنگر انا تک و عداسنه انکار ایلر و کو کلندن
کچدیگه ممکنر که حق سبحانه و یقانه بوسواد ایچنده بر نور
انانت قوشش اوله بو حالته زنگر انا در دینک بلسیا
تصرف ایلوب سر بر نیک کو کلنی کسه و یه منجذب قلدر
بونردن زنگر انا به اول ارادت کتور ب بیعت ایلین اوز
حسن انا ایدر اول مرتبه کمال دارشاده ابرشش و ابر
ینه انرا ایلر **سید انا رحمه الله** زینک انا تک ایچن
خلیفه سی در نام ستر بغیر سید احمد در سید انا و مکله
مشهور در روایت اول نور که سید انا زنگلی انا حضرت
خدمتکنده سر نقتدر که ریاضت و کوشش قلدر ایلر
مقصود انا ده و سر نه مرتبه که مجاهده یه و زرشش
اند بیه در دللر مستوح و کشاده اولادر اخرجت
عالمی غیر انا به عرض ایدوب دیدیلر که سترک سوز و کوز
انا حضرت بزر فاتحه مقبول و عنایت و شفقتکوز فقرا
حقنه بند و لدر امید وارم که نیم حقه و خنی بر فاج کله
شفاعتی در بیچ ایتوب منظور نظر کیمیا اثر لر ا و لمزه سبب
اول ستر غیر انا سید انا تک سوزین مقبول ایلوب دیدیکه
سن بو کچه کند بکن رسباه نمده صاروب انا تک بولی ادر زینه
براق تا که سحر ماننده طهارته جفت قلنده سنی اول حالده

ح

کورب رحم ابدیه رسید انا دانی عشیر انا دید یک کورب
 و عشیر انا دانی کجی فرا شکر نده احمد مرد فقیر رسید
 بو قدر زمانه رخد منگوزده در سرکز نظر عفا بنگوزده منظر
 دیو تضرع اتم کده انا حضرت نر رستم ایدوب سوریه
 که سبادت و علم انک سدر اهی اولدر اول کون
 که بنی کورد در اکا کندومی اعلی سار استدم احسان
 عدا ایدمی بلکه کو کلندن فکر ایدر که بن سید عالم
 ایلین بر صغر کورد کوچی سباهه نجه تابع اولابن اما چونکه
 سن شفاعت اتمک انک کنانندن کجدم دیدیر
 دم بحر وقتزه طشره جقدیر بولدر اوزرنده بر سباهه
 یا تیز کوردیر ایا قلدرن فالدر ب سید انا انک سینه
 با صد قدر کجی سید انا زنگر انا حضرت نرنیک ایا قلدرن او بو
 یوزین ابا غنه سورب تضرع ابد کده کیم سنی دیر تراجمه
 دیوب جواب دیر یک انا بیور دیر که یوفار و طور که
 بو شسته لکت کادکی درست ایدر و بو جمله سده الرفقا
 خاص ابدیر که برندن طور نجه مقصود در نه ایه کندوب
 مشکفا و لدر و سوبیت و مشنوح فابولری اجددر از زمانه
 کند و سته مرتبه ارشاد حاصل اولوب نجه ناقص کجی
 کماله و اصل ابدی و سید انا عزیزان لیتی ایدر بقیت
 اولان حواجه علی راسینی حضرت نر ابدیه که خواجگان اولو
 لرند در ذکر ارسا تبه ده کلبه که در معاصر ایدیر

ایدیر و ما بینلنده بعض احوال واقع اولندر که بر شمه سی
 حواجه عزیزان ترجمه سنده ذکر اولنده که کدر حواجه
 بها الدین نقشبند مقاما تنده ذکر اولندر که حواجه حضرت نر نقل
 ایشدر که بر کون بر اکنجی بر ربه اوزن اگر کن سید انا اول
 ارادون کجوب اکنجی بر صورتش که نه ایشدر سن و نراکسن
 اکنجی جواننده اوزن اکرم لکن بوزینه ابو محمول حاصل
 اولمز دیش سید انا حضرت نر بر زمینه خطاب ایدوب
 پور مشر که ای زمین ایا اوزن دیر روایت ایدر که
 نجه بلذ اول زمینه بخشیم اکلدرن اوزن بتوب محمول
 حاصل اولمش **ایسمیل انا قدس اتمه ناک سید انا**
 حضرت نرنیک کبار خلفا سندن ایدیر حواجه عبید اتمه
 قدس سره پور مشر در که او ابل جالده خلق اسمعیل انا
 تعرض ایلر ایش انا دریش که بن بوندر بر بنرم که
 ایشین بیوردم طلبین فاقارام یعنی اشنی در دردم
 طلبنی جالارام جائم غذا اولسون بو کلامی او کاتجه فهم
 ایلینه انا حضرت نر نواجی خوز بانه اولور ایدر که
 موضع فر بوسیرام ایلنه ناشکند کجیک نرت و الخ نرت
 اور ناسنده بر قصبه در و اول دبار کن موالیسی انا حضرت
 دایما دخل و تعرض ایدوب غیبت و ند مشرین ایدر ایش
 انا حضرت نر دیر ایش که بوملا لر زم صابون و اشنا نر
 حواجه عبید اتمه ناشکندر حضرت نری انا حضرت نرنیک

دی

بوسوز این غایت بکتاب اسحاق ابدر را بدین
و اما حضرت نیک انفا س بینه سندر که شفقت
حلقه بوسوز در در آفتاب سایه باش و در سما
و در کسنگی نان یعنی کوفته کولکه اول سوخته
اول اجلفه اتک اول خواجه عبید الله ناشکندر
حضرت نر سوز را پیش که اتانک بوسوزی کلام جاهد
دینه خواجه حضرت نر سوز در که اسمعیل انار مرده
ملقین اند که نضکره سوز را پیش که ای دروشنگ
طریقت فردا سوز اول دن بز دن بر نصیحت قبول
ایله بود نیانی بر کند سبز خیال ایله و سنگه حقدن غیر
یون بیل اول قدر ذکر ایله که غلبه توحید ایله سندان اول
کیدوب ایجن حق سبحانه و تقا فله خواجه حضرت نر سوز
ایش که اتانک بو کلامدن خیلی معرفت فوفوسی کلور دینه
خواجه ابراهیمدن لغت ایدر لردیکه سید شریف حرکات
بکا و ایدر که ای شیخ زاده اسمعیل اتانک مرید نیک
سجده لرندن بوکر مذاق کلور **اسحاق خواجه رحمة الله علیه**
اتانک اول غلدر صفای وقت و احوال بلبید صاجی ایدر
نواحی اسپجابه اولور ایدر که اول ناشکندر ایله
سیرام ما پینده بر قبسه در خواجه بها الدین قدس
تعالی سوره العزیز اصحابدن شیخ عبید الله جند
علیه الرحمه سوز را پیش که خواجه بها الدین حضرت

حی

حضرت نر نیک شرف صحبت سندنه تبشتر و حق بر تجمه بل مقدم
بکا فور جذب ابریشش ایدر اول سنگده خواجه
محمد علی حکیم تریدر هزارینه وارد دم اندون بکار ایش
ابرشدر که کبرودن سنگ مقصود کن اون ایگر
بیلدن صکره بخاراده حاصل اوله کر کدر اول
موفوقدر خواجه بها الدین نقشبند کن ظهورینه بو
بنا رنده نضکره خاطر م فی الجمله آرام ایدر محبت
جاننه مراجعت اندم بر کون بازار دن کچر کن بر سجد
قا بوسنده ایگر نر کن کور دم او تدر لر و بر بر بلید
معا جت ایدر ب در دبله اغلثور لر سوز لر نه قولن
اور دم کور دم که طر بن حقدن سولپتور لر بونلر کن
صحنه میسل ایدر ب نیاز مندانه اولکرنه بر مقدار
میوه و طعام ایلتوب مجلس لر نه داخل اولدم بر بر بلید
سویلمشکد بلر که دروشش طالب ایجن لایق اولدر
یونی سلطان زاده نر اسحق خواجه خدمتند ایشدر
چون اندون بوسوز را شتدم کبر و بنده طلب داعیه
قوت طوندرا سحق خواجه قنده وزد بو لغت المدم
اسپجابه اولور دیدی لر اتانک صحبت یکدم
و اظهار طلب ایتدم و واقعه تریدون
انکره شنه اجدم بر قاج کون انلرک خدمتند
اولدم جوق لطف کوستر دبلر خواجه

حضرت نیک بر جوان او غلدر وار ابد بکشت از سر
سپاسنده پیدا و آثار سعادت نامه مبارکه از ده بوی
ایدر بر کون و الدلینه بنم حقه و شفاعت ایدوب بر
وروشن میکند لاین اولان بود که خدمت شریف کرد
اولوب شرف مشهور که ابد مشرف اوله ویدراحن
خواجه جوانده پور ویدر که ای فرزند بود ووشن خواجه
بها الدین نقشبند مرید اوله که کرد بر زم بونی تصرفه
مجالز بود چون انلودن بوز می استندم حضرت
خواجه به بقبسم و اخی زیاده اولدر اسحق خواجه دن
اجازت استندم که و تحبند کلام حضرت خواجه
ظهورینه مشرف و منتظر اولدم اول زمانه دن که بخارا
و شرف خدمت بکشد مشرف اولدم **صدر انا ویدر انا**
قدس استندم سترما زنگی انا حضرت نیک و اخی دور
خلیفه ایدر و نام شریف صدر الدین محمد ویدر الدین محمد
صدر انا ویدر انا و اخی ویدر بونر بخارا ده اسم تجرد
سم سبتن ایدر و اخی و اخی بر مر نبسم ده ایدر که اخی
سوک اجد کور آرد و کیدر در چونکه زنگی انا صحبت ایدر
کوندن کونه صدر الدین احوالی ترفنده و اولوب مولانا
بدر الدینک کار در تنزه بوز طومر اخی خاطرینه کده کیدر
انا عینر انا بی و سببه امکانه زنگی انا حضرت نیک عینر
منظر اولدر سن و اخی انا حضرت نیک و ارب انکر شفقت

وی

شفقت و ارا الشفا سندن در و در بر چاره استند بین و لو
بر فرصت زمانند و اغلا برق عینر انا خدمت ککوتاب لینی
عرض ایدوب و کند و حقتند انا به شفا عینر من التماس
ایدوب ویدر بکه انا حضرت نیک افساطلی زمانند بنم و لکن
عرض ایدوب ویدر بکه بر الدین در که بن و مولانا صدر الدین
ایکیم و اخی استندم از بر بنده سپوز حکمت مذکر که انزه عینر
زیاده و اکر سندن بر تفصیر طرا و لمش اب تب سور و لکن
انک تدار کند سعی ایدر بن چونکه زنگی انا حضرت نیک اول کون
کلام انا و اخی سبب کمال ایدر عینر انا مولانا بدر الدین خیر
انا ویدر التماس خاطر ایدر انا حضرت نیک سور ویدر بر الدین
در مقصود و کشاده اولدم و غینک حکمتی بوا بدز که نموده اول
ملاقات ایدوب سوبلشد کلزنده خاطر سندن کجور ویدر بود
طودا فلوز نگی بی کور ک که بجه خدمت زبانه و عوار
چونکه سن و لک انکر کنا هستند کجدم و بوب الدین
حضرت شریف بنده حفر و ب بر التفات ایدر بکه فی الحال
ما بشر نظر اکبر انرا ایدر ایدر مسس عالی زر خالصه مندل
درجه صدر الدینه و اصل اولدی اندر نکره سبب قطع
منازل طریقند اب سمندر عینر بر عینر و سپر
مقامات حقیقتند سمنده غیر عینر سبب و سم ران ایدر
ایرن مولانا صدر الدین سبب بر عینر اکا غالب اولدم
وسلوک و سپر طریقند اندن نقدند فرصت بولاد

زی
حی
طی
ن

ایمان با ما رحمة الله بها صدر انانک خلیفه سی در و نور و انصکر
انکرک انشا زلمر بله طالبدر حقه دعوت الی شکر **شیخ علی شیخ**
قدس سره ایمان با بانک خلیفه حیدر انکر و نصکر انکر
قایم مقامی اولوب سجاد و ارشاد و نور شد **مودود شیخ**
رحمة الله بها شیخ علی شیخک خلیفه سیدر و انکر و نصکر طالبدر
ترتیب الی شکر **کمال شیخ رحمة الله بها** مودود شیخ اصحابک
اولوزندن ایدر ولایت شایسته منمکن ایدر خواجه عبید
تا شکر حضرت نوری سوزر و بیکه کمال شیخ مودود شیخک
مریدر و خادم شیخک طریقت و نداشتی ایدر و اولوزندن
که زخرا ساندن مراجعت ایدر و تا شکر و انانک شکر
کمال شیخ بزده چون کلور در مؤلف رشحات شیخ صغری
علیه الرحمه حضرت نوری که خواجه عبید الله حضرت نوری مخصوص صلوات
و کتاب مرقوم تصنیف با عت انکر ذکر جمیلدری در
نقل ایدر که اغوة اصحابدن بعضی ایدر و بیکه که
کمال شیخ خواجه حضرت نوری کلمت ایدر خواجه حضرت نوری
کمال شیخ و بیکه که بزم ایچون ذکر از ایدر ذکر از شیخ
ترک بننده معهود بر نوع ذکر در که مشغول اولد فلر زمانده
واکرک حفر سندن از ادازی کبی بر او از ظاهر اولور کمال
شیخ امزین انشا لایدر سکره تمام فوت ایدر ذکر ایدر خواجه
حضرت نوری سوزر و بیکه بیکه کلمه در دست ایدر
و بعضی اصحاب روایت ایدر که سوزر و بیکه تر عرشه

فایده

فرشته و ک با ندر انکر نصکر بر لحظه تا علی ایدر و بیکه
اول فکر ده بیکه که اگر بر منکر بو منقوله ذکر در و بیکه جواب
نوجمله و بر بیکه بعد بو بیتی او تو و بیکه **مرغان جنین**
خوانند ترا با صطلاحی **ترجمه** **محمد** مرغان جنین شام و
و لایحه بنی ذکر ایدر **خادم شیخ رحمة الله بها** شیخ مودود
اصحابند ندر خواجه عبید الله حضرت نوری که
ما و را الهزده ولایت شایسته مرشد ایدر و چون کشته
مقتدا اولمشکر ایدر و خواجه حضرت نوری ملاقات انشکر
شیخ جمال الدین بخارر رحمة الله بها که خادم شیخک خلیفه
و قایم مقامی ایدر مرآت کلد کلرند جنس مریدر لایحه
سعد الدین کاشغر نزارنده بخار و اولوب و بنده انده
وفات ایدر قبر مولانا انکر باننده در مؤلف رشحات
شیخ صغری علیه الرحمه در که بوقصر اسنادم و محمد و مولانا
رضی الدین عبد الغفور علیه الرحمه ایدر که کاه کاه انکر صحنه
وار رونق و انکر کند و شیخ لرندن چون فایده نقل ایدر
اول فایده لرندن بعضی بودر که بنس رشحه ده ذکر انور
رشته شیخ جمال الدین و بیکه شیخ خادم شیخ ایدر
کریه قبول للفا سببه فلو بهسم من ذکر الله نصیرنده
سوزر لایحه بیکه بر طلبه و ایدر که ذکر انکر ن قوت قلب
حاصل ایدر لایحه ذکر نسیله او بانده ایدر لر غفلت بوزندن
طبع و نفس مقتضای سببها پس بزرگه من ذکر الله اکا انشرات

الک

اوله اگر حکم مغش را عقل عن ذکر است ایله نفس را مشهور
رشیخ و نه مزبور روایت ایدر دیکه شیخ مزبور دیگر که
ساکله ذکر کجسبج مراتب کجکد که نفس که نهایت ذکره
حاصل اولان حضور مکندر که ذکر اولان مراتب کجکرون اول
دانی حاصل اوله لکن قبله حاصل اولان حضور که بقاکی
اولاز و کشاکش طبیعت ایله نیز زابل اولور نبات بولاز
اما ذکر کج مراتب عیور که بعضی انوار و کشف مشاهدین
عبارتد چونکه سالک حاصل اوله اول مراتب اجسام لطیفه کج
طبیعت اولور و سالک طبیعت مقتضاتندن و خواطر نشان
بر نشان مکندن بالکلیه خلاص بولور **رشیخ** وینه مرقوم نقل
ایدردر که بزم شیخ در برابر ایدر که وارد اولان کج
صحنه دلیل اولدر که اول حالت و روی زمانده
سالک نهادنده بر فنا و بوقلم حاصل اولاکه اعمال کج حکم
مرتفع اولوب و شرع شریفه تازه بر میل و محبت ایلد
که احکام شرعیه بی کلفت و کسالت شریف و بهجت ایلد و ایلد اولد
رشیخ وینه مذکور جمال الدین در ایدر که بر کون علمانی ظاهر
بر شیخ بیانده کلمش ایدر حضرت شیخدن سوال ایدر
و بدیکه سماع و رقص اهلک حالی شوندن حالی
و کلدرد که سماع زمانده شعور لری اوله یا اولیه اگر شعور
اولور به شعور ایدر لکن رقص و اظهار بجزودی نهایت
فیجدر و اگر شعور ایدر لکن رقص عدم شعور ناقص و ضو

وینده کج

و ضو ایکن آبدست آملاین نماز فسق اندن دخی فیجدر شیخ
اول دانشند کج جو ایلده دیدیکه نقص و ضو اسبابندن
بر اولدر که عقل سلوب اوله شکم بجائنده واقع اولور
دخی اولدر که عقل مستور اوله شکم اغما و غشی حالده شعور
بولور اما بوطایفه نیک رقصدر حالده شعور سز لکلر بولور
ایکجهتدن دکلدر بلکه بوشعور سز لکلر و جبهی اولدر که
سماع حالده عالم الیهدن عقل کلی بوعقل جزو شری
فایضا اولوب سالک مملکت وجودنده حاکم غالب اولور
عقل کلی نیک ایلد مجموع عالمی دفعه ضبط و تدبیره قدرت
داریکن نوع انساندن بر شخصک بدنک حمایتی اول نصرفه
نسبت امر جزو دیر لاجرم بدن سالک اول حالده بر وجه عقل
کلی نیک جاتبنده اولور که نواقض و ضو اکا بول بولده فرو طایفه
اول زمانده احکام طبیعتدن بر مرتبه مصون و محفوظ اولور
لوازم بشریتانده ظاهر اوله فرس پس تجدد بر وضو به اصل
احتیاج قالمز **رشیخ** وینه مزبور نقل ایدر دیکه بزم شیخ
بوزر ایدر یک سلسله خوابکاندن بعضی بر قدس ایلد
از و جسم شویله ویشلردر که وجود عدم وجود بشریت
عودت ایدر اما وجود فنا سرگز وجود بشریت عودت ایلد
بوسوزن بحسب الفاظ معنای اولدر که مراد وجود عددین
طالب صفت عدم ایلد متحقق اولمقدر بوشول بخود
عبارتد که خوابکان طریقک بتدبیر اشتغال ایشنده

صادق

حاصل اولی لکن بونک حقیقت معنای اولی که وجود عدم
شول حقیقتی و اولی لکن عبارتی که سالک شغل باطنی و کفایت
نقوش کونیته و ن قلوبی سببید مدر که سنه بر توصله و بونی
و اولی بر نوز که بجز و لکن صکره پیدا اولی اول عدک
وجودیدر بود و بجز بشریه عودت ایلر عیبی گیر و بونی
ناید اولی و وجود بشری لوازمی بوکا غالب کلور
اما وجود موموب حقا بونک خلافتی که اکا بقا بعد
در اول فنا مقابله تحقده نضکره ظاهر اولی و نوز که فنا وجود
باقی نکت مقدمه سی ایسه ذکر اولی ن عدم دائمی وجود مقدمه
سیدر بود وجود اگر حکم سما اولی وجود با نکت بر تویدر
لکن سالک مقام فنا بله متحقق اولی و نوز که بونک بونی
گاه گاه زایل اولی ثابت ملک اولی و نکت **کاشف**
تجن که طالب صادق مرات و لن نقوش کونیته و ن صا و خلا
و خلوت خانه قلبن فاشاک غیر دن باک و مترا ایلر فی الحال
سالک بر بجز و لکن حاصل اولی باشد که کند و وجودی وجود
ما سوانی شور زبرا بونصفیه بجز و لکن مقدمه سیدر بقا
عین وجد اندر بونیبانی مدح صد و نزه بیور مشر در که
نظم طویل الذیل طومار بیت شرح علم نادانی که در
ابد نتوان رسانیدن با پانش ما شهود الحق فی الکونین
یک نکتہ ز مضمونش سواد الوجہ فی الدارین یک نقطه ز عنوانش
بو طایفه اعلیّه بونیبانه عدم و غیبت در اولی بو حالت بنا بر سعاد

وجود

سعادت و مقدمه ادوات و صلوات سالک که سالک است
بو وجهله بنوره بر حقیقتی و اولی لکن موجود اولی بولور نکت مولانا
جلال المله و الدین قدس است سره حضرت بر بومعنا و بونک
نظم سپاس آن عدمی را که مت ما بر بود ز ذوق این
عدم آمد جهان و جا بوجود بهر کجا عدم آمد وجود کم کرد
زهی عدم که جو آمد وجود از ذوق و نکت لکن ما دامه بونکت
سالکده راسخه اولیه سر حالده کند و نکت محکومی اولی و لازما زدر
که بعض عوارض سببید زایل اولی اما شول زمانده که طالب
کند و بی بو بجز و لکن و برب و پروانه مثال و اولی نکت
اورب و بو بونفقد که فنا و بجز و بی صرف بوندن عبارتی
کما یبغی راسخ و متحقق اولی اول زمانده بر وجود موموب حقا
ایله موجود اولی که کند و نکت و جمیع ما سوانک وجود
حبا ننده خلاص اولی بومر نه به بقا بعد الفنا در اولی وجود
موجود اولی و نکت ابرق وجود بشریه عودت مجال قالمز
ذکر فضل است بونیته من بیا و است ذوالفضل العظیم من المنور
المولور قدس است سره بیت تیغ لا در منتقل غیر حق بر اند
وز نکر زان پس که بعد از لاجه ماند ما ماند الا است باقی جمله نکت
شاد باشی عشق شرکت سوز و رفت ترا شتی **خواججه عبدالحق**
عجد وانی قدس است سره بونکر خواججه یوسف
ممدانی نکت خلفا رابعه سپند نکر در و بونی خلیفه لریدر و
خواجگانک سردنتر و بو خاندان سلسله سبک سر حلقه

مطلبه بعد از الفنا

بک

مهر تیر مولد و مدفن سر ولایت بخارا و مدینه و ان نام
 قریم در مدینه و ان بخارا و ان التي فرسخ بعد شهر کبیر
 گوید و والدش فیلسوفی است در عهد الجبلیه کف و عصره و بعد
 امام و بیکله معروف است امام مالک اولادندن ایدر زمانه
 معتدسی و او انک کل کثاسی ایدر علم ظاهر و باطنه مالک
 و مقتضای سنن ایدر طریق هدایه ساکت ایدر ولایت
 رومده مطیبه نام نهاده اولاد در والده لور دخی ملوکدم
 اولادندن ایدر نفسل ایدر که عید الجبیل امام صحت ایدر
 السلام امین و حضرت خضر انوره خواجگه و ولادیده نشارت
 و ایدر عهد الحالی اولون دیوانشارت امین بعد عید الجبیل
 امام حوادث ایام ایلله دیار روم و مدنا و اراالنه و غیرت
 ایدر ولایت بخارا اعمالندن ده عهد و انده قامت امین
 و حضرت خواجگه انده متولد اولوب نه انده نشو و نما بولش اول
 حالده بخارا شهر نه تحصیل علم مشغول امین بر کون علمای زمانه
 کند و استناد اولان امام صدر الدین نام بر اولون نفس
 قرأت ایدر کن آیه کریمه ادعوا لکم تضرعا و خفیة انه
لا یجت المعتدین تفسیر نه ایدر شده استناد در اندن
 صور مشترکه بو خفیة نک حقیقه و ذکر خفیة ک طریق تدریسی
 اولاد ایلله ذکر ایلله و یا ذکر انده اعضاء حکت ایدر
 مطلع اولور و اکر قبیلله ذکر ایلله حدیث شریف الشیخا بحر
 من ابن آدم مجر الدم مقدنا سنج شیطا واقف اولور

احوال
 بو بیکله
 تدریسی

اولور استناد لری جواب ویر دیکه بو علم له ندر حق سبحا
 و کت و بیدر سنی اهل اللهدن بر کسنه یا بر شدر که ذکر خفیة
 سکا تعلیم ایلر خواجگه عبد الحالی حضرت لری بوسوزک ظهور
 منظر ایدر اول وقت دکل که خواجگه حضرت علیه السلام انوره
 ملاقات ایدر و وقت حدیسی بی انوره ملتقین ایلد
 و کتاب نفسل الخطا بده مذکور در که خواجگه عبد الحالی حضرت
 طریقه روشی حجت در و هر فرقه نک معتبولیدر علی الدوام
 راه صدق و صفاده بویان و متابعت شریعت و سینه
 سالکان جهان و خیالفت نفس و مواده سمند متی مطن العنا
 و کند ولکن باک رو سترین نظر اختیار دن کز مشرور انوره
 جوانمقده کوکل ذکر سبقتی حضرت خضر علیه السلام تعلیم ایدر
 اول سبقتی ادا و مت کوستر مشرور و حضرت خواجگه
 اول علقه قبول ایلدی و تعلیم و کرده بوسر مشرکه حوض ایه
 حوض ایلله و غایب ایلله و بیکه لا اله الا الله محمد رسول الله خواجگه
 حضرت لری و اخی اولیده ایلد و بوسبقتی الوب حقیقه مشغول
 اولمشر و بوسبقتی و ترقیلر بولمشر خواجگه حضرت نک اول
 حالندن اخونیمیه و ک کبشدر جمیع خلق فائده مقبول
 مر حوزب امین بر زمانه نضکره خواجگه یوسف سید اقدس
 بخارا به کبشدر خواجگه عبد الحالی عجد وانی انکر ک صحت ایدر
 بلمشدر که انوره و اخی کوکل ذکر نه مشغولدر مادامکه خواجگه
 یوسف بخارا راده ساکن اولمشدر خواجگه عبد الحالی انکر ک صحت
 انوره

مفارقت انجمن و ایند که خواجه حضرت نیک خواجه حضرت
 علیه السلام به سبقت و خواجه یوسف به صحبت نیک است
 اگر حکیم خواجه یوسفک و مشایخک قدس است نگار و هم
 طریقتی ذکر علانیه در لکن چون خواجه عبد الخالق قدس تهر
 حضرت نیک خواجه حضرت علیه السلام دن ذکر خفته ایلد ماورا و مشایخ
 خواجه یوسف آنی تعیین ایلد بر و سوره دیکر که بر وجهه که
 خواجه حضرت دن ماورا و مشایخ مشغول اولگوز خواجه
 عبد الخالق قدس بر حضرت نیک بعضی تحریر ایلد مذکور در سوره
 بکر می ایگر باشد ایدم که خواجه زنده دلان حضرت حضرت علیه السلام
 شیخ حضرت شیخ بزرگ ربانی خواجه یوسف بعدانی به قدس بر ایلد
 و بکار تربیت انکی و صحبت ایلد بر و ما داکه ایلد ماورا النهر ایلد
 بن انلرک خدمت و ملازمت نلرند ایدم و انلر دن استفادده و
 ایلردم و خواجه یوسف خراسانه کلد کلرند لکنده خواجه
 ریاضت مشغول اولدیلر و کند و حاللری کزلو طوطی و
 ولایت و کرامت اول مرتبه ده ایدر که بر وقت نمازده
 واروب کلور لرایدر و ولایت شناسده جوق مدبر
 طاهر اولدیر و انلرک نامنه خانقاه و استانبول ایلد
 و بر مدت دخی خلق ارشاد و دعوت و طایب لری طریقی حقه
 دلالت نمائده متمکن اولدیلر و آداب طریقتیه بر
 نامه لور واردر که کند و لک فرزند منسوب خواجه اولیا کبیر
 اکنون باز مشرد در اول نامه نامی و اول صحیفه کرامی انواع

خواجه یوسف حضرت نیک طریقتی
 ذکر علانیه اولق کند و سوره
 مشغول ایلد و سبقت نیک
 مخالف و کلد اول کلد
 ذکر علانیه دن و اصل اول
 ایش خواجه به ایلد نقیبت
 حضرت شیخ بزرگ ربانی
 ذکر و اسرار اولق
 ایلد در انکون انک طریقتی
 اولان ذکر علانیه نیک ایلد
 تصدیق و رابط ایلد و فاضل
 اخبار ایلد

انواع فوائد خزیله و اصناف عواید جلیله فی مشتمله کتفه
 مندرج اولان در معانی عالیله سرمانه سالکان و در کلمه
 مندرج اولان جوهر رضایح سایه کوشواره گوش نلرند اولان
 و اول و صابا و ندر بلورج فخره که بنین و تبرک طریقتیه ذکر
رشته بوشلر در وصیت ایلد سکا ای اخول که جمیع خالده
 علم و ادب و تقوی و وزره و لاسن و آثار سلطانی شیخ ایلد
 و سنت و جامعه ملازم اول سن و فقه و حدیث او کربین
 و جاهل صدقیدون برهینرا ایلد سن و همیشه نماز چهل
 قیلد سن اول شرطه که امام و مؤذن اولد سن هرگز شریعت
 طلب ایلد کم شهرتده آنت وارد و بر منصب ایلد مقید
 دایم کم نام اول و جملده آوک باز دره و محکم قضایه
 اوله و کسبه کفیل اوله و خلقک و سبیلرینه قارشمه و باد
 زاده لره مصاحب اوله خانقاه بابیه و خانقاه ایلد و نور
 و جوق سماع ایلد که زیاده سماع فی الحال نفاق بید ایلد
 و سماعک جو فانی کو کلر اولدیر و سماعه ایگار ایلد که سماعک
 اصحابی جو قدر از سوبله از به از اولو و خلقدن قاج
 ارسلانن قاجه قدر کبیر و دایما حلوتکده اول و نمازه و غلایر
 و عورتلریله و مبتد طرایبه و عینی لرایله و عایملرایله صحت ایلد
 حلال په و شبیه دن بر سبز ایت و قادر اولد فیه عورت
 اله که طالب دنیا اولور سن و دنیا طلبنده و نیکریند در سن
 جوق کوله و فتنه ایلد کو ملکن اجتناب ایلد که جوق کولک

مطلوبه در وصیت

لوکلای اولدر و کر کدر که هر کس شفقت کوزیله بعه سین
و سبج بر فرود حقیر کوریه سن کند و ظاهرا هر کی بزوم که ظاهر
زکات باطن خرا بلغند در خلق ایله مجاوله ایله و کس دن
شنه استمه و کسبه خدمت بیورمه و شیخه مال ایله و تن ایله و با
ایله خدمت ایله و انلرک افعلانه انکار ایله که انلرک منکر بر
فلاح بولمز دنیا به واسل دنیا به معزوز اوله کر کدر که سنک
کوکلک و ایجا اند و هله طول اوله و بدنک بیمار اوله و کوزک
کرمان اوله و عملک خالص اوله و دعاک تصرفه اوله و کجک
اسکر اوله و بولد اشک درویش اوله و مالک فقده اوله
و ادک مسجد اوله و مونک حق اوله **رشته** و سیم خواب
حضرت نرنگ کلمات قدسیه سند در بوسکر جبارت خواب
قدس است بگا اردو اجم طریقت بنای انک اوزرنه در
موش در دم نظر در قدم سفر در وطن خلوت در سخن
یا و کرد بازرگنت نگاه داشت یا در ایش و فرائض
بنداشت یعنی بولردن غیر سی هب صابدر خفی بولر که
بوطایفه علیه نک مصطلح جمله سند ان کلمه داخی دارد
که اول اوج کلمه نک بر و قوف زمانی و بر و قوف عددی
دبر داخی و قوف قلبی در جمله سی و ن بر کلمه و لور چونکه خواب
حضرت نرنگ سر حلقه سلسله خوابکا ندر لاجوم انلرک
ترجمه سنده کند و الفاظ مصطلحی لر که ذکر اولن ان عزیزک
طر بقدرنی بلک اکا موقوفه در جبارت شریفه لر ایله اولن بر

۲۶
اون بر رنجه ضمنده بین الاجال و العقبیل شرح اولدر **رشته**
موش در دم بونک مغاسی اولدر که هر نفس که در و ندن
بوقار و کله کر کدر که صاحب نفس انده حاضر و اکاه اوله اوله
و مده غفلت اکا بول بولنه مولانا سعد الدین کا شغز قدس نرنگ
بورشلور که موش در دم یعنی بر نفدن بر نغنه انتقال کر
غفلت ایله اوله حضور ایله اوله و هر نفس که الوری شیخ
و نعلدن خالی و غاسل اولیه و خواجه عبید الله تاشکند
حضرت نرنگ سوره شلور در که بو طریقه نفسی حفظ رعایت انک مهم
طوشلور در یعنی کر کدر که هر نفس حضور و اکا بلک ایله صرف اوله
اگر که نفس محافظت ایله در لر که فلان که نفس بیور شد
یعنی طریق در روشن ضایح انلدر خواجه بهالدین نقشبند
قدس است بگا سوره حضرت نرنگ سوره شلور در که بو بولده
کاری نفس بلک کر کدر یعنی تمنی حفظ نفس حضور
حضوره حضور انک کر کدر شو بله که زمان حاله انم و بقیه
اشغال سنی ماضی لی تذکر و مستقیده تفکر دن مشغول
ایله و نفسی ضایح اولغه قریبه و نغسک حروج
و خولده و ابلر نفس مابین حفظه شو بله سعی ایله که
غفلت اشغه کیه و ب بوقر و کابه **رباعی** ای مانده بکر
علم بر ساحل چین در بحر فراغت و بر ساحل شین
بر دار صغی نظر ز موج کونین اکاه به بحر باش بین النفس
ترجمه ای ساحل بحر حقیقه فلان دل شده لر جای حضور و انرا

بحر در ساحل و کل . امواج کونیه نظر فخر حقیقت کوزین
سر بر نغفده بجزه اکاه اولین و اصل و کل **نظر حضرت محمد می پور**
نور الدین عبدالرحمن جامی قدس است دعا ستره است
رباعیات شریک افرازنده کتور مشهور که شیخ ابوالجنا
نجم الدین الکبیر **قدس است دعا ستره** فواج الجمال نام رساله
سکند . سوره که بر ذکر که نفوس حیواناته جازید از کل
انفاس ضروریه لرید **زیر** انفس حقیق که مکده حق سبحانه
تک غیب توتیه اشارت اولان حرف های دیش اولور
کرک و نسون لر کرک و میسولر یعنی کرک بومعنا به عارف
اکاه اولسون لر کرک اولسون لر و است اسمند اولان هادر
سهم بو هادر و الف لام تعریف اکوندر و لامک مشد
اولناسی تعریفه بباله اکوندر بوجه اسم ذات حقیقه
اول هادر که بر نغفده بالفزور در جازید اول اسم شریف
جوانشتر مسج بر شی حیات مسخن اولمز بس کرکر که طالب
نوشند حق سبحانه و تعالی که بلغده برو جمله اولاکه جود
شرفی تلفظه حق سبحانه و تعالی تک توتی انک لمخول اول
و نیک و قول و خروجده شوبله و قوف اوزره اولاکه حضور
مع است کیفیت نوع نور طارر اولیه و بومعنا تک حفظه اول
مرنه به وار کجه سعی و کوشش اولیه که زحمت سر بکوبت ایما
انک کوکلای حاضر اوله بلکه تکلف وز جمله بوشنی کوندر
جفر منه قادر اولیه **رباع** غیب توتی ادای حرف

و انما

و انفاس ترا بود بان حرف اساس . باشد که از ان حرف در
ایند و اساس . حرفی بود کفتم شکر ان کردار بر اس **نرم**
با غیب توتی اولدی ای حرف شناس . انفاسه قواد حرف و نشد
اساس . اول حرف ن اکاه اولیکور سروده . بر حرف
دیدم اکله اگر وار به پس **نرم** خفی و کله که غیب توتی که
حضرت محمد می پور با عیده و پیش در اهل تحقیق اصطلاحند
لانین اعتبار بله حق سبحانه و تعالی تک دانندن چهار
یعنی شول اطلاق حقیقی شریفه که اطلاق ابله داخلی مقصد کله
و بومرنه ده ممکن و کله که اکا مسج بر علم و برادر ان متعلق اول
بوجشند مجهول مطلقدر **نظر بر قدم** اولدر که سالک
کعبه کلمده شهرده و صحراده و الحاصل هر برده نظر قدینه
اوله تا کم انک نظر بر اکنده اولیه و باقیه حق بره نقلی است
و بود داخلی جازدر که نظر بر قدم سالک اولین مسافه است
قطع و خود برستلک عقده رینی طی ده سرعت بسریدن حیات
اولا یعنی سالک نظر بر سره که بنشین فی الحال قدم من مشها
نظرینه بصد ابو عمه زویم حضرت نیک **ادب المسافران**
لابجا و زمه قدم بود قدر داخلی بومعنا به اشارت
و حضرت محمد می مولانا عبدالرحمن قدس است دعا ستره
تحفه الاحرار نام کتابنده حضرت خواجه بهالدین
قدس است دعا ستره منقشه بومضمونی بود جمله نظره کتور مشهور
نظم کم زده بی سمدی موشس دم . در تکده شسته

نظریه ای که در کتب معتبره است
و بومعنا به حقیقت
نظریه ای که در کتب معتبره است
و بومعنا به حقیقت

و بومعنا به حقیقت
نظریه ای که در کتب معتبره است
و بومعنا به حقیقت

نظریه ای که در کتب معتبره است
و بومعنا به حقیقت
نظریه ای که در کتب معتبره است
و بومعنا به حقیقت

نظرش از قدم ، پس که ز خود کرده بسرت سفر بازمانده
 قدش از نظر **ترجمه** بر نفس غفلتله المزا ایدرس . نظرندن قدم
 فالزا ایدرس کند و دن سیر و سفر قلند و عدم . کوز بر اردو کی
 ره نور در قدم **رشته سفر در وطن** اولدر که سالک طبیعت
 بشرده سفر ایلیه یعنی صفات بشرودن
 صفات ملکی به و صفات ذمیه دن صفات حمیده انتقال
 ایلیه مولانا سعد الدین کاشغر حضرت قدس سره پور
 در که شخص جنبت بر نه محله انتقال ایلر سه جانت اندن
 زایل **ترجمه** صفات جنبه دن انتقال ایتسیه حق
 و کله در که مشایخ نظر نیک احوالی قدس اند لگا اروام سفر و نه
 حضرت ردا کورب بعضیل بر ایتد قامت و نهائید سفر
 سبحانی اختیار ایشلرد و بعضیل بر ایتد نهائید قامت
 اولی و بعضیل اکیبنده بله سفر و حرکت لاین و آخر کور
 ذکر اولان در ز فرقه نیک هر رنگ سفر و اقامتد غرض
 صحیح دنت صادق و در در شویله که ترجمه عوار فده سفر
ترجمه اما سفر و اقامت اختیارنده خواجگان قدس اند لگا اروام
 طریقیتر اولدر که به ایت حالده اولقدر سفر ایدر لکه کوز
 بر عزیز ک خدمتد ایر شده لاندن صکره اول عزیزک
 خدمتد معین اولدر لگا اگر شویله که کند و دیار لنده بوطن
 دن بر که بوله لرتزک سفر ایدوب انک خدمتد
 تحصیل ملکه کاسی و تکمیل عرفان الهی ده سعی جمیل دستام

دستام جزیل ظهوره کند و اولدر لکه کوز
 اقامت و سفر فی الحقیقه علرا التویه و برابر در خواصه
 ناشکندر حضرت سیر سولدر که مستدر به سفرده برن نقلند
 غیر رنده حاصل اولمز بر طالب چونکه بر عزیزک صحنه ایش
 اول طالب اولدر من کرک و تکمین صفاتی حاصل ایلک لکه
 و ملکه نسبت خواجگان قدس اند لگا اروام جسم ال کتوریک
 لکه اند لکله بر نه یا که کیدر سه سبج مانع بو قدر **ترجمه** یا
 چه خوش است بی دها خند بدن بی واسطه چشم همانرا دیدن
 نشین و سفر کن که بغایت خوب بی منت یا کرا خفا کردین
ترجمه آدم نه صفا در که دهن سزا لکه خندان بی واسطه چشم همانرا دیدن
 بریده اولدر سیر و سفر قلند خوشدر بی منت یا کرا خفا کردین
 حضرت محمدی مولانا جانی قدس اند لگا سزه اشعة الکلمات
 نام کابنده بو بیتک شرحده که **بیت** آینه صورت از سفر
 دورست کان نیز بزر صورت از نورست **ترجمه** صورت کت
 غم سفر دن دوردر کم آنی صورت پذیرا بدن صفا و نور
 شویله سولدر که یعنی آینه صورت که آهمن معقولان
 عارتدز ناظر ک انده صورت منطبع اولمن ایکن
 انک قبول صورتده صورت جاننده سفر انکه اجناسر
 بو قدر زیرا که آینه نیک صورت قبول ایدر کند و چونیک
 صفا و نورستی جهتند در بر شنه که اکا فر شود و شنه انده

کور بنور و مفاصله و لایق صورتی انده منطبق اولور
کند و تک صورت جابنه حرکتش کند چونکه کوهک
مغز آینه سر صور کونیه حشو نرند ن خلاص بوله و نور
وصفا غالب اولمغه طلالت مرارت طبعی اندن زامل
اوله تجلیات ذات و صفات الهی متبولنده سیر و سلوک
حاجتی اولمزه و تلوث مقضیات طبعیه اید در بای بی
حقیقتن نوع تغیر کلمه زیر انک سیر و سلوکی که کوهک بوزنگ
اجلا و تصفیه شدن عبارند چونکه اول صفا و صفاته ایش
سالک سفر و سیر و سلوکدن مستغنی اولوب **رشته خلوت**
در انجن خواجه بها الدین قدس استه سوره حضرت نرند
صور مشرک میزک لمر بقدر ک بناسی نه تک اوزرینه در سوره
که خلوت در انجن ظاهر ده خلوت اید باطنده حتی سجان
و تک اید او که سن **بیت** از درون شو آشنا و از درون
بجان و دش **ابن حسین** زیباروش کم می شود اندر جهان
ترجمه درونی آشنا اول طشره دن بجان رمن طوت **عجب** با
روش در حافل اول دیوانه رمن طوت **ترجمه** حسی سجان
و تعالیک **رجال لا تلهیهم تجارة و لا بیع عن ذکر الله** سوره
بومفانه شارتر و سوره مشرک در که نسبت باطنی بو طریقه
شوبله واقع اولمشد که کوهک جمعیتی خلق ایدله صحبتند خلوت
ارنوق اولور و سوره مشرک در که بزم طریقه من صحبتند
خلوته شهرت و شهرته انت و اردر خیریت جمعته در

جمعته در و جمعیت صحبتند در بر نرند نقی اولتی نرند
و خواجه اولیای کبیر قدس استه سوره سوره مشرک در که خلوت
در انجن اولدر که ذکره اشتغال و انده استغراق بر مرتبه
ایشه که مازاره کبره **سبح** سوره و او از اشتمیه حقیقت که ذکر
غلبه سر سبید خواجه **عبدالله** تا شکر حضرت نرند سوره
جد و استقام ایدله ذکره اشتغال اولمشه بش الهی کونده بر مرتبه
ایشه که ذکره او از اول و خلغک بر بر اید سوبلشد و کی
ذکر کور بنور و کند و سوبله و کی سوزر سوزاخی ذکره اشیدر
اناسی و استقام سزا اولمز **رشته با ذکر** بود تک قلبه
ذکر نرند عبارند حضرت مولانا سعد الدین کاشغری قدس
سوره مشرک در که ذکر تعالیک طریقی اولدر که اول شیخ قلبیکه
لا اله الا الله محمد رسول الله دید مرید داخی کند و کوهک حاضر
ایلیه و شیخک کوهک مفاصله سنده طوته و کوز بنی قیابوب
و دانی استوار ایدوب و دینی دماغنه با بندرت و نرند
بر بر اولر زینه قویوب و نفسی طویوب و تغلب و قوت
نام ایدله شیخک موافقتی اوزره ذکره شروع ایلیه و قلبی
دیده سانی ایدله و بیه و جس نغده صبر ایلیه و بر نغده
اوج کره دیده شوبله که ذکرک طلا و نی انزیر کوهک ایشه خواجه
عبدالله تا شکر حضرت نرند در ک بعضی کلمات قدس
باز مشرک در که ذکر دن مقصود اولدر که کوهک کل همیشه
حی سجان و تعالیک اگاه اوله محبت و تعظیم و صعبله

اگر ارباب جمعیت صحبت کنند بواکا بک که حاصل اوله خلاصه
 ذکر حاصل اولدی ذکر که مغز و روحی اولدر که کوکل حی سنج
 و تقادون آگاه اوله و اگر اهل دل صحبتند بواکا بک حاصل اولدی
 طریق اولدر که ذکر اشتغال کو سزلیه و ذکره اشتغاله حفظی
 اولان طریق اولدر که نفسی کو بکی التذیه حبس الملبوب طود عن
 طوطاغی نه و دلنی و ماغنه بر وجهه با بشده که نفسی در و ننده
 تنگ اولیه و حقیقت دل شول مدر که در اکلن عیسار مخر که
 هر طرفه کیدر و دنیا بی و مصالح و دنیا بی سبب و فکر ایدر و
 طرفه العین ده بر ایز و کوکلر و تمام عالمی سیر انک اکا
 بتسرورانی جمله شکر کردن بیزار ایلوب و مسنوب صورتند
 اولان بورک و بدکاران با رسنه متوجه ایلدنی ذکر
 مشغول ایده بو طریق ایلد که کلمه لایبی بو قار و کجوب و کلمه
 اللهم انی صانع طرفه حرکت ایدر و کلمه الا اللهی محکم قلب
 مسنوبر بر بختیل ایده شو بله که انک حرارتی جمیع اعضا
 ابرشه و نفی طرفه جمیع محدثانک وجودنی فنا و ترک نظریه
 مطالوه ایدوب و اثبات طرفه حق سبحانه و تعالیانک وجودنی
 بقا و مقصودیت نظریه ملاحظه ایلد و جمیع و فائتی بو ذکرده
 مستغرق ایلد کرک تسبیح بر شغل کند و بی بو ذکردن ^{التقوی}
 کرک تا بو کلمه بی تکرار واسطه سید توحید کو کلمه قرار طونه
 و ذکر قلبک صفت لازمه سی اوله **کاستنه** کوکل دید کلمی
 صنوبر شکنده بر قطعه اندر که حصول نمک التذیه واقع اولدر

اولشدر و بوات باره سی حامل حقیقت جامعه انسانیه
 کانه بوات باره سی بر کلمه در که حقیقت جامعه انک سنج
 و حقیقت جامعه انسانیه بر بملدر که کانیات عدل و سفلر
 انک مفصلدر بر بیشک جگر و کنده کند و اخا جی علی جلاله
 موجود اولدوغی کبی بو حقیقتده و اخی جمله مکونات علی الاجال
 موجود در کما قال احدی **سزیم آیاتنا فی الافاق و فی**
انفسهم حتی یبین لهم انه الحق و الحاصل نسیه ناله و حامل ابرار
 نامتاسی کو کلدر هر کلمه کو کلمه بول بول مقصوده ابرر و کلمه
 بول بولق اسل دل خدمتند ایز شکر اولدر طالب
 فین که اسل دل خدمتند ابر شوب شرف قبولیه شرف
 اوله اول صحنک فایده سندندر که طالبه بر کیفیت ال ابر
 اب کل زحمتدن فور ملوب جان و دل صحبتند و اصل اولدر
 و جانب حقه بر اجداب و اکا هی بیدا اولور که بالضرور
 من غیر تقب و مشفقه حقدن چیز بدین رو کردن اولور اصل
 ترک و حقیقت ذکر و حریت نید و کنی ساکت اول زمانده بیلور
 انشی **رشته بازگشت** بو اولدر که هر بار که ذاکر زبان
 دل ایلد کلمه طیبته بی دینه انک عقب بندد مینه کوکل دلید
 دینه که ای بنم خداوندیم بنم مقصودیم سنن و سنن رضا که
 زیرا بو کلمه بازگشت ایدون و بر افردن سر خاطره کلمی نفی ایلد
 تا که ذاکر کلمه ذکر خالص قلبه و سررنا سوادن فارغ اوله و اگر
 بسدر ایدر حالده بازگشت کلمه سر ایلد ذکرده کند و

صادق بولمزه یعنی گوکنده محبت غیر اولاد و خاندانم
سنن و یکده کند و بی کاذب کور سه بنه ذکر نرک این
زیرا که تدریجاً صدق اثر از ظهوره کلوبه ما رسیده کلمه
بازگشته صادق اولد و غیر حالد مشغول اولمغه فادرا اولور
مولانا علاء الدین علیه الرحمه که حضرت مولانا سعد الدین
اصحابندن ایدیر سورر ایدیکه ابتدا لر حالد که حضرت مخدوم
تعلیم ذکر المشیدیم بازگشت ایدله ذکره امر ایدیلر چونکه خدا
نیم مقصودم سنن و سنک رضا کدر ویدیم بجا بویله و یکدن
حجاب کوردر زیرا که بوسوزده صادق و کل ایدیم صریح بیان
سویلدیم کم بیلور دم بر کون بو فکر ایدله حضرت مولانا تک
حضور نه کدم بوردیلر که شیخ مهال الدین عمر یانه کیده لم
چونکه شیخ مهال الدین عمر خدمت و اصل اولدق او نور دو عمر
بوردیلر که شیخ زکین الدین علاء الدوله قدس سره بیور مشرد
ساکت اگر چه طلبنده صادق و کل ایدله و اخی نیه خدا و خاندانم مقصودم
سنن و سنک رضا کدر و یک کرک تا بر زمانه دکن که حقیقت صادق
ظاهر اولد چون شیخ عمر حضرت تکریمت مجلسندن طشره حقدق مولانا
سعد الدین حضرت سورر لوردیکه شیخ اهل جذب در اصطلاح بیلر
بوسوزک معناسنی بن فتم اتمشیدیم نجه مدتدن صکره اکدم
اول سوزون غرضلر بو ایدیکه شیخ عمر خدیو طریقیله
اولمشرد در سلوک و ارشاد طریقیبن بیلر انبیرن که سنسوزانک
زمانی و کل ایدیکه شیخ انی فقیره انظار ایدیلر اول جهندیکه بوسوز

این کتاب در بیان فضائل و مناقب مولانا سعد الدین علیه الرحمه است
و در بیان حال و سیرت او در زمانه اولدق او نور دو عمر
بوردیلر که شیخ زکین الدین علاء الدوله قدس سره بیور مشرد
ساکت اگر چه طلبنده صادق و کل ایدله و اخی نیه خدا و خاندانم مقصودم
سنن و سنک رضا کدر و یک کرک تا بر زمانه دکن که حقیقت صادق
ظاهر اولد چون شیخ عمر حضرت تکریمت مجلسندن طشره حقدق مولانا
سعد الدین حضرت سورر لوردیکه شیخ اهل جذب در اصطلاح بیلر
بوسوزک معناسنی بن فتم اتمشیدیم نجه مدتدن صکره اکدم
اول سوزون غرضلر بو ایدیکه شیخ عمر خدیو طریقیله
اولمشرد در سلوک و ارشاد طریقیبن بیلر انبیرن که سنسوزانک
زمانی و کل ایدیکه شیخ انی فقیره انظار ایدیلر اول جهندیکه بوسوز

بوسوز فقیر شیخ عمر حضرت تکریمت اسنید بجه دکن اول کلمه تک
بازگشتنی سوزون نیاز ایدله و پرا ایدیم و اول کلامی دیکده خل
و منفعل ایدیم شیخدن بو کلامی اشتمد که لشکره اول سوزون نیاز
و خجالت و انفعال بنده فالمدر **رشته نگاه داشت** بو مراقبه
خواطرون عبارتدر شویله که برودده بی کره کلمه طبعیه فی خاطر
عینر بره کتمیه حضرت مولانا سعد الدین کاشغر قدس سره
بو کلمه تک یعنی نگاه داشتک معنا سنده بیور مشرد که بر
با ایک ساعت با دخی زیاده میسر اولد و غی مقدار خاطر فی حفظ
ایلیه که غیر انا تک خاطرینه بول بولیه خدمت مولانا قائم عالم
که خواجه عبید الله حضرت تکریمت کبار اصحابندن و خصل
خواصندن ایدیلر بر کون تقریبده بیور و بیلر که نگاه داشتده
ملکه اول درجه به ابر شمشدر که طلوع بخردن ضحوة کبر ایدله
کوکل خطور اعمار دن صافلمن میسرور بر وجهه که بو قدر
مدته قوت مستحیده کند و عملندن معزول اولد حشمتی بولیه
که قوت مستحینه بی کند و عملندن بالتمام عزل انا تک اگر چه
یازم ساعت ایسه دخی اهل تحقیق قاتده امر عظیمدر نوا
بعض کمال اولیا به اچانا بو عمل ال و برر نتم شیخ محی الدین
عربی قدس سره کاتره مستوحات کتبه ده خواجه محمد علی حکیم
تکریمت اسوله و اجوبه سنده اول مکره که سجده قلبی بیان
ایمشرد در بو مجتبی تحقیق بیور مشرد در لکن تفصیل بو مقامه
لابق اولد و محزون ذکر اولمدر **رشته باو داشت** که مقصود بو

دندر

مقدّمات آن هب بود و بولکله حق سبحانه و تعالیدن و ایما
 اولفدن عبارته در ذوق و وجدان طریقی اوزره بعضی حضورتی
 عبارتیله تعبیرات شکر در و اهل تحقیق فائده برشاید که حقیقت
 شهود نیک استیلا سیدر کوکله حب ذاتی واسطه سید اول داد
 حاصل اولدوغند **خواجه عبید الله** تا شکر بودرت کلمه نیک
 شکر خنده که ذکر اولدور بپور شکر در که با و کرد ذکر و تکلفدن
 عبارته با زکات حق سبحانه و تقایه رجوعدن عبارته بر **خواجه**
 مبارکه کلمه طبیعی دینه عقیده کوکلدن دینه که جدا اندانیم
 مقصودم سنن نگاه داشت بورجوی زبان ابده دیکورین
 محافظدن عبارته با و داشت نگاه داشتند رسوخدن
 عبارته **رنجه و قوف زمانی** حضرت خواجه بهاء الدین
 نقشند قدس سره بپور شکر در که وقوف زمانی که سالک
 کارنی تمامه و شاع و بارنی سر منزل مراد ایشدی بحد اولدور
 بنده کند و احوالنه واقف اولدور که هر مدته حالی ندر موجب شکر سیدر
 و با موجب غدر سیدر حضرت مولانا یعقوب چرخ قدس سره
 بپور شکر در که حضرت خواجه بزرگوار اعنی خواجه بهاء الدین
 نقشند قدس سره بزه فیض حالنده استغفار ایله و بطن
 حالنده شکر ایله امرات شکر در و بپور دین که بوا یکی حاله رعایت
 وقوف زمانیدر و هم خواجه بزرگ بپور شکر در که سالک خار کار **وقوف**
 زمانیده ساعت اوزره قونمشدر یعنی سالک نظام حالی اولدور
 حفظ آنکه مو قوفدره با بده که هر نفسی حضور ایله می بگر یا غفلت می بگر

بگر اگر نفس واقف اولدور بده بوا یکی صفته و انمی واقف اولدور
 و وقوف زمانی صوفیه قدس الله تعالی اودا هم فائده می بگر
 عبارته حضرت خواجه بزرگ بپور شکر در که می سببه اولدور که
 هر کجی ساعتی می سببه ابده بوز غفلت می و با حضور ایله
 بگر کوره بوز اگر با تمام نقصان ابده کجی سببه بازگشت ایست
 و عمل باشند با شبیه **بوز رنجه و قوف عددی** بود کرد
 عدد در رعایتدن عبارته حضرت خواجه بهاء الدین نقشند
 قدس سره تقایه سره بپور شکر در که ذکر قلبی ده عدد در
 خواطر منفرد بی جمع آنک اچوندر و خواجه جان قدس سره
 تعالی اودا هم کلامنده واقع اولدور که فلان که فلان
 وقوف عدد در ایله امر ایله مقصود بوندن عدد در
 ایله ذکر قلبی در مجرد عدد در عینی و کله در در قلبیه یعنی
 اصل مقصود ذکر قلبی در عدد در عینی بر فائده زانده دن
 اولدور در و ذکر کر که بر نفی اوج کره و یا بش کره یا
 پیر کره و یا یکمین کره دینه و عدد در تک آنکی التزام ایله
 خواجه علاء الدین عطار قدس سره تقایه سره بپور شکر در که
 و تک شرط د کله در هر قدر در سه حضور و وقوف ایله
 و تک کر که تا که اگ فائده مترتبت اولدور چون ذکر قلبیه
 عدد بکری بردن زیاده اولدور و اثر نظام او ایله اولدور
 بی حاصل لغت د بیلدر و ذکر کر اوزر اولدور که نفی زماننده
 وجود بشرت منعی اولدور و اثبات زماننده الوهیت جدّه

لرنگ تصرفاتی اثر لرزیدن بر اثره واقف اوله و خواجه بهای
 نقشند حضرت لرنگ و قوف عدد در علم لرنگ اول مرتبه
 پور دقدندن مراد لرر مکندر که اصل بر ابته نسبت ذکر
 اولنان انار تصرفات جذبات الوهیت مطالعه سی اوله
 شکم حضرت علاء الدین عطار قدس استه نسا سره پور مشرور
 اول بر کیفیت و بر حالندر که مواصلت قرب علم لدنی اول مرتبه
 مکتوف اولورده و قوف عدد و نیک علم لرنگ اول مرتبه
 اولدوغرا اهل نهایت نسبت اولدر که ذاکر واحد حقیقی نیک
 اعداد کونیه مرا تبند سر بانی سرینه واقف اوله واحد عدد
 مراتب اعداد حسابی ده سر بانه واقف اولدوغنی کبی **شعر**
 اعداد کون و صورت کثرت نمایشست فالکل واحد تجلیر
 بکل شان **ترجمه** نمایشدر کورین صورت کثرت که ظاهر
 شمنات الهی در تجلی ایلین بر در **ترجمه** و اکابر محققین بر
 بو مضمونی شویله دیمشدر که **قطعه** کثرت چونیک می نکر عیان
 باراشکی نماند درین کر ترا شکیت در هر عدد که
 بنکر از روی اعتبار **ترجمه** کر صورتش بینی و در ماده
 یکیت **ترجمه** کثرت ای دوست عین وحدت در
 بزده شک بوقی دار به سنده گمان هر عدد که کورین
 انی ایکی ماده بر در انده مننه نماند و با عیانت شرخند
 پور مشرور که **ترجمه** در مذسب اهل کشف و ارباب خرد ساربت اید
 در همه افراد عدد زیرا که عدد کر چه برونت ز عدد هم صورت

هم صورت و هم ماده اش است **ترجمه** ای دل بود در هر
 ارباب خود بر در نظر انک تو افراد عدد زیرا که
 عدد کر چه بر و ندر عددن **ترجمه** هم صورت و هم ماده سی اولدر
 و علم لرنگ اول مرتبه سی اولان بود و قوفه تحقیق روانه
 بشا اعلم حقی و کدر که علم لدنی بر عدد که اهل قریه تعلیم
 و تفهیم ربانی ایلد معلوم اولورده و لایل عقلی و شواهد نقلی
 ایلد اولر **ترجمه** کلام قدیم حضرت خضر علیه السلام حقیقه بود
 و عناه من لدنا علما و علم یقین ایلد علم لدنی اولر تاسند
 فرق اولدر که علم یقین ذات اصفا الهی نورانی اولر اکلن
 عبارتدره و علم لدنی سبحانه و تعالیدن الهمام طریقیه اولر
 معانی و فهم کلماتدن کنا بندر **ترجمه** و قوف قلبی بکر
 معنایه محمولدر بر اولدر که ذاکر حق سبحانه و تعالیدن اکاه
 اوله بو یاد داشت مقوله سندندر خواجه عبید الله تاسند
 حضرت نکر کند و کلمات قدسیه سندن بعضی سنده باز اولر
 و قوف قلبی کول حق سبحانه و تعالیدن اکاه و لمعدن
 اول وجه اولر که کول ده سچ حق سبحانه و تعالیدن غیر
 سنه اولیه و بر رده دخی پور مشرور که ذکر جنینده ندر کورن
 اکاه اولوب و کولر ندر کوره بخلق شرطدره و سواکاه لکه
 شهود و وصول و وجود و قوف قلبی دیرله و ایکنجی
 اولدر که ذاکر کول واقف اوله بحسنی انشای ذکرده
 مجازا کول دیدکر سنوبرر الشکل ات باره سنه منوجه

علم لدنی بر عدد که اهل قریه تعلیم
 و تفهیم ربانی ایلد معلوم اولورده و لایل عقلی و شواهد نقلی

اوله که اول قطعه طم حصول جاننده حصول ممت نکت محاذرسنده
واقع اولشدر آتی ذکره مشغول و کوبا ایلیمه و ذکر کردن و مفهوم
ذکر کردن غافل و زایل اولغه قومیه و حضرت **خواجه بها الدین**
قدس سره ذکرده حبس نفسی و عدد در عایتی لازم صابمشدر و در
قلبی نکت ذکر اولنان ابرک مخاسنی بلیه لازم و مهم طومشدر و در زرا
خلاصه مقصود در ذکر کردن و قوف قلبی **در بیت** مانند مرغ باش تا
بر بیضه دل با سبان که بیضه دل زایدت سستی و ذوق مقته
ترجمه مانند مرغ اول مر زمان دل بیضه سینه با سبانی مستی و
ذوق و مقته تا کم اوله اندن عیان **کاشف ای برادر فانی**
تولوا فتمم وجه الله آیه کریمه سی صد ایتیه حق سبحانه و تکا
بر رده حاضر ایکن کعبه مکرمه به مشوجه آنکسوز من صلواتک
قبول اولد و غنک حکمتی بودر که تا آب کل آت و کلدن
کعبه به توجه **تمسبح** بجان و دل کعبه سنده توجه امتش اولمز
زرا انسان صورت منجته سی و روح جو انبی جهتیه محوس
جهتدر اما حقیقتیه جهت عالمندن بیرونند تا مبتلا جهت
جهتیه توجه **تمسبح** بی جهت بی جهت توجه امتش اولمز اندکی
بوجازا گوکل دید کلرات باره سی و خی حقیقت دلک نشانه
و اول کج بی با بانک ویرانه سیدر بوجازه توجه ابله که
بول بولسی و بوجوفدن سبقت ال که علم لدن ایلد عالم اولد
ع مانک و دو کردم اگر در ده گسست **انتهی** و حضرت **خواجه**
عبد الحالیقک دفاتی قریب اولد فده کنسد و اصحابندن

جان و دل درختی

اصحابندن درت کسبنی که ذکر اولنده لکر کدر دعوت
ارشا و مقامنه مستعد بولشدر و حضرت **خواجه نکت نقلند**
سکره بودرت اولونک سر بر بر ارشاد امرینه قیام و خلقت
حق سبحانه به دعوته استقام پور مشرر جهتم آینه **نکا** **خواجه**
احمد صدیق رحمه الله **نکا** بوندر **خواجه عبد الحالیق** حضرت نکتیک
قدس سره **نکا** سره خلفا ار بعه سندن اولکر خلیفه ارشاد
اصلده بخارادن ایشدر و حضرت **خواجه نکت** و فائندن
قایم مقاملر اولوب باقی اجاب نکره متابعیت ملازمت
اورزه اولمشدر چونکه دفاتر قریب اولمش جمله بارانی
خواجه اولیای کبیره و **خواجه عارف** ربوکر لار به سبایش
پور مشرر و انکر نکت نقلند نضکره اول ابر اولو بخاراده طایفه
حق سبحانه به دعوت و مستعد لرا ارشاد دو هدایت
مشغول اولمشدر **خواجه احمدک** قبر مبارک لکر مشرر بخاراده
در که شهر بخارادن اوج فریح بعید بر گویدر **خواجه اولیا**
کبیر رحمه الله **نکا** بوندر **خواجه عبد الحالیق** نکتیک ایکنی خلیفه ارشاد
بخارالاصلدر ابتدا ای حالده بخارالاصلدر سندن بر نکت
خدمنده تحصیل علومه اشتغال ایشدر انفا قارکون
حضرت **خواجه عبد الحالیق** بخاراده بازاردن بر مقدار است
صا تون المشرایش **خواجه اولیا التماس** ایشدر که انی
بکار برک سز که بلجه اوه دکا کونوره بن حضرت **خواجه**
التماس برین قبول ایشدر و انردخی اتی حضرت نکت آستانه

جان

مغیان بضم المیم و سکون الغین بوجوه
و بابا و المشاة الحائیه وبالالف
و النون م
دک

سعادتمندانه دکن گور مشرف حضرت خواجه انور کوکلدن قبول
ایلیوب بیور مشرف که بر ساعت نصدکه کلوک طعامی بیجی بیجی
چون خواجه اولیا حضرت خواجه نمک ملازمتدن و و نشکر کنی
تخصیل و مطالعه دن غایت افروده و زابل و کوکلدی
خواجه نمک صحنه منجذب و مابل بولمشرا بر ساعتدن سکره
بی اختیار خواجه نمک ملازمتدن استیصال اید و با اول
صحبتده خواجه حضرت انور را و غلغله قبول اید و تعلیم
طریق را اید بر افراز امین را برقی استاد از خدمتده گتمه مشرف
اولیا نمک استاد در اولان دانستند خواجه بی طریقدن و در
نقدرسی اند به میسر و لمسش اندن سکره اول دانستند
قنده که خواجه بی کورسه زبان طعن و ملامت اوزاد و چون
سفا بهت ابرمیش خواجه اولیا مقابله ده بیج طنم را امیش
بر کچه به دکن که حضرت خواجه اولیا کشف ابله اول دانستند
بر فحل شنبینه واقف اولوب و بالجله انی بز فاش کبره
کور مشرف اول کچه نمک صبا چکه بر رینه ملاقات واقف امیش
کیرد اول دانستند خواجه بی ملامت انکه با شلمش خواجه اول
بیور مشرف که ای استاد او تنمز بین که کچه بی شود مقوله فعل
فانش ابله صبا چقر سن و کونزیه بز طریق حقندن منخ
اید رسن دانستند بو سوزدن نجل و منفعل اولوب تقاین
لمش که خواجه اولیا به حضرت خواجه عبدا الحالی خنده
بر فنج حاصل اولمشد کند و دانی در حال متبده اولوب حضرت

حضرت خواجه نمک ملازمتده متوجه اولمش و خدمت شرف
توبه و انابت اید بر او مت ایلیوب و طریقه رینه اقبال کلر
کو سزوب حضرت خواجه نمک مقبول لر زمره سندن اولمش
مشهور در که خدمت خواجه اولیا بر کبیر با زار بخاراده مسجد
قبوسنده بر جله خواطر جعفر مشرف در که اول قرنی کون قرنی
اندره سیج خاطره مزاجم اولما مش خواجه عبدا الله حضرت
خواجه اولیا حضرت نمک بوجده سنی غایت غریب طیب عظیم
بکنور لر در و بخت کنان بر مغزین اصرر لر در و بیور لر در
خواجه کنان قدس الله تعالی ارواحهم طریقه سنده اشتغال
از زمانده بر مرتبه به ابرینر که دکلا اوزار قولده ذکر کلور
و جمله بی ذکر اشیدر و هم خواجه عبدا الله ناشکند حضرت
بیور لر دیکه خواجه اولیا دن منقول اولان جله خواطر کن
معناسی اول دکدر که مطلقا بیج بر نشنه خاطره اولیه بیکه
اولدر که سیج بر خاطره انلر کن با طنم لر نشنه مزاجم اولما مش
اوله بو نر جا رنیک یوزنده کی جور خوب نرک صونیک بیانش
مانع اولمد و عز کچه و بیور لر ایدر که خواجه علا الدین عجد وانی
که خواجه بهنا الدین نقشبند حضرت نمک اجله اصحا سندن
اید بلر صور دیکر که نرک کوکلور بودجه اوزره مسدر که
غیر را کا خطور ایلیبه بیور دیکر که بوقی گاه گاه ایدله دانی
اولور و بو جیتی او تو دیکر که **بت** چون بنایت تیر شد این
جوردان اعظم بنا پید در درون عاشقان **ترجمه** نیز از غایت

چون اول نهر روان بقرار ، غم انچون عاشق قبند اولم
 بايدار **بیر** و بیل که غم اکثرت و بیشتر غم کلمه و بیشتر و بوی
 مؤید در اول که حضرت علاء الدین عطار قدس سره بپوشد
 که خطرات مانع اولم و بوندن احترام مشکله اختیار طبع
 یکرمی بل انک نغینده ایدم ناکاه نسبت ابله بر خطره کچر ان
 قرار بولددر خطراتی منع انک قور ایشد و بعضی اکانه
 اولمشد در که خطراته اعتبار اولمبه اما اولقدر نرک انک
 شکت اوله زیرا انک تکنه واسطه سید فیض مجرا نده
 بد اولور خواجه اولیانک قبر مبارکی بخاراده خاک رز
 خصار ده عیار بر جی باننده واقع اولمشد و چونکه خواجه
 دفانی قریب اولدر کند و اصحاب بدن درت کسبی که ذکر اول
 کر کدر خلافته اختیار ابلدیله وار شاد و دعوته اجازت
 ویرد بیل **خواجه دهقان قلنی رحمه الله** خواجه اولیانک
 خلفا ر بوسندن اولکلی خلیفه سید و خواجه انک وفاتندن
 سندن ار شادده اولور مشد در و سایر خلفا و اصحاب انک
 متابعتنده اولمشد در قبر مبارک کور قلت نام بر قریه ده در که
 قریه فر بوره بخارانک جانب شمالیسنده شهر دن ابر فر فر
 واقع اولمشد **خواجه زکی خدا بادر رحمه الله تعالی**
 خواجه اولیانک خلفا سندن ایلکنی سید و خواجه دهقان
 صکره مقام ار شادده اولمشد و باقی خلفا و اصحاب
 انک خدمت و ملازمتنده اولمشد در قبر سرده خدا

یعنی طبعک مختاری
 اول اول و خواطری
 ص

هک
 ایضا در کتب دیگر
 نیز در کتب دیگر
 نیز در کتب دیگر

خدا با دوده در که ذکر اولمان قریه بخارانک فرای کبان
 بر سیدر شهر دن بش فریح برده واقع اولمشد **خواجه کمان**
رحمه الله خواجه اولیانک خلفا سندن اولکنی خلیفه سید
 خواجه زکیدن صکره خلقت دعوته مشغول اولمشد در و سایر
 اصحاب انک متابعت و خدمت اختیار ایلند در و قبر سرده
 اولیا قبر سرباننده در **خواجه غریب رحمه الله** خواجه
 اولیانک صلی اولور در و بجز خلیفه سیدر خواجه سو کاندن
 ار شاد امرینه پیام کور سروب خصلتی حقه دعوته مشغول اولمشد
 و شیخ العالم شیخ سیف الدین الباخزر قدس سره انک
 ابله که شیخ نجم الدین الکبیر قدس سره اصحابک کبان
 معاصر ایشد و بخارانک شیخ ابا دنده که شیخ سیف الدین
 دفن سرباننده واقع اولمشد بر سر بیله جوق صحبت ایلند
 و اول زمانده که شیخ مجذوب محسوب القلوب شیخ حسن
 بلغار علیهم رحمه الله ارسس و بلغار جانبدن اولمشد
 بخارابه کلمه خواجه غریب خدمت بر ملت با شنده
 بر بولوب فایت معتقد اولمشد در و چون شیخ حسن
 شیخ سیف الدین ملاقات ایشد شیخ سیف الدین
 مدد سنک که خواجه غریبی بنده بولدو کز بیور مشد که نام ارد
 و سلوک کور جذبه ابله آراسته در شیخ حسن بلغار که
 اوج بیل بخاراده مقیم اولمشد متصل شیخ خواجه غریب ایلند
 ایدر لبش خداوند تاج الدین سنابی دن که اول زمانک

ون

زک

اولولاندن ايمش منقولدر که شيخ حسن بلغار عليه الرحمه
 پورمش که بن مدت جيانده جوق و ليله و ارباب قلوب
 ملازمت ايلدم خواجه غريب مرتبه سنده برکه کوردم شيخ
 حسنگ مفا مائنده مذکوردر که مدت عمرده اوليا دين بکر مکنز
 نفرو لي به ملازمت ايلدم انرک اولي شيخ سعدالدين حمولي ايدر
 خواجه غريب قدس سره ايدر و شيخ حسن حضرت نرنگ اولان
 برشته مقصد اولک فصل اولنده خواجه عبیدالله حضرت نرنگ
 اعلاسی اولان شيخ عمر باغتانی ترجمه سنده تقریب ذکر
 اولنه کرکدر انشاء الله تبارک و تعالی خواجه غریک داخی در خلیفه
 واردر که بونده مذکوردر دگر سی سالک طریق رشاد و حساب
 دعوت و ارشاد ایدر **خواجه اولیا پارسا رحمة الله تبارک و تعالی**
 غریب علیه الرحمه نیک خلفای اربعه سندن اولکر خلیفه سیده
 و بوندر خرمن تنی نام قریه دندر و مذکور ولایت بخاراده برقرار
 که حالا مدرس و خرابدر و خواجه نیک قریب بار کلهر داخی
خواجه حسن ساور رحمة الله تبارک و تعالی خواجه غریک ابیحی خلیفه
 مولدر ولایت بخاراده ساور نام مشربیه در که با لفظ
 بوداخی خرابدر و قریب بار کلهر داخی انده در **خواجه**
اوکتمان رحمة الله تبارک و تعالی خواجه غریک ابیحی خلیفه سید و قریب
 بخاراده حوض مقدسه قریب خواجه چهارشنبه دینه سندن
 باشنده شهرک قبلی سنده واقع اولشدر **خواجه**
اولیای عزت رحمة الله تبارک و تعالی خواجه غریک در دگر خلیفه

حک

حک

ل

ال

بل

خلیفه سید **خواجه سلیمان کریمی رحمة الله تبارک و تعالی** بوندر خواجه
 عبدالحق بن محمد وانی حضرت نرنگ ابیحی خلیفه لریدر و بعضی
 اکا ذاهیب اولشدر که بوندر خواجه اولیا خلفا سندن اوللا
 دکنندر که بوندر اول خواجه عبدالحق حضرت نرنگ ملازمت
 انش اوللا لکن کاررر خواجه اولیا صحبتند و تمام اولش
 اول **رشته** بوندر دن صور و بکر که **والمخلصون علی خطر عظیم**
 که حد شده واقع اولشدر اول خطر عظیم ندر پور و بکر که
 بوخطر اگر خطر خوف و لیدر لفظ فی ابله مصتدر اولنی کرک
 ایدر یعنی فی خطر کرک ایدر چونکه لفظ علی ابله مصتدر اولدر
 بود لیدر که بوراده خطر عظیم ن مراد مخلصه مخصوص اولان
 مقام عالیدر و بو مقاصد خوف لازمدر و بوندره خوف
 غالب اولدر و غر مغا نرنگ بلند کنه بنا در هر ملک که
 آفتاب قریب ارتق اوله حرارت آفتابک اکا تا بنر ارتق
 اولور **کاشف** باب لغت خطر که سنک معاسنده و بکر
 در که الخطر یعنی الالاشراف علی الیلاک و خطر الرجل قدره
 منزله و رجل خطیر ای له قدر و خطر یعنی خطر غایب نرنگ
 ولی همله نیک فتحه لرله هلا که قریب اولنه در لر و قدر و منزلت
 معاسنه یعنی دکدر که خطر کن منزلت معاسنده استعمالی ابیحی
 بوراده خطر عظیم هر منزله عظیمه دیکدر لکن علی مقام عظیم
 و نیکیوب خطر لفظنه عدولن مراد اول مقام خطر و خوبی

معاسنه یعنی کلور در خطر
 دیر از قدر و منزلت

موجب اولدوغنه اشارتدر و مخلصدک بوصفده الصافلر
 منبذرتک عدم ثباتدن و عزال ورده شرف اولدقلندن
 او تورردکدر **سبس من العدل سرعة المنزل** بخشایش الهی
 کمال ثبات و تقرر واراید بکر اسلی فائده ثبات ظاهر
 در بلکه اول مفاهمت خالصه لازمه سننددر که عاشق مغفول
 استمالغه کمال حوص و شغفدن مرتبه ده و همه وجود ویر
 و مرتقدد فری زیاده اولسه بعد خوفی اکا صفت لازمه و بوی
 و کلمه خطر لفظ فی ایلد مصدر اولد بوب لفظ علی ایلد مصدر اولد
 تحقیق اولمان معنا به اشارت واردر اگر فی ایلد اراد اولد
 معنای ظرفیت معتبر اولوب خوف و خطر مخلصد شتال اولد
 اولوب غلبه و استیلا خوف جانبنده اولور در علی ایله اراد
 انک خلا فی مراد اولوب و کلمه اولور که مخلصدک رتبه اولد
 و شیو ضات عنایات الهیه بونله متواتر و متوالی اولدوغر
 اجلدن آیت کریمه **الا ان اولیا الله لا خوف علیهم**
لا تم یحزنون مستده سخن سازه نسبت انلرک خوفی قلیل
 اولیق لازم ایکن بونلر خوفی الدن نومرلر و دایما خوف و خطر
 استیلا و تسلطلر واردر و خوف و خطر کنسد و اصفقت
 لازمه قلمشدر در تکلم مولانا جامی قدس سره سبحة الابراز نام
 کاتبده ارباب قریب فری زیاده اولدجه خوفلر درخی زیاده
 اولدوغنه بناؤ بو وجهله حکایت ایراد ایشلر در که **حکایت**
من السبحه والی مصر ولایت ذوالنون ان باسرا حقیقت

حقیقت سخن گفت در که مجاور بودم در صوم خا
 و ناظر بودم. ناکه اشفته جوانی دیدم. چه جوان
 سوخته جانی دیدم. لاغوزر و زرد شده سبحو الال. کردم ازور
 ز سر مهر سوال. که مگر عاشق رای شفته مرد. که بدین گونه
 شد در لاغوزر زرد. گفت آرزو بسرم شور گیت. کش جوین
 عاشق رخور بست. گفتش بار بتوزر دیکت. با جوش و زیت
 از و تار گیت. گفت در خانه او بیم همه عمر خاک کاشانه
 او بیم همه عمر گفتش کیدل و یکاوت بتو. با ستمکار و خفا جو
 بتو. گفت سستیم بهر شام و بحر. بهسم آمیخته چون شیر و شکر
 گفتش بار تو ابر فرزانه. با تو سواره بود سجانه سازگار
 تو بود در همه کار. بر مراد تو بود کار گذار. لاغوزر زرد
 بهر چه. سر بسر در شده بهر چه. گفت زور و که عجب سخن
 به کزین گونه سخن در گذر. محنت شرب ز بعد
 افزودنت. بگر از بهیبت قریبم خوننت. هست در
 قریب همه بیم زوال. نیست در بعد جز امید وصال
 اش بیم دل و جان سوزد. مشیخ امید روان افروز
انتهی و خوابه سلیمانک قبر مبارکی کریمه ده در و کریمه
 بر قصبه در که جوتی قرائی شتلد و قصبه فر بوره ایلد بخارنگ
 با بینی فریح شتر عرا ایلد اون ایگر فریح ببرد و حضرت خوابه
 بها الدین نقشند قدس سره نکت مناسبت مقامات
 مشتمل اولان رساله بهایبه ده که مؤلفی خوابه عجمه بسا

حضرت نیک کبار اصحاب بن شیخ فاضل و کامل ابو القاسم
محمد بن سعید البخاری حضرت ترمذی شویله مذکور در که خواج
سلیمانیک ایگر خلیفه سی و ایش که سر بر کند و زمانده
ار شاده مالک و خلق حقه دعوت ساکت ایستاد مسک العارفت
نام رساله ده روایت اولمشدر که خواج سلیمانیک خلیفه سر
بر اولاد و بوجده نیک کر که راه اندک **خواج محمد شاه**
بخاری رحمه الله بونر خواج سلیمانیک او نکر خلیفه رو کند
ار شاده قائم مغامر در **شیخ سعید الدین محمد والی**
رحمه الله تقاب بونر خواج سلیمانیک ایگنجی خلیفه لید
و خواج محمد شاه بن صکره خلقک دعوت و تربیه متحول
اولمشدر در **خواج ابو سعید رحمه الله** بونر دایم
خواج سلیمان اصحابیک اولاندن و مقبول خلیفه اندر
وسک العارفتی نیم کن تک متولفی اولان شیخ محمد بخاریک
بیر و مقتدا سید مذکور شیخ محمد شاه کناب فر بودر خواج
طریقده نالیف ایستدر و کناب فر بودر شویله مذکور در
خواج سلیمانیک و فاما قریب ایچ کنده اصحابی ایچند شیخ ابو سعید
خلافت و نیاتبه اختیار ایستدر و شیخ انردن صکره نجه بلر شو
طایفان و مقتدا صا و فان اولمشدر **شیخ ابو سعید** در
جون بر خاطر که کله و بازگشت ایله نغی ایده یوز نغی انک ایله
دخی منغی اوله مذن بللم که اول خاطر نفسانی سیدر ایست
بدر بیورمشدر که حاضر اولکر اگر اول خاطر کبر و اولکر لیا سده عود

جل
دل

دل

ابو

ابد و با اولکر خاطر ک عینی اولاجق اولورده اول خاطر نفساندر
زرا ابرام و الحاح نفسک صفتی در که بر آر زوی مکر طکت
نامرادینه ایرتخه اند نصکره بر آخر آرزو دخی اتکه باشدر
و اما اگر اولکر لیا سدن عودت ایستوب آخر لیا سده عودت
شیطاندر زرا که شیطانیک مراد از اضلال و اغواء
اگر لیا سده ساکتد رنرن اوله فرسه بر آخر لیا سده ایله دخی
طامرا اولور و اگر برستبودن داخل اوله فرسه آخر صورتیکه
دخی کلور **شیخ** بنه انردن صورتیکه طریقتان سوزنویک
کیمت صحنی در بیورمشدر که برکنک که اگر انک طامرنی و کلر
بر یوزر خلقنه عرض ایله لیا سدن طامرنده هیچ عیب شرعی
و اگر باطنی و کلی ایست خلقنه عرض ایست لیا سدن باطنده هیچ
نقصا بولیه **خواج عارف دیوکر وی رحمه الله** بونر
خواج عبد الحالی قدس سره حضرت نیک خلقا سندندر
در دخی خلیفه لیدر مولود و مدفنکر ر یوکر در راه مملکت کسر
و یا مشاة نمانته ایله و او کس کونیه و کافی عینیک
کسر لیه و راه مملکت فتحده و او و با سندن ر یوکر
و نکلور و ر یوکر بخاری را فراسندن بر قریب در و شهر بخاری
بعدر الیه فرسخدر و عهد و انده مابینی بر فرسخدر خواج بهالذین
نقشند حضرت نیک قدس سره نمانته نسبت ارادتکر سندن
حضرت عبد الحالی خلقا سندن خواج عارف
خندرنه منتهی اولور قدس سره نمانته سره العزیز **خواج**

بیل

دل

دل

بسیار

محمد و ابیخیر فغنوی رحمة الله علیهما بومر خواجه عار

اصحابک اکملی و طریقتی جمله سنک افضل در حضرت
خواجه اجانبک خلافتی متناظر و خلقی حقه ارشاد و پداند
اولش در مولد شیرین بر ابیخیر فغنی در فانک فغنی و غنی چونک
سکونی و نوک فغنیله و او و با سبک فغنی و نیکور فغنی
بخارا و لایقنده بر فریه در و ابینی مضافا شدن و ابینی خجرا
و مزارعی مشتمل بر بیوک ناجیه در شهر دن اوج فرخ برده واقع اند
و خواجه محمد و حضرت ابیخیر و ابینی ده مقیم اولش در قبر مبارک در دانی
انده در و کلکار که مشغول اولوب وجه معیشتی اول
پوزون قبول بیورش در و چونکه خواجه عار حضرت
ارشاده اجازت اولوب و خلقی حقه دعوتی اذن در حضرت
بولش وقتک مقتضاسنه و طاب لیلک حال اقتضاسنه
ذکر علانیه به باشکله و ذکر جبه اشتغال لریک اندامی خواجه
عارف حضرت لریک مرضی موشده واقع اولش تسلیم اولش
قریب ربو کرد پیشک باشنده و خواجه عارف اول زمانه سوره
بودنت اول وقتدر که زه اشارت بشکراید و انکر و فغنی
صکره خواجه محمد و ابینی نک در و ازه سی فابوسنده واقع
مجدده ذکر علانیه به مشغول اولش مولانا حافظ الدین که
کند و عصر علماسنک مفنداسی و خواجه محمد با حضرت لریک
اعلام بر استا و العلماسنک لائمه الحکوانی اشارتیک بخارده
علما و ائمه زماندن جمع کثیر حضورنده خواجه محمد دن استفار بشکله

محمد و ابیخیر فغنوی رحمة الله علیهما
بومر خواجه عار
اصحابک اکملی و طریقتی جمله سنک افضل در حضرت
خواجه اجانبک خلافتی متناظر و خلقی حقه ارشاد و پداند
اولش در مولد شیرین بر ابیخیر فغنی در فانک فغنی و غنی چونک
سکونی و نوک فغنیله و او و با سبک فغنی و نیکور فغنی
بخارا و لایقنده بر فریه در و ابینی مضافا شدن و ابینی خجرا
و مزارعی مشتمل بر بیوک ناجیه در شهر دن اوج فرخ برده واقع اند
و خواجه محمد و حضرت ابیخیر و ابینی ده مقیم اولش در قبر مبارک در دانی
انده در و کلکار که مشغول اولوب وجه معیشتی اول
پوزون قبول بیورش در و چونکه خواجه عار حضرت
ارشاده اجازت اولوب و خلقی حقه دعوتی اذن در حضرت
بولش وقتک مقتضاسنه و طاب لیلک حال اقتضاسنه
ذکر علانیه به باشکله و ذکر جبه اشتغال لریک اندامی خواجه
عارف حضرت لریک مرضی موشده واقع اولش تسلیم اولش
قریب ربو کرد پیشک باشنده و خواجه عارف اول زمانه سوره
بودنت اول وقتدر که زه اشارت بشکراید و انکر و فغنی
صکره خواجه محمد و ابینی نک در و ازه سی فابوسنده واقع
مجدده ذکر علانیه به مشغول اولش مولانا حافظ الدین که
کند و عصر علماسنک مفنداسی و خواجه محمد با حضرت لریک
اعلام بر استا و العلماسنک لائمه الحکوانی اشارتیک بخارده
علما و ائمه زماندن جمع کثیر حضورنده خواجه محمد دن استفار بشکله

ایمشرکه حضرت مکر ذکر علانیه بی نه نیت ابله ایدر سر خواجه
جواننده بیور مشرکه تا او بو یا نرا و یا نه و فافل لرا کاه و کوه
طریق حقه متوجه اولد و استقامت ابله شریعتی طریقتی و اول
اولوب حقیقت توبه و انابت که دکلی خیر انک مفاسی جمله
سعاد انک افتا جدر رحمت کوسره ل مولانا حافظ الدین خواجه
بکوب بشکر که نیکر نیت صحیحی در و بو غسل سزه حلال اندن
صکره خواجه محمد دن التماسنک بشکر که ذکر علانیه به حد
بیان ابله لکه اول حد ابله حقیقت مجاز دن مناز و بیکانه
اشنادن جدا و سرافراز اوله خواجه بیور مشرکه ذکر علانیه
بر کسبه سکره که انک دلی کذب و غیبت دن و بو غایز صرام و شهید
و کوهلی ربا و سمعه دن و تیر حضرت حدن عنبر بر بیور مشرکه
باک اوله خواجه علی رامینی حضرت مکر که خواجه محمود ک جمله
اصحابند بر بیور مشرکه در که بر در و پیش خواجه محمود ک زمان
دولتنده حضرت خواجه حضرت علیه السلامی کوردی و انزدن
صوردیکه بوزمانده مشایخدن کبدر که جاوه استقامت
اوزره ثابت اوله تا ارادت الیه انک ذیل شایعنی
طوبت کا افتا ابله ل خواجه حضرت علیه السلام سوردیکه
خواجه محمد و ابیخیر فغنوی در و خواجه علی اصحابندن
بعضیلر دیکه اول در و پیش که حضرت کور مشن ایدر
خواجه عار کند و سی ایدر اما حضرت کور دم دیکدن چنان
کند و حالنی غیر دن حکایت صورتنده ابراد ابله لرا

دن

روایت ایدر که بر کون خواجه محمود ک سایر اصحاب بلیه فرموده
راستین ده ذکره مشغول ایدر ناگاه کورد بیدر که بر سوک
آن قوشش پرواز ایدر ک با شکر او سندن چو کین سمت راستین
کله کده زبان فصیح و دیش که کله مراد نه اول اصحاب اول
قوشی کورب و اندن بو مقوله سوز استند کندن بر کسبیت
حاصل اولمش که بهوش اولمش عقلدر باشلر نه کله کدن نیکه
صورتش که بونه حالت ایدر خواجه علقه حضرت بر سویش که
خواجه محمود حضرت بر روحی نکا انزه اول کرامتی و بر شکر
که دایم حق سبحانه و نکا موسی علیه السلام ایدر نیکه
کله سولند و کی مقامده طیران ایدر و شکر انزل خواجه
اولیای کبرک اولکی خلیفه سی اولان خواجه دهبقان قلمی نک
وفانی قریب اولغیاں حسنه لکن کورمکه خاطرین صوبه
کمشلدر زیر خواجه دهبقان حق سبحانه دن دیش
ایدر بکه نفس اخیره دو سندر کدن برین بکا کوندر که حکم
زماننده بکا مدد ایلید خواجه محمود بو جهندن اولور در حیا
کمشلدر دیدیلر و خواجه محمود حضرت نیک ایدر خلیفه لر و اولور
که کند لرین دن صکره مرته ارشاد ده اولوب حشر حقه
دعوت و طریق تحقیق دلالت ایلندر **بیر خود ایدر**
رحمته نکا ادر امیر حسین در خواجه محمود خلفا سندن
اولکی سیدر کند و زمانلرنده بین الاعیان ملیا طالبان
و مرجع سالکان ایشلر و بر سوک برادر لر در حق واریش

زل

ایش امیر حسین نام که امیر کلان و بیکه معروف قدر انور دمی
خواجه محمود اصحاب بدن امیش لکن خواجه محمود حضرت نیک
خلانت و نیابتی امر بر میر خوزه تقویض اولمش قهر مبارک
قریه و ایلنی ده در ارباب حاجات زیارت ایدر و بکارتین
منتفع اولور **خواجه علقه غزالی رحمته نکا** امیر خود
خلیفه سیدر بر رقصه زندنی مضافا سندن قریه از غزالی
در که بخا رادن ش فرج برده واقع اولمش **خواجه علی**
راستینی قدس انه نکا ستره بونلر خواجه محمود ک خلفا سندن
ایکین خلیفه لریدر و خواجه کان قدس انه تعالی ارداسم
سندک سنده لقب شریف لر غزالی و بیکله مشهور در
روایت ایدر که چونکه خواجه محمود ک دفانی قریب لدر
خلانت امرن خواجه غزالی حواله ایشلر و سایر اصحاب
انزه امیر لشکر و خواجه بهما الدین نقشبند حضرت نیک
قدس انه نکا ستره نسبت سلسله سی خواجه محمود خلفا سندن
ایکی واسطه ایدر بونلر ایدر بشلر خواجه غزالی حضرت نیک
مقامات رفیعیه و کرامات عجیبه سی جو قدر جولا بک
مشغول ایشلر حضرت مخدومی یعنی مولانا جلال
جامی قدس انه ستره سامی کتاب نجات الانه
پاز مشلدر که بو فقیر یعنی اکا بردن شویله استند که حضرت
مولانا جلال الدین رومی قدس انه تعالی ستره الغزالی
بیت کونه علم حال فوق قال بودر کی بدر سنده اعیان

حل

طل

بخارا خواجه شجاع را **ترجمه** اگر حال اوله رایج دلا قال اوله
بعقادده **ما** فولى اولمز دی نسا جک کمال اهل بخارا ده و بک
بولره اشارتدر خواجه شجاعدن مراد بولمور در مولد شرفیلمر
را منین دره را مملکت فتحی و مبعث کسر در با مشاة تخانیه
سکونی و نامشائات فوقانیه نک کسر و نوک کسر بولمور
نسبتله را منینی و نیلمور را منین بر بیوک قصبه در ولایت بخارا
که پنج فرده قرابی مشلمدر و شهر دن ایکی فسر پنج برده واقع
اولمدر قبر مبارک کبر خوارزنده در ارباب حاجات بار
ایدوب منبرک اولور و انلرک انفا س طیبته لنددر
بورقاج سوز که اون الی رنجه ده ذکر اولنه **کر در رنجه**
شیخ رکن الدین علا الدوله سمنانی بولمور ایله معاصر اشیر
ما بیلرنده مکانات و مراسلات واقع اولمدر در ارباب
ایدور که حضرت شیخ خواجه عزیزانه بر درویش کوندرده
اوج مسئله صورتش انلر دخی سر رنگ جوانین در مشر
مسئله اولی اولدر که سنر و بز آنده ورونده به خدمت
ایلر نیز سفره ده یعنی طعام احضارنده نکلف ایلمر سنر و بز
نکلفد ایلمر سببی ندر که **ینه خلق** سنردن رضا کوسنرد
بز دن شکایت ایلمر عزیزان حضرت تر جوانده و مشر که
منت ایله خدمت ایلمر جو قدر خدمت اند و کنی منت بیلر
از در سعی بیک که خدمته بولند و عکر منت ایلمر سنر که
که سنردن شکایت ایلمه **مسئله ثانیه** اولدر که

بک

اولدر که اشتموز که بزرگ تر بیکر خواجه حضر علیه السلام
حضر نرندن ایلمش بونه کونه در جواننده بیور مشر که
حق سبحانه و تقابلتک فوللرنده عاشق و آردر که حضر انک
عاشقیدر **مسئله ثالثه** اولدر که ایلمددر که سنر ذکر جهر اندر بیلر
بولنجه در جواننده بیور مشر که بز دخی اشتمددر که سنر
ذکر خفته ایلمر پیش سنر پس سنرک ذکر کبر دخی جهر اولور
یعنی ذکر خفته دن مراد خلقت عدم و قوفیدر ذکر انک ایلم
مشهور اولدند نضکره جهر ایلمه مشهور اولمغه خفته ایلمه مشهور
اولمق برابر در بلکه خفته ایلمه مشهور اولمق ریایه افریدر
رنجه مولانا سیف الدین قصه که اول عصر علما سنک
اکابر نندن ایلمش حضرت عزیزان دن سوال ایلمش که سنر ذکر
جهر نه نسبتله ایلمر سنر انلر دخی بیور مشر که جمله علما فاشده
حدیث شریف لقنوا موتا کم لنبها و ان لا اله الا الله
موجبسنه نفس اخبرده ذکر اولد از ایلمه انک بلقیان انک
جایز در درویشلرک خود مرسته نفس خیر در **رنجه** شیخ
بدر الدین میدانی که شیخ حسن بلغار رنگ کبار اصحابند
حضرت عزیزان خدمتینه بنیشلر و انلردن صورتش که ذکر
کتر که بز جانب حدن انکله نامورز شکم حق سبحا و لگا و اولد
اعتد ذکر اکثر **بیور مشر** بوز بان ذکر رسیدر بوجه کوهل
ذکر میر حضرت عزیزان بیور مشر که **مبسنر** بیول ذکر
منتهی به کوهل ذکر **مبسنر** همیشه نکلف

وز حجت اختیار ابدوب جان بدل ابدرا ناسته نیک
 چونکه اثر ذکر کوکانه ابرشته جمله اعضا و جوارح و مفاصل و عروق
 و کرا بیده کو با اول و اول زمانه سالک ذکر کثیر بید تحقق بود
 و اول حاله انک بر کونک کار غیر ملک بر مینق کار بید
 اولور **رشته ۸** بیور و بید که حق تکا بر کون بر تبه ده مومن قوت
 کوکانه اوج بوز الممش کره نظر ابر و بید کار سوزک منقا
 اولدر که قلبک اعضا به او جود الممش نجره سی وارد که
 اول بنده آورده و شرابین ایدید کار طبر لرون قدیه مقبل اولون
 اوج بوز الممش طمر در چون کوکل ذکر دن مشا اول اول
 ابر شور که حق تقالینک نظر خاصک منظور سزا اولور اول
 نظرک اثر لر قلبدن جمیع اعضا به منشعب اولور نام عضو
 کند و حاله لابق طاعنه مشغول اولور اول طاعتک نور چشمدن
 هر عضو دن کوکله رفیق ابر شرکه نظر رحمت اول فیندن عبادت
رشته ۹ حضرت عزیزان دن صور مشرکه ایما نذر بیور مشرکه
 کشدن بویستین یعنی اوز ملک و اولاشمن کند و احوال
 اولغیان صنعندنه مناسب جواب ویر و بید **رشته ۱۰**
 آمدون صور مشرکه قضای سبوقانه ایله سبوق غنی
 قالمق بیور مشرکه مسجدن او کورد در عینی و قدن اول فاشمن
 کر که در نماز قضایه فالیه **رشته ۱۱** بیور مشرکه تو بوالی است
 آیت کریمه سنده هم اشارت وارد در **رشته ۱۲** سبب بشارت وارد
 ایملکه اشارت وارد در **رشته ۱۳** قبول توبه ایله بشارت وارد

این کلمات در این کتاب
 در باب اول از بیور مشرکه
 در باب اول از بیور مشرکه
 در باب اول از بیور مشرکه

وارد در قبول انبیه در امر انزل بر امر قبوله و بید
 نقصیرن کور مکله بله **رشته ۸** بیور مشرکه در که عمل ایملک کر که
 و اقدر صانع کرک و کند و یا مقصر ملک کرک و عملی باشند
 باشمن کرک **رشته ۹** بیور مشرکه ایملر حاله کند و کرا و کات
 صافنک سوز سویمک و قشند و بیک یک زمانه **رشته ۱۰**
 بیور مشرکه در که بر کون حضرت علیه السلام خواجه عبد الخالق
 حضور ینه کاشرا بیدر خواجه سعاد نجانه لرون ایملی
 اریه املر حفر و بید حضرت علیه السلام بید بید خواجه دیدن
 ایملک که لقی خلا لدر لکن جبرین بو غورن طهارت سوز بو غور مشرکه
 بونی یک رواد کله **رشته ۱۱** بیور مشرکه بر کسند که بر یرده او نور
 حیلغ حقه دعوت ایدر لابق بو در که با ر سر جانور
 قدر اوله یعنی جانور و حیوانات تربیت ایدن
 قدر تربیت یولن بله زیرا جانور سلین سرفوشک
 حوصله سن بیور و سرفوشه او یونی مقدار او یون و در
 مرشد مداحی لابق بو در که طابله تر شیده سر آ لکی قابلیت
 و استعداد ینه کوره تربیت ایلیه **رشته ۱۲** بیور مشرکه
 دکلی پر بوزنده اگر خواجه عبد الخالق فرزند لرون
 بر سر او لیدر حسین منصور بر دار او کما زود
 یعنی اگر خواجه نیک معنوسرا و غلرندن
 بیری موجود او لیدر حسین منصور
 تربیت اول معاندن کجور در دراره گنک لازم

حضرت علیه السلام بیور در
 کر چک طلالدر صح

رشته ۱۳ بیور مشر در که ساکله جوق ریاضت و مجاهده چاک
 کرد که بر مرتبه به ابرینه اما جمله سندن قریب بر بول
 وار در که اندن مقصوده بزرگ ابر شیلور و اول اولدر
 طالب صادق اکاسعی ایله که بر ابو خلعده و بار خد متوجه
 دلک گوگانه کیره چون بو طایفه تک کوکل حفاک نظر کا بیدر
 انده بولنا نمره و حی لا بد اول نصب ابر شور **رشته ۱۴** بیور مشر
 در که بر اول ایله دعا ایله که انک ایله گناه آید مشن اولدر
 تا که قبول اوله یعنی خدا دوستلر تک حضور نده توافیح
 نیاز مند تک ایلمک تا که انلر سزک اچون دعا ایله **رشته ۱۵**
 بر کون بر که عزیزان حضور نده بو مصرع را و فوشن که **مصرع**
 عاشقان در دمی دو حید کنند **مصرع** یعنی عاشق لر رومه ایلمک
 ایلمر اول که حضرت عزیزان بن بو سوزک تحقیقن رجا
 انگلیس بیور مشر که قولک بر باد کرد حق تک ایلمک بکر ایلمک
 اور تا سنده در یعنی حق تک اول بنده به کند و بی و ایلمک
 توفیق و بر راندن صکره قول داعی با و کرده توفیق
 بعده بنده بی شرف قبول ایلم مشرف ایلم پس توفیق و با و
 و قبول اوج عید اولور **رشته ۱۶** شیخ نور الدین نور که اول
 زمانک اولور ندن ایش حضرت عزیزان دن صبر مشر که
 سب ندر که روز از لده سوال الت بریم
 واقع اولد قده بر بلوک ارواح لفظ
 سب ایله جواب و ردیلر و روز ابدده

نظرون

انلر بیور مشر که سز کند
 یعنی اوج عید ایلمر

سوز اولور
 سوز اولور
 سوز اولور

ابدده که حق تک **لین الملک الیوم** در سب کسه جواب در
 حضرت عزیزان جواننده بیور مشر که روز از ل تک ایلمک
 وضع اولد و عز کوندر شرعه گفت اولور یعنی سوز اولور
 آتا روز ابد که تک ایلمک شرعه تک رفنی کوندر و عالم
 ابتدا سیدر حقیقته گفت اولمز انک چون اول کوندر حق تک
 کند تک کیره جوانین و در که **سدا لواحد القهار**
 و حضرت عزیزان منسوب اولان اشعار دندر بو
 قطعه و درت رباعی که بیور مشر در **قطعه**
 نفس مرغ مقید در در و نیت نکه دارش که خوش
 و ساز ز بایش بندگیل تا ببرد که نتوانی گرفتن بعد
 برواز **ترجمه** نفس مرغ مقید در بد نده اوکات حفظ
 که اولدر سا که و ساز انک بندن کیدر به او جور سن
 طلمز انک کندن صکره برواز **رباعی** با هر که نشینی نشد
 جمع دلت و ز تو نر مید ز حمت آب و کلت از صحبت
 تر آنکی هر کز نکند روح عزیزان بجلت **ترجمه** هر کس که
 نقاسی سب جمع دل اولمز فنض اثر سز کن عم آب و کل اولمز
 سن اندن اگر انمز یک قصد تیرا بل روح عزیزان سا
 محنت کسل اولمز **رباعی** بچاره دلم که عاشق رور تو بود
 تا وقت صبوح و دوش در کور تو بود جوکان سز لفا تو از حال
 بحال می بردش چنان بکی کور تو بود **ترجمه** بچاره کول که
 عاشق رویکرد هر کجه بر ضحیه دکن کوبکرد جوکان سز لفا انی حال

سرشته قبو برینه بر کو یکدرد **وله رباعی** چون ذکر بدل رسد
 دولت در کند، آن ذکر بود که مرد را فرود کند، هر چند که خاست
 اشش دارد **لیکن** دو جهان بر دل نوسر کند **ترجمه** ذکر
 ابر سه **وله** حاصل در دایر اول، اول ذکر در او که مرد فرود ایل
 اول، که چیدک انک خاصیتی اشدر، لیکن دو جهان سکا سر در ایل
 اول **وله قدس** **ترجمه** خواهی که بجز رسی بیارام ای تن، اندر طلب دست
 بیارام ای تن، خواهی مدد از روح غریزان بانی، بای از سر خود سازد
 بیارام ای تن **ترجمه** استر سکا که وصل بیارام ای تن، اول راه طلبه جهت کل رام
 ای تن، مقصود که به روح غریزان مرد **وله** بای بای سر که ایل بر کرم
 راستن **سما خوارق عاده** **ترجمه** نقل اول نور که سیدان
 حضرت زکریا ذکر بیغیر خواجه احمد بسور قدس استنک
 سرما سلسله سنده کجشد در غریزان حضرت علی علیه السلام
 ایمشلر گاه گاه بر ریش ملاقات ایدر امشش و سیدان
 خدمتندیک مبادر حاله، خواجه غریزان حضرت علی علیه السلام
 و مناظره اثر واقع اولمش امشش ز کون سیدان
 خدمتندن خواجه غریزان حضرت علی علیه السلام طرفته طریق ادبه
 مخالف بر وضع صادر اولمشش اتفاقا اول ایامه جانب
 دشتن بر بلوک ترکر ولایتی تالان ایدوب سیدانک
 بر او غنی اسیر امشش سیدان متنبه اولوب بامشش که بود
 کند و نک اول ادبزر لکر سببیه واقع اولدی خدمت
 دیکمکن اول نور طعام ترتیب ایدوب غریزان

این کتاب در بیان احوال و سیرت ائمه است
 و در بیان احوال و سیرت ائمه است
 و در بیان احوال و سیرت ائمه است

غریزان حضرت علی علیه السلام سبب یافته دعوت امشش و چون نضر و یار
 کوسر مشرا اندر دخی سیدانک غرضنه و انق اولوب
 دعوتندینه اجابت ایدوب ضیافتندینه حاضر اولمشش اول
 مجله، اکابر علمای دمشق یزدن چون که حاضر امشش
 و غریزان حضرت علی علیه السلام اول کونده عظیم کعبیندر دیند
 و تصرف جهندن قور حالتدر وارمیش چون خادم سفره
 بره قویوب نمکدان کوسر مشش خواجه غریزان حضرت علی علیه السلام
 علم بر ماغن نمکدان صومخر والی طعنه اوز انقر تا سیدان
 اسیر اولان اول سفره یوسفه به حاضر اولمشش یوسفه
 صکره بر لحظه سکوت ایدوب و حاضر اولمشش و کل نفس
 منتظر اولمشش تا گاه سیدانک اولمشش اولمشش
 اصحا بودر امشش کورب و جمله سی جبران و مدوشش اولمشش
 انانک اولمشش نه حالتند کلدیکن صدر مشر دیشر که بن
 بودندن ارتوق بلنرم که حالاً ترک کردن بر طایفه نک اند
 اسیر ایدیم و بنی بغلیوب کند و ملکندینه اولوب کتیش ایدیم
 شمر کند و می سیرک با نکرده حاضر کور بسورم اهل مجلس
 مفرز بمشلر که بو خواجه غریزان حضرت علی علیه السلام در حله
 خواجه نک ایافته نوز سورب اخلاص ایله ارادت کوسر مشش
 نقل اولمشش که بر کون غریزان حضرت علی علیه السلام لازم قون
 کلوب سعادت خانه لنده حاضر یک تونشامش اولمشش
 رمقدار حضور لنگه اولمشش حقیقت لنگه

خواجہ حضرت نیک مجلہ نون با چه فروش بر او غلام بر چو کنگ
بالقو با چه کتورب بو طعی می سیزه ملازمت این دن اجاب
و خدام نیتة احضار انشم ابد در که شرف قبوله
واقع اوله دیو انواع نضیح و نیار پله او کله نیه قوشن
غزبان حضرت نونه غلام فروردن بو مقوله زمانده طعام
کتوربه سی غایت خوش کلوب اکا جوق نواز شکر امین
و همانلر انکله نیتا امین اند نضیکره اول غلامی طلب
ایلیوب بیور مشرکه سنک بو خدمتک غایت محسنه واقع
اولمش در سند اجنی نه انترک استه که مقصودک جمله
غلام فروردن قائل وزرک اولغین و مشکه انی استرم که نیک کلام
خواجہ غزبان بیور مشرکه بو غایت کوجدر بو یوک سنک
اوزرکه دو شبیک طاقت کتوره سک کر کدر غلام نضیح
و نیاز ایدوب میشکه بنم مرادم بودر بو نون خیر آرزوم
بو قدر با لاجزه بیور مشرکه او بله اولسون بعده الله یا بیور
حلت حاصل نیه ایلمش و حسن توجه ایله انک حاله
ستوبه اولمش فی الحال خواجہ نیک شیخ لر یعنی شکل صورت
اول غلامه دو شوب ظاهر او باطن خواجہ حضرت نیک صورت
ظهور ایلیوب بعینه اندرک مثلک اولمش بو التفاتدن صکره اول
غلام ایچن قرق کون مقدار حیاتده اولوب بعده جوارحه
نقل ایلمش رحمة الله علیه رحمة واسعة روایت ایدر که
چون خواجہ غزبان حضرت نیک را شارت غیبیه ایله ولایت

ولایت بخارا دن خوارزمه عنایت ایلمش چونکه خوارزمک
شهر فتوسنه ابرمشر کند و کله طوب خوارزم شاه حضور
ایکی درویش کوندر مشرکه بر فقیر حلاله نیک شهر نیک
فتوسنه کلمش در شهر یکوزده اقامت انک انترک اجاز
اولورسه داخل اولور و اگر اجازت اولورسه کیر و دوز
در ویشله اصم مشرکه اگر ساکن اولغنه اجازت اولورسه بو خصوصه
با و شا و بک مهر لیه بر اجازت نامه الوک چون در ویشله وارد
مهلرین عرض انمش خوارزم شاه اعیان دولت سید کوشوب
ویشرکه بند سوده دل و نادان اولور در استنزا مراد
اوزره بر نامه بازوب با و شاه مهر لیه مهر لیوب در ویشله
ویر مشر در ویشله اول مشر خواجہ غزبان حضرت نیک کتورک
وانلر داخی شهر قدوم سعادت لزوم لیله مشرف ایدوب
شهر ایچنده بر کوشده سن کن اولوب خواجگان قدس
نکار و ارحم طریقه مشغول اولمش و هر صبح
ارغاد بازار نیه واروب بر ایکی ارغاد طوت او
کتورب بیور را امینش که آبدست الوک و بو کون انک
خازنه دن طهارت کامله ایله نرم صحبت مزده ذکر ایلمک
اند نضیکره اجر تکون الک کند و اشیکره کیدک اول ارغاد
بونک کبی کار لطیف جان نیه منت بلوب ایکنه دیک خواجہ حضرت
وجه مذکور اوزره خدمتده اولور را امینش چونکه بر کون بو
وجه اوله در حضرت غزبانک شرف صحبت و نظر

یک

اکبر خاستگرنای تبریه انلک باطنده بر صفت حاصل
 اولور ایشکه اریق استانه لر ملازمتدن افتراقه امکان
 اولمز ایش بر مدته نصکره اول دیار اول بلنک اکثر انلک
 ر بقعه ارادت لر نه داخل اولوب در سعادت لر نه از دوام
 طابیان واجتماع ساکنان حدون ایش عاقبت خوارزم
 شاهه بلدر مشرکه بوشهرده بر شیخ بید اولمشدر که اکثر خلق
 انک ارادتی سلکته منلک و خدمت و ملازمت لر نه جاودگی
 ایله رغب و منه مکر در شایه که شیخ مذکور کن کثرت ایش
 ملکه خلل و بنیان رفیع الشان سلطنته آفت و اولمه باغ
 اولوب ناکاه ایش فتنه و فساد بر وجهه شعبه
 اولاکه انطفاسنه مجال محال و بسوب صرصر آشوبه
 در بایر شورش و فساد بر مرتبه موج بار اوله که دفع و کونی
 متمنع الاحتمال اوله لوجبر وحشت اثر دن بادشاه متوعم
 اولوب شیخ اول دیار دن اخواجه عازم اولمشدر حضرت
 عزیزان اول ایگر در ویشر که مقدما اقامته اجازت طلب
 بادشاهه کوندر ب و بو باده بادشاه مشار الیمیر
 ترفیقه اجازت المشرا ایر اول اجازت نامه ایله
 کیرد اول در ویشر حضور بادشاهه ارسال
 ایدوب خبر کوندر مشرکه بز شکر شهر کیره شکر اجازت کوندر
 ایله داخل اولوب و بو معنایه رضای شریف کوندر معلم اجازت
 نامه دخی المشرا ایر کن اگر کند و حکم کوندر تغییر ایدوب بزه کیدکن

کیدک در سکوز کیدر حضرت خواجه نک بوخبر وارد اولمش
 بو معیندن بادشاه والار بت جمله ارکان دولت ایله
 بخل و منفعل اولوب حضرت عزیز انک ملازمتنه کلشدر و بو
 ایله زمره مجبان و مخلصان دن اولمن دولتنه فایز اولمشدر
 روایت اولمشدر که حضرت عزیز انک حسن شریف لر بو
 او تو زبیده و اصل اولمش و ایک صلی او غلدر واریش
 که بر بر عالم و عامل و عارف و کامل کسسه لر ایش
 وار باب و لایق مراتب عالیه لر دن خصه دار اولمشدر
خواجه خود رحم الله تعالی حضرت عزیز انک
 بیوک او غلدر بیدر نام شریف لر خواجه محمد ایش و والد
 شریف لر حیاتنده عمر لر سلکته ایش ایش و خواجه
 عزیزان حضرت نیک اجاب حضرت عزیزانه خواجه بزرگ
 اطلاق انکین خواجه محمد حضرت لر نه خواجه خود در ایش
 انکین بولقب ایله شهرت بولمشدر در **خواجه ابرهیم**
رحمه الله تعالی حضرت عزیز انک کوک او غلدر بیدر نفس ایله
 که چون حضرت عزیز انک وفاته قریب اولدر خواجه
 ابرهیم حضرت لر نه ارشاده اجازت دستدر لر ترینه
 زحمت در مشرا اصحاب دن بعضینک خاطر لر نه کلشدر
 خواجه نک بیوک او غلدر خواجه خود علم ظاهر و باطن جامع
 ایکن آیا حکمت نه اوله که مسند ارشاده خواجه ابرهیم
 ایله بر خواجه عزیزان حضرت لر لر بولدر خاطر لر نه واقف اولدر

م

ا

۱

بیورمشکر که خواجہ حرد زدن صکرہ چوقی اکھنوب عن در
 بڑہ اولاشہ کرکدر خواجہ غوزان حضرت نیک و فائز نیک
 بدر یوز اون بش سنہ سی ذر القعدہ سنک یکری سکر کون
 دوشنبہ کونی بین الصلو باین ده واقع اولشدر و بعضی
 نسخہ ده و فائز سنہ سی بدر یوز یکری بر در دینیش
 وائہ تکا علم و خواجہ حرد حضرت نیک و فائز بدر یوز
 اون بش سنہ سی ذر الحجہ سنک اون بدر کون دوشنبہ
 کونندہ قوشلق زمانندہ اولوب حضرت خواجہ غوزان
 اون طقوز کون صکرہ واقع اولش و خواجہ ابرہیمک
 و فائز بدر یوز طلق ن اوج سنہ سنندہ واقع اولشدر
 رحمہم ائہ تکا حضرت غوزانک و فائز تار بخندہ و غیر در
قطعه ہنقصد و بانزہ وہ زجرت بود بیت و شتم زمانہ
 در القعدہ کان جنید زمان و شبکو وقت زین سرارت
 در بس پردہ **ترجمہ** بدر یوز اون بشندہ تار نیک ماہ ذکر
 آخوندہ دلا اول جنید زمان و شبکو وقت ابلدر
 غوم بارگاہ بقا **ترجمہ** خواجہ غوزان حضرت نیک خواجہ ابرہیم
 صکرہ درت خلیفہ ابرو دخی قلوب و حملہ سنک نامی عمہ
 واقع اولوب سر رر صاحب کمال و اہل ذوق و حال امیر
 و انزدن صکرہ طابدر طریق حقہ دعوت و راہ رشادہ
 ارشاد و ہدایت قمشدر **خواجہ محمد کلاہ دوز رحمہم**
تالی حضرت غوزانک کبار اصحاب بندن و حملہ خلق بندن

سندن اینتر و قبر شریفی حرد زمدہ در **خواجہ محمد**
حسلاج بلخی رحمہم تکا حضرت غوزانک کحل اصحاب سندن
 و خلیفہ زندن امیش و قبر ولایت بلخندہ در **خواجہ عمہ**
باورد رحمہم تکا حضرت غوزانک خلفا سندن
 قبر شریفی حرد زمدہ در **خواجہ عمہ بابا سما سی محمد اربک**
 بوند حضرت غوزان اصحابک افضل و طریقتہ
 حملہ سنک اکمل در مولد شریفی رقبہ رامین توابعندہ
 سماس نام بر قریہ در کہ رامین بعد بر قریہ و بخارا و
 بعد اوج فریح بردہ قمر مبارک کردی اندہ در نقل
 اولمشدر کہ حضرت غوزانک و فائز قریب اولد قعدہ
 کند وادہ نایب مناب اولندہ اصحاب و رجایا بلخندہ **خواجہ**
محمد بابا احتسابار امیش و امر خلافتی انزلہ تبیم و تقوی
 ایدوب حملہ اصحاب انزلہ اتباع و ملازمت ایدہ سر و بود
 اصغر امیش و خواجہ بہا الدین نقشبند حضرت امیر او غلبو غنہ
 قبول ایدن بوند در **روایت** اولمشدر کہ خواجہ بہا **الدین**
 قدس سرہ دنیا یہ کلزدن مقدم خواجہ محمد بابا حضرت
 بخکرہ واقع اولمش کہ خواجہ بہا الدینک مولد
 اولان کوشک ہند وان نام قریہ نیک یا نندن کجوب
 بیورمشکر کہ بوفا کدن بر ارتوقوسی کلور تیز اولاکہ کوشک
 ہند وان قصر عارفان اولہ بعد زمان بر کون نہ اصحاب
 قریہ زبورہ پائندہ او غرادندہ بیورمشکر کہ اول توقو

۴

۵

۶

زاده اول در شبیه بود که اول اردن با کلمه شد بود
 منزله گاه فانی قدوم سعادت از اول بله مشرف نشد
 حضرت بابا در بونارت واقع اول قدۀ اتفاقاً
 حضرت نیک ولادت نبردن اوج کون بخش امیش خواجه
 حضرت نیک دده از خواجه نیک سینه از او زرنه ریزد
 خواجه عجمه با نظریه کتورشش خواجه حضرت سوزش که
 بونیم او غلظت و زبونی بتول ایستوز بعد اصحابی و مشک
 بو اول مرد در که نونک تو خوشن المشدق جوق کیمه
 بطلن روزگار کن مقتدا سی و اهل عشق مشک کثای اول
 اندن صکره سندا امیر کلاله کند و خلفه ریزد توجه ایلیوب
 پیوسته که او علم بها الدین حقه شفقت در مینی اربع
 ائمه سن و اگر تفصیر ابرکت سکا حلال انزم امیر حضرت
 وحی ابایغ او زرنه فالقوب والذین سینه از او زرنه
 قویوب نیاز تمام ایله مرد و کلمه اگر تفصیر ابرکت و مشک
 بو حکایتک تفصیل و امیرک حضرت خواجه بی تربیت حضرت
 خواجه نیک مقاماتند تفصیل او زرنه مذکور در خواجه عجمه
 تا شکر حضرت سوزش سوزش با حضرت نیک قرینه ساسده جزو کیمه
 ربایغ جفر از او امیش که گاه گاه آفتی ببارک اللز بله بطار
 امیش و آفتی بو طامده غایت جوق اکثور را امیش حکمت
 بو امیش که مرده کی که کسر امیش حال و کیفیت غلظت
 کند و درون کجوب اللز ن سبغی بره و و شوب و اول

و اول عینت حالده بر مقدار اکثوب فالور را امیش خواجه
 محمد با حضرت نیک درت خلیفه سر وار در که و کلین فضل
 و کامل کسند در و کسند و اردن صکره خلقی حقه دعوت
 و طالب سر راه هدایه هد آینه مشغول اول شد در خواجه
 صوفی **سوخار** رحمه الله بها خواجه محمد با با خلفا سندن
 قتل از قرینه سوخار بیده در که بخارا قرا سندن در و
 ایکی شرح برده واقع اول شد **خواجه بیستک**
رحمه الله بها خواجه محمد با بانک او خلیفه و خلفا سندن
مولانا دانشمند علی رحمه الله بها خواجه
 محمد با بانک کجار اصحابن و متعان خلفا سندن
سید امیر کلال قدس الله بها سره بونخواجه
 با با خلفا سنک اکملی و جمله اصحاب و احبابک افضل
 و شرف سببا و تلر داخی و امیش مولد و مد فتلر قرینه
 سوخار در در شکر صنعتن مشغول امیش بخارا ایلی
 کلال دیود اشکره یعنی جو بلکیمه در حضرت امیرک مقاماتند
 مذکور در که والده سیده از در اشکره ما و امیر
 قارنده امیر سوزمانده که شبیه لو کقام بیه ایلم قارنم
 اغرد در خون بو حالت بر فاج و فنه واقع اوله بر بلدم که قارنده
 اولان جنین و واسطه سیده در بو کرامتی اندن مشاهده
 صکره لقمه ده احتیاط ایلیوب اندن امید و ار اولدم
 زوایت اولور که سید امیر کلال سن شبانه کورش

هم

وم

دم

م

امیر کلال حضرتی کوزدر کمال
 کاف غریبک سیده لاکم سکون اند
 کوزدر کلال و شکر کوزدر
 الفاظ مترادفند ز کوزدر کمال
 و بکده

جنین آنه فرزند اول
 ولده بر سر

طویر ایشان و اندک کورشن سیر آنکه چون کسینه جمع و کورشن
 بر کون اول معرکه ده بر کسنگ خاطر نزن کجش که نه معنی
 وارد که رسید زاده شریف کورشن طوت زور از زمان
 ایلوب اهل بدعت طریقه سالک اوله تواننده اول
 شمشک کوزینه او چو کلوب واقع شده کورر که قیامت
 قوشش و کند و بر جامورک ایچنه گو کسینه دکن باتوب کمال
 طور کسین ناکاهه امیر کلال حضرت تدرید اولوب ایلیک بازو
 انی طوت سائمنده اول جاموردن چقرر بومعانی مشاهد
 ایدوب باو یاندوغی کبی امیر حضرت معرکه دن اکانسوجه اولوب
 بیورر که زور آزمالنی بوجلیس کوندن او نور ایلیک
 وینه روایت اولور که بر کون خواجه محمد با امیرک
 معرکه سی کنار نزن کجکس انلر سیر انکچون برعت دارنوب
 امیشلر یاننده اولان اصحابدن بعضینک خاطر نزن
 کجش که آبا حکمت ندر که خواجه بومسده عده متوجه اولدیلر
 بونلرک خاطر نزن واقف اولوب بیورمشلر که بومعرکه ده بر اولور
 که جوق مردار نلک محبتنده درجه کجکاهه ایشسه کر که زرم نظر
 اکا ذرا سترز که آن صدایده یوز بو حمله امیرک نظر خواجه محمد با
 معنی او بو خواجه نلک جاذبه سی امیر بر بوده امیش خواجه حضرت
 کتدوب کج امیر با قرار اولوب معرکه نی ترک ایلوب اندلرک
 اردنه دو شمشک چون خواجه حضرت منزل سعادتمرینه کلندر

کاشلر امیر جلوت خانه لارنه قوتوب تعلیم طریقت
 ایدوب داو غلغنه قبول امیشلر انون ضکره امیرک معرکه
 و با زارده که کورمش بکرمی بیل مقدار منتصل خواجه
 محمد بابانک حد متلر نده اولمشلر هر هفته ده ایلیک کره
 دو شنبه و پنجشنبه کونلر خواجه نلک ملازمتی چون
 سو خار بدن سماسه وار ب کلور لایش با خصوص که
 سماس ایله سوخاری بابینی بش فرخ بر دره و امیر خنده
 با حضرت نلرک تربیده مرتبه تکمیل وار شاده ایشخو ک
 خواجه کان قدس الله تبارک و تعالی هم طریقه بر وجهه مشغول
 امیشلر که بر فردا ملرک احوالنه مطیع دکل امیش خواجه
 بها الدین نقشبند حضرت نلرک نسبت صحبتی و تعلیم ادا
 سلوکن طریقتی بونلر دندر حضرت امیر کلالک درت اولنی
 و درت خلیفه سی واریش که جمله سی ارباب کمال و اصحاب
 وجد و حال امیشلر داو غلغندن هر بر نلک تربیتی خلقا سندن
 برینه حواله امیشلر و اندلرک و امیرک بعضی اصحاب نلک اصحاب
 اصحاب نلک ذکر ارقی کله کر کدره و بعضیلر در لره که امیرک
 اصحابی اون درت نفر کسینه دره که اندلرک بعضینک
 نامی حضرت امیرک مقاماتنده مذکور در **امیر برهان رحه**
اندره بونلر امیر کلال حضرت نلرک اولکی او غلغری در
 و بجه کره حضرت امیر بیورمشلر که بو فرزند بزم ربانم در
 یعنی طریقتده چتمز دره و امیر برهان خواجه بها الدین نقشبند

ط

حضرت نیک اجله اصحابند در و امیر کمال امیر برهانک
تریبینی خواجه حضرت نربیه خواجه امیر کمال
حضرت تکر خواجه بهاء الدین حضرت نربیه بیور مشرکه بر است
تریبینه شاکر در مرتبه کماله ایر شد رسه استر که کند و نیک
تریبینی اثرنی شاکر دده مشاهده ایلویه تا کند و نیک تریبینی شاکر
فرار و نبات طوند خنده افتاد حاصل اوله و اگر شاکر دده
بر خطل کور رسه انی اصلاح ایلویه اندن صکره بیور مشرکه او غلم
امیر برهان حالا حاضر در و کسنگ تصرفنده اولوب اکامشور
تریبیت انما مشدر بنم نظر مده انک تریبینه مشغول او کت
تا انک اثرنی مطالعه ایلویوب سیرک بو معنایه فادرا و کده
بکا اعستما و حاصل اوله خواجه حضرت تکر مراتب او تور
کمال حضرت نربیه متوجه اولمشرا امیش و کمال مرتبه ادعای
اندر کلبر اجلدن اول امرک امشا لنده متوقف اولمشرا
امیش امیر حضرت تکر بیور مشرکه توقف انما کت کرد
خواجه حضرت تکر انکر امرارینه امشاله بناه امیر برهانک
متوجه اولوب و در و نکر تصرفنده مشغول اولمشرا فی الحال
اول تصرفت آثار امیر برهانک نظایر و باطننده سداد
اندر عظیم حال سوید اولوب سکر حقیقی اثر از نظر ظاهر امیش
برهان حذیه و سکر قور ساجی امیش طریقیر خلقدن انقطاع
و غولت امیش و مرکز که ایلوه انس و آرام طومنزرا امیش
احوال و اطوار نه میج کسنگ اطلاق اولمشرا امیش

امیش و قوت باطنده بر مرتبه ده امیشکه احوال باطنی لری
حضرت خواجه اصحابند چون کسه بی بنجا ایلویوب کسا
معنورون عریان امیش امیش شیخ نیکروز بخار که حضرت
خواجه بهاء الدینک جمله اصحابند حکایت ایلوا امیشکه هر بار که
بر رده امیر برهان ایلوه ملاقات واقع اولمشرا احوال
باطنی مزرقا یوب بزرگ خالی و بریشان خاطر ایلوا در خدی
بومعنی بر نجه دفعه واقع اولمشرا دیدم که در دروغی حضرت
خواجه عرض ایلویوب بونیتکه حضرت شرفیلرینه واردم بیور دیکر
امیر برهانن شکایتیه می کلدن دیدم که بلی بیور دیکر
اول زمانده که اول سکا متوجه اولمشرا سن بکا متوجه اولمشرا
کو کلدن در که سن دکلم انلور در بو تعلیمدن صکره امیر برهانن
استدیکه اسکی عادی اوزره بکا مشغول اولمشرا حضرت
خواجه به متوجه اولدم وانلرک صورتنی خیاله کتور دهم
دیدم که سن دکلم خواجه حضرت تکر بیور کور دیکه فی الحال امیر برهان
حالی متغیر اولوب عقلی کیدوب دوشدر اندر صکره ارق
بکا تصرف طریقیلرینه متوجه اولمشرا امیر برهانن منقولدر
بیور مشرکه بان بیرامی ایلو خلق مصلا دن جفتلر ایلو حضرت
خواجه نیک ملازمتده چون کسه ر کیدر ایلو سداخی اردار کت
کیدر دم چون خلقتک حضرت خواجه به اقبال و از دحایی
ایلمدم کو کلدن دیدم که نه کو کتک زمان ایلو خواجه حضرت تکر
اول ایل ظهور کت احوال و کار و بار در ظهور نیک او انی ایلو

شهر کثرت خلق انکه تشویش و در چونکه بو معنای خاطر
چو درم خواجه حضرت طور و پلر تاسین یورو به رک باندرین
واردم باندرین وارد و غم کبی مبارک اللله بانم با شوی
از احق جلد کبر کبی با طنده بر عظیم صفت ظاهر اولدی
عظمت و صولتند طور منطه طاقم فالمد خواجه حضرت طور
حفظ ایلدی چونکه خیلی زمان بو صفت و وزینه کجوب
کند و حاله کلام بکا دیدر که نه در سن که اول احوال
کار و بار بو میدر با و کلمی فقیر داخی ابا فلرینه و و شوی
احوال کار و بار زیاده دن زیاده در **امیر حمزه رت**
الله تعالی امیر کمال حضرت نیک ایکنجی او فخر میر و امیر نوره
کند و الدار سید حمزه آدین قویوب و مرکز بونلر کا
آدیله جفر میوب سمشه بدر دیو جفر ار در و بونلرون
کرامات و خارق عادات چون شنه ظاهر اولشدر که انک
بعضی امیر کلاک مقاماتنده که امیر حمزه نیک نیره سنک
تا یقیند مذکور در و امیر حمزه نیک عادی سیبا و تقی امیر
و جهت معیشتنی بو وجهله حاصل ایلدر امیر بونلرک
تر بیتنی مولانا عارف دیک کرانی به حواله ایلشدر ایدی
امیر حمزه بیور مشردر که مولانا عارف حضرت نوره دیدر
اگر بار استر سکوز که نلرک یو گلر کجه بو غایت نادر
بولشور و اگر بار استر سکوز که نلرک یو کن کجه نلر کجه
جهان نزه بار در امیر حمزه حضرت امیر کلاک و فاشدن

ن

و فاشدن نلرکه قایم مغالیر اولوب و پنجه بیلر خلقی طریق
ر شاده ارشاد ایلشدر و فاشدر سکر بوز سکن
سنک شوالی غره سنده واقع اولشدر بونلرک داخی
ورت خلیفه لر و اردر که هر برر کند و لردن صکره مسند ارشاد
او تورب طاب لبر حقه دعوت ایلشدر **مولانا حاسم الدین**
بخار رجمه **ایمیر حمزه** خلفا سندن اوتیک
خلیفه لیدر و بخارا نیک کبار علما سندن **مولانا حمید الدین**
شاشی نیک او خلیفه که مذکور حمید الدین خواجه بهما الدین
نقشبند حضرت بیدیه هم عصر ایشدر و حضرت خواجه به تمام
مرتبته اخلاص و ارادت لر و ایش مولانا حاسم الدین
حد متلر نیک اولار ارا دن لر اول عصر مشایخدن شیخ عمه
سویجی حد متلر نیه ایش بعد امیر حمزه حضرت نیه ایش
انلرک صحبت کیمیا فایستلر به تمام تربیت بولشدر
عبید الله ناشکنر حضرت بیور مشردر که مبادی عالمه
چونکه بخارا به ایشدم مبارک شاه مدرسه سنه دارم
مولانا حمید الدین شاشی او علی مولانا حاسم الدین نزم کلم بیلر
بلد کد نلرکه زیاده التفاترا بلیوب مطالعه به مشغول اولد
دیو بیور دیله و جد بیکر شیخ خاوند ظهور نزم و الیمزه جوق
حنایت و التفات ایلشدر و دیدر کوبا انک مکافاتن
کوزنک استدیله و اول مدرسه ده بکار اعلا جهره تعیین
ایلدیله و بنه خواجه عبید الله حضرت نلر بیور لر ایلر

نا

که اول رفته ده که مولانا حاسم الدین حضرت مریه بودند
 بر بنفشه رنگ چکین عود در کیمشیدم چون آنی اکنده کوردیلم
 بکنند بلر سیور دیلر که در ویش بویله قفصان کبریا فی الحال طنز
 جعدم بر شخفک ارتمه سنده بر جابه بو سنین کوردم اکنده کوردم
 اند نضکره اجر کوردم کورد دیلر سیور دیلر که بوا بودر و نه خور
 حضرت مریه سیور لر دیکه مولانا حاسم الدین خدمت نیک
 قور جمعیتی و تمام استغرافلر واریدین بر کسه بر تقدیر بی ندان
 دخا و له نیه انزه ر بوده اولور در مولانا غایت حار
 جمعیت و غلبه جذبات و حالان دن ایام شتاده بوز او اولور
 ایای فلر بی صوق صوا بکنه صوق لریدر و سینه لر نیک دکره
 جوزب سینه لر بی صوق صو صحر لریدر میرزا الخ بیک انزه
 بخارا قاضیلر نکلیم ایلیوب زور بله بخارایه قاضی لر
 اول زمانده که محکمه ده او تورب فصل حصومت ایلریدر
 بر بلوک طالب خی اراقدن او تورب و مولانا به توجه ایدر
 انکرون کب جمعیت ایدر لریدرین انلرک محکمه سنه حاضر
 اولور دم و انلرک مقابله سنده بر بخره واریدیکه انلر بی کورد
 سن انلر کوردم و اول بخره دن انلر کوزه دردم بو قدر
 مشکله اکنده خواجگان قدس سانه تکا اردو احم سنند انلر
 بر زبول و غفلت افرج اولدوغن اکلام کند و طریقه لر نیک جمعیت
 باطنی لر نیک ستر و اخلاص سنده محکم سی ایدر ب کندی نسبت و کیفیت لر

مولانا حاسم الدین
 حضرت مریه
 سیور لر
 دیکه

در لودر لولباس و برده لر ابله کر لیوب که سنه ابله انلرون بر کاخا لر
 اولور در نجه کوره ویشلر در که بو کاره یعنی احوال باطنی ستر
 اهل علم صورتنده اولوب فاده و استفا دون ایدر ده اولور
 حضرت عذوی یعنی مولانا عبدالرحمن جامی قدس سره کتب
 نغیثات لائنده سیور مشلر در بو فقیر شول زمانده که بخارایه کوردم
 و حضرت مولانا حاسم الدین مولانا حمید الدین شاشی نیک
 شرف صحر بله مشرف اولدم بو فقیرده بر اضطراب و خطر ایدر
 سیور دیلر که حقیقته مراقبه انتظار در و حقیقت مراقبه
 بو انتظار دن عبارتدر و نهایت سیر بو انتظار که
 حصول ایدر و بو انتظار که غلبه مجتهدن ناشی در ساکت بو کلمه
 مستحق اولدقد نضکره که بو انتظار دن خیر ر سیر در سینه
 بو قدر یعنی بو انتظار که قولاً و زوا لوب منزل مقصوده
 ایدر در و خواجه عبید الله حضرت مریه سیور دیلر که مولانا
 حاسم الدین کند و والدر حمید الدینک مرض موئنده حاضر
 اولور و الدر بی غایت مشوش کورد مشلر سیور مشلر که با بانه اولور
 با بایسی دخی و مشکه شدن قلب سلیم انلر اول خود
 بنده بو قدر و تحصیل طریقین دخی بلنرم مولانا حاسم الدین سیور
 بر حظه نملد و کت یعنی بکا متوجه اولک معلوم ایدر
 بویله دیوب چونکه بدر لرینه متوجه اولمشلر
 نضکره مولانا حمید الدین کند و باطن سنده آرام
 آسایش بولوب کوزین آجوب ویشلر که ای او غول

چرا که است جزا بزودی عمر نیز بوطرفه صرف انک کرک است
 جفا که عمر نیز ضایع ایستند و ولد صالح برکتی کمال است
 ایله دنیا دن ارخال ایستار حه الله تکا **مولانا کمال**
میدانی رحمه الله امیر حمزه نیک ایکنی خلیفه سید و
 ولایت سمرقنده کوفان نام قصبه قراستندن میدان
 نام فریب دندر **امیر بزرگ و امیر خود رحمه الله** بونرا امیر
 حمزه نیک اوچی و دردی خلیفه لیدر و بیوک قزداستار
 امیر برهان حضرت نیک او غلله لیدر **بابا شیخ مبارک**
الله امیر حمزه نیک کبار اصحابی بندند بعضی امیر کمال
 اصحابی بندن ایدر و برار و امیر کمال حضرت نیک مقام
 شول یرده که انکرک بعضی اصحابی نیک اسامی عدالتند
 بر شیخ مبارک ذکر اولمشدر و شول یرده که امیر حمزه اصحابی
 ذکر اولمشدر بر شیخ مبارک دخی اکاشدر لکن اول
 شیخ مبارک که امیر کمال اصحابی بندند کر مینی در و شیخ
 مبارک که امیر حمزه اصحابی بندند بخار در اول عصر کاول
 لاندن امیش حضرت خواجه محمد بارسا قدس الله تعالی
 خواجه بهادالدین قدس سره حضرت نیک صحبت شریفند
 ایشمش ایکن انکر دخی صحبتند و ارمشدر در خواجه عیبه
 تاشکندر حضرت نیک سوزمشدر که خدمت خواجه علا الدین
 عجد و افی علیه الرحمه و برار و یکده خواجه محمد بارسا قدس سره
 حزه حضرت نیک **بابا شیخ مبارک** کور که غایت جوق و ارادند

بن
 جن
 دن

وی بر کون بکا اول داعیه دوشد یکده انکر که بله کیدم
 خواجه بیور ویدر که سز کلک زرا ستر با باشیج بسا و کجه
 حضرت خواجه بهادالدین قدس سره مجلس شریفند
 حاصل اولان جمعیتی استر سزانی ایرق بولما سکوز کر کرد
 لاجرم با باشیج دن اعتقاد یکز کیدر بو تقدیر حه بزرگ
 کلکوز مناسب کلدر روایت ایدر که بر کون شیخ مبارک
 رحمه الله تکا علیه خواجه محمد بارسا حضرت نیک و ارینه کیش
 حضرت خواجه اول صحبتده با بادن او غلله خواجه ابونصر
 حقه ده و طالب ایدر با با فاخته یه باشلد برون فاخته او
 اودن لشره جقد پیرا و ک خار جنده فاخته بی تمام ایدر
 اندنصره انکر دن صور مشرک که مناسب اولان سوزده
 فاخته بی اچر و ده او قومق ایکن او قورق طشره کجه
 حکمتی نه ایدر سوزمشدر که خواجه ابونصره فاخته او قومق
 باشلد و عم کبی آسمان دن ملائکه نازل اولوب او کجه
 بر مرتبه از دحام واقع اولدیکه مبارک بر فالده بالقره
 طشره حقیق لازم کلدر خفی سوزمیه که امیر حمزه حضرت نیک
 ذکر سبقت ایلمین غوز لاندن ما عداجه اصحابی دخی
 وارد شیخ عمر سوزنکر بخار کبی و شیخ احمد خوارزمی کبی
 عطا الله سمرقند کبی و خواجه محمود حمور کبی و مولانا
 حیدالدین کر مینی کبی و مولانا نورالدین کر مینی کبی مولانا
 سید احمد کر مینی کبی و شیخ حسن نغی کبی

ایرین

و شیخ تاج الدین سیف کبی و شیخ علی خواجه سیفی
 کبی و بونگردن غیر خلیل اصحابی و شیخ کمال
 فاضل و کامل امیر اما چونکه بونکردن احوالی خداوند
 و منسوب طهر و کله بر بر عدله ذکر اولند **امیر شاه رفته**
تک امیر کمالک او چینی او غلدر بر بونکردن کتب معینه
 طر بقدر اول امیر که صحراون طوز طا شبوی صارت برین
 و انگله کتب و دنیا و مقدار کفایله کتبا ایدر امیر
 و بیورر لر امیر که هر کس گفتمی را جواب گفتنی و عقبت
 یعنی هر تصف اولد و تک سنه تک صوکنده جوان
 و برسی لازم در و دایما حق تک قولر نیک خدمت مشغول
 امیر و ممکن اولد و شی قدر خلقت مهاتنه کفایله
 ایدر لر امیر و قلوب رعایتنده دقیقه فوت اتمر امیر
 و امیر کلال حضرت بونکردن کتب و خلفا سندن
 شیخ با و کاره حواله امیر امیر محمد تک **امیر عمر**
رحماته تک امیر کلال حضرت بونکردن در و چینی او غلدر بر
 کرامات جلیبه و مقامات علییه صاحبی امیر کلال
 احساب خدمت مشغول اولوب امر معروف و نهی
 ایدر لر امیر فایده غیبور امیر بیورر لر امیر که
 اولور و بشرد در که چون کا و را وقت سر بر بدن ایدر
 بر خرمین این طایفه گزارید معینی کا و کن چونکه باش
 کساکت زمان کلطه بو طایفه تک خدمت صلیبور کن چون و با

من

ون

این است و ...
 این است و ...
 این است و ...
 این است و ...
 این است و ...
 این است و ...
 این است و ...
 این است و ...
 این است و ...
 این است و ...
 این است و ...
 این است و ...

زن

امیر کلال بیور مشرد در که بنام اصحابم اچنجه بوا بیکر کسه کبی یعنی
 خواجه بها الدین نقشبند و مولانا عارف کبی کسه بو قدر بولر
 افرانندن سابقت طوبی فامشرد و خواجه بها الدین
 نقشبند حضرتیه بر ابر امیر کلال حضرت مرنندن بو جلد
 اجازت صادر اولدند نضکره که شد نضکره سر قند که شنگ
 شامکه بر ایجا بر شترک و نماز یک دیمه طلب ایلد یعنی
 و شهر لودیمه سر کیدن اولور سه طلب ایلد و طلبکار لغد
 متک مقتضای سخن تقصیر ایلد خواجه دخی بر ایشک بو نقدری
 مقتضای سخن بر ایل مولانا عارفک مصاحبته او فاکور
 و مدت فر بورد ده مولانا عارف ایلد بر مرتبه ده تعظیم و
 تقدیم وجهی اوزره معامله ایلر ایلر که کنار آید طهارت ایلر
 ایلرک اوستی یا ننده طهارت اتمز ایلر و معتقد بر بر کسه
 ایلرین ایلردن ایلر و اتمز در اتمز کمال متابعت صورتیه
 مصاحبت ایلر ایلر زرا مولانا عارف امیر کلال حضرتیه
 ایلردن اول قنوب و حضرت امیر خج بلرا ایلره حضرت خواجه
 مقدم تر بیتلر ایلر حضرت خواجه بها الدین قدس سر
 بیور مشرد که چونکه ذکر خفیه یه مشغول اولدق بزده
 بر اکا ایلر بید اولد اول ترک طایبی اولدق او نوز سل مولانا
 عارف ایلد جت جو و تک بوده ایلرک ایلر کره سفر حجازه
 کیدلر مرننده که نشان ویر دیلر سه یعنی مرننده که ایلر
 نشانی ویر دیلر سه گوشه و زاویه لر قودق ملولاشدق

شرح مولانا عارف کبی کسه بو قدر بولر
 خواجه بها الدین نقشبند و مولانا عارف کبی کسه
 افرانندن سابقت طوبی فامشرد و خواجه بها الدین
 نقشبند حضرتیه بر ابر امیر کلال حضرت مرنندن بو جلد
 اجازت صادر اولدند نضکره که شد نضکره سر قند که شنگ
 شامکه بر ایجا بر شترک و نماز یک دیمه طلب ایلد یعنی
 و شهر لودیمه سر کیدن اولور سه طلب ایلد و طلبکار لغد
 متک مقتضای سخن تقصیر ایلد خواجه دخی بر ایشک بو نقدری
 مقتضای سخن بر ایل مولانا عارفک مصاحبته او فاکور
 و مدت فر بورد ده مولانا عارف ایلد بر مرتبه ده تعظیم و
 تقدیم وجهی اوزره معامله ایلر ایلر که کنار آید طهارت ایلر
 ایلرک اوستی یا ننده طهارت اتمز ایلر و معتقد بر بر کسه
 ایلرین ایلردن ایلر و اتمز در اتمز کمال متابعت صورتیه
 مصاحبت ایلر ایلر زرا مولانا عارف امیر کلال حضرتیه
 ایلردن اول قنوب و حضرت امیر خج بلرا ایلره حضرت خواجه
 مقدم تر بیتلر ایلر حضرت خواجه بها الدین قدس سر
 بیور مشرد که چونکه ذکر خفیه یه مشغول اولدق بزده
 بر اکا ایلر بید اولد اول ترک طایبی اولدق او نوز سل مولانا
 عارف ایلد جت جو و تک بوده ایلرک ایلر کره سفر حجازه
 کیدلر مرننده که نشان ویر دیلر سه یعنی مرننده که ایلر
 نشانی ویر دیلر سه گوشه و زاویه لر قودق ملولاشدق

طو لاشدق اگر مولانا عارف کبی و با انک مظهر اولد و غیر ایلر
 برجه مقدار می سره مظهر اولش کسه بولیدم بو جانه کلر دم
 رکسه اولور می کسه سنکله دیز بدیز اولوره و سر آسمانن
 اولد و ظاهر و باطن ایلد اولراده مشغول اولوره **رشی** مولانا
 عارفک کلمات حدسیه سنندر که هر کم کدو تبر بر خیزد
 اولد بالفعل جهنده در و هر کم که حق ایلرک نقدر مطاکر
 اولد بالفعل جنده در **رشی** بیور مشرد در که بکند بکیر زمانده
 هر عضو بر کاره مشغولدر کولک نه مشغولدر اصحابی جواب بر شکر
 حق تعالی ک ذکر نه بیور مشرد که ذکر بو محسله ایلد
 و لا اله الا الله دکت دکدر بلکه سیدن مستبک
 نعستی منعدن کور کدر و مولانا عارفک اخضر اصحابن
 اولان مولانا امیر اشرف نقل اتمز که رکون رکه مولانا
 عارف خد متلرینه هدیه کتور در قبول ایلد بورد و بدیلر که
 الملق شول کسه رواددر که انک بمن معتقد هدیه حاجتک
 کولکلی مراد مر حانس اولد زده اول تمت بو قدر روایت
 ایلر که مولانا عارفک بفرزد و ایلرکی توابعندن مولانا
 درویش در سکنی در بر خصمی ایلر ذکر جهره مشغول ایلر
 عارف انک بانده وارن ذکر جهرانه دیو منع ایلد
 قبول ایلد مولانا عارف دیدیلر که اگر سوزم خطم
 ایک سنک کا و کارک یعنی جفت سوره خاک او کور
 تلف اولور بو سوز لرینه دخی عشقت اولد بر همان اول کون

شرح مولانا عارف کبی کسه بو قدر بولر
 خواجه بها الدین نقشبند و مولانا عارف کبی کسه
 افرانندن سابقت طوبی فامشرد و خواجه بها الدین
 نقشبند حضرتیه بر ابر امیر کلال حضرت مرنندن بو جلد
 اجازت صادر اولدند نضکره که شد نضکره سر قند که شنگ
 شامکه بر ایجا بر شترک و نماز یک دیمه طلب ایلد یعنی
 و شهر لودیمه سر کیدن اولور سه طلب ایلد و طلبکار لغد
 متک مقتضای سخن تقصیر ایلد خواجه دخی بر ایشک بو نقدری
 مقتضای سخن بر ایل مولانا عارفک مصاحبته او فاکور
 و مدت فر بورد ده مولانا عارف ایلد بر مرتبه ده تعظیم و
 تقدیم وجهی اوزره معامله ایلر ایلر که کنار آید طهارت ایلر
 ایلرک اوستی یا ننده طهارت اتمز ایلر و معتقد بر بر کسه
 ایلرین ایلردن ایلر و اتمز در اتمز کمال متابعت صورتیه
 مصاحبت ایلر ایلر زرا مولانا عارف امیر کلال حضرتیه
 ایلردن اول قنوب و حضرت امیر خج بلرا ایلره حضرت خواجه
 مقدم تر بیتلر ایلر حضرت خواجه بها الدین قدس سر
 بیور مشرد که چونکه ذکر خفیه یه مشغول اولدق بزده
 بر اکا ایلر بید اولد اول ترک طایبی اولدق او نوز سل مولانا
 عارف ایلد جت جو و تک بوده ایلرک ایلر کره سفر حجازه
 کیدلر مرننده که نشان ویر دیلر سه یعنی مرننده که ایلر
 نشانی ویر دیلر سه گوشه و زاویه لر قودق ملولاشدق

جفتی او کوز بنک بر او لدر مولانا در وینس بو مرتبه
صکره دخی مستخ اولیوب ارداج اولیادن استمداد
ایرودب و ابلیغی غزیرا استنامه سنه کندر چون کبر و کله اول
بر کون بر او کوز سردخی تلفا و لدر بو ایکی علامتی کورد کندن
منقا عدا اولوب مولانا عارفانک پانته کله مولانا عارف
دیدیر که بو بیستی بزودن یاد یکوزده طونک **بیت** کار
نادان کونه اندیش است یا ادر کسی که در پیش است
ترجمه شبهه نر نادان و ابلیغی کاریدر مذکرده بیوده فریاد ایکن
نخن اقرب سرتی فهم فیوب . حاضر غایب کبر یا دایک
منقولدر که بر کون قریه دیک کرانه آب کو یکدر بر مرتبه عظیم
سبل کاشن که قریه فریورده خلقی قریه لرین سبل المقدن
و همه دو شوب بو خوفله فریاد و دفتان ایکنه با سئل
مولانا عارف صومعه لرندن طشره جتوب کند و این سبل
بتراقن برینه بر افشرد و پیشلر که اگر بنی الوب کیدر
آل کیت فی الحال سبل ساکن اولمش منقولدر که خواجه
بهما الدین قدس سره حضرت لمر اول دفعیج شریفه کیدر
سفر حجازدن دوند کلزنده بر مدت مروده ن کن اولمش
اصحاب و اصحابی حنی ماوراءالنهر دن مروده به کلوب
انده خواجه حضرت لمر مله جیمع اولوب عظیم صحبت قائم
اولمش ایس اول ائشاده مولانا عارف قبلندن حضرت خواجه
بر قاصد کلوب خبر کتورشش که علالتجیل کلوب یتنه نر که نزم

بزم اخرته انتقالر قریب اولمش در و سزه وصیت لرم دارد
حضرت خواجه دخی اصحابی مروده قوبوب کمال مرتبه عجله ایله
بخارایه متوجه اولوب قریه دیک کرانده مولانا عارف
حضورینه قیمشلر مولانا عارف حاضراره و پیش که بزم بو نر
بر ستریز دارد اول سرتی تنها سولیشمک ایکنه قانقوب
اخرا خانه می کیدر مله بوحنه سرتی کیدر سرتی حاضر اولمش
سرتی ضغندر وارد در بز اخر خانه کیدر مله چونکه خانه بی تجلیه
ائمشلر مولانا عارف حضرت خواجه یه و پیشلر که معلوم
نر نیکندر که بزم ایله سرتی ما بینکرده اصحابی دکلستیت
دشمندر دخی کیدر وانک در زینه یوز و آرا مرده جوق عشق
باز لقلر کیشدر سندر وقت اخره ایرشدر کند و اصحابی
و سرتی اصحابی بکره نظر ایلیم بو طریقت قانقوب
صفتنی غیر بیرون خواجه محمد با رسا خد سترنده
ار توفی کورددم سرتی نظر موهبت که بو طریقتده بولشم
معنی که کسب ایله حاصل قیشم جمله سنی الان نثار ایلیوب
اکه طیشردم و کند و اصحابی اگه متابعی امر ایلم سرتی
بو معنا ده انک خنده تقصیر انیمه جک سرتی با خصوص که خواجه
محمد با رسا سرتی اصحابی بکره دندر دیدیر اند نصکره بیوردیر که
ایک کون با اوج کون ار توفی قانقوب لاملشدر کند و الکر ایله
صوقا بلرین غسل ایکن و ایکن در بکره اوز زنده اوتور
بالذات کند و کزانشش یا قوب صومع اصدک و بکالازم

اولان مهانی کورک و بنم و فاندن صکره و چچی کون کور
 مکانه کیده ک حضرت خواجه اندام نام و ابتهام مالا کلاطه
 مولانا عارفک و دستر بر بر نه کنوز مشر و انکرک دفتند
 اوج کون کیده که نصکره کبر و مرده متوجه اولمشر مولانا عارف
 خدمت شیک ایلی خلیفه سی و اردر که بر بر مولانا کونک
 صکره حق سبحانه و تعالیک بنده لرینی طریق خدا رشاد و
 هدایت و راه رشد و رشاد و دلالت امشرد **مولانا امیر**
اشرف بخاری علیه رتبه الباک مولانا عارف حضرت شیک اولگی
 خلیفه سید و مولانا عارف ندن صکره قایم مقام او تو
 و طریق تحقیقه طالب اولمشر ابله مصاحبت ایلیو خلیفه
 کولکلر جمعینه توجه ایلیشرد **مولانا اختیار الدین دیک**
کرانی رحمه الله مولانا عارفک بکنچی خلیفه سید و
 اندون صکره ارشاد مریدان ایلده ما مور اولمشرد
شیخ بادکار کن سرون رحمه الله بوندر امیر کلال
 حضرت شیک او چچی خلیفه سید و قریه کوه سرون
 قومشرد و کن سرون ولایت بخاراده شهر دن ایلیشرد
 برده بر قریه در امیر حضرت شیک او چچی اولمشر امیر شایک
 تربیتی بوندره حواله ایلیوب امیر شاه بوندرک تربیتی
 عالی و رتبه سامیه اولیا به بنمشرد **خواجه جمال الدین**
رحمه الله امیر کلال حضرت شیک در دینی خلیفه سید
 و امیرک امزله در دین او غلدر امیر عمر بوندر تربیت ابدی

حن

طن

س

سا

ایدوب مقامات رتبه اهل الله و درجه علیه اربا کشف
 انبیا به قشدر مشرد **شیخ محمد خلیفه رحمه الله** امیر
 کلال حضرت شیک کبار اصحاب بندر و امیر حضرت شیک مقامات
 اخر زنده مذکور و در که امیر کلال حضرت شیک و بنا دن انتقال ایلد
 جمله اصحابی شیخ محمد خلیفه اشیکنه کلوب بکون امیرک قایم مقام
 سز سیز و بومعنی نرک قشدرده در لابن بودر که طالبه در سنا
 اولاشرد و بشل شیخ محمد خلیفه و مشکه نرک بدن استدر کلر
 معنی امیرک اولمشرد امیر حمزه ده در اند نصکره شیخ محمد خلیفه
 سائر اصحابه ببله امیر حمزه حضرت شیک استانه سنه یوز سوز
 ملازمت و خدمتین اختیار امشرد **امیر کلال داسی**
رحمه الله امیر کلال حضرت شیک اجده اصحاب بندر اعمال بخاراده
 دانش نام قریه دندر که شهر بخارادن اوج مشر برده
 واقع اولمشرد و امیر کلال دن صکره مریداره تربیت طالبین
 راه تحقیقه دلالت قیام کوستر مشرد خواجه علا الدین
 محمد و ان علیه رحمه حضرت شیک حضرت خواجه بنی الدین قدس
 خدمتین به بشردن اول بوندرن تعلیم ذکر امشرد
 خواجه عبید الله ناشکندر حضرت شیک بیورر ایلد خواجه علا الدین
 علیه الرحمه دیدیلر که بن او ن الی بانسده ایدیم که امیر کلال
 داسی خدمتین ابر شدم انلر بنی ذکر خفیه طریقته مشغول
 ایلدیلر و بو طرفی بر وجهله بنهان ابله که بمنشین و نیم
 اولمشرد مطیع اولمشون و یوتنبیه ده چون مباله کور

خواجه امیر کلال بنی الدین
 زوطل امیر حمزه شیک بنی الدین
 و سنا ب نر سوز
 لرام و خلفا غلط شیک و عجب
 بجایک حواله درج اولمشرد

مس

دیر

و اگر خلقک اطلاقه شعورک اولورسه بر بالسن بیدا ایلر واکا
طیان دخی مشغول اول ویدیلر نجه زمان بودجه اوزره مشغول
اولدم و محکم ریاضت دخی ایدرم که اول ریاضتک ضعفی انا
بتم بشریده ظاهر اولمشید بر کون و الدم سن حسنه سن ضیفک
دارد و لی بدن کز اسن دیر بر بهار و کلم و دم فی الحال سینه
آجوب اگر سبب ضعفک بجا دیمزک تمدن آمد بک سوسرک
حلال انمزم دیر ضرورت ایله قصه می اگا شرح ایلوب بلدیتم
طریقه بی عرض ایلدم و الدم فی الحال طریقه بی بدن اقدار
نقی و اثبات طریقه مشغول اولدیلر وین بومانی اظهاردن عظیم
مضطرب اولدم و عا اضطرار بدن امیر کلان حضورینه وار و الدم
قصه سنی عرض ایلدم بیدر دیکر که بزنگ والده کزه دخی بو طریقه
اولمعه اجازت و بردک بر مقدار زمان والده دخی مشغول اولدیلر
بر کون بر ادرم صحرا به کشیدر و الدم بنی طلب ایلدر و بیدر
که قزغانی پاک بو و صوبله طولدر و اریضت اویله ایلدم نندن
صکره ابدست ایلدر و ایلر رکعت نماز قلدیلر و بنی اوکلند
او تور تدبیر طریقه که مشغول اولدم کند و ادا دخی مشغول اولدیلر
و بر ساعتن مسکده سکیم روح ایلدیلر رحمها الله سبحان
شیخ شمس الدین کلکال رحمه الله امیر کلکال حضرت ترنک
کبار اصحابند در حجازه سفر ایلشدر و راه حجازه مشیدن
با ده بر ایاق قابله کتشدور و عواقده مشایخ وقت ایلد
فحبت ایلشدر و در ترک مراقبه ایلر طریقی ما و را الهزیر بولر

خواجه شمس الدین کلکال
که در حجازه سفر ایلشدر
و در ترک مراقبه ایلر
طریقی ما و را الهزیر بولر
دس

بونلر کتوب انتشار و پرشدر ابتدا در عالمه شیخ شمس الدین
کلکالک خواجه بها الدین نقشبند حضرت مدینه مناقشه و حقه
واقع اولوب لکن مالافوه مرتفع اولشدر نه کم خواجه حضرت ترنک
مقاماتنه بوقصه تقصیل اوزره ذکر اولمشدر **مولانا علی الدین**
کن سردنی رحمه الله امیر کلکالک خدمتله کارنا انجامه
دایشن انما ایرشد ورن اصحابی جمله سند ندر و بونلر
نامی خواجه بها الدین نقشبند مقاماتنه مذکور دخی بولر
که امیر کلکال حضرت ترنک بو ذکر اولنان عزیز لردن ما عدا نجه
اصحابه داخی دارد در خواجه شیخ و زرانی و مولانا جلال الدین
کشی و مولانا بها الدین طوایسی و شیخ بهر الدین میدانی و مولانا
سلمان کرمنی و شیخ ایمن کرمنی و خواجه حمزه دایکنی که هم
تعالی بونلرک جمله سی عالم و فاضل و عارف کامل و درکن
بونلرک احوال و اقوال الذن سنه مسعود عمر اولمغین سر بر
علی حدیه ذکر اولمشدر **مولانا بها الدین قشلاق رحمة**
کنه و زمانک معتداسی و او اشک رنبر و در شماسی امیر
ظاهر و باطن علمنده ما سر آیات عجیبه و کرامات غریبه نطام
امیر مولد شر بفلر بخارا مضا فاتندن خواجه مبارک فر شوکر
قشلاقیدر و ذکر اولنان قشلاق ایلد شهر بخارا بابینی اولن
فرنج بر در مولانا بها الدین قشلاق فی حضرت خواجه بها الدین
نقشبندک شیخ صحنی و اسناد روایات و احادیث شریفه
اسناد در امیش مولانا عارف دیکر کزانی حضرت ترنک قشلاق

هس

وس

در

د

اما از ایش مولانا عارف ابر کللال صحبت و وصولدن اول
 مردی ایش و مولانا عارف خلیفه سی ابر شرفدن ابر
 اختیارالدین منقولدر که بر کون خواجه بها الدین نقشبند
 قدس سره مبادی حواله تلف و لا بقنده خواجه مبارک شاه
 قضا خنده مولانا بها الدین قشلاقی علیه الرحمه خدمت ایش مولانا
 خدمت سوره مشرکه بودید مرغ بلند پرواز که سین سنگ با بخند
 عارف دیک کرانی اولسه کر کردر بوسوزدن مولانا عارف صحن
 عن قریب میسر اولور و بو حضرت خواجه یمولانا عارف طاقانی
 شونی قالب دلش و اول زمانده مولانا عارف کند و فریسته
 ایش انفا تا اول محله اصحابدن بر بولونک طایفه ایدینه اگر ایش
 مولانا بها الدین قشلاقی خدمت سوره خواجه به و مشرکه اگر
 سنگ کو کلک عارفی اسریم جفریم البته کله کر کردر و طاقانی
 حقوب اوج کرد عارف و بو جعفر مشر مولانا عارف فرخی
 ایدینه زمانی ایشک بنه انگدن ال کلوب اصحابه و مشرکه سیر
 خانه کیدک که بنی مولانا بها الدین قشلاقی طلب ایدرین
 اگا کیدرم پس تعجیل تمام ایدله قشلاق جانبه روانه ایش
 اول کون ایدینه زماندن احشامه دکن طعم بشوب لکن دخی
 کمدین مقصده ایش مشر با خصوص که مولانا عارف قریبی
 اولان دیک کراندن خواجه مبارک قشلاقی بکرم فرسخه قریب
 ایشک بنه ایکی بو جن کونک بول اولور خواجه بها الدین
 ایدله مولانا عارف اول ملاقات اول صحبت و واق اولور

خواجه عبید الله ناشکندر حضرت سوره سوره را ایدیکه مولانا
 بها الدین قشلاقی اولوا ایدر و خواجه بها الدین نقشبند
 برایت اراد نکرده بونکرک صحبت ایش مشر در بر کون مولانا
 بها الدین قشلاقی خواجه بها الدین خطا با سوره مشرکه بزم
 مطبخه او دون طشر بر در و بشتر وارد رانی کورک حضرت
 خواجه طشره حقوب اول درویشی کور مشرکه بر مد فرودین
 جیلانی ارتقه سید صحرا دن مطبخه کتورش و صوطا صحفه
 دخی جیلانی ارتقه سید طاشمن اول درویشک دخی ایش
 مولانا حضرت تریک خواجه حضرت بنه اول درویشی کور و بو
 سوره قدر خواجه حضرت بنه خدمتده کمال اخلاص تعظیم
 بنه ایجون ایدر بعضی اشارت ایدله طریق حقه خدمت
 بودله کر کردر دیک ایدر خواجه عبید الله حضرت سوره بونقر دن
 صکره مجلده حاضر اولور و شوره شوجه اولوب سوره ایدر
 ایدر بو نجیب خدمت ایدر ب تمام مرتبه نیاز و شکسته کت
 یوفلق ظموره کتورشش آدلر وارد در لاجرم بر عظیم دولت
 اولمشردر که انک فوننده دولت منصور دکلدر اگر سوره بونقر
 خدمت ایدر فرسکوز باری بیلک که بونک کسی طالبلر وارد
خواجه بها الحق والملة والدين المشتمر بنقشبند قدس سره
تکاتره بونکرک ولاد تکر سیر بوزاون سکر سنه سی
 واقع اولمشردر و اکابر خواجگان دن عزیزان لقب ایدر
 خواجه علیر را مبتنی علیه الرحمه حضرت تریک و فائز سیدی بوز

حکایت

زی

بگرمی برنده واقف اولدوغنی قول ادرزه حضرت خواجه بها اللہ
اندرک عمدت شریفند و جوده کاشش اولور مولد و مدفن
قصر عارفاندر و قصر عارفان شهر بخارا دن بر فرخ برده
واقف اولمش بر فریه در و حضرت خواجه ملک عصفوان حدیث
زمان طفولتدن آثار سیادت و ولایت نامیه سعادت مند
و پیدا و انوار هدایت و کرامت جبین غوت رهین لرنده لایح و
ابدر خواجه حضرت نرنیک والده لرندن منقولدر سور مشرک
اد علوم بها الدین سنوز درت یا شننده ایکن منقر نردن
برین اشارت ایدوب دیدیکه نرم شوکیک بو نیز لوصغر نرنیک
صغر نرنیک غوطوغوسه کرکدر فی الواقع بزنج ابدن مسکول
کا و بیوز دقلر صفت اورزه برز اغوطوغوسه و حضرت
ایام طفولتده اولدوغنه مشبول انک نظر خواجه محمد
ستایدن ظهوره کلوب اداب طریقت تعلم کجب صورت
ایر کلالدن واقف اولمش در نه کم خواجه محمد بابا ستامی
سنده فی الجمله کا اشارت اولمشدر لکن حقیقده خواجه
حضرت ادرسی در خواجه عبد الحالیق مجد و ان حضرت ادر و خاندان
ترتیب بولمشدر و تر بنیر رو کا اولوب حقیقده اخت
خواجه عبد الحالیق حضرت نرنیک ایدیکر مبارک اولده کورد کلر
واقعه طولیدن معلوم و خصوص منور ک نقص
حضرت نرنیک مقاماتده بیان و مرفودر خفی بیور لیه که خواجه
قدس سانه نکار و احم سبده سبده خواجه محمود

بگرمی برنده واقف اولدوغنی قول ادرزه حضرت خواجه بها اللہ
اندرک عمدت شریفند و جوده کاشش اولور مولد و مدفن
قصر عارفاندر و قصر عارفان شهر بخارا دن بر فرخ برده
واقف اولمش بر فریه در و حضرت خواجه ملک عصفوان حدیث
زمان طفولتدن آثار سیادت و ولایت نامیه سعادت مند
و پیدا و انوار هدایت و کرامت جبین غوت رهین لرنده لایح و
ابدر خواجه حضرت نرنیک والده لرندن منقولدر سور مشرک
اد علوم بها الدین سنوز درت یا شننده ایکن منقر نردن
برین اشارت ایدوب دیدیکه نرم شوکیک بو نیز لوصغر نرنیک
صغر نرنیک غوطوغوسه کرکدر فی الواقع بزنج ابدن مسکول
کا و بیوز دقلر صفت اورزه برز اغوطوغوسه و حضرت
ایام طفولتده اولدوغنه مشبول انک نظر خواجه محمد
ستایدن ظهوره کلوب اداب طریقت تعلم کجب صورت
ایر کلالدن واقف اولمشدر نه کم خواجه محمد بابا ستامی
سنده فی الجمله کا اشارت اولمشدر لکن حقیقده خواجه
حضرت ادرسی در خواجه عبد الحالیق مجد و ان حضرت ادر و خاندان
ترتیب بولمشدر و تر بنیر رو کا اولوب حقیقده اخت
خواجه عبد الحالیق حضرت نرنیک ایدیکر مبارک اولده کورد کلر
واقعه طولیدن معلوم و خصوص منور ک نقص
حضرت نرنیک مقاماتده بیان و مرفودر خفی بیور لیه که خواجه
قدس سانه نکار و احم سبده سبده خواجه محمود

ایچر نقوش زمانندن امیر کللال رحمتنامه نگا زمانه دک
ذکر حقیقه ایلد ذکر علانیه بی جمع انمشدر در دانه بوسید
علانیه کویان در لر چونکه خواجه بها الدین نقشبند حضرت
ظهور سز زمان ابر مشدر خواجه عبد الحالیق قدس سز روحانندن
غوتیلد عمل انکه مامور اولد قلدر اجلدن ذکر علانیه یا بالکلیه
ترکن ایدوب ذکر حقیقه یا احتسبار ایلدیلر و امیر کللال خدمتده
ایکن دخی سر بار که امیر کللال محلیده ذکر علانیه یا بالکلیه
حضرت خواجه فاقه لعل طغر کندی در و خاطر اصحابه خواجه
بود وضعی غایت نقیسل کورد و تر لکن خواجه امیر کللال
دفعیلد مقبده اولمز ایدیر اما امیر کللال حضرت نرنیک خدمت
د ملازمتده مرکز حقیقه فوت ایتوب دایما کمر بنشین میان
جانه بند و کند ارادتین کردن خانه اخلاصده سونده انمشدر
و امیر حضرت نرنیک کون کون حضرت خواجه به التقاتلین
زیاده ایدر ایدر بر کون امیر حضرت نرنیک خلوتند و کبار اصحاب
بزنج که حضرت خواجه ملک ذکر علانیه ده کند ولرد عدم حضرت
حسبده ضمیر لرنده بخشنی اولان کدورنی اشعار و خواجه
بعض صفات و احوالی صورت تصور و نقصانده اظهار
ایلدیلر امیر اول خلوتده اولده سبج جواب در مدی
دک که اصحابندن سبش یوز مقدار سر کسده سوخار
مسجد و جماعت خانه و عمارت انک ایکن جمع اولمشدر
خدمت همه لرن تمام ایدوب جمله سی امیر حضرت نرنیک

بگرمی برنده واقف اولدوغنی قول ادرزه حضرت خواجه بها اللہ
اندرک عمدت شریفند و جوده کاشش اولور مولد و مدفن
قصر عارفاندر و قصر عارفان شهر بخارا دن بر فرخ برده
واقف اولمش بر فریه در و حضرت خواجه ملک عصفوان حدیث
زمان طفولتدن آثار سیادت و ولایت نامیه سعادت مند
و پیدا و انوار هدایت و کرامت جبین غوت رهین لرنده لایح و
ابدر خواجه حضرت نرنیک والده لرندن منقولدر سور مشرک
اد علوم بها الدین سنوز درت یا شننده ایکن منقر نردن
برین اشارت ایدوب دیدیکه نرم شوکیک بو نیز لوصغر نرنیک
صغر نرنیک غوطوغوسه کرکدر فی الواقع بزنج ابدن مسکول
کا و بیوز دقلر صفت اورزه برز اغوطوغوسه و حضرت
ایام طفولتده اولدوغنه مشبول انک نظر خواجه محمد
ستایدن ظهوره کلوب اداب طریقت تعلم کجب صورت
ایر کلالدن واقف اولمشدر نه کم خواجه محمد بابا ستامی
سنده فی الجمله کا اشارت اولمشدر لکن حقیقده خواجه
حضرت ادرسی در خواجه عبد الحالیق مجد و ان حضرت ادر و خاندان
ترتیب بولمشدر و تر بنیر رو کا اولوب حقیقده اخت
خواجه عبد الحالیق حضرت نرنیک ایدیکر مبارک اولده کورد کلر
واقعه طولیدن معلوم و خصوص منور ک نقص
حضرت نرنیک مقاماتده بیان و مرفودر خفی بیور لیه که خواجه
قدس سانه نکار و احم سبده سبده خواجه محمود

کاشرا بید اول مجده امیر خواجه به طعن ایدنزه متوجه
 اولوب بیور مشرکه سزا و غلم بها الدین حقنده بر فرظنه
 غلطه و دوشوب انک احوالی قصوره حمل ایلوب انی اکاشرا
 بیست حق سبحانه و نالیک نظر خاصی انک مالنی حاوی و شامله
 دحق نالیک قولدر نیک نظر حق نالیک نظرنه تا بعدنم
 اکا نظرم احتسابا رد کلدرا اندنصکره خواجه بی کرج طاسمنه
 مشغول ایکن چفر مشر جمله اصحاب حضورنده انزه متوجه اولوب
 و مشرکه او غول بها الدین خواجه محمد با با سحاسی حضرت ملرنیک
 نفس مبارکین سزک حقکرده بیرنه کتور دم و پیش بریزکر
 سنی نچه تربیت اتم اید و علوم بها الدین سنداخلی اول جمله
 تربیت ایدوب و باب تربیت ایشاده و قبته فوت ایکن
 بندخی او بیله ایلدم و مبارک شبنه اینه اشارت ایدوب
 و مشرکه سندن جعفر امان سزک ستمک شهابا زربندردار
 واقع اولدر شمد نیکه و سبزه اجازتدر سرفنده که مشاکه رایحه
 معرفت ارش سزک و تازییک و یمه طلب اید و طلبکار لغده
 تمکک موجب نجه تقصیر الیه خواجه بها الدین حضرت ملرنیک
 امیر حضرت نردن بونفک ظهور سزیم ابتلا فره باعت اولدر
 اگر حضرت امیر متابیت صورتنده ثابت قدم اولیدم بلاد
 ابد و سلامت اقراب اولور دم بونفس مبارکدن صکره خواجه
 حضرت ملرنیک مولانا عار ایلده مصاحت ایلوب اندنصکره
 قتم شیخ و خلیل اما حضرت نرنه ایر شوب ان ایگربیل داخل خلیل

خلیل اما ابله اولمشور و او یکی دفعه جازه سفر ایدوب و دفعه ثانیه
 خواجه محمد با رسالی بیلده الوب کنشدر در او خراسانه وصل
 اولد فکرنده خواجه محمد با رسالی سار اصحابه باورد بولندن
 نیشا بور جانینه کوندرت کند و ز محضا مولانا زین الدین اولوب
 ایا بادی به ملاقات ایکن سراسه کلوب اوج کون تا یابده
 مولانا زین الدین ایلده صحبت ایدوب اندنصکره جازه متوجه
 اولوب اصحابه نیشا بورده بلخی اولمشور و سفر حجازدن
 دوندکن صکره بر مقدار زمان مروده اقامت ایدوب اندنصکره
 بخارایه کلوب اخرا عمر اینه دن بخاراده اقامت ایشدر
 و خواجه نیک تفصیل عالی مفا مانده فکور در و امیر کللال حضرت
 مرض اخیرنده اصحابه خواجه بها الدین حضرت ملرنیک متابیت
 اشارت ایدوب اصحاب و حق خواجه بها الدین ذکر علمیه
 سزه متابیت اتمشدر در دیوسوال ایلده کلرنده امیر خواجه
 و بر مشرکه سر عمل که انکردن صادر اولور البته حق سبحان
 نیک حکمتنه مبنی در وانلرک اختیار کر بیلده نظرها اولمرا ندرن
 مسکره بومصر اعی او قومشدر **ای سینه تو من گفتم**
چنانکه تودانی خلفا خدا جکان قدس سانه تکا امرا هم
 کما تذر که اگر تازی تو بیرون آورده اند ترس و اگر تو
 خود بیرون آمده ترس یعنی اگر سنی سنلک نر ظهوره
 سوزد بر سه قورقه اگر سنی کند و لگله ظهور ایدکن ایفورن
خواجه حضرت نرنیک کیفیت نظر و تاریخ و فاسطه بابتده

در کور زین الدین اویسی در مولانا امیر خواجه
 احمد علی امینی روحا نندن در مولانا امیر خواجه
 یازده خولوب ایدکر شزارینه ملازمت ایشدر
 یازده این وار بکن در خولوب بها الدین اولوب
 ملاقاتی مروده واقع اولوب خواجه بها الدین
 غارس مولانا نیکه سینه و کلوب مولانا عار ایلدر
 اوزره او را و افواج او کلبه مولانا زین الدین
 اورده نام اولمشور کلبه مولانا زین الدین
 مانه کلور خولوبی و اعی سوزر که با
 و پیش خولوب مولانا نیشا ایشرای باقی
 الی نوری مولانا نیشا نیشا خولوبی
 مینه یعنی مولانا نیشا نیشا خولوبی
 سوزر که آمده امیر خواجه حضرت
 نقش الوب کلبه بوز بعد خواجه
 اونه الوب کلبه بوز کون صاحب ایلوب
 ایشدر مولانا زین الدین حضرت نرنیک
 و فاکر سینه بیلور نطقان بر مشرکه
 سلجقه و خشت سوزن نصف نکرده واقع
 اولنده قدس سانه جاز

قدس استنگا ستره مولانا محمد مسکین علیه الرحمه خدمتگر که
اول عصر ک اکابر زندن ایملر بیور مشرکه بنج راده شیخ نورالدین
خلوتی نام بر غیر فوت اولوب خواجه بها الدین حضرت مکر قدس
نگا ستره اصحاب تغزیه بی تغزیه انجون اول مجلس حاضر اولر
ایدرار باب مصیبت و اهل بیت بلند آواز ایله فریاد ایله
حاضر اولانلر کره کورب منج ایلدیلر و هر کس بو باده رسوز
سوملدیر اول زمانده خواجه حضرت مکر بیور دیلر که بنم عمر افه
ایرشد گده درویشلره اولکت بنج اولور اوکر دیم مولانا محمد مسکین
بیور مشرکه دایما اول سوز بنم خاطر مده ایدر اول وقت و ک کورخ
حضرت مکر مریض اولدیله اول خسته گده که مرض اخیر ایدر
کار بان سرایه کوچدیله اخر جانلرینه دک کار بان سرایه سنده
اولدیله خواص اصحاب هر کون ملازمت ایدر ایدر ایملر دخی بر
شفقت و التعمات خاص کوسر را ایدر و نفس اخیرده ایملر مبارک
القرنی و عایه قالدرب اول و عاده مدت مدید اکلندیلر اندک
الکرس مبارک یوزارینه سورب بنادون رخت ایلدیلر خواجه علیه
تاشکندر حضرت مکر بیور را دیکه خواجه علا الدین عجد و از عده
در را ایدر که سن خواجه حضرت مکر مریض اخیرنده حاضر ایدم
اندر حالت نزعده ایدر حضرت شریفیله کلام نی کور دک کورنی
دیدیلر که علا سفره بی اولگه کتور و طعام بی و کما و ایما علا و کور
لدرین دخی امر شریفیله بنای ایملر اوج لغه بدم خصوصاً که سن
اول فائده طعام بیگه قادر دکل ایدم بعد سفره بی و دردم بی

مبارک کوز این آجوب کور دیلر که سفره بی قالدرب ششم نی بیور
که علا سفره بی کتور بکت بی بر فاج لغه دخی بدم و سفره بی و دردم
ینه کور دیلر که سفره بی قالدرب ششم کور بیور دیلر که سفره بی کتور
طعام بی طعامی ایوبکت کرک و ایملی دخی ایوا شکرت کرک تا درت
دفعه بو باده بیور دیلر و خواجه حضرت مکر اصحاب اجانبند
بر بلوک که نکت خاطر لر بوکا مشغول ایدیله خواجه حضرت مکر
ارشاده کیمه حازت و روب فقرا تر بنین که نفوسین ایوه اوج
حضرت مکر یونلرک خاطر لریه واقف اولوب بیور دیلر که بوزمانده
کاخون نشویش و رر سوز بو خصوص بنم المده و کلدیر کام حق بی
حضرت مکر بیور نه زمانده که سوز بو حالت ایله مشرف آنکت دی
سزه امرات کر کدر و خواجه علیر داماد که خواجه بها الدین
حضرت مکر نکت جمله خدا منددر شوبله روایت التمش که خواجه مکر
قدس سزه مرض اخیرده بکار و وضع مبارک لر اولان قافزین
بیور دیلر خدمتی ادا ایتدکن صکره حضرت شریفیله کلام
خاطر مدن کج دیکه خواجه حضرت مکر ندن صکره ارشاد امر که ایش
اولنه جعفر نامگاه مبارک باشلرین قالدرب بیور دیلر که سوز
اولدر که حجاز بولنده دیشن ایدم هر کم زر ارز و ایدر خواجه
محمد بار ساریه نظر ایسون بو باده بیور دیلر کونکت ایملر کوننده حوار
حقه نقل ایملر حضرت خواجه علا الدین عطار قدس سزه بیور
خواجه حضرت مکر نکت نقل زمانده بسن او قور دق نصفه ارشد
کی نوار طعام اولغه باشلر کلامه توحیده مشغول اولدق ایملر

نفس در مشغول اول در سن شریف در پیش او چ سنه تمام او کوه
پیش در ده قدم با صفترا بر یک نقل ابله بد و فامز بر بر بوز
بر ربیع الاو لنگ او چند دوشنه کچه سنده واقع او کوه فامز
بود جمله تاریخ و پیش در **نقطه** رفت شاه نقشندان خواجه دنیا
و دین **انکه** بود در شاه راه دین و دولت ملتشن **سکن** و با او
او چون بود قمر عارفان **قمر عارفان** زمین سبب آمد حساب
رحلتشن **خبر** کند در شاه نقشند اول خواجه دنیا و دین **ما** او که
اول در شاه راه دین و دولت ملتشی **اول** در چون ما و منزل که
قمر عارفان **اول** سبب ن قمر عارفان اول در سال رحلت
خفی بیور لیه که خواجه بها الدین قدس الله تعالی سر
حضرت تر نیک خلفا و اصحاب نیک افضل و امیر خواجه علا الدین
عطار حضرت تلمبه خواجه محمد با رسا حضرت تلمبه بر قدس سر
سرها اگر حکم خواجه نیک اصحاب کرامی حد و قرار دن اخرون
والا مقامی حساب شمار دن بیرون در لکن بو شوعه ده خواجه **اصحاب**
بر که ذکر اول نه که که در که خواجه عبید الله تاشکندر
حضرت تلمبه کور مش اوله و با خود ان مردن سور نقل امین
اوله و خواجه علا الدین عطار حضرت تلمبه اگر حکم جانه اصحاب
اعظمی و کانه خلفا و نوآبک اقدمی اوله و غرض جفتدن کرده
جمله دن تقدیمه ولی ابدی را ما خلفا و اصحاب و اتباع و احباب
لمیل الذیل اوله و غنه بناء بو تلمبه حضرت خواجه نیک جمله اصحاب دن
صکره ذکر او نکر که در ان شاه **خواجه محمد با رسا قدس سر**

بسیار از این کتاب در دسترس است
و در بعضی نسخها نیز
در بعضی نسخها نیز
در بعضی نسخها نیز

بوند خواجه بها الدین حضرت تر نیک **یک** خلیفه ابر در فضیلت و تقوا اهل
و اروع زمان و روش طریقتی خواجه خواجه جکانه حجت
و بر پند را بند ابر جالده که خواجه محمد با رسا حضرت تلمبه خواجه
بها الدین حضرت تر نیک ملازمت با شکر امین بر کون انشا
ریاضت و مجاهدت حضرت خواجه نیک اشیا که کلوب
در سعادت مدار لر نیک طشره سنده منتظر طور مشرا امین انعاما
خواجه حضرت تر نیک خدا مندن بر جاریه طشره دن ابهر و کلوب
خواجه حضرت تلمبه طشره ده کم وارد دیو سوال اند که بر بار سا
جوان وارد رفته بود منتظر طور و پور و پیش خواجه حضرت تلمبه
طشره جقوب خواجه محمد سر کور و کده لطیفه بیور مشرا که سر بار سا
امین سر اول کون دن که خواجه حضرت تر نیک مبارک ز بان تلمبه
بولفظ صا در اول مشرا سنده و اقواه ناسه دو شوب خواجه محمد
حضرت تلمبه بولفت ایله مشور اول مشرا خواجه محمد حضرت تلمبه خواجه
بها الدین حضرت تر نیک سفر مجازه **یک** کیده مشرا نده **یک** کیده مشرا
بیور لر امین که حضرت خواجه بزرگ با دینه مجازده بر خلیفه
مراجه امر ابله بد و کند و سور تلمبه خزینه و خبانه
حفظ انکر دخی بیور دیلر و دیدیلر که انک طریقی جذب
و صفتی جلال ایله جمال بابینی در و تلقین ذکر دخی ابله بد و کفیه
انک علمه حواله ابله بد و اول مخلصه و ایا صفت لطفی تنگ
و دید فضل تشبث ابله بد و عمل مقابله سنده عوض او بمقدن
نظر ابله بد و بیور دیلر و قول و فعل کردن کما له متعلق تر طلمبه

بسیار از این کتاب در دسترس است
و در بعضی نسخها نیز
در بعضی نسخها نیز
در بعضی نسخها نیز

بسیار از این کتاب در دسترس است
و در بعضی نسخها نیز
در بعضی نسخها نیز
در بعضی نسخها نیز

ایدر سه آنی یوقلنی در با سینه اتوب علی الدوام نفسک قصور
 مشا به انک رشته سنی الدن صالیور یکی امر ابلد پیر و هم خواب
 حضرت پیر اول مخلصک حفته بپور و پیر که اول مراد در کای
 تربیت جهنمه مراد بله مرید صورتند معالیه ابلر و با د
 که اول مخلصه سوز سو یکت امر ابلد پیر بر کون بولده اول
 مخلص او کلر که کبدر کن اکانظر ابلوب دو نوب اصحاب
 دید پیر که انک مجلسه حاضر اولندر کن سر بر بی کند و کای
 مقدار از اندن سوز اشتراک کرد و بعضی مجلده اول مخلصه نظر
 موهبت ابله نفس با غشله پیر تا که سر کیمه سولیه مؤثر واقع اول
 و سر نه در سه اول اوله و بر مجلده دخی بپور و پیر که اول نزه پیر
 حق نکاتی ایلر بن در دم که سولیه اول سولیم یعنی ادب
 رعایت ایلر **کاشف** حقی بپور لیه که بوسوز شرح شریفه مخالف اول
 بوندن حق سبحا و تقالینک ارادت و مشیتتی قولک ارادت
 و مشیتنه تابع اولمن لازم کلیم بلکه بونک معنای بعضی سوز
 ارادت و مشیت فالمر دیگر زیرا حق تقالینک قوللر واراد
 کند و ارادتن اراده اللهه افتا ایدوب فنا و تقاضیه
 متصف اولوب فقر حقیقی و عبادت حقیقیه به نظر اولمشدر
 بومقوله قولک گو کلر فایده مغایله سنده واقع اولمشدر
 اراده اللهه مخالف اولان اولره مراد اولمر مراد لری
 مراد اولور و حدیث صحیح **ان من عباده من**
لو انهم علم الله لابتزه انلرک حفته و ارد اولمشدر انلر

انلر علم لده عالم و آفت نفسانه دن محفوظ و سلم اولمشدر
 شکم حضرت مولانا جلال الدین رومی قدس الله تکامله
 انلرک حالتی حکایتیه بپور مشدر که **مشهور** نوحسین خواجی
 خواهد حسین . میده بد حق آرزوی متقیان . کاتن سده بود
 اندر ماضی . زانکه کان الله پیش آمد خرا . انهی در مجلده
 دخی اول مخلصه برخ اسود صفتن با غشله پیر برخ نامو حده
 تحتایه نک ختمی و در امهله ابله خا به معجه نک سکونده حضرت مؤثر
 زمانده بر سببه جوده در دم خرمه قول ایستکه حق نکا در
 بحویت در جه سنده امیش روایت ایلر که سنی اسرا بیل
 اچنده برخ بدانت اچنده اولس قرنی قرینه سنی امیش خواج
 عبده تا شکند حضرت پیر بپور لری دیکه کبرای متقدسند
 بر جماعت که زبان واسطه سننر مجراد بحالت ابله در رز
 حسب حاله واقف اولور در اولره بر خیال و عشر ذر و بر
 طایفه که دین محمد صلواته تک علیه وسلم ظهور ندر نضکره بوضعت
 ابله متصف اولمشدر اولره اوسیه در لرا و ستم خواج
 بار ساقه سانه تکا سزه حضرت پیر بپور مشدر در که راه
 جازده خوابه ما الدین حضرت پیر مرضی اولد قلنده و سید
 و اول اثنا ده حضور اصحابه اول مخلصه خطاب ایلوب
 بپور و پیر که سر امانت که خلفا خاندان خواجکان دن
 قدس الله تکا و در جسم نظر موهبت طریقیه بود
 و اصل اولمشدر و دخی اول نشنه که بو طریقه

کسابله حاصل غنم شد در جمله سن سزده طبرش درق تکم آخرت
فرزند اشرف اولان مولانا عارف علیه الرحمه طبرش مشرف
تسول انک کرک و اول امانتی حق بقا لیک خلقند ارشد
مک کرک اول مخلص نواضع کو سرب تسول ابلد و چون
حجاز دن مراجبت اندیل محض اصحابه نظر موهبت غنم
ابد و ب تکرار بکرار بیوردیلر که نم وار به سب الی کاندن
اول مخلصه کوندن کونه عنایت نظرین آرتور دیلر
دخی بیوردیلر که مولانا عارف انک حقتدونه دیدنی
ایسه نزدخی انی درز و اول سوزا و زنده ثابت قدم
اما انک ظهور سزیم اختیار مزه موقوفه یعنی بر سفر
آخرت اختیار اند که نصکره اول معنی ظهور ایدر کله
دآخر جاتده بیوردیلر که نسبت معنی باطنی و عیش ایدم
اشارت انمشیدم البته ظهوراته کر که رانا بولک اوزن
برقره طاشش و اردر انک فالقاسنه موقوفه **کاشف**
خج بیوردیلر که خواجه حضرت نرنیک خزه سنک یعنی قره
طاشش بیوردیلرند نامراد ارکنند و ارکن بدن عنصر بلیدر
و بولکلاک محصه اولدر که خواجه حضرت نرنیک خواجه محمد پارسا
قدس الله تعالی سرهما بیوردیلر که سکا بر معنی باطنی ظهور
انک و عده انمشیدک اول معنی ظهور ایدر کله رانا انک ظهور
سزیم آخوته سفر اختیار ایدوب وجود عنصر نرنیک کوندن کتک
زیرا اکابر اولیانک تصرف باطنی لر سلطنت ظاهر

ظاهره کسیدر نقطه حقیقت اولان انسان کا ملک معنی
او غلنگ ظهور به انسان کا ملک وجود بشرینی مانع
ایله سلطان اولاجن شهزاده حالی کبی مادامکه امام زمان
وجود عالنده اول سلطنت نور شهزاده ده ظهور انم
اگر فی الجمله ظهور دخی اته بالا صاله دکلدو بوسلطنت
معنوی سلطان کتک زمانی کله کده کامل اول مشاهد
کند و یه سم خالص سسم متخلع مشاهد ایدر حق بسیج و تکانی
بر وجهه تکرم انمشدر که کند و بی کند و غلنده محتار کوه
خواجه حضرت نرنیک انک ظهور سزیم اختیار مزه موقوفه
بیوردیلر که سزیم اول معنای اتاده اچوندر انتمی سیم
خواجه محمد پارسا حضرت نرنیک بیوردیلر که حضرت خواجه نرنیک
آخر جاتنده اول مخلص فایب بکن انک حقتدونه بیوردیلر
سرک اندن انجمنه ششم اصحاب بزرگ سر برنده انجمنه کجک وضع
صادر اولمشدر اندن اولامشدر اگر ما بینم ده بر معاصنه
مناقشه دخی کجده اول بنیه حکیمه سزیم طرفمزدن وضع
اولمشدر بر قاج کون عارضی باطنم اندن دوغشیدی
شمدر با لتمام باطنم اکا طوغر لشدر و بن همان اول سوز
اوزره یم که حجاز بولنده حضور اصحابه و عیشیم شمدی
اگر اول عاقر اولیدر انک حقتدونه اول کبدن زیاده دریم
اول خالده چون نظر اظهار ایلشدر و اول مخلصی چون کتک
والحدیته علی ذلک **بیت** برین امیدهای مشاخ بر شاخ

که بهای تو مارا کرد و استیخ **رحم** بود در لور جا که ایدر
 دل و جانم که ملوک بزی کسناخ قلدی سلطام **غز** و بیور شرکه
 خواجه حضرت نیر مرض اخبرده اول مخلص غایب بکن اصحاب اجاب
 حضور نده انک حقتده بیور شرکه بزم وجود میزدن مقصود
 انک ظهور بدرانی ایکی طرفتده یعنی جذب و سلوک ایله تربیت
 ایشور اگر مشغول اولور سه جهان خلق اندن منور اولور خواجه
 عبیداته تا شکر حضرت نیر بیور شرکه بولغلی بود
 اوزره ایشتم که خواجه بهالدین حضرت نیر خواجه محمد با
 حقتده بیور شرکه بزم وجود فردن مراد محمد ک
 ظهور بر بیور شرکه بوعبارت بر ایهامی متفکر
 خواجه محمد با سا حضرت نیر خواجه بهالدین حضرت نیر
 اخبرنده جوق ملازمت ایدوب هر مسج و شام خدمت نیر
 اکت اولمز ایش بر کون جوق لطف کوستر شرکه بیور
 سیزه بومقدار ملازمت حاجت بوقت در بر کون خواجه
 محمد با سا حضرت نیر اولادندن بعضی کسده لاسم فنده خواجه
 کفتر محله سنده خواجه عبیداته حضرت نیرک ملازمت کلش
 خواجه حضرت نیر انره بجد اکر ام اعزاز ایدوب ایشای
 مصاحبنده بیور و بیکه بر غز خواجه بهالدین حضرت نیر
 دنیا دن انتقال اتد که نصکره واقف سنده کورب اندون
 صور شرکه عمل ایشلیه لم که نجات بولر بیور شرکه نفس
 اخبرده مرنه مشغول اولن کرک ایه کا مشغول اولن یعنی

یعنی نفس اخبرده بنج که کاشیک بدحق تعالیدن اکاه اولن کرک
 ایه همیشه اول وجهله اکاه اولن اند نصکره بیور و بیکه خواجه
 محمد با سا حضرت نیر قدس سره که شرک جدا عطا کوز در توح
 واستغراقده بروجه ایدر کرکه بر کون خواجه بهالدین حضرت نیر
 قدس سره کسره حوض باغ هزار کنارینه کاشیک ایش کور شرکه
 خواجه محمد با سا حضرت نیر آبا قلمن صوبه صوبه قوب مراقبه
 مشغول اولوب کندون غایت اولمشر خواجه حضرت نیر
 فوطه قوشنوب صوبه کیروب کلوب بانکرک آبا قلمن اوزرینه
 مبارک بوزلرین قوبوب بیور شرکه الهی بو آیان حرمت
 بهالدین رحمت اید صاحب رخشات علیه الرحمه ایدر کرکه خواجه
 عبیداته حضرت نیر بوسوزد نصکره بیور و بیکه بلغم خواجه
 محمد با سا حضرت نیر قدس سره ستر نفس اخبرده ایشلیجک
 غیر نه عمل ایشلدر که بودجه یا ریشلدر **در من خوارق**
عادات قدس سره لقا ستره اگر حکم خواجه محمد با
 حضرت نیرک مرتبه عالیله لرا کرامات ایله تو کسبفدن بزر
 وبال اولدرجه سابع لرا خوارق عادات ایله تعریفدن
 ارفع و اعلا در انا ابر اوج نقتل صحیح که بوسلسله نیر نیر
 نقتان استماع اولمشید لرا لرا ابراد انکده بی اختیار کس
 جرات قلندر با سته التوفیق بعضی مخادیم بیور شرکه خواجه
 محمد با سا حضرت نیر همیشه اثار نصرت لرا بروجه ستر و انک
 ستر و اخفاسی با بنده کما بیستی نزل معند و رایدر لرا لکن

برگه بالقره برشته اظهار ابله پیر را اخصا سنده صحاح
 و له امانت و سند حدیثی سلسله سنده ناهمت لازم کلور
 و بود اقد نک صور تا رسیل اجمال اولد که قدوة المحدثین
 شیخ محمد بن محمد بن محمد الجوزی رحمه الله تعالی علیه میرزا
 الغیبک زمانده سمرقنده کلمه ایدر و ما در النهر محمدی
 سند این تحقیق و تصحیح مشغول امیرار باب حدیث
 انزه علم و وجه الغر و بمشکر که خواجه محمد باقر حضرت نیک
 سند از معلوم و کلمین بخاراده جوق حدیث نقل امیرار
 اگر شیخ حضرت نیر از امیرار سند این تفحص تحقیق بیور
 بعید و کلمه شیخ و اخی انک تحقیق مقتدا اولوب و میرزا الغ
 نیک بو معنا نیک لزومنی بلدر کلمین میرزا و خنی بخار ایه بر قاصد
 کوندر ب خواجه حضرت نیک سمرقنده کلمه سن التماس امیر
 و کلمه که نسکه شیخ سمرقند کن شیخ الاسلامی خواجه عصام الدین
 و اول عصر کا کابر علماسی جمله بر مجلس عالی ترتیب ایدر
 خواجه حضرت نیر از التماس امیرار که کند و استاد در ابله برجه
 روایت ایلیه از خواجه و خنی امیر شیخ بیور مشکر که بو حدیث
 صحته هسج سوز بو قدر اما بو استاد بنم فائده ثابت کلمه
 بو سوز دن حو و لر خوشش دل اولوب بر برینه سوز ایلیه
 اشارتیش مشکر خواجه حضرت نیر نه اول حدیث شریفی بر آخر
 استا و ایله روایت ایلوب شیخ اول استاد الجون

خواجه حضرت نیر نه اول
 مجاز فاضل و مشکر شیخ
 اول مجلد

و حی بعینه اولک سوز سولمیشر خواجه حضرت نیر معلوم ایدر مشکر
 بر استناد که بیان سوره اسموعی اولد و یکجدر بو معنا دن
 خواجه حضرت نیر نه غیرت کلوب بر لحظه سکوت ایلد مرافق
 اولد قدن صکره شیخه متوجه اولوب بیور مشکر که حضرت نیر
 اهل حدیث کتاب برندن فلان سند مسلم طو توب انک اسانده
 معتبر عدا ایدر می نیر شیخ جواب و بر مشکر که بی انک اسانده
 کلیاً معتبر و معتقد در وقت حدیث محققان سبج بر فردی
 اند و شبهه سی بو قدر اگر مشکر اسانده بیکر اسانده ایدر
 استناد کزک صحته هسج سوز نیر قالمز نیر اند نصیر
 خواجه حضرت نیر خواجه عصام الدین متوجه اولوب سوز
 حضرت نیر ک کتابخانه سنده فلاق طاقده فلان کتابک
 السده مذکور اولان سند شامل شود قطعه ده و شو مقوله
 جلد ایلد بر کتاب قولمش در کتاب نیر بورده بر فاج در قدن
 فلان صحفه ده بو حدیث بیان ابله بیکر اسانده تفصیل
 اوزره مذکور در رعنا ت ایدر ب شاگرد ایزون رسته
 کوندر ک که تیر اول کتاب کتوره خواجه عصام الدین کند و
 بو مقوله کتاب اولد و غندن متردد اولوب اسل مجلس ایل
 سوز دن فایده متجرب اولمش زرا جمله سی بیور مشکر
 خواجه حضرت نیر مرکز خواجه عصام الدین کتابخانه سنده دارمشکر
 بس خواجه عصام خاتمه اولان بر نیر بر وجه تفحص کوندر مشکر
 اول نش نظر ملاحظه ایدر ک داره اگر اول مقوله کتاب بو لور

کتوره اول کسبه وار ب نشان در دگر صفت اوزره اول
کتاب بولوب مجله کتورش اول حدیث شریفی تعیین
ایند کله صحنه ده خواجه حضرت نیک نقل بیور و قدر طریق
و اسناد ایله بلایز یادده و لای نقصان مسطور بوشلار ایله
مجلسن خروشن بید اولوب شیخ مجله اولان علما ایله
خیرت زوده و لشکره و خواجه عصام الدینک تعجب حیرتی مجله
زیاده دلش زراکتا بخانه سنده بومشوله حدیث کتابا
واراید و کن یقینا بلز امشس جون بوقفه میرزا الخ بیکن
سموعی و لشس اول دخی خواجه حضرت نیک بجارادن کتوره اول
منفعل اولش اول مجله خواجه حضرت نیک بونفک
و فوعنی فرید شهر نیک سبب اولوب اول عصر کن اکاد
اعیانک انکره اعتقاد و تو جهل بر در لو داخی امشس
مولانا عبد الرحیم نیشانی علیه الرحمه که خواجه حضرت نیک
دا و نظر برهان الدین ابولضر بارسا حضرت نیک رضا
را در و سقد استی امشس شوبله روایت ایلمشس که شول
تار خنده که امیر تمورا و فلک نین میران شاه میرزا اوغلی میرزا
خلیل که صم قنده باد شاه امشس و میرزا شامخ خراسانده
باد شاه امشس خواجه حضرت نیک که گاهه مسلمانک همتا سنده
انجون انکره شفاعت نامه کوندر رر امشس میرزا خلیل خواجه
حضرت نیک بو وضعی خوش کلز امشس عاقبت ارباب حمدک
غمزیه بر نیک متاثر اولش که بخاراده خواجه حضرت نیک برادرم

بر اوم کوندر مشر که عنایت ایلیوت بابت داشته کتوره نیک
انکره نجه کسبه انکرک برکت قدومی سببیه شرف اسلام
ایله شرف اولالر خواجه حضرت نیک روحی نوله اول اول اول اول
زیارت ایلم اند نصکره کیده لم دیوب فی الحال آت
اکرکت و مشر مولانا عبد الرحیم در رر امشس که من خواجه
حضرت نیک انکرکی اگر لدم و او کلر نیک کتوره دم علی الفور
اولدیلر و خدا بدن بر الای کسبه بایده او کلر نیک دیوب
کتدک اول قصر عارفانده خواجه بها الذین نقشبند قدس
امه بکا ستره فرار نیک واردیلر چونکه مزار دن جفدر
مبارک بشره لر نکره عظمت و مینت اناری ظهور انشید
اندرن امیر کلال علیه الرحمه زیارتا انجون سوخاره واردیلر
در زمان دخی انکرک قبر لر نکره بوقف ایلیوب چونکه
انکرک مزار شریف نکره طشره جفدر انکرک نیک با مجلیوب
بر دبه وارید بر انکرک اوزر نیک حصوب و خراسان بجا
ستوجه اولوب بو مینی او قودیلر **بیت** همه راز بر دوز کن
نه ز بر مان و نه ز بر تا به اند که امروز درین میدان کینت
ترجمه جمله سن ز بر دوز بر قل قومه ز بر نیک ز بر تا بو
میدانده بکون ار کم ای دکن بیلر لر نکره و آندن کبر و بخار
کله لر نکره اول لحظه میرزا شاه رخدن میرزا خلیل خطایا
بر نامه کله رو مضمون نامه بواید بر که همان ابر شدم بلانا خیر
حاضر اولوب محل جنکی تعیین ایده سن خواجه حضرت نیک

سور و بزاوکل شکمی سجد و جامعده منبر ده و قودیلر اندر نصیر
سمرقنده میرزا اعلیٰ جل حضور بنه کوندر و بیلر فی الواقع میرزا شاه
در عقب ارسوب میرزا اعلیٰ قتل ایلمدر نفحات الانس
مذکور در که خواجه حضرت نرنیک مرید و معتقد اندن بر روایت
ایلمیش که خواجه حضرت نرنیک نوبت اخیرده که سفر حجازه غایت
ایلمیلر و داع زماننده خواجه سز کند یکوز و بدم سور و بیلر که
ریشم ریشم یعنی کندک کندک تکرار و یکدن مراداری اول
ایدیکه اول سفرده وفات ایلمیلر خواجه ابو نصر قدس سینه
سره حضرت اول سفره والد ایلمیلر بیلر کتشلر ایلمیش سیرریش
که والد حضرت فوت اولدوغنی محله بانلرنده حاضر و کلام
چونکه بعد الوفات حاضر اولدم بر کره مبارک یوز لرین
کوره بن و یوز لرین آجدم کوزین آجوب تبسم ایلمیلر
اضطراب و شورشتم و خنی زیاده اولدر اشیا فلری و جنه کلام
و یوزومی مبارک یا فلرینه سور و بیکم کبی یا فلرین و خنی یوقارد
کلبه بلر حنیغ سور لیه که خواجه حضرت نرنیک سفر مبارک حجازه ایلمیلر
روان اولمشدر در دفنه اولی ده بر لرر خواجه بهالدین
حضرت لیه بیلر کتشلر در که اول سفر خواجه بهالدین حضرت نرنیک
ایلمیش سفر ایلمیلر و ایلمیش سفر لرر سکز یوز بکرین ایلمی طرفنده
که طواف بیت الله الحرام و زیارت روضه سید الانام علیه
الله من التحیه والسلام نیتله بخارادن جنوب و راه نغان
صفا نمان و نزد و بیلر و مرانه مزارات متبر که زیارتی قضیه

قصه بدروان اولمشدر و خواجه حضرت نرنیک سر برده سادات
مشایخ و علما مقدم شریفعلی معتمد عدایدوب انواع اعزاز
و اکرام ایلمیش ایلمیشدر و چونکه نیشا بوره ایشمشدر خوف راه
و کتبت سوا سبیده اصحاب و اصحاب ایلمیشده گفت و کوف و ایلمیش
فی الجده غزینلرینه فستور طار اولمش اول اشاده مولانا جلال الدین
رومی قدس اندمگا ستره دیوانندن تغال انتر کلرنده
بو ابیات کاشش که **ابیات** رویدای عاشقان حق خیال
ابدلیق • روان باشید همچون به با وج برج مسعود مبارک
باوتان این ره بنو فین امان آید • بهر شهر بر جانی بهر شوی
همی در **زجه** یورک ای عاشقان حق اولوب اقباله هم تلخ
غزیمت ایلمیوز کبسی اوج برج مسعود • بو یول اولسون مبارک
سزه توفیق امانیلر • کرک شهر و کرک دشت و کرک بر جا سوره
ونیشا بوردن سنه مزبوره جادرا الاخرة سنک اون کفر
کونی جانت حجازه متوجه اولوب چونکه صحت عافیت ایلمیله
مکره بیلر شملر ارکاجی تمام ادا اندک نصیر که خواجه حضرت نرنیک
بر مرض عارض اولمش که طواف و داع محقه ایلمیله اولدون
مدینه منوره جانبته متوجه اولمشدر و انشای راهده انواع
اشارات بر شار تله شهر فر بورک بکر می و چنچ کونی چهارشنبه
کوننده مدینه به داخل اولوب جناب رسالت ناه صلا سینه
علیه وسلمدن اصناف نوازشلر شاهه ایلمیله یارنده سی
بخشند کونی رحمت حقه و اصل اولمشدر مولانا شمس الدین

فنا در روی و اهل مدینه و اهل قافله خواجہ حضرت ملک نازین
جمعه کچھ سی اول منزل مبارکدہ نزول ایلویب امیر المؤمنین علی
رضی اللہ عنہ نگاہتہ حضرت ملک قبتہ شریفی جوارندہ مدفون
و شیخ زین الدین خوانی خدمت علیہ الرحمہ خواجہ حضرت ملک
نیر لری لوجی چون مصدرن بر بیاض طاش تراش اندر بی نہ تنور
کتور مشرف شرفیبر حال اول سنگ سبیلہ سار قیور دن
روایت اول نور کہ سن مبارک کھر تخمینا تمیش اوج امیش ^{میش}
بعضی خواجہ حضرت ملک و فانی نار بخندہ بو قطعہ بی ویشکہ ^{قطعہ}
محمد حافظی امام فاخرہ من کان یسمع قول الحق من فیه اذا ساء
لنار یخ فوتر منہ . فعال فصل خطابی اشارہ فیه ترجمہ امام سل
صفا حافظی محکم کلام حق دلنی اندن ایلون اصفا جو صورت
اکا کند و فانی نار کین دیدیکہ فصل خطابا اشارت اولم اکا ^{خواجہ}
ابونصر بارسا قدس اللہ تعالیٰ عنہ خواجہ محمد بارسا حضرت ملک
نمرہ شجرہ طیبہ ایدر لعت شرفیبر برهان الدین و حافظ الدین
مولانا جامی قدس اللہ تعالیٰ عنہ کتاب نفیث اللسانہ سوسل
در کہ خواجہ ابونصر بارسا حضرت نیر باریہ علوم شریعت رسوم
طر بقبتہ و الدزر کوار لری مرتبہ سنہ ایدر لکن نفی وجود
بذل موجود یعنی در ویشکدہ و سخادہ با بالری مجتہد کا
در حالہ بر مرتبہ دہ ایدر کہ مرکز اندر دن بو طرفیہ قدم
باصتی و با بو طایفہ نکت علومندن بلکه سار علومندن رشتہ
فہم اولم در اکر کہ اندر دن رشتہ صورتہ بلز لیب کتاب

کتابہ مراجعت ایدہ لم در لریبر چونکہ کتاب جالدر در با اول
مسئلہ اولہ و عنی محل اجیلوردی بازرو بالا ابراج و
بر دن اجیلوردی تحلف ایلنزد در خواجہ محمد بارسا
نامندن بپر خلط و بکلمہ معروف بر بمرسترو ایدر ک اول
حضرتہ بی نہسایہ ملازمت و ابونصر بارسا حضرت نیر نہ دمی
نجمہ بلز خدمت امیش ایدر اول خوانوادہ عظیم الشانہ
نسبت کتبہ سی وار بیدر سراتہ کاکش لریبر رکون سورد لکم
مخدوم زادہ فر خواجہ حافظ الدین ابونصر دن اشتمم بود
کہ والد زر کوار مدن اشتمم بو بتی کہ **بیت** صبیر و روز
خوسند ز کوبین باشن نیکو ظن کہ در این جار تنر ایدر کلشہ و
ترجمہ صبر بلز قیاسی جنبہ نظرک ظنک ایل
خلقہ ایو فر صہ بار اولورالم کور فر کم کہ بود در ایدر کہ
جامع الارشادات روایت ایدر کہ رکون جامع سراتہ طلقہ علم
بر ملک کستہ ایلد بپر حافظی اورنا یہ الوب او نورش
ایدن دانلر خواجگان خصوصاً خواجہ محمد بارسا و خواجہ
ابونصر بارسا حدیسنہ نگاہتہ ساقی کمال توغل
ایدن نقل اشک او زره ایدر اول اثنا دہ اولدہ اذانی او فون
ستعدادن بعضی بپر حضرت نیر سوزن تمام ایتدین بی ادبانہ
تجدید وضو یہ قاعدلر بیدر کہ خواجہ محمد بارسا قدس
سزہ حضرت نیر دن سمو عم اولمشدر بو بیت کہ **بیت**
نماز را بحقیقت قضا بود ممکن زمان صحبت ما راقضا

نخواهد بود **ترجمه** نماز فوت اولی آنک اولورانی قضا زین
 صحبتی فوت اتمه جاره و لمر اکا **ترجمه** خواجه ابونصر بار صاحب ترنیک
 و غایبی سینه بیکر یوز الممشیش شش شهور نده واقعا اولشدر و تاریخ
 و قاتر بر بود و جهل و نیکشدر که **قطعه** خواجه اعظم ابونصر
 انکه شد **ترجمه** نیکه کاشش مسند دار البقا **ترجمه** سر او چون
 بوسته شد **ترجمه** زین سبب تاریخ شد **ترجمه** خواجه اکبر ابونصر
 اندر چون **ترجمه** نیکه کاهن مسند دار البقا **ترجمه** سر و اصل اولد و چون
 حضرت **ترجمه** اولد **ترجمه** تاریخ آنک **ترجمه** حضرت **ترجمه** مولانا محمد فغانزی **ترجمه**
 خواجه بهاد الدین نقشند حضرت ترنیک مقبول و منظور اولد
 اجاب زمره مسند در مولد لر فغانزی در که بخارا ایله سمرقند
 ما بنده بخارا توابعدن بر سوک قصه در خواجه عبید
 تا نشکند حضرت سوری رادیکه مولانا محمد غایت حساب
 حال جوان ایکن خواجه بهاد الدین حضرت ترنیک عبید ایلیوب
 و نظر عنایت و شفقت ایله انلر مقبول سور مشرا بکش خواجه
 بهاد الدین حضرت ترنیک امر لمر آنلرک و فاندن صکره خواجه
 محمد بار ساه جوق ملازمت ایلمش **ترجمه** خواجه بهاد الدین حضرت ترنیک
 بین مشکر و خواجه محمد بار ساه حضرت ترنیک نظر عنایت
 جمعیت حاصل اولشدر وینه مولانا می فر بود در ایشان
 جوق واقعا اولور دی که **ترجمه** خواجه محمد بار ساه حضرت ترنیک
 با سو نمازین قلد قدن صکره مسجدن جوق مسجدن اشکند **ترجمه**

اینکه خواجه محمد بار ساه حضرت ترنیک
 ملازمت ایلمش

ع

اینکه سوری رادیکه
 خواجه محمد بار ساه جوق
 ملازمت ایلمش

بار

سارک سینه لرین طبا یوسا و رسمی طور کن اصحاب اجاب ایلی
 اوج کلمه سو بلشوب اندر نکره سکوت ادوب و اول
 سکوت حالده کند و دن غائب اولوب غیبت لر او لغدر
 متدا اولور دیکه مؤذن صباح اذان اولوب نماز سحر اولد
 اولور سینه مسجد کبر را ابر **ترجمه** خواجه عبید الله تا شکند
 حضرت سوری رادیکه سلسله خواجه کاند بود و جهل مقبول
 اولمن بعید دکلدر بو مقول حالت دوام اشتغال آسان اولد
 کلفت عمل بر اومت و مهارت ایله مر فغانزی اولور **ترجمه** خواجه **ترجمه**
ترجمه خواجه **ترجمه** خواجه بهاد الدین حضرت ترنیک
 مخلصند در خواجه حضرت ترنیک نقندن صکره نه آنلرک
 انشانت شریفه ایله خواجه محمد بار ساه حضرت ترنیک ملازمت ایلمش
 خواجه عبید الله حضرت سوری رادیکه کورب و بو نر ایله جوق صحبت
 ایلمش در سوری رادیکه مر اة اول کند و کله لولده خواجه ساه
 ایله همراه اولدم خواجه اصلده حوزار زیدن ایدر حسیل
 معر اولوب لطفان باشنده ار شمشدر و جوق اولور
 و در دیشر معینه تیشمشیدی خواجه ساه در برابر که خواجه
 بهاد الدین حضرت ترنیک ملازمت و خدمت نده ایدم اما ساه حکم
 مایل ایدم بر کون حضرت خواجه اصحابدن بر بلوک کسنه ایله
 اتفاق ایلمک که قوال و وفات و فی زن حاضر ایله یوز
 و خواجه حضرت ترنیک مجلس شریف نده مقبول اولد یوز کوره یوز کوره سوری

ع

اینکه سوری رادیکه
 خواجه محمد بار ساه جوق
 ملازمت ایلمش

اوله ابدک و خواجه حضرت نیک مجلسه کونده و لوازنده
سج منخ اند بر اخرد بدیر که ما این کار نمیکنیم و انکار نمیکنیم
یعنی بزبانشی اشکوز و نه خواجه عبید الله تا شکر حضرت
خواجه سافردن نقل ابدیر که خواجه سافردن در ابدیر که بر کون
خواجه بهالالدین قدس سره بر نشند با بدر در حله اصحاب
حاضر ابدیر است تمام تمام ابله طاشه طراغه جالشور در خواجه
محمد با رسا حضرت نیر اول کن جابور فارشدر منته مقیت ابدیر
چونکه آفتاب استوایه ایرشدر مواغاب استی اوله خواجه
حضرت اصحاب به بر مقدار اسنراحت ابله یوا جائز در دیر
خواجه حضرت نیردن اجازت و رفه اوله دغریج هر کس الن و این
بویوب بر ریز سایه دار برده خوابه دار دیر خواجه محمد با رسا
حضرت نیر دخی جابور فارشدر دغری برده کونته فرسوا با قطر جابور
خوابه دار دیر خواجه حضرت نیر کلوب جمله اصحابی سیر ابدیر
چونکه خواجه محمد بانه کلدیر انیر بو کیفیت ابله اوله بقوده
کور دکلیز کیه مبارک بوزارین خواجه محمدک اباغنه سورب سورب
که الهی بوابان هر منجون بهالالدین رحمت ابله **مولانا بقصه**
جراحی قدس **نکات** بونر خواجه بهالالدین حضرت نیک کاد
کار اصحابند در علم ظاهر و باطن صاحبی ایدرس مولد لر ولایت
غزینده جبرخ نام بر فریه در و غیر مبارک هر بلغستوده در
بار موزک ضعیفی و لاکت سلونبله و فایله تا مشاة فوقانیه
نک ضمه لر ابله و او سا که ابله حصار مشرب لرندن بر فریه

عب

زیر در مولانا حضرت نیر سور مشرور که حضرت خواجه بهالالدین
قدس سره لگا سره خدمت و اسل اوله زدن مقدم به اندر
تمام مرتبه محبت و اخلاص اوزره ایدم و بخار انکف کار عظام
فتور در یکجا اجازت الد قدن صکره و طم اصله مراجعت انکه
غریب ایدم اتفاقا بواشاده بر کون حضرت خواجه بهال
ایدم دخی کونته خاطر دن حشره و بوجون نفس عظیم
سور دیر که کیده کت زمانه می بنم بانه کلهور سن ابدیر که
خدمتگوزه مشتاقم سور دیر که نه جهندن بن داجی
جواب ورود دیر که اول جهندن که اوله سور جیح غنک
مقبول سور دیر که بوندن ابور و لیل کرک شایر بونول
شیطانی اوله بن دخی دیدم که حدیث صحیح در که حق تعالی
بر قولنی دوست ایدند که انک مجتبی فو لکن کو کله ده سور
بنم بوسوزدن تبسم ایلوب سور دیر که ما غزرا نیم یعنی
غزرا نوز بوسوزدن مستغیر الحال اوله دم زیر آرای مقدم
بر واقع کور مشن ایدم که بکا مرید غزرا ن اوله دیشرا ایدم
دین بود واقع بی او فوت مشن ایدم چونکه خواجه بوسوز سور
اول کور دو کم واقع خاطر نه کلدیر نه خواجه حضرت نیردن
بنی خاطر شریفدن جبارک دیوالتاس ایدم سور دیر که بر غزرا ن
حضرت نیردن خاطر طلب ایش بسور مشر که خاطر ده عنبر قلمز
بنم بانه بر نشک فو که انی کور مکه سن خاطر کله سن
اندن صکره مبارک طاقه لر ن بکا دروب دیدی لر که

سنگ خود بنم بامده تو با حق سنگ بود بر بار بر بوطا قریبا
صافه هر گاه که بوطا قریه بی کوره سن بنی اکا رسن و بنی کنگ
کسی بولورسن و بیوردیلر که ز بنهار بوسفرده مولانا تاج الدین
دشت کولگی بی بولورسن که اول اولیا اللهدندر خاطریه کلدیکه
بن بلخه واروب و اول بولدن و نسیمه کیدرم بلخ قنده دشت
کولک قنده اندنصرکه اورادون بلخه متوجه اولدم اتعاقا فرورد
واقع اولدیکه دشت کولک دو شدم و حضرت خواجه نک شاری
خاطرمه کلوب مستحب اولدم و مولانا تاج الدین صحبتت ابر
وانلره ملاقات اندک نصرکه خواجه حضرتلرینه را بطنه محبت حکم
اولدرن بر سبب اقع اولدیکه کیر و بخارایه خواجه حضرتلرینک
ملازمتت مراجعت اتم و خاطرته بود اعینه دو شد کیه خواجه
حضرتلرینه ارادت کتورم بخاراده بر مجذوبت ایدیکه اکانام
مقتضه ایدم اول مجذوبی بول او زرنده و تورر کوردوم اکا
دیدم کیده بنمی دیدیکه نیزکت اندنصرکه و کنده بر او شنید
چون خطره کیدر کند و به دیدیکه بو خطره صایه بنی اگر تک اولور
بود اعینه نک حقیقتت و لیلدر آن الله فردیج الفرد
صایدم کوردوم که نک در یغین تمام ایله خواجه حضرتلرینه
واروب ارادت کتوردم بجا و قوف عدوی بی یغین ایله
وقا در اولد و فک قدر عدوده فردر رعایت ایله دیو سوب
و بن دلیل و تمک ایلمم کم خطوط فرده اشارت ایلمدر
دینه مولانا یعقوب جرحی حضرتلرینک و نک بعضی مصنفانده بار

باز مشرد که حق سبحانه و تعالی ک غایت بی عیبده بوفقرده و
طلب بیدار اولوب دلیل غایت الهی و قانده فضل شایکی
رسبر اولوب بنی خواجه بهما الدین نقشند قدس سره صحبتت سون
ایدوب بخاراده شرف ملازمتلر ایله مشرف اولدم و انلرک
کرم عمیلر ایله التفات کتلی بولدوم و هدایت صمدی ایلمک
یعین حاصل اولدر که انلر خواص اولیا و ندر کامل و مکمل در
و اشارات غیبیه و واقعات کثیره و ن صکره کلام الله تعالی
ایلمدم بو آیت کلدی که اولتک الدین هدایتت فیهدیم
افنده و بر آخر کونده دخی بوفقیه کسکنی اولان فتح آباد
شیخ سیف الدین باخر زر علیا ارمه فرارینه متوجه اولور شدیم
بک قبول سبحانی ابر شوب باطنده بر بار فرارتن بید اولدیکه
بی اختیار خواجه حضرتلرینه ملاقات اقتصنا ایدر چون منزل
شرفلر اولان قصر عارفانه ابر شدم خواجه حضرتلرینی بول
اوستنده منتظر کوردوم و بوبنده لرینه احسان ایله تلمی سیوردیلر
و نماز و نصرکه بوفقر ایله صحبت ایدوب انلرک همیشه
بجا بر مرتبه مستولی اولمشیدیکه سو بلمکه مجالم بو عهد بر یوانند
بیوردیلر که منقولدر که العلم علما علم القلب فذلک علمنا
علمه الانبیا والمرسلون و علم اللسان فذلک لک حجة الله
علی ابن آدم یعنی علم ایلمر بر علم قلب در و علوم
قلب علم نافع در بونی انبیا و مرسلین تعلیم ایلمدر و بر
علم نادر بو علم سان حق تعالی ک آدم او غلنه محبتت

امید در که علم با طندن سکا بر حصه ابرینه و بیورد و بیکر که سوزد
 اذا جالستم اهل الصدق فاجلسوهم بالصدق فانهم
 جو اسبس القلوب يدخلون في قلوبكم وينظرون اليكم
 یعنی سخن اسل صدق ایله مجالست و مصاحبت ایلک بنظر
 صدق ایله مجالست ایله زیرا بنظر قلوب حاسوسلر بیدر فلکنوز اول
 اولوب مبتدا بکوزه نظر ایلرله و بزنا موزر کند و فردن کسی بی
 قبول اتمرز با بوجبه کوره لم نه اشارت اولوز اگر سنی قبول
 ایلر رسد بز دخی قبول ایلر زرا مولانا یعقوب چی خضر فرزند
 ایشک با بنم اول کیم بر فرقه صعوبت اوزره کجده کجده جمیع عمره
 بویله شکل بر کجه دخی کچور مشدم تور فر دم که با داد اسباب
 سعادت آماده اولق او مرکن در رکشاده اوله انواع خوف
 اضطربله چونکه مسباح نمازنی قدم خواجه حضرت بر بیورد
 بشارت اولونکه قبول اشارت اولد بز کسی بی از قبول ایلر
 اگر قبول ایلر سک دخی کج قبول ایلر زرا تا کس بی
 کله وقت بخاوله **کاشف** خواجه بها الدین قدس ساسه نکا
 زره حضرت نیک ما کسی را ک قبول بیکنیم او اگر قبول بیکنیم
 قبول بیکنیم اما تا کسی چون اید و وقت چون باشد بیورد
 کلامک معناسی بلنک بو طایفه تک اصطلا حائنه وقت نه ایلر
 بلنکه موقوفه حضرت مولانا جامی قدس ساسه نکا سراسی کتاب
 نغیث لائنه عین القضاة سیدانی ترجمه سنده عین القضاة
 حکایت بیورد که عین القضاة گفته که بر دم و من و جامعنی از آنمه

کلامک معناسی بلنک بو طایفه تک اصطلا حائنه وقت نه ایلر
 بلنکه موقوفه حضرت مولانا جامی قدس ساسه نکا سراسی کتاب
 نغیث لائنه عین القضاة سیدانی ترجمه سنده عین القضاة
 حکایت بیورد که عین القضاة گفته که بر دم و من و جامعنی از آنمه

از آنمه شهرها حاضر بودند در خانه مقدم صوفی بن رقص
 و بوسعید زیدی بنیکی می گفت بدرم شکر است گفت خواجه
 احمد غزالی را قدس ساسه نکا سراسه و مدکله با مار رض میگردان
 او چنین بود و نشان میداد بوسعید گفت مر کم آرزوست من
 کفتم بمیره در حال بهوش شد و بعد معنی وقت حاضر بود گفت
 چون زنده را مرده میکنی مرده را نیز زنده میتوانی کرد کفتم
 مرده کیت گفت فقیه محمود کفتم خداوند فقیه محمود را زنده
 کردن در ساعت زنده شد **ترجمه** عین القضاة قدس ساسه
 کند و حالندن حکایت ایلر و بیکنس که با امام و بن شهر بزم
 سندن بر بلوک گسند مقدم صوفی در زار کسند تک اوزره
 ایلر بن رقص ایلر دم فقیه محمود که کینتی بوسعید در آواز بزم
 او قدر در با نام دخی بکسند نظر ایلر و بیدر که خواجه احمد غزالی
 حضرت نیک قدس ساسه نکا سراسه بطریق الکشف کوردم که بزمله بله رقص ایلر
 شو بخلین شو بخلین کس کیر در و نشان و بر در بو جائده کین
 بوسعید دید که مر کم آرزوست یعنی اولک استرم من دیدم که
 اول فی الحال بهوش اولوب فات ایلر معنی وقت حاضر ایلر
 یعنی اول صفت حاضر ایلر که امانت و اجا انک سبیل
 نه اول معنی دید که یعنی خاطر العا ایلر که چون زنده بی مرده ایلر
 مرده بی دخی زنده ایلر بیلو مسی دید که مرده کیر دید که فقیه
 دیدم که الهی فقیه محمود زنده ایلر فی الحال زنده اولد
 تمت الترجمة اصحاب عسلم و عرفان و ارباب ذوق و وجدان

خسفی دکدر که کلام بلاغت نظام العلماء و رفته الایسیا
مطلق علمایک در اثنی بیاندز نه انکه درایت فریوره علمایک
مقصوره اوله لاجرم حامی شریعت شریفه اولان علمایک
دین و ایفا شرع سید المرسلین ده و رفته رسول رب العالمین
اولد فلر کبسی جمله تر حقیقت محمدیه اولان اکابر اولیا و خدی اول
سلطان دین و دنیا تک کتبخینه محبت الهی و دفتنه اسرارنا تاسکر
رینه متصرف اولوب نقدی مع اینه وقت خزینه سنک از نظر
اولکی فرقه نظام عالم ملکه رافع اولد فلر کبسی ایکنجه زمره دخی
انتظام عالم ملکوتیه بطبیع طابلدور ایدر بو طایفه علمایک
دم دم بروقتلر اولور که زبان بحر بیان آتی توصیفده لال
وقاصر و زمان زمان بر سلطنتلر ظهور ایدر که عقل دراکانی
احاطه و تعریفده عاجز و متحیر در اول کیفیتک بیانده اول دل
جوق سوز سولیشدر و اول مستلکی بعضیدر بود جمله ساینشدر
که بیت و فی سکره منما و لوعسم ساعه تا تر الدم غیب الطایفه
ولک الحکم اول دمه بونلرک زوی رود و قبولی قبول ویر
ارادتلر بدنی اصابته موصولدر بو معنای بیانی مولانا جلال الدین
رومی حضرت تکر مشهور معنور سنده بیور مشردر که **من المشهور**
اولیا راهت قدرت ازاکه تا تر حسته بازگرداند زراه
خشم مردان خشک گرداند سجا تا خشم دلها کرده عالم را خراب
لکن بو کیفیت خواصه مخصوص اولوب هر که سیر اولدو معنی کبی
بو سیره منظر اولنلرده دخی نر زمانده مقصود دکدر و در حدیث

و حدیث شریف سابق بود و انک صدقته شایر عادل اول
موانقدر بس ارباب فطنت و زکایه امر لازم و حکم مختم
در که اولان انسان کامل خدشته تیشکه سعی ایدر بود اوله
وصول متبر اولد قد نصکره اهل دل خدشتی باعث غرت و سرامه
سعادت بیلوب توجه صحیح ایدر وجودی قبول فیه مستعد
قلوب غایت با علة منرب و ناظر و سر منزل طلبده زمان قبول
صدق و اخلاصه منتظر اولوب طوره بو قضا بای و رضیة الدلول
و بو مقدمات واجبه العقبولدن معلوم اولد که تمام مهام ارباب
ارادت و اکمال مرام اصحاب هدایت امرینه موقوف انجمن
اول امرک بر سر هر ک توجه و ارادته کمالیدر و بر سر دخی مشرک
صاحب الوقت بولتمسیدر جا بنیدن ناکه بو ایکی حالت و
شرط لازم سینه وجود بولمیه تکلیف معنور حاصل اولوب نتیجه
اولمرا ایدر که خوابه بها الدین حضرت تکر سوبیر و دیگر که بزرگه
قبول انمرا کر قبول ایدر سگداخی کج قبول ایدر زرا
قبول شرطلر کر کی کبر بولتمن مشکدر کاه اولور که هر سوبیر
سعد بولنور بایر صاحب وقت صاحب قبول بولتمر کاه
بیر صاحب وقت بولنور طالب مستعد بولتمر بو معنای
خواجه حضرت تکر علرد و لاجال اناله ایدر تفضیل ادوب سوبیر که
اناماسر کسی چون ایدر و وقت چون باشد یعنی تا مرسر کج کلده
و وقت کج اوله و ذکر اولان کلام طالبی کج قبول ایدر زور
علة اراد اولتمشدر بلخص کلام دکدر که بز طالبی کج قبول

ایر زریج که قبول اندیکم کسبسی بود که طالب نجه کله یعنی نوبه
صبح ابله کله می و وقت نجه اوله یعنی مننی وقت ساعد اولای ابله
استرا امانا کسی چون آید و وقت چون باشد کلامی حقیقت
طالبی کج قبول اندیکم نجه علت واقع و لمشن اولور انتهى و
اند نصکره کند و غزیرا سلسله سنی خواجه عبدالخالق عجد والی
قدس نامه اسرار هم حضرت نینه و اربنجه بیان ایلدیلر و بوفیقیر وقت
عد دریه مشغول قلدیلر و بسور و بکره اول علم لدنی بوسیفند
خواجه حضرت علیه السلام حضرت نیر خواجه عبدالخالق عجد والی حضرت نینه
تعلیم ایلندر اند نصکره بر نجه زمان دخی انلرک ملازمت لرنده
اولدم اول زمانه و کن که بوفیقیر بخارادن سفر انکله انا زور و در
و بسور و بکره اول سنه که بزدن سکا ایشندر یعنی رسوم طریقت
و اسرار حقیقتن حق تکالینک قول لرنه ایشندر تا که انلرک سب
سعاد اوله خواجه عبید الله تاشکندر قدس سره حضرت نیر بسور
که مولانا یعقوب علیه الرحمه حضرت نیر و دیدیلر که خواجه بهالدین
حضرت نیر بزه بسور مشردر که خواجه علا الدین عطا را ایلد صاحب
ایله خواجه حضرت نیر تک تاشکندن صکره بر نجه مدت که
به خشانده اولدم خواجه علا الدین عطا رح حضرت نیر خجانیانده
ستولن ایدیلر بوفیقیر مکتوب کوندر ب دیدیلر که خواجه
حضرت نیر تک و سبیلر بو ایدیکه ستر کله بیله اوله نوز ستمدر فلر نیر
نذر مضمون مکتوبه طلع اوله و عم کبی جفانیانده کلام و خواجه
حضرت نیر آخرته انتقال اید نجه ملازمت لرندن اوج کون کج که

کج که نصکره جفانیانده از حال ایدوب هفتو جافنه کلام
مولانا یعقوب جرحی حضرت نیر اندامی حالده بر نجه زمانه جامع
مرانده و بر نجه مدت دیار مصرده تحصیل علومه مشغول ایشند
خواجه عبید الله حضرت نیر بسور لر دیکه مولانا یعقوب علیه الرحمه
خدمت لرد لر دیکه هر نقدر مدت که سریده ساکن اولدم سنی
خواجه عبید الله انصار مرقدس سره تکا ستره حضرت نیر تک بارانده
واقع اولان خانقا هنده بر دم زیرا انک شرطنده بر مقدار
وسعت وار در و اصل و قفنده دخی اختیاط ایشندر
خواجه عبید الله حضرت نیر بسور مشردر که مدرس غیاثه اوقاف
دخی اجتنابا و نماسه اولور زیرا بونک دخی اصل و قفنده ایشند
اولنما جنس صلی و اهل ورعدن جوق کسنه لر مدرس فر لور
ساکن اولوبا وقف مرقدس انتفا عندن اجتناب ایشند در
خواجه عبید الله تاشکندر حضرت نیر قدس سره مولانا یعقوب
حضرت نیرندن نقل ایدوب بسور لر دیکه شهر مرانده واقع اولان
اوقافک و جندن غیر بسندن تمتعه قابلیت یوقدر لر خواجه
عبید الله انصار خانقا هیدر و بر دخی خانقا هکدر و در
دخی مدرس غیاثه در بونلردن غیر بر دقف دخی یوقدر که انده
شبهه و نرد اولیه بو ایلدندر که ما در النهر اولور لر مدرس
مال وقف اکلندن منع ایشند در زیرا بومقوله کرده لغت
خلال از بولنور چونکه ساکن حرام بی راجع الی غیره و انده
الی طبیعه یعنی صحت سلو کنه نامس نام حاصل اولور

طبیعت بشوید سی اصله عودت یادوب صراط مستقیم
 اولور وینه خواجه عبیدالله تا شکر حضرت مکرر سوپر ایدیک
 مولانا یعقوب علیه الرحمه حضرت شیخ زین الدین الخوانی علیه
 حضرت مکرر مصرده هم سبق بمثل اول عصر کبار علماسندن
 اولان مولانا شهاب الدین شیروانی علیه الرحمه حضرت مکرر تلمذ
 ایملر ایمیش و هم مشرب و هم جهنم کلر داخی واریمیش
 مولانا یعقوب علیه الرحمه حضرت مکرر بو فقیر دن صور دیلر کن
 خراسانده جوق اولمش سن شیخ زین الدین خوانی هر
 لرنیک واقعه لر تعبیر علیه معینه اولوب و تعبیر واقعه یاده
 اعتبار ایملر در لر واقعه لر بنده خی دیدیکه ملی واقعه لر
 سوزانشاننده بدیکه مولانا حضرت مکرر مبارک الدین بیخنده
 اوروب کند ولردن غایب اولدیله و لحظه لحظه کند ولردن
 اولمن عاوتلر ایملر و اللرضانده مثال صفا لر نده ایکن برده
 غیبت ال دردیکه مبارک باشلر سینه لر اوزرنه دوشدر او تدر
 برده خوابه وار ان کس نه کبی حتی صفا لر ندرن بر قاج بیاض قیل
 بر مقرر اراسنده فالدر بر ساعت نضکره که کند و به کلدیله
 باشلرین فالدر ب بوینی او قودیلر **بیت** جو غلام افسانم
 همه زانقاب کویم . نه شبم نه شب برشم که حدیث خوابیم
ترجمه غلام آفتاب معنوریم . ایچون ایلم اندن حکایت
 نه شب نه شب برشم کم دادم . ایلم انسانه خوالی رود
 خواجه ناصر الدین عبیدالله رضی الله تعالی عنه وارضاه حضرت

حضرت مکرر مولانا یعقوب علیه الرحمه حضرت مکرر ارادت و شکر
 نابت و ظاهر اولدوغی جتدن لایق و مناسب اولان اول ایملر
 مولانا ذکر نضکره انلر ذکر اولونیدر لکن خواجه حضرت مکرر
 ابا و اجداد و اقربا و اولاد نیک احوالی انواع حکایاتی حاوی
 و اصناف رودایاتی عاکیه اولوب و خلال مجالس عالیله لر ندر
 واسطه کند ولردن استماع اولنان احوال و الطوارض مع المقدار
 بجد و بی قرار و مشایخ کبار ایدیه صحبت مینت شعار لر بی غایت
 و بشماره و معارف و لطایفه متعلق کلام کومر شار لر لر ندر
 بی کنار اولوب و اول حضرت دن ظاهر اولان حواری عاوت
 و تصرفات بی غایت نیک شرحی استمدهم و تاریخ و کیفیت انتقال
 ذکر ای آنم مرام بلکه بو مجموعه نیک جمع و تالیفنه
 علت تاته واقع اولمشدر لاجرم سلسله خواجه کان کرانی
 مشتمل اولان مقاله انما نضکره مذکور ات بر سبیل
 تفصیل بور ساله نیک دیباچه سنده فهرستی طرز اولندوغی
 اوزره اوج مقصد ایدیه بر خاتمه ده ذکر اولمن ایچنر تاخیر اولندوغی
علاء الدین محمد وانی رحمه الله تعالی خواجه بهاء الدینک اعلمه
 اصحاب ندر مولد لر ندر به عهد و اندر وقت بر مبارک
 قبل مرزه ده در و نسیل مرزه شهر بخارانک جنوبی سنده
 قریب بر قریب خواجه حضرت مکرر قرنیه فر بوره اورتاشنده
 واقع اولان دینک اوستنده مد فوندر خواجه حضرت مکرر اول
 باشنده ایکن امیر کلال حضرت مکرر اصحاب ندر امیر کلان و اشکی

مع

حضرت زین العابدین و انرون تعلیم ذکر المشراعیسی است که نمون
اول امیر کمال منقبتند و ذکر او نمیشد مگر **خواجه عبید الله**
تا شکر حضرت زین العابدین بود که **خواجه علاء الدین حضرت زین**
او ان شبها شده **خواجه بهاء الدین قدس الله تعالی عنه** حضرت
زینک شرف خدمت مله مشرف اولوب **خواجه حضرت زینک**
آخر حیاتش در خدمت شریفه لرندن مفارقت اتمشود
حضرت **خواجه نیک نعلند نصکره** بنه انلرک اشارت مله بقیه
عمرنی **خواجه محمد بارسا و خواجه برهان الدین ابوالنصر بارسا**
قدس الله تعالی عنهما صحبندنده کجورب انلر وحی فرمود که **صحن**
غسبت عدا اتمشود و **خواجه عبید الله حضرت زین العابدین**
دیگر **خواجه علاء الدین علیه الرحمه حضرت زینک کمال استغراق**
دارید و **غایت شیرین کلام ابیدیز گاه اولوردیکه اشاک**
مصاحبه کند و **اردن غایت اولوردی و سبوردی که خواجه**
علاء الدین کبی مشغول و بوکاره هر بعضی عینی کار تصویب
حقیقت هر بعضی از که کورمشد غایت جوق مشغول اولدیز
کویا بونستک عینی اولمشرا بیدیز زمانده که خواجه محمد
حضرت زین قدس الله تعالی عنه سفر حجازه توجایدوب بولیز
بله اولوب کتک استمشونلر اول زمانده اقصای مرآه
عمره بنوب سن مبارک کلر تخمیا طقسانه و اولوب صحن بولیز
انلر کمال مرتبه کند ولده طاهر اولمشراعیسی اکابر ستمشون
بردمشکده حضرت خواجه دن دیکلر ایدم که خواجه علاء الدین

الدین غایت پیر و ضعیف و لشکر در خدمت بر امتی مزینستون
بگشدر اگر بوسفرون عفو بیور له مناسب ایدیز **خواجه حضرت زین**
بیور دیلر که بزم انلر ایدیم **ایشیم بو قدر انلر غیر بر که انلر کوردیکه**
فاطمه غریزه نسبتی کلور لکن بزه بو تمام مرتبه مدد و معاود
خواجه علاء الدین حضرت زین العابدین که بن کند و می بلندن بر
بر سرجه بوردنی صوبه صوقوب جعفر کجی او بقوده و او با تعلقه
عقلت بول بولما مشرد و **خواجه عبید الله حضرت زین العابدین**
خواجه علاء الدین حضرت زینک غایت غالب استغراق و ایدیز
بر زمانده که بخاراده ایدیم انلر طقسان با شننده ایدیز انده
ملازمت ایدرم بر کون خواجه بهاء الدین قدس الله تعالی عنه
حضرت زینک مرقد شریف لر زیارتی منبیله بیا ده فصر عازانه
دارب وز بارندن دو نوب بولک نصفه کاشن ایدم که خواجه
علاء الدین ملاقات ایدم بیور دیلر که بن سبیز کجی انده اولور
صاندم انکجون کلام بندخی بوسوز لر بنه بنا انلر بولد اشک او تو
دو نوب کیر و مزاره کلام بنسوز بن قلده نصکره بیور دیلر که
مرد نیاز مند سز عینی طالب سز مناسب اولان اولدر که
بو کجی او بوموب اجا ایدم سز و کند و لر شودن صیاح
دک بر وجهله او تور دیلر که ابانلرین دکشدر کت واقع ایدم
خواجه عبید الله حضرت زین العابدین بولبله آرام ایدم اولور
جمیعت تانه اولسینجه لکن اولمز کمال جمیعت سز قوت بشری
کیر سن ده بو وجهله اولور معه و فایلمز او بیور دیلر که فرار

شریفک شیخی بر فخر کسند ابدی تر به شرفه ایکی کاسه و نانی کوز
 بونک کاسه بی خواجه نک او کت فودر بالهام بیدر و تودن مسیحه
 دکن او نور و بر طشره جقوب طهارت آنکه محتاج اولدیلر
 خواجه عبید الله تا شکر حضرت زین سوری دبلر که بیا ده هزاره کوز بایر
 دو نوب بولک نصفه وارشن ایکن خواجه حضرت زینه اشائنه دون
 هزار شرفیه کله بکم ایلدن فایب بور عون و بی طاقت ایدم لکن
 بالضروره انله موافقه اجبا آنک لازم کلکین نصف الیلدن
 او نور منجه مال فالدرانی کوردم که فالقوب خدمت ایلیم
 خدمت شروع ایتدم خواجه بوردیلر که دفع ثقلت می ایدر
 و بدمکه او نور منجه قدرت فالدر استدم که ابانغ اوزره
 حرکت آنکه سبکبار اولوب بر مقدار استراحت ایلیم
 خواجه عبید الله حضرت زین سوری دبلر که سمرقنده کوزم اغریر
 فرق کون مقدار کوز اغریسی بکدم بو طامت اشائنده شهرن
 کت استدم بر نقد که مولانا سعد الدین کاشغر منج ایدر
 منج اولدم بالاخره خواجه علا الدین عجد وانی بی کورمک ازوه
 بخارایه غم ایتدم زیرا خواجه نک او صافن جوق اشتیم
 لکن مبارک بوز لرینی کورمشم چونکه بخارایه و اصل اولدم
 بر کون سیرا چون طشره جقدم بر سجده او غوادم ایچنه کیدم
 کوردمکه بر بر روشن ضمیر او نور باطنم اول برکن صحنه فایب
 منج با اولدرا و کت واردم بی فایب حکم الدر اوج کون متصل
 ملازمت ایلدم او چینی کونده بیوردیلر که اوج کوزر که کوز بزم

بزم ایلد صحت ایدرسن مقصود ک نذر اگر زده شیخدر کرامت کوز
 دیو کاوریک استدیگک بونده بولیمز اگر بزم صحت مزون تا اثر
 اولوب کند و کده بر تفاوت بولوریک بر ما مبارکی و بافرود
 مبارکت باد یعنی بزده مبارکین و با خود بیوردیلر که مبارک
 اولسون اندن صکره بوردی ایکی که حضرت عزیزانه منوب ایلد
رابع ما که نشینی که نشد جمع دولت و بویبر خواجه علا الدین
 عجد وانی حضرت زین سوری قدس الله تقا سپره و نه خواجه
 عبید الله حضرت زین سوری دبلر که ابتدا حالده عجب اضطرانیم
 واریدر خواجه علا الدین عجد وانی علیه الرحمه صحنه ابرینجه
 سکون و آرام بولدر و نه خواجه حضرت زین سوری دبلر که اول
 اراده کده عزیزان صحنه جوق ابر شردم بعضیسی بی طریقه
 محدود لانه مشغول ایدر ایدی و نسبت حضور و صحت ایدی
 توجه ایلد ظاهر اولوردی چونکه اول حضور کن انار ز طهوره کلید
 بر غیر نشنه بر مشغول فله لدر که اول جمعیت از زرا بل او کوز
 سورت تفرقه اولورد بر بوجتدن جوق سرگردانن کلدم
 و بیسی نذر بلمزدم آخر الامر معلوم اولدیکه بوندن مقصود اول
 طریق فایب عزیز اولوب ایدی توجه ایلد معلوم اولوب
 و جمعیت آسانلق ایلد میتر اولور نشنه و کل ایدیکین بدمک
 ایمن چونکه بخارایه خواجه علا الدین حضرت زینه ابر شلدی
 انلرک شرف صحنه بر کتله اول تفرقه لدرن حلاص او کوز
 راه طریقت ظاهر روشن اولدر و نه خواجه حضرت زین سوری دبلر

این کوز بزم ایلد
 صحت ایدرسن مقصود
 ک نذر اگر زده
 شیخدر کرامت
 کوز دیو کاوریک
 استدیگک بونده
 بولیمز اگر بزم
 صحت مزون تا اثر
 اولوب کند و کده
 بر تفاوت بولوریک
 بر ما مبارکی و
 بافرود مبارکت
 باد یعنی بزده
 مبارکین و با خود
 بیوردیلر که
 مبارک اولسون
 اندن صکره
 بوردی ایکی که
 حضرت عزیزانه
 منوب ایلد

بنم آنند احواله اعتقاد م بوايد که مقصود حاصل اولی بر
عزیز و کاملک التفات موقوف اوله کاملک بر نظر و التفات
مقصود مستر اوله چونکه خواججه علاء الدین حضرت زین العابدین
سور و بر که اول نشانه که معلوم ایلمش سزا کا مشغول اولی که
که سعی و استقامت تمام مرتبه مدخلی وارد در مشنه که سعی سزا که
دوام و بقای اولی **شفا** ای برادر مقدر اولاند ظهور ایدن
و یو طالب ترک سعی اتک رو اولد کلدن بنده به تفویض و بیام
هم اولد یعنی کسی سعی و خنی نمائند امر ممد ترک محض بطالت و
خسر اندر مقتضای حکمت بود که سالک سعی برنده اخراط و غیر
ایسوب سعی و تسلیم بر بر بله عمل ایله شول طایفه که مضمون است
کریمه **لبس اللانسان الاماسی** مقتضای سعی تسلیم
ایله بله سوزار حقدر محله سعی تسلیم استمد و شول طایفه
که مبدنه ناظر اولوب تسلیم و تفویض سعی دن ترجیح پیش از
اندرک سعی کلام حق قدر نظر اسیری وارد بری بارینه
مناقض و کلدن پیش از بر که دلبه که گشتی بی منزل مقصوده
ایر کورن باد در اصحاب سفر کن حرکت گشتی به انتظار دن غیر
چاره اسر بوقدر بوسوز صیحه در و اگر بر سعی دلبه که گشتیان
الت گشتی بی محله قوللمنی کر که تا که منزل مقصود بر شوی
دخی کر حکم بر بر بر نه مخالف و کلدن زیرا که حکم گشتی مقصود
ایصال ایدن با و موافق در لکن گشتیان التي محله قوللمنی
کر کدر شوی بلکه کسی گشتی و مان مخالف طو مقرر در اول

با و موافق آنی مقصود حاصل اولی و کل بلکه و رطه بلکه دو نور
بلاک ایله و اگر با و موافق اولی و لور که گشتیان الت
قوللمنی و غنک سبج نفعی اولی و بر مثال دخی بود که زار اولی
اولی زار وجود اسر شند زنده سر نه نقش کلدن سعی اولی
مجبور لدر لکن افعال و اوصافی بوللر لکن سعی سزا که
اتک و بر سر سعی حرکت و تحت از در شوی بلکه استناد
اند یکی از زره بر نقش لکن اولد یعنی قدر ایسوس اوینا
جایز در که از اجتی نقش مساعد سینه اولی و بونی غالب اولی
اگر نقش مخالفه اولی بونک ایسوس اوینا سعی اولی و لور
اولی مساعد تک جایز در که سعی فائده سعی اولی که حکم
تسلیم موبینه الهیه دندرها ایله الت لکن طایفه قبول اولی
طوبی و اجدر اولی و قدر احسن من قال **بیت** که وجه و صاحب
نه بکوشش دهند انقدر ای دلکه توانی بکوشش و اکثر
دلک تسلیم مینک وجهی بود که ایله کعبه مقصود غنیده
مواضع جد و تسلیم ای کلمه در و کند و لر محل تسلیمه بنوشد
مثلا کعبه به عازم اولان گشته تک بر مقدار یولی قره دن
واقع اولوب و بر مقدار سعی در با دن کید لکن لازم اولی
قره ده اولد یعنی زمانه هر کون اکا حرکت لازم شوی بلکه
حرکت قطع راه ایله منزل و اسل اولی و سفر در با دن
اولد یعنی زمانه اکا بالذات حرکت لازم اولی که توقف
اولی شوی بلکه بن فراده حرکت بدنه ایله منزل قطع ایبردم

بونده وخی حرکت لازم در دیو کبک انجمنده حرکت است
 محض جهل در شول کس که عواقت امور ناظر اولیه و دعوای
 تسلیم ایلوب ترک جده ایلوب بلکه ترک جده ایلوب فلفط
 ایدر **من المشهور** جهده حقت و دوا حقت و درد
 منکر اندر نفی جهدهش جهده کرد **دین** زرا تسلیم انکر حقی دکلده
 جایز که گشتی رضایه داخل اولامش اولغده مقصدون
 اما شونکر که گشتی رضایه داخل اولوب سفر رنیک حقیقین بمنکر
 بالضروره انکر تسلیم بایل و تعرضدن معرضه در انکچون انکر
 بند نیک مقامی جده صفره و منتهی نیک تسلیم و رضایه در دست
 البادر الی سوا الطريق **انتهی** و نه خواجه عبید الله تا
 حضرت سوری مشرد در که فرق کون مقدار **خواجه** علاء
 حضرت مرید ملاقات و اختلاط واقع اولد **بر** کون خواجه
 بها الدین نقش بند حضرت نیک کمال نصر فلین و مجلس نظر
 تاثیر و بر کاترین اکوب **بعده** و بدیلر که زمانه غریز نیک دخی
 حجتلر عنبیت **اگر** که مجلس اولور مرتبه سنده دکل ایدر
 و خواجه بها الدین نقل و بدیلر که اولور **دیشدر** در که
 در بر که اولمش ارسلان دن **بکده** و نه خواجه حضرت سوری
 خواجه علاء الدین علیه الرحمه و فانت اند که **خواجه**
 ابونصر بارسا حضرت سوری و عطا ایدوب و انشای غلظت
 بنور مشر که خواجه علاء الدین عجدوانی حضرت سوری علیه الرحمه
 بزمه هب ایدر زودخی انکر که سایه عنایت و تمکن

این کتاب در بیان فضائل و مناقب ائمه است
 و در بیان احوال و سیرت ایشان
 و در بیان احوال و سیرت ایشان
 و در بیان احوال و سیرت ایشان

متمکنه این و آسوده اید که حالا که انکر رحمت حقه و اصل
 اولدیلر مناسب اولان اولدر که من بعد حذر و خوف اوزر
 اولد **یوز** مولانا بدر الدین صرافانی نام بر غریز که خواجه
 علاء الدین عجدوانی حضرت نیک قدس است **مکاتره** خادم
 و مریدان دن همیشه و بخاراده **صرافانی** نام محله ساکنان دن
 همیشه شویله حکایت امش که چونکه خواجه علاء الدین حضرت
 خواجه ناصر الدین عبید الله حضرت زنیه اجازت و بر دیلر
 خواجه علاء الدین حضرت زنیه دیدر که خواجه به تیر اجازت
 و بر دیگر سوری دیدر که خواجه عبید الله بزه تمام کله در و زنی
 نام کنر مولانا بدر الدین دایا بخارادن **خواجه** عبید الله
 حضرت نیک ملازمتی سمرقنده کلور لر امش **خواجه** حضرت نیک
 کبار اصحاب دن بعضی سنه **دیشدر** که چون خواجه عبید الله حضرت
 خواجه علاء الدین دن اجازت اولوب ایدیلر **خواجه** علاء الدین
 سوری دیدر که **سبحان** الله بو خواجه عبید الله دکلده
 بلکه خواجه بها الدین در که بر دفعه دخی دنیا به کلمش در نیمه
 نیک کمال زیاده **ایله شیخ سراج الدین کلال** بیرسی رحمه الله
نکته مولدر قصیده و ابکنی ده بیرس نام بر فریه در بخار
 ایله بابینی درت فرسخه قریب برده **بیا** در حالده امیر کلال
 حضرت نیک فرزند سعادت مند لر امیر حمزه به ارادت
 کتوب انا آخوده **خواجه** بها الدین نقش بند اصحابی
 داخل اولمش در اوایل حالده امیر حمزه خدمتده **کین**

۴۳

ریاضات و مجاهدات کثیر در اول انشاده بر کوه انزه حسب
 ال در مشق که اوج کون اوج کچه کند و درون پنجه اولش را بر
 حمزه بوقاله واقف او یعنی بپوشش که قول اغنه سو بیکر که امیر
 دبر که و اصل اولد و فک بردن او نه کجوب کبر و دون
 چون بوسوز قول اغنه و پیش بر لحظه دن صکره انده
 حرکت بیدا اولوب شعور حاصل اولش خواجه عیبه حضرت
 مبارک خالده از پدر کورب و امیر که صحبت امیر امین بود
 امین که بن بکر می یا شده ایدم که سمرقندون بخارا کبر کن
 بولد شیخ سراج الدین برسی حضرت نیک قریب ازین او خادم
 چون معقد اولد بیکر یا نلنده فالم کو کلمه انده قالمی قبول اولد
 اجازت استدم دید بیکر که بو بوستانه کبروب سیر اولد و خا
 و عراقی بلکه هر بر کور مشق طوت بندخی دید بیکر بوستانی
 سیر ایدم چونکه قالمی خاطر سی بو عذر کنکه اجازت طلب اولد
 و ابر اوج کون که شیخ سراج الدین یا ننده ایدم احوال شریف
 معقد اولدم کوندر جو لکجه لک ایدر ادر و کچه چون او تو
 ایدر جو بچه او نوز را اینه اخر مجله دن اول و جمله
 اولوزب تعبیر اسلوب ایلنر ادر و نیه خواجه عیبه
حضرت امیر بپوشش در که مولانا سراج الدین سرور سمرقنده
 کلوب میرزا الخ بیک مدرسه سنده مدرس اولش ایدر ادر
 دیر اید بیکه شیخ سراج الدین برسی بی کور مشق مولانا
 علمیه فی غایت از تتبع مشق ایکن نیه مجلس شریف و کلام لطیف

این کتاب در بیان فضیلت و مناقب حضرت امیر امین است
 و در بیان احوال و مشق ایشان است که در این کتاب
 مذکور است و این کتاب در کتابخانه
 جامع تبریز موجود است

لطیفه لرنده بر جاشنی و علاوت و اید بیکه دانشندان و درویش
 چون کسنگ مجلدنده بو عید مذکور مولانا سراج الدین
 چون درویش کورب و بو طایفه دن چون کسبه ملازمت اشیر
 و کتاب مفاحصی خواجه صائس الدین علیه الرحمه دن قرأت
 امیر ایدر و شیخ سراج الدین برسی به ملاقات ایدر ادر
 کلام شریف بر حلاوتی و مجلس شریف لطفانی سببیه خواجه خان
 قدس استگار و اجسم خوانواد سنده غایت معتقد را ایدر
خواجه حضرت بپوشش ایدر بیکه شیخ سراج الدین بو سلسله ایدر
 ایدر بر کاه که بر کس ایدر زیارت انک فصد ایل سید را ایدر
 بپوشش بو لیبوب انده سپور که بی طوتر بو لیبور دی اندر
 بو وضعک سرفی سوال ایدر جو انده سپور ایدر که نم بر جن اولد
 و ادر بر کاه که سا فر کنگ استینه اول اندن اول کلوب بخا
 و بر و نیه خواجه حضرت بپوشش که شیخ سراج الدین برسی
 دید بیکر که بو کون شیخ ابوالحسن عشق اصحاب دن بر بلوک گشته
 ملاقات اندم شو بطلن ایدر بیکر که بن ایدر کنده مرید انک انهم
 دید بیکر که ای شیخ اولم ایدر او فائگی خابیک ایدر که شیخ ابو
نصرت و مجتهد بورا به دن طویطلو بوز و بو لریب بو خاز لرنه انشاده
 ایلو ایدر بز غیر سنده شعر گنند و مجتکوزه بیزده بر بو لوقه
 و کل سز دید بیکر که انک بوسوز لرنه بیزده بر عشق سرت بیدا
 اولد بیکر که انک باطنلر نصرت اولنوب جمله سی کربانلر
 جاک ایدوب خاک اوز زنده بو النعمه باشلده بلر بر عدت بدوش

اولدیر و بلدک که اول کیفیتن کند و قونلرله ایسلام لر لر
 وخی لازم اولمشدر که کند و لرنه کدر چون کند و لرنه
 کلدیر غایت ارادت و نیاز مفا منده و لدیلر بندخی کند و لرنه
 و بدیم که بز سزک شبنجک شبنج ابوالحسن ایلدیر بر حشر
 صوابلر انلره ارادت بزده ادر ابرو لنی نظردر و بشلرده
 بر ادره ابرو لنی بو قدر بعض غوزلردن شولده اسماع اولندیک
 مولانا سعد الدین کاشغر قدس الله تعالی سره حضرت مریز
 احوالده شبنج سراج الدین حضرت مریزله حوق صحبت الیش
 و اول طرفه ذکر لا اله الا الله لا ریش له شریفه لرنه مذکور
 در که لایک بر الفنگ باشنی کویک باشندن اعتنا ادرده
 و لایک کرسینی صاع نما و منده رسم ایدوب بر الفی باشنی وخی
 منور ادر زنده تمام ایدوب ال کایسی وخی لایک کرسینه فصل
 نما و منده واقع اولوب و الا الله و محمد رسول اللهی قلبه
 اعتسار ایدور و بوشکر بو کیفیت ایلدیر خاطرده حفظ ایدوب
 ذکر ایلدیر طریقه مفرزه به مشغول اولدور دیکر اسلوی شبنج
 حضرت مریزدن تعظیم الیش **مولانا سیف الدین**
رحمته تعا و لایک فر کنده مناد در بر برشیر بی دیر
 فرکت ناشکند ایلدیر سم قندا ادرنا منده بر محور فصبه در کت
 ایلدیر مابینی درت فرخ بر در و مولانا حضرت مریز خواجه بها الدین
 قدس الله تعالی سره حضرت مریز کبار اصحابندن ابریلر و علم
 باطن صاحبی ایلدیر بوشبده بیورلمبه که خواجه بها الدین قدس

این کتاب در بیان فضیلت مولانا سیف الدین است
 و در بیان احوال و مناقب او است
 و در بیان صحبت او با بزرگان است
 و در بیان احوال و مناقب او است
 و در بیان صحبت او با بزرگان است
 و در بیان احوال و مناقب او است
 و در بیان صحبت او با بزرگان است

قدس الله تعالی سره حضرت مریز ملازم لر زمره مننده در شیف الدین
 دار اعیش بر محسوب و بر مقبول و بر مهور و
 مردود که مریز احوالده بر شسته ذکر اولمش کر کدر
 اما شول مولانا سیف الدین که محسوب القلوب ایشلر مولانا
 سیف الدین منار حضرت مریز اعیش خواجه بها الدین نقیض
 حضرت مریز مولانا می فر لوره توجه خاطر لر صدق بیرون
 ما و املکه خواجه حضرت مریز قد جانده ایشلر خدمت شریفلردن
 آریسوب و خواجه حضرت مریز فائندن مسکره کبر و انک
 اشارت شریفلرله خواجه علا الدین عطا و حضرت مریز خدمت
 اوقات کچور مشلر اعیش خواجه عبید الله ناشکندر حضرت مریز
 اعیش که مولانا سیف الدین منار علیه الرحمه خواجه بها الدین
 قدس سره حضرت مریز و مولانا مقدم افاده و استفاذه علوم
 متداوله به مشغول ایشلر و ابر مریز حضرت مریز خلفا سندن
 اولان مولانا حم الدین حضرت مریز والد شریفلر اولان
 مولانا حمید الدین شاشی حضرت مریز که ذکر لر سبن اعیش
 نمد ایلر اعیش خواجه حضرت مریز شرف بتولید مشرف
 اولوب علوم رسمی مطالعه سندن فراغت ایشلر بیور لر اعیش
 که استنادم حمید الدینک مرض موندده بانلرنده حاضر ایدیم مولانا
 حضرت مریز عظیم اضطرارین کوردیم دیدمکه محذوما بو فتنه و اضطرار
 ندر اول علوم که لزانک تخصیص لرک ایشلر بکیر اچون
 بز لوم و طبع ایدر دیکوز قننده کتدر مولانا حمید الدین

بیور دیگر که بزودن کوکل و کوکل احوالی استرا یعنی قلب سلیم
 زده ابه قلب سلیم بوق اضطرار ایدل جنت در خواجہ عبد
 تاشکندر حضرت بیور زرد بگو اگر مزاج صحت مند اما بکن حضور
 قلب ملکہ اولیجی اولور سه سهارلق وفتند و که دگر خوار در دماغ
 طبع ضعیف اولوب استلکه مانسلیه حضور دن بجمت
 کسب انک غایده متغذرا اولور اسئل اللہ عیادہ کلمه کونک
 ستر بود که انک شرف مجتهد و واسطه سبله خسته به روحانی
 بر فوجک حاصل اولوب علامه ظاهر بر مقدار کسله و نه خواجہ
 بیور زرد بکه بعضی کسند لک که بولر بقده بلند سوزار و غلام
 و از بدتر آخرت استغفار زمانده غایت عاجز و شوشن بود
 جمله معارف و تحقیقات اول و قده بر طرف اولمشیدر رشتنک
 تحصیل کتف و عمل ایدله هجوم امراض و ضعف لیبعت
 زمانده قطعا فائده سی اولمز خصوصاً روحک بدن مغز
 زمانده که اصعب شد اید و اشده محذرا اول حالتده
 تکلف و فعمله قدرت فالمز و بنده خواجہ حضرت بیور زرد ولیه
 مولانا رکن الدین خوانی بکن نظر زمانده شیخ بہا الدین
 عمر و مولانا سعد الدین کاشغر حضرت علیہ اوزرنده جافتر
 و مولانا رکن الدینک محرم مریداندن مولانا خواجہ
 لادن بر غلام دخی حاضر ایدر حضرت کسند یو عبد مولانا
 رکن الدین که امام غزالی بکن تحقیقاتی بکنمیدر اول حالتده
 کند و اعتقادنی بیان و کلمه توحید زکر ایتک دن غیر پیش

این اشک در دگر کار و بار زنا پیدا و جسد بیان فضل و کمالی ابا
 اولمشیدر پیرانا شول مولانا سیف الدین که خواجہ بہا الدین
 قدس سائده تاسره حضرت مرثیہ شرف قبولیلہ شرف اولمشیدر
 مولانا سیف الدین خوشخوان بخار را پیش و بونکر خواجہ
 حضرت مرثیہ و مولانک عترت یوا اولمشیدر که بز زمانده که تجارت
 طریقیلہ بخار اودن خوار زرد کیدوب اندہ خواجہ علا الدین عطا
 حضرت مرثیہ صحبت شریفیله و اصل اولوب انک مجلس شریف
 کمال مرتبه تا بتر حاصل قلم شر صکره بخار زید مراجعت اند کمرنده
 خواجہ بہا الدین حضرت مرثیہ ملازمت شریفیله و وصول بولوب
 سعادت قبولیله مقبول اولوب و خواجہ حضرت مرثیہ طریقیلہ
 ایدوب حد تمام ایدہ اشغال کوسر مشلر و ارباب غفلتدن
 قدیمی اشغالی و لشرا ایدہ الفتی ترک و طریق تحقیقده کمرستی
 میان جانده بر کایدوب غرمت تانہ ایدہ راه خواجہ جانہ مالک
 اولمشیدر انا شول مولانا سیف الدین که خواجہ حضرت مرثیہ
 مقهور اولمشیدر مولانا سیف الدین بالا خانہ در که بخار اید
 اعیانندن امیش و فر بور سیف الدین بالا خانہ خواجہ محمد
 پارتا حضرت مرثیہ عمیدر اولان خواجہ حسام الدین یوسف
 و مولانا سیف الدین خوشخوان خوار زردن دو نوب خواجہ
 بہا الدین نقشبنده حضرت مرثیہ طریقیلہ این اختصار اید
 امیش بارانندن مالک کتبه جناب کوسر مشر امیش اول انشا

مولانا سیف الدین خوشخوان
 کویوندر صاحب اشک
 ح

بر کون خواجہ جام الدین یوسف حضرت مولانا سیف الدین
بالا خانہ ایلمہ مولانا سیف الدین خوش خوانک اوینہ کلکند
تنہا مصاحبش ایدوب بشلر کہ بز برز بریزک قسدیمی بارانی
و بارنا کر بر اندک ما بینم زده جو حق صحت سبقت ایشد
اگر شکر و مانگوزہ نسیم سعادت ابر شوب انسان کامل
خدمتی کہ سرمانہ دولت و کیمیا رسعا و تدر سبزه حاصل ایش
اب معضار محبت و حق صحت اولدر کہ بزرداچی انون کا
ایده سر شاہد کہ بز و حق اول سعادت اید سنعاد خرف
اوله یوز و یومالیہ ارا مدن صکره مولانا سیف الدین
خوشخوان دخر خواجہ حضرت تری نبیای وانلک شرف صحت
اکیر خاصیتلر نی انلره تعریف و تبیین ایلمش و مولانا سیف الدین
بالا خانہ داعی بو معناده انلر تصدیق ایدوب بشلر
کہ واقعا بر کون انلره راست کلدم بر یکی کورک کیشلر
ایدی خاطر بدن کجدمک نولیدر بو کورکی بجا و بر در در حق انور
خاطره واقف اولوب کورکی بجا و بر دیر بن دخی انلرک
حقندہ شهادت ایدرم دیر بعدہ مولانا سیف الدین
خوش خواند و بشلر کہ لطف ایدوب واسطه اول و بزری انلرک
خدمت شریفانیه ابر شدر بو شورندن صکره اوجی بیلخواجہ
بیلد الدین قدس اسمره خدمتہ کلوب خواجہ جام الدین یوسف ایلمہ مولانا
سیف الدین بالا خانہ دخی انلرک نسبت و طریقہ ابر صبولنه فایز اولمشلر کلکند بر

مد نظر کرده مولانا سیف الدین بالا خانہ دن جواد بزرگت
صاورا و لمش که فر بور دن اول وضع نامعقولک صدور
حبیبه خواجہ حضرت تری نیک خاطر قبض انار کرینہ کراہت و
خبار حاصل اولوب اول جندن شرف صحیحتر ندن دورش
قهر و غضبیلر بله مجور و مهور اولمش و بوقضه نیک تفصیل
بو ایش که بر کون خواجہ حضرت مولانا سیف الدین بالا خانہ
مولانا سیف الدین بالا خانہ دخی خدمت لزمه بله بر جانہ
کبدر کن ناگاہ اول عصر کن کبارش باجندن اولوب کثرت ایش
و مردانہ مالک و حضرت خواجہ به انکار دده اولنر مسکنه سالک اولان
شیخ محمد حلاج فر شولر ندن ظاہرا و لمش و خواجہ حضرت تری نیک
محلندہ خواجہ حضرت تری طیبیت شریفیلر ندہ فر کوز اولان
کرم و مروت و تقویٰ سبب انلره متوجہ اولوب و مفارقت
محلندہ بشلر التي قدم کوندری دخی کیشلر مولانا سیف الدین
خواجہ حضرت تری نیک بو وضعی معقول کور منسوب و خواجہ حضرت تری
دوند کہ کندوسی دو عینوب شیخ محمد حلاج بر فاج قدم دخی
کوندر کیشلر خواجہ حضرت انلرک بو ادب بزرگتندن نهایت
عبرتہ کلوب تمام متغیر و متاثر اولمشلر مولانا سیف الدین
شیخ فر بور شتابعدن دو نوب خواجہ حضرت تری نیک
بور مشلر کہ حلاجی کوندر رکندکن و بو ادب بزرگت ایلمہ
کندوکی باده وردن و بخارالی بلکه عالمی خراب ایلمدن
حضرت خواجہ نیک یوقهر و غضبیلر صکره همان اول کونده سیف الدین

بالا خانه وفات ایلوب اوز بکن نحاق نام بر ایل خروج اید
بخارای محاصره ایدوب و اول نواحی بی و بران و نالان ایدوب
جوق نفس تلف ایشل بعضی نواحیم خواجه عبید الله حضرت نون
زوات ایلر دیکه خواجه حضرت نون سوره شکر که شیخ محمد حلاج
بدر خلیفه سی و ایشل اولکسی شیخ اختیار و بد بختی شیخ سعد
بهرسی ایشل شیخ اختیار ابدالر حالده خواجه بها الدین ^{نقشبند}
حضرت نون قدس الله تبارک و تعالی جوق ملازمت ایلوب تمام
ارادت و اخلاص و زوره ایشل و امور عجیبه و ندر که فرور
بودر خواجه حضرت نون محبت ایشل ایکن بنه عاقبت زکا
ملازمت ایلوب و ایدوب شیخ محمد حلاج توجه ایشل و بودر
و ایدوب بله بنه متصل خواجه جان طریقه سندن دم ایدوب
اندرک نسبت شریفه لای تقویت ایدایش و بنه خواجه حضرت
سورر ایشل که بن شیخ اختیارک طریقت فرنداشنی کورشم
شیخ حاجی در ایلر جلاد بر ایدیکه اولدنی شیخ محمد حلاج حلقه
ایدوب و مروده ساکن ایدر که ای که مصالح لازمه سپون ایکن
سائون المافه بازاره کیدر در اصلا مصلحت مهمه سی اولان
دن غیر سنه شعور ایلوب مرکز صافنه و مولده ملتفت
اولدور و ایلر نظر قدنده اولوب کند و سندن آگاه فریدن
خائل ایدوب بنه خواجه حضرت نون سوره شکر که شیخ سعد
محمد حلاج آخرکی خلیفه سیدر اویل حالده خواجه بها الدین
مقبول و منظور ایدن ایشل اما مسکوه بز حالت

حالت واقع اولمش که اولدنی واروب شیخ محمد حلاج مرید
بن اندر کورشم غایت معمر اولوب ارزل عمره نیشمشیدر
خواجه حضرت نون خدمتده ایکن تازه ایشل حتی بودر خواجه
حضرت نون اولو انا لربیعنی حده ار که غایت مسته ایشل اندرکی
خدمت نون تعیین سورر ایشل و خواجه حضرت نونک بر باغ و ایشل
زر و اولو زمانده شیخ سعدر اول باغ کبر و ب ستمش که زر و اولو
باغبان مانع اولوب در ایشل شیخ سعدر و شیخ دیش که ارباب
عجب در اکثر سن که خواجه حضرت نون بزدن حق سبحانه و تعالی
اندر سن زر و اولو در بیغ ایدرسن بودر خواجه حضرت نون
اشتد که غایت استخوان ایدوب شیخ سعدر بنه نظر عاقل
زیاده اولمش اما عاقبت بر حالت واقع اولمش که شیخ سعدر
بج شریفه کتکه خواجه حضرت نون اجازت طلب ایشل و فرور
بود وضع خواجه حضرت نون و اصحابه خوش کلبوب هر خند
منع ایشل منیع اولمش و مجد ن کلد کدن مسکوه خواجه حضرت نون
اولو کفالت ایلوب ارب شیخ محمد حلاج مرید اولمش
شول مولانا سید الدین که مستلای داغ خرمان و مرود
صحت هر حلقه خواجه جان اولمشدر مولانا سید الدین خوارزمی
ایده ای حالده خواجه بها الدین نقشبند حضرت نونک محبت
مخلصندن اولوب کلس آخر کار فروردن بر حالت نامور
ظهور ایشل که خواجه حضرت نونک شرف ضیاعندن دور و عنایت
عاطف و فیض مائز ایدن محروم و مجبور اولمش صاحب شحات

ابدر که بعضی می‌دیم در ایدیکه خواجه حضرت سید سوری را پیش که
سید الدین فرورک دور و دور اولی سنگ حکمتی بود پیش
ندگورگ اکثر از مانده اوقاتی بخارته مصروف و لغین کیفیت عالی
بجمل و اساکدن خالی دکل امیش بر کون ضیافت طریقه خواجه
حضرت تری بر ملوک اصحابه بله منزله دعوت و قدم سرت اول
کس عادت آنکه تمت امیش مگر خواجه حضرت نیک و اصحابی که
سینه از بود امیش که سر بار بعد الطعم میوه و یا بر شیرین سینه
احضار ابدر امیش و اسلوب فرور و زره اولیان ضایفه
لطیفه ضیافت بی و در در امیش اتفاقاً مولانا سید الدین
اول کون طعامدن صکره بر طبله سینه کتور سوب خواجه حضرت
دخی بر سبیل انبساط سوری شکر که مولانا سید الدین سنگ
طعامت بی دم اول در خواجه حضرت نیک بود سوزن زوره ضایفه
تغییر و کریمه کلوب و بوغنا خواجه حضرت نیک دخی منعکس اولوب
که اگر سزگ سرمایه کوزا ون ایگر سیک التون اوله بجا بر غیر
مخطوط مین مگر فرورک سینه خاطر می بود امیش که اون
سک التون راس ماله مالک اوله اندن صکره خواجه حضرت نیک
اندون توجه شریف بر منقطع اولوب فرور خاطر اگر تیر اندون
حضرت بوغناک تحقیقندن صکره انک دخی خواجه حضرت نیک
صفت شریفانه اخذابی نابود و ما پیدا اولوب گوکنده محبت
حاکم و حوص تمام ایدل جمع حطام دنیا به عازم اولوب جمع اوقاف
کندوبه تجاری مین و تحصیل دنیا از دنیا ایدلوب

ایدنوب کلبت ایلد طریق اهل ولدن روگردان اولمش بر کون
فرور سید الدین طریق مرد و ما فائده بر کار بان ایدل کبر کن
غایت کوزل بر سوز زاره بر شمشل و کار بان اوراده خوشن کوز
بهجت و سرور ایلد جن او ستمنده بوالتوب و بر امیش که نه کوزل
شده در شیخ نیک خواجه عبید الله حضرت سوری امیش که مولانا سید الدین
نه بی کرم کسند امیش که خواجه بها الدین صحنی کبی صحندن اولد
مشترک اول امیش دینه خواجه حضرت سوری سوری امیش که خواجه
بها الدین نقشبند حضرت نیک ملاز طرندن بر مرد و اول
دخی مولانا سید الدین منار حضرت نیک شمشیره زاده امیش
مولانا سید الدین فرکتی روایت ابدر دیکه مولانا سید الدین
حضرت نیک ایگی شمشیره زاده سی وار امیش بری مولانا محمد نام
عالم و برهیز کار بر جوان امیش که خواجه حضرت نیک ظل بر میز
منظور نظر کیمیا اثر لری اولوب کمال مرتبه کار حقیقه مشغول
دخی مولانا شمس الدین نام بر جوان طالب العلم ایستکه خواجه
حضرت نیک خدمت شریفند و ولور امیش لکن اندون بروغه
خدمتد بر اسمال و کالت و لوق اولمش که اول وضع نامبارک
شاید نظر عنایتندن و در و شوب آبرق مشایخ
و خصوص قضیه بود جسد واقع اولمش که بر کون خواجه حضرت نیک
واجب الرعایه مهمان کلوب منزل شریفند و خوشن ایست
وز با ده چه صومسم و لغین خواجه حضرت سوری مولانا شمشیره
وار نهر دن صوبی بو جانیه بغله فرور شمس خدمت مذکور

تقصیر و احوال ابدوب مدون مسکوه حضور شریفی که کلوب فراموش
ضعف بیدار و لغتین صویولنه صوب غلغنه فادرا اولیدم و پیش
خواجہ حضرت نرنیہ انک بوا سالی غایت کر یہ کلوب بیور مشر که مولانا
شمس کند و کی بوغز لبوب بو جو بده فانلی روان انک سکا بو خبر
کنور مکن خیر لوا بدرا اول احوال دن مسکوه اکا دعا غی بر مرض عارض
اولمش که خواجہ حضرت نرنیک خدمتی قویوب فرکتہ طایسی مولانا
سیف الدین پاننه کیدوب اکا حسب لنی عرض امیش مولانا حضرت
بیور مشر که خواجہ علا الدین عطار خدمتہ وار تفریح ابله شایه
ابدوب سنک کنایه خواجہ حضرت نرنیہ شفاعت ابدوب انک
توجه و شغولتی برکتید خواجہ حضرت نرنیہ کنایه کیدوب که مولانا
حالتک و بدیکنه عمل امیوب بخارایه کیدوب خواجہ محمد
بارسا حضرت نرنیہ عرض حال امیش اندر دخی بیور مشر که سنک
کارک نرم یا نمزده کشایش بولمز خواجہ علا الدین و ارکن کیدوب
فرکتہ کلده که مولانا سیف الدین بیور مشر که بنی خواجہ علا الدین
کوندر مشیدم سن بخون خیر بره کیدوب سنک درو که دو انک
شفا خانه سند در مولانا شمس الدین بنی بخارایه خواجہ محمد
خدمت نرنیہ و ارب اندر دخی بنی فر بوبر خواجہ علا الدین حواله
امیش بود فود فرکتہ خالی یا نه کلمش بر مرتبه مدوشن لایق
اولمش که خاطر نه سچ بر سنه فالامش عاقبت بر طبقه
که کند و اولاد نک دخی اولان بلمز اولمش و فر بوبر شمس الدین
عبادتہ تا شکر حضرت نرنیک اقر با سندن اولان خواجہ عماد الملک

که بو کنا بده ذکر رکله کر کدر محکم دوست مقلد و ایش کاه اولور
امش که خواجہ عماد کن ادنی بلیبوز فر بوبر و اما بو خطاب ابدوب
خواجہ حضرت نرنیہ بو حکایتی نعتدن مسکوه بیور مشر در که طالب
صادق اولنره خواطر اولیابی صیانت و او امر شریفی
امثال و ارادت واجب و انک فرما ن منقدر نی جمع
مفاسد و مراد اندن تقدیم انک لازم و لازم مولانا خدیو
بخار علیہ الرحمه که خواجہ بهما الدین قدس الله تعالی سر
حضرت نرنیک خدام کرامندن امیش بیور مشر که خواجہ حضرت
واصحانک صحبت اکبر فاصیل نرنیہ طالب اولنره اول
رعایت انک ممدرا اولکی ادب اولدر که سر نقتدر کندون
انک یا ننده معتبول اولور بر عمل دخی وجود کله نه کندوب
انانیت و وار لکی کلمیوب بلکه نجه مرتبه کندوبی بی حاصل یوب
متصف کوره و دخی زیاده خدمت انکه سعی ابله و ابله ایوب
اولدر که سر نقتدر کندون رد اولاجق عمل دخی صادر اولاجق
اولور سه نه نام امد اولیوب کو کلنی محکم قبضه تصرفه الوب
حفظ ابله که متر دوا اولغله شرف صحبتدن رو کردان اولور
بر خیر ریه کیمیه و ادب حسی ادب اولدر که سر نه بیور مشر اول
خدمتی ادا وده مسارعت ابله تا که مقصوده و اسل اولوبی
ونی حاصل فالیه **خواجہ علا الدین عطار قدس الله**
شکره نام مشرفی محمد بن محمد البخاری در مسله
خاوردن امیش و خواجہ محمد کن اولج اولمش

بری خواجه شهاب الدین و بری خواجه مبارک و بری خواجه
علاء الدین خواجه محمد آفرته انتقال آمد که نصیحه خواجه علاء الدین
با باسی میراثندن نشد قبول ایوب بخرد تمام ایلد بخارا
در سه روزن بر نه تحصیل علمه مشغول امش خواجه بها الدین نشد
حضرت نیک بر صغیره قیر جغز لری وار میشد الدهارینه و پیشتر این
قیر جغز حد بلوغه ابر شد که به بنی اکا اید ه سن چونکه وقت بود
ایر شمش خواجه حضرت قصر عارفان شهر کلوب طوغ خواجه
علاء الدینک مدرسه ده اولان حجره سپنه کشکر اول حجره ده
راسکی حبسرون و بصدند و غی ایکی کر بحدن و طهارت اید بکت
نشسته ابر بقدن غیر نشد بوفد و عن کور مشر خواجه علاء الدین
خواجه حضرت نری کورد کلری کبی قدم شر بقدره باشن قویوب
چون نیاز مندک امش خواجه حضرت نری بیور مشر که بنم زفر
دار در که بنوز بو کچه حد بلوغه ابر شد و بن آنی نکا کاج کله
نامورم خواجه علاء الدین تو اضح کور شر و ب مشر که زه بقدر
سعاد عظمی در لکن بنم سباب نیو بدن اصلا بر نشم بو قدر
صرفا بلیم عالمی کور بیور نشم حضرت خواجه بیور مشر که سنگ
انک من عذاته مقدر بر زنگر وار در که انک کشنده و خلکوز
نه و جمله کله بکنه شعور بکر بو قدر بس عقد کاج واقع و کور بر مشر
خواجه حسن عطار وجوده کمش بعضی مخا دیدن استماع اولند
خواجه بها الدین قدس سره حضرت نری خواجه علاء الدین حضرت نری
ادخله قبول اید مدرسه دن اخراج ایلد کلنده رعوت مویور

مولوتی کسر ایچون و یا خود بر آخر حکمت ایچون براخذن طبله ایچون
بر مقدار الما قویوب بیور مشر که اول طبله بی باشی اور زنده کتور
یا بن ایق بخارا نک بازار و محلاتنده میوه فروشر اسلوی اولند
بلند آواز یله الماصته لر خواجه علاء الدین حضرت نری دخی تمام
صفای خاطر ایله امر مشر بقدرین بر نه کتورب سب فرودن
امش خواجه علاء الدین حضرت نریک فرند امش خواجه شهاب
و خواجه مبارک ناموس صاجی کشند اولغان بو معنا دن
منفعل اولشر خواجه بها الدین حضرت نری بو خصوصه واقف
خواجه علاء الدین بیور مشر که وار ب میوه طبله سنی برادر
دکانی کنا زنده قویوب اورا ده بلند آواز ایله الماصتق
کرک خواجه علاء الدین حضرت نری دخی امر لرین بر نشم کتور
بر مدت اول کار ده اولشر اول زمانه دکن که خواجه حضرت
انره طریقہ تعلیم ایدوب شغل باطنی به مشغول قلمش
مقامته مذکور در که خواجه بها الدین حضرت نری مبادی حاله
خواجه علاء الدین حضرت نری مجالده بانلنده و تور در لر اش
و کادگاه انره مشوجه اولور لر اش بعضی مشر می خواجه حضرت
بو معیندن سوال اید که بیور مشر که آنی بانده ایچون اولور
که قور و بیمه زبر ارکک نفس دایما بو صوده در و لحظه لحظه انک
حالیله نقتد و نامم اولدر که اول بر مظهر اوله یعنی بن ان
خاطر نه کتور حکمت بیت الله کتور مشش اولورم کریمک خایشند
بولان کر منه مظهر اولور اهل الله حدتک خدمته کو کلن کبر مشک

فایده سی بود در خواجه علاءالدین حضرت ملازمین سوره شکر که خواجه
 حضرت ملازمین او ابل ملازم منتهی شیخ محمد نام برکنند رهنمای ده
 بدن سوال ابلد یکد کوکل سنگ بانگده نه کیفیت ابلد درین
 کوکلک کیفیت نیم معلوم دکلدر کبر و سائل جواب وردیک نیم
 بانگده کوکل اوج کونکک ای کبی در اندن صکره سن انک دل
 حقهده اندیکنی تعریف و تمثیلی خواجه حضرت ملازمین عرض ایدیم
 که اول درویش کند و حالنی بیان امیشن و بسوزاننا سنده
 خواجه حضرت ملازمین ایاغ اوزره طور ردی مبارک قد ملازمین نیم
 قدم اوزرینه خود میر یکا کیفیت عظیمه سدا اولدیکه جمیع موجودات
 کندیده مشاهد ایدیم چونکه اول فالدن کند و به کلام بسوزد
 نسبت یعنی تعریف دل بود اول درویشک دیدیکدی دکلدر کونکک
 حالنی سن نجه ادراک ایدیه بیلورسن که کوکلک اولوننی بیانه کفر
 و حدیث شریف **لا یسعی ارضی ولا سمانی و لکن یسعی قلبه**
المؤمن معنای غوامضند در هر کله کوکلک اکلدر اکلدر یعنی کونکک
 بیلن مقصود در ملبس و کوکلک بولن مقصود در بولد و خواجه
 سنا الدین قدس الله تعالی حضرت ملازمین حال جیاتنده چون طالب
 تربیتی خواجه علاءالدین حضرت ملازمین اصم لشرد و بسوزشرد که
 علاءالدین بزم یو کمر جنبلی یو کلمه لاجرم انوار ولایت و
 انار پدایتلر علوه الامم والا کل ظمور بولوب من صحت حسن
 زمبیر میده چون ساکلر حقیض بعد و نقصانندن ذروه اوزر
 حوفانه ابر شوب تکمیل و اکمال مرتبه سنده بول بولمشرد
 منقول

منقولدر که بخاراده علما دن بر بلوک طایفه جنبده حق سبحا و تعالی شکر
 زویت و عدم رویتنده بخت واقع اولمشس و انلرک خواجه علاءالدین
 حضرت ملازمین اعتقاد نام لرا اولنجان بر بلوک خواجه حضرت ملازمین کونکک
 مجتبی عرض ایلوب ستر حکم ستر بزم ما بنیمزده حکم ایلک لیشکر
 خواجه حضرت ملازمین معتزله مذهبینه مایل اولوب منتکر زویت اولنکر
 دیشکر که اوج کون متصل بزه کلوب طهارت کامله ایلد سکون
 اوزره مجلس سمره اولورکن اندن صکره حکم ایدیه لم اندر حق خواجه
 حضرت ملازمین امر میده اوج کون متصل صحبترینه کلوب سکوت اوزره
 اولورمشرا و حقی کونکک اخونده انکره بر کیفیت و بر جود لوق
 عارض اولمش که نخل ایدیه میوب خاکه ووشوب یولنمنده بایشکر
 واقافت بولد قدن صکره فالقوب کمال تواضع و نیاز ایلد
 کتوردک که رویت حق امیشن دیوب اندن صکره خواجه حضرت ملازمین
 ملازم شریفه لرندن منقطع اولما شکر روایت ایدر لکه اول
 مجلسده خواجه اصحابندن بعضیسی بو مینی او قوشلر که **بیت**
 کور با انکه کویدت بنده یحیی کجا رسد بر کف هر یکرینه شمع صفا که بخت
زخم حقه قول فنده ایرردینه زعمای ارجا کونکک شمع صفا دیکه بودر که
 مولف رشحات علیه الرحمه روایت ایدر که خواجه محمد بارسا حضرت ملازمین
 خطا شریفه کور لشد که خواجه علاءالدین حضرت ملازمین مرض اخرده
 بسوزشکر که حق تعالی لیک عفت بی و خواجه بهای الدین حضرت ملازمین
 نظر و تمکلمه اگر مراد اولن جمله عالم مقصود و حقیقی به وصل اولور
 ردی **بیت** کونکک دل در بان راز فضل جبار نامه کنان

تذکره

ترجمه که صمدی را خاظر در بان راز جان قتل جهانی جمله اچم دم لا
روان - خواجه عیداته ناشکندر حضرت بزرگ پور را در دیگر خواجه
محمد بار ساقدس سزده حضرت زینب توجه و مراغه ده کند و در
غایب اولی جونی واقع اولوریش و خواجه علاء الدین عطار
قدس سزده حضرت نرنیک شعور و د فو قدر غالب پیش ارباب
تحقیق شعور و صحر غنیت سکردن اتم و اکمل طومشک در وینه
خواجه حضرت بزرگ پور را در دیگر خواجه بها الدین قدس سزده
وفات اندک در صکره عکوشا لریدن او نور جمله اصحاب حتی خواجه
محمد بار سا حضرت بزرگ دخی خواجه علاء الدین حضرت زینب بیعت ابمشکدر
کاشفه ختی پور لبه که سابقه خواجه محمد بار سا ترجمه سنه
ذکر اولین سید که خواجه بها الدین حضرت بزرگ حجاز بولنده کند
صکره خواجه محمد بار سا حضرت زینب تعیین پور و بعد
مرض مونرنیده دخی اصحاب سوال آید و بس سزده و سکره
کیمک دامن نشب ابد لم دید کمرنده سوزمان اول سوزده
که سفر حجاز و ده دیشدم دیوبینه خواجه محمد بار سا حضرت زینب
تعیین پور مشکرا یکین بعد جمله اصحاب حتی خواجه محمد
بار سا حضرت نرنیک دخی خواجه علاء الدین عطار حضرت زینب سعید
توجه را است کور دیو سوال آید را لبه جواب بو جمله
در پور که بعضی در ویش صاحب ظهور اولور و صسته چمن
اولتر خواجه علاء الدین عطار حضرت بزرگ دخی اول قبیلند
قدوة الاولیا مولانا جلال الدین رومی حضرت نرنیک انتقالاتی

انتقالاتی زماننده اصحابی سزده صکره خلیفه و فایم مقام کرم
اولور دید کمرنده حسام الدین جلوی دیو پور دیو اصحاب پنج
دفعه سوال الدین تکرار آید بلر مولانا سر بر نیک جوان بنده
حسام الدین جلوی بی تعیین پور و قدر ندان صکره در و دخی مرتبه
با سلطان ولد خسته نه پور سزده پدید کمرنده او بهملواندار
وصیته محتاج دکدر پور دیو انتر خلافت تعیین ماعدانک
تعیین در فر و خواجه بها الدین ترجمه سنک او اخونده ذکر
اولین سکر که خواجه حضرت نرنیک انتقالاتی زماننده اصحاب
اجا بدن بر بلوک کسندک خاطر اسر بو کاشغول آید دیگر خواجه
حضرت زینب کزده در دن صکره ارشاده کیمه اجازت و ره
خواجه حضرت بزرگ بوتلرک خاطر لرینه واقف اولوب سپو دیگر که
بوزمانده بگنجون نشویش در بر سزده بو خصوص نیم المده دکدر
حاکم حق سبحانه و بجا حضرت بزرگ سزده زمانده که سزده
بو حال سکر مشرف اتمک دلپه سزده امر آید و ب بلدر سکر کدر
خواجه حضرت نرنیک بو کلامی دخی نیابت و خلافت وصیته
وکل آید و کنی مؤید در و الحاسل امر خلافتده و فایفه
نیابت بو قدر تفصیل بو محله مناسب اولور بنده دکدر
انتهی **خواجه علاء الدین حضرت نرنیک نقاب سن قدسیه**
لندن در قدس اشهد بکانه حنیف پور لبه که خواجه
علاء الدین حضرت نرنیک انتقالاتی مجیده واقع اولان کلمات
قدسیه سندن بعضی خواجه محمد بار سا حضرت بزرگ قدس سزده

انتقالاتی زماننده اصحابی سزده صکره خلیفه و فایم مقام کرم
اولور دید کمرنده حسام الدین جلوی دیو پور دیو اصحاب پنج
دفعه سوال الدین تکرار آید بلر مولانا سر بر نیک جوان بنده
حسام الدین جلوی بی تعیین پور و قدر ندان صکره در و دخی مرتبه
با سلطان ولد خسته نه پور سزده پدید کمرنده او بهملواندار
وصیته محتاج دکدر پور دیو انتر خلافت تعیین ماعدانک
تعیین در فر و خواجه بها الدین ترجمه سنک او اخونده ذکر
اولین سکر که خواجه حضرت نرنیک انتقالاتی زماننده اصحاب
اجا بدن بر بلوک کسندک خاطر اسر بو کاشغول آید دیگر خواجه
حضرت زینب کزده در دن صکره ارشاده کیمه اجازت و ره
خواجه حضرت بزرگ بوتلرک خاطر لرینه واقف اولوب سپو دیگر که
بوزمانده بگنجون نشویش در بر سزده بو خصوص نیم المده دکدر
حاکم حق سبحانه و بجا حضرت بزرگ سزده زمانده که سزده
بو حال سکر مشرف اتمک دلپه سزده امر آید و ب بلدر سکر کدر
خواجه حضرت نرنیک بو کلامی دخی نیابت و خلافت وصیته
وکل آید و کنی مؤید در و الحاسل امر خلافتده و فایفه
نیابت بو قدر تفصیل بو محله مناسب اولور بنده دکدر
انتهی **خواجه علاء الدین حضرت نرنیک نقاب سن قدسیه**
لندن در قدس اشهد بکانه حنیف پور لبه که خواجه
علاء الدین حضرت نرنیک انتقالاتی مجیده واقع اولان کلمات
قدسیه سندن بعضی خواجه محمد بار سا حضرت بزرگ قدس سزده

سکات کتابت کتوب خواجه بها الدین حضرت نریک مقامات الحاق
 انک مراد ایدر ایش لکن مبر اولاش اول کلمات غایت
 ساندن بر مقدار خواجه محمد با رسا حضرت نریک خطا بار کزین
 نقل اولنوب علوج التبرک بکرم بر رسته ضمنده بو مجموعه ده
 ذکر اولن **رشته ۱** سور رادیکه ربا خستن مقصود تعلقات حساب
 بالکلیه نفی ایدوب توجه کلایه عالم ارواح و عالم حقیقه متوجه
 اولقدر و سلوکدن مقصود بنده کند و اخبار و کسبیه طریقی
 مانع اولان تعلقاتدن کجکدر و بونک تدبیریک طریقی اولدر
 ذکر اولان تعلقاتیک مر رسی کند و به عرض ابلیه بر نقیسی ترکه
 قادر اید بلیه که اول تعلق مانع دکدر و غالب اولاشد و غیر
 سندن که کچه سیه و کولکلی اگا مرتب کوره بلیه که اول مانع رده
 انک قطعنه تدبیر ابلیه بزم خواجه فر یعنی خواجه بها الدین
 احیاطدن اولوزر سخن یکی قضا کسب اول بوقضا
 فلان کسکدر دیوب عاریت کبی کبر ادر **رشته ۲** سور رادیکه
 مر شده تعلق اگر حکیم حقیقته غیر در اخذده نفی انک کرک اما
 اولده سبب صولدر مرشدون غیر بر تعلق نفی ایدوب
 دکلی انک وجودنی وانک رضاسنی طلب انک کرک محتمله
 انک ماسواستی نفی ابلیه لکن محلی اولیان برده نفی فایده
کاشف ساکت بندر بر بره تعلق همدر زرا که بر مرات
 حقیقت الهیه اولدوغی جهندن اگا توجه انک فنا و جذب
 متجدد و حقیقت ترک اید جذب سنا حاصل اولمر ایدکی

ایدر اولابتدی بره تعلق نفی انک کرک ناکه سبب نفی
 اولان جذب بی حاصل فله شوبله که بندر ایدر سلوکنده بر
 ونی غیر در غیر ترک لازمدر و بوسره محبت و توجهی ترک ابلیه
 سلوکندن دو شوب فنا و ترک ذوقنه و اسل اولمقدن فالور
 لاجرم مرشی محتمله نفی انک کرکدر خواجه حضرت نریک محلی
 اولیان برده نفی فایده و بر فردید کزینک وجبی بودر اما
 منتهی به نفی اولی در تقیدر جهندن زیر امنستی حقیقت
 ترکه و اصل اولشدر مرشی اگا مرات جمال مطلق اولمشدر
 حقیقت وجوده مظهر اولدوغی جهندن انک باننده در باطل
 و کشش ابلیه دزه برابر در بومر تبه به و اصل اولشدر جمال مطلق
 مرشد مرشدن کوریک نوع تقید و نقصاندر **رشته ۳**
 از لطف قد و صاحت خدیگر و ز سلسله زلف محمد حکیم
 از مر طرفی جمال مطلق تابان ای بجز از حسن مفید حکیم
 انستی **رشته ۴** سور رادیکه مشایخ کبار قدس الله تعالی و در هم
 دیشدر که التوفیق مع السعی یعنی توفیق سعی ابلیه در
 موفق اولان کذلک مرشدن روحانیک طالبه مدد طالبک
 مرشد امرله سعی مقدار اولدور سعی منزه معنائیک بقاسی اولمر
 مفید انک طالبه توجهی تا بر بر فاج کونلکدر جهندان شانی
 اولمر ظاهر در که مرشد غیره نیجه بر متوجه اولدور حق توفیق غایبی
 ایدیکه مولانا دادرک دخی اول زده سعی ابلیه اولدور و توفیق
 فسیق اولدور خواجه حضرت نریک صحیح شنده **رشته ۵**

اینکه سبب نفی ایدوب توجه کلایه عالم ارواح و عالم حقیقه متوجه
 اولقدر و سلوکدن مقصود بنده کند و اخبار و کسبیه طریقی
 مانع اولان تعلقاتدن کجکدر و بونک تدبیریک طریقی اولدر
 ذکر اولان تعلقاتیک مر رسی کند و به عرض ابلیه بر نقیسی ترکه
 قادر اید بلیه که اول تعلق مانع دکدر و غالب اولاشد و غیر
 سندن که کچه سیه و کولکلی اگا مرتب کوره بلیه که اول مانع رده
 انک قطعنه تدبیر ابلیه بزم خواجه فر یعنی خواجه بها الدین
 احیاطدن اولوزر سخن یکی قضا کسب اول بوقضا
 فلان کسکدر دیوب عاریت کبی کبر ادر رشته ۲ سور رادیکه
 مر شده تعلق اگر حکیم حقیقته غیر در اخذده نفی انک کرک اما
 اولده سبب صولدر مرشدون غیر بر تعلق نفی ایدوب
 دکلی انک وجودنی وانک رضاسنی طلب انک کرک محتمله
 انک ماسواستی نفی ابلیه لکن محلی اولیان برده نفی فایده
کاشف ساکت بندر بر بره تعلق همدر زرا که بر مرات
 حقیقت الهیه اولدوغی جهندن اگا توجه انک فنا و جذب
 متجدد و حقیقت ترک اید جذب سنا حاصل اولمر ایدکی

سجده مصر و فادله را صحیح بدن از کلمه سلورم که بر کون سجده
 بنشد **رشته ۴** بپورر در دیکه گاه اولور که توجه و سجا نشاند
 بر حالت طلوع ایلر و طالب آنی مشاهده ایدر اما کورد و کورد
 بلمر کند و به نظر ایلر کند و بی کورنر حیرت و دوشر کبر و اول حال
 کز لوب انک طلوع مانه حدیث نفس اولور طالع لازمدر که
 اول حالده کند و قصور نه نظر ایلر و با اول حالک کز لند و کند
 رفا و بره اول جهنده محبت یک رضاسی و انک غز و معتقد
 و توجه ایلر انک قیدر سورا سنده اولیه زیرا که **ع** دام بشر
 لاین این صید نسبت **رشته مطوع** دام بشر بوجه لاین و کله
 تا اول زمانه دکل که طلوع ایلر اول حال قور و لوب بقا بوله بومر
 صکره و خن کبر و جد و سحر ایلر بر فاج کونک ز حمد ز ارتق و کله
 اندر صکره سحر و خن بر مرتبه بلکه اولور که طالب حنت بار لیه فای
 و فای فای ابر بشر **رشته** بپورر در دیکه چون ملک و ملک
 طالبک کوزندن مستور اوله فای فای اولور فلان
 بونده امتحان ایلر یعنی فلان که سالک و ار یعنی تمت بشر
 کند و دن امتحان مستور اولور می و بوزر امتحان ایلر اول
 معنی حامل او یعنی اکا بیت مستولی اولدر محل ایلر موب تفرع ایلر
 تا بو حال اندن مرتفع اولدر بو طایفه ای امتحان انگلی روا کور حشر در
رشته ۶ بپورر در دیکه چون طالب مرشدک امر و مدد یعنی ایلر
 کند و بی مرشد مجتبه مانع اولور و طالبک کوهنده ممکن اولور
 مرشدک توجه قابل اولان سنده دن خالی ایلر اندن صکره فیض

فیض الهی به قابل و لاین و احوال مناسبتی به ورود نه محل و مستحق
 حقیقته فیض الهی و تصور بوقدر تصور طالع ایلر در طالب که
 موافق رفع ایلر البینه مرشدک روفا بنندن اکا بر حال طالع اولور
 حیرت و دوشر هیچ بر وجه اول وجود و اول حقیقته ادراک ایلر
مطوع رت زدن بخیر انک **رشته مطوع** سنده بارب حیرت ایلر
 اختیارک آدم و غلر نده چون حکمتر وار در چونکه سر کده موافق
 طلبتقیه اصل اولدر قوت اختیار و جهد بشمار ایلر اول موافق
 رفع انک کر کرد و ملائکه که اطاعت مجبول و قصد و فتنای
 معصوم در نه خوف و خشیت در در با لجه سعادت و شقاوت
 و ترقی و تنزله اختیارک تمام مرتبه مدخلر وار در **رشته ۷** بپورر در
 طالب کر کرد که کند و عجزنی و بیچاره کله و اما مرشد حضور نده مطالع
 ایلر و بقای بله که مقصود حقیق به وصول سیر اولر الا مرشد
 جهندن مرشدک رضاسی تحصیل انک واسطه سبله اولور و سجا
 بوندن غیر بولر و فای بولر کند و به سدد کوره و حله ظاهر
 و باطنی بر نه فدا ایلر و مرشدک ملاجی علامتی اولدر که طالب
 عالم و عارف اوله و علم و قدرتی بید کجه سلو کده سحر ایلر
 بعد برینک حضور نده یا عینتند روفا نیست توجه ایلر انک
 اولکر سعیدر با لکله محو اولور مرشدک توجه انمزدن مقدم
 کارینک تمام مرتبه بی حاصل لغز فسم ایلر بوب حلر تحقیق بو معنی
 مشاهده ایلر که نقد مشارل و مراحل و خن قطع ایلر نه کند و سیرنی
 مرشدک کمالی مطالعه سنده و جذبیه ایلر روفا نیستی برینک قوتی

یا ننده غایتده حقیر کورب نیجه بللق سبحنی مرشدک بر ساحتیله
 برار کوره میه **کاشف** ای برادر مرشد کامل طالبک کمال فضل
 و سزنیه ناظر اولدوغنک حکمتی بودر که بو طریق سالیک اولدوغن
 اول لازم اولان جمیع ارغنون کجکدر و جمیع طاعت و عبادت
 و علم و معرفتی بوللق در یاسنه انوب کو کلتر حق سبحا و تعالی
 عنایت بی عتده بعمقدرو مرات جمال حقیقت ابدیک بر نیک
 رونی رذ و تبولنی قبول بلک در زیر اساکت سدراسی کند و کیده
 و بوسوزک معناسی اولدور که هر کت علم کللی بی وصولنه مانع اولان
 لند و سنک علم جزئی سندن کجه مد و کیدر و روت کتبه بی وصولنه
 مانع کند و نیک روت جزئی سندن کجه مد و کیدر سایر روحی بویکا
 قیاس اولنه امدر طالب صادق حقه و اصل اولغنه ارادتی اولدور
 حقه و قدرتی قدرت حقه افنا تک کر کدر و لوافنا تک در حق
 طریق واردر بر اولدور که شارع حضرت علی الصلوٰه والسلام
 قبلندن مرنه بیورلش ایله انی طوبت مراد حق مراد نفسندن
 تعذیم ایلیه اول اولدور که نیجه نظام شرح مظهره مثبت اولغنه
 و اصل اولمشدر لکن بونا در در زیر امر بالذات نظام
 اولمخله لغه رخصت حاصل اولور و بعضی امده تهاون
 ایله نفس جیات بولوب موتواقتل ان موتوا مرتبه سنه ارمه
 امدر لغه بر ناب مناب محمد کر کدر که اکا کوکل و روت و لغن
 انک وار لغنه و جمیع خطوط و مراد انک خطوط و مراد
 افنا تکله سالیک فائیک مرتبه اعلاسی حاصل اولمخله

اولغنه مقصد اقصایه و اصل اولدور بو تقدیرجه بره ارادت سلم
 تسلیم قضا و قدر ابد کی عند اهل التحقیق امر مغرر در چونکه کمال
 صادق و ارادت صادق بولوب وار لغن مرشد وار لغنه
 نیوره ابرق اول طالب کند و بی بولوب کند و بی بولوب کند
 کند و وجودنده مرشد حقیقت بولور و انک مظهر اولدور
 تجلیاته قابلیت مقدار مظهر اولور مرشد مراندن اکا حقیقت
 نمایان اولور که کند و غیر انک بصیرتی کوزندن نمایان اولور
 قطب البدلا حضرت عاشق پاشا بیورر که **نظم** چونکه بو کجک
 بلیه سن بلک سن ، حکمه کللی طوماسن علی سن ، ابره شرفدن غریک
 فنده سن اولک سنگله جو بله ، ریزر کوک التی برودر تمام ، اول کجا
 کللی اوله ملک مقام ، بلکه برود کون سکا سب بر اوله اول ابرقندن
 یاقن کله ، مرنه استرکت بولان سنده سن ، بلیه سن کم شاه سن بنده سن
 بکک و فوللق قویکیسان اوله ، نه ابرق با قین نه این اوله
 جمله وارلق صرف اوله اول برکله ، فاموا و ملک و کشر بله در لکه
 فالیه سچ اوک و صوک و سچیل و قال ، بس اوله اولدم بزه مطلق و صلیک

کل شیئی باکک الا وجهه

اور نه برون کونور اوله سن و سن اول دکرده غرقه واره جانین
 عاشق و معشوق چون بر حرف اوله کبر و کند و محبتیه صرف اوله
 محو اوله بد حرف و صوت و اذن و ساز نیت لکسن کورینه اوله
 کند و بی کند و کوره کند و بیله باقی سن ابدیمیزم کلیم اوله
 سوزد و کندر بونده و شال اولدور ان عرقه واردر جسم و جان و عقل

حقله

ذات

فالدراول حی و قدیم ولم یزل ، سم ابد در اول حقیقت سم ازل
 عشق انگه در عاشق اول معشوق اول ، آخر اندن دار را که جسمه بول
 کند و سندن کند و به کند و وسیل ، کند و زین کند و زرا و لش خلیل
 عاشق ایدر وار انگه در توفیق ، توفیق ایدر سکا وار لوق طوف
 طوت انی سر ما به طب در اول سکا ، کند و زنگ ایدر کل کلے اکا
 قول ایکن سلطان اولان ابد ، و او در کتدر او حدک فالدراحد
 بونده مقصوده ایر بر آدمی ، روز ر قلسون و دستره حی اول
 بومر به به وصول طالب فنا بولغله اولور و طابک فنا بلیه تحقیر شده
 ارادتی و مرشدک نظر موهبتی ایدر و جو و بولور طابک سنی کند و
 کماله در کمال خود و جوده و وار لعه سبیدر هو تقدیر جبه طالب کمال
 و بو تحصیل ایدر بیکر عین نقصان اولور کمال طابک فنا سنده
 بقا سنده و کتدر چونکه طالب مرشدک نظر تسبیله جام فنا فی عشق
 و کند و بی و غیرتی جمله فراموش ایلیمه اکا بر علم ضرور حاصل اولور
 کند و کمال عدا ایلیمه سنی تدبیک سنده ر عین نقصان و باعث
 وصول اکلدر غیر سرمانه بعد و حیران ایدر کن بیلور و اولان
 کامل نظر نظر مقصوده و وصول متعذر ایدر یکی معلوم و مشهور
 اولور انتهی **رشته ۸** بیورر رو بکه بوندن چیز امید بر بوقدر
 ساکت و ایما کند و افعالک تصورین مشاهده ایدر بکلکن
 بله و کند و یک عجز و بر کشته کن عفت لطف و کرم ملاحظه ایدر
 محض لطف عنایت الهی یا التجا ایلیمه خواجه بها الدین قدس سر
 حضرت مرطابله بوصفتی امر ایلیمه بیورر رو بکه و ایما بی بونفته

بوصفته فو لئور **رشته ۹** بیورر رو بکه طالب کر کدر که ظاهراً
 و باطناً عیبند و حضور و مرشدک رضاسی طلبنده سنی ایلیمه
 سبحانه و تکا حضرت مرشدک محض فنا بیلیمه مرشدک رضاسی نظر
 محل اوله طالب بیکر نظر رضاسی مخلص بولوب کلکن نظر رضاسی
 محل اولاجی عمل اشکک و اول نظر رضاسی مرشدده با فی اولن غایت متعذر
 مکر که حی سجا و تکا تک توفیقی رفیق اوله که طابله آسان اوله ایدر
 من بستره ایدر و جل یعنی تحقیقاً بو حی تکا قولای کتور و کند قولاً
رشته ۱۰ بیورر رو بکه طالبه لازم اولان اولدر که و نیور و افود
 و کتدر وجود مرشدده متعلق اولان امورده بی اختیار اوله بیز
 اصلاً توقف و نزد و اولیمه و مرشدده لازم اولان دخی اولدر
 و ایما طابک احوالین تفحص ایلیمه اتمک زمان و وقتنه بر این
 اکا بیورر صلاح حاله مهم اولان ایشی اکا امر ایلیمه که طابک
 دخی مرشد اختیار بله اول اینه شروع ایلیمه **رشته ۱۱** بیورر رو بکه
 اصل علم جانین رعایت اتمک کرک و کند و حالنی کرک کرک
 و ایل طریقین هر بر بله کند و مرتبه لرنه کوره سو بلیتمک کرک خیر
 رعایت بیلیمه معین اولوب اصل قلوبی انجمنکدن حذر اتمک کرک و
 طابک تک درونی بیکر اتمک غایت مشکندر زیرا بونکر کمال
 در و نیه لک کمال مرتبه و فیکدر بونکر کله اختلاط تود و استلوج
 اتمک اول زمانده نافع اولوب احوال زیاده لکنه سبب اولور که
 اتمک اداب صحبتی کوندن کونه ارتق بلیتوب رعایت بیلیمه زیاده
 کوز دلیله و الا بونکر کله الفت باعث خطر و نکبت اولور **مصرع**

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
تاسیس ۱۳۰۲ هجری قمری

لی ادب را بآر نی و با ادب بودن خطاست یعنی او بستره عیب
 نون ادب ایله اولن بده خطا در او بک خطاسی وارلق بده ایله
 کند و بی ادبلو کورمکدر **کاشفه** خواجه حضرت مرنک اصل علم جانبد
 رعایت انک کرک و کند و حالنی کرک کرک سورد و قدرنک مکانسی
 اولدر که فتن عارفه علم ایله عین جمع اولسه و اولدر کشف عیبانی نفعی
 و ایانه مطابق اولسه کله عمل ایتوب شریفه ایله عمل انک
 لکن بوسه عارفک کاردر کله در افویا و افراد اولبا کار برده
 بروی ایانه عیبانی جامع اولما مشرکتم طلب الموحدين و قبله العباد
 شیخ محی الدین ابن العربی قدس الله تعالی عنه کتاب فتوح حیات
 کند و حالنی حکایت اثناسنده کند و سنک ایمانه عیبانی جمع ایله
 نعمته اظهار شکر ادوب بوسه مشرک فواجبت بین الایمان و العباد
 و هذا غریز الوجود فی الایمان فان منزلة الایمان لاکابر الایمان
 هنا اذا وقعت المعاینة لما وقع به الایمان فعمل طریقین لاصحاب الایمان
 یعنی بن ایانه عیبانی جمع اندم بونا در اولور مشاعرده که مشاهیر
 داریکن مشاهیر ابن قویوب ایانه عمل ایله بار و بومقام عارفکر
 ایانه سورجد و کی برده که چون انلمنومن به مشاهیر ایله عمل ایله
 ایانه عمل انزل لاجرم ایانه عیبانی جامع اولیمز خواجه
 علا الدین عطار قدس الله تعالی عنه حضرت مکر و حنی بومقاده
 شیخیه مشاهیر در مشفق اولدر قله رحمتدن اصل علم جانبد
 رعایت انک کرک و بوسه مشرک در انهمی **رشته ۱۲** سورد در دیکه
 ظاهر و باطن احوالنک افضل و اکمل حاله موافق نفعی یعنی سورد

انکدر دکلی انبیا و اولیا نا ائمه وارنجی بونک اوزره در رنده لایم
 اولان اولدر که ظاهر و باطن احوالنه موافق هر لحظه باطنیه نفعی
 کس انکدره و لایم مفعوله اختیار که اندن ظهور ایله کس نفعی
 ایله انی کند و دن محو ایله و عام مرتبه بله و اکله که حسی سنج و کله
 اکا اختار ایله و ب لاین کورد و کی البته کند و نک کند و به اختیار دن
 نافع و بیکر کدر و طایفه و حنی لازم اولان اولدر که مشرک خصوصت
 حضور و عیبته احوال باطنی به موافق علو الاله و ام ساین نفعی
 کسنده اول **رشته ۱۳** سورد در دیکه جیارک صفتی کورد کن
 مقصود تضرع و زار صفتک ظهور بیدرو حنی سجان و تقایه نوب
 و انابت در اول کورد بک صفتک علامتی مناجاته میل ایله
 خوابانه میل انکدر فالهها مجورها و تقویها حکمت بونده اولدر که
 چون بنده کند و ده رضا به میل کوره شکر ایله و انک اوزره خادم
 اوله و چون کند و ده عدم رضا به میل کوره تضرع ایله و حنی سجان
 و تقایه رجوع ایله و استغفار صفتنه توره **رشته ۱۴** سورد در دیکه
 عنایت ازلیه بی کورد کرک یعنی مطیع نظر سابقه عنایت ازلیه
 اولن کرک و اول عنایت بی عنایت طلب ادوب اکا امید وارلق
 بر لحظه غافل اولن کرک و استغفار حقیقظ ظهور دن توره
 در تک کرک **رشته ۱۵** سورد در دیکه ولایت بر برده نابت
 بر سر اولور که آنی کند و به قومیه اگر اندن بر قصور
 ظهور ایله رسه عذر ایچون اولور در داجنزا اولمز و آیت کریمه

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
تاسیس ۱۳۰۲ هجری قمری

و استغفار کن کند و صافق
 کرک و حنی سجان و تقایه
 آرلی چون بیکر کرک

الا ان اوليائه لا خوف عليهم ولا هم يحزنون . **حقیقته** **بورد**
 اندر ده یعنی اهل الهده ظهور طبیعت خوئی بود در اول اجلدن که
 الفانی لایرد الی او صافه . فانی اولان او صافه زود او **نور**
رشته **بورد** و بدیکه باطنه معصم باشد اولوب و طایفه
 معصم بجبل است اولقن کرک بوایک صفتی جمع آنک کالدرب جمع صورت
 باخیش معنی زرق . نبت مکن جز سلطان شرف .
زیمه صورتیده بوبله فامض معنی جمع ایک . بادشاه ملک معنی
 بی رت شک **کاشفه** **خواج** حضرت ملک باطنه معصم باشد اولقن کرک
 و بدیکر نیک معناسی اولدر که طالب بقده باطنی ذات بخت اوله
 و کوکل کوزر وجه مطلقن ابر لبه و باجمله ایگر جهانده جعدن غیر
 مراد اوله برسی وار به حقه فدا ایلیه فدوة الابرار شیخ فرید الدین
 عطار قدس الله تبارک و تعالی حضرت مقرر منطلق الطیر نام کنانده طالب
 صاوتک احوالز بیان صد دنده بیور شد در که **نظم** کز ترا کونید از
 ایمان برآه در خطاب اید ترا کز جان بزا . نو که این را و که آزر نشان
 ترک ایمان کبر و جاز از نشان . منکر کوی بد که این بس منکر است
 عشق کوز کفر و ایمان برزست . سابقا خون جگر در جام کن
 کند ارس در داز ما و ام کن . کز اصد عقبه ناکاه او فتنه . مال نبود
 چون درین راه و فتنه **زوحسین** بن منصور حلاجیه صورتی که کمان بند
 رتم نمیشده و پیش عین القضاة سمدانی قدس سره ایدر که طالب
 ابشی ندرت صاحبیده در ندرت ایله دکلد و طایفه معصم بجبل
 اولقن کرک و بدیکر نیک معناسی اولدر که کتاب و سنت

این کتاب در بیان حقایق است و در بیان حقایق است
 این کتاب در بیان حقایق است و در بیان حقایق است
 این کتاب در بیان حقایق است و در بیان حقایق است

سنت ایله عامل اولوب سالکک ظاهر نده ذره قدر شرح شریف
 وضعی اولینه نیکم قطب الموحدين مولانا علاء الدین افندر قدس سره
 نگاه سره بیور در پیش که طالب صاوته لازم اولان اولدر که
 و ایما جسمی ایله شریعتده و عقل و روحی ایله طریقت و حقیقته
 اولوب سر ایله بلا کیف و مسلکده اوله انهنی **رشته** **بورد**
 مشایخ کبار قدس سره نگاه ارواحهم فرار لرین زائر زیارت
 ایله بگر اولونک صفتنندن ز مقدار اکامش ز صفتله اول
 عزیزان فرارنده توجه ایدوب کامش ایله و لغدر فیض المعنیه
 اولور اگر حکم مشاهد مقدسه زیارتنده قریب صورتیک جوق انار
 وار در ایما حقیقته ارواح مقدسه به توجهده بعد صورت مایع کلد
 و حدیث شریف . صلوا علی جننا کنتم . نو سوزک صدقه ز
 و اهل قنبرک صورت مشایخ سن مشاهد که آنکه اعتبار بود
 اصل اعتبار انله توجه ایدوب و اندر زیارت آنکه صفتن
 اکامنه در بوجه ایله بلکه خواه بهما الدین نقشه قدس سره نگاه
 سره حضرت بیور در دیکه حق تعالی نیک خلقیده مجاورتدن
 مجاورت اولی در و بوبت انلرک مبارک ز بانلرندن جوق
 اولور دیکه **بیت** نو تاکی کور مردان را برستی . کورد کار مردان
 کدرستی **زیمه** قبر مردان برستش نجبر . اگر کن کار کنی
 مقصده ابر . و اهل الله مقابرنی زیارتدن مقصود کرد که حقه
 توجه اوله و اول ولینک روحانینی کمال توجهه وسیله ایله
 نیک خلقه تواضع حالتده کرد که هر نعدر ظاهر ا توجهی خلقه و حق اولدر

ایله

حقیقه مراد در حقه توجه اوله زیرا خلف تو واضح اول زمانه
 سخن اولور که خاصه حق تا چون اوله اول معنایه خلق
 حق تا لیک قدرت و حکمت انارینک مظا سر کوره و اگر
 تو اضی بو بنده اولیج اولور س اول نصبت اولور تو اضی اولر **رشمه**
 بیورلر دیکه طریقه مراقبه نفی و اثبات طریقین اعلی در وجیه
 اقریدر طریق مراقبه دن وزارت مرتبه سنه و ملک و ملکوتیه
 تصرفه ابرینک اولور خواطره اطلاع و نظر مویست ابد نظر ابدیه
 اوله دوکی باطنی منور قلمی دوام مراقبه دندر و ملکه مراقبه دن
 جمع خاطر و دوام قبول قلوب صلد بر بو معنایه جمع و قبول
 تسمیه ابدی و بیور و بلکه اینه اخوانزه کیدلده اصحاب بدن مرید
 باطنه اشتغال کوزن مشیدر کند و اختیار ابد کند و باطنی صفت
 اولور تا اول صفت انزوده باقی میدر و کلیدر کور ابد اول اشتغال
 تام مرتبه فایده ایدوب اول ملکه باقی فاله **کاشفه** خواجه خضر
 اصحاب بدن مرید باطنه اشتغال کوزن مشیدر بیور و قدرینک
 رشمه به دار بجه معنای اولور که نوع ان ظاهره بلوغه و اصل
 اولمقد عقل معاش صاحبی ولوب عالم ملکه تدبیر کند و بستند
 اولان امورده مختار و تصرف اولدوغر کبی گذک بلوغ معنیه
 و اصل اولمقد دخی عقل معاد صاحبی اولوب عالم ملکوتیه اشتغال
 و قابلیت مستند اولان امور تصرفه مختار و تصرف اولور اول اول
 حقیقه بالغ و پوشول کسند به درار که بلوغ نامی ابدیه بالغ اولور
 اولر شکم شیخ شراز کلشن راز زجه سنه بیورلر که **نظم** مکر

مکر بر بره و بستر که اولن . و بیکه دخی بالغ اولمدم بن
 و بیکه ابریک بالغ اولور . و لیک اولمسه اول غنلق اولور
 بو معاده سالک ظاهر عین باطن و باطنی عین ظاهر اولور و عالم
 ملکه کند و به مقوض اولان امورده دل و کی ایشی اشکله اولور
 کبی عالم ملکوتیه دست کند و قابلیت کوره دل بکر ایشی اشکله فادر
 اولور بو مرتبه نک دخی اهل ایک تسد بر قسم صاحب کدر یعنی
 ملکوتیه تصرفه فادر اولور جذبه ابد اول حالته دوشد که انا اولور
 زمانه اول حالته دوشکله فادر و کلدر و بر مشنه دخی حساب
 مقام درار و بو طایفه علیه دل و کی وقتیه عالم ملکوتیه در حال اولور
 دل کلدر کج انده دخی تصرفه فادر اولور بو ملکه حاصل اولور
 اختصار ظاهر و باطنی سالکده بر اولوب صاحب مقام
 خواجه خضر لیک کند و اختیار ابدیه باطنه اشتغال کوزن مشیدر
 کند و باطنی صفت مقدن اولور تا کور ابدیه که اول صفت انزوده
 باقیمیدر و بدیکر یعنی ظاهره کند و اختیار ابدیه تصرف اولور
 کبی باطنیه دخی مختار و تصرف لرمیدر و اسند کلر زمانه صفت
 باطنیه ابدیه متصف اوله بیورلری دیو باطنه اشتغال کلنشد
 اول اشتغال نکر کمال رسوخنه سبب اولوب صاحب حال اکن
 صاحب مقام اولدیلر دیکت استر قدس سانه نکانه الغر
رشمه ۱۹ بیورلر دیکه خاموشی کر کدر که اوج صفتدن عالی
 اولیه یعنی خاموش اولان کبی اوج صفتدن بر ابدیه
 اگون خاموش اولق کرک با خطر اتی کوزنک اگون و با خود

حقیقت ذکر ابله کو یا اولان کو کلک کرنی مطالعه تمکین
 با خود کو کلدن گذران ابدن احوالی باشد انک چون خاست
 اوله **رشته ۲۰** سوره لر دیکه خطرات مانع اولمز یعنی متمکن اولمز
 تقدیرجه زیرا بوندن بالکله احتراز شکدر اختیار طبیعی که برقی
 مقداری انک نغنده ابدن ماگه بر خطر وارد اولد اما فرار
 بولدر خطراتی منع انک کار فویدر بعضی اگا ذاهب اولشگر
 خطراته اعتبار اولیه اما متمکن اولمغه فو ما من کر کدر تا که خطرات
 کو کلده متمکن اولمغه مجاری فیضده سده ظاهر اوله بواجلدن
 باطن احوالی متخص اولمن کر کدر و مرشد امر بله مرشدک حضور
 و باغبینده مرید کندوبی اخراج نفس ابله نهی ایتمک ظاهر بود که
 باطنده متمکن اولان خطراتی نفی اچوندرو نفی خواطر اچون
 اخراج نفس اممک حکمی بود که مرخصی نمک بر صورت وارد
 انکله متلبدر باطنده متمکن اولان خطراتی نفی دخی بر معنی دیکه
 انک صورتی اخراج نفس ابله متمکن اولان خطراته مواظدن
 نهی ایتمک کر کدر **رشته ۲۱** سوره لر دیکه اگر عمر و فایده رسد نشانه
 نکا خواجه بهالدین نغشبنده حضرت نیک اولکی طرفیه لر بی جا
 انک کر کدر که تربیت جهتنبله مر خاطر دن اولدور
 طالبی مواخذه خوشدر یعنی انلر تربیت اچون مر خاطر دن
 اولوری طالبی مواخذن ابدن لر ایش و آخر عمر
 خلقک نرمنه اشتغال دن ملالت انلر ابدن
 دبر لر ایتمک بولر کندوره و اسل اولان فیوضاتی ایش

کلیه عبادت اولی با اشارت

کندوبی تخلیه انکدر و ایتمک کر
 هر وقت کندوبی
 ص

مراعات انملر **رشته ۲۲** خواجه بهالدین نغشبنده می خضر لر
 چون نقل ابدن لر ابدی که **العبادة عشرة اجزاء تسعة منها طلب الحلال**
 یعنی عبادت اولن جزو طغوزی حلال طلب انمکدر بوردن لر ابدی که
 حلال زرق کسب انمکده انکچیک ابله باغبانمن بوزمانده بخارندن
 انمکدر **رشته ۲۳** سوره دیکر که دایما اهل ابد ابله مصاحبت انمک
 عقل معادک زیاده کنه سبدر **رشته ۲۴** سوره دیکر که صحبت سنت
 موکده در سر کون و با خود مر ایکی کونده بر بو طایفه ابله صحبت ابد
 بولرک اداسی کما موصفه رعایت انمک کرک اگر بعد صورتی واقع
 اولور سه ابده برو با خود ایکی ابده بر کدو نک ظاهر و باطنه متعلق
 احوالندن عبارت و اشارت ابله علی وجه امکانه برینه بلدیک
 کرک و کدو اولدوغی محله برینه مشغول اولمن کرک تا غیبت کلکی
 واقع اولیه **رشته ۲۵** خواجه علاالدین قدس سانه نقالی ستره العزیز
 صحبتده و دیدر که مطلوب فایب غنطنده در طلبه بله قدرت
 یون اول طلب می سزک غنا بنگر در بوردن بیدر که تاخیر بله
 زمانی کلک اچوندن بوردن سبب الدن صا لبوردن لر اولمز
 بولر که قند بولر **رشته ۲۶** سوره دیکر که بن مشکف اولوم
 که مرکم بو طریقه تعالی دایله داخل اولور سه نه البته تحقیق
 ابر شوره بوردن بولر که خواجه بهالدین نغشبنده قدس سانه نکا
 ستره بکا تعالی ابله امر ابله بوردن ستره ده که انلره تعالی ابله
 اولان دخی تعالی انک اوزره بم البته انک اثر و نغشبنده
 مشاهده ابد بوردن **رشته ۲۷** سوره دیکر که بو طایفه مقام توبندن

کلیه عبادت اولی با اشارت
 ابله بلدیکر کسب

خبری برده بلک اولر شدی هم ابدی بود که بونری مقام نمکینه
 اکمن اولر امیش سر کیمکه بونری نمکین حالنده بولوب بونری نمکینه
 ایله عمل ابلد بیه بی بهره فالدی بلکه اولر کیمسه زندق اولمن
 حونی واردر مکر که غایت ابدوب کند لرنی اکه کوشره ارنی کل
 قدس انه نکا سره پوشیده دکدر که لمون مشایخ طریقت
 قدس انه نکا سرار هم یا نکرده سالکه واردا اولان اولر
 سالک کونکون منرد اولوب مطمن اولمقدون عبادت در
 دیشلر که سالک کونکون کشفه اججاب اورنا سنده منرد اولر
 نغک صفتی کاه غایب اولوب کاه ظاهر اولق سبیل
 یعنی صفات نفس غایب اولدی کشف حال اولر اولر لجه
 محبوب اولمقدرا الله سالکی بو مقادده اکمن اولور احوالک لمونی
 جهنندن صفات متقابله مابیننده قبض و بسط و سکر و صحو
 کبی و بونکرک امالی نه وار بیه نمکین داخی مشایخ اصطلاحا
 کشف حقیقت دوامندن عبادت کونکونکون موطن فریده اطمینان
 واسطه سبیله لاجرم بو مقادده سالکی اکمن اولر زرا نمکین صاحب
 علم لدن مرتبه سینه ابر شمشدر اکل و شرب و بیج و شری و نوم
 تعقلده ده و سایر صفات بشریه ده اهل ظاهر کبی در مهبندی
 امور طبیعیه ده اهل نمکینه تعقلد ایدو ریاضت و عبادت بر
 آنک خواجه علا الدین قدس انه نکا سره حضرت نری بونری
 اوزره زندق خطر نی موجدرا ماشول زمانده که لمون قطب الموحین
 عوث الخفین شیخ محی الدین العسری و انکر انبار

این کتاب در بیان صفات سالکان است
 و در بیان راه حق است
 و در بیان صفات سالکان است
 و در بیان راه حق است
 و در بیان صفات سالکان است
 و در بیان راه حق است

ابتاع قدس انه نکا سرار هم مصطلح اولان نمونه حمل اولر
 اول نقد وجه صاحب نمکینی کلمقدون نموننی اکمن شکل و شکر کوزرا
 حضرت شیخ قدس انه نکا سره کند و اصطلاحا حانده بونری در
 اکثر مشایخ فائده لمون مقام ناقدر لکن نرم فائزده لمون جمیع
 مقامات اکمل و افضلدر و بنده نمک بو مقادده ماشول حالدر که
 حق نکا کند و شانده بورد که **کل یوم هو فی شان** و نمکین نرم
 فائزده لموننده نمکیندر صاحب رشحات علیهم الرحمة بورد
 محذوم استادم مولانا رضی الدین عبد الغفور علیه الرحمة حضرت
 بورد را دیکه شیخ رضی انه نکا عن حضرت نمکین نرم فائزده
 جمیع مقامات افضل و اکملدر بورد و شکر لدن مراد بولوب
 دکدر که سالک مرزبان نجلیات بی نه سایندن بر تخیل ایدو
 اولر و بامدرکات بجد و فایندن اکابر مدرک معلوم اولر بلکه مراد
 اولر که سالک حقیقت بی رنگ اولوب ذات بخت بی کیف
 و کدن عبادت اولن اصله مطابق اولر پس اول ذات بی کیف
 که نسبت **کل یوم هو فی شان** بجه واقع و ثابت اید بونکون
 حقیقتدن مرزبان بر در لور نمک ظاهر اولوب انی کند و
 تابع ایدو و آنک حقیقتک جمله رنگه نسبتی برابر اولر بلکه مراد
 شئونات الهیه دن بر رنگه رنگند بکن کند و حقیقتند
 بی رنگ اولر نه کم و بیشتر در **بیت** نمک من و رنگ من نمکین
 نه بقرا ایم و نه بقضل نه صبایخ **ترجمه** نمک من رنگ
 باسندن اولشم عاری نه بقرا ایم و نه بقضل نه صبایخ

این کتاب در بیان صفات سالکان است
 و در بیان راه حق است
 و در بیان صفات سالکان است
 و در بیان راه حق است

و شبیه بود قدر که مرزنگه طرا و لوب نسبتی جمع رنگه برابر او کوی
 لکن کند و حقیقت مندونی رنگ اولان کسه اکلمتی سرز مانند
 بر مرنه ده ثابت و بیغم اولوب صاحب تکلیف اولان کسه
 اکلمقدن مشکل و دشوار رکدر دانه نعا علم **ذکر مرض ذوق**
حضرت خواجه علاء الدین قدس سره نعا ستره خواجه محمد
 قدس سره نعا سره الا علی حضرت مرنیک خط شریفیله کورلشدر که
 حضرت خواجه علی الدین قدس سره مرض اخیرده اصحابه بیورد
 شول نشنه که بنده ظهور ایدر ظاهر تضره سینه متعلق کند و
 جالکوزا کایا س ایلک منظر ظاهر و باطن حضور فی رعایت ایلک
 رعایت ایتوب بجا تقلید ایدر سر متوق و بر نشان اولور سر
 و بیورد دیگر که دو سطر و غریز کتدر و بعضدی دخی کیده بور
 الیه اول عالم بو عالمه کدر بوسوز ایشا سنده نظر شریفی
 بر سبزه زاره متعلق اولدی بری دیدی که نه کوزل سبزه زار اولور
 بیورد دیگر که خاک دخی کوزلدر بو عالمه هیچ میل فالما شد بر بون
 غیر که دو سطر که لر زری بولما یوب شکسته خاطر دو نوب کیدر
 دینه بو مرضده اصحابه بیورد دیگر که رسم و عادی ترکا ایلک مرنه که
 خلقت عادی ایلک خلافت ایلک بری بر مکوزه موافقت
 ایلک نبی صلی الله علیه و سلمک بعثتی رسوم و عادات بشری
 یقین اچوندر در بر بر مکوز که کف حایینه صغوب سسر کوز
 کند و کزنی نفی ایلوب آخر ایشا ایلک دهر کارده غریبه نظر
 ایلوب ممکن اولدغی غریبندن دونک صحت سنت مؤکده در

کلمه کبریا
 در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

مؤکده در بو سننه مداومت کوسر و ب عموماً و خصوصاً البته
 صحت ایلک اگر بودنلن امور او زره که استقامت کوسر
 مرکز بر نفس استقامت مرکز حاصلی اول نشنه اوله کر کدر کیم
 دو کلخی غمیرک حاصلی در دوا با مرکز احوال کز تر قده اول کر کدر
 و اگر بود صبری ترک ایدر سکر البته بر نشان اولور سر نشان
 کلمه توجیدی آوازله دیگره باشلد بلر و آخو جیا نرند حضور
 اصحاب ده بو حقیقت حقه بیورد دیگر که بکرمی بلدن زیاده در
 بنم ایلک ایلک بننده نه دخی اینه دوستلن دار در اول
 دوستلن متغیر اولسه کر کدر و یوفیق ک غیبتند و یوفیق
 بیورد مشر که بن اندن راضی نه کم رسول صلی الله نعا علیه و سلم
 صحابه رضی الله نعا عنهم در راضی ایدر بر کجه یوفیق ایلک
 با بننده بر سوز بخش ایدر و انر یوفیقی کند و با طهری نسبتی
 شریف ایدر اتحاد معنوی سوز متعلق سوز سولیم شریف ایدی
 اول سوز قایب تو سین او ادنی معاسنه مناسب ایدی کت
 نر عده اول کچه اکوب دیدیلر که بر کچه خود بنه ایلک بیسنده
 بر سوز بخشدر که اول سوزی ایدر یوفیقی کسه بلر و اول کچه
 تا کیدر نما جهت سبله با د ایدر ب بیورد دیگر که اگر چه کم اول کچوده
 دافع اولان مصاحبت صورت عتابده ایدی لکن باعث محبت
 و شوق ایدی و مرض اخیرده یوفیقی چون با د ایلک
 و بالجله خاطر مبارک لری یوفیقده تمام لطفت ایدی و مرجاه
 و ایش که یوفیقده وارد اعلت نامه ابو موسی در د مرض

حضرت خواجه علاء الدین قدس سره
 در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

دانش حکم مؤکده

اجزده کلام بحر لطایفی کاسی رضا و وجد و محبت و کاسی عشق
و شوق و مودت و کاسی نصیحت و حکمت منقلب واقع اولیا
و کاسی خلقه و کاسی خیر ایدر ایدی و مبارک زبانه نزلدن چاک
اولان گفتار حکمت شعار دارند بر بوبیت دخی که **بیت**
مانیما نیم عشقت انشانت منتظر تا اتش اندر نیفتد
ترجمه زبانتا ز سپنک عشق بزنی بغماغه نار منتظر در زبانه
اتش و دشمنک عشاق زار **ترجمه** و مرضی شد اولد قده مکرر بر
دی که بن خد شده صورت و معنی بهلوانیم اهل من فرید و هل
من فریدی جوق دیدیلر و بر لری خواجه بهاء الدین نقشند
قدس سره حضرت نیک و خانیستنی حاضر کورب و انرا ایدر خلی
سوز سولتوب بری بر لیه دیوب استندیلر و کند و نک کید و
طور ماسی باینده بی اختیار لغن بیان ابلوب اصحابه و مشرکه
بزم کیدب طور ما فر خصوصنده ایکی فرقه اولمش سر سوز کز
بر کدورک مابن دخی انک اوزرینه اولام و مرصن اولمزدن ان
ش کون مقدم آخره کتمک اختیار ایدب تا کید بیور مشرک اید
ایرق بوستندن دو نمزم و حسته لکلر نیک سبب زاده بهما
اغربی و بیل اغربی ایدی و صاحب فرانش اولد فلر نیک
ابتداسی تارنج بجز نیک سکر یوز ایکنج سنه سی رحمتک ایکنج کون
واقع اولان سنه کونده اولوب و دار القارزه ارکالدری
ماه فر بورک بکر پنج کونی واقع اولان چهار سنه کچه سی یا تو ناز
سکره واقع اولدر و قبر شریفی سریه نوجفا نیانده

نیانده دروینده خواجه محمد با رسا حضرت نری قدس سره بار مشرک
خواجه علا الدین قدس سره حضرت نریک جمله درویشلر نزلدن
بری حضرت خواجه نیک انتقالندن تخنا قرن کون کچد کد صکره
سنه فر بوره شعبانک بکری سکر نزه شبته کچه سی خواجه
حضرت نری واقعه سنده کورب بیور مشرک حق سبحانه و نیک
بزه ایدو کی احسان مجله نمرک اعتقادندن عالی وار تون در
و بیور مشرک که سر نه وار یه نمرک ایچکوزده قویب کتدم
او کوزده برسوزن یا توردی و اول اکنه بی اللریه الوب
ایقلری الته قویب بیور دیلر که بو معنا نیک ظهوری کیشیک
حق در که بو سوز نیک او بستنده طوغ و طوب سچ بر جانیه
میل ایلیمیه دینه خواجه حضرت نری بیور مشرک در که خواجه علا الدین
حضرت نری قدس سره کتا سره بدی یوز طفتان بنش شینا
او ایلنده آخونه انتقالندن بدی میل مقدم سریه
جفایانندن خواجه بهاء الدین قدس سره زیار فی منینه
بخارا یه متوجه اولوب اون بدی کونده بخارا یه و اصل اولو
و سنه فر بوره شوالنک او ایلنده کیر و فر لکرسنه مر حبت
ایلدیلر رمضان برامی کچمه سنده بخارا ده بولینش اید
درویشلر نزلدن بری اول کچه واقعه سنده کور و بیکه خا
بیوک بر بارگاه فورلمش و خواجه علا الدین خواجه بهاء الدین
ایله اول بارگاهک یاننده طور لر و معلوم اولور که بو بارگاه
رسالت نباه صراحه لگا علیه وسلم حضرت نریک در

خواججه بهما الدین لغت بنده قدس سره حضرت رسول ص
نگاه علیه وسلم ملاقات آنکست ایچون اول بار کا به داخل اول
در هر نفس که تمام باشد و بسط ایله طشره جنوب بپورر که
بره بواجسانی ابتدا بکر که هر کبککه بنم قبر مک سر طرفندن بوز
بر اوک مدفون اوله بن امر الهی ایله اگا شفاعت ایتدم و عطا
دعی سر طرفندن حرف فریخ برک شفاعتن بر دپلر و بزم محبت طشره
اک کتبه بر فریخ برک شفاعتن بر دپلر و بزم قدس اینه نگاه اسرار
خواججه حسن عطار رحمة الله تعالی بونلر خواججه علا الدین عطار
حضرت نیک فرزند ارجمند لری و بنجره و لا بتلر نیک ثمره طیبیه
ولسند لری ایام طفولیتده خواججه بهما الدین قدس سره
حضرت نیک منظور نظر کیمیا انزلی اولمش در روایت ایدر که
بر کون خواججه حسن بر الای او غلام بختلر ایله باغ فرارده اونبار
امیش و خواججه حسن بر بوز اعزیه سوار اولوب بار او غلام
بانجه سکر در ل امیش بو ائشاده خواججه بهما الدین حضرت لری او
او خواججه یوب بونلرک بو وضعن کور یکجک بپور مشر که عنقریب
او او غلام بختی سوار اولوب ذی شوکت پادشا هر بونلرک
دکامنده بیا ده یور دپلر و بو قصه نیک ظهوری شول و جمله
واقع اولمش که خواججه حسن حضرت لری خواسانه کله کده باغ
زا فایده میرزا شامری کور که وار مشر میرزا انلره بر فایز بختی
و کمال محبت و اخلاص لردن خواججه نیک قولتوغت کیم
کند دلر بندر یک مراد ایدر نوب بر الیله اوز نیکو

اوز نیکو سن طو نوب و بر الیله قاترک عاتقن طو نوب خواججه حضرت
بندره جک زمانده قاتر سر کشکک ایدوب الوب یور یور یکجک
میرزا قاترک عاتقن محکم طو نوب الیقو من قصد یله بر فایز اوم
خواججه نیک رکابنده بپور مشر اند لصر که قاتر آرام امیش خواججه
حضرت لری بو حالتی مشا هده ایدر یک قاتر دن انوب کجی راطر فایز
اولوب نیاز و تواضع امیش و زمان طفولیتده بوز اعزیه
و خواججه بهما الدین حضرت نیک اول عالنده عنقریب ذی شوکت
پادشا هر سنک رکابنده بپور بپور و عدده بپور و قلین
میرزا یه نغصه بیل حکایت ایتمش و قاترک دخی سر کشکک سر
ظاهر اولمش و ذکر اولنان احوالی استبدوب بو حالتی دخی
مشا هده ایتد کلرندن حاضر اولنلرک خواججه بهما الدین نغصه
قدس سره حضرت نیکه اعتقاد و یغین لری زیاده اولمش حضرت
مخدومی یعنی مولانا عبدالرحمان جامی قدس سره کنان نغصه
الائنده ذکر اتمش در که خواججه حسن حضرت نیک قومی جذبه لری
و ایدمیش سر نه زمانده که اسپنلر جذبه صفتله تصرف ایدر امیش
و تصرف ایتد کلر می کس نی بی بو عالمه شعور و حضور مرتبه سندن بخود
وی شعور کت مرتبه سنه ابر شدر و ب غیبت و فنا و وقتی که
ارباب سلوک کن بعضی سنه بپور مجا هده و لصر که علی بیل الله
میشد و لور طاقا و ایدر لری امیش ما و را انهم و خواسانه طاب لری
میشنده انلرک کیفیت و تصرف لری نیک تمام مرتبه استهوار و ایدر
هر کبککه انلرک دست بوس شرف یله مشرف اولسه البته پسته

ند مجت اولوب عیبت و بی وجود لوق دولتی اکال و درود
 شویله استماع اولمشدر که بر کون صبا حدن کیفیت خالایله
 شکیف ایکن سعادت خانه لاندن طشره چشمه کیم نظر شر بنظر طوقندیه
 جمله مست با و ده بچودی اولوب کند و اردن کتتار خواجه حضرت ملکنیک
 در و بشلرندن بری ستر مبارک حجاز غریبیه سراته او غرا و بیلر
 و عیبت و بی شعور و جبرت انار سر شیره لاندن طاسر و نایبان
 ایدی کاسی که جارسومی و بازار دن کچیدر اوضاع و اطوار دن
 شویله نسیم اولنور دیکه انی بر کیفیت باطنی مخلوب نمک خلقتکنا
 کلوب کتمه سندن و کفت و کوسندن چند ان شعور و عیبت
 نه مولانا جامی قدس سته تکا ستره سوپر لر ایدی که بوسلردن
 بر غریز که بو فقیر انک خدمت ابر شمش ایدی در لردی اول درود
 کاری بو ایدر که دایا خواجه حسن حضرت ملکنیک صورتنه مرافق ایدر
 و خونیله ولده انلرک صورتنی حفظ ایدر وی انلرک صورتنی حفظ انک
 بر کاتبه خواجه حضرت ملکنیک جذبه لری صفتی اول در و نیه سراته امینش ایدر
 و خواجه حسن حضرت ملکر اول عصر اکا برندن بر نیک التماسید که کند و کمال
 محبت و اخلاص و زره ایدی خواجه کلا قدس سته اسرار هم طریقیه بر رساله
 باز مشلر در اول رساله دن بعضی بودر که علی وجه التبتن ذکر اولنور
 بلکل که طایفه عیبه علایمه نیک زادانه تکا فتوح هم سلوک و طریقیه
 جمیع مشایخ سلوککات احلاسی و مطلب احلاء ارباب طلب اولن
 حضرت حقه موصل بوللر کافر بیدر زیرا بونلرک سلوکی وجه احدیتدن
 حجب تعینانی رفیع انلرک را نخلین وجه احدیت که کله سار ایدر خواجه

محو ایله فایله مرتبه و حدنده حتی سبحا جلالی اشراق ایدر ماسوا
 بالکلیه احواف ابلر و حقیقتده سابر مشا بکک نهایت سیرای
 بو طایفه نیک بدایت طریقیه بیدر زیرا بونلر اول مرتبه ده
 سر حد فنا به و اصل اولور در بونلرک سلوکی بعد انجذب به در بعضی محل
 نوجدک تفصیلدر که وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون
 ای لبعرفون سند عا سجنه عالم و ادمک خلقتدن وخی مقصود
 سپان بودر و فنا که بو طریقیه شریفه به مشغول اولوق دلیله لر اول
 بو طریقیه کیمدن اخدا تیشلر ایدر یعنی بر لر کیم ایدر انک صورتنی
 خاطر نه کتور لرنا که اول بچودک کیفیتنی پیدا اوله اند نصکره اول بچود
 الدن فنا بوب برک صورت و خیالیده بله که اجنه روح مطلقه
 سویدا ای قلبه متوجه اولار و کند و سنی اول بچود لغه طیشره لر
 مرنه قدر که اول کیفیت قوت طوته سالکک بو عالمه شعور ازاد
 و بو معنایه بو طایفه بننده عدم و عیبت دیر لر بوجهندن و بشلر
بیت وصل اعدام اگر توانی کرد کار مردان مردمانی کرد
ترجمه وصل اعدا نه فادر یک اگر مرد مردان در سر سن کیم
 و چون بچودکک و نسبت شریفه بر مرتبه به ابر نیه که اسلا
 خیرک وجود نه شعور قالیله اکافنا دیر لر حضرت مولانا جلال الدین
 رومی قدس سته تعالی سره العزیز سوپر لر که **شعر** سباس
 آن عدمی را که مست ما پر بود ز ذوق این عدم اندجهما و جا بود
 بهر کجا عدم آید وجود کم کرد زهی عدم که جو آمد وجود از او فرود
ترجمه سباس او بونلر که تمیز اولنور بو بونلر بولدر حیا نیله جا وجود نمود

بعد الوصول سالک اولور ایدر
 و فنا بونلرک سلوکی اولور
 و عیبت و بی شعور و جبرت
 انار سر شیره لاندن طاسر
 و نایبان ایدی کاسی که
 جارسومی و بازار دن
 کچیدر اوضاع و اطوار دن
 شویله نسیم اولنور
 دیکه انی بر کیفیت
 باطنی مخلوب نمک
 خلقتکنا کلوب کتمه
 سندن و کفت و کوسندن
 چند ان شعور و عیبت
 نه مولانا جامی
 قدس سته تکا ستره
 سوپر لر ایدی که
 بوسلردن بر غریز که
 بو فقیر انک خدمت
 ابر شمش ایدی
 در لردی اول درود
 کاری بو ایدر که
 دایا خواجه حسن
 حضرت ملکنیک
 صورتنه مرافق ایدر
 و خونیله ولده
 انلرک صورتنی
 حفظ ایدر وی
 انلرک صورتنی
 حفظ انک بر کاتبه
 خواجه حضرت
 ملکنیک جذبه لری
 صفتی اول در و
 نیه سراته امینش
 ایدر و خواجه
 حسن حضرت
 ملکر اول عصر
 اکا برندن بر
 نیک التماسید
 که کند و کمال
 محبت و اخلاص
 و زره ایدی
 خواجه کلا
 قدس سته
 اسرار هم
 طریقیه بر
 رساله باز
 مشلر در اول
 رساله دن
 بعضی بودر
 که علی وجه
 التبتن ذکر
 اولنور بلکل
 که طایفه
 عیبه علایمه
 نیک زادانه
 تکا فتوح هم
 سلوک و طریقیه
 جمیع مشایخ
 سلوککات
 احلاسی و
 مطلب احلاء
 ارباب طلب
 اولن حضرت
 حقه موصل
 بوللر کافر
 بیدر زیرا
 بونلرک سلوکی
 وجه احدیتدن
 حجب تعینانی
 رفیع انلرک
 را نخلین
 وجه احدیت
 که کله سار
 ایدر خواجه

بچنگه کلمه عدم محو اولور وجود آمدن زسی عدم که کلوب با بلدی وجود
 و حال عدم تر نشسته بونست محمود بک ترا بدنده و صفت
 بخودی صرف نکست مقدّمه ظهوره خواجه بها الدین قدس سره حضرت
 پور مشرور که **مطلع** مرآمان وجود بان بخودی ده **ترجمه** کور بونتر که
 برینه در زسی نو کند یکی او غیبه و بر خرا که خواطر تشویش در
 حضرت مرشدک خالنی خاطرده احضار ایله امیدور که مستدفع اوله
 اگر مستدفع اولر نه و ماغذین بر نشسته اخراج ابد بر کسی اوج کرده
 ایله نفسی بو فارو بکه اندر فکرة طریق مذکوره مشغول اوله اگر چه
 دخی دفع اولیوب نه خواطر حدوث ابدیه جک اولور سه لازم
 اولدر که بعد التحلیه طریق مذکور اوزره اوج کرده است **مخبر** است
 ماکره انه قولاً و فعلاً و خاطرّاً و سامعاً و ناظرّاً لاجل و لا قوة الا
 بیه و کواکب زبانی برینه موافق ایدوب **یا فعال** ذکرینه
 مشغول اولنک دخی و سوسه و فغده تا بر کلتسه وارد
 و بو طریق بر وجهله مداومت و ممارست ایلمک کر که هر که بیج بر نوله
 بونستند خالی اولیه اگر بر دم غفلت واقع اولاجی اولور سه ذکر
 اولدوغی وجه اوزره کار محموده مشغول اوله و دایما حاضر اولو کونیه
 دل ایله هر حالده بونسته ناظر اوله و با جمله کلوب گنمده لوب صامت
 بیوب ایلمکده یا تو اولومقده بوصفت بلکه اولنجیه دک مقام حضور دن
 غافل و ذاهل اولیه و بر همه مشغول اولنک و بلده که تمام مرتبه نشسته
 و نیاز ایله کند حضرت جامعه سنده بود عالی اوقیه **اللهم کن جنتی**
فی کل وجهه و مقصدی فی مقصد و غایتی فی کل شیء و بلجائی

بلجائی و ملاذی فی کل سنده و سم و دیکلی فی کل امر و تولنی تولی
محبتة عنایتة فی کل حال خواجه حسن حضرت نری قدس سره سلبه
 خواجهکان طریقه سسی اوزره بهار لرک بوکی التنه کبر و بختنه لکری
 انری صنعت بهار لکدن فور نار لر امیش شول زمانه که سنجر جاز
 غر مبتله شیرازه کمشرا اول و یارک اکا برندن برینه که کند و رکن
 مرید و مخلص امیش مرض طاری اولمش امیش خواجه حضرت نری امیرک
 مرض نری بارینه تحمل امیش اول کسینه صحت بولوب خواجه مرض
 اولوب اول مرضده دنیا دن نقل امیش و فانی سکر نوز بکری
 الی قربان برامنده دو شبته کچه سنده واقع اولمش و غش مبار
 شیراز دن والد بزرگوار لری مدفن اولان جانیانه نقل امیش و
 حسن عطار حضرت مرشدک او غلری خواجه یوسف عطار علیه الرحمه
 که شیخ بها الدین عمر قدس سره سنده روحه ایله سم عصر امیش و با نوز
 در اسلات و مکاتبات واقع اولمش امیش خواجه جمید استدا مشکندر
 حضرت نری قدس سره پور مشرور که بر کون شیخ بها الدین عمر قدس سره
 مجلس شریف بنده اکلدی که اکا بر طریقه نقیدن بعضی ذکر و فغده
 ایلمک امر ایدوب و جس نفی ذکرک شرطی طومشدر شیخ خدیمر بزرگوار
 جس نفس منور جو که طریقه بقیدر و بو طریق شرطی اولاجس نفس
 حضرت نری بوسوز خواجه یوسف حضرت نری و اصل اولنجی حضرت
 شیخ یاز مشرور که شوبله استماع اولوندی که حضرت شریفک جس
 طریقی نفی امیش سر و پور مشرور که مشایخ طریقه نقیدن قدس سره
 اسرار سم بیج بر جس نفس ایله امر ایتمه مشرور حال بوکه خواجه بها الدین

هرن

حضرت زرد انزلک خلفا سی قدس الله تعالی ارواحهم طریقه ذکر کرده پس
ایله امر ایدر لر امیش نزنه و جمله حبس نفسی نفی ایلر نر شیخ بها الدین عم
حضرت مری خواجه یوسف علیه الرحمه خدمت نیک جو اینه شویله یور
نرم یوسوزون مراد نر انزلک طور لر نفی و کلدور و جو ایده اجال
ایهام ایلر **شیخ عبدالرزاق رحمه الله تعالی** بونر خواجه حسن
اصحابک اولوسی و جمله خلفا سندن بر سیدر بونلرک طریقی نیت
رابطه به سنی انک امیش بر کون سید قاسم نر نر حضرت مریک ملا نر
کلمت امیش سید حضرت مری انره برورش طریقه رابطه ده خلی استی
ایلیوب و میسر که ناسنک نسبت طریقی خوندز یعنی نسبت طریقه
خوبنی سکا مخر در حساب رشحات علیه الرحمه ایدر که خواجه عبید
ناشکندی حضرت مری بر کون بر مجلده که اجماندن چون که حاضر ایدر
سور و بر که ابتدای حالده اکا بردن بر نیک صحنده نزه مشایخن
بر طه اتفاق ملاقات واقع اولدی و خواجه حضرت مری اول مجلده
ملاحظه دن اولوری شیخ مذکورک نامنی اظهار ایلوبه یور و بر که اولی نر
اما قرنیه خارجییه ایله معلوم اولدی که اول شیخ عبدالرزاق ایدر
که نری تصرف ایلیوب غلبه بالطنیه سن اظهار ایلیوبه اول مجمع غیب
عالی مجمع ایدی و غزیزدن چون کسسه حاضر ایدی بندخی کند و نیت
حفظ ایدر کندومی کند و نیت حواله ایلم اولدی بو معنای طویله
بنی تصرف اینکده سبب دخی زیاده ایدر ایکی کوز لرین کاد کوب
کلبه کما متوجه اولوب والینی کاه اوزره و کاه کتقم اوزره
دبله در که نیم اوزره بر لوک بقه بن حبت دیزیم اول بوک

بوکی بنه که حواله ایدم چونکه انک تصرفی دفعی معلوم ایدی نیت
و کل ایدم انی یکدم انک توجیهی اصلا بجا اثر ایدی بار کند و اوزره
دوشدی شویله متاثر اولدی که اضطراب بدن در لیدی و تصرف
ایده مدو کندن نجل و منفعل اولدی بندخی بر و غزیز اولوب
نجلت جکدو کندن نر منده اولدم آخر کندومی اکا نیت ایلم
که نه و جمله دیر سه تصرف ایلیوب ولدخی بو معنایه اقف اولوب کیر
بنی تصرفه قصد ایدر نیت تصرفه فا در اولی حق غایبه و منفعل اوله
دو حجاب ایدر و کدن مجلدهن فالعوب طشره کتدم **مولانا حامد**
الدین بارسای بلخی رحمه الله تعالی خواجه علا الدین عطا حضرت نیک
خلفا سندن را تدای حالده خواجه بها الدین نقشبند قدس
تکاتره حضرت مریک شرف قبول و صحبت علیه مشرف اولوب
خواجه حضرت مری بونلرک نر بیستی خواجه علا الدین قدس نر حضرت
حواله ایلیوب انزلک خدمتده تکمیل و اکمال درجه سنه ایشکدر
ورع و تقوی ده کامل و رعایت اداب نر بقیله متحقق اولوب
محافظة احوال و اوقانده اهتمام تام لری داریش خواجه عبید
ناشکندی حضرت مری بر سیدر لیدی که مولانا یعقوب جرحی علیه الرحمه
ایر شیک نیتله چونکه سر بدن روان اولدم بلخده مولانا حامد الدین
بارسا حضرت نر نیت ملاقات ایدم چون مراد ایدر بر که طریقه خواجه
بزه بیبا و تلقین ایدر طریقه بی انزلدن قبول ایلم چونکه مولانا
یعقوب خدمتده متوجه اولوب انزلک خدمتده ایر شیک نیتله
ایدم قبول ایلم چون ابرام ایدر خاطر منجذب اولادی

بیور و دیگر که بزه باری و لغز رخصت و رکن که سره طریقی است
 بیان ایلمیم شاید که بر زمانه کو کلک بعضی کسند لری بو طریقیه زین
 آنک استنبه و با خود طابلسنرون بو طریقیه ارشاد مراد اولد
 بو طریقیه سزک معلوم اولد انده نیکه بو طریقیه بیایدوب بیور دیگر
 اکثر ناسک استعدادی بوجه او زره در که بو طریقیه ده از زمانه
 حاصل ایند کبری جمعیتی سار طریقیه ده جوق مدینه حاصل ابدیه
 و بو طریقیه بلک سزه مهم اولسه کر کرد اتفاقا تا شنکده کتد و کتد
 بر بلوک اجابیده اولد بیکه بز دن بو طریقیه خاصی رجا ایلدیر معلوم
 مولانا حسام الدین حضرت نرنیک بزه طریقیه خاصی تعلیمده ایند کار ابرام
 و مبالغه بوجندن او توری ایش وینه خواجه عبید الله تا شنکده
 حضرت سوز مشرد که مولانا حسام الدینک او فانی شیخ بهار الدین
 عمر او فاندن بلکه شیخ زین الدین خوانی او فاندن مضبوط اید
 با وجود که شیخین نر بونیک اوراد و اذکاری سجد و بشمار اید
 مولانا حد نرنیک محافظت اوقات و رعایت حالاته کمال مرتبه
 سعی و استقامت می داریدی صبا حدن اکنده نازینه دک قبوله
 وقتندن غیر بیده خلقک کند و لره ملازمان جایز کورب لکن اکنده
 نازندن صبا حد دک اصلا حضور شرفیله کیمسه اولمز ابدی فانی
 شریفه لر فایت مضبوط و محفوظ ابدی سجد و اشراق و ضعی ناز
 سایر سنتی و نرنیه لازم فاشل ابدی و بود کلو عجب دنی و جمع
 اداب شریعتی جمعیت خاطر ایلد ادا انیکه فایز اولمشل ابدی
 خواجه عبید الله تا شنکده حضرت نرنیک قدس سره بیور دیگر

اولد

مولانا

مولانا حسام الدین حضرت نرنیک دیر ابدی که سر نه نذر جمعیت خاطر
 ایسه وخی نه طعام بیگک زمانه بسم الله و بیه بسم الله دیگر
 شانی دکلد ر کر کرد که ترک اولنینه **کاشف** خفی دکلد که سر کار ک
 اولنده بسم الله و بیکدن مراد اول کار می غفلتده باشلید
 بلکه حق نکان اکاه اولد و عنی حالده باشلید جمعیت خاطر دیگر
 وخی بهان بو اکاه لغدن عبارتد مولانا حضرت نرنیک سر نه نذر
 جمعیت خاطر حاصل ایسه وخی نه بسم الله دیگر کر کرد بسم الله
 حضوره شانی دکلد دید کلندن مراد اولد که بسم الله دن اولد
 عدم غفلت و اکا بن اولد و عنی کبی جمعیت خاطر وخی محض اکا بکن
 عبارتد لاجرم جمعیت خاطر موجود ایکن بسم الله به نه احتیاج واردر
 دیو بسم الله بی ترک انیمیه لر بلکه حضور ایلد بسم الله بی دیه لر زیر
 حضور ایلد نسیمه صورت ایلد معنایی جمع انیکدر و حقیقت ایلد
 شریعتی معارف ایند ما داکمه لفظ بسم الله بی دیه لر صورت ایلد
 معنایی جمع انیش اولمز انته کم مولانا جمال الدین رومی منشور
 معنوی سنده بو معنایی تحقیقده بیور مشرد که **من اشهد** که تصوف
 معنی و نکرستی صورت صوم و صلاحت نیستی انتی و خواجه
 عبید الله حضرت نرنیک استماع اولمشل بیور لر دیگر مولانا حسام
 الدین بی حضرت نرنیک صور دکمه خواجهکان طریقیه نه نهایت کار
 نه ایچون ذکر ایلد امر ایدر لر بیور دیگر که بو مرتبه ده ذکر قطع مراتب
 ایچون دکلد رفیع درجات ایچوندر **مولانا ابو سعید رحیمیه**
نعت خواجه علا الدین عطار حضرت نرنیک قدس سره تا شنکده

حکیم است ایچون انبیا علیکم السلام
 رافع اولان راجعاً بآیات
 بی

بهار امجا بندن ایشلر و خواجه حضرت نرنیک آخره انتقالند نصیحه
حسن عطار حضرت نرنیک خدمتند اولمشلر در خواجه عبید الله شکر
حضرت نرنیک بوبر لر ابدی که سبده فاسم نبر زبی قدس سره حضرت نرنیک
نظر لر رسید به ابدی و معنای توحید انوره غالب ابدی و حوادث
عالم دن سر نه که ظهور ابدیه مشرب توحید مقتضای اوزره کاسیم
رضا کو سر و ب مقتضای حاله مطابق معامله ایلر لر ابدی و حساب
رشحات علیه الرحمه ایدر که خواجه حضرت نرنیک بر نظر سبده بو کلامی نقل بویر
که اول زمانده که خواجه حسن عطار خدمت لر قدس سره خراسانه
کلوب مرانده سبده فاسم قدس سره حضرت نرنیک منزل لر نه و اورد
ملازمت ایلر لر امیش مولانا ابوسعید دخی خواجه حسن حضرت نرنیک
ملازمنده ایشلر چونکه سبده حضرت نرنیک صحبت دخی اول بو اولمشلر
مولانا ابوسعید ک خاطر نه دوستش که سبده فاسم حضرت نرنیک
باطنی تصرف ابدیه و بو معنایه باشدت ابدیه بذل کنت المیش
سبده حضرت نرنیک بو معنایه واقف و لبعی اهل توحید ک مشرب لر نه اولانا
سخت و نظر نرنیک مرکز اولان کرامت و مروت مقتضای سبده
کند لرین مولانا ابوسعید تسلیم ابدیه انور ک تصرفه رضا و ایشلر
مولانا خدمت لر دخی بو حیثیت ابدیه تصرف ایشلر که سبده حضرت نرنیک
و هول عارض اولوب جنبی زمان کند و لر دن غایب اولمشلر لافاته
ببارک باشلرین فالدر ب و مولانا ابوسعید حضرت نرنیک و ایشلر در که
بارک الله بارک الله کرم و عنایت ابدیه کز خواجه حسن حضرت نرنیک
ابوسعید اکیسی بلیه بو صورت دن غایت شرمنده و منفصل اولوب مشرب

طشرو جند قلند و خواجه حسن حضرت نرنیک مولانا ابوسعید اولی اولمشلر
اولتوری قایوب تویج و تشبیح ایشلر **خواجه عبید الله**
اصغر مانی رحمه الله تعالی خواجه علاء الدین عطار حضرت نرنیک
جمله اصحاب بندر بونر بوبر مشلر در که خواجه حضرت نرنیک صحبت لر نه
ابتدا و اصل اولد و عمده بو مینی او خود بلر که **بیت** نومان اصلا
کمال اینت و بس **بر** و دور کم شو و حال اینت و بس **رحم** لرین
سندن اثر اصلا کمال اینج بودر و ادر کی یونع ابدیه و حد نه و حال
اینج بودر **خواجه عبید الله** اما می رحمه الله علیه حضرت نرنیک کبر اساد اولمشلر
بر نرنیک التماس بلیه خواجه کان قدس سره معا ارحم طریقه و غایت
مفید و محضر بر رساله باز مشلر در اول رساله دن بعضی بویر که علی
وجه التبرک تحریر اولمشلر **رسخه** طایفه علائیه نرنیک اسلوب ایشلر
و پرورش نسبت باطنی لر می شوید در که مر نه زمانده که بو طریقه بو
مشغول اولمن و بلیه لر اولابو نسبتی کبیدن اخذ ایدر لر اولمشلر
صورتن خیالنه کتور لر اول زمانده دک که انور ک حرارت و کیفیت جهنم
لرنیک انزلی ظاهر اولد اند نصیحه نه اول خیالی نفی ابدیه بو بلیه
حفظ ابدیه کوز بلیه قول اعجله و جمیع قوی سبده اول خیالنه بلیه بلیه
اولور لر که اول قلب و بد کلری حقیقت جامع انسانین عیار
و جسموع کایشا اگر علوی و اگر سفلی انک مفصلی در اگر چه اول
حقیقت اجسامه حلولدن منزله در اما چونکه اکلله بوقطعه طم عنور
مننده بر نسبت وار در لاجرم بو طم سنوبر می به توجه انک کز
و فکر و خیالی و جمیع فوای بو که متوجه قلبن کرک و بو نرنیک بر لخطه

خافل اولیوب دایما کوکل قابوسنده مستظرا و لوب طور من کرک درم
 شکر بوقدر که بو حالته غیبت و بجزو لن کیفیتی ظاهر اولمنه باشلر
 اول کیفیت بر بول فرضا بدب انک اردنجه کتکت کرک و ستر فکر که کند
 حقیقت قلنه توجه انکله انی نفی انک کرک و اول خاطر اولان
 جزوی مشغول اولیوب اول بجلدن کلیتیه فاجتی کرکد تا که اول جزوی
 نفی اوله اگر نفی اولمرسه اول شخصک صورته البجا ایدوانی برخله
 حفظ اینک کرک تا کیر اول نسبت سدا اوله و اگر بونکله دخی دفع
 اولمرسه اول زمانه خود اول صور کندوسی نفی اولور اما کرکد که شخص توجه
 اول صورتی نفی ایلیمه و اگر سوله که اول صورته دخی و سا و سا
 دفع اولیمه برنج و نوجب المعنی کوکلدن بافعال ایلیمه مشغول اولور
 البته دفع اولور و اگر بونکله دخی دفع اولمرسه بر فاج کره کوکلدن
 طیبته لا اله الا الله تامل ایلیمه بو طریقی که لا موجود الا الله تصور
 ایلیمه و کند و به تشویش درن و سوسه سر نه نوهدن ایلیمه چونکه اولور
 ذهینی دن بر موجود در حقیقتده آنی حق سبحانه ایلیمه فایم کوره بلکه
 عین حق بله زیرا که بالسل دخی ظهور آخندن بعضی در و شک
 بوقدر که بو تامل ایلیمه بر ذوق حاصل اولور غزلار نسبتی تو
 بولور و اول زمان بونکری دخی نفی ایلیمه ب حقیقت بخودی
 شوجه اولوب انک اردنجه کیده اگر ذکر لا اله الا الله کوکلدن
 دیکله حضور بولمرسه بر فاج کره چهر ایلیمه و به واسطه لفظنه برورد
 معنای توحیدی کوکلنده اثبات ایلیمه اولقدر مشغول اولاکه زمانه
 حالات و کسل کلیتیه طول اولیجن مشاهده ایلیمه یکی کس ترک

قال الشيخ ابو عبد الله
 لا شك ان الظل في كونه
 واعطى كلف بمقداره
 وقال شيخنا ابو عبد الله
 فالحق قد ظهر في صورة
 كونه في كونه

ترک ایلیمه و بیلیمه که ما دام که غیبت بخودی غزلار نسبتی تر میزد
 اوله حقایق اشباهی فکر اینک بخود یا نه توجه عین کفر در صحیح با خودی
 کفر و بخودی و نیست **ترجمه** کند و کت کفر و کند و ستر کت عین بوبله در
 دیدی جمله اهل یقین **ترجمه** بودده حق تکلیف اسما و صفاتی دخی
 فکر اینک کرکد و اگر بونکله عارض دخی اولور سه بیان اولدوغی چه
 اولور نه نفی انک کرکد اگر سائل سوال ایدوب دیرسه که چورنده نفی
 حق لازم کلور جواب و برز که حق حق چون نفی اینک جا زورنه کم
 خواجه بها الدین نقتشند حضرتی قدس سره بوشلر در که اگر فکر حق
 صرف اولور سه نفی اینکله زیاده اولور نفیله منفی اولور و الا زایل
 اولور و سم بو طریقی غلبه تک روحانیتری مطلبی بوقلمون
 که اول وادی جبر تک حد بر و مقام تجلی انوار ذات بر بوقلمون
 وجود قلم و شک بوقدر که اسما و صفاتده فکر بومر نسبت
 ادنی در اولاندر که بازار ده و خلقله گفت و کوده و بوب
 اچکلده و با جمله جمیع حالاتده کند و حقیقت جامعه سندن
 کوزن ابریمه و انی حاضر بلیمه و صور جزوی به توجه واسطه سیکله
 حضرت جامعه سندن خافل اولیمه بلکه جمله اشباهی اول حقیقت
 فایم بلیمه و سخی ایلیمه که انی جمله اشباهی مستقیمه و مستقیمه
 ایلیمه تا بر مرتبه به واره که جمله سنده کند و بی کورب جمله اشباهی
 کند و تک کمال و جمالی ایلیمه سی بلیمه بلکه جمله سنی کند و اخرا سی بوله **مصرح**
 جزو در و نسبت جمله تک و **ترجمه** جزو در عارض فکر ستر تک و بر
 و سوز سوبلیمه دخی بوشلر به دن خافل اولیوب اگر نظر کرده

قوله
 كونه في كونه

غیر نشانه مشغول دخی اولور حقیقتده کول کوزی دایا اول
 جانیه ناظر کرک نته کم سوره شکر در بیت از درون شواشنا و از برو
 بیکانه و شن ایچینس زی باروش کم می بود اندر جهال **زجه**
 درونی اشنا اول طشره دن بیکانه صافونکر عجب زی باروشد
 قائل اول دیوانه صافونکر **دتر** قدر که سمت زیاده اولسه یون
 دخی اولقدر زی باده اولور و چون بر مرتبه به ایریشه که دل ایله زبان
 با بینی شرف و تمیز ایدوب اکا خاق حقدن حجاب و لیبو و حن
 خلعدن اولیه اول زمانده جذبه سفینه غیر بلر نصیر نه فاد اولور
 وار شاده اجازت و حسانی حقه دعوت بومر نه به برین کینه
 حق اولور و سالک کندوبی غضبه کهد که مضمرا میوب غضنک
 حکمن و بر مکدن صافنه که غضنک حکمن و بر یک باطنی معنی بوزیدن
 نی یلر و اگر غضبه کلک و افق اولوب بر تصور دخی ال و بر رسه که
 نام مرتبه که درت ظاهری اوله و سر رشته نسبت کم اوله با خود
 ضعیف اوله غسل ایله اگر مزاجی نخل ایدر سه صوفی صوبه غسل
 ایلیه که زی باده صفا و برردا اگر مزاجی صوفی صوبه غسل افزه ایچنی
 صوبه غسل ایلیه و پاک قفان که بر خاسی برده ایکی رکعت
 نماز نشد و بر فاج کره فوت ایله نفس بوفرو چلوب کتشد
 خالی ایدر اندر نضکره ذکر اولنان اسلوب اورزه متوجه اوله
 و طاهرده دخی کند و حضرت جامعه سی او کتشده تضرع ایلیه و
 کتشد اکا توجه ایلیه و محقق بله کند و نک حضرت جامعه سی حجاب
 و تکلیف مجموع ذات و صفاتک مظهر بر لکن بر وجهه کل که

دکل که حق تکا اکا حول انش اوله بلکه مرانده کی صورت نزل سند
 پس بوتضرع حقیقتده حق سبحانه و تکا حضرت مرتبه اولمش اولور
شیخ عمر مازید بر رحمة الله تکا خواجه علا الدین عطار اصحابند
 و خدمت شریفلرنده شرف قبوله مناز اولشردندر خواجه عبیده
 حضرت مکرر ایلر کور شدرو اولردن نقل سوردیدر که شیخ در ایدی که
 مشایخ عراق مشایخ خراسانه بعض نشنه یازوب کوندر بیکشکه
 بزه مخصوص احوال و مواجید و اول معایندن تعبیر نوجمله
 ایلمشوز سرک بو باده سوز کوزندر خراسان مشایخی دخی قضیه
 ماوراء النهر مشایخه عرض ایلشردا اولردخی مشایخ ترکدن صورت
 مشایخ ترک بوسواکک جواننده سوره شکر که بز بونلر بلنر نرم
 جوانر بودر که بارجه بخشی بزبان بارجه بعد ادر بز صمان
 بیخ جمله بخشی بزبان جمله بعد ادر بز صمان **مولانا احمد مسکه چه**
اسه تکا خواجه علا الدین عطار حضرت نیک جمله اصحابندن
 بری و استمانه سعادتلمی خدا تک خدمته بهنر بدر خواجه
 عبیدانده تاشکندی حضرت مکرر سوره شکر در که ابتدای حالده بر کول
 مولانا احمد مسکه خواجه حضرت نرندن افزا و تعلقاتنی صله ایچکچون
 بدخانه کتمکه اجازت طلب ایش و ارب صله رحم ایدوب
 دوند و کد نصکره بولی بریره او غرامش که صحرانیش فرزندن ترک
 فر اول محلک صومعه کاشرا ایش مولانا احمد اولر کور کتشد
 دوشوب و بو افتقنا کند و سنه بر وجهه غالب اولمش که
 بیقرار اولمش افزا طریقه بو کاش که بر نظر ایلیوب بوتشویش دن

شیخ بو کتشد
 نقضان کورب و نفس جو
 نیکت در سله

کند و بی خلاص ایلیه ایلر و وار ب بر لخطه انلر سناست ایلر
کجوب کمنش جون کلوب خواجه حضرت نیک شرف ملاقات
شرف اولش انفا فابرا و نوحیح و بر عالی مجلس امیش
خواجه حضرت اول جمعیت محضرده مولانا احمد متوجه اولوب
بورمشر که خواجه کاندس سناست لکار و اهرم طر فقیده کجا
وار در زدن مفارقت ایلدن بر و سر کد شکرانه و انفا اولر
علی و جه الامالی نزه بیان ایکل مولانا احمد دخی تقریر با سلیوب
احوالن سولیه رکی قصه سی بولده کلور کن بر بلوک نزاره او غایب
انله نظر اتبدکی بیره کلده اظهرا ر ایدر مبوب کججک خواجه
حضرت سوره سوره که بر ننه کف لدر دید بکر دیمکه جاره بوقر
دیگ کر کسر اگر سز دیز سکر زوبوب سزای ای دیز مولانا احمد
مضطرب اولوب اول ترک افشا سندن عجزی جاره بولوب نام سز
نخالتکه واقع عالی تقریر امیش خواجه حضرت نری دخی مبارک نورانی
مولانا احمد دوزرب توبنجا بورمشر که گرم روجوانی کور کرمولانا
احمد بوقصه بی حکا بستند لشکره دیر امیش که دمشت
نجالندن اول مجلده شولده اولدم که وار لغدن انرا فالمدی کوبه
نام وجودم اریوب بالکلمه کندمدن کتدم **در ویش احمد**
سمر قندر رحمة الله تعالی بونلر کنسینی ابوالیاسین و لقبه جمال الدین
احمد بن جلال الدین محمد السمر قندر در در ویش مذکور اگر کجک لظا
شیخ زین الدین خوانی قدس سره مرید بر و شیخ حضرت نری انلر
اجازت نامه باره اول اجازت نامه نیک اخونده کند

کند و مبارک اولر نی و تار یج کناستی بود جمله بار مشر در که کتب بزرگ
العبد الفقیر الی الکریم الوافی زین الدین خوانی شیه الله علی قوانین
واوصله الی ذر وة مفاتم الکمل من ارباب الحقیقه تذکره للولد
السیار احمد السمر قندی شیخ الله علیه ابواب الحقایق و عرفه التیمز
بین الدرجات والدفایق فی رجب سنه احدی و عشرين و ثمان مائه
فی بعض نواحی مرات صبنت عن الافات لکن بحسب الحقیقه مشر
اهل توحید انله غالب امیش اول ایلدن خواجه کاندس نفع بنده قدس
لکار و اهرم خاندانه کمال محبت اوزره اولوب خراسان
دعوانی و حجاز و ماوراء النهر سفر افزدن مقدم خواجه علا الدین
قدس سره حضرت صحنه جوق ملازمت ایلوب مجلس شرف نظر
بر کاندن خط و افر ابله متخطی اولمشر امیش و خدمت شرف نظر
صورت و مهاجرت ضرور واقع اولد قد لشکره دخی نیه دایما
شرف خدمت لردن دور اولد قدر نیه بحضور لبق کوسر و اظهار
مدامت ایلر امیش ننه کم بوحسنی خواجه حضرت نریه باز دوغ کتوب
مضموندن معلومدر اول کتوب جمله سندنر بو کتوب که
در ویش احمد حضرت نیک خط شرف نظر نری علی وجه الاستشهاد و نقل
اولندر **و موهبته الاموال جامع** ایزد سبحانه دعا مشرقیان و مغربیان
کستی را بغز جهته غزا و تالو غزه مصفا آن نور دیده مردم عالم
که مردم دیده خاص بنی آدم است نتیجه منظر انوار سبحانی
و لطیفه مهبط انار رحمانی بر تو شعاع خلق ارواح شبنم سموی
اربعین صباح المبتدع سلالة من عنصر عظیم المستخرج نظام

الطریقه

من لزومه الکریم نغمه رباض المحقق قطره حياض التوفیق عنوان
الطریقه لمعان لوان الحقیقه شهاب فلک الدراییه درئی سما
الولایه دایره نقطه الالکة نقطه دایره الاقطاب سکنه قلوب
العاشقین علا الحن والملة والذین شمس الاسلام والمسلمین
المخصوص بالطهارت رب العالمین محذوم که زجا جذبه مجتبان بفرود
زینت وجود او نور علی نوز است و خطبه دولتی که در
فی الاخرین بمورد اذکار او مذکور البسه لباس المجد والجلال
و اسکنه مفاصل الابدل براه معاد سعادت جاودانی و مرجع اقبال
مانشاهی رزانی دارد و هو المحیب لمن دعا والقادر علی القبول والاعطای
بیت خدای غر و جل نور این سعادت را جو افق با یوان آسمان دارد
صحفه تجنی ارق من نسیم الاسحار و ذنبه مدحی ایچ من نسیم الازار
الی اقصی فایات العبودیه ومدی نهایت العبوده ازین حقیقت نیار
بدان ذروده معارج ناز که مسند معالی و اعزاز است
تبلیغ می افتد **شعر** الا یا نسیم الريح من ارض بل نخل الی اهل الحیام
و عرضه میدارد بدان آسمان که مجسم گردی در دمانی و عوده و نغمی
زمینی وزمانی که فیض اعتصام جل متین آسمانیت و آن دو دمان
افق اباضات که شمع هدایت برای جهان در ظلمات است
شعر بقاؤسم عصمة الدنيا وغنم سحف علی منقبة الایام منزل
سکین غریب شکسته تنها بنده مخلص و محب مخلص که غریب
بحار فریق و حریق نواز اشتیاقی است احمد که از کسبته
نخلین داران ان جنبه است و کجهره تمنایان آن بارگاه که نمونه

نمونه و جنبه عرضها که عرض التماهی سابد و باستان قره کور بار
و دامن جهره زرنگانگ ان سر کور دولت که موقف مبابان
بختیاران و مطاف کرامات بکنجیان است می روید و بلب حشر
لحاشیه ان بساط مبارک که بوسه گاه طبعه اهل انده است می بوسد
و در قبول غدر مفارقت و تقاعد خدمت انبیا و اولیا صلوات
الرحمن علیهم و قدست اسرار رسم شفیع می آورد که درین
تقصیر علی الدوام جوامع تمت و مجامع نمت بران مقصود بود
است که هر چه زودتر خویش را در ان صف نعال جای حسنه
آید و لیکن چون تحول احوال و مقدر آمال و آجال حجاب موانع
و نقاب تعذر در روی کار این بچاره کشیده است و زنجیر تعذر
و سلسله مشیت در زندان حرمان و بجران مجوس میداشته
خز صبر و تسلیم را بود است **بیت** کسی ز چون وجودم نمی تواند زرد
که نقشند حوادث و رای چون و جرات **شعر** ماکل ما بتمنی المرید که
بحر الریاح بالانشته النفس **شعر** دوزخ با دم آتشین
صباح و آه عنبرین مراح روح که سوارا کله آتشین می شتام
و گاه صبارا طلحه عنبرین میداده که این چه عقده است که وقت
در کار این شکسته افکنده که بعد از آنکه افق سعادت بر سر این
مخلص یافت و سمای غرت سابه رحمت بر سر این محروم از رحمت
و در کف سا بیان اهل الحق مدظلمه مدت مدید طغیانی بود و در
نور و بیضه سرور که مطرح انار را نوار خورشید جن و سح
ابصار انظار حقیقتت الذر بقصد الیه القاصدون الصادقون

و تعبطه الاولون والاخرون روزگاری مطالعه آیات بنیادگی
و شواهد ابجازه و دلائل اعجازنا منتهای مشاهده کرده و رابین
ساطعه و حج واضحی که مالا حین رات و لا اذن سمعت لا خطر فی قلب
بشر از حجب عینت و استمار لاریب نظاره نموده گاه دست نهاد
رفتم بمانند بر لوح ان ملازمت کشید و کارگذاران این خیمه بود
که در ایشان کلمه ابد اعیان کن فیکون اندرخت این که در ابرار داخله فرست
بستند و از مرکز غر و اقبال که محل اعلای کلمه الحق است در اکناف
و اطراف اقطار بر نشان کردند **سخن** دان گنت لا ارض بوسع مقطع
فما انا ارض لو اتانی خالیاً **بار** چه عهد بود که عهد خیال بود
در گلشن امید نسیم شمال بود **آسوده** بود دل ز فراق و دور جان
سردم ز دوست تازه نوید جمال بود **کبسی** چنان بود ز عاهدان خیال
کنع نکر در آینه جان خیال بود **آینه** از کون کون و مکان و معاد
کنن مکان انت که یکبار دیگر خاک آن در گاه را که کل الحواس
اهل و بدارت بزودی در دیده ستمدیده کشیده بدو کون
که میدان جیات ننگ شد و حادی رحیل مفرغه نوحول جنبانید
و انقاب جان روی بمغرب با بد خواهد آورد و مرغ انسی از دماگاه
انسی پرواز خواهد کرد و طایر سما بون عویشی این نفس جار در فر
برود و خواهد نمود و چنانکه است و بود و خواهد بود و دست تو
در دامن عاطفت آن حضرت زده اید و بوسیدن آن با
که تاج سر سرور است کاران سراسر ساخته اید ان الله عز و جل برشته برت
نت و من دست آموز جز سوخ خودم کثر بسر با زایم **جنین** که من ز فراق در

بسر در آمده ام **کرم** تو دست تکبیر کجا توان برخاست و علیه اعتماد
فی هذه الالائمه و علیه التوکل و به استعین ادر اگر در نماز در اول
تحریم و تکبیر دل حاضر باشد و در آخر تسلیم جان نامرغبتها
و غفلتها که در میان رود از ابرم عمیم بجنود بر میگیرند
و ان طاعت شکسته بسته را در می پذیرند کرم از ان
پیش تر تواند بود و رحمت از ان افزون تر صورت نتواند
شفقت بر فروماندگان و افزون تر تصور نتوان کرد ان الله
این چند رقم که رفته نیاز است و بعرق نشو و نسلم و دست
بر ساق حنکت فت افتاد در ان حضرت محلی باید و بر فرآک
قبول این فرومانده را دست او زیر نو نامرود شود **قطعه** جات
سیدنا یوم العرض مبره **تانی** بر جل جواد کان فی فیهما نعمت
بفصیح القول و اعتراف **آن** الهمدا با علی مقدار هدیها **هدیه** ام
ردمکن انکار که با بر می تحفه مورسوی تحت سلیمان آورد جالی
روی نیاز بر آستین بی نیاز می مالد و زار زار برود دل می نالد
باشد که بحکم العود احمد از من سوی دری بکشاید و از ان جناب شانی اید
منبع عود و اعلو و الی و صالی عود و **آن** باز که ترا نیاز مند ایم **دست**
قطعه شود می سرم آبا در من جهانیم **که** باز با تو دمی شازمانه **بیم**
بکوش دل سخن دلکشای تو شنوم **بچشم** جان رخ راحت از تو **بیم**
اگر چه در خور تو شنم فبولم کن **اگر** دم من اگر نیک چون **کم**
خدا م ان حضرت و ملازمان ان جناب **بالتسبی** کنت
مهم فافوز فوزاً عظیماً **عنه** الخصوص خواهد **سخت**

کسبم

مقبول ان حضرت خواجه کا فور سدا سے با جمیع اہل بیت
و عا و بخت قبول فرمائید و از روز مندر ز ما باده از ان دانند کہ
تخریب ان توان کرد **و شود** کو جو ع الامام کاسن و انا لا بخت
سنتب الذواب فی غرة محرم سنه اثنی و عشرين و ثمان مایه ثوب
از نام نامم بتطول اینجا مید و سبقت این ناز نامه بستند
کثرت شد و لیکن غنم و کان فراق و ماتم رسید و کان اشتیاق
معدوم می باید داشت **بینه** نه چندان ارز و مندیم که و غضب در سالی
و ک صد سال نبوسیم حکایت پیش از ان اید **بسمو**اره سده عالی
مقصودار باب سعادت با دینه و بینه خواجه عبید الله ناشکند
حضرت سوز بر رد بکه شیخ زین الدین خوانی علیه الرحمه خدمت نیک
اندا می حالده در ویش احمد سمرقند ز حقنه بمن ستمکرم
و ترویج کارینه عنان غمیلر مخطوف ایدر انلر مقصوده
جامع سرانده مسلمانده و عطف و نصیحت الکتجون و اعطای نصیب
و مجلس غطفه حاضر و لمعجون اون کونه فریب سر بره توقف
ایلیوب مجلسه حاضر اولشرا ایدر و الی شهر انلرک و غطفه ز رعیت
مجلسه جمعیتک کثرتده اہتمام بلنج بورد و خلقه
انلر بیعت ایلیک دیو امر انیشرا ایدر بر بندند نص کره
در ویش احمد دن غایت بجنورا اولوب حتی در ویشی تکفیر
خلق انلرک مجلسدن تنفر ایدر و تمام مرتبه انلر رو کردان
اولشرا ایدی و شیخ حضرت نرنیک بجنورا لعل نیک سببی بویلی
در ویش احمد انلر مجلسده سدا نام حضرت نرنیک قدس سره ایلی

ایاتی جوق او قدر او در او مجلسه خواننده اردنی سید
ایات و انشارین او قدر او سرنه قدر که شیخ خدمت سوز در ویش
احمد بود و سعدن منخ ابلدر ممنوع اولدر بوجندن شیخ حضرت نرنیک
احمد غایت بجنورا اولوب عدا و تفر بر مرتبه به وار دی که در
احمدک مجلس و غطفه بیدی سکر که ایلی بولنورا اولدر خواجه
عبید الله حضرت نرنیک سوز بر ردی که شیخ خدمت نرنیک در ویش
احمد سمرقندریه ایلی غنم سوز بریدن حصار بلفتو جانبسته مولانا
یعقوب چوخی علیه الرحمه ملازمتی نسبتید کند و کد نصکره واقع اولوب
دین اول سفرده اوج ایلی کتوب بعدہ بینه سرک به کلد و کده شیخ
در ویشک با مینی بومرتبه به وار ب شیخک عدم التفات کلیر
و غطفی برین و سر می خلقک اکثرینی رو کردان ایلیش بولوم
اول زمانده اول قدر اشنا لغم بوغیدر لکن مینر در ویشک
بو حالتنه خاطر حبلی ملول اولدر بر کون در وازو ملکدن
داخل شهره کلبیور دم در ویش کورر او ستنده بکار است
فی الحال اتندن ایلیوب دید بکه منز لکدن سزک شرف صحبتک
ایلیه مشرف اولق نسبتده جیش ایدم دیدر که حجره کوزه واروب
بر در دلم وار سبزه عرض ایلیم اتفا ق اول حالده حجره نک
مولانا سعد الدین کا شوز حضرت نرنیک با ننده بولندر کنند و کند
دیدر که شاید که بولده کیدر کن مولانا سعد الدین سزک است کله نوز
بو معنای در ویش اظهاری ایتدم در ویش دخی انی اولدر کند
منزله کوندر ب معتقد حجره نر اولان حیاتیته مدرسه سی جانتنه

کنند که حجره به کبدر کن بولد مولانا سعد الدینه راست کلوب و چوم
بله حجره به کلدک کبدر و ب او تور دو غم کبی در و بیش احوالی تقریر
ایتمدین اخلغه با شلدی اند نضکره کمال ملالت اظلم را بود
شکایت کنان احوال مانی البالی بالتمام لغت را ایلد و بکا شو مقوله
اذا و جفا ایدوب خلقی بدن سفیر الیه مجلس و عظیمه که فالدر دید
و انشای کلامه و دخی جوق اقلدر بعده و بدیکه کند و حامله خاش
جبرنده ایدم بر غریز بکا دیدیکه اگر سنگ کارک آجلور سه فلان
که دن آجلور بوم اذک انامی غیرای سنگ الندن کله اول غریز
سزه حواله ایتمد در شدر دست بناز ایلد امن عن استکره
با بنوب نردن کوکل بار دمن استکره کلمشتم دیدر خواجده حضرت
سور دیدر که در و نیک قصه بر غصه سنی استماعدن باطنه عظیم الم
و اضطراب مشاهده ایلدم در و نیک حالت بوره کم بانندی
کوردم که فی اخببار خاطر م در و بیش جانبه متوجه اولوب انک
انتظام خالیکه مفید اولدر در و نیکه دیدیکه غم میه وارفتان
و عطا ایلد نرم خاطر مزه لایح اولان اولدر که البته نیک مجلس کرب
کثرت و جمعیتی اولکیدن افزون و خلق سبزه انجذابی عدد
بیرون اوله کر کرد در و نیک خاطر خوش اولوب قایق
که سردان اولان سجدده و عطا ایتمکه آغاز ایتمد در و نیک
کوند نضکره خلق بر مرتبه علوا ایلد بیکه اول مسجد صنعت سبب
دخی و اسح بر سجده کنگت لازم کلد بر بوا سلوب با وزره بزواج سجد
طولند قد نضکره خلق از دغام و کثرتی بر درجه ایلد

ایرشدیکه بالضروره جامعه کنگت لازم کلد در جامعه وارد و قد
دخی خلقک توجهی و جوی برو جمله اولدیکه هر مجلده نجه که صبح
او تورانی اند رحمت ایلسون دیو جا غر را ایدی و سر نه قدر خلق
دخی او نوره لر نیه بر مرتبه کثرت او نوردیکه در و نیک آواز کنار
مجلسه ایشمزدی بو خبر شیخ زین الدین خوانی حضرت نرنیک سیم شیخ
و اسل اولدقده هر چند که مقابله ده و فتنه سعی و توجه ایلد بر نایتم
ایتمد در و نیک مجلسی رونقی زیاده اولدر حلسن انجده مشهور
اولدر که جوان ترکستانی یعنی خواجه عبید الله شیخ زین الدین خوانی
ایله معارضه ایلد و غالب اولدر خواجه حضرت نرنیک سیم را دی که
اند نضکره شهر سر برده انکنت نما اولدم شیخ زین الدین خوانی
حضرت نرنیک سیم را بر سر مننده بنی کورسه لر بر کن رینه کورس را دی
و در و نیکه مدد ایلوب کار نیه رواج و برن بود در برابر ایلد
لر ایلد که جوان مفیده اول معارضه که ایلدم شیخ زین الدین خوانی
ایتمد و غالب اولدم و سبور لر دیکه زمان طفولیتدن نیم خادم
بوا سلوب او زره در که هر کم جمله مقابله ده ایلد به بکا غالب اولدر
و اینی ایلد کلد بر سبور لر دیکه میرزا سلطان ابوسعید در
که و افنده کوردم بر بلوک اولب اسنه بکا دیدر که خواجه عبید
جوبان غایت قوتلو در انکله معانده قابل و کلد بر طرفه
که اول اوله انک خاطر می نه اسپر سه اول اولور
و سبور دیدر که راست کور مشدر صغیر سن دن برو
هر کنگه بکا معارضه ایتمدی به مغلوب اولدی و اینی ایلد

حضرت خواجه عبدالحق قدس سره فقر استند که معابد ابراهیم
 اگر ایدر رساله البه انرا غالب اولور حسب رشحات جمله ایدر که خواج
 عبید الله حضرت نیر در ویش احمدک و عظمه غایت معتقد ایدر سوزر ایدر
 بنم خاطر در ویش احمدک و عظمه غایت مایل ایدر ایدر سوزر سوزر
 ایدر انک مجلس و عظمه شیخ ابو حفص حداد و شیخ ابو عثمان
 جبری کرک ایدر و کا هی سوزر ایدر انک مجلسند و شیخ ابوالقاسم
 جنید و شیخ ابوبکر شبلی حاضر اولن کرک ایدر انک حقایق
 و دقایق بلغیه سنی اشیده ایدی بر کون مجلس و عظمه غایت
 بلند و دین سوزر سوزر کن مجلسه حاضر اولن مکرر بعضی
 که اکلمه جنی سوزر سوزر کنیه کرک اولور دیکت فهم ایدر
 دیکه باشلادی که سن اچق سن بو طایفه نک عالی سوزر سن
 ایلر سن ندن معلوم ایدر که جمله اصل مجلس سنک
 کسی دون تمت و بی فهم اولار شایر بو مجلسه که ردار اولور
 بو سوزر انرا چون وارد اولوب انک حقی اولور وین خواجه
 حضرت نیری سوزر ایدر دیکه در ویش احمد انشای و عظمه غایت
 و دین سوزر سوزر دی نظیر اکاطن و انکار ایدر ایدی و
 در ویش جانبدن معتقد کرک جوابی بو ایدی که بو سوزر اندن
 بی اختیار صا در اولور مجلس ایلندن بعضی سنک قوت استند
 کوره دیش اولور و اعطاکت بونده اختیار می و کنا هی بوند
 وین خواجه حضرت نیر سوزر ایدی که بر کون در ویش احمد مجلسند
 حاضر ایدم انردن غایت بلند و دین سوزر لظا هر اولور

بسیار از این کلمات در کتب معتبره
 و در کتب معتبره در کتب معتبره
 و در کتب معتبره در کتب معتبره
 و در کتب معتبره در کتب معتبره

اولدی در ویش سوزر اینه مزور اولوب اظهار تقاضا ایدر اولور
 سوزر کند و استعداد بندن ناشی در صاندی اصل جمله منت
 ایدر ویدر که بن شول که بن که حقایق غیبیه و معارف حقیقیه بنم
 ایدر سوزر قولاً فکراً طوفاً سوزر سوزر انک قدر بن ایلر سوزر و شکر می
 عهد و سندن کلمه سوزر و بوضمونی تکرار ایدر و غایت استثنائی
 حدون اشوردی نیر برک بور عا لینه سی بکا غایت کوچ کلوب
 کو کلون دیدر که بو حقایق سنک کند و حقیق کن ناشی اولور
 ندن معلوم اولدی چون بو کا محل اولنمیر که بو مجلسه بعض
 که لر اولور که انک استعدادی بو معانی ایدر ایدر ایدر
 ایلر اولور اگر اهل مجلسک استعداد فایضی اولور سوزر
 بو حقایق ظاهر اولور ایدی بو انشاده بردگرمی بقعه لوجتیم
 و ایدی باشی جبه نک جینه جگدم و ایدی شهادت بر عالم ایدر
 قولاً فکراً حکم طوبت حبس نفس ایلوب دیدر که بن سنک سوزر
 ایلر سوزر کوره بن که مقوله معارف دیدر بلور سن فی الحال حصر اولور
 و نطقی طوفاً ایدر نیر سوزر سوزر استندیه سوزر اولور
 ایدر که کند و بو حصر کیم نیر فی الحال نیر اوستندن دیکه
 باشلادی که نه معناسی وارد که بر فقیرن نطقن با غلبه سوزر
 محروم ایلر سن افواجه بولیب سوزر انیدی بن دمی کندی
 خلق ایلر انک کوز ندن نمان ایدم وین خواجه حضرت نیری
 سوزر ایدر که در ویش احمدک و عظمه غایت دلیردی باک
 ایدی انشای و عظمه در ایدی که برداشتمند و در عالم سوزر اولور

عجله اند نماز قنار و توقف انتم که امام او کما نوحه سلام دره و نام
مرتبته سرعت و اضطرار بده سجده جعفر و صوف قنار ملین که در حق
ابت کبی علیکه و فیروز شایک قابوسنه کیدر و وز در ایدر که
استغفر الله استغفر الله اگر قنات کوشده حق در کما حضرت سواد اول ایدر
در سه که ایدن مرکز عصیان صادر اول ماشا لیکن چون سن
انک ادنی بر بلوک عاصیله اطلاق ایلدک نه جواب و بر درم نوب
فیروز شاه و علیکه کیدر کما نیک ایلدیر زیرا بوجاعت
طله و بر تحلیفه طالبدر در اللزندن کما نمر بر تحلیفه سید ایدر
جمع ایلد کما در دار بقیه سندن حصه دار اولم چون طلایه کما نیک
اولوب کلوب اول مردار اول زینه جمع اولور لرونه خواجه حضرت
سورر دیکه بر کون درویش احمد و عظنده سور دیکه بر نجه نیکو
و عطا انیمک استرم زیرا که متصل و عطا انیمک ایکی کسبه مناسبت
ر شو مقوله کسبه مناسبتدر که شریعت شریفه ارادت و تقوا
علمه غریب سبیله تمام کند و لکن خلاص اولوب و داعیه نقد
انده نشنه فالیب انک و عظنده رعونت و خط نفس و طبع نفع
باعث اولیه بلکه محض خانیته و عباد الله شفقت سبب علت
اوله و بر دخی شو مقوله کسبه مناسبتدر که انک حق تعالی صیغه
و اخوت سودا سی مرادی اولیه و اسباب آخرتی نذارن آنکه
اولوب همیشه توجهنی خلق جانبته و خطوط فانیه استیفا شده اولیه
اولکی فسدن دکلم زیرا نده اثار نفس جو قدر و معتر فم که مراد
نفس بالکایه بندن مرتفع اولما مشرد و اینجه فسدن دخی دکلم بر

زیرا امور اخوت فکری و مہمات عجبی عمی بند و جو قدر اول اول
برج کون و عطا ایدم بر نجه مدت و نجا انیمک کدیر **ز سخته**
در ویش احمد علیہ الرحمہ حضرت نیک خط شریفه کما کور شد
بر مجموعہ ده باز مشرا ایدر یکہ کنت فی القدس متوجہ الی حفرة
القدس و س سمعت منه جل طهره بقول حنت لی قلت کیف
انحنت بارب قال جل و علی نجلو سرک عن خیرنی والتوجه بالکلیه
الی یعنی بن قدس شریفه حضرت فدوسه متوجه ایدم اول حضرت
جل ذکره و ن استندم و بر ایدی که حنت لی یعنی کما عجله و ایدم
دیدم که بارب کما نیجه عباد ایدر بن جن جل و علی و بر یکہ سرک
خیردن خالی ایدر بالکلیه کما توجه انیمک ایدر و سمعت فی درویش
ابا و فی الیقظة فاما روحانیا کلام روحانی بقول ابن کدر
کوی من ذات شریفه نیت یعنی درویش اباد نام بوضعه ایدر
تعلقده استندم که بر فابل روحانی کلام روحانی ایدر و بر ایدی که
شو بیگل که سن اکابن در سن ذات شریفه دکدر بوجارندن توهم
اولند بیکه بعضیلر وجود مقید عین وجود مطلقدر یعنی وجود
مخلوق عین وجود فالقدر در اولیه دکدر تعالی شانہ
عن ذکلت علوا کبیرا الحمد لله کما مناهده ابله معلوم اولد که وجود
خالق منزه در عین وجود موجودات اولقدن و بنه اول کون
مجلس ذکر دن صکره مناهده اولند بر نوردر که جسم کانیاتہ
منسط در مجموع کانیات بر ذره کبی در بو نور کت بر تونده بو
بودا قع نیک علمیم اولدر که نجه که ذره نور شندن وجود

و نمود اخذ ابرو با کله ظهور بطنش ابرو بعینه مجموع موجودات
 جصغنی ایله بوا سلوب اورزه در بو بوز دنگه بو نوردی شمس جصغنی ایله
 طاسرا اولوب انکله فایله در بو بوفیره بر عروج و بخرید غایت
 ایله یلر اول عروج حق سبحی و تعالیک ذاتنده ابدی سبحی
 اول نجفی تختی ذاتی ابدی و اول بخرید و معراجده حق سبحی و تعالی
 ذاتنده بو فیکر ذاتی بننده فرق اول ابرو که ذات حقک نهانی بو
 بو فیکر ذاتی مناسی ابدی **ذک فضل است یوتیه من شیا و است**
ذو الفضل العظیم بو مقادیر خبر و بر شد اول غوز که کند و شایسته
 و بیشتر لبس مبنی و بنه فرق الای تقدرت بالعبودیت یعنی نم
 ایله انک بننده فرق بو قدر الا شو قدر فرق و اردر که بن عبودیت
 ایله تقدرم ایلمدم و شیخ الاسلام خواجه عبداستد انصار قدس
 حضرتین واقعه ده کوردم بیور و بیکر که بزم ابرو سنک و زنا کده الای
 او غللین و اردر بر وجهه که نرک سنک بو قدر و در ویش احمد بو
 کلامک عقبنده بوابائی با ز شکر بر که **شعر** عشقم که در دو کون و کمانم بو
 غفای مغربم که نشانم بدینت زابرو و غمزه مرد و جهان صید کرده ام
 منکر بران که تیر و کمانم بدینت چون آفتاب در رخ مر ذره ظاهر
 از غایت ظهور و غیب نام بدینت کومم به زبان و بهر کوشش بشنوم
 و بن طرفه تر که کوش و زمانم بدینت **زجر** عشقم که در انجمنده مکانم بنده
 غفای مغربم که نشانم بلنکدی ابرو و غمزه ایله جهان صید کرده ام
 تیر ایله الده که کجه کمانم بلنکدی مر کوشش مرز بانله سولر شنوم
 بو طرفه در که کوش و زمانم بلنکدی مر ذره دن کنش کی کجه که ظاهر م

بسیار از این کلامها در کتب معتبره
 و در کتب معتبره
 و در کتب معتبره
 و در کتب معتبره

غایت ظهورم ایله عیانم بلنکدی **سید شریف جوکار رحمة الله**
 خواجه علاء الدین عطار حضرت نرنیک جمله مقبول لادن اینش حضرت
 محدومی یعنی مولانا جامی قدس استه نقاشیه کناب نفحات الانس
 کتور شد در که بو فیکر بعض غزیر لادن اشتمش که قدوة العلماء المحققین
 اسوة الکبر المدققین صاحب النصایف الفایقه و التحقیقات الاربعة
 السید الشریف ابو جانی رحمة الله علیه خواجه علاء الدین عطار
 قدس استه سره حضرت نرنیک اصحابی سکینه منکک المنع
 موفق اولوب نیاز تمام و اخلاص مالا کلام ایله انکر خدام عالی
 لمحن اولشرا امیش دفعا نرک دیشر که مشایخ شیراز دن شیخ زین الدین
 علی کلا صحبتنه ابر شنبه زفندن فور ملدم و خواجه علاء الدین عطار
 حضرت نرنی صحبتنه و اصل اولی شیخ حق نقاش حضرت نرنی اکادم خواجه عبداستد
 ناشکدی حضرت نرنی بیور شد که بنم عالم خواجه ابر سیم علیه الرحمه
 دیر ایدی که ابونیمور مدرسه سنده اولور دم سید شریف حضرت
 دخی انده اولور ردی قبش کونر نیک غایت صوغنده خودنده
 ایچ ادکنر ما بر بشیق ایله خواجه علاء الدین عطار حضرت نرنی کلام
 ایچون اولاد صاحب هدایه مدرسه سنه وارر ردی دخی دخی
 به الوب کیدر ردی و طشره ده حبیلی بوقف و انتظار و نصکره
 ابرو کیر که اجازت اولور دی سحر کرده خواجه حضرت نرنیک
 خدمتکار لری طعانه بسونا و قدر و قوزور بشورب انواع کلف
 ابرو ایدی علمای متقی دن مولانا بهاء الدین اند جانی داعی
 کاهی خواجه حضرت نرنیک مجلس شریف لرنه حاضر اولور دی بر کره صباه

خواجه حضرت زینب بمقوله طعام کتور و کلین کور و ب خاطر لندن
 بخش که بونه نکند که احتساب را بشرد و در ویش اولان کسنگ
 بمقوله تکلفات سنده بار خواجه انلرک بو خاطره لاسنه و
 اولوب بپور شرکه مولانا بهما الدین حضرت مری قدس سره طعام
 بی که حلال اولیجی ضرر انم خواجه علاء الدین حضرت مری قدس سره
 سید شریف خدمت زینب مولانا نظام الدین خاموش علیه الرحمه انکه
 اینک امر ایدوب سید خدمت مری دخی خواجه حضرت مریک امر له مولانا
 نظام الدین خاموشه جوق ملازمت ابشر خواجه عبید الله ناشکندی
 حضرت مری مولانا نظام خاموشدن نقل ایدوب بپور لر دی که
 مولانا حضرت مری بپور لر دیکه سید شریف جرجانی علاء الدین
 صحبت تنه و اصل اولوب خواجه حضرت مری انلری قبول بو روز
 خواجه حضرت مری دن انما بس انبشکر که بنی اصحا بکزدن بر که ایدو
 اینک امر اینک که انلرک ایدو معاجبت اینکله شرک مجسکه لسانت
 حاصل ایدوب بو بنک اهلبله مناسب بیدا اینم خواجه
 دخی سیدی بزه اصمردی سید حضرت مری در سدن فارغ اولدند فکوه
 کلور بر بزم او کوفره سکون ایدو اولور کر بر کون وجه فر بو روز
 مراقبه ده ایکن ناکاه سیده بر مر نه بچود لکت نظام اولدی که
 باشکندن صار قلری دوشدی زکند و فر فالصدق عماله این
 قورق فافت بو لوب کند و لر نه کله کده اول بچود لکت عماله این
 دیدی که مدت عمر مده رزوم بو ایدمی که بر ساعت لوح مدر که نشون
 علیه دن باکا ولوب کو کلمه اندیشه معلوم اتدن خلاص بوله غالب

صحت شرفیکر بر کنسیده اول محسنی ال و بر دی و انک کده
 و ذوقی غلبه سندن بو بچود لکت نظام اولوب بزدن بچود
 ا و بسز لکت صا در اولدی سید شریف علیه الرحمه خدمت
 خواجه علاء الدین عطار قدس الله تعالی سره حضرت مریک شرف
 ملازمتکندن محروم اولد قلری زمانده استنانه سعادت مری
 کوندر دیکی مکان بندر بو ایکی مکتوب که بر وجه بزرگ تحریر اولدند
مکتوب اول حق سبحانه و تعالی و نقد سن سایه ارشاد ناه
 بند کی حضرت قطب لاقط بحر خطیره قدس زین الارباب
 المحققین برهان المدققین واقف الاسرار تدوۃ الانصار
 مرشد الخدایق موضح الطرائق ظل الله علی العالمین
 مرجع الطلاب و المسترشدين اعلی الله سبحانه امره و شانته
 بر سر کافه انام الی یوم القیام مدد و بسوط دارد این صحت
 از مقام معلوم و مرفوع گردانیده و بسمین التفات خاطر ظاهر
 کیمیا خاصیت ان در کاه مستظهر بوده دمی باشد عاب
 وائق است که سعادت بامی بوس و شرف ملازمت عبید
 بر احسن احوال میت کردد دیگر احوال ظاهر و باطن موجب حمد
 ثنات و اعظام کلی بکریم عبیم عزیز است و تمک بعروه و شرف
 نسبت با بنان و الحمد لله علی ذلک محذوم زادگان علی الان
 علی الخصوص المخلص دره الافاق کریم الشامل و الاحتمال
 المله والدین خواجه حسن احسن الله تعالی احوال بلفاضه خدمت
 قبول شرمایند و ملازمان سنده علما و مبارزان بیدار

بعد الفنا مولانا صلاح الدین والدین و مولانا کمال الدین ابو سعید
ما سایر اخوان صفا دعوات مشتاقانه تامل نمایند و السلام
علیکم و رحمة الله وبرکاته و بجانته **مکتوب نامی شعر** و معجزاتی
احسن البکم . و اسال عن اخبارکم و هم معی . و نشنا فتم عینی و هم فی سواد
و بطلبهم قلی و هم بن ارضی **شکر** ای صورت تو صورت الطاف الهی
در صورت تو معنی حق نامتناهی تر خاک استمانه بوسیده این بیت
تکرار میکند که **بیت** و کوان لی فی کل نبت شجرة . لسانا نبت الشکر کنت
الطاف و اعطاک که از بندگی محذوم و محذوم زاده احسن
احوالنا بيمين صحته مشا هده میرود و آموزش اعشاء و الطاف جابر
فیض الهی آن حضرت میداند و سر خطه امیدواری در زیاد
حق سبحان و کاشایه ارشاد بناهی را بر کافه انام مستدام دارد
محذوم زادگان علی الخصوص خواجه تاج الملة والدین حسن
و ملازمان عتبه مولانا صلاح الملة والدین و مولانا کمال الدین
ابو سعید مع سایر الابرار و الاخيار بدعوات مخصوصه نذو السلام
علیکم و رحمة الله وبرکاته **مولانا نظام الدین خاموش رطبه** بنویس
خواجه علا الدین عطار اصحابک اکمل در بونکر ذکر از زبانک
فلن همان اول علتدر که خواجه بها الدین نقشنند و خواجه علا
عطار حضرت بنیک ذکر لری خیرنده بیان اولنشدی مولانا
نظام الدین حضرت راوان کھیلنده نواحی بخاراده علماء
بنیک صحتنده خواجه بها الدین نقشنند حضرت بن کور مشا
اند نضکره خواجه علا الدین حضرت بنیک ایر سنشدر خواجه

لیدینا

خواجه عبید الله ما شکندر حضرت بنیک سویر لردیکه مولانا نظام
علیه الرحمه خذ منکر در برابر که خواجه علا الدین حضرت
بنشردن اول محکم ریاضت و مجاهدیم وارید در وقت
نمره سی ابله چون خارق عادات مشاهده و لنتشیدر کانی
بعض سجد لره او غلام قاوسی کلید لولولینوردی اچر و کنت
استوب فقلنه اشارت اندیکم کسی اچلوردی بونک انالی چون
سنه نظام اولوردی خواجه علا الدین عطار حضرت بنیک
نشریف اندیکم بن اشند کده کو کلمه بواقصنا و و شد که اندک
ملازمتلر نه ایر شیم بونیت ایلر چونکه منزل لر نه واردم اول مولانا ابو سعید
خذ منکر نه بولشدم کجا و بدیکه مولانا خلی با کیزه سر و خمی بو با کیزه
لکلردن دز به اردن کجه جب زمان اولد عمر بجا بوسوزون قاسم
کراهت حاصل اولوب خاطره غایت اغر کلدی چونکه خواجه
حضرت بنیک حضور نه کلدیم انلر دخی بعینه بو عیار فی سویر دیکه
مولانا غایت با کیزه سر و خمی بو با کیزه لکلردن دز به اردن کجه جب
زمان اولدیمی لکن خواجه حضرت بنیک سوزندن کجا اصلا کراهت
حاصل اولیوب بلکه ابو سعید ک سوزندن حاصل اولان کراهت
دخی مرفع اولدی مفضولری نیدوکن بلمدم و حق تغالینک
توفیقند شرف خذ منکر نه بختنم اولدم بعض اکا بردن منقولدر که
بزکون مولانا نظام الدینک حضورنده او تورردم مولانا بنیک
ملوک مسندن غایت کوزل بر جاره چند مت طلبه
او کوفردن کجدی خاطره کلدیکه ابا مولانا حضرت بنیک ملک تبین

بوجاریه بی تصرف ایدر لری اوله فی الحال مولانا بسور دیر که
کند و فلکی بوقوله افکار ابله موت اتمک محقول کلدرا اهل حق
برکت کو کلندن نه کج یکین بلور لرحن کجا خود بیک مرتبه اهل جید
بکت بلور و اند فرقی بیدر که بکاحتم سلام اولمن واقع و کلام
و سببی دخی بودر که بر کون کار و جانزدون بر جماعت نازل او بود
دیدر که سن احتلام اولما سن اچون کند و کی صافتمن کرک سن
سکا احتلام اولدجه تنزل حاصل اولور بواجدن مشرق ایدر
بومنیابی رعایت انیمشم و اوان بدی بیدر که بکاحتم لازم و کلام
با خصوص که مولانا حاضر تر متا اهل ایدر **ذکر شسته از لطافت**
وصفای باطن مولانا قدس الله تعالی خواجه عبید الله
تاشکندی حضرت مری بسور لر دیکه مولانا نظام الدین حداد
خدمتری لطافتده حد کمالده ایدی خلقت او صفا و احوال او
غایت نیز مشاخر اولور ایدی و بی زنگک دعوا سن ایدر ایدی
دید کلمی کبی ایدی سچ شسته کند و بکت بلمر ایدی و او صفا
احوالدن کند و لره سر نه که ظاهرا ایدی بو فلانک سببی
فلانک صفتی در در ایدی وینه خواجه حضرت مری بسور لر دیکه
بر کون مولانا خدمتری دیدر که خوانواده خواجگان قدس
الله تعالی و اوسم حضرت مری بکت طریقه مفرزه لر دن بر
دخی بودر که سر کیمکه اندر ک حضور نه کله نظر ایدر کورر که
اول کیمه کلد که نصکره خاطر اینه نه کورر سر نه خاطر اینه لایق
اولور سه اول کسنگ صفتی ایدر ک بلور لر چونکه بو طایفه

بو طایفه نیک کو کلدری آمینه سی کند و کلرندن مصفا و مرآت
خاطر فیض اثر لری نقش انانیندن پاک و مجلا در لاجرم نور
ظاهر اولان کند و لر دن دکل ایدر کبی امر معین و لوح ضمیر بر لر
بروز ایدن اوصاف علمی وجه الانعکاس ظهور اندر کبی محقق و متین
اول اجله ندر که اگر ظهور ایدن ایمان و اسلامه متعلیق
اولور سه صلوة و صوم کبی و تحصیل علم داعیه سی کبی نسبت
و سلیمانق و نسبت علمی ظاهر اولدی و بو تعبیر ایدر لر
اگر ظهور ایدن عشق و محبت متعلق اولور سه نسبت جذبه ظاهر
در لر وینه خواجه حضرت مری بسور لر دیکه مولانا نظیم الدین
حضرت مری تاشکندی ده بزم مهانرا ایدر لر دخی مولانا نایک مضمون
شریفلر سن غنیمت بلوب خدمت لر سن ایدر ک بر کون حضور لر
لر نده او تورر کن ناکاه بسور دیدر که آه آه بر نفعت عارض
اولدی غالباً فلان که کلور دبو ولایت شاشش اعیانده
بر کسنگ نامن ایدر لر واضطر ایدر لر سببانه و لاجول
ولا قوه الایاتده دیکه بشلدیلر خرو بجه زمانه نصکره اول کسنگ
چقه کلمی مولانا حضرت مری بسور دیدر که خوش کلد بکر و کلک سنکر
شردن اول کاشیدر **کاشیده** سلسله خواجگانده اولان
غزیر لر کسنگ طریقه معهوده سنی و مشربی نسبت ایدر لر
اندک لر نیک حکمتی بودر که اعیان و حقابن عالم و عالمان ارباب
تحقیق و عرفان فائزنده نفاضا رسامی الهیه ابله مرتبه روز
و ظهوره کلمش مشونات الهیه در والای **الاعیان** **ما شسته از لطافت**

الوجود سندی و زره کند و کلمه معبود و مرد در بودند
مرکب و بلکه سرشی ده ظهور ابدن کمالات جمالی و جلالتی جمله سستی
و اضایند حقیقت و حقایق الهیه در که صورت علمیه از له متعنا سنج
علی حسب المراتب ظهور انقدر **بیت** وجود اندر کمال خویش ساریت
تبعینها امور اعتباریت لاجرم متعنا تک ذات و صفات آن
دار به کند و از نون و کلمه رسی در اول اجله هر کس که طریقت
و مشربیه نسبت بمشرد در انتهی و نه خواجه عبید الله خضر
سور مشر که مولانا نظام الدین حضرت نرسن جتندن طغیان و اول
اول مشر بر افر عمر نه دک بر که کند و بیه سم نسبت و هم مشر که
و با خود اول کشک طوری بکنمیدی انک کسی که بر ار اقدن
کورد و کی کسی که کلسور بر نوک کتوری پورا انک بوکنک نقل
بنی خراب ابد جلد و ارک بر طر نقیله عذر بیان اید و دوزر که در
بر که انر صحبت تنده حاضر اید م شاشن لایقند و شیخ سراج در ار
که و اید بر نبودن اچو کبر و ب او توردی مولانا حضرت نری انزه
نظر اید و کی کسی نشرد زنده ریاضت از بر مشاهد و انجمن خوش دل
اولوب بر نه کرده الحمد لله دیو بیجت و سرور اظهار ایلدیر لکن سن بو
شیخ سراجی بلورد که فایت خود بسند و منکر اولیا اید بر اکر چه کم
حسب الظاهر بر مقدار ریاضتی و اید می اما کند و دن غیر کسی
بکنم بر و بعضی که لایق انک چون اکابر اولیا پیشتم اید در لایق
مولانا حضرت نرسن احمد ته در کن بن کوکلدن در بیدم که فروردن
باطنی کیفیتی شد مولانا به ظاهر اولاجت در ملک شوزن بو

بن بو خاطر ده ایکن ناکاه مولانا مضطرب اولوب شیخ سراج
بیز نیز فالق کیت سورب نهایت مر نه ده زجر و عناب ایل
مجلس نرسن سور و مدونه خواجه حضرت نرسن سور بر لردی که
بر کون مولانا حضرت نرسن سور که اعترسی طار اولدی که
فایت الم و وج اطلب ایلدیر افر نقض اولوب معلوم اولدی
اول طار اول اسنی ایلدیر فام الما بمشرا عیش و سنه خوب
حضرت نرسن سور مشرد که مولانا حضرت نرسن شاشده نرم هم
ایکن بر کسند کلوب مولانا نظام الدین حضرت نرسن بر عین
عارض اولدی دیو خبر وردی بن داخی کمال عجله ایلد و ایدم
که انش با مشر و بر فاج قضا نر کیدر مشرد بر نه کسند مولانا
اصتمق ایچون اوزر نه دو مشر مولانا حضرت نرسن محکم
ارزه طومش استمه دزه که کسی بر وجهه دزرر که دشتر نری
ر نه طوقنور اول دزه که هیچ زایل اولمزن اول کاش
ایند و مکده فایت ملول اولدم بر ساعتدن ضیکه مولانا به ایش
نامی اولان اصحابندن بری که داکر نه اون او کتلمه کتلمش
صوق کونده در منک خذقنه دو شوب اصلنوی صوق
المش قضا فی اصلنش زره برک فابودن اچو کوردی مولانا حکم
الی کورد کلمی کسی نرسن یا ایلدیر که بنی نوک انی اصدک
که بنم چکد بکم الم انک حالیدر که بکاسرابت ایشدر فی الودع
اول در و شک اصلاق قضا نرسن جسر و ب غیر قضا ن کدر
در ویشی اصدق نرسن مولانا انک دخی دز نه سی ساکن اولدی

واصلاتش و اضطراری قالیوب مصاحبه با سید بلصان
 رشحات علیہ الرحمہ ایدر کہ خواجہ حضرت نندن استماع اولین شد
 دیکہ سوکون مولانا نظام الدین علیہ الرحمہ حضرت ملیہ او نور دق در
 اللزہ بر کباب طوئار ایدر بی ناگاہ انلرہ بی سبب عظیم کریم
 ستولی اولدی ویدر کہ اہ بکا تولدی مکریدانہ می دو شدم
 خواجہ حضرت نندن سوکر دیکہ بوسوز مولانا حضرت نندن عجب می
 کرک ایدر کہ بو حالت اہل مجلس بندیزدن برینک نشینی ایدر کہ
 بطریق الانعکاس انلرہ ظاہر و شش ایدر مولانا سعد الدین کا خردی
 سرہ حضرت نیک سوکا و غلری خواجہ کھان رحمہ اللہ شرفی
 نقل ایدر دیکہ والداری مولانا سعد الدین سوکر کہ برکون مولانا
 نظام الدین علیہ الرحمہ حضرت نیک مبارک ابقدر نیک بر غنہ
 تبارجی جنوب ایرلینشیدی در ویشردن برینہ ویدر کہ بو حرات
 اور منجھون بر مرسم دوز اول کسند و حی مرسم کتور مبارک
 بر مغربہ اور وی برک عند نصکرہ بیوز ویدر کہ بنم دماغندہ
 بنلرہ حارض اولان کیفیت کبی بر نشویش پیدا اولدی اولیہ
 بو مرسمہ انک کبی سنہ اولہ دیش ویدر کہ ہی وارور سوکر
 انک اثر کیفیتی در کہ بنم دماغنہ سرایت ایدر فی الحال اول
 یا مانہ اندر ویدر مولانا حضرت نندن بونک کبی حکایات چون
 اولشد کہ انک جملہ سی تفصیل بو طباب و نظویدر اول جلد
 بو مجموعہ دو بر مفاد ایدر اکتفا اولندی **ذکر بعضی از اول**
باطنی حضرت مولانا قدس حضرت مخدومی

عبد الرحمن کجا نجات الالندہ کتور مشرور کہ جناب مخدومی
 خواجہ عبیدانہ ادام اندنگا و ابقاہ سور ویدر کہ مولانا نظام
 حضرت نندن ویدر کہ اکابر کسمر قندون بری کہ بزه کمال محبت و
 و ارادت اورزہ ایدر بیمار اولوب موتہ مشرف اولدر
 فر بورک اولاد و انبای نہایت مرتبہ و نصیحت و ناز ایدر
 اولدم کورد مکہ اول حسنة نک بقا و حیاتہ جاریہ یوق کر منندہ
 انی منندہ الدم صحت بولدر بر پنجہ مدترن صکرہ زم خمر دہ نہمت
 اول نہمت بزه انواع اہانہ سبک لدر اول منندہ و غم شخص قادی
 اول با بدہ سعی ایدر بانی دفع امیدہ تا کند و عرض منہ فی الجملہ
 کھکت احتمالیکہ کند و می اورادہ قوما بوب بزملہ الجلیس حضرت
 زمانندہ معتقد اولدی خاطر م اندن رنجیدہ اولدی انی
 چقدوم فی الحال دو شدی اولدی خفی دکھدر کہ اکابر کسمر
 بر اولو کسندہ کہ بر کرہ مولانا نک خدمتہ نزل امیدہ ویدر کہ
 شیخ الاسلامی خواجہ عصام الدین ایدر اول نہمت اہل
 کہ مولانا یا بر شش ایدر و غلری واسطہ سید ار شمشید
 مولانا حضرت نیک او غلری دعوات و غزایم و تسخیر جن ایدر
 ایشرا اول جہدن اہالی حرم بادشاہی ایلہ اشنا لقر و ایشی
 اصحاب غرضدن بعض کسندہ انلرہ اہل حرم دن بعضی سنہ محبت ایلہ
 نہمت ایشرو بوسا ویدن بر مقدارین میرزا الخ نیک سمعندہ
 نیشدر مشر مولانا حضرت نیک او غلری بو خوفدن فرزا ایدر
 اول نہمتک شامتی ازیر مولانا حضرت نندی و حی سرایت ایشی میرزا الخ

غیرت کلوب نهم مرتبه غضب ابله مولانا حضرت من طلب المینر
 جا و شکر مولانا بی سر بر بند ات اردینه ندر بالغ بیک اولدوغی
 کتوب مولانا باغ میدانده بر رده پیش اشاعی صالحو باقیه کلا
 ادوزر کن میرزا الخ بیک اد کلزندن کچمش باغ اوزرینه فایض
 ملتفت اولماشلا اندلضکره میرزا الامر طلب ایدوب عنات انکلیوزر
 سو بیکه باشلا حق مولانا حضرت سبوریشلر که بوسولده و کلز سوزر ک
 جوانی بر کلمه درین دیورم که من مسلمانم اگر ایشانه بلدک ایشونه اگر ایشانه
 خاطر کن کچنی امر ایدله شوئر میرزا بوسوزون متا شراو کوفی الحال کنده
 فالقوب اورادون کیدوب ابانی صالحیورک دیوامر ایشین خواججه
 تا شکر حضرت سبوریشلر دیکه بود ایشر کلدن صکره میرزا الخ بیکه
 جوق شکست و نشویش ایشر حتی اول ایشانه ده و فلی عبداللطیفانی
 اولدر دی دینه خواجه حضرت سبوریشلر دیکه مولانا نظام الدین خیر
 فولوار ایدر مکر انزه بر کسنگ بر ایشر لغن سولمشر مولانا حضرت
 کمال مرتبه متا شرد متغیر اولوب دیواره بر لحظه حکیم شرفی الحال اول
 شخص فات ایشین مولانا محمد روحی حضرت میکیم مولانا سید الدین
 کاشغری حضرت نیک کحل اصحابند ندر نفل ایشلر که بزم مولانا ناصر
 یعنی مولانا سید الدین کاشغری سبوریشلر دیکه بر کون مولانا نظام
 علیه الرحمه حضورنده اولوزردق متعین علما دن مولانا سید الدین
 در بر کسند که مولانا نیک مخلص نندن ایدی بر طالب العلم کتوب
 ایدر و سترک حکرده غیبت انانت ایدر دیو مولانا محکم شکر
 سوبلدهی و اول جرنیک جنبش اولقدر سوبلدهی که مولانا

مولا نا حضرت سبوریشلر دیکه مولانا ناصر کاشغری سبوریشلر دیکه مولانا سید الدین علیه الرحمه حضورنده اولوزردق متعین علما دن مولانا سید الدین در بر کسند که مولانا نیک مخلص نندن ایدی بر طالب العلم کتوب ایدر و سترک حکرده غیبت انانت ایدر دیو مولانا محکم شکر سوبلدهی و اول جرنیک جنبش اولقدر سوبلدهی که مولانا

مولانا حضرت من تمام متغیر اولدر اتفاقا بواننده اول طالب العلم
 وحی ایرقدن بد اولدر مولانا سید الدین بورانی ایشده بود
 اول جنبش و شکر که کلوب کیده بودر دیو مولانا حضرت میکیم کتوب
 و اول شخص وحی الملک او کسندن بی اوبانه کلوب کتور شکر بودر
 بو وضعندن مولانا حضرت میکیم وحی زیاده غضب استولی اولدور
 دیواره بر قبر صورتی خردیلر نی الحال اول جنبش دو شوب بیوش اولدر
 مولانا حضرت سجاد وحی نه لرنه کیدوب یا ننده دلان جماعت نه حالده
 دیوا اول جرنیک اوزرینه وار دیکر کور دیکرک و فات ایشین خوج
 عبید الله تا شکر حضرت سبوریشلر دیکه بر کوه مولانا ناصر
 اولوزر ایدر دست الوردی مکر کسند بر کجنگ مار لاسی سون
 کلوب اخیره صالحش ایشین اول ایشی تهوور و عجله ایدله کلوب
 حضرت میکیم صومقمنده اولوزر کور ب کسند نیک صومقمن سن
 صالحو ب ملاحظه ندر چشم ایدله اولوزر کلوب مولانا بی کتور
 باشی اشاعی صوبیک ایجه الوب مولانا حضرت صوبیک و شوب
 باشلر صوبیک ایجه با تدوعی کبی اول کسناخ صو کنا زنده فی الحال
 دو شوب جان و ریش مولانا نیک معتقد لرندن ریش مولانا
 سترک ایجون بر باغ دگک استرم دیش رزمانده نصکره کلوب
 باشلر کتور میکیم دیو مولانا بی بر حولی بی ایشین که اول حولیک
 نضض مولانا ایجون و نضض کسند و ایجون باغ
 و کسش ایشین مولانا ایجون استر و کسند استنام ایشوب
 کسند و ایجون ایدو کس محکم محور ایشین مولانا حضرت سبوریشلر اول حکر

بر جو کجرا اید

دار و با اول شخصک کند و چون دوزند و یکی مانع نظر از نه حویله
 کورنوب ناکاه در دوزندن بر او از ظاهر او دلش که بمیرد اول اول
 بیج قطع او دلش بوجالتکه با عی صوار من ایچون تهنیه و لئنا صوغه قلین
 بر فاج صوغه تنی سیر طریقه طولاشدق و نکره اول کسند و دوزند
کاشغه خف بیور لیه که اهل اللهده ابکی در لو حال اولور برین
 سول اولور برین اولم لیکه اسلا کند و تک مدخلی دلمز انک بوزند
 بر اشدر اشلور کند و اوراده بو قدر حجر الاسودک مغفرت دوزند
 نه مدخلی دار در ایچن ازاله مغفرت انمشدر نند کم سورة الکهنف
 حضرة موسى ابله حضرت حضر علیها السلام قصه سی کبی باحن فیه دینی
 بو سید ندر زرار که رسیده فی نفسدن تقدیم انبوب حیا
 از اجق امکله غضب و خشم مستحی اولم بوقنده فالدمی که وجود
 فاسن استبر و بمیر صداسی ساندن کلیموب در و نندن کلدی
 دخی بو معنایه شاهر در و مولانا حاضر نندن بو صدایک ظهور کی
 شیخ الاسلام احمد حامی نامنی حضرت نیکت قدس سانه تعاضد
 ما بکنیم ما دیر و بیک کی کبیر و انک تفصیل بودر که بر کون شیخ الاسلام
 احمد حضرت بر بر بر دعوت ایشرا ایش خادم با ستمخلین جو بر
 او کلر نه قود قدده بیور مشر که بر ساعت توقع انک کرک بر مصلحت
 کورنور بر ساعت نصکره بر ترکمان خاتونیله ایلر و کبروب داون
 ایکی باشنده صاحب جمال ایکی کوزلری کوز بر او ظلم بیلر کتور
 و حضرت شیخ ایشرا که جن تکابزه چون مال و نعمت و بر مشدر
 دیوا و خلا ندن غیر ایشرا نودمدر و دوزند دخی کوزلری نوزند

نوزندن غیر نقصان بو قدر اطراف عالمی کزدکی مر فنده اول
 دیار بر یار کناه و بار طبیعت سشدک ایبه ایلندک مسج فاند
 اولمادی شمدی معلوم اولد که سن حق تکاون مینه ایشرا
 بقول اولور ایشرا اول خلا بختیزه بر نظر ایدر سکت که کوزلری روشن اولد
 نه فردار یه سب سکا فدا اولسون شوبله که بزم معصود فر حاصل
 انیمه سن کند و نری بر لره اورب هلاک ایدرز و بالمر تونیکه
 دیوا غلش مشر شیخ حضر ندر بر سور مشر که بوند عجب مشدر که ناشالی
 بنیا ایلکت حضرت عیسی علی نبینا و علیه السلام معجره سید احمد
 کبیر که احمد دن بو ایشتی طلب ایدر لاند نصکره ایباغ اوزر شیخ
 قانقوب دعوت اولند و عی بره متوجه اولمش اول ترکمان حضرت
 شیخ دن بو سوزی سشد بکی کبی خاتونیله کند و ارس بره
 فریاده باشلا مشر شیخ حضر ندر دخی خانقاهک دهنر بر ایشرا
 بر عظیم حالت ظاهر اولوب و بی اختیار ز بانندن بو لفظ صادق
 اولمش که ما میکنیم یعنی بر ایدرز برود بولکلام بر وجه لفظ ظاهر اولمش
 جمله اند و حاضر اولنرا شمشرا اند نصکره حضرت شیخ کبیر و دوزند
 خانقاهه کبروب صفه کنارنده او تورب اول او غلابخی بنم او که
 کتورک دیشرا و کلر نیه کتور دکلر کبی ایکی مبارک شمس بر کلر
 اول او غلجنگ ایکی کوزلری روشن و بنیا اولمش بعده اند
 خاسر اولان اشرفان و ائمه صور مشر که اول
 ابراهیم معجره حضرت علیه السلام در سور مشر ایلنر دفعه اولد

اولمادی شمدی معلوم اولد که سن حق تکاون مینه ایشرا
 بقول اولور ایشرا اول خلا بختیزه بر نظر ایدر سکت که کوزلری روشن اولد

ز بسورد دیگر بواجبی سوزنجه توفیق اولور حضرت شیخ بسورد که اول
سوز که اول دیش ایگ احمد کلامی ابدی اندن غیره قادر کل
ایدر اما خانقاه دهنیزه ابر شد که ترمه بو معنای القای ایدر
احمد اسم مرده جسامی اجا ایدر داکمه و ابر صه عیب می علق
ایدر ز ایدر ز ایدر ز ایدر ز ایدر که کبر و دون بز اول اول اول
کوزی روشنا لعل سنک نغمه تو مشر و بو خبر کوه کله بر حبله
قلبه بدوب زور ابدی که زمانه دخی صادر اولدی بس اول اول
و فعل جمله سی هندن ابدی احمد کالندن و نغندن ظاهر اولور
قدس استه کما سره العزیز انتهى خوابه عسب استه تا شکر
قدس تره حضرت حکایت ابرایش که خواجه علا الدین علق
قدس استه کما سره حضرت سید شریف خد مشر قبول اند که شکر
خواجه حضرت نیک اشارتیه مولانا نظام الدین حضرت مرید
چون مصاحبت ابرایش نه کم بو نون اقدم ذکر اولمش ایدر بعض
ارباب عرض خواجه به مولانا نظام الدین ده شب خلق و
اولولق داعیه سی وار دردی بو غم ایدر و بو با مده و لغد نور
سومش که خواجه حضرت نیک خاطر شریفی مولانا دن معبر اولور کمال
مرتب اندون رنجده خاطر اولمش و اصحاب غمزدن بو معنای
واقع اولیجی خواجه حضرت نیک بی حضور بقدر بر مرتبه به دارمش که
مولانا بی یا ندریه دعوت ایلوب دیش که بر نوع تصرف ایدوب
اولا کجه تصرفنی النندن الیر اول زمانه خواجه حضرت نیک
جغایانده مولانا سهر قندله ایشل چونکه خواجه حضرت مولانا

مولانا به بوجانبه کله سن دیو خبر کوندر مشر مولانا بی توفیق
شرف نظر نه روان اولمش سید شریف دخی اولر که همراه اولور
بکر مشر مولانا حضرت مرید بر اشکه سوار اولوب سید شریف خد
قازنه بنمش ایش ناگاه سیدک قاتری بولده ایدر طومش بر حبله
مطلقا بنلمکه قابلیت قالمش بولده معطل قالمش مولانا حضرت
سیدر کند و اشکه بندر کند کمال مرتبه ضعیف و نحیف
سیدک حسته قازنه سوار اولمش مولانا حضرت مرید قازنه سوار
اولد دخی کبی قازنه صحت کلوب فی الحال روان اولمش سید مولانا
حضرت مریدن بو حوق عادی کور یکت قازنه نیاز مندانه انوره سید
کیمش مولانا دخی اول قازنه جغایانده داخل اولمش اصحابدن
بو حالت دخی خواجه حضرت مرید ایشدر مشر که مولانا نظام الدین
شیخ ک اولولق معاصده ولد و خنده بو دخی دلیدر که کند
سوار اولوب سید بر اشکه بندر مش و سید تمام مرید ایشد حسی
سیدک ایکن بولده بدیه طریقیله انوره پیشش کلش بو ذکر اولور
کما خواجه حضرت نیک نهایت درجه ده کدر و نغتنه سبب المش
مولانا ایدر سید خواجه حضرت نیک خدمت ایشوب مجلس شرف نظر
اولور مشر جمله اصحاب دیش که کون اول کوندر که خواجه حضرت
مولانا به حالات و تصرفن مرتبه و یرش ایه جمله النندن الیر
انفاقا اول کون غایت اسی کون ایش صحبت تمتد اولمش کون بو
قالبیجی اناب حار نندن ارباب مجلس جمله مجلسدن طالع مشر
خواجه حضرت مرید مولانا ایکیسی دخی کنشده مراقبه بیاتنده

بر نیک مقابله سنده او نور فالشمر اقبه لر نصف نهاده
 او زایش نظام الدین حضرت سیر سویر را دیکه بن اول مراقبه توجیه
 کند وی بر کبوتر مشایبه سنده بولدیم و خواجه حضرت مری رشا بسیار
 بولد که بنی نو فاد و مزه به فاجدم ایسه اردون ابر لر در لندن
 مجال اولدر افره مضطر اولوب زو عانت رسول الله صلواته تکا
 علیه وسلم حضرت زینب صغریه انردون مدد طلب ایدیم حقیقت
 بر بارگاه صورت سنده ظاهر اولوب بنی کف حمایت و حرمه اطفال
 الدیر و بن اول حضرت تک نوار می مناسبتند ه مجا اولدم خواجه
 اول ارایه در شیخک نصره قدر تر فالیبوب روحانیت ران
 ناپه دن صلواته تکا علیه وسلم خواجه خدمت زینب بر خطا ازیند که
 نظام الدین بزور کشتک انکه البشی بو قدر یعنی که اکا کتون
 دیونیه سویر دیر اول ایدی که خواجه حضرت مری باشلرین مراد
 فالدر ب کیفیت عظیمه ایلر فالنوب سعادت خانی زینب کبر دیر اول
 غیر زین بر فاج کون حسنه اولدیر مسج که اول حسنه لک سبیل
 ایلر اندن خواجه حضرت مری خواجه محمد علی حکیم تر دیر قدس است
 تکا ستره فرارینه متوجه اولمشر مولانا خدمت زینب دخی بد کل
 دیو سویر مولانا دخی خواجه حضرت نرنیک امریه خواجه حسنه
 فرار شریفه متوجه اولمشر مولانا نظام الدین بر وضعیف
 نه خواجه حضرت مری امره برینه حک و برمشر که سوار اولار
 سادده خواجه حضرت نرنیک از دجه ترمه متوجه اولو انواع
 و شفقت ایلر کند و لرین زنده ارشد زمشلر خواجه حضرت مری

حضرت مری چونکه فرارده و اسل اولمشر فراردر خواجه محمد ک روحانیت
 خالی بولمشر بر مقدار توجه و تحسندن صکره معلوم ایدمشر که
 خواجه محمد حضرت نرنیک روح شریف لر روضه لرین خالی قویوب
 مولانا نظام الدین استقباله کتمدر بو معنا ظاهر اولیجن خواجه
 انصا ایدوب بیورمشر که حق سبحا و تعالیگ هر کسه کوره
 بر عیاشی واردرین بنلکه قادرم اید نصکره مولانا نظام الدین
 حضرت مریه زیاده التفات ایدوب اول خیار بالهام خاطر شریف لر
 مرفوع اولمش وینه خواجه عبید الله تا شکر قدر سخی
 حکایت ایلر دیکه مولانا نظام الدین حضرت مری ولایت شایسته
 کلوب نرم همانرا اولمشرا ایدر و بز دخی اکثر اولد قاتر انکر کات
 و حد متنده اچورر دک اتفاق بر کون صحبت شریف لر
 اولورر کن مولانا زاده فر کتی نیاز و محبت عرض ایدوب
 حضرت مریه د باعث اولمش بر فاج قوز در رسن کتوردی
 بندخی عهدیه الدمکه اول در دیر مولانا حضرت مریه بر کور ک کورم
 بو نیت ایلر چونکه در دیر کور کجه ایلیم بعد النجم مضموم اولدیکه
 یقه سی ایچون دخی کور ک کرک انمش بن انک تدار کنه مستول
 اولدم مواده دخی صوفلق واریدرین لو اشنا ده مولانا زاده
 نظام الدین حضرت نرنیک حضور زنده لطیفه طریقیه دیدیکه خواجه
 کرکک اماننده ایهال ایلر مجرد بو قدرجه سوز ایلر مولانا
 باطننده تغییر اید او کوعایت مشا ترا اولدیر سویر دیکه ایهال
 بر اسمالدر که آدمی نبتندن جبار ر اند نصکره و احکام

حضرت محمد و مولانا عبدالرحمن جانان
 خواجه حضرت نرنیک مولانا بختیوار اولد فر نرنیک
 در جمله بشارت در که رکون خواجه حضرت
 در حکایت زینب زینب زینب زینب زینب
 نظام مریه کتبیه او نور و غیر
 محمد روحانیت مولانا نظام الدین
 خواجه حضرت مری در کور ک کور ک
 ایدر کنه واقف اولیجن غیره کلوب فرار
 عود سویر دفر زده مولانا نظام الدین
 خالی و عریان انک نیت نظام الدین
 اولمشر مولانا نظام الدین ایدر که کور ک
 زهره متوجه اولدم کند وی بر کور ک
 بر شا بهار شایسته بولدیم که
 بر اسم لندن خلاصه مجال بو غیر
 با صلواته علیه وسلم حضرت نرنیک
 خانی زینب صغریه خلاصه اولمشر
 سویر

باشد که بر که بر زمانه و سر قدوده ایدک مولانا عصام الدین
 بر مرض طایر اولوب مونه شرف اوتمشیدر اولادی بزه
 کلوب انواع نیازا اید حوق التماس ایلدیر که حواجه بی کوریکه داره بوز
 کوریکه حواجه انتقال اتمک اوزره اتمک بارینی کونوز مکده توقف
 ایلدم اولاد سر نضرع و نیاز حذون کچوردیلر و بزر میجا بلونیه
 ابرام ایلدیر عاقبت کولکلمی کا توجیه ایدوب کند می اثبات بیوز
 حواجه بی کند و صیام نمینده الدم و کند و نسبته ادخال ایلدم
 فی الحال صحت بولدیر نتیجه بدند نصکره بکار غطیم واقعه واقع اولدیر
 الم باغلو بوننده زنجیر باش اجن بو حالته بی بازار اولدیر
 کچوک میزرا الخ بکیه ایلدیر حواجه عصام الدین اول زمانه
 سمرقند ک شیخ الاسلامی ایدر قار اولدیر بکیه بی میزرا دن
 ایلدیر اول ضرورتده بکار برد ایشدره اتمک اول باده کدین
 قضا ایچون ستم حظه بومر نه اعالندن کافهر و غیرت کلدیرانی ضمیندن
 جفردم شبتدن جقد و عی گبی فی الحال دوستدر اولدر بو حواجه
 نقرردن صکره فقیره متوجه اولوب دیدیر که حواجه واقف الیک
 که سر دخی شبتدن خارج فالد و کز بجز مولانا بوسوزرد و تکلیف
 کندمه بر غطیم ثقلت مشاهده ایلدم که اول مجلسدن ایزد
 مشقت و حیلده ایلدیر فالقه ایلدم چونکه املرک مریدر دکل ایدر شیخ
 خاوند ظهور و شیخ عمر عثمانی میزار شرفیه وار ب املر کفر
 قرینده و تورب باطن حسبیلد کند و عالمی عوض ایلدم املر
 مدد طلب ایلدم و اول توجه مراقبه ده کا معلوم اولدیر بکیه اول عزیز

غیراره صورت و محسوس ارتباط طمرا اولدو عی جهندن املرک رو حیا
 مدد ایلد اول بار که مولانا بزه متوجه کلمت بند می کند و اوزر لینه
 دوستدر اول ثقلت بدن ز ایل اولدر علی الغفور قاقدم مولانا
 خدمت شرفیقلرینه متوجه اولدم چونکه حضور شرفیقلرینه کلدیرم
 که مولانا کند و حالته اولوب مولانا زاده فر کنی و بر بلوک
 اصحابه کرمیت ایلد مصاحبت ایدر هیچ نشویشری یوق بندگی
 منفکر و متحیر اولدوردم زیرا اول باز مولانا بزه متوجه اولدیر
 تحقیق معلوم ایدر غشیدم و بو معنائک اثری ظاهر اولدیر
 سبب ایلدیرم بونکرده ایدم که ناگاه مولانا ارباب مجتهد کماله
 بکار باز حواله اولوب بی خرد ایلدیر دیون شر با د ایلدیر فالد
 انفر صنه مستملا اولوب اول مضده و نیادن کندیر حواجه حضرت
 اول عارضه ده کند و تک احاطیم اصحابندن مولانا قاسم علیه السلام
 مولانا ب خدمت اتمک ایچون تعیین سبور مشرا امین مولانا قاسم
 خدمتدر روایت ایدر لردیکه مولانا نظام الدین حضرت خسته کلر
 حالده حوق اعلیوب در لردیکه حواجه نرم پیر لکمه راست کلدیر
 مدت عشر مده سرنه حاصل قلمش ایشم جمله سن المدن ایلدیر
 و بی بوکارده مخلص ایلدیر با وجود که جوانیم زمانده حواجه
 علا الدین قدس سره نهایت قوت و کمال تصرف صا جی ایکن
 سرنه قدر که بو فقیره متعلق تصرف اتمک سحی استه لرقادر املر
 لرایدر **کاشغه** صاحب رشحات جلد الرجه ایشم و مولانا
 عبد الغفور ترجمه سنده کوز مشردر که حواجه عبید الله ناسکند

سوره شریفه کاتبه طاهره
 سید و فکر نیک و جوی بود که
 حاج مراد زکرا و دنان غزالی
 حواجه حضرت کمال الدین
 حاجبندن جدا حلاله
 از با طکر خود معلوم

قدس است نگاه سوره بقره که بعضی عارفان در قدرتی در مشهور
مرنه و پیران سه خلق ابدی و حق مخلوقند عارف مخلوقند فرقی
اولی که عارف مخلوقی باقی اولی که حضرت ائمه عارفانی است
ایلیه بود که آنکه شرحنده مولانا رضی الله عنهما عبد الغفور علیه السلام
که عارف کند و مخلوقند حتی و شهادتی نوجمله منوجه و لمن لازم
بلکه اول موجود شهادتیک وجود خارجی سنگ ایفا شده حضرت
شالده اول عارف صورت مثالی سنگی که در مادی که عارف
اول موجود حسی به حضرت شالده با حضرت شهادتده توجه باقی اول
اول موجود حسی حضرت شهادتده باقی اولی که مرنه زمانه که اول
توجه منقطع اوله فی الحال اول موجود معدوم صرف اولی که
حق سوره که مولانا نظام الدین خاموش حضرت نیک عصام الدین
حقیقه ضمیمه طوتم حیات بود در ضمنیدن اخراج ایلدم فی الحال
دو شد اولی که یکی دخی بود بیلدند و بونک حکمتی اولی که
که سالک سیر الی اللهی تمام ایدوب مقام جمع الجمعه و اصل اولی
تجلی ذاتیه منظر اوله اول بنده کند و سنی جمیع موجودات
و جمله سنده کند و سنی بذر شاهده ایلیه و جمیع شیبایی کند
اعضای شایسته سنده کور و اسنادن هیچ رستی رشتی
قرب اولی که اول کسه اول شنی کند و سینه قرب اولی که کور و حق
ذاتیک کند و ذاتی و صغینه صغنی و فعلیکه فعلی بر کور در باب
توجیده ستمک دستغزق اولی که و عندن اولی که و انشاک
توجیده و صلته بوندن اعلی مرتبه سنی و لمز و بوشا هده که جمعی بود

بود که در که عبد مخلوق خالق اوله و با خود حادث قدیم
و با خود قدیم حادثه حلول ایلیه نگاه شانه عن ذلک علی کبر
بیت حلول و انجاد اینجا حالت . که در وحدت ولی عین
سپس سر فرد کامل که بود جمله تجلی به منظر اوله انک معنوی جمیع شیبایی
انجادی اولی که در شیبایه ما به الاقره اقتندن ما به الا انجاد
اولی که محسوس تعین و مقید جسم و جسمانی اولی که تصرفک تجلی
و لمن جهندن کند و تعیینید غیرک تعینی برابر اولی که جمیع منوجه
شده حکمی برابر اولی که بوندن بعضی سیری انی غیر منقسم
مواضع متعدد و ظاهر اولی که قادر اولی که تعینی عیسویه المشهد
سری جانه باذن است نگاه کند و جانی معدندن جانی
و الحاصل بوندن باغبان بوستان الهی اولی که سر شستی
لی شرف وجودات سانی به نظر عارف سیری اولی که بوندن
شجره بر شرف حقیقتندن بر خصه اشکال اولی که وجودش در
شاندن و کل اکین بمش و بر که باشد و سری جانه جانی
جای و سر لرحی و زنده اولی که مولانا نظام الدین حضرت نیک
ضمن قصه سنی و خواجه عبید است حضرت نیک عارف مخلوقی اولی
بود و فکر بود بیلدند رکن ادب اولی که بود مقوله بر رده
عازنه نسبت ادب و حق مخلوقی مقابله سنده عارف مخلوقی
دینیه که عوام نوقینه قادر اولی که غلبه دو شیبایه
حق سبحانه و نگاه منحصرا در بر قولی احساناً خالقیت سنی تجلی
منظر آنکه اول قول خالق اولی که لازم کلمه نیکم نراق حق

ایکن بر قولنی مقسم از ان انبشدر قولر نه زرنی انک بوزند
در بر اول قولی خلقه تقسیم زرق انکدن زراق اولمن لازم
کلمه سب بو مقوله رک غیره نسبتی مجاز در لکن جن تکا سر قولنی
بو نکلدن کجالاته مظهر ابلیه انک دخی حقیق تورک بر اولکله
سرکارک بر قسوسی وار در حق نعلینک عنایتنه مظهر اولنک
بولی عارف قولنک نظیره ابر شکر انتهی **رشته** خفی بولیه که
نسبت لفظی و بار لفظی ایکی کلمه در که خواجکان قدس سب تکا
ار در آهم عمارت نکرده جوق واقع اولمشدر کاسی نسبت در اولن
بو طایفه علیه تک طریقت مخصوصه و کیفیت مهوده زین مراد
دکاهی سرکک صفت غالبه سن و مکنه نفس مراد ایدر اول
کاهی بار در اولن نعلت و کیفیت سرکک در اولن کلمه فلان
کتوردی در اولن فلان بزی در بار اولن در اولن زمانه که سر
مخالف بر کسبه راست کلوب انک نسبتن متاثر اول
اگر اول کسه اصل سلوک و اهل علم و تقوی در دخی اولن
زیرا بو طریقت عزیز انک نسبتی جمیع نسبتدن اعلی در اول
کند و نسبتدن غیر سبی خاطر شریفکینه بار اولن و کاهی لفظ
در اولن عوض و مرض در اولن کم در اولن فلان فلانک بو کون
و یا فلان فلانک در زینه برابر بر اقدی بوندن مراد ای مرضی
دفع در رفع ابتدای و یا مرض حواله ایلدر و بکدر پوشیده
دکله در که رفع مرض و حواله عوض دیدکری خواجکان قدس سب تکا
اسراریم طبقه سینه مخصوصه صاحب رنجات عبده رحمه

۱۴۱
ایدر که دالدم علیه الرحمه فقیره دیدیلر که سن سکر بوزالتش بر
جمادی لاولی سنک یکرمی بر کجی کونی واقع اولان جموعه کجه سینه
متولد اولمشدر اول جموعه تک صبا حنده خواجه محمد پارسا خان
بر اولن سفر حجاز نیتکه ماوراالنهر دن سبزه دازه کلوب
کون زخم منفر لمرده اقامت ایلدر و سن اول جموعه تک صبا حنده
الوجه الوب حضور رینه ایلتم انرد دخی سنی نیم المدن الوب
صانع قولاکله اذان او قویب صول قولاکله اقامت ایلد
والتوکی ادیوب بو اولن بجز در دیر اولن کون کون صکر
سکا ام الصبیان مرضی عارض اولوب و مرض مذکور ملک الطفال
اولن سب کابر ضرر کله دیوب خوف ایلدم چونکه اول مرض
اولدر بر کزه دخی سنی انکرک حضور رینه ایلتم و سنک مرضی
ایلدم سبیر دیلر که قور قه نکرار سنی قوجکله رینه الوب باشند
ایا عه دکن اللله صفا دیلر و دیدیلر که بو کله جوق انش اول
شر خاطر خوش طونک اند نضکره دخی اولن مرضک سینه
اثر نظام اولدر اول دیارک طالب دستدر اولن
حاله مطایع اولدر کجی صحت شر فیضین غنیمت بلوب
ساعت ایلدی بر کون انکر بو فقیر دن صور دیلر که بو شهر
اکبر زاده اولدن فلان جوان بزمه ار بوجن مقید ایدی آثار
کوند که کور نکر و کنگ حکمتی نذر بو فقیر دیدیکه بر هفته اولدر
دشمن اغرسنه مبتلا در و بوزننگ بر جان سینه ورم سید اولمشدر
سور دیلر که قابل جوانر طورک انک عبادتته کیده لم نردخی انکر کله

اول سبزه زاده نیک حشته لکن کورمه کندک کوردکی نوز بر مرتبه ام
سدا انجمنش که دو شکله دو شمش با تور و غایت و جعدن استنما
طو شمش اکر عوز حشته نیک خاطرین صورت دقتند نصکره ز
سکوت ایلدیر شویله فهم ایلدک که حشته نیک مرضنه متوجه
اولدیر ساعت نصکره باشکین قالدردیلر فی کمال اول اغوز غوزک
دشته منتقل اولوب سبزه زاده نیک یوز نیک قغنی جانی شمش
ایسه دخی غوزک یوز نیک اول جانی شمش پیش اغویی یوز لر
شمش و حرارت و حما ایلد غوز حضرت قلدیر اول جوان صحت تمام
ایله سر ایلر اشیکنه دک غوز بر کونوری کیدب غوز ایلکی هفته مقدر
دش اغویی کید بر خواجه عبید الله تا شکند حضرت قلدیر سوز
اکار خوانواده خواجه کان دن قدس الله اکار و اجم خلقک
یوکی الله کیرر دیو نقل ایلد کزنیک طریقی ایلکین خالی و کلد
بر وجهی بودر که وقتا کم بر استنا و با بر غوز بر مرضنه دیار غنه
و با مرضنه مستلا اوله ابدت الوب نماز قلدیر روح سبحانی
و نکان تضرع و زاری ایله دلک ایلر که اول کسب اول
عارضه دن باک و مظهر ایله و بر وجهی دخی بودر که اول مرضک
و با اول مصیبتک صاحبی کند و لرین سلور لر و انک برنده کند
انبات ایلر و طهارت کامله و نصکره تمام تضرع و زار
ایلیوب صدق و اخلاصله توبه و انابت ایلیوب اندن خلاص
طلب ایلر و خاطر سندن اول قدر اکا مشغول ایلر که اول
کسبه با تمام اول ابتلا دن نجات بیس اوله و بیور لر دیکه

اولک بر غوز با بر حشته اولد قدده اکا کوکل یار دمی ایله مدد ایلد
غایت خود بر دمد و انیک دخی ایلر در لوب اولور بر نوعی دخی اولور
مرض دفع اولمجه دک همت لرین اکه توجیه ایلیر و بر نوعی دخی اولور
مرض وقتنه و تفرقه خاطر جوق اولور سمت ایله یار دم ایلیر
که خاطر متفرقه مرفع اولوب مقصود اصلی اولان سنده کاکل
اوله **مولانا سعد الدین کاشغری قدس الله تعالی** ستره اولور
حاله و تحصیل علمه مشغول اولوب اکثر کتب مندا اوله بی کور مشغول
و جمیعت صور ملر دخی و از عمیش یعنی فنی ایشلر چونکه طریقی
تصفونه سلوک مراد ایلر شمش تمام مرتبه ترک و تخریب ایله مولانا
نظام الدین خد منربیه ایلر شمش صاحب رشحات علیه الرحمه
روا ایلر که مولانا سعد الدین کاشغری قدس الله تعالی حضرت
بیوک او غلیر خواجه کلان دیر تراغیش که با بام دیر ایلر کتبت
یدی یا شده ایکن و الدم بنی کند و ایلد سفره الیدی کندی و انور
مشغول اولنجان کسب محبتندن اولور سر جانه حرکت و سفردن
غالی دکلا ایدی و اول سفرده که بنی الوب کتبت ایدی بنم یا شدیم
بر صبا جمال ادغلا یکن بزم ایلد سمره ایدی و بنم اکا محکم علم
مجتسم دار ایلر بر کچه کار بان سر ایک بر او ده سنده بری بزم
بانده اولور دن موم سونوب خلق خوابه وارد دن صکره دن
کلدیکه محبت ایلد یکم ادغلا یکنک الی یوزنه و کوزنه سورم بو خاطر
انساننده هنوز الی اول جانه اوزانندین کوردیکه اوکت بر
کوشه سی شق اولوب بر ایشلر کتبت الله بر شمع روشن

اول بار قد ن اجد و کبر و ب بنم جانبی نظر صالوب فی الحال اول
 اول بر جانبی دخی شی اولوب اوراد ن چقوب کنه بر عالم بر اول
 اول بر بر وجه مستنبه اولد مکة اول علاقه دن بنده اثر فاله زوین
 خواجه کلان حضرت نر نفس ابله بر که والدم ادرن ابکر باشند
 ایکن با بار بر سفره کثیر امین بر کون کار بان سرای قبوسنده و نوب
 بر الای بازر کانلرک اول مخلده بری برید می سبه و ما جراحی امین
 بر مایه کفت و کولری غایت اوز امین نصف نما
 دکن منقطع اولاشن اخر والدمه کر به عارض اولوب
 وجه اول افلا مشرکه اول جماعت کفت و کوبلندن دار کوب
 اکا متوجه اولوب سکا تولد یکدی سبب بویه اغلر سنی
 صور مشرک اولدخی بیور مشرکه صبا حدن بوزمانه دکن بوراد
 حاضر منکر اصلاحی نقایا دکره کلدر سبزه غایت ترخم
 استد بکدن بی اختیار بکا اقلین طارر اولدر و مولانا حضرت
 علم ظاهر تحصیلندن صکره بو طر نقی و فی حاصل اولجن مولانا
 نظام الدین علیه الرحمه خدمت تیشتر و بی ملر انلرک صحبت
 خدمت نده اولشر بر بی سید نصکره انلرک اجاز مری اطر
 سفر مجازه غیبت ایدوب خراسانه کلشر و سرانته اولر
 مشایخندن سید فاسم تبریز حضرت نرینه و مولانا ابوزید نورانی
 و شیخ زین الدین خوانی به و شیخ بها الدین عسمر قدس اشفا
 اردو اجمیر ایشتر سید فاسم حضرت نرینک حقه بیهور رایش
 که انر معانی عالمک کرد ایدر بر عصر ده جمیع و لیانک حقایق اولد

انرا ده جمع اولمشدر و مولانا ابوزید بودالی حقه بیهور
 امینش که انک حق نقایا بله مسیح ایسی بو قدر و مرنه کار که واقع
 اولور حق نقایا لیک کار بیدر انجکه و شیخ بها الدین قدس سره
 حقه بیهور لر امینش که انلرک آمینه سی ذانه معتامل و اش
 اولمشدر ذاتن چیز نرینه انک مشهور اولر و شیخ زین الدین
 قدس سره حضرت نرینی کمال نر غله ادر لر امینش مولانا علا الدین
 خدمت لر که مولانا سعد الدین کاشغر حضرت نرینک کب راضی نیدن
 ایدر در ایدر بیکه محذور مولانا سعد الدین حضرت نرین بیهور لر امینش
 ابتدای خالده سرانته کلشیدم بر کجه واقعه کورد مکة سر
 اولو محبسه ابلتدیر و انده مرانک جمیع اولیا سی حاضر
 ایدر دخی اول جمعنده حاضر اوللرک ایکبندن ما عدا سنی
 کجوب اولور تدیر اول ایکی کسک بر سر عبدالله طانی ادر بر
 خواجه عبدالله انصاری ایدر قدس سره سکا سرهما اشکل
 صاحب رشحات علیه الرحمه ایدر که مولانا علا الدین حضرت نرین
 و غیر سندن شوبله سمو عمر اولدیکه مولانا سعد الدین قدس سره
 بیور مشرکه چونکه اول واقعه دن او باندم کند بده بر رعوت دار
 اثر اولدیم نصف اللیلده فالقدم اول رعوتک دفعنه بر جاره ایچ
 مر طرفه کیدر دم ناگاه بر عقرب کمال شدت ایلد ایشتم بر وجه
 صوقدیکه صبا حدک فشر یا و ایلدم دا اول رحمت و عجز بسببه
 رعوتندن خلاص اولدم مولانا جامی قدس سره سکا سره کاشغر
 بیور مشرکه در که بزم مولانا نر غیبی مولانا سعد الدین کاشغری

بو کلام سن کاشغر کاشغر
 مشهور نرینکم مولانا مشرک
 بو سنالی تخفیف صد زنده بیهور
 نرینش خواجی خد او ایدر
 سید به حق آرزو اشقی
 کان ته بود اندر ما نر
 رانکه کان انه سنی ایدر

در راهی که برنجی میل مولانا نظام الدین علیه الرحمه صحت یافته
اولدند نصکره بزه حریفین شریفین زادها همه گانها زبانی
آرزوی غلبه ایدر مولانا دن اجازت استدم سبور دیگر
مرقد نظر ایدرین سنی بویل حجاج فافله سنده کوزفرین و نون
مقدم برنجی واقعه ارخی کور مشیدم که اول واقعه اردن تو سیم اندم
مولانا نظام الدین حضرت سبور دیگر که حوق تورمه چونکه کیدرس اول
کوردگت واقعه ارشیخ زین الدین حضرت زینه عرض ایدر که در
متشر صدر و جاده شریعت و سنت اوزره ثابت در انجا
و شیخ زین الدین مراد ارشیخ زین الدین خوانی ایدر کول
عصرده خراسانده ارشاد و شیخوخت مفاسده منعین ایدر
چونکه خراسان کلام فی الواقع مولانا نظام الدین سبور دقلر کیمی
کیدر و اندن نجبه بل صکره حج انک میسر اولد کاشفه مولانا غفور
لا در علیه الرحمه حاشیه ففحانده سبور مشردر که مولانا سعد الدین
حضرت ننگت افقه ار لو ایدر که سبور مولانا نظام الدینی بر
و جمله کور مشردر که ظاهر شریعت اکا محتمل ایلر دی ایتهم کلام
اول اجلدن مولانا نظام الدین انله تورمه دیوستت ایدر
دکمال فقور و تشرخله موصوف اولان کسینه یه افقه کی سونمه
سور دیگر که انلر کبی متشرع کسینه ارشاد اولغله مولانا سعد الدین
اطمنان قلب حاصل اولوب بو طریقه عقل ارشیر راجوق ایدرین
بگو نسلم کلی سبب اوله و سیم فی الواقع بو طریقه عقل
ایز شمر زار جو قدر طالب صادقه لازم اولان اولد که بر خدشته

خدمت ابر شد که نصکره استدلالی ترک ایدر و مرشد کیدر
نسلم ایدر ننگم زاد الی ما فرین صاحبی بو معنای تحقیق صد
سور دیگر که **بیت** اول قدمی که عشق دارد اربست که جمله کور ایدر
ز انزور که حشمت احوال معبود تو برت اول
و شیخ فرید الدین عطار حضرت منطلق الطیر نام کتابنده ارباب
سلوکت حالنی علو وجه التظیر قوشلر دلندن حکایت و تقریر ایدر
برده جمیع قوشلر سالک سوزینه او یوسب سمرغه کتکت میتد تول
باشنده کلدر کسب بولک محوف ایدرین کور سلوکت نشان
اولد قار بیان صد دنده سبور دیگر که **نظم** جمله مرغان ز سیم مولان
بال و پر بر خون بر اور دنده راه مید مید با بان نامید
در د مینداندر مانا بدید **نور** بو معنای قوشلر مشاهد ایدر
بولدن دونک استد کلرنده هر دلدن انله توینجا بو مقام
سور مشردر که **نظم** ایدر رهبر جنین گفت ان زمان
انکه عاشق شدیند بشد ز جان بو مقاله ننگ ایزینه دک شیخ
فرید الدین عطار قدس سره حضرت سبور حوق سوزار سولوب
و شیخ صنغان حکایت علی وجه التمثیل بو مقاله ننگ و مینده کتور
دقتله مطالعه قلوب کور دیگر که اول غریز بو محله نه تحقیق
ایلمشدر و سیم فی الواقع بو یول ترد انلر بولی دکلدر خاطر
و جانبا زار بولیدر قور قاق باز کان اصی انفر عشق سر نونل
النمردر دی اولیانه بو شفا خانه ده درمان بولنم **بیت**
خلیلی قطاع العیانی الی الهمی کیز دار باب الوصول فلان ایتهمی

وب

مانع اولوردم فوماردم که بانه کلمه و اول زمانه دل که اول
 و اول کیفیت بدن مرتفع اولدی **من فواید انفا سه قدر است**
 صحیح بود که مولانا کت اکا بر اصحا بدن بر کلمات سه ای
 جمع ایدوب بر رساله المشر اول مجموعه ذمیر بود فاج حله که آن
 التي رتبه ضمیمه ذکر اولور **رتبه** بود زدیکه سرکاری که فرس
 حق تعالی که مشغول اولق اندن اسانر کرد زراموجو داندن
 که بولق استرا اول ان طلب ایدر صکره بولور حق تعالی اول
 صکره طلب ایدر اگر بولمیه از حقین میل ایدر **ع** تا نوبتینی جان
 عشق نگیرد کمال **ترجمه** تا کور منجه سن حال عشق سنگین
 مولانا سعد الدین حضرت شک بود دفتر سوزک معناسی که
 اول حق سبحانه و کما قولک باطننده ارادت صفینده ظهور ایدر
 اکا تجلی ارادی در اول اول تجلیک وجدانندن صکره
 طالب حق اولور لاجرم بوضوح بولق طلبدن مقدم اولور اول
 مصر **کلمه** نایبی بود که **ع** می شنوی وصف حال راست
 باید شنید **ترجمه** سمع قبولیه اینت دکریک وصف حال **رتبه ۲**
 سوزد مکره که برنی سوه استر که جمله عالم انی سوه اگر چه
 غیرت محبت انی اقتضا ایدر که محسوس کز لوطونه لکن غایت محبت
 اکا سنی ایدر که هیچ بر فر و عجبونه منکر اولمیه بمنزه حله و نه تدریس
 جمله عالم اکا معتقد و طالب اولور اول اول اول اول اول اول اول
 اولان کالات و او صاندن مرنه و جمله خبر و یک قابل اول
 و جمله خبر و بر که بویانه ایدر جمله خلق اکا مائل و منجذب لال

سرینه با
 کمال

اولال **رتبه ۳** بودر لیکه مرنه زمانه که سنک شکده
 بر حال سببیده متغیر و متاثر اوله اول فلجنگر اولر دجه کنگر
 یعنی تا نیر و کیفیت مرتفع از دخی اولور سه خوار کور سوب اول
 سر رشته بی الدن صالیور سوب ضایع اتمک کرک **رتبه ۴** بود
 دیکه خواجه محمد پارسا قدس سره بود مشر در که قول ایدر حق کما
 مینده حجاب همین صور کونیه گو کلمه منتقش اولمقدرد و لو
 بریش ن صحیح سببیده و کونا کون الوان و اشکال سیر کلمه
 اولور و گو کلمه بر ایدر محنت و شفقت نام ایدر ان نفی اتمک
 کرک بر دخی کتب مطالعه می در سمی سوز و در لور لور کلمات
 دیوب اشکات اول نقوشی از تورر و صور جمیله مشا هره طی
 لغات و سازر دکلمات اول نقوشی بوجه و حرکت کتوز بود
 جمله حق تعالی بعد و غفلتی موجب در طالب بود
 نفی اتمک و اجید رس لازمدر که حنسال ارتورن سینه
 بر طریق احناب ایلنوب دل صافله حق کما جناب
 املت عادت الهیه بونک اورزینه جار اولمشدر که
 محنت و شفقت سز و لذات و شهوات حسی بی ترک اتمک
 بو محسنی ال در مرمون بر راحت که استرا خزنه در
 اوج کون بوسه ابر فایده ریج جلکدک ابرق ابدی رایت
 اولدک بو عالم اخوت ایدر مناسبتی بودر که گویا
 نهایت بیابانه دو شمش خشیاشش دانده سی در **رتبه ۵** بهار زمانه
 ایش مولانا سعد الدین اصحا بدن بری بعضی رساله لربار

انتفاض

ایکین

امینش در مش که کتابی تمام آید بیکر کسی سپرده بوانا ده لانا
حضور نبه دارش مولانا بور باعی مشهوری اذ فوشه که **رابع**
با مار بکلزار شد م ر بکدر بر کل نظری نکندم انجیر
دلدار بطعنه گفت شرمت باردا ز حار من ایجا و تودر کلنگر
رجمه بولمز او غادر بار یله مکر کاره غفلسه نظر اشید کده کلیدر
بومیدر شرط محبت نه شرم امزش بن طور کن که لغت حق بزین
اند لشکره بیور مشر که اگر سپره کیدوب سپردن خطاوه
اولور سکت حق تعالیدن غافلسن اگر خطا نمز سکت بخون کیدین
رساله ر بازرسن اگر عمل آنک استمز سکت بوسوز تر که خدا
مشغل اول و اگر عمل آنک استمز سکت بانه ایجون بازرسن
وین بیور مشر که بک نی دنر ارسانی یعنی بر یوق بک اسالمق بوسوز
چوقی بره راجع اولور حقندن خبر بیسه که یوق دیرک قور تلک
رشمه بیور مشر در که مولانا نظام الدین حضرت در در ایبر که
سکوت کلامدن انقدر زرا بر سوزدن حدیث النفس جاکسل اولور
و فیض الهی مرکز منقطع دکدر لکن ان بقوله مانع اول حدیث النفس
اولیا الله صحتند ه کشی کو کلنی حدیث النفس دن حفظ آنک
کرک زرا بونلرک بر قول غلبر در در که آنکله اول حدیثی اشیدر
دانلرک صفای و قلمر نه کدر و بر که باعث اولور بر که که کتاب
مطالعه سه مشغول اوله اگر خار جدن بر که سوز سولر سه
انک وقتنه تشویش و بر بلکه کا خدا و ز زینه رسکله فتنه
تشویش حاصل اولور بر طایفه که جناب حقه دایما مشوجه اولار

این جمله در کتب معتبره
در بیان سوره بقره
در بیان سوره آل عمران
در بیان سوره مائده
در بیان سوره احزاب
در بیان سوره بقره
در بیان سوره آل عمران
در بیان سوره مائده
در بیان سوره احزاب

مار
عاشقانه

اولا لانه حدیث نفس انزه مشویش اولور قونر که مشغول اولور
بر کسنته نمک یا ننده اغلرا و غلنجی اوله اول کسنته نمک قسنته
تشویش و بر در که و خلا بختک اغزیه مده و زنا که اغلمیه طایفه
لازم اولان اولدر که ذکر مده سنی کو کل اغزیه و بره تا کو کل دخی مشر
معنوی اممکه ذکر آنمکه باشلا یوب حالات و حدیث النفس
خلاص اوله بر بلوک طایفه دخی وارد در که ذکر آنمکه دخی امزه کوره
حدیث النفس **رشمه** بر کون اصحابه خطاب ایدوب بیور مشر که
ای یاران بلمکز که حق کجا بو عظمت اولور لغتله سیزه فای
قریب در و بو اعتقاد او زره اولور که اگر بو معنی سندر سز معلوم
اولمز سه لکن لازم اولان اولدر که دایما سز تنها ده و اشکاره
بوادنی کوزده سز و او یکزده تنها اولد و عکز زمانه در حقی
ایما غلزا و زمه سز و خلا به دارد و عکزده مشه منده سز
اشغنی صالوب کوزرک بو موب او توره سز و طا سرده و بلننده
و کز لوده و اشکاره ده حق کجا ایله طوع و لعن او ز زینه اولار
که بو اذلی حفظه قیام کوسره سز بو معنی سز بر کله سز
معلوم اولور و کر کدر که همیشه کند و گزی ظاهر و باطن
ادابیه آراسته ایده سز ظاهر ادبی اولدر که او امر و نوا
شرعه اشغال کوسره سز و دایما ابرت ایله و استغفار له و در
سویکت ایله و جمع امور ده احتیاط او زره اولان سز و انار سلویش
ایله سز و باطن ازلی خود غایت کو جدر باطن ادب بر سکت اتم خلد
انجاردن کو کل حفظ آنمکه خاطر اولان سز که کر خیر اولور که سز

زیرا ای کسی دخی را بر در حق نگاه به حجاب و لغده **رسخه**
 سوز را در دیکه حق نگاه کند و پیغمبر نبی صلی الله علیه و سلم را در حق
 تعظیم نماید و شول برده که سوزش در **ما کمون فی شان و تملوا**
منه من قرآن و لا تعملون من عمل انکنا علیکم شهودا و یقینون
فیه اصل مسند بود که حق نگاه سوزش در حضرت رسالت
 صلی الله علیه و سلم تعظیم نماید در خلاصه کار بود که حق تعالی
 مشغول اوله سر حق نگاه قرآن که جمله دن اقریز و قریب در دیکه
 بر اقریز زیرا اقریب عالی عبارته صیغازه و تا که فرقی عبارته
 کتوره سن بعد اولور و قریب اول دکلدر که اکا بقیان اولور سن
 تا که لنی عبارته کتور مکت قابل اوله قریب اولور که سن انزه
 سنی و سندن خبر سنی دخی بتوره سن و سبج بلیمه سن که قنده
 ایدک و قندن کله ک و مطلقا ان عبارته کتور مکت فا در اولور سن
 بر اولور به خبر کتور دیکه فلان شیخ قریب سوز سوز اول اولور
 دیکه اول شیخه وارد و خاک زمانده دیکه سن که اول برده
 بز قریب قریب بعد بعد در قریب سنک بو فلنگدن عبارته در انده
 قنده صغیر **ب** قریب فی بالا و سنی ز فتن است . قریب از حق قید سنی
 رستن است **ترجمه** ای برادرم پیش اول کم قریب حق
 ز رو مال به سفر فلین دکل . قریب حق دار لغدن اینمکدر گذر
 مال و منصب دن گذر فلین دکل **رسخه** سوز را در دیکه هر نفسده
 بر کج کوا واقف و لمن کر کرد حق نگاه حاضر و ناظر در کرد که حق
 اذمانه از اذن غفلت ابلیمه لر حق نگاه شینج و بویج ابلیمه

عبار

دن

ایتمشدر که **ما جعل الله لرجل من قلبین فی جوفه** برادرم که در سینه
 ایکی قلب بود که بر سنی دنیا به مشغول ابلیمه و بر سنی دخی حق
 مشغول ابلیمه ادمک در و ننده توکل بر در اگر دنیا به مشغول بر
 حق نگاه دن فی نصیب قیام لور و اگر حق نگاه به متوجه قیام رسد انک
 کو کلندن حق جانمنه بر بخره اجلور اول بخره دن انما فیض
 الهی بلور مننه باشلر انما که طلوع ابلیمه مشرق دن منزه دکل
 که دارد در انک نور ندن بهره دار اولور و انک نور حله سنه
 اشراق ایلر و بخره ستر بولنان خانه لر انک نور ندن فی نصیب
 محروم فالور پس اگر کوکل فاعل اولور مسویب حاضر اولور
 انک حاضر اولور سنی بخره مشابه سنده اولور اولور بکلور
 نور فیض وجود الله اکا ایز نشور و اگر فاعل ایسه اول نور اکا اولور
کرمیت دست بهر خطه در لور نظر میکند چون توار و فاعل از لور
 نمیکند **ترجمه** با مردم سکا نظر ایلر سنی فاعل کو رو ب
 گذر ایلر **رسخه** سوز را در انک که طاعت موجب حصول
 و طاعتده ادب قریب حقه سبدر من خاک کا ملر قدر سن
 اردو جسم شویله تحقیق اشلدر که طالب استه اسلو کند که
 باطن سنی صافی قلوب نصیفه و تزکیه به مشغول اولور تا که دوام
 مرا بته ال و ره والا اعمال صالحه دن سر نه استلر سه اب در
 زیاده میکند یعنی اسکی مرضی دخی زیاده ایلر دیکدر لو کلا ب
 خراسان لر رشیک ندنی سنده استعمال ایلر زو خای لور
 شعل جتوره در لر که انده بغور دن و عنبر بدن صور لور

در

مستغنی اولش اوله **ع** مرجه کبر و عتق عتق شود یعنی عتق
 اولان مرجه استعمال ایدر سه علتین ارونور جولاه شاکردن کم
 اولمن کرکدر یعنی درونشک جولاه بقدن اسما اولاجن دکدر جولاه
 شاکردن بر مدت کرکدر که ابلت با غلطن اوکرنه با غیر ایشلر
 اوکرنگ مسنوز قنده در طالب کرکدر که تمام مرجه حد و جهد ایدر
 ایلنه که خواطرده استما اوله و بده که نه کونه نفی ایلنگ کرکدر
 ابتداده نفی خواطر دن عجزی سننه به مشغول اولماق کرکدر
 رسالته مطالعه ایلر و توجید و حقیقت سوز لر نی رسالندن اخذ ایدر
 بوقوله عرفانک انره سبج نفی بوقدر بونرمب بیکار کدر
 حق بولی کیده جاک و ایره جکدر و بیه جاک و اشیده جک
 برکسه که بغدادده بادشاه حضورنده اوله و داماکا حضورند
 اولماق قابل و ممکن اوله اول عجب جاہل و بی عقلدر اگر بادشاه
 شامه برکتوب کوندر بیر فایسلر اول مکتوبدن خط الوردی
 اختصار بده بادشاه حضورندن دور اولوب اول مکتوب
 او قومقدن اونورس بغداددن شامه کله **ر** شیخه ایسور کرکدر
 که هر که بر سرده در بر سرده در و هر که بر سرده بر سرده دکدر
ک شیخه خنی بوسر لکه که مولانا حضرت نرنیک بوسوزی اجالا ایل
 وحدتک مذہبی بیاندده در دیک استرلر جمیع نظامده جلوه
 بر حقیقتدر لکن اسما الہیہ تک مقتضیاتی و قوابل ممکناتک
 اختلافاتی واسطه سید در لودر لودر ایشلر ظهور ایشلر اختلافاتی
 و تعددن حقیقتک بعددر لازم کلر سننه کم شخص احدی ایلر

برای بی متعدده ده نمایان اولسه مرا ترک قابلیتیه کورده
 بر در لودر ظهور ایدر شخص مزبورک نظام اعتبار بده در لودر لودر
 ظهور ایدر بکندن حقیقت شخص متعدده اولوق لازم کلر خواج
 حضرت مزبور بومعنیابی بیانا بوسر شکر در که هر که بر سرده در سر سرده
 یعنی سر سرده ظهور ایدر اول حقیقت واحد در که زمان کانون
 منزه در اکتا برده در دیک صادق دکدر **ب** وجود اندر کمال
 خویش ساریت تعینها امور اعتباریت انتہر
ر شیخه ایسور لر ایشلر که بر منبر کیدر دار و استعمالندن هر
 جوق بیه انده چون حسته لکلر نظام اولور اول حسته لکلر
 دفع انگدن اونور در دار و بیه تا که صحت بوله چونکه صحت بولور
 بیه جوق بیکه باش حسته اولور بیه دار و بیه صحت بولور بولور
 اوزره بر قاج دفعه دار و استعمالندن صکره عاقبت
 اول دار و اکا ضرر کللی ایشلر کد لک برکسنه که کناه ایلر
 توبه ایلر و بیه کناه ایلر و بیه توبه ایلر عاقبت توبه بیه
 کار کر اولوب تکرار کناه ایلر بولور بولور انات که صحت
 کناه دن با تمام با غلندر میوب و انده کمال مرتبه ایشلر
 اولدخی سایر کناه بولور بر کناه ایلر اول جهندندر که اهل الله منبر
 کللی اختصار ایشلر در و جمله بی ترک ایدوب حق نگاہی شون
 ایشلر در زمانه ناگاه مرض غفلتده ایلر دنیا دن انتقال
 ایلر لر **ر** شیخه ایسور لر ایشلر که جنید قدس الله تعالی
 در

بسم الله الرحمن الرحيم
فاره کوزه دوش طور و شکار نه بر وجهه متوجه الموش که عشتا
بر فلی حرکت اتمز نجیب ایلد اکاظم را بدرکن تا کا و ستره بریدر کله
ای و دن تمت بن سنگ مقصودک اولمغه بر فاره دن الکت
دکلم سندخی نیم طلبیده بر کدین کتر اولمه اول زماندن رود
دوشمشم **بیت** اوانی که با بار چه گفتت امروز جز با کسی
بشکر دیده بدوز **ترجمه** نه دیشدر بدور مسین بکا بار خیر یقینه
دن کوزک ز نه مار **رشته** اسور مشرور که دایم با و حقتند
اولکت بر مرتبه به دن که کند و کزدن فاب اوله سر حق جا جلد
الطفدر سر کیمت که لطافتی ار نوق اوله حق تکا به مشغولینتی
اولور جلا بلق و با شجاعت اسلین حمام کلخنده با متخون جوج
خاشبان لطفدر کوز بونلر دخی جلا بلق و شجاعت ابده نزل
علا و دخی نزل زردن لطیف رکدر زرا بونلر دخی نزل لقی ایلمه
نزل انزل و شول جماعت که جناب حقت مشغولدر حدیسن
الطفدر زرا انلره اول موا اول کولکل بو قدر که حقتن
مشغول اولالار کوعه وار سکر استمزلر که
رکوعدن باشس فالدره ر و اگر سحره یو وار سکر کذکت
استمزلر که بشکرین سحره دن فالدره و بو طایفه
جمله سندن الطفدر زرا بونلر دخی اول تحمل بو قدر که بز کوز
بوموب ایچنه خدن غیر مشغول اولالار انبیا طلبه السلام
بونلرک حاله رشت ابدر زرشکار اول جنتدن کلدر

۱۲۰
دکلمدر که بونلرک در جاتی در جاتی انبیا دن علیهم السلام
اوله لکن بونلرک حال جهنندن بر سر فلی وار در که حضرت حق
در لر و حضرت حق انلری خلقت کوزندن کزل مشرور علی الدوام
بونلری کند و به مشغول ایلمشدر **رشته** باد شاه جمیع امور
کند و مقربلریدن برینه تفویض ایلا اول دخی باد شاه امر یله
ممالکده نصرف ایلا و بر قوی دخی ابرین دار در باد شاهک ایلی
صومین احضار ایلا و دایم باد شاه حضور ننده در البته اول مشرور
نصرف الممالکدر باد شاه قنده مغرب و کزیده رکدر و اولکت
و درجه عالی رکدر ابرین دار دن اگر انکت فایستی زیاده اولمشدر
متصرف اولمزدی لکن ابرین دار ده بو شرف وار در که دایم
فرسده در وانکت خاصه خدمت ابراندن غیر به مشغول کلدر
یوحسه اول قنده ممالکده متصرف دلان قنده و ممالکده متصرف
دخی ابرین داره شکی دایما باد شاه خدمتی و فری و باد شاه
غیر به عدم اشتغالی جهننددر **رشته** بو نیک مفاستند
حصه مولوی وی قدس الله بگا ستره بوسلر در **بیت** امی دیده
عجایبا بشکر عجب است این معشوق بی وی نه و با وی
ترجمه امی دیده عجایب کور بونلرک عجب لکم معشوقه بر عاشق وصلته ایلمن
نه انلر اوله بر دم نه اکه اوله محرم هم اولدیم بچورم شاد اولدیم
بوسلر در که اگر بر اگسه اوج بیک بر و از ایله سینه بی وی
و با وی بی مفاستند واقف اولمشر با حق تعالیکن قرنی بخدا
ایله بیلور لکن طالب سعی ایله و جدله مشغول اوله حق تکا اکا اول قنده

ادراک و یقین احسا ابد که حق تکا انسر دکلی ایکن بلور نهاب
کند و غفلت ابد و نوشتن امیش و اهل الله بر یقین حاصل اولد
که سبج بر طریقه حق تکا نکت دار لغزه و ذکر اولان و حقه
ابد و کند شبهه و زردی فالر نه که سبج کت کند و وار لغزه
شبهه سی یوفدر سر نه قدر از فاسنه قضا نکر کیوب کوز لرین فی یوس
نه کند و خودنی بنوره فردا و نوده فردا و وار لغزه شبهه ایدم
رشته ابور لر دیکه چونکه ذکر لباس حرف و صورت و عرفی فاکر
اولمعدن مجر د اوله و جسمی جهاندن عاری اوله اول زمانه
شربت مقامه ابر بشور و طالب مر نه زمانه ندن بیش بکله فاکر اولد
قوله تکا نونی اکله کل حین باذن ربها ذکر رجه در که معرفت
اندن تر کما قال سبحا و تکا مثل کلمه طیبه کلمه طیبه شجره طیبه
بیش جبر رنه حرف و صوت عربی و فارسی و شکل و لون و کسب
و کم با سنندن و جمیع جهاندن مجر د اولان نوحید صرف دخی نولمه
مضمونده ظاهر اولور **د من خوارق عاده تفسیر** تا شاعر
مولانا علا الدین آتیری حضرت نری که مولانا سعد الدین حضرت
اجله اصحابندن ابد بلر و ذکر شریفیری بو مجموعه ده کلمه
سور دیر که من حسته ایدم مولانا حضرت نری حسته کلمه
کلمه بلر و صفه کنارنده اوتور دیر و باشلرین اشغه صاکو خطه
مراقبه ایلدیر اول و نور دقلمی صغه نک سفنده باشلری او
بر درجه وار دیر ناگاه بر فاره اول درجه نک کنارندن بر مقدار
طهران صاجد اول طهران مولانا حضرت نریک مبارک بوردیر

بور نریه و یقه لری و ستنه دو کلمه باشلرین فالدر یوفار اولد
نه مراقبه یه وار دیر اول فاره بر مقدار طهران دخی صاجد کیر
نظر ایلدیر بو اسلوب و زره بو حالت چونکه اوج ذوق واقع
اولدی در درجیده یوز و با قوب غضب یوزندن سی اولدی
دیدیر اند نصکره فالقوب طشره کتدیر و شکر او ستنه
او تور با اول حالتک ظهورندن کمال مرتبه خالنده ایدم
بر خطه دن صکره کوردیکه اول درجه ده بر کدی سدا اولوت فاسنه
کوزه دو طر در اول فاره نه کلوب بر مقدار طهران دخی صاجد
کسی اول کدی صجرا یوب فاره نی دکندن پنجه سیده طشره کلوب
نی الحال اولدیرت بر مقدار نی دیر اول کون صایدیم کد اول
دکندن اون سکر فاره جقوب سر برین بر رعت دار جنیوب
بر اخوب کتدیر مولانا بایر علی که مولانا علا الدینک بر ادرنی
و مولانا سعد الدین حضرت نریک جمله مخلصانندن بر در نفل اشرف
بر دکاتم واریدر انده قضا بجلیق ایدر دم بر کون میر بر
جمیع بدن بر حواله صورت ذفر ایلد رسوم جمعنه کلمه اتفا فایم
اول مخلصه دفتر مفتضا سنجه ادا سی لازم اولان مالی و بر کله قدر
یوغیندیر حواله کجا حشونه و سو کلمه باشلر قدریم اولد و غنی
جهندن عاجز و حیران فالمشیم نری بو حالده ایکن مولانا حضرت نری
جقه کلمه اول کسنگ بو غلطی کورد کلسه کسب مبارک لرین اول
کسنگ اوموز اوزر نه قویب دیدیر که هی فشر ند اشرف
دکت طوت مولانا حضرت نریک مبارک الی اول کسنگ اوموز نریه

اگر شد یکی کسی به پوشش اولوب بازار او را ستمه یوه لشمه ستمه
قدت مدید اول حالت او زره قالدی مولانا حضرت مکرر در کان
او نور مشرایدی چونکه کند و یک کلدن نام مرتبه نیاز ایدیه فالقوب
مولانا حضرت نیک اللرنیه وایقربیه ووشوب دیوزن مبارک
ایقربیه سورب اول حالتدن رجوع ایلوب طریق حقه منوجه
اولدی وینه مذکور نقل ایشدر که حاتونم حامل ایدی حملدن
دورت ای دخی کیشیدر اول بانده عورت حملنه ووشور کیشیدر
انفاقا جنین نرسن انوب وضع ایدر نمککه عورتک حالی تغییر
اولوب مونه مشرف اولدر اضطر ابله مولانا حضرت نیه واردم
کورد که علما و صلحا دن بانلنده جوق کسه ار ایلر و دارب سوز
سویلمکه مجال یوق منجیر اولدم نه چاره ایدر حکم سلیمه ایدم مولانا
حضرت نیک نظر شر فیضی کجا منعلق اولدوغی کسی فی الحال فالقوب
جانیه کتشدیلر اصحابندن بر بلوک کسینه دخی ار در نجه ملکه کتشدیلر
اول ایشاده بنی حضور شر فیضیه جا غروب دیدر که اول ظالمیه
دیگر بو فعلی فلان تار بچده بر دخی ایشیدک سندن عفو ایش
یونی دخی عفو ایشدک اگر بر دخی که فو ظلم سندن صادر اوله خراکی
کورد رسن مولانا دن بو کلانی ایشیدیم کسی خاطر م خوش اولدو
بر وجه نقیص اوله کلام کورد که خاتونک مزاجی خوش اولوب اول
مرضدن کند وده از فالماش قصه بی اکا سولدم اعلیوب دیدر
کر چکت سور مشرا در دید کاکر تار بچده بوا ایش بر دخی قصد ایدوب
اول زمانده دخی اولمکدن قوز نیشیدم اند نضکره عهد ایلدیم

ایلمکه ابرق بونک کبی ایشید قصد ایلیمیه و مولانا علما الدین حضرت
دیروز ایدیمه اول زمانده که مولانا حضرت نیک خدمت ندره ایدم
قوهستان ولایتندن بر قاصد کلوب الدینندن مکتوب کنوب
مضموننده کمال مرتبه تمبیه و ناکید ایدیم بنی اولندر کیمچون با نلرنیه
دعوت ایشدر شایده که مولانا حضرت نیک شرف خدمت ندرن مردم
اولام دیوبو حالنک ظهور ندره غایت ملول اولدم با کتدو
تسلیمی و یروب دیدر که مولانا مکتوبک مضموننه مطلع اولدوقه
بنی قوهستانه کتکه صالیوزن فر چونکه مولانا ناک حضور ندره کلام
مکتوبک مضمونن عرض ایلدیم من یور و بلر که چونکه البسته کل دیشدر
کتک کرک بندخی منجیر اولوب کتشدن غیر سر چاره بولدم مال ایزه
غوم سخر ایدوب کلوب والد و والدیه ملاقات ایلدیم ستمه
هفته بنی اور دیلر سکر میل انده قالدیم لکن وایما مولانا حضرت نیه
منوجه ایدم و باطن شر فیضندن استفاضه ایلر دم و اول دیار
بز ظالم حامل و ایدیم که مال میری توز بعندن کجا جوقی تغیر ایلدیم
وظلمی حد دن متجاوز ایدیم من انک ظلمنی نه طریقه دفع ایلدیم
بلنردم اخر باطنندن مولانا حضرت نیه منوجه اولوب ایلر دن
مد و طلب ایلدم بر کجه واقفده کورد که مولانا اللرنیه تیر و کجان
طوبت طور کن ناکاه اول حامل قشر شودن طاهر اولدو
مولانا اوقن کر لیبوب کجوب طولد و رب اول حامله ایلدیم
بو حالده او باندم کند و مله سولمشوب دیدر که عجب اولدی
نه مقوله ملاکله جکر اول ایشاده اول عالمک یا ننه وار ب دیدر

اول

حاضر اول که سکا عظیم بلا متوجه اول شد در نیم سوزه کو کوب بی فرقه
 دبی ادبانه جوق سوز لر سوز بلدی اوج کوند نصکره نصف بر نیم صحن
 عارض اولوب برق افاقیت بولمدر وینه مولانا می فرورد در لر بر
 اول زمانده که قوستان و لا قنده ایدم بر دغه بر مقدار ایدم
 قوردی خیر شیدم بر کون بر بوکک افا جدن بی برق کسروم و نیم
 رابطه به مشغول ایدم ناگاه ابا غم التذعی بداع او فاند افا جک
 دوشدم کوردیکه غرض میز مولانا حاضر بلر سید اولد بر وینی توان
 سالم بر وجهه بر او ز زینه قودیلر که سچ بر عضوه زحمت ایشم
 بو مشا لری کز کوب کسبه اظهار ایدم چونکه ملازمت نرسد
 ایشدم دیدم که اول عامل ظالمک فبجی قصه سنی و نیم افا جدن
 دوشد وکی خاکبایر نیه عرض ایلیم بن سو میزدن اول سوزد
 دوشتمه سی بر در لودر مظلوم و دوشتمه سی بر در لودجی در وینه مولانا
 سوز لر دیکه اندای حالده مرانده مولانا حاضر بلر کجا ذکر قلبی بخانه کده
 سوز و بلر که نیم حضور بره بر فاج کره ذکر قلبی به مشغول اول ندی بیلم
 ذکر اتمک مشغول ایدم سوز و بلر که بولم ایلیم و ذکر اید و کک ما
 فلککه حرکت وریه بلکه مفهوم ذکر می اکا تحمیل ایلد اول زمانده که
 قلب مفهوم ذکر دن تناز اولد کذ و حرکت کله و اند نصکره کار
 تفویض ایلد یعنی کور کله اول ایشلر مولانا حاضر بلر نیم کور کله حرکت دن
 خیر و بر و کله ز زمانده کن نیم اضعفا دم بو عید بکه جمیع عالمده
 کسه بولنه که خلقک در وینه و کور کله احوالنه واقف اولاین بو خیر و نیم
 دوشوب ذکر دن فارغ اولد و عم کبی سوز و بلر که نه نجب ایدرسن

فلج
 بنده
 سوز

ایدرسن واللهم نیم ملخده بر بقال مریدم وار در که ایکی ابا غمی کال
 جغوری اچنده کند و کارینه مشغولدر بن بورادن انگ قلبک در وینی
 یک سلورم نو معنی به اطلاق عد نصکره کجا بر کیفیت ال در وینی که
 ابرق دانگر بن الدن نو ماد م مولانا جانی حضرت بلر نک قدس است
 نقا سزه کوجک برادر لری مولانا محمد علی بن رحمه خد متلرنا
 مشغولدر که سوز مشر که بن ایدم ای حالده کسره جاشردم
 و بو معنایی اکه کتور مکة کمال مرتبه مشغول اولوب جمیع ذکا
 نو که صرف ایشیدم و جوق بحر به لر ایدم مقصود کمال اولمده
 قریب بعضی شنه لرنا شده ایشیدم اما شول شنه که مقصود
 هنوز حاصل ایشیدم بن ایلیم بو کلاه سی ایدم ترک با بننده
 متر و ذکا ایشیدم بو نر و ذکا جهتیکه شکسته بال و بریش حال ایدم
 بر کون بریشانی و سر کرد ایلقده بازار خوشه کلام جار سوز قریب
 اولد و عم کبی کثرت خلق اچنه دوشدم بو ایشاده ناگاه اردون کره کلوب
 النی بو نیمه صالحه در وندم بقدم کوردیکه مولانا سعد الدین حاضر بلر
 طور دم خلی نیاز مند کک کور ستر دم سوز و بلر که سی قردان **نظر**
 کیمیا ای کیم تر اعلیم **کیمیا** کان در ا کسیر و در صناحت
 رو قناحت کرین که در علم **کیمیا** بی به از قناحت
ترجمه کل ای کسیر طالب سا که تعلیم ایدم **کیمیا** که بن او کر ندیم کسره بانند و با
 وار ب کیم فراخنده قناحت اختیار ایلد قناحتن الی سر جهانده کیمیا
 بو قطعه بی او فود بلر فی الحال کجوب کند بلر بو حالده نصکره کیمیا سوزی ایشیم
 بقدمن کیده خاطر م اول دغه دن بال کله حلسا ص اولدی یقین

کند و سندن
 ایدر

بلد که مولانا حضرت نرنگ بوبر تصرف ایدیکه محضاً بوفقیه مرمعه
اولدی مولانا علاء الدین حضرت نری بیور لر دیکه او ایل خالده کور
حضرت نرنگ خدایت اختیار ایلدم کما علم رسمی بی ترکه انبار
بعض در سلم دار بری فن عربین منطق کبی کلام کبی حکم
ایتدم اما سید اقبال الدین محدث علیه الرحمه دن فن حدیث
بر کتاب دکر دم و قام اولغه دخی فریب ایشیدی کند و دیکه
شرفیاق و قوم سلوک مانع اولاجن دکلدر بار اول کتابی تمام ایدین
دو جمله ایرنه سی کونی ایدی که صبها حدیث خودنی المة الوب
شهر انجمن جل و خزان محله سنه که سید حضرت نرنگ ساکن اولور
متوجه اولدم چونکه در وازه ملکدن طشره قدم بصدم کوردیم
دور دن بر اغرنیند اور دیکه ایاغنی کوجله فالدم بو حالتدن
متوحش و نتیجه اولدم و حلقه دخی نظر ایدر دیکه ایاغنی بو حالتدن
نه در اوله کوردیکه هیچ کسنه بو معنایه واقف دکل تمام مرتبه
مخت و مشغله کورودن کیدم بو ایشاده کوردیکه دولندم دخی
باشیدن کیدو باغنی اجن فالدم و حشت و جبر تم دخی زیاد اولور
بر ایکی قدم دخی کتدم فراجم دخی ارقدن قابلمدی بو سوال اوز
مرا یکی اوج اده بر اوزردن بر اسبابم قابله قابله دولندم
فراجم تقنا تم تو شاعرم کولمک بالتمم کندی با کز لظون ایدله فالدم
اول اغرنیند دخی ایاغنه ایدی بو ایشاده بر بازار یاننه دخی بر
کند و کند و دیکه اگر بر قدم دخی کیدر سکت طنون دخی کید
اول زمانه در سواهی و نورسن فی الحال کیرد و دم کوردیم

حدیث

کوردیکه کولمک سد اولوب کما کیدر لدی و سر محله که طبعاً
بررسی صنایع اولوب کتشیدی کیرود و نوب کلوب اول محله قدم
کسی یندر بری برین کلدی و ایاغنی شهرک فوسسی ایشیکدن اچرا
اور و عم کبی کوردیکه اول اغرنیند ایاغنه ناپسدا اولور
علی الفور کولمکدن مطالعه محبتی کیدب اول خالده مولانا کتشی
دار دم کوردیکه جامعه بر بر و ده مراغه به مشغول او تور بر
کلوب بندخی اولور دم نا کاه و مبارک با شلرین فالدر بتم کاب
متوجه اولوب تبسم ایلدیر انک تبسمدن معلوم ایدم کول
تصرف اندون صدور اولمشیدر و بی مولوی مرقوم حضرت نری
بیور و یلر که بر کون کما بر عظیم قبض طاری اولوب بر مرتبه محض
ال و در دیکه بیقرار اولدم فالقوب مولانا حضرت نرنگ سعادتی
کلام د کولمکدن ایزه متوجه اولوب بی بوالم و اندر و هر نوز
و یونیه زو با شلدم بو ایشاده بنظر و بشا حشت ایلد تبسم ایدر
طشره جقوب و کوبه کلدیر و صحیح اللمله بقای طوقب صفدر
اند کلمه شهادت بر ایشی کسم اوزر لیه قود و لری الحالی باطنیه
و سرور و قلمه بر فرج و حضور حاصل اولوب سینه بر ایشی
سد اولدیکه و زت ای مقداری تفعل کولم کل کبی شگفته و خندان
صفا کت ایشی ظاهره دخی واضح و غایبان ایدی بر شایه ده کولم
اغرم قباغدی و بیه مولوی کوردور بر ایدیکه بر کتجه ایشی
رسودن بر یلک طائفه ایلد انفا فالقون و جماع ایشی
صباح مولانا حضرت نرنگ ملازمند کلد که ابرو ایشی نرنگ

مقدم

طایفه اندوه حاضر ایدر مولانا غضب ایلدیم چایمه نظر ایدر فی الی
کوردکه بجا بر بارستولی اولدی صادم که بر عظیم طماعی کنور
بکا یوکنند بلر و جمله ایکی قات بوکدهم که بوز نم بره دگمه قسبر
اولدی نفسم المقده عجز جلوب خشمغه باشکدم و طارلد و غدن
المن عوق بره طایفه باشکدی خوف اتمم که رشتند حاتم
منقطع اولد مولانا شهاب الدین احمد میر خندک علیه الرحمه که
دانشمند لردن و مولانا حاضر تر نیک کبار اصحابندن ایدر بوز
ذکر شریفی رکده کر کدر بنم بو عجز و پیچاره لکمی کوردو کی کسی مولانا
حاضر بنم بنم عذرم و یکندن او نورس تو اضع و نیاز مند کای ایدر
مولانا حاضر نری بر سا عندن صکره مولانا شهاب الدین احمد
متوجه اولوب بیور دیگر که بر اشکنبه چی اشکنبه بی اول تو قوش لغله
باک یو بو بیور بر طعام ایدر که طبع سلیم صاجیری انی بکجه
رغبت ایدر بزد چی بعض نفوسی باک اکنده بر اشکنبه چی قدر بوی
دیوب صانع النک اباسنی صول الی اباسی اوزرنه تو یوب
الکربنی اوشدر و بلر فی الحال اول نفلت بدن ضایع اولد خست
رشتات جمله الرحمه ایدر که استادم و مخدوم خواجه حافظ خاالدین
محدث علیه الرحمه که اول عصرک علامتندن و مرانک اجهاندن
ایدر و سید فاسم تبر زیر قدس سره حاضر تر نیک نظریه
ایدر و شیخ بها الدین عمر و انملک فرزند ارجند لبر نور الدین محمد
قدس سرهما حاضر نریه چون ملازمت ایشل ایدر و سلط ابوسعید
میرزا انک بر مرید متفر بلر نون ایدر بکا که کاسی میرزا انک تختی اوزرنه

در ایوب

بوز

بوز

بوز

اوزرنه او تور ب میزرا حاضر تر نریه شتوی او فودر ایدر بر کون
بیور و بکر که جاسده بر کون مولانا سعد الدین قدس سره حاضر
لازمینه وار و م اول مجلده علماء و فقرادون جونی کسه حاضر ایدر
و جمله او نور انملک الی یا شنده نصف نعالده تو مستانی بر فقیر کند
او نور روی مولانا حاضر تر سکوت ایشلیدی ناکاه باشلرین قدر
و اول تو مستانی او کدر بنه چاغ و بلر و الله یا شوب الی بنم ایدر
بیور و بکر که بونی سکا اصرم لدم بونک مدونه قشوب جامنده
تقصیر اتمیه سن بند چی امر لرین قبول ایدم بنم و مجلده حاضر
اول لردن بر فردک بوس بار شک ستری بندو کی معلوم اولد
اوون بشن بیلد نکره که مولانا حضرت بر وفات ایشلیدی
سلط ابوسعید میرزا از ماننده بر شخص بیدا اولد بکجه کلرک معاویله
سلطان جود لرین تهمین ادب کلن اجه لرین الورد ایدر انفاقا
اول مولانا سبارش ایدر چی تو مستانی روحی بو نمانده طوعش
مذکورک مالی بو عیند نریه و بره نورنده عاقبت الام اول عالم نو فقیر
اولد که غمیت ایشل که غیر بلر بونک مستان کورد و بوز
خلقه تسلطی زنا ده اولوب ظلمی و خی بر روح بولله افر مر تبه
و ارشش که اول فقیرک کرد انده اب طاقوت بردار انکه دروازه
عزانه کتور مثل ابوشاه و بند چی میرزا انک حضور نندن فالقوب کند
کیدر کن ذکر اولمان فابوبه ایدر شدم کوردم قتی از دحام و ایدر
صوردم و بکر که بر فقیره جهواد لرین تهمین ایدر و طبع نیشل ایشل
استر ایدر چی سیات ایدر کورس بقوله کسه در کوره بن و یو ایدر

وارد

صلب و لجن کسه بنی کورد یکی کسی شریک بود ابله بکه ای حافظ بن
اول مرد فقیر قونستانی بم که مولانا سعدالدین حضرت نیر جاحده
سکا اصرار بویور دیلر ایدیکه بواکت دو جان بند و تقصیر ایلدی
دخی قبول ایش ایدیکه ایشنه نهدر مرد و جانتیک و فنی در بقدر و غم گبی
اول ایدیکین بلوب خلاص ایلدم و سما اول ارادون انم باشن خوب
عجابه ایلدی نیر از حد متنه کلام اول نصرت ک قصه سنی و مولانا ک سبند
عوض ایلدم نیر از حد متنه کلام اول فقیر که تعبت ایدن خالی انک میرینه
صلب ایشک بویور اول نصیر و سایر خلق انک شرنیدن خلاص اولدی
حضرت نیر بوجا کتبی نصیر دن صکره شویون بوا بکر بنی او فودیلر **مشهور** ایلدی
ساله مرجه ایدرود **بهری** بنید متین مویور کر بمرود و ایدر باقی بود
زانکه دیدش دید خلاقی بود **ترجمه** اولدی بوزیل صکره دن ایلر طهور
سیرانی حالا کورر هبت بمقصور **کنده** و اولنه کورمه سی باقی در
دیدن زرا دید خلاقی در **ترجمه** خواجه شمس الدین محمد کویور ایلر
که مولانا سعدالدین حضرت نیر ایلدی مصاحبت و مناسبت ایلر
انرک ایلدی اصحابندن بعضی شویله نقل ایشر که بر کون خواجه محمد
حضرت نیر مولانا حضرت نیر **دیر** که حقایق نوحید و ایل
بکایلی شکل واقع اولدی که حلنده عاجز اولدم اول مشکلری
فتح ایدر جاک کسه دخی ایلزم بواجدن خاطر بده عظیم اضطرار
داردر استرم که بوشکلری حل ایدر جاک برکننده بولمق ایدر
چین اختیار ایلدی شایر برکنسه بولم که بوا اضطراری نیم خاطر مدین
فالدوره مولانا حضرت نیر دخی بویور دیلر که **سبزه** یا رین صبا

صباحدن بوشکلرک عالی بنسبتده بوجا بنه متوجه اولک شایر که لغزه
احتیاج فالیه خواجه حضرت نیر دخی یا رینکی کون بوشند کلمش مولانا
حضرت نیر **نظر** نیر بلیار متعلق اولدی و غی کبی بی اختیار لغزه
اورب بی خود دو شمشیر بدت بجوز فاله قد نصکره کت **بیت**
کله که نشنودن بومی او فوشر که **بیت** ای حال نوجواب سوال
شکل از تو حل شود بی قیل و قال **ترجمه** ای جا لکدر جواب سوال
شبهه سندن حل اولور بی قیل و قال **اندرن** صکره خاطر
نیر بلیارندن سفر و غدغه سی مرتفع اولمش بر کون خواجه حضرت نیر
محررندن بری تنهاده انردن صورتش که سینه اول کون نه کت
اولدی که بر مقدار سهوش اولدی و کز و اندرن صکره سفر در عین
ترک ایدر بکر بویور شکر که کوزمه مولانا سعدالدین حضرت نیر
صانع فشری کورند یکی کبی شکاک بری حل اولوب اولر **ترجمه**
دخی کورند یکی کبی اولر شکم دخی مرتفع اولمق بی اختیار
بولدت و ذوقندن فریاد ایلدی بوجود دوشدم کتاب
لغیات لائنده مذکور در که انرک شرف صحیح نیر
ایرین در دیشاردن برر شویله حکایت ایلدی که **فاج** در غلظه
در دیشر معانی شویله کند **بکافایت** تغییر حاصل اولور
فریاد لغزه کوردم بوجمندن مجوب ایدم بر کون بوجا کت
حضرت نیر **دیدم** بویور دیلر که مرگاه که سکا تیر حاصل اولدی خاطر که
کورا اول انشاده مولانا حضرت نیر سفر حجازه کتشر بیز نیر
برنده بر غریز و عطا ایدر دی بنانی دکله که **سینه** متغیر

باشلام کوه کلدن مولانا حضرت زینب متوجه اولدم کورد کورد
فتوسندن اچر و کبر و دیر نم یانمه کلوب ایکی اللین ارقام اوزر
نود بیکند من غایب اولوب عظم باسندن کیدوب دوشدم
کله بکیده کورد مکه و عظم تمام اولوب سسل مجلس طاعتش و اوزر
کون دوشش اول کون رمضانک اخر پنجشنبه سی کونی ایدر تا بایرم
دک ابرق پنجشنبه بو عیدرانی خاطر مده طوتد مکه مولانا حضرت زینب
حج شریفدن کله کده انره دیم چونکه مکه مکرمه دن کله مده
شرفیله واردم حضور شریفنده برالای طایفه بولدم
فادر اولدم که فطنه بی انره عرض ایلیم فی الحال بوزرین بدن کلا
دیدیر که پنجشنبه ایدی که سراه دک ابرق پنجشنبه بو عیدر
سعد الدین حضرت زینب فائز سکر نوز التمش حامدی الاخره سنگ
پدی کونی واقع اولان چهارشنبه کونده اولمه زمانده واقع اولد
بعض اهلیدن استماع اولد بکه مولانا نیک تغزیه سی کونده خواجه
شمس الدین محمد کوسوی مجلس و عظم قورب و عظم ایلدیر اول ناده
میز اوزر زنده بویتی او قودیر که **بیت** کت مشت خاک آینه شبر و کور
نمود وجه باقی و پس خاک تو در شبر **نزه** بر اوج خاک اولد مرات جمال ذات پاک
وجه باقی عیان کور و اولد خاک **نزه** مولانا حضرت زینب ایکی اولد
داریدی بری خواجه محمد اکبر ایدی که خواجه کلان و بیکله مشهور ایدر
خواجه عبید الله تا شکندی قدس سره اصحابندن
ایکی کزه سرامدن خواجه حضرت زینب زیارت نیتله ما و اولد
کتمشرا ایدر صاحب رنجات علیه الرحمه ایدر که بو فقیر خواجه

عبید الله تا شکندی حضرت زینب شرف عتبه بوسیده اول شرف اولد
بولده جل و خیران نام قریه ده خواجه کلان حضرت زینب شرف صحنه
شرف اولدم و اول سفر خواجه کلان حضرت زینب خواجه عبید الله سنایه
ایکینجی کد شری ایدی بو فقیر کورد کوری کبی نجب ایدر ک صورتیله
قنده کیدرسن و خاطره و فکر کور فقیر دخی مجلا کند و داعیه
عرض ایلدم بنیشت کور سرب سورد بیکه بزدن ابرمه بری بر
موافقت و مرافقت ابله قطع راه ایدم لم سوز لرین فقیر دخی قبول
ایلدم خدمتکار رانیه سورد بیکه فقیر متعلق اولان احوال و انقالی کند
یا نکرینه کور تیزلر اول سفرده بو فقیره جوق شفقت و عنایت
کور سورد بیکه رانیه وارلد قده اکثر احوال و انقالات و تعلقات و عدا
نجا راده قویب خواجه کلان حضرت زینب و خواجه عبید الله تا شکندی
حضرت زینب نجا راده واقع اولان فزارعی اوزر زنده طورن اصحاب
بر بلوک طایفه ابله ولایت شفه متوجه اولدق و قرشی ده سعادت
ملازمتیله مستعد اولدق خواجه حضرت زینب انشای مجالده
کلان حضرت زینب التفات بشمار ایدر اولد لری مولانا سعد الدین
قدس سره حضرت زینب سبقت ایلین ناسبت مصاحبتی نقل
دینه صاحب رنجات ایدر که بر کون تنهاده خواجه حضرت زینب
خواجه کلان نفی و اثبات طریقی امر ایدر سورد بیکه بو طریقیه قبول
و سراته وار و وفکرده هر کم سره کلور سه انی دخی بو طریقیه
دعوت ایدر تعلیم ذکر ایلک والد شریف کور مولانا سعد الدین حضرت
سراته کله کلنده سلوک کور مشهور عام اولما مشیدر اما سراته یار

این
بیر
بیر

دار در زیر امام محمد حسن او غلی در سن عبادت او علیه عهد
طی و سن او خلید و طایوس سر فراد و خلید بوسه فر ملک ایدر
حضرت عمر بن الخطاب رضی الله عنهما زمانه و اسلامه کلد
و ابو حنیفه که فغانه ز نابت او خلید طایوس سر فراد و خلید انتهی
ترجمه المصنفی بو تقدیر چه طایوس امام اعظم که دوه سی و اقامت
دوه سنک باسی اولور طایوسک بر او غلی امام اعظم باسی نابت
دبر او غلی امام محمد که دوه سی عبادت او در مولانا جامی حضرت نیک
شرفی مولانا نظام الدین احمد دشتی در وجد لری مولانا شمس الدین
محمد دشتی در که مشایخ اسل علم و تقوی دن انبیا بنابر مشهور
اصفهان دن دشت محمد سنه در که بعضی حوادث ایام بسید و من
مالوفکر دن ولایت جا به کلوب انده قضا و فتوی امریه مشغول و لشکر
ایش و با بالرنیک اناری امام محمد شیبانی اولاد دن انشیر
امام محمد اولاد دن مولانا قوام الدین محمد اول زمانه که کند و
و بار جا به کلمت کریمه لری مفتی فقاهت بناه مولانا شرف الدین
جامی شاهه کنج اشرف و بواز دو اجدن حاصل اولان کریمه در که مولانا
جامی نیک دوه لری مولانا شمس الدین دشتی به کنج اول و لیس
بوزدن مولانا جامی حضرت نیک والد شرفی مولانا نظام الدین احمد
کلمت او مولانا جامی حضرت نیک با بالرنیک و ولایت جا به دستان
ایدیلر حج و سحلات کما بقنده کند ولری محمد دشته نسبت ایدر
امضا لنده دشتی عبارتن با زرار امیش بعد جا حرن رحلت
ایدوب مرآته افاست ایدر یک دشتی عبارتن برینه جامی از د

بوزدن

بازوب کند لری جا به نسبت اشرف در اول سنه ده که مولانا جامی
متولد اولشرف خان مغفور سلطان شایخ حضرت نیرنه عراق ناک
مالکک تجیز متبر اولشرف اشرف حضرت مخدوم تحصیل علوم
در بسا در حال در رجوع ایشان با سل فصل و کمال مولانا جامی
صغر سننده والد لری سرانه کلد کلزنده نظامیه مدرسه سنده
ایشرف مولانا جامی اصولی که علم عربتیده ما سر و فن اصوله در طول
ظلمت کسینه ابشن انلرک در سنه حاضر اولوب مختصر تخیص کوریک
کتاب مذکور اندا اید کلزنده بر بلوک جماعت شرح مفصاح و مطول
قرات ایدر لری کلد لری سنور بلوغ شرعی مرتبه سنه ایدر شمش
ایکین کند دوه اول کتا بلر تمام مرتبه نهم اشرف مشایخه انلرک
مطول و مطول حاشیه لری مطالعه سنه اشرف کوریک اشرف انلرک
مولانا جامی خواجه علم سمرقند که اول عصر مد قتل نیک اولوسی و سید
جر جان علی الرحمن کمال علامه سنندن بر سید انلرک در سنه
حاضر اولشرف صاحب رشحات علی رحمه ایدر که حضرت مخدوم
بوزر لری که مذکور خواجه علی طبرین مطالعه ده بی مشرف
انام فرق کوزدن سنه اولوق قابل ایدر اولردن سید مولانا
شهاب الدین محمد جاجری در سنه حاضر اولشرف که مولانا جامی لری کند
زبان با خرنیک افاضلندن اشرف و سلسله تلمذ لری مولانا
سعد الدین قفا زانی حضرت نیرنه ایدر بشور امیش مولانا جامی
بوزر لری امیش که بر نجه زمان انلرک در سنه ملازمت ایدم
انلردن معقوله قریب از یکی سوز اشرف بر کتا بلو کده مولانا جامی

خطابی نکت اعتراضاتند بعضی سنی دفع ایلمدی اولکی کون اول خیر
دفع ایچون اثنای مجتهد ایکی وج مقدّمه که ایضا ایلمدی ابطال اندم
جلسه اخیره خلی تا مله نضکره بر جواب بر دیکه فی الجمله وجهی وارید
و ایکنجی سوزی مطولدن فن بیا نده جز و یکجه بر منقشه لر وارید
کجه حد ذاتده اول سوز جبارت کتابه متعلق اولغین حقیقده
بخلق وقتی یوجندی انا تو جهینده استقامت واریدی و ایضا
سم قند د اول عصرک محققندن قاضی زاده رومی کت در سینه
ایده اول ملاقاتده ماحضه واقع اولوب و بجزای غایت از انوب
بالاخره قاضی زاده الملک سوز زینیه کلمش مولانا فتح الله تیزی
که منجهد انشمن لردن امیش و میرزا الخ بیک نینده قاضی عسکر سینه
امیش حکایت ایلر امیش که اول مجلده که میرزا الخ بیک قاضی زاده
رومی حضرت غریبی سمرقنده کندی مدرسه سنند و اجلاس ایلمدی
جمه اکابر و انجمنل جبا نده حاضر ایلر اول مجلسده قاضی اده
بر تقریبله از کبا و خوش طبع اولن لر ذکر ایلر دی اول زمانده مولانا
عبد الرحمن جامی نکت و صفند و ثوبله بوردیلر که سمرقنده ناولدن
جودت طبع و قوت تصرفده مرکز بوجوان جامی کبی که نه امودن بر
جانه کیمه مشرور و قاضی اده نکت متعین شاکر لردن مولانا ابولوف
سمرقنده نقل ایلمش که مولانا عبد الرحمن جامی سمرقنده کلکیزده
اتفاقا فن بیانده تذکره شرحه اشتغال کونر و طر قاضی زاده بر خیزده
تصرفین که اول کتابت خوانشی سنند منت ایدب پنجه ملر یوقا اورد
برقرار ایشیدر کون مجلس در سده اول مقرر سوز لردن بر ایلمدی

150
بر ایکی مرتبه حکم اصلاحه کلوب قاضی زاده بوجهتدن کولانا
جای حضرت مرنندن کمال مرتبه ممنون ایلر اول زمانده قاضی زاده
کندی سنک نیجه انکار می اولان شخص جنجی شرحی میدانه کتورد
حضرت مخدوم انده بعضی تصرفات ایلر لردیکه مرکز قاضی نکت خاطر
اتمشیدی بر کون سرانده مولانا علی فو شیخ نر کمان بیستانده
بر عجب جنجی نغلمش مولانا جامی حضرت نر نکت مجلس شرحی کلید
بود تقریبله دقایق فن بیانندن غایت مشکل بر فاج شبهه صورت
مولانا بالبداهه فکرو تو قفسه سر برینه بر وجهله شانی جواب ایلر
که مولانا علی ساکت و متحیر قالدی مولانا حضرت لردن لطیفه طریقه ایلر
مولانا در جمعی شما بهتر ازین چیزی نیست یعنی مولانا نر نکت
جنتا بکزد بونندن ابوجه سننه بوقیتدر بیوردیلر مولانا علی اول
مجلسه نضکره کند و شاکر لردنیه دیشلر که اول کونندن بر دیکه علوم
اولد بیک نفس قدسی بو عالمده موجود امیش مخا دمکن انضی سوره
لردیکه خوابکان قدس الله لکار و در جسم طریقه اشتغال
مده عقل و مقوی قوت مدر که در بو قوت اکابن ادر
مولانا حضرت نر نکت کیفیت مطالعه و قوت مباحثه لری دشر کاسنه
بلکه استناد لردنیه غالب اولدوغی معتبر و مشهور در وجهله
تعطیل کونن فراغت حال و استراحت بال ایلر بجز و بیج در کلر
عبر انکاره صرف ایلر امیش چون واقع اولور امیش که در
کیدر کن سم سبقتندن بر جز اولوب بر خطه ملاحظه بوردیلر
در سه حاضر اولد قلنده بنه جمله مشرک سننه غالب اولور امیش

مولانا معین تونی در این مجلس که مولانا جامی حاضر میسر زمانه که مولانا
 خواجه علی سمرقندی در سنه حاضر اولاردی مجلسه حاضر اولاردی
 سناج طبعندن بر شنبه که وارد اولیدی بالبد اول شنبه که
 ادب و انار طبع کوی بر بار زدن مر کون بر فاج اعتراض دارد
 مندرغ ایراد ادب قویب کیدر لدی و علوم رسمیه تک بعضی
 سماحه توفیق اولغین مولانا حاضر تر اباالی روزگار دن بعضی
 مجلس در سنه حاضر اولور لایق نفس الامر کون
 احتیاجی یو عیش بلکه جمله اول حوالینک مدرسه غلبه
 بر کون مولانا حاضر تر نیک مجلس شریفی زنده کند و تک استاد
 اکملش میور مشر که من هیچ کسه دن شویله درس او قوماشم
 کج غلبه و استیلا سی و لش اوله بلکه دایما بر رینه بخنده غالب اولور
 اچانا نامله برابر حقشور لدی و سچ بر نیک نیم عهد مدینه
 حق یوقدر حقیقه بن کند و بابا تک شار دیم که ولی اندن او کون
 صاحب رشحات ایدر که مولانا تک بو کلامدن شویله هشتم
 نحو و صرفی با بار زدن تعلم املیوب اند نصکره علوم عقلیه و
 نقلیه تحصیلنده کسبه چندان اچنا جلر فالما مش اولور کون
 او ایل حالد مولانا حاضر تر نیک شر کاسندن مولانا شیخ
 داد و مولانا معین نام کسندر وظیفه بد آنک خاطر سید
 میزرا شا مر خک کارام اسندن بر نیک ملازمتنه کنکه اتق
 ادب مولانا حاضر تر نیک دخی یکندن طوبت خواه و ناخواه
 جلر ک بله الوت کتشلر ملازمتنه دارد فلر میزرا تک قیوسند

قیوسنده خیلی زمان استظار حکمت بعد زمان ملاقات میسر اولور
 طشره جقد فلر نصکره مولانا حاضر تر میور مشر که نیم سز کله موافق
 سبب بو ایدر که واقع اولدر من بعد بدن بو وضع تک صدور
 ممکن دکهدر اند نصکره دخی اصحاب نیا وار باب مناصدن
 بر فردن قیوسنده دار میوب دایما زاویه فقر و فنا ده بای میسر
 دامن بصیر و فاعنه جلوب شیخ نظامی حاضر تر نیک بو کلام غیر
 انکر ک حقه ظهوره کلنج میسر منزل توکل و استغنا ده نایت قدم
 دم اولوب طور مشرفی چون ز عهد جوانی از بر تو بر کس
 از در تو همه دایر درم فرستادی من بخواستم نومسدا
ترجمه بنی ایام جوانیدن ایدر و کیدر دیر چیز من یوزومی کند و قیوم
 بر نه ایسه کر کم لطف حکمت بر در ک جایمن استمدن اشک کوندر ک
 سیر مولانا جامی حاضر تر میور لایق نفس که من یکینکم
 زمانه دخی تنزل و مذلت اختیبار ایلر دم منتکم
 سمرقند و مرا تک افضل و مستعد لری قاضی زاده رومی
 و مولانا خواجه علی سمرقندی تک رکابنده بیاده بور لوب ملازمت
 ایدر ک دین مرکز بو باده نکره موافقت ایلر دم بلکه اصل
 از باب درس عادی اوزره انکر کتبولر نید دخی وار کلام
 بو جندن وظیفه فرک وصولنه تمام مرتبه نفقا حاصل اولشدر
ذکر وصول حضرت مخدوم بصیرت حضرت مولانا سید الدین
بعد از تحصیل علوم و ترک انبیرش و اختلاط علمای روم
 میاوی حالد حضرت مخدوم بر صاحب حسنه مستلا اولور

واع اولش ایش بر کون خاطر خاطر فیض ما زرار ایش بر کون
اول سبیل بر ایش سمر قند کتشر و سمر قند ده بز فاج کون
فضایل و کمالات مشغول اولش اول زمانه دکن که بر کعبه خاطر
شرفیاز معارف صور و مزاجت واع بهجور بدن بحسب
و تامل اولوب داعیه محبت قدیمه سمت بخدی بولش ایش
واقعه لنده مولانا سعد الدین کاشغری حضرت مری کورب اولوب
بو کلام عبرت بیامی ایشتمش که در برادر یار کر که ناکرز تو بود
بعنی وار فر دیش بر بایر اله کتور که نر کنه چارک اولوبه مولانا
حضرت مریه بو واقعه دن محکم تاثیر حاصل اولوب خاطر ایشتمش
دوشوب نیز خراسان جانینه عزیمت ایشتمش و مولانا سعد الدین حضرت
شرف صحبت و قبول کیمیا خاصیت مریه اولش اول زمانه
اندرک صحبت شرفیازنده مولانا جامی حضرت مریه بر عظیم شوق
در قورر بوده کت ال و مریش که بظرف غم لنده بر مولانا حضرت
یولداش اولش ایش اندرک بو حالت کور بکجک کمال مریه متحیر و متعجب
اولوب بیدر مشر که خواجگان طریقه یعنی بولر مریه نیر ال در مولانا
سعد الدین قدس سره بر کون مریه کت جامی قبولنده
مقدم و نماز و نصیحه اصحابیه او توب صحبت ایشتمش
بر بار که مولانا ادراد کجسه ل مولانا سعد الدین حضرت
سورر ایشتمش که بوجوانک عجب بلندی وار در عاشق ایشتمش
اولشتم بلزم که نه طریقه شکار ایشتمش اولگی کون که مولانا جامی
حضرت مولانا سعد الدین صحبت ایشتمش خاصیت ایشتمش

ابر شوب قید مجتهدی کرفار و مبتلا اولش مولانا حضرت مری
بیدر مشر که امروز شاهبازر بر ام ما افتاده یعنی بکون ایشتمش
بر شاهبازر دوشدر وینه اول اناده بیدر مشر که حق سبحان و تعالی
بوجوان جامی نکت صحبتیکه نیر ممنون قدس مولانا شهاب الدین
باجری مولانا جامی حضرت نکت مولانا سعد الدین قدس سره
حضرت مریه صحبتیکه ایشتمش نکت صکره دیشتمش بوش بوز بیدن بر
تاک خراسان دن دانشمندان بنیده بر مرد صاحب کمال فویشتمش
انکت مری مولانا سعد الدین کاشغری بولین اورب ضلیع ایشتمش
د مولانا عبد الرحیم کاشغری که مریه نکت منعیان دانشمندان
دیشتمش که مولانا عبد الرحمن جامی حضرت مریه نکت مطالعیه
طریق صوفیه به متوجه ایشتمش مطالعه دن و تحصیل علوم رسمیه دن
بکرک بر کردار دانشمندان اظهار کار دخی دار اید و کتسه کافین
حاصل اولش ایشتمش بیدر مولانا حضرت مریه مولانا سعد الدین کاشغری ایشتمش
بو طریقه ایشتمش ایشتمش ایشتمش ریاضات و مجاهدت ایشتمش
ایشتمش ایشتمش و خلفدن کمال مریه محترم و محبت ایشتمش و ایمان
تنها لکده اوقات بچورر ایشتمش بومریه دن صکره حلقه فر ایشتمش
مصاحبت طریقی محاوره و سلوب مکالمه خاطر شرفیازنده
الفاظ مانوسه دن وحشی اولش ایشتمش مصاحبت معهوده ندر حکیم
خاطر لریه کتور ایشتمش بالاخره بر قور کیفیت ال و مریش کیم شوق
جانب کعبه به متوجه اولوب کوسوبه دکن کتشر و محل مذکوره ایشتمش
بر مقدار اوقات بولوب مریه شوق و حضوره کله کار کیم مولانا

ایشتمش

سعد الدین حضرت نرنیک دغدغه صحبت شریف سعادتمدار و آرزو
و بدار بر انوار فرخنده انار لر غالب اولوب عنان غریب
سعاد و اشتیاق نرنیک معطوف دو نور ستمی کعبته العشق اولو احرم نرنیک
نیز چه بشکوه مصروف فلوب کلوب شرف صحبت نرنیک و اصل اولو
مولا حضرت نرنیک مولانا سعد الدین حضرت نرنیک ملازمت اشناسنده فضل
بهارده برفاج کون مقبلة اوبه جاسمنه سیره کمنشراشین مولانا
سعد الدین حضرت نرنیک بر مکتوب یا زوب انزه کوندر مشراول مکتوب
سوادنی بود که اول حضرت نرنیک خط شریف نرنیک نقل اولو **بسم**
الرحمن الرحیم سلام علیکم در حمت الله و برکاته حق تعالی با خود
دارد و بخود نکند و نفع ازان برادر و نوز بصر مولانا عبد الرحمن
جامی انکه این فقیر حضرت نرنیک کوه را از گوشه خاطر شریف
ندارند و اشنایان غالب اندامند انهم که چه نوبسم انهم
در سمت انچه مقصود است در عبارت نمی آید شیخ احمد
بگوید که ترفیقا این طایفه که میسکنند از جهت احتیاج است
اما از جهت نعلنی که مرست و غوث و شرفی که ایشان راست
که چه میگویم **ع** رخا من ایجا و نو در کل نکر **ع** و السلام
و التجه الفقیر الفقیر سعد الکاشغری **ع** بو مکتوب مولانا حضرت نرنیک
اولد و عی گبی علی الفور مراجعت ایدوب ایرق اول حضرت نرنیک
مفازت اینه مثل حضرت مخدومی مولانا عبد الرحمن جامی سوری
که بو طریقه اشد اشغال اید بکرده انوار طاهر اولدی غریب مولانا
سعد الدین حضرت نرنیک اشارت سوری و قلمر طریقی اوزره شغل اید

اید و با اول انوار سوسشیده و لجنه دکن نفی ایدم انوار و
و کرامات ظهوریه اعتماد بو قدر سیج بو نرنیک اینی کرامت اولو
که بر درویش بر کمال صحبتند تا نیر و جذب ال و بر بزرگان کند
خلاص اوله صاحب رشحات علیه الرحمه ایدر کم استنادم مولانا
عبد الغفور حضرت نرنیک در ایر ایدر کم مولانا جامی حضرت نرنیک
که بو طایفه دن بعضی سنه عوالم کشف اولور بعضی سنه دخی
بونده حکمت ندر سوری دیر که طسرتی ایکی در لودری سلسله
تربیت در که سالک نه یولده عالم ملکه نزول الممشین اینه اول
بولدن اصلنه عود ایلر بر دخی وجه خاص در که نرنیک خواجه لرنم
قدس انه کما ارواحهم و بو طریقه سالک اولانک نوجوی ذات بختن
غیریه دکله و نیه مولانا عبد الغفور حضرت نرنیک سوری دیر که مولانا
جامی حضرت نرنیک خاطر شریف طسرتی اجمالدن ایسه کفر نرنیک
مشاهده سنه مایلرک ایدر کما مشاهد تفصیلی در لودری ایدر
سرکاه کندومی مرتبه اجمالده و طوتم مخلوب اولورم لکن سیر و نرنیک
سعد الدین حضرت نرنیک اجمالدن تفصیلده از متوجه اولور لرنیک
بواجلدن استغرافلر جانبی غالب ایدر و سوری ایدر
ترو حدت و معارف توحید بکاشوبله غالب اولمشد که انی کند
دفع اینه که قادر دکلم و بو باده نیم اصلا احتیاجم بو قدر سیج
بوندن مقدم خاطر که کلمر بو معنی کوکله بسیج خاطر دن تقدم
ذکر ملاقات حضرت مخدوم با مشایخ کبار از صفحین
تا نهایت کار خسته سوریه که مولانا سعد الدین کاشغری حضرت نرنیک

ما بعد مولانا جامی حضرت نیک ملاقات ابدوب کورد کلر عزیز
جمله سندن اولا خواجه محمد با رسا حضرت نیر مولانا جامی حضرت
کتاب نفحات الانسده باز مشرد در که خواجه محمد با رسا سفر حجاز
ولایت جامه او غرابوب کجد کارنده قیاسه شویله فتم اولونور که کز
لوزیکرمی ایکی سند سنک باجمادی لاولی سی اخونده و باجمادی
اولینده ایدرس بو فقیرک بدر محبت مخلصندن بر بلوک عتایلم
خواجه حضرت نیر زبارت انک قصد یله استفاله حشر ایدر بنور
بنم عمر پیش بل تمام اولما شیدر بر بر منی متعلقا نمردن بر نیک
کتوردب خواجه حضرت نیر نیک محفله لرا دکنه ایلینده خواجه
دخی التفات سورب کجا بر باش بنات کرمانی احسان ایلر
بو کون التمش بیلدر که بنور منور طلعت نیک صفاسی کوزیده و
دیارلر نیک لذت تقاسی کولکده در وهانا خاندان خواجه
نگار و جسم بو فقردن واقع اولان رابطه اخلص و محبت
ارادت انلرک نظر شریفلرین رکابینه در و امیند وارم که نور ایل
بر کتبله انلرک محبت مخلصلر زمره سندن محشور اولام نمده و
دبر در دخی اول زمانک کبارت شایخندن فخر الدین کورستانی
علیه الرمه حضرت نیر ایدر نه مولانا حضرت نیر کتاب نفحات الانسده
باز مشرد در که خاطر مه شویله کلور که مولانا فخر الدین کورستانی
خرجرد جامه و الدنره متعلق بر سر ای ده قونشلا ایدر دین شویله
کچرک ایدر که بنی دیزلری دستنده او تور ددب علی دگر کبی مشهور اولان
خواوه مبارک بار مشرفله اشارت ایلر بازر لیر بر دین انی او تور

بیت
۱۹۰

او تور دم انلر بسم ایدر بخت کوسر لرد در انلرک اول الطاف
شفقلرین بو طایفه علیه به کولکده محبت ارادت نیمی بید اولد اول
زماندن برو کون مکیون نشودنما بولمق اوزره در امید بودر
انلرک محبت نیله در یلم و انلرک محبت نیله جان و برم و انلرک محبت نیر
خسر اولام اللهم اجیبنی مسکنا و امتی مسکنا و احسنی
فی زمره المساکین کور بر دخی خواجه برهان الدین ابو نصر
بار ساقدستانه کجا سره حضرت نیر ایدر سنه کتاب
نفحات الانسده باز مشرد در که بر کون خواجه ابو نصر ک مجلس
شریفانده شیخ محی الدین ابن العری قدس سره حضرت نیر انلرک
مصنفا فی اکدر والد عظیم الشانلر دن نفس ابد بویور
انلر سوزر ایدر که فصوص جاندر دل دیوه فی دخی سوزر ایدر
مرگمه فصوصی اوکات بله انک رسول صلی الله علیه و سلم
حضرت نیر نه داعیه مشابعتی ارنوق اولور و بر ملاقات ایدر
شیخ بهالدین عمر قدس انده کجا سره حضرت نیر ایدر سوزر
انلرک که شیخ حضرت نیر نیک استغراق و استهلاکی خالت ایدر
واکثر با تیر تیر موایه نظر ایدر لیر کیزر که خلا یفک نفسان
مخلوق اولان ملائکه که انلرک مقدری موادر انلری ملاحظه ایدر
دینه مولانا حضرت نیر سوزر لردیکه بر کون شیخ حضرت نیر
کوردکه جواره به گمشدم شهر دن دخی بر بلوک جماعت
شیخ زبارت کلدیلر حضرت شیخک عاذنلر اول ایدر که
شردن نه خبر وارینه فاعده شریفلر اوزره ایلنلرک

که

بر برنگان با شفته با شفته صورت و دیگر کس بر در لوجبر دید لوب
فصیح که یکسک بدن دخی صورت دیگر که شهر دن نه خبر ک ار دید که هیچ
خبرم بوق سور و دیگر که بولد نه کوردک دید که هیچ نشنه کورم
سور و دیگر که در دین حضورینه دارن بولد چه دارم ک کرد که نه شهر دن
و نه بولد به بر نشنه کورنش اول اند لظکره بومیتی او تو دیرت
دلارامی که دارمی دل در و بند در چشم از همه عالم فرو بند
ترجمه کند و دلدار که بعد دکن ایستاید جلدن بوم کوزو کی غیر برن اول
در ملاقات اند کور دخی خواجه شمس الدین محمد کوسور قدس است
شهره حضرت ایدر ایدر مولانا حضرت مری سوزر را امیش که خواجه محمد حضرت
و عطا ایدر ایدر دی بزم غزیر مولانا سعد الدین حضرت مری و مولانا
شمس الدین محمد سعد حضرت مری و مولانا جلال الدین ابوزید پورانی
و نوگردن ما حد اول عصره اولان غزیر قدس است نگاهار
اندرک مجلسه حاضر اولور ایدر و معارف و لطیفه استی ایدر
مولانا شرف الدین علی بزر در علیه الرحمه خدمت مری بزی دخی اندرک
مجلس و عطنه ترجمه ایدر ایدر ای صاحب ریشات علیه الرحمه
ایدر که بعض غزیر دن مسعود اولدیکه مرفعی کونکه مولانا جامی
حضرت مری خواجه محمد کوسوی حضرت مریک مجلس و عطنه حاضر اولور
خواجه حضرت مری سوزر ایدر دیکه بکون بزم مجلسه فرده بر شمع
لندردیدر اول کون زبان مبارک کردند معارف و حقائق
حق ظهور ایدر دی مولانا جامی حضرت مری سوزر ایدر دیکه خواجه محمد
کوسوی علیه الرحمه شیخ محمد الدین ابن العربی حضرت مریک مصنف

حیر ایدر

بی ایدر

مصنفا نه غایت معتقد ایدر ایدر و مستند توحیدی اندرک مریک
تقریر ایدر ایدر ایدر و منبر اوزر نند و علمای ظاهر حضور نند و علم توحیدی
شویله بیان ایدر ایدر ایدر که هیچ که انکاره قادر اولور ایدر ایدر
و حقایق فرانده و تدقیق حدیث نبوی ده و تحقیق کلمات مشایخ
غایت بزم فہم ایدر ایدر ایدر توجہ ایدر اندرک خاطر فیض انور ایدر
اولان معانی بشماره غیر مری نهما به تامل ایدر فایز اولور ایدر ایدر
و عطنه اندره کاسی وجد عظیم ایدر ثوب جوق صبیحه و نور یاد
و کیفیت نیک اثر هر جمله اهل مجاہدات ایدر ایدر و خواجه محمد حضرت
بعض او فائده خلقی نفس نیک صفات غایبه از حضور نند کور ایدر
بر کون دیدیدر که بزم اصحاب بزرگه کاه و صبور است نیتن حضرت ایدر
نیز ان نیت عودت ایدر ایدر ایدر یکی کسینه تک نامن الکوب ایدر
مرکاه که بزم حضور نند کور ایدر ایدر کوزر لولایت صورت نند کوزر
و جوق اولور دیکه صحبت نند بر کسینه تک خاطر نند بر نشنه کوزر ایدر
انی بر وجه اطهار ایدر ایدر دیکه خاطر و صاحب ندن غیر کسینه انور ایدر
در ملاقات اند کور دخی مولانا جلال الدین ابوزید پورانی علیه
حضرت مری ایدر که مولانا حضرت مری فرید پورانده اندرک ملازمت نند
جوق دارب کاشل ایدر مولانا حضرت مری کتاب نفحات الانس
باز مشرور که مرکز اندرک یا نند نماز قنار دم انار دی بر مری
و مستملک بولدیم که کویا اصلا کند و دن جنبر بوخیدر قیامه و طهر
کاه صاع الن صول الی اوزرینه و کاه صول البن صاع الی اوزرینه
توروی و بر ملاقات ایدر کرمی دخی مولانا شمس الدین محمد

ایدر ایدر

اول

حضرت را دیدر مولانا جامی حضرت را بوی که حق مصاحبت اینست در
 کتاب نفیحات الانسده یازمشکر در که بر کرد و انزک ایلد بولجه کیدرک
 سوق کلام نقر بسبیه دیدر که بجا بوبر فاج کون انجند بر ابرو و
 که مرکزین کندن الی او غمزدوم و بند او مقوله توفیق و احمی
 بو عبیدی در بسبیل اجال بر اشارت ایلد بر که سن اول اشارت
 انزک مقام جمیده تحقیق نعم ایلدم **رغبه** عارفان بخصی
 که چونکه حق سخی و لگا کند و ذاتیله بر کسند یه بجلی ایلد اول
 کسند هیچ موجوداتک ذات و صفات و انفعالی حق تعالی ذات
 و صفات و انفعالی شمه سنده تلاشی بولور و کند و نفسی موجود
 ایلد شوبله مشاهده ایدر که کویا هیچ موجوداتک مدبر کند
 و موجودات انک اعضاسی مشاهده در هیچ رنده موجود
 بر نه فریب و لمر الا اول نسبی کند و به فریب اولمش کور کند
 ذاتی ذات حقله و صفتی صفت حقله و فعلی فعل حقله بر کور اول
 عین توجیده ستمک اولمش در و عین توجیده استملک اولمش
 ستمدر که اکا منسوب اول کند و به منسوب کور و توجیده
 بوندن اعلام رنه سی و لمر و قنا کم بصیرت جمال ذات مشاهده
 منجذب و لما غله استبا منینی فرق ایدر ممکن ایلد و اجبی بر
 ابرن نور عقل ذات قدیم نور علی سنده مستور اوله قدم ایلد
 حادث منینی تیز مرتفع اولور اول جهند که حق ظاهر اولد و کبی باطل نابین
 و نابیدا اولور بوطایفه نک عرفنده بو حاله جمع در بر و بر ملاقات
 ایدر کردی خواجه عبید الله تا شکر حضرت را دیدر مولانا

حضرت را خواجه عبید الله حضرت تر نیک بننده ورت کرد ملاقات
 واقع اولمش در ایکی کزه سمر قنده ملاقات انمشکر در او حنی سنده
 خواجه عبید الله حضرت تر میبیز اساطیر ابو سعید زمانند
 ما ورا النورون خراسانه کلد کلر نده مرانده ملاقات انمشکر در
 و در و بنجیده خواجه عبید الله حضرت تر میبیز اساطیر ابو سعید ک
 مرده کلد کلر نده مولانا جامی حضرت تر دخی مرانده خواجه حضرت تر نیک
 شرف صحبت ننه بنیک ابجون مرده وار بانه ملاقات انمشکر در
 حساب رتحات علیه الرحمه ایدر که مولانا جامی حضرت تر نیک مبارک
 خطریه کوردمک یازمشکر ایدر که نواحی مرده ده خواجه عبید الله
 مدانه ظلال جلالت حضرت تر لو کینه دن صورت ایدر که بد عمر کز بقدر
 جواب ویرلد بیکه تحنا الی بشدر سیور دیکر که بس نرم ستم تر
 اون ایکی مل زیادده اولوز غنی سیور لمبه که بو ملاقات دن مقدم
 مولانا حضرت تر نیک خواجه حضرت تر نیک بننده مکاتبات و مر اس
 جوق واقع اولمش در مولانا جامی حضرت تر نیک خواجه حضرت تر نیک
 ارادت و اخلاص لر انزک منقبت شرف لیر لیه مشخون اولان
 منظومه و منثوره لرندن کانه عالمه واضح و بیدا و روشن
 و موبدا در و کمال شیوعدن مولفات مذکوره بی ذکره دخی
 یوقدر و مولانا انک خواجه حضرت تر نیک خلوص محبت لر انزه یاز
 رقع و مکاتبت دخی معلومدر اول رقع و مکاتبت سنده
 بوایکر رقع که علی وجه الاستشهاد اول حضرت نیک خط مبارک لر
 نقل اولنوب حضرت را اولمش در **رقعه اولی** بعد از عرض نیاز مندر

التاسیله

موقوف

ح

داست این بیچاره گرفتار آنکه میخواهم که گستاخها کرده در خرابی
خود نیست بملایمان آن استانه اندکی اعلام کنم لیکن منبر ستم
از خرابی که حال این فخر است موجب ملالت آن ماریانگان شود
ذکر الوضه و حشته بهر حال که است آرزوی آن میباشد که نظر بخوابی
این در مانده بکنند طریقه ترجمه که از اخلاق کرامت نسبت باین
ضعیف مرعی دارند سبب گرفتاری خود بفران نمیدانم که **بیت**
هر گز ادب و از کربان و ابروی کشش سازد سبزش را خورد
و السلام و الا کرام **رفعه ناسیه** عرضه داشت آنکه اشتیاق و آرزوی
عینی بوسی بسیار است هر چند با خود میکویم **ع** این کار دوست
کنون تا کرار رسد لیکن موای آنکه خود را بران استانه بند بسیار
امید از الطابی نهایت حی سبب آنکه بعضی عنایت این فقیری را
بی عمت و قدم را بعضی عنایت قدیمی روزی گردانند تا هر گونه که
باشد از مضیق حبس خود در نجابت یافته متوجه استخوان بوسی
نوانم شد و السلام مولانا جامی حضرت پیر اوج کزه سمرقند و ایراد
نوبت اولده میرزا الخ بیک زمانه و در مشرا امیش علوم ظاهر و
ایکون قاضی زاده رومی در سنه ملازمت ایدر امیش نگم بوجوه صحت
اجالا ذکر یوقار و ده کیش در و ابکنجی نوبته خاصه خواجه حضرت نیک
شرف صحتر نیه قشکک ایچون و در مشرا امیش اول سفره غمیت نیک
کند و خط مبارک کلزندن نقل اولنده عی اوزره سکر نوز تمیش سنه
محرمتک سکر نده جمعه ابر نه سی کچه سنده و افخ اولمش امیش اوجی نوبت
خواجه حضرت نیه ملاقات ایچون سمرقند کید با نفاقا اول جانیه بر زمانه

بر زمانه و اصل اولش که خواجه عبید الله حضرت پیر سلطه ابو سعید میرزا
او غلر عمر شیخ میرزا بله سلطه احمد میرزا بی بار شدر مقدن او نور
ترکمانه عزیمت امشرا امیش مولانا جامی حضرت پیر خواجه حضرت نیه
ملاقات ایدو و اوج کون بجهت آنکه در صکره خواجه حضرت پیر مولانا
سایر اصحا و اغره ایله فاراب جانیه کوندر ب کند و از ترکستان
متوجه اولش و ذکر اولش سلطه نیک با منبر نی نوبت فیقدن صکره
ولایت شاشه کلوب مولانا حضرت نیه بسیار اجابت اصحابی فاراب
کند و یا نرنه دعوت امشرا و تا شکند ده بر خجه کونر عظیم صحتر نیه
و کا مجلس منعقد و هیئت امشرا حساب ر شفا ایدر که مولانا ابو سعید
او بهی علیه الرحمه که خواجه عبید الله حضرت نیک اصحاب بند ندر و ذکر
شرف پیر کتابت شکانک اوجی فصانک اوجی مقصد نده کلر که
اول صحتر نیه حاضر امشرا اول مجالک کیفیاتن حکایت المینوی
ایدی که خواجه حضرت نیه مولانا جامی حضرت نیک اکثر صحتر نیک
ایله کدر کاسی و افخ اولور دیکه خواجه حضرت نیک کلمات ایدر ایدر
بر کون مولانا جامی حضرت پیر خواجه حضرت نیه ویدیر که نرم فتوحان
بعضی مواضعه مشکلمر وارد در که مطالعه و تا علی ایله خطر متبیر
خواجه حضرت پیر امرا بلدی رفت و سکا مجلس کتور دم مولانا جامی
حضرت پیر دخی ذکر اولش مشککانک فایت مشکل اولانی بونو
خواجه حضرت نیه عرض ایلیوب شیخ اکبر حضرت نیک عشارتی
او تودیر خواجه حضرت پیر سوری ویدیر که بر لحظه کتابی قونک تا بط
مقدنه ایدر لم اند لفره خواجه حضرت نیه نمیدانم

ابرد و ب چون عجایب غرائب سوزار سوزید بر بعده سوزد بلکه
شده نگیر و کن به مراجعت ابده لم کتابی اجوب ملاحظه اوله
کسی مفسود و کمال مرتبه و اوضح و ظاهر اوله سوزد مولانا حضرت نرنیک
خواجه حضرت نرنیک ملازمتند مذت اقامت سوزار و ان بسن کون کون
اند نضکره خواجه حضرت نرنیک اجازت نرنیک ناشکندون سرفنده
ابرب فرشی یولندن خراسانه کلندر و سوزد سوزد کون مارچی مولانا
حضرت نرنیک خط مبارک نرنیک نرنیک اوله نرنیک اوله نرنیک اوله
سرفنده او جنجی غزیمت نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
واقع اولان دوشنبه کوننده ابدر بر دوشنبه کوننده کوننده نرنیک
فریب آورد نام موضعه ابدر نرنیک نرنیک کونی اور اولان کوننده
صاک کونی انده خوده وار لدر و جمعه کونی آب نمودن کوننده
کونی فریب شادمانه ابدر نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
ملاقات ابرب کوننده کوننده ابدر نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
کوننده دیر و ریح الاخر کوننده نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
واقع اوله سوزد نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
کوننده نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
بشنده سرفنده ابدر نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
کوننده رحلت واقع اوله نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
اوله نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
کوننده نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
حضرت نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک

اصلاح ادب طایبی خاطر و قیاس نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
خاطر مبارک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
طایفه نرنیک کوننده اوله نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
اشهد لما مشد رحمت ابدر که بعضی نرنیک نرنیک نرنیک
اوله نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
خدا نرنیک کوننده سوزد نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
ابدر ابدر نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
الحروف ما در النهر کوننده ساحل جی نرنیک نرنیک نرنیک
کوننده خواجه عبید الله حضرت نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
خراسانه دریای نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
ما در النهر کوننده نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
شرف ملازمت نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
مشایخ مراندن کوننده نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
مولانا محمد روحی بی کوننده سوزد نرنیک نرنیک نرنیک
مولانا عبد الرحمن جامی بی کوننده نرنیک نرنیک نرنیک
وار در ان نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
مرید طومر انیس و مولانا محمد مرید طومر نرنیک نرنیک
سوزد نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
نکات حضرت نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک نرنیک
اج خلوت قیوسن بقاصحت قیوسن آج و بسنه حسب
رشیات علیه الرحمه ابدر که استاد مولانا رضی الدین

عبد ک

علیه الرحمه فاشیه نفحات کلمه سنده ز مندر که مولانا صاحب
 حضرت مری کسب تعلقان ذکر آنرا در دی با خصوص که مولانا صاحب
 قدس است نگاه سره حضرت نین مجاز و جانب عین مازون
 اما مرگاه که بر طالب صادق ظاهر اولیدر حقیقت انی بو طریقت کلاه
 ایدر که بونک سببی کمال لطافت را ایدر سیر را ایدر که شکر
 بار نه محل ایدر مزم لکن اخر حاله ارباب طلبه طالب ایدر سیر را ایدر
 در یغای طالب بولنم طالب جوق اما کند و خطی طالب ایدر وینه صیاب
 رشحات ایدر که والدم علیه الرحمه مولانا جامی حضرت نین جوق لکن
 ایدر ایدر که انک اشارت شریفه لری بو طریقت شغل باطنی
 مشرف اولمشرا ایدر حکایت ایدر که سکر بوز النمش سببی
 و دلکجه سنده امام علی رضا حضرت مری رضاست نگاه سنده
 واقعه کورد که روضه شریفه لرندن طشره جیدر و نیم فارسی
 بر عزیز نورانی بید اولدی کمال سبب و عظمت ایدر که کوشش
 بر الاحیه کیش و تخفیف صافشرا او کار نه وارد سلام و درم
 و تمام مرتبه نیاز مندک کوسر دم سلام الوب التفات ایدر سیر
 که شهره بچن کلیدک دید که یکی اوج کون اولدی سیر و دیگر که فنده
 فونک دید که مشلان برده دیدر که دارا حاله انفا که کسور
 بزم منزلزه فون که سبک ایچون اعلایر حاضر همیشه سندی
 بوز نین دید که فضا شری مزم سیر و دیگر که کجا سعد الدین
 کاشغری ویر لرنه اول کسور کی بزم من منزلزه ایشرا
 و بوز اولدی بو حاله او با ندم صباح اولدوغی کسب مشهد خلقه

صنع

خلقه بوسنده سعد الدین کاشغری اولدوغی عزیز وار سردر
 صور دم دیدر که شیخ سعد الدین مشهدی اولدور زاهد که داره
 که بر بلوک طایفه تک شیخ و مقتدای در انا کاشغری دکدر درم
 اول کسور کورد و واقعه کورد و کسور کل ایدی چونکه اول کسور
 طشره جیدم سیرین کلور فاندک پیر راست کلوب فاندک ارا سنده
 آشنا بولدم انره ملاقات ایدر و مشایخ سیری احوالی استغفار
 صکره معلوم اولد که مولانا سعد الدین کاشغری حضرت سیر سیر
 خلق ایشرا اول ایشاده دنیا دن رحلت ایشرا بر قاج زماندن
 سیری به کلام مولانا سعد الدین قدس سره حضرت نین
 مولانا جامی حضرت نین ملاقات ایدم و غلوتنه اول واقعه فی انرا
 عرض ایدم سیر و دیگر که بونک بعبیرنده سنک خاطر که کلام
 دید که نیم خاطر که کهن بعبیر بودر که بن سرانده و فایلیو سیری انک
 شریفه با ایدر که انک منزله ایدر و فن ایدر سیر و دیگر که سخن
 بو وجهه بعبیر انم سن که انک سنی کند و رک مقام حضرت نین
 عبارت اولان منزل محسوسی لرنه دلالت ایشرا اولد بو
 واقعه بی بو وجهه بعبیر انک بکر کدر مولانا حضرت سیر بو بعبیری
 سیر و فدر کسب بن تمام مرتبه نیاز ایدر دید که حاله انک
 ایشرا در و انک فایم مقامی سیر سیر اکر بر طشره بعبیر
 سیر بونده کزی ارشاد ایدر سکر نهایت در حده
 بنده نواز لندر مولانا حضرت مری حادث شریفه لری اوزر کسور
 لرنی مرتبه ارشاد و شیخ خندان بعید کوسر و دیگر کسور

صنع

انشاده کتابت طریق قبیلہ بر شغلہ اشارت بسور و بر صاحب شجاعت
 ابرار کہ بوفیق ستمہ طغوز نوز درت شجاعت مبارک کند مولا با سجد
 قدس است تکان سره حضرت نیک بویک او غلبر خواجہ کلا حضرت
 کو بکوا اولق واقع اولدی والد علیہ الرحمہ حضرت نری در برابر
 واقع بی که بن فرق بلدن مقدم کور مشیدم تعبیری شمعی واقع
ذکر توجہ حضرت مخدوم بسفر مبارک حجاز و بیان وقایع که در
ان سفر دست داد بوجه اختصار و ایجاز مولا نا حضرت
 سکر یوز تیش بدی ربیع الاولک او سطنده سفر مبارک حجاز
 اولش در دوارب کلمه لری تاریخی بوجه تفصیل بوفضیک اخذ
 خط شریفیندن نقل اولند و غنی اوزره ذکر اولنده کرد و قیام
 اول راه مبارک استحضار و مشغول اولش خراسان اعیان
 بر بلوک طایفه اول غریبک سخن التماس ایستاد بمشکر که هر کون
 اولی التماس ایله فقراتک بجه مهمی حاصل اولور و هر مهتم که
 بمن ستمکرا ایله سلاطین ایله جانندن بریادوج انجمله برابر در مولا
 حضرت لری لطیفه طریق قبیلہ بسور مشکر که با دوج ابره ابره یور لدم
 بحالم فالمدی شد بکیر و بر کره دخی سوار و حج انک استرم چونکه
 سر آمدن متوجه اولش نیشا پور و سبز دار و بسطام و دامنغان
 و سمنان و فردین و سمدانند بکوب سمدان حاکمی شاه منوچهر
 نام کسند مولا نا حضرت لری سرحال مرسته اخلاص و محبت اظهار ایستاد
 اوج کون مولا نا حضرت لری جمله فاضله خلقی ایله بله همسان ایستاد
 بادشاهانه ضیافت ایستاد در مولا نا حضرت لری کند و برابر آمدن

او مردن خیلی کسه قوتوب قالد لری کرو ستمان سلامت
 کجورب سرحد بغداده ابرشدر مشکر مولا نا حضرت لری ماوه ای
 اولنده بغداده نزول بسور مشکر بر قاج کوندر لشکره امیر
 امام حسین رضی الله تعالی عنه حضرت تدر نیک روضه
 مقدسه لری زبانی نبیته بعد اودن عله به متوجه اولش
 کربلا به ابرشدر کهنده بو غزالی نظم ایستاد که **غزل**
 کردم ز دیده بای سوی مشیدم مستابین سفر نیش عشاق
 خدام مرتدش لبم کزینند با حفا که بگذر د سرم از فرق فرقه
 کعبه بگرد روضه او میکند طواف کتب الحجج این نزد خون این
 از قاف نابغاف پرست از کوشش آن به که جلد جوی کند زک شد
 انرا که بر عذار بود جسد مشکا از سوی ستمار چه جا بر زمین
 جامی کدای در که او باشش نشود با راحت وصال مبدل غدا بشین
 می ران ز دیده اشک که در نیش کریم
 باشد قضای حاجت سائل ادای دین
 اند لشکره بغداده کلشکره غراب امور دوز اول انام مسرت
 فرجامه ظهوره کلن روان فض بر کیشک غلبه از دغامی و مولا نا
 حضرت نیک مؤلفان سلسله الذهبک بعض ایاتنه حضرت
 و بوقصه نکت علی وجه الاجمال اصلی بود که **قصه** جامدن
 نام بر سواد نام خوانکه بجه بلیر مولا نا حضرت نیک استمان
 اشیا نظر حوالیسی منزله ایله نوب و اول سفر عبرت از دره
 دخی خدمت و الامن تکریمه سر فرازا و لشکر امین بر کون

انواع نفاست و اسطه سیده مولانا حضرت نیک خداوند برین
و انجمنه ای کند که زیاده و اولش منور نفعی خلقت طبیعه دکن فت
جلیه سی مقفنا سینه مولانا حضرت نیک خدمت ملازمان نیک اید
رابطه جنیت حبسید بر بلوک روافض ابله اختلاط اید و آنرا
سرمزنده اقامت اخبار امیش و مولانا حضرت نیک سید
الدینک دین اولنده قاضی عسند علیه الرحمه نیک بعضی گفتند
اکثر خلق عالم کند و موموم و مختلتر نه عبادت اید و اید و اید
نمشک اول و آخرین طیبی ابلوب سید ده علی موموم حشده اول
جامعک حاصل عقیده سنی بیانا سور و فکری بر قاج امینی اید
اندره کوسر و دور و افندن بری دخی کمال تعصب بر نه بنا
بوقصه بی تاکید و مقدمات نشسته بی تمهید و تشبیه اینکند
اول ابیات بر قاج بیت دخی الحان اید و ب جمال و روافض
و جواندن قافله خافنه رمز و اشارت و انما و کنایت اید
امیر سوزار انچه به شلیوب عاقبت کار بود که بجز اولش که بغداد
مدرسه لاندن بر و اسع مدرسه و عالی مجالس ترتیب ابلوب
مولانا حضرت نیک و نوزب حنفی و شافعی قاضی بر همان و بیاز
قرار ابلوب و بعد ادا و پادشاهی حسن بیگ برادرزاده
مقصود یک و خا تو نیک برادرزاده سی خلیس یک که نیکو
حسن بیگ پادشاه جا بنندن حاکم بغداد اید ایشتر که
بکریه مولانا حضرت نیک مقابله سنده و طورت بغداد کنان
و عامی اول مدرسه نیک در و با منده کمال از دحام او زره جمع

جمع اولشرا امیش اول انا و ده کتاب سلسله الدینی مجلسه کنور
و اول حکایتک مضمونی سابق و لاحق قرینه سید حوزکله
مجلس ملاحظه ایشتر مولانا حضرت نیک لطیفه طریفه سید
سلسله الدینده حضرت امیری و اولاد بزرگوار لرست
رضوان الله علیهم اجمعین روح ابلد که خراسان
شاید که بنی رفته نسبتا اید و بود بر اسان ایدم بلز ایدم که
روافض جفا سنده مبتلا اولاجن امیش و اهل مجلس بود حکایتک
مضمونده کجا منعی مطلق اولین جیرت بر ما غن اصبر و ب جمله کر
متفق الکلمه و ایشتر که بوا منده سچ کسه امیر حضرت نیک بود کوزل
روح انبه مشد و منقبت شریفه لرند و بوب لغه بی اید مشد و این
سکره قاضی القضاة حنفی و شافعی و سایر بر مجله حاضر
اعمال و اکابر جمله بوقصه نیک صحنه بر محضر باز مشد بود
و لشکره حضور قضاة و اعوانه مولانا حضرت نیک سر حلقه و اول
اولان لغت جدیدی نام شخصه صور مشد که سن بزم اید
ابله می سوبشور سن با طریقت ابله می و ایشتر که سید و خا مولانا
حضرت نیک سوزر ایشتر که اول شریعت امر علیه دار بنجلی که مدت عمر
فرق امیش سن حد سنوندن زا بدنی الدوز مولانا بود کوزی
سوزر دقلر کبسی اهل شرداندن بر بلوک سید که مولانا حضرت نیک
مواد ازلن و جمیله اول مجلسه حاضر اولشرا امیش جمله صحرانوب
جیدری به سار مشد و مقراض کهنه دکن بیغک نصضنی کجا فکله
اوز زنده قطع ایشتر و نصف اخرینی دخی مقراض ابله کیشتر

فرق

فرود کس بفرین تمام فرقد نصکره مولانا حاضر فرزند رضی فرود
 کند و طریقی حسب الزام قصد اید ب سوره مشرکه چونکه طریقه
 سنگ لنگ طوئند بر موجب طریقت مردود اهل طریق اولی
 و کتوفقر کما حرام اولد بر این ضروره کند و کی بر وقت
 نظریه ایر شد بک کرکن تا که سنگ خشک و فاکه و بکله بکند
 طریقتی قاعده سی و زره اکابر مدت کرک ایدی که کربلا
 وار ب اندو سادو اتدن تکبیر الی اند نصکره مجاوله انکه سخن
 بو حالانک ظهور نصکره مذکور تحت جدر میانی که سنگه الی
 ایاتنه بعضی بیایا معقول الحاقه جرات و حیثیت و عقیده
 اقران و امثالند زباده کتاخانه حرکت انشد و او کله کتوب
 انواع عتاب اند کله در صکره عمل ناصوابی مقابله سنده کلیم
 جانبدن قهر و سیبانه مظهر و نظریه و شهبوده و حتی سار
 و انصارینه مهر اولوب بیما اول مجلده فرورده تخت کلاه
 کیدرب و زرس اشکه بندرب جمیع متعلق اولان رود رضی الیه
 بازار بغدادی طولاشدر مشرک و اهل بغدادون بو وفا بکصدور
 صکره مولانا ای حضره ندر می بو غزلی سوره مشرکه غزل
 بکشای ساقیا لب شط سیر سبور و ز خاطر م که ورت بغدادیان
 مهرم بیت از مدح می که سچکس نه انبار این دیار نیز و گفت کوه
 از ناک نفا و مروت طبع مدار از طبع دیو خاصیت آدی بخور
 در راه عشق زهد و ملامت نمی خیزد خوش آنکه با جفا و کتاف
 عاشق که لقب زد بنهان خانه اول دارد فراغتی ز لغیر سگان

بی زکیت و بی صفی وصف عاشقان این شیوه کم طلب اسیران بکند
 جامی مقام راست روان بنت این زبان بر خیزنا بنیم بجاک حجاز
 بعد آوده افانکر درت ای اولشن اول سال فرخ فاکت عبد مختار
 صکره حجازه غزیت ایدب مدینه سحر صیغه انکه علی سلم
 جانبته منوجه اولوب اول حضرتت نغزده بر ترکیب نظم انشد
 مطلعی بود که مطلع محل رحلت مبتدای ساربان کر شوق
 بکشد مردم بر دم فطره با خون قطره و اخر شوالده مبتدای
 شرف اولان خرم محترم بجنه ایر شمشک و اول مقام
 سارک و منزل متبر کده بو عشق سیر سیر که غزل
 قدما مشهد مولای انجو حملی که مشاهد از ان مشهدم انوار
 رویشون ان مظهر صافیت بر شورا ان انکار است در و عکس جمال ازلی
 چشم از بر تو روشن کذا بینا شد جانان دارد اگر کور شود مغزلی
 زنده عشق غم دست و غیر دم کره لا برای بود این زنده کی لم برای
 در جهانت ماعز که نزار در می خاصه عشق بود منقبت لی بر
 و عذر عشق و نوالا مکن ای سرت نوه بعضی ربا اول از بی خود و غل
 مشک بر جابه زدن سوذ نزار در جوا چون نودر جابه گرفتار بکند غیر
 چون ترا جاشنی شهید محبت بر سید از شه نخل چه حاصل ز کس عمل
 جامی از فای سالار ره عشق ترا کر بپر سنده که آن کیت علق کوه
 حضرت امیر کرم الله وجهه در رضی الله تعالی عنه مشهد
 و مرقد مشور زین زیارت اند که نصکره اول حضرتت منقده
 بر عشق نصیده نظم انشکر که مطلع بود مطلع

اصححت زائر اولک باسخه الحنف **ه** بهر بنا روم قد تو نقد خان
و سید شرف الدین محمد نقیب که اول زمانه اول دیارک سید السواد
و نقیب النفاسی ایدر اولاد و اخفاد و سایر اکابر و افراد اولاد
حضرت زین العابدین ایوب شریط تعظیم و توقیر کجا میفرماد اولاد ایدر
اوج کون اوج کچه قاضیا فلز و کرکی کچی خدمتکرا ایشلر جو کجه **ه** در الفقه
مولانا حضرت زین العابدین ایوب با دینه به قدم با صوبت به بنجره
توجه انا سنده لوله حضرتک اکثر معجزاتی مشتمل بر قصیده و شکر
د اول قصیده نک اول مصلح بود **مصلح** بانک جل ارفا فلر ریاضت خیر ایشلر
رضیم به بر راحله آهنگ غلت کن روه **ه** و قصیده مذکوره نک بر مصلح
بود که **مصلح** بآرب مدینه است این حرم کز خاکش ایدر
با ساحت باغ ارم **ه** یا عسره روض الحنف الی
و بگرمی بگر کوند نصکره مدینه منوره به ایر شوب شریط زیارت
روضه مطهره حضرت رسالت نباهی صلی الله علیہ وسلم
رنه کتور دکن صکره مکه مبارکه به متوجه اولوب اول کون
صکره اول اول ذرا الحجه ده مفضده ایر شمل مذت افا شمر حرم
شرفیده اذن بش کون واقع اولمشن ناسک تجی شریط اولاد
بالهم ادا و انا مد نصکره **ه** مدینه منوره به متوجه اولمشل
حضرت رسالت نباه صلی الله تعالی علیہ وسلم
زیارته توجه انا سنده بوغزلی بیور مشلر که **عشره**
کعبه رفتیم و انجا سوار کور نو کردیم **ه** جمال کعبه ما شا با در در نو کردیم
شعار کعبه جو ایدم سپاه و شمشک **ه** دراز جانب شرف سپاه بیور نو کردیم

بگوش

بگوش

جو حلقه در کعبه بعد نیاز گرفتیم **ه** دعا حلقه کبیر شکر نو کردیم
نهاده خلق حرم سو کعبه در ارا **ه** من از میان همه روز اول بیور نو کردیم
مرا هیچ معافی نبود عسیر تو کاسی **ه** طوائف سعی که کردم بخت جوی اولاد
بموقف عرفات ایستاده خلق **ه** من از غالب خودسته گفت کون
فتاده اهل منی در پی منا و مناسک **ه** جو جامی از همه فارغ من ارزوی نو کردیم
در روضه مطهره ملازمتند نصکره شام جانینه توجه ایلوب فرق
کون شامده افا تا ایشلر قاضی محمد حضروی که افضی قضایه
دیارت شام و اکل محدثان انا نسل ایام ایشلر حدیث شرفیده
عالیبری ایشلر مولانا حضرت زین العابدین صحبترا ایلوب و اولاد
حدیث شرف استماع ایوب سنده اخذ ایشلر مولانا حضرت زین
شام شرفیده معین اولدوقه قاضی مذکور وظایف خدمت ایشلر
ضیا فلزنده کرکی کچی قیام کوس شرف مشلر انز نصکره حلیه متوجه
چونکه حلیه ایر شمل اول دیارک اشرف و سادات و ائمه و قضای
انواع تحف و هدایا به خدمتکرا ایشلر اول ایا مد با د شاه کعب
روم اوج سلطنت شهباز **ه** حرم سلطان محمد خان
حضرت زین مولانا حضرت زینک خراسان دن جانب حجازه توجه ایشلر
کند و خواصندن بعض کسب لی سابقا مولانا حضرت زین طراز منی سنیقت
ایدن خواجه عطا الله کرمانی نام کسند مرا فقید مولانا بیور نو کردیم
دیش بیک التون نقد خر خلق کون در **ه** و نجه بیک فلوری
وعده لرا ایدوب بیور مشلر که لطف ایدوب بر فاج کون قدم شرف
لزو طریقه مملکت رومی مشرف ایلونلر صاحب شمشک ایدر که

کعبه شریف
بگوش

ابو النصح

جمله اتفاقات حسنه دن ایدی که مولانا حضرت نرس با دینار شاه مالک
روکت رسو قدر کلکدن بر قاج کون مقدم الهام الکی حسبیلده ^{مشقین}
جله متوجه اولمش ایشن چونکه ذکرا اولمان قاصدر دمشقه ایشوب
مولانا بانی گمش بولمش خبلی تا سف بکش مولانا حضرت نرس
جلده ایشن که بادشا در وکت شانه مولانا طلبی ایجون رسول
ایشنیش مولانا حضرت نرس مبادا که اول قاصدر جلده کلوب بر اید
عظیم الشانک سوزنه عدم اطاعت لازم کله دیوی ^{توقف} جلده
تیریز جانبند متوجه اولمش چونکه آمده کیش اول زمانه عساکر
نصرت ما تروم اید اوز با بیان لشکر نیک ما بینده حرب قبال
اولمغین بوللرده انقلاب واضطراب ایشن اعیان ترا که در
مجمه سیک نام کسنده اول حوالیک حاکی ایشن و اوزون حسن
قرابت قریب بر و ایشن مولانا حضرت نرس کمال احسان و
اخفادی اولدو عنی جتدن قافله لرنه کنسد و افر با و انا ^{عند}
او جویز مقداری سوار کمل قوشوب مولانا حضرت نرس فی قاصدله لریله
کردستانک خطر ناک موضع نیدن سلامتکه کورب دلا تیریزه ایشن
قاضی حسن و مولانا ابو بکر طهرانی دور ویشن قاسم شاول که حسن بادشا بک
صدور و اقرب ند ماسی ایشن اول دیار ک اعیان و امرا و اشرف و کبر سید
مولانا حضرت نرس استقبال ایدوب اغوا ز نام و اکرام مالاکلام
ایله مولانا حضرت نرس حسیع متعلقات و حسنه امی ایله
کتورب خوب منزل لره قوندر مشرک و اول اعیان واسطه
اولوب حسن بیک بادشا ایله در ایلح ملاقات

هدیکر

جمله اتفاقات حسنه دن ایدی که مولانا حضرت نرس با دینار شاه مالک
روکت رسو قدر کلکدن بر قاج کون مقدم الهام الکی حسبیلده
جله متوجه اولمش ایشن چونکه ذکرا اولمان قاصدر دمشقه ایشوب
مولانا بانی گمش بولمش خبلی تا سف بکش مولانا حضرت نرس
جلده ایشن که بادشا در وکت شانه مولانا طلبی ایجون رسول
ایشنیش مولانا حضرت نرس مبادا که اول قاصدر جلده کلوب بر اید
عظیم الشانک سوزنه عدم اطاعت لازم کله دیوی توقف جلده
تیریز جانبند متوجه اولمش چونکه آمده کیش اول زمانه عساکر
نصرت ما تروم اید اوز با بیان لشکر نیک ما بینده حرب قبال
اولمغین بوللرده انقلاب واضطراب ایشن اعیان ترا که در
مجمه سیک نام کسنده اول حوالیک حاکی ایشن و اوزون حسن
قرابت قریب بر و ایشن مولانا حضرت نرس کمال احسان و
اخفادی اولدو عنی جتدن قافله لرنه کنسد و افر با و انا
او جویز مقداری سوار کمل قوشوب مولانا حضرت نرس فی قاصدله لریله
کردستانک خطر ناک موضع نیدن سلامتکه کورب دلا تیریزه ایشن
قاضی حسن و مولانا ابو بکر طهرانی دور ویشن قاسم شاول که حسن بادشا بک
صدور و اقرب ند ماسی ایشن اول دیار ک اعیان و امرا و اشرف و کبر سید
مولانا حضرت نرس استقبال ایدوب اغوا ز نام و اکرام مالاکلام
ایله مولانا حضرت نرس حسیع متعلقات و حسنه امی ایله
کتورب خوب منزل لره قوندر مشرک و اول اعیان واسطه
اولوب حسن بیک بادشا ایله در ایلح ملاقات

ملاقات انمشل حسن بیک حضرت نرس دخی غایت اکرام و احترام ایدوب
سکره مولانا حضرت نرس بادشا نه تحفه لردوبی نهایت هدیه لری
ایشن ایدوب مولانا حضرت نرس یک بر مقدار کندو دلا تیریزه اولدوب
مراد اید بتمش مولانا حضرت نرس و الدو مسته لری ملاقاتن بهت
ایدب خرابانه متوجه اولمش چونکه مرانه ایشن مشرک سلطان
حسین بیزا مروده ایشن مولانا حضرت نرس یک مقدم
ظهور کند لره و اصل اولمغین خاص محمد لرندن بعضی سبیل
و فور اخلاص بنازی مشتمل مکتوب ایله لابن تحفه دفعه
هدیه لری کوندر مشرک و کوندر دکری مکتوبی بومیت ایله ایشن
انمشل ایدی که **شیر** ایلا بمقدمک الشریف فاته
فرح القلوب و زینته الارواح **شیر** اول عالده امیر نظام الدین
اعلی شهبه حضرت نرس دخی مکتوبی ایشوب اول رفقه منبغه لری
رباعی لطیف مندرج ایدیکه **ربیع** انصاف بده ای فلک منانم
تا زین دو کلام خوب کرد فرام **ه** حورشید جهاتاب توار جانب
پامه جهان کرد من از جانب **آشیر** صاحب رنشات علیه الرحمه
اید که مولانا جامی قدس سره حضرت نرس خط شیر فیلی ایله
کورتلشدر که بر کتا بکت ظهننده باز مشرک ایدی که دار السلطنه
سرات حمیت عن الافات دن سفر مبارک حجازک ایشی سکر تیریز
نیمش بر ریح الا دلنگ اون النی سنده واقع اولدر اوسط
جما در الاخره ده بغداده ایشن منصف شوالده و جلده کنارش
قونلوب بکر منجی کوننده اورادن قاصدله روان اولدوب

ذی القعدة ده نجف حضرت امیر ذی قردن کرم الله وجهه رضی الله عنه
 بیایان کبریا بود بگری ایکنج کونی و با خود بگری او چندی کونی
 مدینه الرسول صلی الله علیه وسلم نزولی مسیر اولدی
 ذوالحجه نکت التخی کونی مکة منزه به ایرشدلر آن بشنجه
 شاه ارتحال واقع اولدی بگری بشنده مدینه به ایرشدلر
 بدخترده کوجلدی او اسط عشر اخیر محنده دمشق نزول واقع اولدی
 ربیع الاولک در دخی کونی جمعه نازند نصکره محروسة دمشق
 خراسان مراجعت اولددر آن ایکنج کونده جلد ایرشدلر
 بدخی کونی دو شنبه کونی بده جلدن قلعه بیره جانانه روانه اولدی
 جمادی الاولک بگری در دخی کونده تبریزه ایرشدلر جمادی
 التبیح کونی خراسان جانانه توجه واقع اولدی رجب الی
 دارین ری دن بر منزل اول کوردلر شعبانک دن سکر کونی
 جمعه کونی که سکر یوزمتش بکرسند سی ایدیزرته نزول واقع اولدی
 من نقاس نقاسه المسموعة قدس الله تعالی سره یوز بگری
 رشحه نک ضمنده ذکر اولدکه کرکر رشحه بر کون بر تقریبه یوزدی
 که اصالت اهل تحقیق فائده اول دکلر که شنک آما واحد اولد
 امرادوزرا جنسندن اوله یا ظله و فقه سلکده متنگ و منتظم اولد
 بلکه اصالت بر حسن جوهر دن عیارندر که انک ذاتده اولور فطرت
 سلیمه و سرشت پاک کبی اول شنبه بی که خلق افراوان ساییده اصالت
 مسرور جان بداصلکدر رشحه ۴ بیور دیلر که بدنفس اولد
 آدم خلقک جنب صابنک استدکه اول کند و ذاتده موجود

موجود اولان بیور لکدر صابنک با بنکر زبر اول حیلانک
 فتنه اقریدر رشحه ۳ بیور لر دیکه دوکلی کداره و دجبده
 و رحمت ابلیک کرک و لغز بی ابودن و برافزودن منج اتمک
 موجود و خالغی کبر ایدو کنه نظر ابلیک کرک احسانیک استجاب
 احسان انک لازم دکلدر بچ عالی تمت و برتیز کار اولان
 و بلجلیک ابله کسنگ قبوسنه کلوری و تک اولمز اول لباس
 بهول و فرقه ایکنده اولان بر صاحب کرامت اولدوغی نون
 اکثر حی سبحا و نقا لیک لیدر کند و خالغین کیز لمکدن اولور
 بی سر و پا صورنده کرزر رشحه ۵ بیور بر کون بر کسند دن صورده
 نه ایکنده سن دیکه حضورم وار ایا عنی عاقبت اینه کلور
 فراغت کوشه سنده اولور مشتم بیور دیکر که حضور و غایت
 اول دکلدر که ایا غلی بر بیزه صاروب بر کوشنده
 اولور اسن عاقبت اولدر که کند و لگدن خلاص اولمش
 اولاسن اندن صکره استرکت بر بوجنده اولور استرکت
 خلق ایکنده اول رشحه ۵ بیور دیکر که جوانمردک عباتی
 اولدر که آدم دائم محزون و اندوهناک اوله کارخانه الهی ده
 اولور مق مقول دکلدر بکسده که خزن داننده اولد انجن
 و حضور رایجه سی کلور خواجهان قدس استه لکا اردو جسم
 حضرت نرنگ نسبتی اکثر یا خزن و اندوه صورته
 طاهر اولور رشحه ۶ بیور دیکر که محبت ذاتی اولدر که بر کسند

شکر
 ای در آن روز در آن زمان
 ای در آن وقت که اولور
 ای در آن وقت که خزن
 ای در آن وقت که خزن
 ای در آن وقت که خزن
 ای در آن وقت که خزن
 ای در آن وقت که خزن
 ای در آن وقت که خزن
 ای در آن وقت که خزن
 ای در آن وقت که خزن

سوہ لکن بچک بسین بمیہ بو مقولہ محبت حلق ایچہ جوقدر
 و برکسہ کہ خاب حقلہ بوید بر محبت سدا اولہ اکا محبت ذاتی قدر
 محبت قشنگ بو نسیم فایث اعلاسی در محبت ذاتی اول کلمہ
 کہ لطف کوردو کی زمانہ سوبت عنف کوردو کی زمانہ سبلی
رشیہ برکہ اولرک حضورندہ دید بکہ فلان در دشن ذکر جبری
 جوق ایدر نوع ریادن خالی کورنمہ سور دیلر کہ ای فلان قیامت
 کونندہ انک اول زمانہ ذکر اندیکر اکا کنیت ایدر انک اول
 لسانی ذکرندن بر کوزید اولور کہ جمیلہ صحابی قیامتی روشن
 ایلر اندنصرکہ سور دیلر کہ دمشدر کہ ذکر جبری ده بر خابیت
 واردر کہ ذکر خفندہ لوقدر زرا چونکہ نفس مغنوم ذکر تعقل ایلر
 متحقق اولہ اول قوت متجملہ اول لفظک تجملیدہ و نامیا قوت
 ناطقہ کاتبیدہ و ناک قوت سامعہ ساجید متاثر اولور لرا ابعاب
 قوت متجملہ بر کرہ داخی متاثر اولوب نفس قوت عقیایدنی
 کذلک متاثر اولور لرا بو حرکت دوریہ و جودیه اسلوبی اوزرہ حرکت
 دوریہ صورتیه در اول حرکت معنویہ ایلر متحقق اولوق اشیا
 کہ بو حرکت صورتیه نشئت اتو کلمہ اول حرکت معنویہ تک صورتیه
 اولدوغنی جہندن انک ایلر تخسیر حاصل اولغنه مدد متجملہ
رشیہ رکون مجلس شرفنیزدہ بر شخص و بریکه اولور دن بر
 یازمشدر کہ حق سبحا و تعا بیور مشدر کہ **اینا جلس من ذکرنی**
 برکسہ کہ بو معنی حال اولہ جہرہ نجہ ذکر ایدر سبیلور سور
 دیلر کہ بر چندہ کہ نجہ مالا یعنی اشکر و نامعقول فعلدر صادر

این کلمه در بعضی کتب
 به صورت دیگر آمده است

صادر اولور بو ملاحظه اولمینه ذکر جہرہ بو ملاحظه لری نجہ ایدر سور
 حق لگا نظر کرده و باطنده جمیع اشیا بی محیط در ذکر جہرہ حق
 خوبتر **رشیہ** برکسہ انردن صورتیه کہ سبب برکہ حضرت کوز
 کلمات تصوفی از سوبلر سبب و دیلر کہ شوبلر فرض اتدک کہ بزرگان
 بری بر مجوزی الد آمشور یعنی تصوف حالی در تصوفی فال کثرتک
 ملعبہ در کمر ایکی ایل دل برین برینک سلو کن باکست ایچون سول
رشیہ سور دیلر کہ کلمات قدسینہ اولیا قدسین اللہ تعالی
 ایدر و جہم مشکوہ حقیقت محمدیہ دن اقتباس اولمشدر قرآن و حدیث
 تعظیم واجب اولدوغنی کلمی کلام اولیا به دخی تعظیم لازم کوز
 بر حور و ارض اشیا کسہ اولنا کلامنہ ادب حوسنت ایلر فتنی کوز
رشیہ شیخ کمال الدین عبدالرزاق کاشی قدسین اللہ تعالی
 کند و مولفان دن بریده شوبلر یازمشدر کہ **بسم اللہ ای لایان**
 اکامل بعض علمای وقت فاتنہ بو معنا غایت صعب کوز عیش
 اول کلمہ تک بو عبارت بله تفسیر رشیہ راست کلمه رکون مولانا
 حضرت بکر نی عریض اولنوب اول معنادن اشکاف اولنیز سور دیلر
 اول عبارت لفظ اسمک تفسیر بر لفظہ اللہک تفسیر دکلمہ
رشیہ برکون سور دیلر کہ بو کون خاطرہ سبج بر برده کوز
 ندیکیم بر معنا کلمه مظهر علی الحقیقہ آینه ده منطبع اولان
 صدر مدتر عین آینه دکلمه زرا مظهر اولدر کہ ظاهر ک حالنی
 حکایت ایدمی اولہ و احکام و اوصافی اول مظهره ظاهر اوله
 جہر آینه ده بو حالت بو قدر صاحب رشیہ است ایدر کولانا

این کلمه در بعضی کتب
 به صورت دیگر آمده است

ادم او علی مرتفق که اتفاق ایلاجر بود مکر اول نفع که
 شفقت سمیت و نبی انده خالدن بنجا و زاویه محضا خط جسمانی
 و اینک فواید و لوازمی ابجون اوله **رشته ۱۵** سوره رادیکه که
 علوم اولین و آخری تحصیل امینش اوله نفس اخیرده اول علم
 اگا دستگیر که ایوب جمله معلوماتی لوح مدر که سندن محو اوله
 کرد که مکر حضور و کمال ملک سن حاصل ایلیه که نفس اخیرده
 دستگیر اولاجن همین بودر بکنک غنیمت در بر قاج کون بر بود حقیقت
 او توریب بر مقدار ریاضت جاک احسن تبار ایلیوب بر
 ملکه حاصل اینک کرد که خاطر نفی و اثبات فرائض سندن
 خلاص اوله **رشته ۱۶** سوره رادیکه خواجگان عدس سنه سکا اوله
 طریقتیه از که کور ششم که انده بر مقدار جانشی و قبول اولکاش
 اوله بو طایفه نیک بدایتی سارنایک نهایی در سر کیمی که نوبت
 ایلیه زنا در واقع اولور که اندن ال جلوب انی نرک ایلیس
 بر نعدرا حکام نفس و مواظبه سندن نادره دن کنارده چی دوم
 بنه ان میانه جکر **رشته ۱۷** سوره رادیکه خلقت بعضی کندی
 کیفیت خوش خلقی حاصل اوله دیو خرو نیک کبی عجب سندن
 بر لب بر که که شر آب بجه آبره استادن جلوب دیو با خود
 بر بخی جانور اولور حق نقابنک حسی اندن مضطرب
 اولور اول که که نیک به خود با خود بر صغیر اولور که شهوت
 اظهار ارب بکن مکن خیر سندن بلور و نونک کبی حال حضور
 کیفیت آدقوش در هیچ هشمار کردن اخلاک کیفیت اولما که

اولما که کشتی کند و عالیدن اگاه اولما بر که که حضور و کیفیت
 سندن در دن بدایه اوله اول گفت اینک صفاته و صورت
 لاین کیفیت در دهم بود عالمده اینک انزیر دجی بوزنده و صفات
 ظاهر در حقوق ابو ادلمر بود مقوله سندن راه مستحلا اولشور **رشته ۱۸**
 سوره رادیکه بر کت بکنک اخفی در بکنکی سرنه و جمله کورر
 بر کت زماننده اینک انزیر بشره زنده ظاهر اولور **رشته ۱۹**
 بر کون بر بار کسناخ کسند که زهد و تقوی دن دم در در مولانا
 حضرت نرینک مجلس شریفه کلسید بر طعم کتور و میراتفا
 نکه آن حاضر دکلله اول حریف خادیره و دیگر نکه آن کتورک
 ایله ابتدا ایلیه لم مولانا حضرت نرینک لطیفه طریقتیه سوره دیگر که نان
 وار در یعنی آنکه طوز وار در اند نضکره طعم سیکه مشغول اولور
 اول اشناده بنه اول حریف بر کسبی کوردیکه تمکی بر ایلیه اولور
 اول کسبه تعرض ایوب تمکی بر ایلیه او انق کرد و پدی
 مولانا حضرت نرینک سوره دیگر که طعم بر کن اهل سفره نیک ایلیه
 واغزیه باقیق تمکی بر ایلیه کسکدن دجی زیاده مکر و پدی
 حریف ساکت اولور بز زمانه نضکره بنه سو بیکه با شلیوب
 دیوبله بکن بر کن سوز سو بیکه سندن مولانا حضرت نرینک
 سوره دیگر که حوق سو بیکه مکر و پدی ابرق آخر محله دکن
 سو بیکه **رشته ۲۰** بر کون بر که انزیر دن الخامس ایله بر که کجا
 تعبیر اینک که بقیه عمر مده اکه مشغول و لام سوره دیگر که
 بر کسبه محدومر مولانا سعد الدین عدس سنه سندن نرینک تبیین

بواللهی المیندی از مبارک اللری صول نم سجا و زرنه قوت
قلب سنوبری به اشارت ایلوب بیوریشلر ابر که بوک منقول
اولکایشن همین بودر عیسی و قوف قلبی ایلد مقید اولک
بو معنای متضمنند بور باغی که بیوردر **سجا** ای خواجهر کوی
اهل دل منزل کن **دره سلوی اهل دل دل حال کن**
خواهی بسینی جمال معشوق ازل **آینه تودست رو در دل کن**
رحمه ابل عرفان کوی اهل منزلت **سایه سنده انزل دل حاصل است**
کوردک استرک اگر بارک بوزن **قل توبه قلبه مرانک دل است**
من حواری عاده قدس است نکانه علمای متیقن عزیز
که شعر مبارک حجازده بر آمدن مولانا حاضر نرنه همراه اولمشلر
اول غزودیکه بعد آوده مرضی اولدم و مرضم استاد و استاد
بولدر مولانا حاضر نرنه **بصورت و غندان غایت بجزو**
ایدم بر کون باراندر بر نخبه کلدرد و دیر که آشته
مولانا حاضر نرنه کجا دگره کبیرر اولک باش کجا کیفیت
در بجهت رفوت حال اولدیکه **بسمی لصد قدن فالدر وب**
دو شکست و سنده اولدم ناکاه کوردیکه مولانا حاضر نرنه
نبودن ابرو کبر دیر و کجا قریب و نور دیر و احوال می صورت
بیور دیر که خسته لکن غایت اوزاندر **ببین بوبت مشهور**
او قودم که **بیت** کر بر سر بهار خودانی بیایدت
صد سال بامید تو سمار توان بود **رحمه خسته عشق اگر حال مهور**
یوزیل اول استیله بهار اولور عشق زار **نیز مولانا حاضر نرنه**

ککار

انباط و لطیفه طریقیه بیور دیر که بیت بر ما میخوانی یعنی نزهت
او قورسن اندر نکره بر لفظه مرآت اولوب سکوت ایلدر
اول اشاده بر مقدار در لدم مبارک باشلرین فالدر **النبه**
قطرات عتی کورب بیور دیر که اولوزده یات شاید که بو
ایله مرضکه بر خفت کله سن یا ندیم مولانا حاضر نرنه فالقوب
کدیور بولدا شلم زایدجه اولان اور تورنی نهم اور زده اور نرنه
جوق در لدم سما اول کون جانبدن زایل اولدر اصلی **مولان**
بر سنده اول سفر مبارکده مولانا حاضر نرنه **همراه امینر حیات**
ایلمش که حجازدن دو نوب جلد کلد کلد کلد هر کس بر نرنه قوند
بن بر کار بان سر آیه نزول ابروب خسته اولدم و ضعف کجا بر جلد
ستولی اولدیکه جانبدن **امیت در قطع انبدم بولدا**
دخی بندن مایوس اولدیر ساکن اولد و غم اوده نک قبولی
طشردن قیامت بدنی ناکاه کوردیکه **بر کسه قابونی بر مقدار**
اجوب و بلند نیک بر گوشه سی کور نرنه لکن **بلدم که کبیر کند**
کنشدن فکر ایندیکه باراندر نرنه **نیم حاملدن خبر المنه کاشد**
لکن نبی او یخوده صانوب اویانسون **دبو توف ایلر اولد بوب**
قابوده کم ایله ابرو کلسون **دیدم و مولانا حاضر نرنه نهم مرضی ایلر**
بلد و کن بلور دم اما کلن دم که **بنی کور که کله لرجونکه قابو**
اجلد کوردیکه خانه انکر رو بی فر و غندان روشن اولدی
کجا بر کیفیت حاصل اولدیکه **فالقین استدم و کند مده**
قدرت مشا به اولدم با خصوص که **نهم اول حاله اصلاحر کته**

کم

بجایم بوعیدی بسور و دیگر که فکده بندگی کند و حامله است سر از دم
مولانا حضرت نوری کلد بر با نمده او نور و پیر بسور و دیگر که حالک است بر کجا لانا
حضرت نرنیک بر آرمبار ککر نندن بر مقدار خفت حاصل اولمغان
فاطره انکرک بومینی کلوب فود که **ب**ت خوشت از یاد نو بوسنه جان
ولی اکنون بر آرم تو خوشتر **ز**جمه اگر چه هر زمان با کله
خوشتر خاشاک حالی **د** اولی دیدار کیده شمدی غایت خوشتر
احوالی **ب** بعد صباغ الومی طو توب بکل می در سکه دک توب الی
با نرنیه فودیر و کوزارین بوموب بر قاج کره مبارک اللین جان
در سکه دار بجه ابدست لدر کبی سور و پیر **ب** بنم الومی در خجی نامزدن
طورر کن کند و لردن غایب اولدیلر بندگی انزه موافقه کوزارم
بوموب متوجه اولدم **ج** حنیلی زمان کچد کد نضکره مولانا حضرت
اول غیبندن کند و لره کلد بر می کوره بن دیو کوزم اجدم
هنوز کوزاری بوموق طورر لربندگی کوزارم بومدم بر عشق
کچد کد نضکره مبارک باشلرین فالدر **ب** و بنم الومی گو کسم
توبوب فاکه او فودیر و بسور و پیر که اطباء کما معقوله شربت
مناسبدر و پیر **د** دم ابوامر تاسی و اول زمانه جلده ابوامر تاسی
بولنمزدی بسور و پیر که **ب** ما ترارتب بهی نرسیم یعنی نرسکا ابوامر
کوندره لم دیوب فالقوب کیدب کجا ابوامر تاسی کوندر و پیر همان
اول ساعت کند و مده تمام مرته خفت بولوب **ا** و ج کونده دک
مرض بندن بالهم زایل اولو اثری بله با فی فالما دی مولانا رفسی این
عبد الغفور علیه الرحمه حضرت پیر بسور و پیر که بر کون فقیر مولانا حضرت

کند

حضرت نرنیک محققا رینه مخالف زمانه حجه لرینه کیر دم خلوت مرینه
کیره جاک زمان **د** کل ایدو کند واقف اولدو عم کبی کجا بر اندوه بول
اولدی **و** انک نقلتی جمیع اعضاده طایر اولدی بر وجهله کوزار
طایتم فالمدی فالقوب طشره جقدم بو حالت بر صعب صر
باعث اولدی که اطبا بندن ما بوسن اولدیلر **ب** بر بی کونده حکم
اضطراب ال و بر ب عالم متبدل اولدی بر مرتبه به وارد کم
رحلت مفر اولدی مولانا حضرت نرنیک دیدار مبارک کلرین
آرزو ایلدم نبی کور که کلد بر رز مانده که هیچ بر عضو مده
بحال بوغدی تمام درجه نشویش اید کند و عالمی عرض ایلدی
تعمین شغل طلب ایلدم **و** اشارت بسور و قدریه مشغول اولوب
یه انکرک امر طبه صورتلر نبی خاطر مده احضار ایلدم انهداجی
متوجه اولدیلر لحظه دن صکره اول اضطراب نزله یوز طو
و عالم بر خوشجه حالت متبدل اولوب اول کیفیتک لذتی جمیع اعضا
وقوایه ابرشندی بر وجهله که فالقوب ایکی دیزم اولد
او تودرم مولانا حضرت نرنی مبارک باشلرین فالدر **ب** نبی او فود
کور کچک خاطرک خوش طوت نشویش بو قدره دیوب فاکه
او قیوب روان اولدیلر فقیر حجه فابوسنه دک مولانا
حضرت نرنی کوندری کتدم اول مرض همان اول کون بالهم
زایل اولوب خیر طبه دفع اولدی چونکه بو فتنه دن بر قاج ل
کدی **خ**واجه عبید الله تاشکندی قدس الله کاشتر
اضحی بندن بری **خ**واجه عبید حضرت نرنیک لقر فاندن کجایت

ایلردی فقیر دخی بو حکایتی اکا دیدم اولدنی وار ب مولانا خضر
 دیش و نقیبیل حال نه و جهله اولد و غنی ایلردن صورتی مولانا خضر
 دخی بویشر که چونکه عبد الغفور ک حب لنی و غلبه مرضی شنیدم
 متالم اولدم انک یا نه وار ب مشغول اولدم که اول بار
 انک اوزرندن رفع ایلمیم کورد که مرض اذن قالقدی لکن
 کما متوجه اولدی تضرع ایلمیم که بنم بویوکی کورتور که تخم بوقدر بند
 دخی دفع و رفع اولد و لایت کیدان اعیانند با ابرقاج اکون
 بیمار اولوب مونه مشرف اولمش اولاد ذاصحاب و
 واجابی بقه زین چاک ایلمیوب فریاد و فغانه بنهیر و تکبیر
 احضاره مشغول اولمش تا کاه اول مکلده اول حسته دن
 و حرکت اناری ظاهر اولوب باب ایب اول سکران و غیره
 بولمش نه سما اول کونده کمال صحت و سلامت ایلد و کندن
 فالتمش بو حاله واقف اولان کسندار متحیر و مستحجب اولد
 حقیقت حال نید و کنه مطلع اولما مشرا اول کسندار
 زماندن صکره کند و نک اخص متعلقا تندن بعضی اظهار
 آتش که بنم اول استند ادر ضم حالده روحم بدنندن ایلر لغز
 اولمش ایمن مولانا جامی حضرتلی ظاهر اولوب بر حالت و رالتاب
 کویستر دیر که مرض بدن فی الحال زایل اولدی و بوقه
 د نصکره اول غریز کیدان بکرم سیک التولیق صوف
 و کتآن و بولردن غیر اجناس نقیب دن مولانا خضر ترینه
 بزیطریقید جنبلی سنه کوندرب سجده و بی غایت نیازمندکند

انفت

نیازمندک ابله ملقبین طریقت التماس ایلمیش مولانا خضر فر دخی
 خواجگان قدس سنه تقار و اجمعیاننده مختصر رساله باز اول
 غریزه کوند مشر و اول رساله نک افونده شویله یا ز مشر در که نک
 کبی سوز لری سویمک قید کتا به کتور مک بو فقیرک طرفیه دخی کلده
 لکن اول جانبدن مشام ذوقه ایریشن زایکجه اخلص و شوق بو
 معانی بی تفریر و تحریر باعث ولدی **رباعی** با این همه بجای صبی
 و سبجکسی در مانده بنار سابی و بوالهوسی دادیم نشان
 مقصود ترا کرمانز سیدیم نوشا بد برسی **ترجمه** کرجه کم بدغم
 بحر ابله با بند من راه وصلی سکا کویتر دم ایاموس مان اولد
 بن اگر وصل مقصود نولا اولاکم سن اولاسن لائق وصل جانان
 و بر بو تجلیین واقعه دخی غریز لاندن برینه واقع اولمش ایض صاحب شفا
 ایدر که بر نجه کسه اول غریزی کورب وانندن بو حکایتی اشتمش
 حکایت ایلردی و بنه راه حجاز ده بر عرب که دوه لرین مولانا
 حضرت نیک متعلقا ته کرا به و برمش ایلمیش و مولانا حضرت نیک
 برا علما ملک دوه لری ادرمش عرب بودوه به طمع ایلمیوب کمال
 ابراطه کند و مرادی اوزره برها و رب دوه بی صا توان
 کند و بوکن بو کلمتش اون کوندن صکره بر سا باند اولدوه
 فالوب بر قوم دپه سی دنده اولمش اول عرب کلوب
 مولانا حضرت نیک حشوت و بیجا لکه با سلبوب سنک
 دوه ک معیوب غلغلو ایمن کجا صاندک دیو بوز لرین
 کسنا خانه جوق سوز سو طیب و حد دن اشوری ادر لک لرا ایمن

و در ارم و غلظت ایله التوتنی انردن کبر المشس مولانا حضرت می
دخی سور مشرکه بو عیده بر تعییر نظر اولمش ایچنی غالب موئی فریب
اولمشد چونکه مکن دن خودت اید اول دوه اولدی کله مشرکه
دخی دو شوب اولوب اول قوم دپسنگ دبنده مر قومی دخی
انمشد نه حصار سخت علیه الرحمه ایدر که مولانا جامی قدس سر
حضرت علیه سفر حجاز زده سمره اولان اصحاب وایت ایدر که
بغداد دوه روافض بدکیشله احتلاط ایدب باعث فتنه اولان
فتی نام سواد خوان که مولانا حضرت نیک مردود نظر کیمیا اثر
اولوب کج ایچدن بغدادون دونوب نبرزه غنیمت ایچن ایدر
هنوز مولانا حضرت می مکن دن مراجعت انمشد بدی که مذکور
نبرزه اختتام زمانده اتنه اریه اصوب بر ساعت کج که
صکرة ات بمنی بالتمام میشی در کوریک ایچون الکن انک نوره سینه
صوقدوعی کبی فی الحال ات مذکور فتحتک شهادت بر عین
اصروب و بندن قوبارت اول زحمت شدت و المنشا
سختک ایله جان و رمش مولانا مشس الدین محمد روجی علیه الرحمه
مولانا سعد الدین کاشغری حضرت نیک کبار اصحابندن ایدر
شوبله سور مشرکه بر کون مولانا عبد الرحمن جامی حضرت علیه
صونک طغیان زمانده مالان نام دریا کاهارنده او توروق کاه
کوردن که بر اولمش کربی صونک بوزنده اقوب کلور مولانا
حضرت می اول اولمش کربی صونک او زرنندن الوب و مبارک
الذریه ارقه سن صفا ذیر لکن مسیح بر وجهه انده جیاتا اثر مشرکه

بو عندی بر لحظه و نضکره حرکت کلوب سیل و عدم دختت صلا
طبیعتی ایکن مولانا حضرت نیک یا نه کلوب سیردن سر
مشوجه اولمجه دکن ترک فوجا فزنده آرام ایلیوب شهره مشوج
اولد فزنده مولانا حضرت نیک فوجا غندن بیره قوبوب رودان
اولد بزا اول کربی دخی سراسیمه کبی مولانا حضرت نیک اردنه
اولقدر اردار نجه کندی که خلقت کثرتندن بزی کوره اولوب
تا سید اولدی بر جوان صبا جمال که نجه زمان مولانا حضرت نیک
منظور نظر کیمیا اثر لری و مشیدی کحایت ایلدی که بر کون مولانا
حضرت علیه ده سیاه و شان سیره کتمشید کن و اصحاب ایچدن
چون که بدگتمشید کبی کج اولوب بنا حق زمان اولد فک کس
بر کوشه ده قرار ایدب مولانا حضرت نیک دخی اول منزل سید
بر کوشه اختیار ایلیوب انکا و اسنراحت ایلد بملر و مجلسده
بر یوک شمع صباحه دکن بار ایدی نداچی بر کوشه ده او نجوی
داردم که مولانا حضرت نیک آرام اید کبری محله اول خانه ده اولان
بر یو عندی چونکه بر ایکی ساعت کدی بی سبب او بانوب
کندومی نشهدده او تورر کبی کوردم کند و کند و دید بک بوزنده
که بن اولقوبیه وارد و غشم زمانده ابا عشم وزاد بمشیدم
شمعی کندومی او تورر بولدم چونکه دقت نظر ایلدم کوردم که مولانا
حضرت می کند و بر زنده ایکن دیرنی او زرنده مراقت او تورر
بن نه بانوب او بولدم بر زمانه نضکره بی سبب او بانوب کندوم
اولکشم ایکن دیرم او زره او تورر بولدم خشم داخی باوه

بعید

ادله می چون اولی که برینجه کرده بو حالت واقع اولدی عاقبت
 که نده بو حالتک ظنور مولانا حضرت نیک خاطر شریفی زوجه
 طغنه جنوب بدست الوب کلام صباحه دک بن داخی مقابل ازده
 ایکی درزم اور زنده او تور دم وینه صاحب رنختا تا بر که لانا
 حضرت نیک مخلص ندر بر غریز نقل ابلد که بر زمانه بکار
 شهر ندر کو چوب سر فرارده قامت اتمک داعیه سی دوندر لانا
 حضرت نیه کلوب بو خاطر می عرض ابلد م سوره دیگر که غایت متا
 نیز شهر دن جن و نیز حقیقه اجمال ابلد که فرصت غنیمت
 کز لو حادث وارد در دیو بر مر نه است تمام ابلد بر که حتی خادمی جز
 بر سکن تباین سوره دیگر ذکر از تکرار نیز کل دیو با لغه
 ابلد بر چونکه شهره کلام بعض عوارض و مولان غلام
 اول داعیه دن فنور واقع اولوب اول غریمتدن فراخت
 بر سفته و نصکره او نه او غری کبر نقد بیک انده شامخی التوم
 واریدی انی و خانه ده اولان مشاع و اسبابک جمله سنی ترفه
 نبی عریان قودی بر کون مرانک شیخ الاسلامی مولانا سیف الدین
 احمد حضرت نری سار اصحاب در س ابلد مولانا حضرت نیک صحبت
 شریفی کاشر مولانا حضرت نری مر سیم ضیافتی تقدم ابلد که
 خواننده لره و سازنده لره سوره مشرکه ساز لره چالوب نقش و
 او قوشرا تفاق اول صحنه ایکی اوج کون صکره مولانا حضرت
 زیار کاد جانبه سیره کتشر امش و انده مشایخ سوره سنند
 شیخ شاه دیر بر غریزه ملاقات اینمش مکر بر بور شیخ شاه

شاه مولانا حضرت نیک شیخ الاسلام ابلد اولان صحبت نیک
 و اول مجسده ساز و خوشخوان اولدوغنی مولانا حضرت نیه ملاقات
 اول اشتمش امین اشنا صحنه شیخ مولانا حضرت نیه دینگر که
 مقتدای علمای عالم و بنوای عرفای عرب عم اکین لایق
 سزک مجسکرده دفنی جانوب اصول طوته لر شیخ بو غر
 ایدیک مولانا حضرت نری کیلوب شیخ شایک قولافنه خفته
 سوبیشر که ابل مجسدن که اکا مطلق اولامش فی الحال شیخ
 ایدب عقلی باشندن کدب یقلمش بر زمانه نصکره کند و
 کلوب مولانا حضرت نیک حضور شریفی ندره چون باز و توضیح
 ابرق او مقوله اعتراضی دلنه الماشن وینه حسا رنختی جلد
 ایدر که بوفیکر والدی دیر ایدی که بر کون تغاسیر دن
 بعضی سنی المه لوب و اینه لهم اللیل شیخ منه النهار اینه کریم
 ملاحظه و تامل ایلردم ناکاه خاطر مه لایج اولدیکه بو اتیک
 بحسب التاویل مخاسی بو اولد که نهاردن نور وجود لیلدن هم
 اراده اولنه یعنی هر گاه که نور وجود ایلردن مرتفع اوله ظلمت
 عدده قالور لر بو معنی نیک خطور ندرن نیت ابلدم که بو
 مولانا حضرت نیه عرض ایلیم بر کون مولانا حضرت نیک زیار
 وار بر حضور شریفی ندره او تور دم کبی سوره دیگر که سز
 تفاسیر مطالعه سنده بعض آیات قرانده کابی بو طایفه نیک
 متر نه موافق معنی خاطر اولدر سه که بو قومک کاشنده کور
 اوله سز تقریر ایدیک انداخی اول مقدمانی شرح اینکله

این ندر انقطاع با بر کدیم
 این ندر انقطاع با بر کدیم
 این ندر انقطاع با بر کدیم

مولانا حضرت محمد حسین ابدی قبول بورد و بر مولانا حضرت مرنیک
 کبار غلامه سندن برداشتمند فاضل شویله روایت ایلدیکه
 مولانا حضرت مرنیک شرف ملازمتی قصد بیلد مشهور دن سر فراره شویله
 اولدم خارج شهر ده مولانا محبتی مکبسی با ننده غایت صاحب جمال
 بر جوانه راست کلوب بی اختیار بر ایکی کره اگا نظر ایلدم بوانا
 یولدن بر شخص کجوب و موزنده ارقایه کیلیک بر قاج رنگین غدار
 وارید اول غدار دن بر نیک گوشه سی صاخ کوزمه بر وجهه طوفند
 کوزمه بر اوق ایلد اور دیر صاندم بر زمان او کیلیک نیک استیکند
 او تورب کوزمدن بایش روان اولد بر اندن صکره مولانا حضرت
 خدمتده واردم کوردمکه بر بلوک عزیز لرایله سجده و نور در ننده
 بر لحظه و نصکره مبارک باشلرین یوقا رد فالدرت بیورد دیر که
 بر درویش طواف حریده بر صاحب جمال جوانه نظر ایلد
 ماکاه بر ال بد اولوب انک بوزنه برسد اورمش که بر زمان کوز
 باشی دکه مشن اندن صکره با نقدن بر آواز کلنگ **نظره بطیحه**
این ردت فردا یعنی بر با نغه بر طبا نجه اگر سن زیاده ایدر سن
 زیاده ایدر زو کلامی نقرردن صکره فیزه مستوجه اولوب
 بیورد دیر که کشتی کوزین نا فاسبتیه بر لره بمقدن صافلق کرکه
 که اگا دخی ال اوزنیه لرد اهل علم و صلاحدن بر عزیز که مولانا حضرت
 تمام مرتبه اخلاص و ملازمت و اراید شویله روایت ایلدیکه
 بر کون مولانا حضرت مرتبه ملازمت نیتیه سر فراره کتدم مولانا
 حضرت مرنیک و حو ملرنده ایدر اول عصرک صوفیلرندن بر عزیز
 م

دخی مولانا حضرت مرتبه توقف ایدر اول نور در اول کلمه مر جانندن
 مصاحبه باشلقدق انشای کلامه شیخ محی الدین ابن العربی
 حضرت مرنیک نقل ایلدیکه حضرت شیخ بورد مشرد که مر بیل که اول
 ایکی ایدر صوکت فضیلتی بو اون ایکی ایدر بر نده واردا اولد
 مرفعی ای اولورسه ولسون تعین و تخصیص سر جاز در ماه
 مخصوص دکلد رفیر بو سوزی استماعدن غایت مناز
 و ملول اولدم زیر شیخ محی الدین حضرت مرتبه تمام مرتبه معتقد ایدم
 ایزدن بو مقوله سوز صدور ایدد و کسه راضی دکل ایدم مولانا حضرت
 شرف ملازمتیله مشرف اولادین فی الحال اول مجلسدن فالقوب
 شهره کلام و اول عزیز دخی کذکک مولانا حضرت مرتبه ملاقات ایدن
 نیم اردنجه طشره حقوب کند و استینه کندی بر آخر کوندر اول
 سوزک تحقیق و اصل اولبعون مولانا حضرت مرتبه واردم
 عوض حال ایزدن اول مولانا حضرت مرتبه بر نودن تحقیق مفهات
 ایلمکه باشلدیله غایت سون کلامه بیورد دیر که بز کند و زمان
 فقها سنک طور و طریقیه راضی اولق کرکه زیر شیخ محی الدین
 العربی حضرت مرتبه کتاب فتوحات مکینه ده کند و زمانر فقها سنک
 بعضی سنک خدمتده شویله باز مشرد که فلان زمان و بعضی
 مصدر دن بر شخص سلطنا زمانک راینه موافقندن او نور فرض
 ادرج خصوصنده شونیک کبی بر فتوا دیر مشرد و مولانا باطلال
 رومی قدس سوره اولادندن عالم و عارف بر عزیز
 رومدن خراسانه کلوب و بنجه زمان مولانا حضرت مرنیک

ایلمکه اول فقها سنک بو با بعضی سنک
 ایلمکه اول فقها سنک بو با بعضی سنک
 ایلمکه اول فقها سنک بو با بعضی سنک
 ایلمکه اول فقها سنک بو با بعضی سنک

خدند و لشکر ایدی مولانا حضرت نرنیک حی انزه کلی التفا نمر
 اولوب ستر فرارده خاصه انرا چون بر نزل تعین سبیر شد
 بر کون اول عزیز سبیر دیکر که بوانشاده بر کچه مولانا حضرت
 بزم منزل شریف سبیر شد ایدر با توغایزین فلقی و کون
 صبا حدکی انرا صحتده او نوردق اول کچه کجا بر نفس ندر
 کله سبیر لردیکه خواجگان طریق قدس استه تا ارد جسم
 بر وجه در که تا بر کسنگ حاله ملتفت اولوب کو کلدن اکونوم
 اولیه لرا اول کسه به بو طرفدن سنه حاصل اولمز صاحب ریخت
 علیه الرحمه ایدر که به مذکور عزیز حکایت ایلدیکه بر کچه برده
 کیدردم هوا غایده ترا کوا ایدر و بچور بغردر بو اضطرار نشاند
 مولانا حضرت توجیه ایلدم فی الحال راه روشن اولوب ترا کولق
 نور ندم ذکر تاریخ وفات حضرت مولانا و احوال اولاد
ابحار و اینان بطریق مختصراً و الامای قدس استه تا
 صاحب سخات علیه الرحمه ایدر که استنادم مولانا رضی الدین
 عبد الغفور خد مندر علیه الرحمه مولانا حضرت نرنیک فضایل و
 شمایلنی مشتمل اولان حاشیه نجات الان تکلمه سنده اول
 انتقال و در نحالی کیفیتان علوجه التفصیل ذکر استدر و کتاب
 مزبور باین الناس مشهور و مضمون عبرت مشحونی استه انچه
 مذکور اولغین بو مجموعه ده علوجه الاحمال مسطور فلند مولانا
 حضرت نرنیک استدر سکر نوز طفتان سکر خرم طراستک
 اون او خنج کونی یکشنبه کونده واقع اولبو و عرض مرصدن کشف

توشیدن
 حضرت

التخی کون که جمعه کونی ایدی صباح نمازنده بنصدر ساقط اولوب
 جمعه اذانی او قوندوغی کبی نفس مبارک کبر منقطع اولوب از
 دیار بقایه رحلت سبیر ایدر اول عصر کن فضلا و شعرا سی مولانا حضرت
 مرثیه و تاریخ وفاتده چون قضاید و مقطعات و بیشتر در اول
 جمله دندر لوبایک قطعه که تحریر اولندر **قطعه** حوث افانی حضرت عالی
 کان فی مقده الوری نورا، چون حسان نافت از دیار
 سال و ماه و وفات روزشش بود، نزد هم روز
 ماه عاشورا **ترجمه** قطب اقطاب دمر جامی کم، نوز ایدی
 عین حاله کویا، بو فنادن اولوب جور و کردان، ایدر نرنیک
 دیار بقا، نه در روز بله سال تاریخ، نزد هم روز ماه عاشورا
قطعه اخبر جامی که بود مائل جنت مقیم شد، فی روضه مکرمه
 از صها السماء، کلک قضایوشت روان بر دشت، تاریخ و من
 دخله کان آنا **ترجمه** جامی که غم جنت ایدب فسلدر نرنیک
 بر روضه مکرمه کم فرشیدر سما، کلک قضایا که به سنه باذر
 بانیک، تاریخ کم و من دخله کان انما، خفی سبیر لیه که مولانا
 سعد الدین کا شفر حضرت نرنیک بیون او غلر خوابه کلان خد نرنیک
 ایکی دختر عصمت انزلی داریش بر کتا مولانا حضرت نرنیک
 کاحنده ایش بر روی صاحب سخات مولانا صغنی حضرت نرنیک
 عقد ازدواجده ایش مولانا صغنی حضرت نرنیک بو معاده دیار
 بو قطعه بی که **قطعه** دو کو کب شرف از برج سعدت این
 طلوع کرد و بر آمد بان در زهدن، از ان یک نصیب گشت بیت عازنیم

تاریخ
 تاریخ

وزین حقیقت بال صنی شد اوج نثر **نزهة** ایکی ستماره طو خوب بروج
شدن . مثال در صدف بر دی دهره زیبا **بها** . بر زمین اولد نثر
سر ای عارف جام . بر لبه اولدی صنی نمک معانی اوج **علاء** . ولانا
حضرت نیک اول محدوده دن درت بسر سعادت از لری **وجود کلوب**
اولگی او غلری ابنی بر کون جیاته اولوب بر اسله سنی اولدین **فوت**
امشرد **واکبتی** او غلری **خواجه** صنی الدین محمد در که بر باشندن **صکره**
ایده مولانا حضرت نری بونلرک وفاتندن کمال مر سب **مشائز**
اولد غلری اول معصوم حقهده منظوم اولوب **دیوان** اولد **نغم**
اولان مر نیدن منقسم معلوم اولور صاحب رشتات **جلد** **ارجمه**
ایدر که جلد اتفاقات عجبیکه دندر که اول محدوم مر **فوکک** لغسی که
صنی ابدی انلرک فائزندن **صکره** . بوفیقره تخلص قسید بوردن **بوفیقر**
لغسی که خرا ایدی مر جوکک ولادین تاریخی قسید بیدی نیکم لور باج ده
که انلرک خطببار کلندن نفل اولمشه **نظم** بیور مشرد **رباع**
فرزند صنی دین محمد که جهان **شد** زنده با وجنا که تن زنده **جان**
چون شد بوجود او جان **فرنگ** **شد** سال ولادت وی ز **فرعیان**
مرحوم مذکورک نقلند **صکره** ایمر نظام الدین علی شیر **انک** **دکانی**
تاریخده **دورت** که بی مشتمل بر **فقیر** بی ترتیب **ایده**
مولانا حضرت نریه کوندر مشرا ایدی که بقای جیات **شنا** **بار** **او** **حجی** **اول**
خواجه ضیا الدین بوسقندر که تاریخ ولادین **حضرت** مولانا **انک** خطببار کلندن
کورلد وی اوزره **بود** جسمه در که ولادین **فرزند** ارحم ضیا الدین
انسته **انتد** **نبا** **حنا** فی **النصف** **الاخیر** من **لبده**

مؤلفه ...
بسیار است ...
تاریخ ...
خواجه ...
نظم ...
صکره ...
فرزند ...
چون شد ...
مرحوم ...
تاریخ ...
مولانا ...
خواجه ...
کورلد ...
انسته ...

لبده **الاربع** **الکاسع** من شهر سوال سنه **انسان** **وتما** **نیم** **وتما** **نامه**
بر کون مولانا حضرت نری مسجد قدیمک شمالده **واقع** اولان **صوت**
حوضی کنارنده اولور **ردی** خدمتکارانندن بری **خواجه** ضیا الدین
بوسنی او موزینه کوندر مش حرم شریفانندن **طشرد** **حضر** **دی**
تخت **خواجه** یوسف اول زمانده نشن باشنده **ایدر** **خو** **یکه** **بازم**
کدر **دی** **یکه** **بابا** **بن** **خواجه** **عسید** **الدهی** **کور** **شم** **مولانا** **حضرت**
کولوب بیور **دی** **که** **سن** **خواجه** **بی** **کور** **شم** **سن** **اما** **خاطر** **که**
کتوره **فرسن** **اند** **نصکره** مولانا حضرت نری بولور **یه** **که** **بوانا**
بر کجه **واقع** **ده** **کور** **دیکه** **خواجه** **عسید** **انه** **حضرت** **نری** **بور** **ایه** **کلمشرد**
مسجد **نری** **بورک** **شمالده** **واقع** اولان **روانی** **کوسترد** **بزی** **ندی**
ضیا الدین بوسنی کوندر **ب** **حضور** **شریفاننده** **کتور** **دم** **دور** **که**
امیدم بودر **که** **بوتفعل** **حقنه** **نظر** **عنا** **نیک** **مید** **ول** **سور** **یور**
شرف قبول **ایله** **مشرف** **قله** **سزنی** **الکمال** **خواجه** **حضرت** **نری** **انی** **نیم** **المدن**
الوب مبارک ان غزنی **انک** **اغزیه** **درب** **رعایت** **یا** **قینی**
کند **اغزلندن** **انک** **اغزیه** **دو** **کدی** **نسب** **با** **الدینک** **اغزی**
اول **سنه** **دن** **طبطلو** **اولوب** **بر** **مقدار** **مدخی** **دهانه** **صغیر**
دو **کله** **اند** **نصکره** **صنی** **الدین** **نیم** **الوجه** **در** **دی** **نسی** **الکمال**
اویاندم **بود** **واقع** **نک** **منضمونی** **مولانا** **حضرت** **نری** **خو** **نیم**
اسکندر **نیک** **دیا** **جه** **سنده** **خواجه** **عسید** **انه** **نمشکند** **بدر**
منقبستی **انساننده** **نظم** **امشرد** **ده** **مولانا** **حضرت** **نری** **نیک** **دور**
او غلری **خواجه** **ظیر** **الدین** **عسید** **در** **که** **خواجه** **ضیا** **الدین**

نظم ...
خواجه ...
مولانا ...
تاریخ ...
صکره ...
فرزند ...
چون شد ...
مرحوم ...
تاریخ ...
مولانا ...
خواجه ...
کورلد ...
انسته ...

بوسفت لا و تندن طغوز بل صکره منولد اولمشدر بونکر
 ولاد نری تاریخ مولانا حضرت نرنیک خط مبارک کردن نقل اولند
 اورزه بود که ولادت فرزند ارجمند ظهیر الدین عیسی وسط وقت
 الظهر من یوم الخمس خامس محرم سنه احدی و تسعین و ثمانمائة
 اتمه ثمانمائة سنه و رزقه بعا دة الدارین بحمد و آله الطیبین الطاهرین
 و تحناً فرق کون جاتده ولد مذکور و وفات ابدیه مولانا
 حضرت مرمر الملک و وفات تاریخچه بوا یکی قطعه بی نظم امیشدر که
قطعه فرزند ظهیر الدین که نجسم ز محترم در منصف ظهیر شد آرام دل
 جز ذلک عیسی نشد از جنب اشادت **ج** بنم جو نامش زر قلمه
 محفوظ عیسی چو شمار نه مکتوب تاریخ ولادت بودش کلمه
قطعه که نوز دیده ظهیر دین که فاده دادن و بردش بهم نزدیک
 بود بر فی از آسمان کرم **ز** اذن و مردنش بهم نزدیک
مولانا عبد الغفور رحمة الله لقب شریفی رضی الدین در مولد لر شهر لار
 و اول دیار که اعیانند تراستماع اولند که صحابه کبار دین سدید
 جاده رضایت نگارند اولاد دین امیشدر که مذکور شد
 کبار انصار دین بر سر قبیله خود یک امیر و همسر میر بود
 حضرت نرن مولانا جامی حضرت نرنیک اجله ملازمه و اصحاب بدن
 و اصناف علوم عقلیه و نقلیه ده یکانه زمان و شرفزانه دور
 ابدیه مولانا حضرت نرنیک اکثر مصنفاتی کند و در دین کور
 و مولانا حضرت نرن فیض الحکمه باز دین شرح معابد
 صکره مولانا حضرت نرنیک نسخ سی اخرونه بو کلمات قدسیه

این کتاب در تاریخ مولانا حضرت نرنیک خط مبارک کردن نقل اولند
 اورزه بود که ولادت فرزند ارجمند ظهیر الدین عیسی وسط وقت
 الظهر من یوم الخمس خامس محرم سنه احدی و تسعین و ثمانمائة
 اتمه ثمانمائة سنه و رزقه بعا دة الدارین بحمد و آله الطیبین الطاهرین
 و تحناً فرق کون جاتده ولد مذکور و وفات ابدیه مولانا
 حضرت مرمر الملک و وفات تاریخچه بوا یکی قطعه بی نظم امیشدر که
قطعه فرزند ظهیر الدین که نجسم ز محترم در منصف ظهیر شد آرام دل
 جز ذلک عیسی نشد از جنب اشادت **ج** بنم جو نامش زر قلمه
 محفوظ عیسی چو شمار نه مکتوب تاریخ ولادت بودش کلمه
قطعه که نوز دیده ظهیر دین که فاده دادن و بردش بهم نزدیک
 بود بر فی از آسمان کرم **ز** اذن و مردنش بهم نزدیک
مولانا عبد الغفور رحمة الله لقب شریفی رضی الدین در مولد لر شهر لار
 و اول دیار که اعیانند تراستماع اولند که صحابه کبار دین سدید
 جاده رضایت نگارند اولاد دین امیشدر که مذکور شد
 کبار انصار دین بر سر قبیله خود یک امیر و همسر میر بود
 حضرت نرن مولانا جامی حضرت نرنیک اجله ملازمه و اصحاب بدن
 و اصناف علوم عقلیه و نقلیه ده یکانه زمان و شرفزانه دور
 ابدیه مولانا حضرت نرنیک اکثر مصنفاتی کند و در دین کور
 و مولانا حضرت نرن فیض الحکمه باز دین شرح معابد
 صکره مولانا حضرت نرنیک نسخ سی اخرونه بو کلمات قدسیه

قدسیه السمانی باز مشدر که تمت مقابله هذا کتاب منی و بی
 صاحبی و مولای الخ الفاضل و المولی الکامل ذوی الاری لسانت
 و الفکر النافی رضی اللہ و الذین عبد الغفور استخلصه استه سبحة
 لیسفه و یکون له عوضاً عن کل شیء فی اواسط شهر جمادیر الاولی
 المنظمة سکن مشور سندن و تسعین و ثمانمائة و انا الفقیر عبد الرحمن
 الجامی عفی عنه حضرت مولانا تر حکمه حاشیه فغیات ده کند
 حالنی بو عنوانه تعبیر سورد در که بو فیسره بو طر یغی
 انبک خاطر سی ال در ب مولانا حضرت نرنیک خدمت شریفیه
 کلوب عیسیم ذکر طلب امیشدر مولانا حضرت نرن در خی اکا **لا اله الا الله**
محمد رسول الله ذکر فی تلفین اید ب کند و مبارک صورت سورد
 حفظ امیر بیدیه شرط امیشدر اول شخص همان اول صحبت از ملک امر مشغول
 اولمشدر فی الحال اول که ده بو طر یغی کیفیت محموده سی
 ظاهر اولوب کزدی بر روشن فضا ده کورب اکابر عظیم
 لذت و بر قوی شوق ال در ب نشان **یوم تبدل الارض**
خبر الارض اشکاره اولمش بو حالنی مولانا حضرت نرنیه عرض
 سورد مشر که بو بر سر در که یار و دوستدن دخی کبرک که بعد
 کمار مشغول اید ب دخی زیاده عمل انبک ابد کیفیت بخودی انده نرن
 اولمش بر کون اول شخص نسبت محموده نک فتورینه باعث اولان
 اشغالدن مولانا حضرت نرنیه شکایت امیشدر سورد که جاره بو قدر اول
 شیخ اشغال ظاهر بدن بر شغلله جمع انبک کرک بو نوبتی که
 تحصیل امیشدر انک صحبتندن ایر لمن کرک بو نسبت غیر مکر در

طالبه علی وجه الانکاس ظهور اندر طالب کاسی اینک کرد
 کند و ملکی اوله بواله دوام صحبت مینماید و بیور مشرکه نظر
 برایش مشغول اولن مهور تا که طالب حق سار خلقدن مناز و
 اولیه شمشین مین که بر که بر عزیزک خدمتینه و ارب تسلیم
 طریق التماس ایشیز بیور مشرکه هیچ صنعتک ارمیدر دینک
 یوقدر بیور مشرکه و ارا سبجیکنا و کرن که بو طایفه تک سکو صورتی
 اولمز و بیور مشرکه بو حالتک حصو و بونبند تحقق برانده اولور
 زیرا که ادراک انفعال مقوله سندنر و بو کارک حقیقتی
 و اقباله ماسوادن اعراض ایدب حق تک به اقبال انکدر خود
 برانده نمکند ادم او خلک نفسی بر مرآت بکر که یوزی غیر جان
 و نمش اوله انی دوندر تک کر کرد که بونی حقدن بجا اولور
 مشایخدن بر تک صحبتند و بهوش اولور و دند عفلر باشنه کلک
 سور دیگر که حضرت حق سبحا به ربط قلب حاصل اولوب اکا هک
 محقق اولدندن صکره کاه اول کیفیت ساکنه ماسوایی اولوندر
 حال دیر لکاه ماسوایی اولوندر فر اکا علم دیر لکاه علم
 مندر جدی دیو علمی و حی حالدن قد ایدر لکاه کیفیاتک تفاوتی
 شخصک استعداد تک صفا و کدر نره تفاوتنه دایر در بیور
 ذکره مشغول اولدنده چون عینت مهورده ال دیر انی خط سنیتم
 کنی فرض اینک کرک زیرا بو معنای بخیل و امر واحد ملاحظه جمعیت
 حضرت رسالت صلواته تکا علیه وسلم امیر المؤمنین علیه السلام
 تکا وجه حضرت زینب بیور مشرکه که طریق خط سنیتم کنی

کنی فرض اینک کرک بیور لردیکه نرم خواجه لر غیر طریقت بر سار
 دخی بودر که مر ریده کس ایله سر خالده بر نسبته دوشک قابل
 اولور بونبند جالیمنی اصل ایدب بوندن غیر نسبت ضرورت
 مقداری بقید اولن کر کرد بونبند شریفه غایت لطیفه بو
 و معین و فنی یوقدر جزوی سنه ایل زایل اولور و کاسی لک مشر
 و کل ایکن ظاهرا اولور مر زمانده که بونبند بر فویر حاصل اولور
 اینک سینی بوقلبوب مقوله سنه اکا باعث اولدوغن معلوم
 ایدر نوب اینک دفعنه مشغول اولن کر کرد و بیور دیگر که امور
 حوق سنه واردر که انی ملاحظه اینک تمدنیت و مقوی
 جمعیت اولور و بوز ما مضبوط حالتدر که احوال اوقات
 حسیله متفاوت دوشندر جمیع دن بر صحر اکا صورت اطلاق
 اطلاق معنا ملاحظه به معینر و جبال مشاهده سی مثبت
 متناسی موزندر و امتداد و اتصال اورزه صوادار
 مراقبه وقتنده تمدن مراقبه در و سایه تک سایه حساب
 تبعیتی ملاحظه سی کند و حول و قوتدن خروجی موجب در
 جانور حشمتی و انکرک حشمتی ملاحظه اینک موز
 خیر نر و جنازه ملاحظه سی فنا کیفیت فونت و برچی در
 آواز بر تمش مجبوی کدر و بیور لردیکه بر کون مولانا
 سعد الدین کاشغر قدس الله نره حضرت زینب بر سره کیدر
 اتفاقا بولده بر اینک اولوسنه راست کلک که کوز لر احو
 فالشیدر بیور دیگر که عجب استهلاکی و اراجن اول جان

مضبوط

۱۲۸

نسبت شریفه لرغابت قورا اولدر و سوردیلر که بر کون بر عظم
 قبض واقع اولمشیدر صحرا یه سیره کندک باغ انویه بریلدی
 کبی کوزمه جام و نارون افا جبار کورندر خاطر به بوکلدی که نولر
 کند و استعداد لرینه کوره میدادن قبض الوب انکله ارام اندر لور
 خاطر ایلدی فی الحال قبض بر طرفنا و لوب غظبیم کیفیت مستوی ادا
 و چون واقع اولور دیکه باهتاب کجه رده قبض حادث اولدی
 کبی سایه و سایه نیک تبعیتی ملاحظه سیدله مرتفع اولور در صفا
 رسخت علیه الرحمه ایدر که مولور حضرت مزر سوردیلر دیکه رکون
 مولانا حضرت نرنگ حضور شریف لرینه کلوب خلقله احتلاطدن نیکان
 ایلدم سوردیلر که استنکات خلقنی عالمدن سورمک اولمشولر
 کجمنک کرکدر که خلقک ساکده تاثیر اولمیه اول اثناده کتبه
 نفی تالاشن تالیفنه مشغول ایدیلر سوردیلر که بر صحیفه و یا
 صحیفه ر باز یلور که یازلدوغنه شعور نما اولمشولر که سما فایده
 العاده جارا اولور و سوردیلر که بعضی کابر و پیشدر که حکم
 باطنی ایلر صیح اولمشور انلردن غریب کلور بعضی جمع اولور
ومن فوائدها انفاه الشریفه و بودت رشحه و ذکر اولمیه
 کرکدر رشحه صاحب رسخت علیه الرحمه ایدر
 رکون احوال جن تحیفنده بعضی سوزار سولیشور لر
 مولوی حضرت نری سوردیلر که شیخ محی الدین ابن العربی قدس سره
 کند و رساله لرندنا بعضی سنده سوردیلر که ابوالحسن ایلیم سید
 دکامیدر بوننده اختلاف وارد در تحقیق بودر که ابوالحسن ایلیم سید

بهر

شغل

فی الحقیقه

ایلیم سیدن غیر بدرو ایلیم طایفه جندن بریدر و ابوالحسن حنی در
 ایکی اولمشولر برنده ذکر کما و برنده سهر چی واردر اولمشولر
 بری برینه سورمکله اولاد متولد اولور و جنک ترکیبی انشون
 سوادن اولمشولر که عناصردن ایکی رکن حقیقندر بو نوعده نیکان
 و حقت واردر خصوصاً که روح دخی منضم اولمشدر لاجرم نولر
 غایت سبک بر و کثیر لور که در اول بونلرک ترکیبی غایت است
 و بی اندام برنی امدن که بونلره خرد و کجه آزار ایشیه وجود اولور
 تمضا و لوب هلاک اولور لور بو جهتن بونلرک عسر از غایت
 آردر و جنیل صورت مشابیه ایلر برکه به ظاهر اولمیه لرینه تیز فایده
 انک نظرندن غایب اولور و حضرت شیخ قدس سره سوردیلر
 که بونلرک نظرندن فاجعه فادرا اولماق و جبیله حبس لر نیک
 طریق اولدر که نظری انلرک صورتنه دیکوب صانع طرفه وصول
 طرفه نظر ایتیمه لرمادامکه نظر انلرک صورتنه متعلق اولمشولر
 طریقله نظرندن غایب اولمشولر و محسوس کبی طور و معنی برده اولور
 بو اجدندر که متصل هر کتلا ایلر لور در لور لور تجلیات کونولر
 که ناظر اولر جانبه توجه انمکله نظر بر انلردن منصرف اولور
 فاجعه فادرا اولور و حضرت شیخ قدس سره سوردیلر که
 بونلرک بو وجهله حبس اولمشولر بزه تقسیم الهی در که علی وجه الامام
 معلوم اولمشدر و سوردیلر که جن طایفه سید ایلیم سید علم
 دانش از در و امور معنویه فهم انمکده بونلر غایت قاصر اولور
 خصوصاً معرفه اللهده بونلرک اکثر احمق و بی فهم اولور اولور

حقیقت رشحه و غایت
 خانه غایت
 بالکمال

فی الحقیقه

احتمالاً طه و جنان فائده بود که بکنه مجتهدی مضروب و انحراف میساختند
انسانه کبر صفتی حاصل او بود زیرا که بونلنا را ابله مواد نکرید
و ترکیب نده ناربت جزوی فایده کبر و سرکشک ابله نارکت صفت
سند در و بیور مشرد که بیابان مرده کرده با که بسدا اولور انک
بعضی انکرک محاربه و مضاربه لرینک از بدرا اول کرد با دار اسند
انکرک بری بر بد جنک جدال ابد لر و بونلرک تکبر و بجز صفت
ذات لری اولد و غندن او نوری دایما ار لر نده اشوب و غنبت و غنبت
و محاربه لکک اولمز بونلرون بری وفات ایدوب بر نر صفت
اولد قدر نکره ابرق عالم ملکه کلکه فادر اولمز انک معانی
دایما بر نر خده اولور قیامت کبری فایده و لنجه دگ و بونلرک جهنم
تغذیه مستحق اولان لر نده انشدن چند ان مشا و اولد قدر نده
اونوری ز مهر برده عین صوق جهنمده عقوبت اولور اگر کرم
اتش و وزخ نجه مر نه اتش عنصری دن کرم و سوزان اولمسید
فایده که اتش عنصر بدن خلق اولان مخلوقات اتش جهنم ابله نده
و معاقب لال لر نده خواطر شیطان و نفانی خصوصیت
سور لر و بکه خصرت شیخ قدس سانه نکره فتوحانده بویشرد که
شیطان ابله در بری شیطان صوری در و بری دخی شیطان معنوی
شیطان صوری ابلیس در بوکامی خاطر هفتانی بر لر العا
ابله که شیطان معنوی که نکره انده تصرف ابلیب انی مو
باطل دن ابله و کاه کاه شیطان معنوی اشرا مشر که انی شیطان
صوری ابله فادر اولمز مثلاً شیطان صوری دیک کوه کینه است

کتاب التوحید فی شرح عقاید
صاحب کتبه

سنت حسنه القا ایلر بو خود حد داننده امور حقه دفر زراعت
شریفه واقع اولمشدر که هر کلمه سنت حسنه بید ابله قیامت اکر
اکله هر کلمه عمل ابد رسد و اضعه دخی اول نو ابدن حصه حاصل
بر شیطان معنوی بونده تصرف ابلیب اکر بو معنی انی العا
ابد که بر ستحس شی ده پیغمبر صلی الله علیک و سلم حضرت زینک
نامنه اعا و ست کاه و به وضع بر انک نامنی سنت حسنه نوز که عا
انکه عمل انیک ابله کند به نواب حاصل اوله لکن پیغمبر صلی الله
علیه وسلم حضرت زینک بیان سنه اسناد اید لکر بری نار در
وارد اولان حدیث شریفدن فاضل اولور **مثال دکر**
بینه حضرت شیخ قدس سره بیور مشرد که شیطان صوری مثلاً
بلند آواز ابله فرات قرآن ایتکی خاطر القا ایلر بو امر خانی
و شیطان معنوی خلق استماع ابد ب اکا تالی قرآن دیکت معاصر
ملاحظه ایدر سا ول عملی ربا و سمعه ابله باطل ایلر بونلرک
امور قدر **رشته** صاحب کتاب حق الیقین عبادت
و اختیاری بیانده بیور مشرد که نفس دراک که معر
بجه که موجب عبادت اضطراری و رحمت عام ابله دراک دراک
دخی که علم در سبلم عبادت اختیاری و سبر سلوک
و رحمت فاضل صاحب سخات علیه الرحم ابد که حضرت
بو بوزک معناسنی شرحده بیور دیکر که ادرا که معنی در بکر
بر اطلاقه نادر که مراد بوندن ادراک بسط در زراعت
و تعالی مدر که بی روح جمله بر امتشدر که بحسب القطره

۱۱ اجد وجود حقد و وفا بقعنه شعور سرد بود جدان اگاجد
 الفطره حاصله زيرا موجودات من سرشته بی که در که ادراک اول
 اول بودی ادراک بود با نه نفس که اول نشی ادراک اول بود
 نورش به سنده در که اول ادراک بصری اول نور در کمال اول
 حکمها تک واسطه سببه استنباط محسوسه ادراک اول نور خود که
 بحسب الفطره و اجد وجود حقد سبحانه لاجرم انار و لو ازم
 وجود اوله متاثر در علی وجه لاضطرار و بوتناثر و انفعال انقاد
 و تذلل در که فوله واقع و ثابت در حق سبحی و لقا وجوده
 اگر در اوله متاثر اندیشد و وجود خارجی و لو ازم قبول
 اندیشد و حقیقت عبادت بوانقباد و تذلل در که بحسب الحال اند
 جسد پس بحسب الحال فوله بوقیبت عبادت اضطرار
 و لو ادراک سبط که موجب ظهور رحمت حام و فیض خود
 عبادت در در که به و سایر موجودات منبسطه و نفس الرحمن
 بقید و خنی ملقب اولان بود و ادراک ادراک علم دیگر یکی دخی اصطلاح
 داره در یعنی چون بو معنای ادراک اولیه که انگ در که خنی
 تعالیک وجودی و اجد در واقع حال حسب آنک منقاد
 و مستمیدر بو محله اسر که کند و تک صفت اراده سی در
 اوله بس خنی سجا و تعالیک عبادت و او امر دنوای شکی متونی
 بحسب الظاهر احتیاج را بلر تا که آنک ظاهر یا طئه موافق و حال اراده
 حال واقعی به مطابق اوله و لو ادراک مراتب عالیه به سر و سوسه خود
 موجب بر م کبدر و رحمت حاصله که رحمت رحیم در بنده

حاله مطابق

می گویند که در این مرحله
 که در ادراک اول است
 نورش به سنده در که اول ادراک بصری اول نور در کمال اول

می گویند که در این مرحله
 که در ادراک اول است
 نورش به سنده در که اول ادراک بصری اول نور در کمال اول

و بنده تک آیه کریمه و ما خلقت الجن والانس الا ليعبدون
 مفهوم سر بنده مطابق بومرتبه ده درست واقع اول نور زرا که
 عباد اضطراری و اختیار بی جامع اول شد و اول اول نور در کمال اول
 عبادت و سر حکمت اول در که عباد اختیار بی جامع اضطرار سر مطابق
 اوله که اول عباد اضطرار سر در که به حاصل اولان انقباد و تذلل در
 و ارادت و خنی واقع حاله موافق اوله **رشمه** کفار که نقد تک اوله
 و اوله اول که بوناثره اختلافنده در بسور دیگر که بعضی سوال اوله
 عدل و حکمت مقتضای اوله در که مناسبتی کنایه است یعنی در مناسبتی
 اوله بس و خنی ندر که کفر مناسبت عبادت مناسبتی در اوله اوله
 بوسوا لک جوانبده بسور شد در که عبادت خواستی مقیداری خنی
 حضرت بطور بیونی کجا یعنی قسم تک عقولان فضا که شای اوله
 بس خوا که کفره مائل اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
 خنی تک در غیر مطلع بو قدر و بعضی دخی و میسر در که کفار که بتکر
 همیشه کفر او زره اوله قدر لاجرم مناسبتی اخونده دخی عبادت
 همیشه اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
 کفر عارضی بر وجهه در که روکت نراجنه ملائم دکدر ملکه روکت
 نراجنه موافق و او در اکانه مطابق اولان امور حقه در وقت اوله
 عاقبت مرتفع و لو رانتهی صاحب سخات عید الرجه اوله که بعضی
 مخادیم که خواصه عبادتند تا شکر قدس سره خضر زین
 کلمات قدسیه من جمیع امتیاز درین بر قیام محله اندر شبهه دغده غیر
 و او بدست استناد فرمولانا عبد الغفور علیه الرحمه خضر زین

این کلمات را
 در این کتاب
 در این کتاب

اولیوب جواب شانی یعنی سوره مشرک را بر آوردن بعضی بود که
 رتبه ضمیمه ذکر اولیوب **رشته ۱** خواجه عبید الله تا شنیدند
 سوره حضرت سوره مشرک که اولیوب است که خلدن صادر اولیوب
 شرعیته آنک مقابله سنده بر خد و غیر تو نما مشایبه نون آنک
 کرد زیرا که اولیوب آنک خلقک اقدار و تکلیف موجود
 بود سوزنک معناسنده سوره دیگر که اگر چه کم تر فعل کرک
 اکتا حد شرعی متوجه اولیوب کرک اولیوب جمله حق تک خلقک اقدار
 و تکلیف موجود اولیوب شنیدند لکن خواجه حضرت سوزنک مراد
 اولیوب ذکر اولیوب فسمده حقیقت قضا و قدره ظاهر اولیوب
 تا که جنک و صفت اولیوب و حد شرعی وضع اولیوب
 احکام شرعیه نظر آنک کرک تا که عالم ملک نظام و انتظامی است
 اولیوب و شرع شرعیه دخی امانت حاصل اولیوب بصورتده آنک جنک
 و اثوب آنک حق تک رخصانه موافق و رسول اگر چه صیغه
 علیه سلم حضرت سوزنک مراد به مطابقت و اولیوب جنک و اشوب
 نزار فائده صورتیه و معنویه مندر جدر و بومقوله ده احوال احوال
 زندگی و الحادون غیره و کله **رشته ۲** بود سوزنک شرعی
 خواجه عبید الله حضرت سوزنک سوره مشرک که قضا و قدر کوزنک
 کرک و مرکب آنر کونی سنک تمثیل کورک کرک تا که جنک
 سوره دیگر که امر کونی آنک تمثیل کورک کرک و دیگر آنک
 امر کونی ایله حاصل اولیوب سنک تمثیل کورک کرک
 دیگر و بودنی ملاسه به اصناف سوزنک و امر کونی دیوانی

اولیوب

کرک

۱۸۵
 واسطه به در بر یعنی اکتا در کر که اولیوب حصولنده جوق و ساطبه
 احتیاج اولیوب و امتداد زمان دخی اولیوب **رشته ۳** خواجه عبید
 حضرت سوزنک بود سوزنک معناسنده که سوره مشرک که اراده
 باقی سوره سوزنک بلکه یعنی اراده حصه وجودی که سوره
 اکنون حاصله و آینه وجود مطلق او در و سخر اولیوب دخی میان
 اولیوب حصه در بو معنایه سالک اولیوب حصه به غالب اولیوب اولیوب
 مطلقه آینه آنکه فادر اولیوب دیگر که بر حسن دخی ظاهر
 کادر که اراده وجه باقی دن مراد وجه خاصه توجه اولیوب
 و جنک نتیجه سی غیره افنا اید ب حقی اشیاء اولیوب لاجرم حق مثبت
 برده جمیع اشیاء اولیوب اولیوب اولیوب اولیوب اشیاء سخر اولیوب
 بود سوزنک معناسنده که خواجه عبید الله تا شنیدند سوره حضرت سوزنک
 فتوحانده مذکور در که عالمک ظهور سوزنک سوزنک معلوم اولیوب
کثیره یصحها اللهم الا بجا بدات کثیره ایله معلوم اولیوب
 اولیوب مجاهدانه هم دخی مفارن اولیوب سوزنک بلکه تصحیها اللهم
 مراد اولیوب که سالک منتهای قصد و ستمی ذات حق اولیوب
 طالبه بو ستم موجود اولیوب و با خود بو ستم صاحبی مجاهدت
 کثیره و ریاضات عظیمه اختیار ایله سوزنک عالم که اسرار
 عامضه مندر اکتا منکشف اولیوب بیکر بو ستم ریاضت مجاهدت
 و با جرد مجاهده و ریاضت بو ستمی کتبیل آنک سوزنک
 هیچ فائده و نتیجه دیگر **رشته ۴** بود سوزنک معناسنده که
 خواجه عبید الله حضرت سوزنک سوره مشرک که بعضی عارضه

بدات

اول قدرتی و بر شلدر که مرند و بر سر خلق ایملار حق
 مخلوقند عارف مخلوقند بنیده مشرق اولدر که عازنک
 مخلوقتی باقی اولور ما و ائمه حضرتاندر بر حضرتده عارفانی
 اثبات ائمه سوره و دیگر که عارف کند و مخلوقند حسنی و شمس
 توجهت متوجه اولوق لازم و کلدر بلکه اول موجود شما دنگ بود
 فارسی سنک ابغاسنده حضرت مثلنده اول عازنک صورت
 مثالیه سنک توجهتی کا فیدر ما و ائمه عارفان اول موجود شما و
 حضرت مثلنده یا حضرت شما دنده توجه باقی اول اول موجود
 دخی باقی اولور سر که اول توجه منقطع اوله فی اکمال اول موجود
 معدوم صرف اولور **رشته** بوسوزده خواجه عبید الله
 حضرت زین سوره مشلدر که شیخ بها الدین عمر دایا اقا نه برادر
 بعضی محرمین سببی صور لدفده و دیگر که اسب سفیده مال
 اولدر نیک علفی اولدر که بعضی تجلیات صورتیه ده شیخ حضرت
 مشاهده اول صورنده واقع اولشدر سوره رادیکه ارباب
 کاشفدن سرری بر در لوصورنده مشاهده انید کرمی استعداد
 و معانی و حقایق اختلافاتنه بنا در که ارباب سلوک
 احوال مناسب صورتنده منکشف اولور مشلدر حضرت
 موسایه علی بنینا و علیه الصلوٰة والسلام تجلی صورتی اولی
 ائمه بر درخت صورنده واقع اولدی و رسالت نباهت
 تمام علیه و سلم حضرت زین بر مخطوط جوان صورنده ظاهر اولور
 نه کم بعضی احادیث شریفه بومعانی نایب ناظرانته کلمه

بند

کلام حق سوره لمیه که حضرت شیخ اکبر محی الدین ابن العربی قدس سره
 بعضی مولفانده باز مشلدر که **رایت زین علی سوره العرفی**
 و شیخ رکن الدین علا الدوله سمنانی قدس سره حضرت زین
 مصنفانده و شیخک بوسوز نیک شرحده سوره مشلدر که شیخ
 و تکالیف کلکری تجلی صورتیه کورر که اول اناره معتقد
 و تجلیات نوریه کورر که اول فعاله معتقد و تجلیات مخویه
 کورر که اول صفات معتقد و تجلیات ذوقیه کورر که اول ذوق
 معتقد اناره مغلق اولان تجلیات صورتیه ده حق تکالیف
 بنده به جمیع مشا صورنده تجلی اینر مفردات حضرت یا بدن معاد
 و نباتات و حیوانات افراد انسان کیمی و موالید غنیه دن برنده
 تجلی واقع و شیکل اول مرتبه دن اظهار مرتبه ده دخی تجلی انک
 وقتی کله اول مولودک انقذه تجلی ایلیوب اندن صکر و نیک
 فوضده اولان مولود دن ابتدا ایلر مشلا معادندن تجلی ایلر
 و فنا که نباته زین اتمک زمانی کلافق معادن اولان مرجا صورنده
 تجلی ایلر بر معادن قشمنده نباتات افزان اقرب بنده یوقدرند
 کیمی نموت اولدر و غیر جتدن و سرگاه که نباتدن حیوانه زین اتمک
 زمانی کله شجر حوا صورنده تجلی ایلر زین شجر حوا نباتاتک افقی در
 و نباتات میسنده مرتبه حیوانه اندن اقرب بنده یوقدرند
 و خواص حیواناتدن انده بعضی سنده لروار و زین کم بنده
 نورر و تلیق دخی اکا مخصوص در تا ارکک شجر دن دخی شجره ایلر
 بیش و بر فر حیواناتک ارکک و شمسید جمیع اولما بنجه نتایج حاصل

بند

کلام حق سوره لمیه که حضرت شیخ اکبر محی الدین ابن العربی قدس سره
 بعضی مولفانده باز مشلدر که **رایت زین علی سوره العرفی**
 و شیخ رکن الدین علا الدوله سمنانی قدس سره حضرت زین
 مصنفانده و شیخک بوسوز نیک شرحده سوره مشلدر که شیخ
 و تکالیف کلکری تجلی صورتیه کورر که اول اناره معتقد
 و تجلیات نوریه کورر که اول فعاله معتقد و تجلیات مخویه
 کورر که اول صفات معتقد و تجلیات ذوقیه کورر که اول ذوق
 معتقد اناره مغلق اولان تجلیات صورتیه ده حق تکالیف
 بنده به جمیع مشا صورنده تجلی اینر مفردات حضرت یا بدن معاد
 و نباتات و حیوانات افراد انسان کیمی و موالید غنیه دن برنده
 تجلی واقع و شیکل اول مرتبه دن اظهار مرتبه ده دخی تجلی انک
 وقتی کله اول مولودک انقذه تجلی ایلیوب اندن صکر و نیک
 فوضده اولان مولود دن ابتدا ایلر مشلا معادندن تجلی ایلر
 و فنا که نباته زین اتمک زمانی کلافق معادن اولان مرجا صورنده
 تجلی ایلر بر معادن قشمنده نباتات افزان اقرب بنده یوقدرند
 کیمی نموت اولدر و غیر جتدن و سرگاه که نباتدن حیوانه زین اتمک
 زمانی کله شجر حوا صورنده تجلی ایلر زین شجر حوا نباتاتک افقی در
 و نباتات میسنده مرتبه حیوانه اندن اقرب بنده یوقدرند
 و خواص حیواناتدن انده بعضی سنده لروار و زین کم بنده
 نورر و تلیق دخی اکا مخصوص در تا ارکک شجر دن دخی شجره ایلر
 بیش و بر فر حیواناتک ارکک و شمسید جمیع اولما بنجه نتایج حاصل

اولا دو غنی کبی و مرنه و فنده که جو اندن انسانه ترقی انکالی
 صورت فرسده بجلی ایله که جو انک افقی در و شعور و زیر کک
 حیثیتن انسانه اقرب در و بجلیات صورتید با برق افق بود
 انسانک فو قند ه سنده بود کفن بجلی صورتیک انسان فرسند
 کمالی اولدر که حق سبحی و دعا بجلی صاحبک صورتند که بجلی اول
 و ساکنه بوندن شکلک سورجه جک بر بود که حق تعا اکا کند
 صورتند بجلی ابله شول و جمله سالک اول تجلیده کنه دن
 غیر که کور فر مرنه قدر نظر ابر سه و دکلی کند و بی کور و جمع
 موجودان کند و دره مندج و منبرج بود و معنی سبحی انما عظم شانی
 و انما الحق و یس فی جنتی سوی سده و هل فی الدارین غیر و لوزک
 امثال سوز ارب بود تجلیدن ظاهر اولور و اکثر اهل کشف انفر
 طبر نیوب بود مقوله حوا نکر که انجش در رب بود بجلی صورتند
 اولشدر و حکمایه منزله القدم تجلی معنیده و ارفع اولشدر که
 کند و لکن بدر کات معنور اینه مغرور اولوب انما علیهم السلام
 متابعتن روگردان اولوب با دینه ضلالتده بلکه اولشدر کفن
 زمره اولها چونکه عن متابعت انبیان محفوظ و کشف حقایق الهیه
 محفوظ در اگر غلبت کرده اندرون بر سهود اخوی و ارفع اول
 حالت انبیا و صحوده اندن توبه و انابت ایله لا یوم حی سبحی
 و دعا انظر صورت و نور و معنور بجلیات منزله اندن کجور و ب
 نجات ذوقیه و ذاتیه به ابر شدر و منزله اقداندن فوریه
 دانکرک ترین بجلی ذات رفیع الدرجات نبینه و اصل ایله

ذکر فضل استیو تیه من بشا و استیو النفس العظیم
 رشح صاحب شحات ایدر که استیو مولانا عبد الفتوح
 علیه الرحمه حضرت بزرگوار نیک وجودی و اشیا بله کیفیت معتبر
 یاننده بیورر دیکه ممکنک وجودی حقیقتک عنبرید
 و حقیقته عارضه مثل ازید مصور و هنده بر حقیقت کرد
 بود وجود خارجی اول حقیقته عارض اولوب اکا منصف اولشدر
 و اول حقیقت بود ضمیمه واسطه سببه مبدأ انار اولشدر پس
 حقیقتده مبدأ انار اولان بود وجود عارضی و در زیر بود وجودی
 بقیر انما اولسه از بر سنده ایله بقیر ایدر که مبدأ انار اول
 وجود واجب کند و حقیقتک عینی در وجود ممکن بود نک
 خلا مندر لاجرم حقیقت واجب بیا کند و لکن منج شیک
 انضام مندر مبدأ انار در و حکمایه صوفیه نک بود و در انضام
 دار در که مبدأ انار موجودات اولان وجود نه وجود در
 رکن الدین علما الدوله قدس سره و صوفیه دن قلبی حکما
 و متکلمین اکثری بود که ذاهب اولشدر که موجودات الهیه
 وجود ایله حق سبحی و مکانک صفتند بر صفتند که اول
 صفته فیض وجودی و وجود عام و نفس الرحمن بود و شیه بود
 و حضرت شیخ محی الدین ابن العربی قدس سره و انکر انبیا اکثر
 صوفیه محققین متاخرین و متقدمین دن قدس سره دعا و احوال
 و حکما و متکلمین دن قلبی اکا ذاهب اولشدر که مبدأ انار
 اولان وجود حق سبحی و مکانک وجود ایدر که عین حقیقت در

در بیان کجور بی حقیقت من کمال

غیر می دکلدر پس جلالت وجود واجب ایله موجود در درستی
 ذاتک اشیا به علاقه معینی واقعدر لکن اول معیت مجول گفتند
 انبیا و اولیا و حکما محققند که بومیتک سرنیه کما بینتی
 واقف اولمشد در غایتی بوطا بقه تک انشا و ندن بر لکن
 بومیتک سرنیه کند و استعداد و قابلیت می مقداری مطاع و بشر
 و بوعلاقه به مشا به بر تمثیل که فی الجمله مناسبی اوله عارضک کرد
 نسبتی در لکن واقعه اوله دخی دکلدر صاحب سنی علیله
 ایدر که بر فقیر مولانا عبد الغفور علیه الرحمه حضرت نیک فایده
 بر فاج کون مسکرة بر کچه انبر و واقعه ده کورشن و خاطر بینتی
 و بنا دن رحلت انمشد در بانر نه وار ب سلام و رب انور
 سلامین المشر اند نصکره صومشر که محذ و تا اخر نه فضل
 اید و کورنه وحدت بودک سرندن و اشیا تک انکله سنی
 کبفیتند که شیخ محی الدین ابن العربی حضرت اول باده جو
 سوز سو عبوب اشیا نده کمال مر نه استقام انمشد سینه نه ظاهر
 اولدر سویشر که بو عالم کلد و کده حضرت شیخ بولندم
 بوسلر تک سرنی صورت دم جواب بر دیر که سوز سمان اولدر
 باز مشتم نه اول فقیر صورت مشن که آیا عالم آفرنده عشق و عشق
 و مطا بر جمیله به متعلق خاطر اولور می بویشر که نه سوکرسن
 اصل عاشق بو عالمه مسترد در زرا عالم اجا تک حسنی اخرا مجلده
 ترکسندن حاصل اولوت اول اخرا تک بر سرنیه ضدنی سبب سنی
 نیز متغیر و متبدل و لغله تعلق خاطر عالم اما بو عالمک حسنی که جمع

در این کتاب در بیان معنی کلمات
 و توضیح در بعضی از کلمات
 که در این کتاب آمده است
 و در بعضی از کلمات
 که در این کتاب آمده است

جمع با لطن حاصل اولوت اخرا مبتده ضدیت مخالفت اولمد و سنی
 ابلدن قابل فنا و زوال اولیوب سمرکز تغیر و تبدل قبول اولمد
 ابلدن عشق و عاشقن دایما بونده بر قرار در غایتی شو قدر و ارد
 که روحت بدنه اولان علاقه سی سببیه ابتدای لفظ عند فرج
 کون جو سر روح بر مقدار نشوینس حاصل اولور لکن اول جانبه علاقه
 بر طرف ابدب صاف و پاک اولد و غنی کبی عاشقن مذاق
 و اصل اولور صاحب رشیا علیه الرحمه ایدر که چونکه مولود حضرت
 بوسوز بر سویشر اول فقیر و مشن که سرک بوزد و غلر جمله لیر
 اخرا ندر اموات اسرار اخرا فی اشیا بی ماذون دکلدر در اسب
 سرک بواش کر نچه راست کلور سویشر که بویا و ه سوز در عوام
 سوز بیدر اصلی بو قدر زرا جوق واقع اولور که نچه کسسه لبعبر
 صلح اند تکا جله وسلم حضرت لیرنی و کبر امتدن بعضیلر سنی واقعه ده
 کورب انردن عجایب و غراب عالم اخرا فی معلوم ایدر نور لاکر
 اسرار اخرا فی سنی جایز اولسید قرآن وحدیت انی ناظر اولور
 بر کره دخی نیه اول ایامده اول فقیر واقعه سنده مولوی
 حضرت لیرنی بیمار کورشر و خاطر ندن کچش که آیا بوز حکمتد که حقا
 تکا حضرت لیرنیک دوستلر اکثر ادقانه آفات بلیانده بولا
 اولور سویشر که بونک سررا اولدر که امراض ریاضیات
 تنقیه دماغی موجب و تصفیه قوای دماغی مستوجب
 دماغ تنقیه بولله اول محیط جمله موجودات و مقصود جمیع
 اولان نور مطلق بسط قوه دماغیه ده حاصل اولور بو معنا تک

ظهور کرده کافه انام مت و تیه الاقدام در افراد انانند مرد
 بو تصفیه و تنقیه حاصل اوله فوه و ماغیه سنه البته اول نور مطلق
 تعلیق ایله مولود حضرت نیک و فانی طغوز یوزاون ابکی بنیانگ
 کونی اولان یکشنبه کونک صباحه طلوع افتابدن صکره
 واقع اولشدر اول عصرک اولورندن بعضی ایلمک فانی نایله
 بو قلعه لی نظم المینر که **نظمه** جوشد عبد الغفور ان کامل عصر
 بعضی غزوه در بای عشقرا **نظمه** سر آمد روز کار دین و دین
 فرودت افتاب علم و عرفان **نظمه** چو خواهی روز ماه و سال فوش
 یکو یکشنبه پنجم ز شعبان **مولانا شهاب الدین پیر جندرت**
نظمه مولانا سعد الدین کا شغز قدس **نظمه** کا شغز قدس
 کبار اصحاب بند و علم ظاهر و باطنی ده نظیر مفقود و در اینک
 فضیلت ایله معروف اولان اخلاصندن محدود و امیر مولود اولان
 فایده پیر جند نام قصبه در والد ار حکایت ایله امین که بر کوه و فوه
 کورد که طور سینا ده طور درم ناگاه شیخ الاسلام احمد جام قدس
 بد اولدی او کلر نه وار درم سلام و دردم جواب یرب سوردی که
 حق سبحان و تکاب صباغ او غول و بزه جلد اکا بنم اوم فو که
 اول بز درم بو واقعه دن صکره جوق یکدر شهاب الدین مولود
 ادنی احمد فو دم و اندن امید وار اولدم روایت ایر لر در
 ناصبا و نر ز مانند بر وجه زهد و تقوی المله آراسته ایلمک
 کاتر نجد و سایر نوافل عبادات انردن فوت اولمز امین و ن
 ایشدر کدره مدرسه و کانت ایله تحصیل علومه استغمال کوسروب

کوه و فوه
 مولانا شهاب الدین پیر جندرت
 کوه و فوه
 مولانا شهاب الدین پیر جندرت

مولانا شهاب الدین پیر جندرت
 کوه و فوه
 مولانا شهاب الدین پیر جندرت

کوسروب از زمانه و جمیع اقرا نه غالب اولشدر و پنجه نوت
 نورانه خوارزمی و مولانا شمس الدین محمد جاجومی و مولانا خواجه
 علی سمرقندری و بوغردن غیر و فانی علما محققین و ان جوق
 کسک در سنه ملازمت ایر لر امین و مجموع اصحاب کسک
 طاهر امین و خواجه برهان الدین ابوالنصر پارسا حضرت نیک
 و فانی مجلس شریفین حاضر اولوب کتب خا و شیدن مصباح و
 کئی و صحیح بخاری و مسلم کئی معتبر ات استماع امین حتی خواجه حضرت
 انزه روایت حدیثه اجازت نامه و فانی و بر مشر امین علوم
 عقلمه و نقلمه تحصیلند نصکره مشایخ طریقت صحبند فو
 ایدب ارباب تصوف ملازمتی اختصار الملیوب شیخ زین الدین
 خوانی و شیخ بنا الدین عمر و خواجه شمس الدین محمد کوسروب
 بوغردن نصکره نجه اولور خدمت ایر مشر عاقبت لامر مولانا
 سعد الدین کا شغز حضرت نیک و اسل اولوب مقام نردون
 خلاص و مشر سوبر لر امین که ابتدای حالده مولانا حضرت نیک
 ملازمت ایر دم کسک باطنی و غیر لر ک کیفیت سهموده لرندن
 بر اثر مشا هد انردم و اول جندن غایب اول و محسودان
 اول زمانه ک که بر کون جمعه نمازندن صکره جامع مرانک مقصود
 او کنده کثرت ناسس ایچده سبر ایلمک ناگاه مولانا حضرت نیک
 اول کثرت ایچده کوربا و کلرین الوب تمام مرتبه نرض و نیاز ایلم
 سوردی که فرداشن مادا کسکده علوم رسمی بی فی ایتمه
 فایده بو قدره و بوسوز انا سنده باطنی کسکده و راه نجه

مولانا شهاب الدین پیر جندرت
 کوه و فوه
 مولانا شهاب الدین پیر جندرت

قلوب خارج مسجد متوجه اولدیر بندخی بی اختیار ارادتی
 روان اولوب اقدن امر کوزه دورک کتدم مسجد جامه
 طشر و جنوب بازار خوشه توجه ارب در واره فیروز آبادن
 بندخی ارادتی کتدم کوردیکه بر افاجی دکانندن با بواجون بشر
 ایکی سوک افاج سساتون الدیر و فزاجه لرین قات قات ایدون
 او موز لرین او زینه قویوب کتورکت قصد انظر کورکی عجله
 ایله و ارب اگر اجازت اولور سه بن کتوره بن و لو سینه
 سیور دیر که اگر دانشمندک عرضی مانع اولور سه برین سن کتور
 افاجک برین کتور او موز لرین کوزوب روان اولدیر بندخی بالفور
 افاجک بی او موز لرین تمام مرتب ایضا ایدر دلجه کتدم و حالت
 حاکم و اضطرار بن قان در لیوب که کوزم قیابوب که
 احمد مولانا حضرت فر فارغ البال و بی پروا پشت پشت و
 او کوز کیدر لرین بو حالته کلوبک واره دن ایز و کیر دیر کب
 کوکلدن کیدیکه بوالا بکن محله بای پاره سمنه کیدر که بازار
 اول بوللر تنها در مولانا حضرت فر راست بازاره داخل اولدیر
 جارسوبه بقان کلدیرینه خاطر کلدیکه بولیک بازار خوشدن
 که بازار کله کثرت خلعتن کلمه با خصوص که او موز فرده
 او زون مرتک اوله مولانا حضرت فر اولکی کبی اندیشه مخالف بازار
 کله کیر ویز بازار اولدیر کتدم و دانشمندک بندار و
 عازر ایدر طبلو اولد و غم اجدن عیب حالت و عیب نجات
 بیدار مشیدم بو حالته میان بازار کله دک کیدوب بر گوشه کیدر

کله کیدر کله کیدر کله کیدر
 کله کیدر کله کیدر کله کیدر
 کله کیدر کله کیدر کله کیدر

کلدیر که بر فوقانی مسجد کالتندن بول کوردر حو کله اوراد
 مولانا حضرت نرنیک سعادتی نه لرینه ایر شوب اول افاجی اولد
 ایندردم سما اول مجله و انزک بمن سمت و نظر کسره
 بکار حالت عظیمه ال ویردیکه غریز لر کیفیت کشف
 اولدم اندلضکره ابرق مولانا حضرت نرنیک اتکن الدن قوام
 وینه مولانا شهاب الدین حضرت نرنیک سوز مشردر که نیم در
 فراغته باعث اول اولشدر که سرانده در واره خوش
 خارجده واقع اولان خواجه فر الدین علی مدرسه سنده
 اولد و غم زمانده بر کون مولانا حضرت نرنیک طارنه وار
 استانه لرنده طور دردم ناکاه بر کیفیت غالبه ایدر طشر
 مرکز انظر اول کیفیت ایدر کورمشس ایدم نظر سرا و باطن
 ایلیوب کوکلدن التفات شریفه لرین رجا ایدم سیور دیر که
 علوم رسمی مباحثه و مجادله سندن ادکت قلبی سباه اولد
 بواجلدن خواجه علا الدین عطار حضرت نرنیک سوز مشردر که
 طالب العلم مباحثه علمیه دن صکره کلد که مکر می گره استغفار
 ایدر و بوسوز سوزیدکن بر التفات ایدر کله کوکلده در
 روشن بید اولوب باطنی بر مرتبه مشور ایدر که بر نون
 جمیع قوی و جوارحم تا بدار اولوب بو حالت جمله اعضانه سر
 ایلیوب بکار عظیم حلاوت حاصل اولدیر بو مجله مولانا حضرت
 سیور دیر که بامشس جراحی با و مخالفدن صغلمنی کلد که سوز
 سوز سوز ایلیوب بکار اجازت و رب کتدم و سعادتی نه لرینه

دن

کبر و بربندی انزک نفس شریف بر سر سینه حاشی اول جراحی بود
 محافظه سنده بذل مقدور ایدب مطالعه و مذاکره علمیه و حکم
 حاضر الوقت ایدم بر کون دگ که کجا اثنای در سده بر سینه ^{طلد}
 بر ناموجه سوزار سو بیلوب دور و دراز بنمله بخت ایدمی
 الزام خصم صکره کور دگ اول نور ظلمتت بدل اولش اول
 جراحی سویش فایت ملول و محزون اولدم و درسی نصفه
 ایدب نهایت مرتبه ملالت و حجلت ایدم مولانا حضرت نرنیک
 سعادت مدار این کلام بر لحظه و نصکره طشره جند نظر
 مبارک کبری بکامتعلق اولدم و عی کبی بوردی که فرداش بویفت
 کشتی سوزین ایلر و ایتوب و غضبش مشیت ابله جمع اولم
 مکر بزم بسن که اظهار غضب باطنی ظرفنی نوز معیندن تنی ابرسن
 باشمی و کوه بر اعنوب کو کلدن تمام مرتبه نیاز و تضرع ایلوب
 رفتن کوز لرم طولدی مولانا حضرت نرنی بنی بو حالته کور کجک
 زخم ایدب نه بر التفات بوردی که اول جراحی مرده فرود
 اولدی اندن فکره درسم افاده سودا سنی نرنک ایدر و کل
 سنی اول سنیک حفظنه صرف ایدم و اول سنیک حفظنه با
 اولندون بالتام ال بودم مولانا شلک بالهین حضرت نرنیک
 شریفیر اللی بشه و اسل اولمشیدر سکز یوز اللی التی و یا خود
 اللی یدی سنه سنک شهورنده دنیا دن رحلت انمشد در قبر
 مبارک کور مولانا سعد الدین حضرت نرنیک فرارر یانیده واقع
 اولمشد قدس الله سرهما **مولانا علا الدین آتیزی رحه**

رحمته الله تعالی نام شریفیر محمد بن مؤمندر و مولد لر بر این شهر
 که ولایت قوس ستانده بر فریه در مولانا سعد الدین کاظم
 حضرت نرنیک کجا را احسان ایدر و مولانا حضرت نرنیک
 صکره مولانا عبد الرحمن جامی حضرت نرنیک ملازمت ایدر ایدی
 مولانا جامی حضرت نرنیک خنی انزه زیاده التفات بر وار اید
 بر کون بر نرنیک بوردی که مولانا علا الدین ابله اولمشد
 الدین حضرت نرنیک طینتی خاکن با کدن سرشته اولمشد مولانا
 حضرت نرنیک ظاهر الکلیج لر بعثت سلیم اطفال ایدر بوشعلی کنده
 کار و قیاب روز کار ایدمشد ایدر بوردی که سلطان ابوسعید
 میرزا زماننده خواجه عبید الله تا شکند قدس سره حضرت
 سری بی قدوم سعادت لردی که مشرف قاضی ایدر اول
 دفعه ده که ملازمت شریفیر نه وارددم صورتی که خج که سیر
 و نه مقله کار ابله معیندر دیدم که مولانا سعد الدین کاظم
 بر نصیرم معتم لیک ایدم بوردی که معلوم لیک دیکه انک
 نامن تصغیر ابله با دایمه که کنت خواجه یعنی کار غلط ایدر
 جوق فواید و عواید منزه بر اندر نصکره بر نرنیک مولانا سعد الدین
 قدس سره حضرت نرنیک حکایت ایدب ما بسننده اول
 حقوق و اختصاصی نقل بوردی بوردی بونفقیر جوق التفات
 ابله بوردی مولانا علا الدین حضرت نرنیک بوردی بوردی
 ابتدای حالده بر اینه تحصیل علم مشغول ایدم مولانا
 سعد الدین حضرت نرنیک ملازمتن احسنی را ایدر کدن صکره

الفقه و اصول و فقه و اصول و فقه و اصول
 و فقه و اصول و فقه و اصول و فقه و اصول
 و فقه و اصول و فقه و اصول و فقه و اصول
 و فقه و اصول و فقه و اصول و فقه و اصول

و فقه و اصول و فقه و اصول و فقه و اصول
 و فقه و اصول و فقه و اصول و فقه و اصول

و اشتغال باینده بر مقدار فتور حاصل اولوب بالتمام
 ترک تحصیل ایدیه بنمی بوجه کاسی اشتغال ایدیه بنمی دیومتر اول
 اولدم بو خاطر ایدیه بر کون شهر دن طشره جعدم چونکه میر فخر شاه
 مدرسه سینه ایرشدم انک جماعت خانه سینه کیر و پ قاپوسن
 اجر و دن قبا یوب ارفامی محرابه و یرب اولوب ترک تحصیل
 فکر نیه دوشدم ناکاه کوشه محرابدن بر او از استندم بر کوشه
 و بدیکه ترک نمای و بیاسای یعنی ترک ایدیه و راحت اول عالم
 متغیر اولدی اورا دن طشره جعدم خیابان جانبته متوجه اولو
 ظل قطبن نام موضع دک کتدم اول کورستانده محمد الدین عمر
 در بر دیوانه واریدی ناکاه ایراقدن ظاهر اولدی کند و کند و
 کومر دیوزدی شکره کلدیکه اول دیوانه نکت بانته وارده سن کورته
 که بو بانته نه دیر چونکه بانته واردم دیکه شمدی سن مسجد فخر شاه
 قاپوسنده ایکن سکا دبدمی که ترک نمای و بیاسای متوجه اولوب
 دیوانه نکت یا سندن کتدم و ترک تخرید داعیه سی بجا
 غالب اولدی همان اورا دن بلا توفیق مولانا حضرت نیک طایفه
 کتدم انگری تنها جامعه بر برده مراقت اولور بولدم حضور
 شریفی نده اولور و دغم کبی جبارک باشلان قالدرب بیور دیر که
 اطرخ و افخ مثل مشهور در و ا حاصل ترک تحصیل بی حاصل ایدیه
 کتیه ایدیه بونستی تحصیل متوجه اولق کرک مولانا حضرت نیک
 بوسوزی بیور و فکر کبی خاطر م بالتم ترودون خلاص
 اولدی و مجموع جهنده طریق خواجگانه اقبال ایدیم وینه در لایبر که

کتدم انگری تنها جامعه بر برده مراقت اولور بولدم حضور شریفی نده اولور و دغم کبی جبارک باشلان قالدرب بیور دیر که اطرخ و افخ مثل مشهور در و ا حاصل ترک تحصیل بی حاصل ایدیه کتیه ایدیه بونستی تحصیل متوجه اولق کرک مولانا حضرت نیک بوسوزی بیور و فکر کبی خاطر م بالتم ترودون خلاص اولدی و مجموع جهنده طریق خواجگانه اقبال ایدیم وینه در لایبر که

ایدیه که بر کون مولانا سعد الدین قدس سره حضرت نیکه خواجسته
 الدین محمد کوسور حضرت نیک مجلس و غلظنه کندک بیور دیر که
 سن بنم ایدیه اولور بنم ایدیه کاه کاه مجلس و غلظنه نصیحت
 و سما عده بی اختیار لغزه لرا و رمق عا و تم ایدیه خواجسته
 معارف و حقایق با شلد و عی کبی بر حالت ظهور ایدیه که لغزه
 اور من اقتضا ایدیه لغزه اور ایم دیدیم کبی آواز م جعفر نیک
 و خیا اولدیکه یه لغزه اور من استندم یه آواز م جعفر نیک
 اوج دفعه و افخ اولیچن بلدیکه مولانا سعد الدین قدس سره حضرت
 نبی حفظ ایدیه لغزه اور مغه فوما دیر اول انشاده کور دیکه
 حضرت نیکه خببت و ذمک عارض اولوب استخوانه دار دیر که
 بجا بر حالت بید اولدیکه بیای اوج لغزه اور دم انر نیکه
 مجلس لغزه اولوب قالدق بیور دیر که عنقریب لغزه کرسی کوشه
 اولور ده یعنی اردا و احوال بید اولدیکه اول حالایک استندم
 و قنده بی اختیار جوق لغزه و قزباد را ایدیه سن و طلی
 قزباد کدن منادی اولماق ایچون عزلت لازم کله اولد
 بن چشته اولدم و ضعف بر مرته یه واردی که حرکت مجال قالدرب
 جمله بنم اول کچه و فاته حازم اولدیلرین خود بوشکره دوشدم
 بیور مولانا سعد الدین حضرت نیک بیور شرا بیدر که عن قریب سکن
 لغزه لک سکا غولت آیدر مولانا حضرت نیک کلام شریف
 حق و صد قدر بونستی هنوز ظهور بولاشن ایکن بن اول کور بوم
 بو پنجه راست کلور بواشاده او بقویه واردم و افقده کور دیکه

جانت

حضرت مری کلوب بجا بود حاجی ملتقین ابله بمر که **بسم الله حسنی**
ربنی تو کفقت علی سته اعتصمت بانه فوضت امری الی الله ماشاء
لا حول ولا قوة الا بالله چونکه او بیفودن او باندم بولکلانی دلمد و بار
بولدم و صباح اول قدر قدرت حاصل اولد بکه ابرست اولون بکار
او تور و ونم برده قلدیم و بنه مولوی حضرت مری روایت ایدر لرد بکه
اول کونده که مولانا سعد الدین حضرت مری کجانی و انبات طرفتی تعلیم
بپور دبل اول انا ده و بد بمر که حی سبج و نکا حضرت مری یا لذات جمیع
اشنبابی محیط اید و کنه اعتقاد انبک کرک و اینه کریمه **وان الله بكل شیء**
شیء محیط بو معنا یه شاهر در اگر علمای ظاهری و اهل انزرا ایدر مولانا
حضرت مری بویله بپور دفلرندن غایت تور قدم فرست ایدر
ابند بکیمی کلد بر دانی بپور لرد بکه اصل ظاهر دینلدر که حی سبج و نکا
جمیع اشنبابی علیله محیط در و آینه کریمه **وان الله قد احاط بكل شیء علما**
بوکا و لیلدر بار بو که اعتقاد انبک کرکدر که بومر تبه به اعتقاد دن لایددر بپور
خوشدل اولدم بر لفر کونده که بنه مولانا حضرت مری نکست خدمت
شر بفرینه واردم بپور دبلر که مولانا علا الدین فائده بو قدر احاطه
و معیت ذاتی اید و کنه اعتقاد انبک کرکدر که اهل تحقیق معتقد
انتهی کلامه قدس سره خفی بپور لیه که حی سبج و نکا نک احاطه سنی
معیتی کبر ا محققین بعضیلر تحقیقین اند بکی اوزره ابکی وجه اوزره
بری معیت ذاتی در بری معیت صفائی در و معیت ذاتی در
ابکی قسم اوزره در اولکی قسمی ذاتی بی کم و کیف عموم
دجی اوزره جمیع ذرات موجوده ابله معیتی در سنه کم حی سبج و نکا

و نکا **وان الله بكل شیء محیط** بپور مشر در ابکی قسمی اختصاصی بپور
که اول خواص مغز بانه مخصوصه بزرنگم حی سبج و نکا **لا تخزن ان الله**
معنا وان الله لمع الحسینین بپور مشر در و معیت صفائی در
علم و قدرت و ساز صفائی الوهیت حسبله در سنه کم حی سبج
احاطه علیه ده **وان الله قد احاط بكل شیء علما** بپور احاطه
قدرتیه ده **ان الله علی کل شیء قدیر** بپور مشر در و مولانا
سعد الدین قدس سره حضرت مری نکست مقصود می معیت ایدر نکا
قسم در الله نکا علم ذکر ملائکه و مقالات حضرت **موسو**
با حضرت شیخ عبد البکر عینی قدس سره نکا سر تا خفی بپور لیه
شیخ عبد البکر حضرت مری نکست مولد بر بمن شهر لردن حضرت مری
حضرت مری با وی حال او ایل طلبده اکثر دیار جسم و عربی سبج
ابشر امین بکرمی بل سبج احد نضکره حرمه مجا در اولوب
اول عصره قبسه مشایخ حرم و کعبه زابان عرب عجم مشر
علا الدین علیه الرحم حضرت مری مجا و ربیت احکام ابکی شیخ
حضرت مری نکست کمال مرتبه ملازمت لرد ب معارف و لطایف اشرف
بره و در نظر غایت کیمیا تا حیثیتیه مظهر اول مشر امین
شیخ کلام عبرت نظام مندن بعضیسی بودر که ذکر اول نور بود
حضرت مری دیر لایدی که بر کون شیخ بندن صور دیکه ظلم ندر دیر
شیخ مری موضعنده وضع ایتکدر بپور دبلر که کوکل حق اکا حی
اکا حقن عسیری قومن ظلمدر و بپور دبلر که شیخ بندن صور
ذکر نه سنه در و بدم که **لا اله الا الله** در بپور دبلر که بودر کله

بوجار آمد و دید که ایامی سز سوز و کز و دیگر که ذکر اولد که یک
قابل دکلن بیکه سن و هم شیخ سوز و دیگر که روی در جلی
آورد یعنی جبهه بوز طومق کرک و نازه شویله بنت انک کرک
خدای رانی پرستم که منی دانم استه اکبر لعینی حق معرفتی ایلدیم
حقه جیوت ایدرم استه اکبر و بویت انک کرک در مولوی حضرت
سوز و دیگر بر کون بجا بر حالت اولدی و بی کیف کم سوز
ال و بر دیگر اول حالتی مسج بر عیار بلکه تعبیر ممکن و کل ایامی
اول حالتده عزیز مولانا سعد الدین قدس سره حضرت ظاهر
سوز و دیگر برادر همان بو حالتی محکم طوت که شیخ عبد اکبر
جمله متوجه اولن کرک و دیگری بود و بنه مولود حضرت سوز
ایدرد دیگر حرمه مجاور اولد و عنتم زمانه خانه کعبه حکیم
علاقه و مجتهد اولمشید بر و جمله که غیبی برده بر خطه
ایده مردم بر کون طواف ایدر کن بیل اسوب کعبه تک اولد
نحر کین ایدب دیوار بدن بر مقدار بری اجله بر بجا بو وضع
بر کیفیت حاصل اولدیکه لغز و رب بهوش اولدم بقدم عقلم باشه کل
منفعل فالقوب حضرت شیخ متوجه اولدم حضور نشسته بغیر
دارب کند و کفر فخر لغدن شکایت ایلک استدیلم کسی سوز
مقدم سوز و دیگر که یا عجم اشیش کن مع البیت یعنی یا عجم اولد
نه اینک وار مولانا علا الدین ایدرین اخلا بکو کلدن حضرت
شیخدن مدد طلب ایلدم سوز و دیگر که مائری فی البیت
غیر محدود بل فی الجبال و الجدار و فی السماء و فی الارض و فی

و فی البحر و المدر موجود و مشهور و بل کل ذکات سوز اولد و الا
و الظاهر و الباطن و سوانه لا اله الا سوز لعینی انی علی وجه
بینه کوره فرمیسین اول غیر محدود در بلکه جباله و جداره
و سماه و ارضه و در کعبه و طاشده مشهور و موجود در بلکه
انک کلیتی او در لعینی کند و لکت ایلد بو قدر حقن تیسند
تا بلدر اول او در آخر او در ظاهر او در باطن او در اول
اللهم که اندن غیر می وجود با حق دکدر مولوی حضرت سوز
ایدیکه شیخ حضرت سوز بو کلامی سوز کور زمانه ذکر اولن
اشیادن هر رینه مبارک بکریه اشارت ایدر در
ایدردم کور و مکعبه بوز نون کو کلام الا حقیقت اول
ذمی ظاهر اولوب جمله اشیادن اول معنی کشف ایدر و لیدر
و شیخ حضرت نیکت نصرت و التقای سببیله فانه غیر
علامه برابر اولوب باطن حبیله قید جهنم بدن خلاص اولدم
شیخ سوز لیه که مولانا علا الدین حضرت سوز بومعانه زمانه کعبه
تجلی ذوقی و ذاتی به نظهر و لباسش لایعش زرا تجلی نکر
صاحبک علامتی اولد که هر شیده حال مطلق مشایده
ایله قید صور انک مشایده سنه مانع اولیه و سبج بری
کند و به بت ایدریم بلکه انک باننده مهر ایلد ذره و بحر ایلد نظر
برابر اولد **بیت** نه بافته حال یار سوز کوره . سوز ایلد و صال
باری کوره **قوله** فانیما تولوا فتم وجهه استه رفینه و
اولوب **جهت وجهی** سوز را کا بوز کوسکتره ساکب بومرینه

دن

سوز

دن

دارد و قد حقیقی سنی عالم امکان طولوب بو خبری علمه
بولیور کور که شمس حقیقتن غیر سینه یو قدره
امکان ظلمتک وجودی شمس حقیقتک عدم شهود
عبارت و ما سوانک ظهور و بودی حق سبحا و تالیات
سوالیطن اسمبله شهود اولدوغنه اشارت ایش نوریله
ظلمتک اجتماعی امر محال و بالاصاله ایکی وجودانیات آنک شمس لایق
ایشین بیت ما ند الا الله جمله نشا، شاد باشن ای حق شکرک
زلفت . انتهى وینه مولو حضرت مرفستل ایدر لایق
برکون شیخ عبدالبکر حضرت نرنیک مجلس شرفیله
داخل اولدم سادات و مشایخ و علماء و فتنای حردن مجلس
چوق کسه ایدر شیخ حضرت مرف معارف الهیه دن سوز
سوز لاری ناکاه علای دین بنیده فلفظ الطبع رفیق
اهل الله و کلام اسل الله منکر ایدر اعتراض جهی و
شیخک سوز لرنه دخل ایلدر احیان مجلس دن بر اول
فقیهه خاموشن اول و یوقا فیه رفیق ایدر که اکرنا شیخ
ونا معقول سوز رسم بنی شیخ ایلکر سوزم شروع
معقول ایسه نجون مانع اولور سوز رفیق یوسوز سوزلیکن
حضرت شیخ کجا متوجه اولوب سوز دیر که باجم خلصنی منه
یعنی باجم بنی بویدن فورنا رفیق ایدر که عجایب علم و رسم
ایده یورم که خلاص سوز سوز سوز سوز و کز کجا شه
عارض اولدر جواب استرم جواب ویرتک کرن بومر

لومرته مبالغه نیک معناسی واردر مولانا علا الدین حضرت
ایدر که کور دیکه حضرت شیخه غضب طار اولوب اول فینه
متوجه اولوب سوز دیر که شمس ندر سوزله فقیه سوزلیکن
استیجک یوز لرنه و زرنه دوشوب عقلی باشندن کتر
شیخ حضرت مرف القوب خلوتیله کیروب مجلس طاعله اول
فقیهه بهوشن یوز لرنه و زرنه دوشمش با توردی افر کفر کور
فقیهی کلیم ایکنه تویوب طشره جز دیر سوز شیخ حضرت نرنیک
منزل شرفیله ندرن طشره جهایش ایدر که جان ویردر بر افر
کونده که شیخک ملازمتیله وار شیدم خاطر مدن کجه کمال
کرم و مروت صاحب لدر اول فقیه ایسه لایق احوال شه
فائل برکسنه ایدر اگر عفو انسه لرا اولمزی ایدر شیخ
حضرت مرف سوز دیر که ای عجم ایکی یوز لور کس فلک
که قبضه سی بره محکم کنیشن اوله و اوچی طشره ده طوره
ناکاه برعبان جاسل کوب چلاق سینه سیده فونی بنده
تدر اول شمشیر کندی سن ادوب هلاک ایله فیلیک کار
اولور وینه سوز دیر که برکون شیخ حضرت مرفی بدن سوز
سوزک بر کز سزه بجه سوز اولدوغنی زمانه نه ویردی دیر کیه
لرایر که سن بر مرد فقیرم نیم یا نه کله دکور زمانه کند و
جمع ایدر خدان اکاه اولور سوز چونکه طشره کیده سوز فراموش
که ایرق اکلیم سوز سوز دیر که با سوز شیخکرن بوکلایمی متعانه
نه ویردی دیر کیه سکوت ایدر کن شیخ حضرت مرف سوز دیر

فغ بوی که
مولانا علا الدین حضرت نرنیک کند و زرنه
کلامت سوز اول سوز اول سوز اول سوز اول
اولان اکا بن اول سوز اول سوز اول سوز اول
سوز اول اکا بن سوز اول سوز اول سوز اول
سوز اول کالدر که در و سوز اول سوز اول
در و سوز اول سوز اول سوز اول سوز اول
ایله سوز که در و سوز اول سوز اول
دیر سوز سوز سوز سوز سوز سوز سوز
اول سوزنا بود و با سوز اول سوز اول
سوز کند و سوز سوز که دایم سوز اول
و بالنده و سوز سوز سوز سوز سوز
سوز بار سوز اول سوز اول سوز اول
یونمن کر که سوز سوز اول سوز اول
با کله منقطع اوله سوز اول سوز اول
کیر طرف اولور و سوز اول سوز اول
و سوز سوز سوز سوز سوز سوز سوز
روح مطلق اوله سوز اول سوز اول
ایر علی طریق الایضا سوز اول سوز اول
ایرین حالی بر سوز سوز سوز سوز
سوز اول سوز سوز سوز سوز سوز
سوز ایدر ایرق کاب کند و کله اول
فوت ایدر ایرق کاب کند و کله اول
تخصیل اینکله فاد اولور سوز سوز
کله سوز سوز سوز سوز سوز سوز
زمانه فراموش ایکن که ایرق
اکله سوز سوز سوز سوز سوز
بود که سوز سوز سوز سوز
عبادت

عجب است بی منت ایمنش از مقابله دو دیکت کرک ابریز که
 ما خدا را نمی شناسیم ما ترا می شناسیم یعنی بزخانی در هم
 بر سنی بلوز را نستی کلامه قدس است نگاه سره صاحب ریشانه علیه السلام
 ابر که بعضی اکابر و مشرور در که بر مرید آینه سنده کند و بی کور
 مرید برک آینه سنده کند و بی کور فرم فرموده و حاجه جسد است
 حضرت نرنگ کند و در ندرن استندم اجابه خطا با بیوردی که من حال
 جانده ایکن سر خدا این اولی کنن یا قبحی خدا این اولی کر کرد **کاشف**
 خفی بیوردیه که شیخ عبدالبکر حضرت نرنگ ما خدا را نمی شناسیم
 بوجه ما بلوز دیکدر و معرفه اللہی بحقیق و اکا عدم التفت
 دکلدر بلکه شیخ حضرت نرنگ بوسوز دن مراد مرید بوجه لور
 تعلیم و مقصده موصل اولان طرفی تفهیم در قدوه الخاری
 امیر حسین قدس است نگاه سره زوالی فرین نام کتابنده در
نظم زلزوی که چشم ت احوال معبود تو بهرت اول
 لاجرم طالب پیره توجه ده فنا بولما حق کر کرد که اکا پیر بوزن
 علم لدن فتح اوله و طالب اول زمانه مطلوبه و اول اولور که
 مطلوبی بولدن طلب ابله شویله که بولدن طلب ایتمه مجرب
 ابله مطلوبه و اصل اولیئر مثلا کعبه به کتکت استنای جانب کعبه
 کتیبوب بلکه کعبه به کبدرم دیو کعبه واقع اولدوغنی جانک فغانه
 کنه اول کنشی کعبه به و اصل اولیئر بلکه کوندن کونه کعبه یعنی
 ارتوخ اولور امد رضای حق استنای بر رضاستند و اکا
 دحقه وصلت استنای بر کولکنه کیرک کر کرد که حقیقت ده بیت

بیت است اهل دل کوکلی در کور مبین که حی سبج نه و غش
 مر برده حاضر و قور نرنگ احوال ظاهر و باطنی سنده ناظر ایکن
 طامره و باطنه سنی سمیع ایکن و مر برده مراد استی و بر کله فاکلی
 طایغ باشند بیک کزه منصب سنگ و بر فر زرا منصب در کچون
 بر فاقو مشدر مر سندی فاقوسندن استمک کر کرد که در
 پس طالب کاهمه لازم اولان اولدر که رضا وصلت فاقوسن
 بولوب مناسب معنوی بی اندن استیه ما داکا طالب نرنگ
 زونی رود و قبولی قبول بلوب تسلیم کل ابله کولکنه کیر سینه
 و اصل اولیئر واصل قبولی برک کوکلی در چونکه حقیق و صحت
 بر بوز ندر لاجرم شیخ عبدالبکر حضرت نرنگ بزخانی اکابر
 بز سنی بلوز در دیکدر مرید توجه و فنا بولنی تعلیم در سنده
 رضا و قربت تحصیل ایکن اختصار اولینش اول اول وضع ایکن
 با مقبول کور سوره دخی نه حقیقته معقولدر و حدیث سر
اما الاعمال بالنسبات مقفنا سخی اعتبار نسبت در
 و است نگاه علم بالصواب انتهی **من جمله انفا النقیبه**
 صاحب شحات علیه الرحمه ابر که مولانا علا الدین علیه الرحمه
 حضرت نرنگ انفا سن طینه لر ایکی قسدر اولکی قسیمی مولانا
 سعد الدین قدس سره حضرت نرنگ نقتل ابلد کدی در ایکنی
 قسیمی خانه کند و سوز ایدر و اولکی قسند در بوییدی ریحی
 ذکر اول نور **اشی** ادر لر دیکه پیر فر مولانا سعد الدین
 حضرت نرنگ سوز لر دیکه بز بوغیدی خدا وار ایدر و زرا و بیوت

خدا و اولسه کر کرد و شد مردخی بزوغ خدا و ارد
 بر قاج مد نصکره کرد که کبیدن ابر بلوب کیمه یار دمانی و ک
 کرک اعشش لایق اولان اولدر که شد مردخی انکله یار اول
 مرشد که سزدن معتبره به دار مغله ابر یله اندن کو کلکر
 که سز **رشته ۲** دیر لردیکه نه بیر فر مولانا سعد الدین حضرت
 بیور لردیکه بیر بهر یعنی خواجه عبدالعزیز انصاری بیور شد
 درویشی حالکت بخت و آیکی بران رخت نه کف بار از ان در
 و نه پشت بار از ان کرد در یعنی در و شکست بر انشش
 لمقدر که انک او زینه بر مغدار صوغ جزوخی سبلمش اوله انی
 با صمدن ابان الهی انجمنه و نه ایا فاک او ستنه نوز قونه
 بو تعریف حقیقت در و شکست کلدر بلکه در و شکست صفتی
 در سیمی در حقیقت در و شکست خدا بله اولمقدر **رشته ۳**
 دیر لردیکه بر کون بیر فر مولانا سعد الدین حضرت نیک سادخانه
 قابوسنده اجابله او نورش ایدک اصحابدن ابر که زرد
 ساخته ایلیوب بر لردیکه ذکر انک افضلدر بر لردیکه
 انک افضلدر بو انا ده مولانا حضرت طر طر حقه خقد بر و
 نه سویشور سز با حنی عیوض ایدر مولانا حضرت بر بیور دیر
 خدا بله و لقی جمله سندن افضلدر **رشته ۴** دیر لردیکه نه
 مولانا حضرت بر بیور لردیکه هر کیمکه خدا دن آگاه اوله با
 خسته در و هر کیمکه خدا دن فاعل اوله الان چمنده در **رشته ۵**
 دیر لردیکه بر کون زاهد خشک لردن بر السند عصابو بنده ا

لرد
 بده

روا و یانه شانه دان و سواک و سبح اصمش بو بیند عزیز
 مولانا حضرت نیک مجلسه کله و انی کور کله اجایه عظیم
 حاصل اولدر مع ندر که عبا و الهی خوار کور کمت کر کرد و یوب
 نفسره لوم اتدن فائده ایتدیر نه اهدند کور کند ک نصکره مولانا
 حضرت بر برینه خطا ایدوب بیور دیر که ای سلطان اهل اخرت
 اهل دنیا دن نیجه مشغرا به اسل انه وخی اهل اخرتن اولم
 شغور **رشته ۱** دیر لردیکه بر کون بیر فر مولانا سعد الدین حضرت
 خیلی زمان ساکت اولوب اند نصکره مبارک باشترین فالده
 بیور دیر که یاران حاضر اولت یار عین بعین در **رشته ۲**
 دیر لردیکه نه مولانا حضرت بر بیور دیر که و است دوست
 نرک الکره یا ثوب کند و طلبنده سیزی قابو قابو کزور
 اند نصکره بو ایکی بتی او قود دیر که **بیت** انک فی نام بیت
 مر از دنده نشان دست بگرفته مراد عقبت خوش کن
 دست من و یانیر بهر جا که رود بای کوبار نشس بر دم و دست
ترجمه او کله بیلد نشان بدمردی ال جانالم الوب نی اردو کله لطیف
 الم ایا غم او در سر زه به غم التسم بای کوبان کول اردو کله کبیر دست
 و ایکنجی قسم نذر بو کرمی دور ر شحه که بیان قلنور **رشته ۳** بیور لرد
 ایدر که طالبه اوج نسه لازمدر که انردن استغنا به حال
 بو قدر اول او جکت او لکسی دوام وضو در
 ایکنجی حفظ نبتدر او چسبجی لغته ده جنباط
بیت در **رشته ۴** بیور لردیکه اولول

فنان

لا اله الا الله معناه سنده و بمنکر در که ذاکر مراتب سلوک کند
 لا معبود الا الله در کاسی لا مقصود الا الله در کاسی لا موجود الا
 سیرالی الله شروع افزدن اول لا اله الا الله و مد کرده لا معبود الا
 معنای فکراتیک کر کرد و سیرالی الله و لا مقصود الا الله فکر اتیک
 تا که سیرالی الله منتهی اولوب سیر فی الله قدم با صمیمه موجود الا
 فکر اتیک کفر در **رشته ۳** سیر در دیکه هر طالب سستی کند و فی
 قلبیه دینک نقصانند در بعضی سنند رسول الله صلی الله علیه
 و سلم حضرت زینیه فرضا بیدر **فتمتجد به نافذ لک** بو که اشارت در سنند
 و ادب اشرفی بی کاسی بنی التزادین لا بد در و جمله ظاهر و باطن سعاد
 بو که موقوف در **رشته ۴** سیر در دیکه بو هم عینی حصول نسبت غریب
 نه کار ایله اولور و نه بی کار لغله اگر نا قابل ایه کار ایله دخی اولور
 و اگر قابل دخی اولور سه بی کار لغله اولور یعنی فابیت ایستی
 کر کرد که مقصود حاصل اوله **رشته ۵** سیر در دیکه هر طالب مندر
 ابواش شنبه و بر که اکا استی ای میوب اول استی نینک
 نغنه خوش که طالبک نغنهک بو خوش نغنهک نظمینی کند و
 ذی محرمدن بریده زنا نغنهک اکک کله یعنی ذی محرمدن
 زنا نغنهک مقدار طریق حقه مانع ایه بود دخی اول قدر مانع اولور
 دیکدر **رشته ۶** سیر در دیکه بو کار که آدم او غلنه دو سنند در
 سچ برینه دو سنند سدر رسم طاعت ایله و حاجت عبادت ایست
 بنم فو نغنه محکم بل بنمین کرک و سوبلکده و تقمده و سیکده زنا
 کرک **رشته ۷** سیر در دیکه بو طریقه کر کرد که طالبک نه دنیا

جمع اولی

کلمه ایست که در این کتاب مذکور است و در بعضی نسخات دیگر نیز آمده است.

نه دنیا و نه آخرت و نه کند و نفسی لمخولی اولیه کر بو مذکور اندون
 لمخولی اولاجی اولور سه علامتدر که انی کند و معبر فی الجحیم
 انتم در باجنت ایچون و باجنتیم ایچون خلق ایتمدر **رشته ۸**
 سیر در دیکه هر که که بو عالمده ایچون کند و دن خلاص اولیه بد
 خراب اولد فدن مسکوه انک روحی زیر فلک فزده فالوج
 هر که در خاک غربت باپی در کل ماند **زوجه** خاک غریبه
 هر کیمک اسی جان کله با نه ایچی فالدریم **و بو کلام شیخ**
 علی الدین ابن العربی قدس سره کما سره حضرت زینکدر سیر در
 هر کیمک زیر فلک فزده فاله فالدر مولانا علا الدین حضرت
 در را ایدر که بن بو سیر مولانا عبد الرحمن جامی حضرت زینیه دبو
 و شیخ حضرت زینک بو بلیه سوزد فزدر کجایات مشکل کلید
 اظهار ملالت ایلمم با خصوص که اکثر مومنین کند و اردن
 اولدین وفات ایدر در دم مولانا جامی حضرت زینیه سیر در
 هر کیمک حی سچ و تکا به ایمان کتوره انک روحی فلک فزده
 بر فزه بیدر ایتمس در عاقبت دل فزه دن جنوب کنه کر
رشته ۹ سیر در دیکه مسلمانکده کمال سلیم و نغنهک
 حساب نیکمک ایلمس کبی بو نغنه طوق لغنه کچور سه ر حی سچ
 نکت کا اول فعلی لاین کورد و کند و ن سوبله ر اسخه و نغنه
 کر کرد که مومنل ایمانندن ر اسخه اولد قدر کبی نغنه
 حقت ففاسندن راضی اولور کس کند و فغلندن دکل **رشته ۱۰**
 سیر در دیکه هر کس نه بر کرده ابرش کده کر کند و نفسی

کلمه ایست که در این کتاب مذکور است و در بعضی نسخات دیگر نیز آمده است.

کلمه ایست که در این کتاب مذکور است و در بعضی نسخات دیگر نیز آمده است.

کلمه ایست که در این کتاب مذکور است و در بعضی نسخات دیگر نیز آمده است.

اب نفاوت با بر بعضی مضطربا و لور و اگر حق تبارک قولی آ
تفاوت این بیت نفع و ضررت گرفتار است میکند . بگر باشد
اوت میکند تفاوت ابرایه کر یا کند نفعه نگر
سنگ اول فی الحقیقه ای بگر و لغد احسن من قال **بیت** هر کس
شک ز خوان قدرن ما حضر و چه بوز سر اول شکر ادب
میانلق بود **رخی** ۱۱ بوز سر و دیکه اصل سبای بود
که هر کیمک که عشق شور انگیزی اولیه بوکارا که **حرام** **رخی**
بوز سر و دیکه خواجگان قدس اند تبار و احتم طریقه موش در دم
اصل اعظم در شویله که بر دلمر غفلت که انی بر مرتبه ده که غلیم
بلور که حتی بعضی در کفر غدا مشرور و شیخ فرید الدین **عطار**
حضر ترنگ ذکر اولان ابیاتی بو کلامی اثبات ایل **شعر** **رخی**
فاصل از سر یک زمانت در ان دم کافرت اما نهانت
اگر آن فانی بوسته بود در اسلام برور بسته بود **ترجمه**
یار دن غفلت ایلمین بر دم بصیر اولدم نهانی کفره قدم اگر اول
غفلت اوله بوسته در اسلام اگا اولور بسته **رخی** ۱۲ بوز
ایدر که مولانا ابوزید بورانی علیه الرحمه در را بدیکه عوام معصیت
اجتناب بجه لازم ایه خوانسه دخی غفلت ن احترام اولور **رخی**
عوام معصیت ایله بجه مواضه اولور ایه خواص دخی غفلت اولور
معاتب اولور **قطعه** یا مکن با بیلبانان دوستی یا بنا کن
خانه در خورد سل کم نشین با یار ازرق برهن یا بکش
خانان انکت بیل **ترجمه** یا کل اوله شنای بیل یا بنا قل

قل که لایق بر سرا اوله با دلداری عیار بله بار با سوای **فانی**
فصل **رخی** ۱۴ بوز سر دیکه بر الای تمسجدن نفعه که
کند طورنده را سحر ک اوله غیر ملین دخی کند و طورنده بگر زرا
حکم فالیکدر گفته ترا زو کبی تر نفعی فایه که اغر کله طرف اخر **رخی**
فالدر ب کند و به مائل ایدر ایدر عارفت ممتی شوید کرد
اگر جمله عالم کند و به اقتدا ایله جمله سنی کند و طورنده جلوه
کند و زیکه زیکه استی کلامه صاحب رشحات علیه الرحمه ایدر که
مولانا علا الدینک ذکر اولان کلامی موبدا اولور بو کلامی **رخی**
خواصه عبیداته ناشکندر حضر ترنگ خط مبارک کرد **رخی**
ظهوره کور دم یا زمشیدر که سلطانک کالی اولور که
کند و تصرفیه جمله خواص در عایا سینه کند و کوش کوره
شویله که انکت نظر سر کیمه متعلق اوله کند و دن غیر کوریه **رخی**
دخی کالی اولور که کند و کلر ندن بالتمم خالی اولور با دنا **رخی**
اندره اولان کمال وزنگدن غیر کند و ارده سینه کوریه **رخی**
بلیه لبیکه کور مگدن و بلیمگدن دخی خالی اولور **رخی** **ترجمه**
فلا تم الا انما **رخی** ۱۵ بوز سر دیکه لغره اور من علامت غفلت
زیر اساکت مغایه و اسل اولوب حضور حاصل ایدیکل زمانه
لغره اورر اگر همیشه حاضر اولسه سبج لغره اورماز در **رخی**
حضور و اکاهی دنیا و شعور سرگی موجبدر اول مقامه لغره **رخی**
اولمز رکه که لغره اوره تته دو شمش یا شش افاج کید
که مادا کند یا شلفدن اثر اوله اواز **رخی**

نیک

کف یکن و بر مرد و کشتای یکی نیک بگوش و بر کین زانکه نمی آید
ترجمه کو بکنو بی شویا تمه قیافه کرد و پیش . ندر کلهو قانیار یک
 صبر نسل بحاله ایشین **رباعی** اول که مرا عشق نکارم بوز بود
 همسایه بیفت ز ناله من نغزود کم کشت مراناله جو غنم نغزود
 چون هبتمه تر سوخت کم کرد او **ترجمه** عشق او ابلنده و لاله و آه و آله
 همسایه بی او تو که ایدم شامله هر با ندر قه مار عفته کم اولد عجمراه
 فالمر دخانی با نه کابلد جو **ترجمه** ۱۶ بورد رادیکه خواجه
 بهما الدین نقشند حضرت مرقدش استه نگاره **الحکایه**
جیب استه معنا سنده و بمنلدر که مراد کب رضا در بورد
 معاشنی اولدر که بنده شو معنای کب ابلیمه که حق سبحا و نکا
 مرنه ایلر سه اندن راضی اوله و بو معنائک حصول حقیقتا شول
 زمانده که بیتر اولدر که بنده بنیای حقیقت ابله مستحق اوله **ترجمه** ۱۷
 بورد رادیکه عوام حی سبحا و نکا بی خلفه اکلیمه بیلور و خواص
 خلقی حی سبحا ابله بورد راد اول طرفدن خواصه رفقا بو ابله
 و ابله مشاهده ابله بر نشنه معلوم اولمشدر که جمله خلقک جمع
 و باز گشتی اول فایبونه ایدوکن کورمشدر و بمنلدر **کاشف**
 خفی بورد بلیه که عوام مونزک وجودیه اثر ابله استدلال اند کلر
 کبی خواص انزک وجودیه مونز ابله استدلال ابله عوام کند
 وجودن بلکده بنجه مضطر ابله خواص حی سبحا و نکا لیکه انزک
 در ککنر بلکده مضطر در بلکده عوام تشکک تشکک ابله وجودیه
 تشکک دوشنده دلور خواصک حی سبحانه و نکا لیه اقرار تشکک

تشکک قبول انز زرا وجدانی در نه کم حضرت صدیق اکبر ز نظر
 عنه بورد راد که **ترجمه** ما را بت شیا الال و را بت استه بتنه و بیخ
 الوان شیر از کلشن راز **ترجمه** سنده بو معنائک تحقیق
 بورد راد که **نظم** بو خلقک دار لغی بکر سرابه کیم انی نشنه دل کیم
 بو عالم ستمقل فایم دکدر وجود و کنگ در دون ابله
 دکدر بونی تشکک اتمشدر خود مند که بو عالم در
 عشقایه مانند جهان حقنر قور بر ادا و صاندر لیکه
 دار دیک بلاندر عدم موجود اولمز بیج و مده وجود خود
 مقدر در حده خشک مرکز وجود سر ایل اولمز بو که انا لول
 کوکل فایل اولمز وجود کور نور وارلق بوزندن منزه بر خیا
 خلق او زندن **انتهی** **ترجمه** ۱۸ بر کون بو حدیث بفر
 او قود بلر که **افضل الایمان المران یعلم انه مع حیث کان**
 و دیر بلر که ادراک اولانه بو علم کابندر **نظم**
 یار باشت هر کی سنی . جای ذکر که خواهی ای او با
 با نورد زریکت کلمه جواش بس بروای حرف خود ایش
ترجمه قنده دلک تشکک اولدر انی با بنده استمه بورد راد
 یار مردم تشکک در چونکم بورد راد کند و کند و کند اوله
ترجمه ۱۹ بورد رادیکه بر کون بو تشکک دو شدم که ابا ان بود
 ابا احوال ظاهره و منیدر بو حقه احوال باطله و منیدر ایشدم
 بولدن کجکرون بر سردیدیکه بنده به کوره احوال باطله
 و حی سبحانه و نکا به کوره اموره ظاهره و منیدر زرا قول بو حقه

در اینغیر
 این تشکک افضل الایمان است
 ارا کند و ابله بلکده

کند و باطنک حقیقتی بر شور و حق سبحا و بکا اسم و صفت
 ایله اکا تجلی ایله **رخیه ۲۰** بر کون خواجه ابوالوفاء خوارزمی
 حضرت نیک بوردی سنی و نور بزرگوار چون بعضی ظهور آخ
 طلس پس شکر باطل نشود و خجالی در کل وجودی که خبر
 حق بیند باشد حقیقتی الحقایق حاصل **رجه** چون بعضی
 خا ولد طلس پس شکر باطل اولمزالا جاسل جموع وجود
 ابره شوکم غیر کوره بی شبهه حقیقتی اولو بد زغال دیور که
 فرق بیدر که بور با جنک مضمونه ایما کتور ششم بر کجاوان
 جوانیده برضا و داعیه سیله اوون طشره جعدم و قریه فرزه غایب
 شریز و بد نفس بر عس و ایدر که شزارت نغله منلی بو غیر
 قریه خلقی انذن خوف ایدر کوردم و ون بار سینه برده
 طورانی کوردم کبی خوف ابد اول و در ترک ایله اول زمانه
 بر و بلد که برانزدخی بو کارخانه ده ابوکارده کش و اول اولو
 بو سوز حقیقتی بو زندن بویش که **شعر** لا شکر الباطل فی طوره
 فانه بعضی ظهوراته انتهی کلامه حساب رشحات علیه رجه
 بو شعر ابو مدین مغربی حضرت نیک قدس سره باقی ایاتی
 بود که بحر اولند **شعر** واعظ منک بمقداره حتی توفی
 حق انبانه و الحق قد بظرفی صوره نیکر با الجاهل فی ذاته **رجه**
 کند و طورنده صفتی باطله انکاراته اولدخی بعضی ظهورات الهی
 باطنک قدر قدر حقیقی و برتر کتونه سعی ایدب حتی ادا ابیت نور اولد
 کاه بر صورتیله ظاهر اولور حق که کاه جاهل انکار ایدر سن صفتی انده

این کلام در بیان حقیقت حق تعالی است
 و در بیان صفات او است
 و در بیان احوال او است
 و در بیان عیال او است
 و در بیان اولاد او است
 و در بیان اولاد او است

ای حال **رخیه ۲۱** بیورر لرا ایدر که آغوز که حلو اوورن ایدر اسکند
 سله اورانک ما بیننی فرق ایدر سکت اول سنک توحید ده
 نقصا مکندر **رخیه ۲۲** بیورر لرا دیکر بر کون مولانا نور الدین
 عبدالرحمن جامی حضرت نیکدن صور دم که دعوات
 مانوره ده واردا اولشدر که **اللهم اشغلنا بک عن سواک**
 یعنی ای بنم اللهم نبی سنکه مشغول ایله غیر که ن چون غیره
 یوقدر بس و جانک معناسی نور بیورر دیکر که کاف خطای
 ذاته اشارتد بر سر ذرات ایله مشغول ایله ذاتک غیر ندن که
 اول صفات و افعالدر دیکدر یعنی زینت و ذرات ایله سماوی و
 و افعال تجلیان دن خلاص ایدر دیکدر **رخیه ۲۳** بیورر لرا دیکر
 حسین بن منصور که انا الحق ویدی کند و حقیقتی در در در
 که انار بکم الا علی ویدر کند و صورتن اطلاق بندر در اگر خون
 کند و حقیقتی اکله انک دخی انا دیکر سی معقول او کور **رخیه ۲۴** بیورر لرا
 بر کجا بر حال غلبه ایدر که بوزومی در و دیوار و تراب اجاره سوز فزاید
 دزار ایلم اند نضکره بیورر دیکر که ذرات وجودن سر ذره حصار
 محبوب و زنده بر حالدر که محبوبک حسن ار نور **حبت**
 مرکز ذره وجود بود پیش سر ذره سجود بود **رجه** هر کجا
 وجود سر اولور کور دو کی ذره به سجود سر اولور **وسن**
خوارق عاداته مولانا علاء الدین حضرت نیک
 لطافت و اشرا فده ما سر کمال تصرفه فا در ایدر
 صاحب رشحات ایدر که اول انشاده که راقم الحروف

ماوراء النهر و در کهنش ایدم مولانا علاء الدین حضرت نیک
زبانه و ارجمند ملا فائده کورد که ای طالب العلم مولانا
حضرت نیک او کلر زنده او نورب مصباح قرآت ایدر مولانا
حضرت مردخانی کتاب مصباحی اللزله طو توب اکا نظر ایدر حضرت
شویله حسن ایدم که کوزاری صورت کتابه ناظر و کوهلید غنیر
کاره بسیار اولد بفر خاطر مدین کجیکه بو معقوله در بس در کوشند
که بر بلوک طالب العلم قرآت کتاب ایدر لکن در حاضر نگاه
اولمیدر مولانا حضرت مری خاطر نه واقفا و لوب فبیره شویله اولد
بسم ایدر ک بسور ایدر که بارانه هر قدر که در سن و مکه قادریم
دیو غدر ایدر م بجا ایانم ز سر دیکه و لاکه سوز و کوزر قبول
و نه صاحب ریشات علیه الرحمه ایدر که مولانا حضرت نیک زنده
ارشد لر مولانا عیاش الدین احمد که علم متقین دن ایدر
و مولانا سعد الدین کا شعر حضرت نیک شرف ملازمتلندن
و نظر کیمیا اثر زینه مظهر اولمشرا ایدر در ایدر که باز کچرا نندن
برنده محله شمع ریزانده بیستونمازین قلند قد نصکره اولون
طاهه مقدم اتفاق اوایل ماه ایدر از اجن ای ایدر غنی و خیر ایدر
و او بینه منتقل کویلو دن بر گشتک بر او در ایدر که اکثر اولون
خالی طور روی با خصوص که باز زمانده تا گاه اول اول اول
قولاغنه بر او از کلدر خالی ایدر کن بلد و مکدن بونده ادم سدر
تحت کسان طاعت کنارینه وارب اشاعی بقدم کورد که
بر ایدر بر عورت بر برینه فارشوا و نور مصباح ایدر

هر دور
ایکون

ایدر فی الحال کبر و دو نوب و شکمه کبر و ب یا ندیم صباح اولد
کسی فالقدم صباح نمازین ادا ایدر که نصکره اشتر بانان کلده
والدم ملازمته واردم قرشولانده او نور دو غم کبی بسور اولد
فوکشی طمانه وارب اونیک بجه با قمن جاز دکدر کشتک نماز
او ندن کلن آواز معقوله او از ایدر کین بلک نه و طیفه سیدم
کند و عالنده او لوب فضوللق انمک کر کدر وینه نر کور غیاش
احمد و ایدر که اول کوندن بر دیکه یقین نام حاصل
اولدیکه بو طایفه نیک قوت با صره و راسته نظر
دخی اولور که شب نار کیده اراق بر لاندن نخنده شاید
ایدر بعد مکار اول نظرک تعلقنه مانع اولمز وینه نر کور غیاش
السن احمد و ایدر ایدر دیکه او ان جوانیده بر کون بر لور
شاکر در ایله کازر که نام مسیره به سیره کمنش ایدر که ایدر
بر صبا جمال او غلان دار ایدر شایح زمانده اول جوان
ایانم او جنده یا تدر سماکم موم دکندر خاطر نه بو کلدر که ایدر
جوان جا بنده او از ادم ایکی اوج کرده چونکه بو خاطره مزاجه ایدر
کند و علی وجه اللوم دیدیکه بدر نور کرا منده سنک حالکده واقف اولور
و اکثر حالده سنکله حاضر در بارین شهره وار دو غلک بو
حالی سنک لوز که اورسه کر کدر اند نصکره ایاعنی کند
جکوب ایدم صباح شهره کلوب ملازمت شریفینه واردم
کبی بسور دیکه بر مخلوق سنکله حاضر در دیوا و تا تون ایدر
او از معنی جاز کور بکک کند و خالقک از لا و ایدر ایدر ایدر

بالا فوره

شکره حاضر در اندن او تا نوب او بزرگ انجمن طریقی او
 واجب در حساب رشت علیہ الرحمہ ایدر که مولانا علاء الدین
 حضرت نیک بار اندن بری نفس ایلدیکه ابتدا حالده که مولانا
 حضرت نیک خدمت ایشدم بر کون کنت خانه ده و نورشده
 حضور شریفه وارددم کوردیکه اللہ تبارک و تعالیٰ غدا باره سی طو توب اول
 کا قدرگاه دورب کاہ اچرا برنی کورد کله برکی بیور دیگر که فسق
 کل شوکا خدرال بندخی سکر دوب الوم اوز اندم که لام الیوم
 کیرد جلد برین مولانا کنت بو وضعنه منجبر فالام کیرد اللہ اوز ایز
 که طو ت طو عنق استندکم کسی نینہ اللہ کیرد جلد ایزا و حتی کورد
 اول کا خدر نیم الوم ویردیگر کا خدر همان الوم ایشدم کیرد
 اول و رفتن برق خاطر کسی برانش حقوب الوم ایزا
 سرات ایدب و خایت سر عتله طم ایدن بوز نوب تا قبله ایشدم
 کوکلم اول انشدن شویله یا ندر که کل اولدر صاندقم ملاک اولام
 دیو نور قدن کا خدر المدن بره بر اقدم مولانا خایت مبتله
 بره بر ائمه فالدر دیو جاغ و دیو فالدر و عنکم کسی بکا گرفت
 اولدیکه بهوش اولوب بقدم و برمدت اول بهوش کندم
 بو حالده مکر اغرم کو کلنش ایشم کنت او خلا بختلر اوج ایدر
 بنی کورد کله ایشتم سنت دوه کلیور دیو بری بریسی المله
 سولینور لودی و اول بجز و لکدن کندوه کلد و کدن سکره کلام
 اخلق مستولی اولدی که سبهن بلدم و طشره حقوب زار زار
 اعلدم براغ کونده داگر که مولانا حضرت نیک ملازمتیله وارددم

وارددم کند و کند و دیدمکه مولانا حضرت نیکه قریب بود
 کرک تا که کوکلم نینہ طو نشا عت با شلمبه جو نکه کنت فایوسند
 اچر و کیردم کورددم مراتب او نورشند حتی صف نعالده
 او نوردم مبارک باشلرین فالدر و دیدمکه سی فلان بندخی بیک
 با قدم کوردیکه نیز نیز بکا بقر لبر او عوزون نینہ اول ایشم
 کوکلمه دو شوب فی الحال بوه لئمه بشلدم و برمدت کندم
 بو دفعه که عقلم با ستمه کلد که بیستولی اولما دی مولانا حضرت
 مرض موند بشل ای مقداری حساب فرایش اولد بصر حساب
 علیہ الرحمہ ایدر که بو فقیر ابتدای مرض منده عبادت و جمیله
 شریفه وارددم حضور شریفه ایدر و نور دو غم کسی کخط
 بیور و دیگر که ای فلان بزم صومر حقی باشندن کیدر و فایوسند
 بوز اللی کون اول کذوارک فو نر خبرین ویردیگر اندن صکره
 بر ساعت سکوت ایلوب بیور دیگر که حق نقالی موجود
 دیو حالده استدیو بلند او از ایله نغره اور دیگر اندن صکره
 که اکا سنی ایلک که خدای مومومه طا بعبوب خدای موجود
 طبا سرون فو نر سکر بوز طفتان ایکی جمادی الاخره شکره
 جمعه ابرنی کونی واقع اولوب بفر شریفه مولانا سحر الیوم
 کا نغز حضرت نیک فرادر با ننده در قدس استه نقالی شریما
 دیو قطع مولانا حضرت نیک و فائمه تاریخ دینشدر تاریخ
 بر اهل حق علاء الدین که رفت روح پاکش بر فراز ایز
 حواسم تاریخ سال رفتش عقل دور اندیش کنت رفت بر

مولانا صاحب کتبه کونانی بنی بر ایز
 مولانا علاء الدین حضرت نیک اعلیٰ العالی
 در تاریخ طغوز بوز و در نوبه و در تاریخ
 مولانا شهاب سنی انکر کالی تاریخه
 بختلر قطع قطب العرفه فطره اوزار
 از دار خرافت سوز دار بقا
 چون بجمع اهل فخر از روشن بود
 تاریخین کنت شمع جمع فخر
 سید

ترجمه بر اهل حق علاء الدین کاتک روح باکی ابله عروسی بر سر
 صورت دلجوون رهتانی نارنجی غسل دورانیش دبر رفت بر
مولانا شمس الدین محمد روحی رحمه الله مولانا سعد الدین کاتک
 حضرت نیک جمله اصحاب بدن ابدی و پنجه بلذ جامع سرانجام
 حقه دعوت ابدی مولانا روح نام بر رویه در که شهرت
 جانب قبلی سنده طغوز فرسخ برده واقع اولش در اولاد
 یوز یکی شجاعتک نصفند برات کچه سنده در روایت و
 والده لربک شش با سنده بر معقول او علی وفات تکلیف خاطر
 فایت متاثر و مجروح اولش امیش اول کچه رسالت بناه صلا
 نکا علیه وسلم حضرت زینبی واقعه ده کورب بپوش که غم
 خوشدل اول که حق نکا حضرت سرسکا صاحب دولت
 دراز عمر بر او غل و برسد کر کدر بوندن بر پنجه مدت کچه کدر
 مولانا محمد متولد اولش در والده لرب دایما مولانا شمس الدین
 حضرت زینبی در لرب امیش که بکا وجود یله بشارت آمد کله فرزند
 مولانا شمس الدین حضرت زینبی زمان طفولیت به بلوغت و انقطاع
 راغب و ابنا جشدن محترز و مجتنب امیش والده لرب
 منزلده کند و به مخصوص بر خلوتخانه بد ابله بکثر اوقاف
 انده کجور لرب امیش با واجد در ناچ و بار قطاره مالک
 تجارت طریقیکه کس معیت انگه مالک امیش کرم مولانا
 با بار طریقینه راغب و لمشر سور لرب امیش که دایما آرزوم
 بوایدر که رسالت بناه صل الله علیه وسلم حضرت زینبی

سنس

واقعه کوردم که بر کونه دک که اویمزه کبردم کوردم که
 اقربا فرودن بر بلوک خا تو ترا بیه او نورب برکت با و نور
 دین خا و همه می لاف انلرک مجلسه داخل اولدم اشتمم الم
 کن برن بردعا و نور که هر کیکه اول دعا جمعه کچه سنده بر پنجه
 البته بیما بر حضرت زینبی واقعه سنده کورده و همیشه بونی
 کچی و غده و آرزوم دخی زیاوه اولدم بر اتفاق اول کچه جمعه
 کچه سی بر والده که دیدم که بو کچه من بود عالی او نوردم
 شایده که مقصودم حاصل اولدم زینبی که وار مشغول اول
 بندی مشغول اولدم اند نیکو کند و خلوتی نه کیدوب اول کن
 مسطور اولان شرایط اوزره مشغول اولدم و بونی دخی اشتمم
 که هر کسه که جمعه کچه سی اوج بیک کره صلوات و بره حضرت زینبی
 نبای ووشنده کورانی دخی ایلدم ما نصف اللیله شایده
 اند نیکو با ستمی نصید و عه قویوب اولوردم ووشوره کوردم
 کند و او نیکر که قابوسندن اچر و کبردم والده م صنفه زینبی
 کناره طور در زینبی کور و وکی کچی دبر یکد ای اول غل بخون
 کج کلک بن سکه منتظرم اشتمه حضرت رسالت بناه صلا
 نکا علیه وسلم زینبی اویمزه کله کل سنی حضور شریفه
 ایتمه بن اند نیکو الاله با بیوب صفا تا بسنان خانم
 روانه اولدم بر مقدم کوردم که اول حضرت صنفه کتارنده
 ار قار قبلیه او نورمشر و اول حضرت اطراف جوانم
 جوق کسرا او نورمشر و بر بلوک جماعت دخی ایاق اوزره

دور

علقه اولوب طور مشرد اول حضرت اطراف عالمه رسال ونگه
 کوندر لر در بر کسند حضرت صلوات الله علیہ وسلم او کفر
 او تو زمشن بر مکتوب که حضرت امیر اول بازر شوید که
 اول کسند عثمایی ربانی دن کند در زمانک تقوی دور عابد
 فرید اولان مولانا شرف الدین عثمان نام بر کسند ایدر که
 الان ز بار نگاه خاصه عوام در والدهم چونکه بنی حضور سعادتمند
 لرینه اینه اول قدر توقفت ایدر که کورد کوری مصلحتن
 اولار بی نزد ابرو وار ب دیدیکه بار سؤل الله کا صا
 دولت و دراز عمر بر او غل و عهد و امتشید بکوز اول فرزند
 بوسیدر بوخنده بو و کلمیدر حضرت صبا الله ننگه علیه وسلم نیم جابه
 بستم ایدر که بیدر که بی اول فرزند بو در ان دن صکره مولانا
 شرف الدین عثمانه متوجه اولوب سورده یلو که بونک ایچون
 دخی بر مکتوب باز مولانا البته کا عذ و سلم الوب با قدم
 کوردم که اوج سطر بازر بازر در اول سطور ک التند
 حجت ز مینده سنه و پار دقلر کبی بر سر بر ان دن مفصل چون
 اسامی با زب و مکتوبی دور ب ستم الله و بزدکا بندخی روان اولدم
 اول اناده کند و کند و درم که مکتوبک مضمونن بلمر سن
 دون جناب رسالت بناه صلوات الله علیہ وسلم حضرت فرید کونتر
 نام مضموننی سکا بلده لر کیره و درم اول حضرت مکتوب حضور
 الشور لرینه کلام دیدم که بار سؤل الله بلمر م که بو مکتوبده
 نه باز مشرد اول مکتوبی المدن الوب و قود بلمر اول حضرت

قوت

حضرت مکرزه او قوما سید اول اوج سطر بر بالتم خاطر الم
 اند نضکره اول حضرت مکتوبی دروب بنه نیم الوته و بر دیند
 استه دم که بر غیر سر سوز دخی صور ام ناگاه قولانغه قابو
 اجلاسی آواز سر کلدر او با ندم کوردم که والدهم التند
 بر شمع او قابو سندن اچر و کیر در دیکه ای محمد هج و افعه
 کوردکی دیدم که بی انرد دیکه بندخی کوردم و حکایت انکه باشد
 صفه زمستانی گنا زنده طور درم رسول الله صلوات الله علیہ
 علیه وسلم او بیزه کلوب صفه تا کستانی ده بار کار قارین
 و بر با اولوز لر در سن سکا منتظر ایدم ناگاه قابو دن اچر
 کوردکی بن سنک الوکه با بنوب اول حضرت مکتوب او کتد ایدم
 که بار سؤل الله اول فرزند موعود بوسیدر بوسیدر دیکه بی بودر
 او و کلزنده بر کسند او تو زب کتابت ایدر حضرت رسول
 صلوات الله علیہ وسلم سنک ایچون دخی بر کا غذا با زب
 اول که دخی بر کا غذا با زب سنک الوکه دیدر در سن
 مضمونن اکلمق ایچون اول کا خدا حضرت مکتوب مبارک
 اللرنیه و ردک اول حضرت دخی مضموننی سکا او قوتی و رو ب
 یه سنک الوکه ویر دیر و با جمله اول واقعه بی که فقیر کونتر
 ایدم والدهم بالتم تفصیل ایلدیر ایچونک واقعه سی من اولها
 الی آخرها بر سر سینه موافق و مطابق ایدر سوز لر دیکه ایدر
 خواننده قرینه روجه ایدم بنده بو طریق داعیه سر سید اوله
 استغفار ایدم که مرا تده ظا مرا بر اولوز لر وار سیدر که

که اردن

خداوندی دارد شیخ صدرالدین رواسی نام بر غزیز تعیین
دید که شیخ زین الدین خوانی خلفا سند در حال اول
ساکنان و تعلیم طالبان معزول در بونی استند یکم کی جا شهر مشهور
شهره داخل اولادین بیابان بولدان شیخ زین الدین خوانی
حضرت نیک فرار شریفی که تم که شیخ صدرالدین اول
انده ساکن اید بر اتفاقا مجلس ذکر رینه راست کلام و خلقه ذکر کردن
بزرگان طوب غوغا رینی مشا هده ایدم اصلا تا شرا ایدم
اورادان شهره متوجه اولدم بولده حافظ اسماعیل است
صاحب رشحات علیه الرحمه ایدر که بو حافظ اسماعیل در خرقه
ایدر مولانا شمس الدین محمد روح ایدر تسم قریب ایدر مولانا محمد
اول مولانا سعد الدین کاغز حضرت نرنیه ابر شوب شرف قبولیلم
شرف اولوب و مولانا سعد الدین حضرت نرنیک فائده صکره
مولانا عبد الرحمن جامی حضرت نرنیه بلج ایدر بو طریقین تمام
بهره حاصل ایش کسینه ایدر مولانا محمد روحی حضرت نرنیه
حافظ مذکور کا صور دیکه قذح کلور سن و داعیه کند
حالی انده کشف ایدم دید که جامعه دارانده بر غزیز وارد
کاهی جامک به نرنیه صحت ایدر را ایدر روحی کور کفر خیال
بودر که انور که صحبتی سکا تا نیر ایلیم اندن بو سوز استند یکم
کسی فی الحال جامعه دارد اتفاقا مولانا حضرت نرنیه بلوک غزیز
جامک مقصوده سنده سکوت و زره و نور مشرا ایدر بن قابو
عشره سنده دیواره سو مکتوب انوره وانور سکوتی نظر ایدر

ایلیوب و شیخ صدرالدین حضرت نرنیک حلقه ذکر فی واضیح
غوغا سنی فکر ایدم و کند و کند و در دم که اول فریاد و
نیر ایدر بو سکون و اطمینان نرنیا کاه مولانا حضرت نرنیه
باشکین بو فرود فالدر بکا خط ایدر و ب دیدر که
برادر و کل بندگی بی اختیار ایدر و در دم نی کند و نرنیه
او نور نرنیه و سوز دیگر که شایخ میرزا نیک حضور نرنیه
خدمت ایدر قولدن و خدمتکار ردن بر بردن ایدر نرنیک ایدر
بنده اوز ایدر شایخ دیب فنی بار دلک و ادر نرنیک ایدر
خدمتکار با و شاه او کنده و قول فنند در حضور نرنیه
و حاضر اولوب فریاد و غوغا ایلیم نرنیه نرنیه بو میتی او قود
کار نادان کوه اندیش است بدو در کسی که در پیش است
نرنیه شبه نرنیان و ایدر کار بدو ذکرده بهیوده و فریاد ایدر
نخن اقرب سترنی نرنیه حضور غایب کسی با ایدر
ان نرنیه الوم نظر ایدر بر ایدر نرنیه کور دیل سوز و دیگر
بر حاجت ایدر بر کسبه رجایه دارن کسنت آلی نرنیه
اولین رواد کدر بندگی فی الحال ز بهر بر بر ما غدن جفردم
مولانا حضرت نرنیه ایدر نرنیه فالقوب سجدا بکنه کیر دیل
حاضر دن بعضی ایدر ایدر و ایدر نرنیه ایدر نرنیه ایدر نرنیه
کندم بر ریه اولوب نرنیه و کور نرنیه اولوب نرنیه ایدر نرنیه
ایدر ایدر سوز دیگر که جامع شریف عجب علامه در نرنیه ساکن
اول و کار ایدر نرنیه اول بندگی ایدر نرنیه نرنیه نرنیه

اولدم

والدهم دخی بو معنادن اکاه اولوب فریبه رودن مولانا
حضرت نرنیک خدمتینه کلوب انردن طریق اخذ ایلد بر بخت
مدت نصکره بشن وقت نماز قیلمور بر جامکت کندر التذره
تمجد قلوب مرافقه و جهیلد اولور مشیدم ناکاه جرائع کبی بر نور
اولدیکه کسب ک اول شناع واسطه کسب بالتمام کوردوم
نور کندیکه از نوب بر سوک انار قدر اولدر کیشید دخی انکاه
سبیلد کوندر کبی روشن اولد بو حالت بر مدت ثابت
اولوب طور دی چونکه صباح اولدی بو معنادن بنده
و ندر حاصل اولوب اول عذور ایلد مولانا حضرت نرنیک
شریفیه داخل اولوب اولور دم غضب ایلد نیم جانبه نظر ایلد
بکا خطا با سیر و دیگر کسبی با عذور ایلد بر کوردوم کره نور
وضو سنی کورمکه جان بو قدر مغرور می اولور اول زمانده که مولانا
نظام الدین خاموش علی الرجه حضرت نرنیک خدمت ایلد کجکله
بر اده صاعندن صولدن اون اون ایکن بر دن نور حرق ایلد
نرنیک جانبه کسب بنده کیدر در سر کز سن اکا التفات ایلد
ذاتی حابه صابنردم بو یله سیرد قدر نصکره خدمت کلوب طبع کت
ایرق بو صفند نیم او کونه کلمه دیوب بنی مجلسدن سوز
ندخی حضور شریفندن شکسته خاطر اعلی سوزن طشره حقیق
اول حالتدن استغفار ایلدم و اول غرور سر کسب بدن کز
ایکن خیل سعی ایلدم عاقبت مولانا حضرت نرنیک بمن التفات
اول بندار بندن مرتفع اولدر لیلدر کبی والده دخی بر نور ظاهر اولدر

دور

کن والدهم انزن تمام درجه ده خط الوب انک شایسته
کجه سوب اول مرتبه ده فالدر سیر بر دیکه اول زمانده که نور
ظاهر اولمشید بر شخص بکار با ده تواضع ایلد تعلق و سار
حد دن کچر در آخرا کاه دیزم که نزه بو مرتبه تواضع و سار
سببی ندر دیدیکه فرا کولن کبی لردن بر ندره جامع نرنیک
سقایه سنده اولور ردم ناکاه بر که سقایه قابوسندن
انجلین فرا کولن کجه ایچده سقایه بالتمام روشن اولدر بر اقدم
کوردوم سز ایلد کینوز و بیلگی اصلا شمع بو عذیر طشره خوب کت
کبی نیه سقایه فرا کولن اولدر مولانا شمس الدین ایلدیکه بندخی
بلدیکه اول کسند طوغرد سوز و سوز لر دیکه ابتداء مولانا
حضرت نرنیک خدمتینه ایلدیکه ده خواجگان حضرت نرنیک
محموده لر سنده ظهور ایلد کیندن غایت مضطر ایلدم کجه بر
باشمی بر لره دو کوب زار زار اخلاردم کوندر صحرا لره کت ذوب
چوق تضرع و فریاد ایلدم بیدر سکر آیه قریب احوال مولانا
اوزرین کچر بر کون مولانا حضرت نرنیک کرمان و بر
کوب سوز دیکه برادر فریاد و زاری بی خوخ ایلد و کسب
شویله ایلد که محل رحمت اوله سن که کرید و زار نرنیک عظیم زار
دار در بندخی حوا ملقده توبله جوق اعلیوب طورم و بسوز
سوز کین بو فقیره بر التفات ایلدیکه فی الجمله عزیز استند
نده بر اثر نظام اولدر بو معنائک ظهور نندن صکره بر کجه
شریفیل بیل بابیه سی دنده مراتب اولور مشیدم نصیب

ایضا کورد

فرب که خواب غلبه بیدار باغ او زین قالدوم که دفع خواب
ایلمیم ناکاه کورد که مولانا حضرت ترمذی اراده مراقب و توبه
نه زمانه کعبه و تورد قلوبه واقف اولد و غدن منفعل اولد
قصدا بیدم که وار با ردانه او تورد مبارک باشلرین قالدوم
سور دیر که شلان بخون قالدوم دیدم که اولد غلبه ایلد زانی دفع
ایلمیم قالدوم و بوسوز سولرین بر لطف اندیر که عزیزان کشتی بیدم
بند حاصل اولد مولانا شهاب الدین احمد حضرت غلبه ایلد
سور رادیکه بر کون صاحبان مولانا سعد الدین حضرت ترمذی
خدمتند وار دم سور دیر که بو کون بر ساربان او غلبه بر قبال
دیر دیکه و خواجگان شتند بر نسبت حاصل اولد که اسما شریف
ملکرا کاشک ایلد مولانا شهاب الدین حضرت ترمذی سور
مولانا سعد الدین حضرت ترمذی بو کلامندن شویله معلوم اولدیکه
ساربان او غلبه دیر و کی مولانا محمودی اولد زیرا ایلرک والد
وده سلردی صاحب رنجت غلبه ایلد دیر که مولانا
محمد حضرت ترمذی سور رادیکه عزیز مولانا سعد الدین حضرت ترمذی ترمذی
ولصرت وار دیکه ترمذی مانده که مراد ایلد لری کیمه ایلد ترمذی
عزیزانی ایلد رادیکه کیفیت و عینت و بخودی ایلد کند و کند
رکون مولانا حضرت ترمذی کیدر کن بر مسجد قابوسنه ایشدک ایشد اولد
او قوند بر مسجد کیردک نماز قلدق انفاغا اول مسجد دهم تمام
اولش ایش حافزار و خواننده لر جمع اولوب سمعنا با توب جون
جمع اولمشید مولانا حضرت ترمذی بر کوشه ده قبله به منوبه و توب

بجور راد

او توب ایلد منوج اولد ناکاه باشلرین بو ترمذی قالدوم
اردارینه نظر ایلد بنم با نجه کل دیو کجا اشارت ایلد ترمذی
بر بدن قالدوم ایلرک باشلرینه کلدوم مسنوز دخی تمام او ترمذی
بر التفات ایلدیر که بالهیم نبی بدن قالدوم بر وجهه که کیمیند
او تورد و غم بیدم و اول کیفیت بنده تمتد اولد بر ترمذی مانده کند
کلدوم که مؤذن یسوزمانه تکبیر ایلد در اول با مینده نه فرات اولد
قرآنه و قوسم و نه او قونان اشعاره شورم وار ابدی غلغک
از دغام و شعله سندن اصلا خبرم بو غلبه ی سور رادیکه
بایدی حاله بر دقتده کتاب مشهور ایلد جامع شریفک
طور دم ناکاه مولانا حضرت ترمذی نبودن ایلد کیرد سور
الکده طوبه و غلک کتاب نذر مشویدر دیدم سور دیر که مشو
او قوند مصلحت بنم سعی ایلد که شونیک معناسی کو کلکوزن
طوغه دینه سور رادیکه بر کره مولانا حضرت ترمذی بنم حجره مبر
دولابده بر مصحف کورب اولد کن بدر دیو صور ایلد بر مصحف
دیدم سور دیر که بو ترمذی بکار کلامتی در بعضی مبتدیان
لازم اولان اولد که بدایت سلو کده نفی و اثباته مشغول اولد
قرآن تلاوت اینک متوسط ایشیدر تا فله نماز قلدق شهباز
ارباب بدایت اتم اعمال سبغ و اثباته اشتغال
نه سور دیر که مولانا سعد الدین حضرت ترمذی ملازمت ایلدیم
زمانه محکم اشتغال وار ایلد بر سعی بلیغ ایلد کند و کیم
عزیزانه دوشور مشیدم کیمه رصباحه دگ هیئت ایلد

سند

اولوب کمال اشتغال استراحت ایچون دیزم دکند
بجایلم اولمزیدی اگر دیزم التذو جوز و یا خود با دام معتد
طاشیختر اوله مرکز معتدا اولمزدم و کمال توغلدن اولقدر
بولینم دم که انلر اولوب یا بانه اندم و سوردی که برکون ایند
صحن سجدده مربع اولوب مراجه امتنیدم تا که بر اولوز
برکه دیدر که ای بی دب قولر بادشاه لراوکنده بویله می اولوز
بجودردن سحر ایوب ایکی دیزم اولوزنده شوپله اولوزد که
دیزلیمه کرج با توب محکم ضرلد اول زماندن بر دفرق بلده
ایرق مربع اولوزمنی واقع اولدرا کرجه کم شمد سرخی اولوز
تفاوت ایلمر کن دیزم اولوزینه اولوزمنی حاد ایلمر کن
اولوزمقدن خط ایلمر اولوزمن وینه سوردی که برکون
سعدالدین حضرت طر شیخ بهالدین علمر کور که بر فازه نواز اولوز
کیدر کورسین بیا ده اولکر کج کیدب مرکب سورددم اتفاقا
ارکدن بمش نولنا جن صوصا دم صوا بکجه دخی فرصت اولوز
حاشا بوره کیدر کن مولانا حضرت طر کج خطا با دیدر که فن لاصو
میسن دیدر که بی سوردی که بشردن جعالدن بروکنده
صو سزلق مشا بده ایدرم کند مده صا نوزدم وار صوا بکجه کسنگ
صو سزلقدر علی وجه لالتکاس بنده ظهور ایلمر وار دم بر
صوا بکدم اند لضمکه که شیخ حضور نیه کلک کن بن مولانا حضرت
شمقلر علی عصا لربن اولوب اراجندن اولوزدم شیخ مولانا حضرت
مصاحبه باشلد بر کور دکله ارایع اولوزمنین مصاحبلرین اشید

اشتیلا

خجاریه

اشیده مزم اخر کند و کند و بد که بجار اولوزمنی مناسب
دکدر بارر شیخ توجه ایدین دیوب بحب الباطن کند
شیخ طوغر لندم همان بنم کوکلم شیخ حضرت نریک محاذی
کلده کن کبی شیخ کجا متوجه اولوب فریاد ایدب دیدر که
ایشلسن اند لضمکه شسم ایلد بر مولانا حضرت طر شیخ
سوردی که صبا رشحات ایدر که مولانا محمد دیر ایدر که بوقدر
ایله غایت از ایدرس بر لحظه دن زیاده دکل ایدر عظیم ایزلر
طام اولوب کجا بر کیفیت قورال بر دیکه درت بشن کونده کن
لحظه لحظه روح عظیمی موجب اولوز ایز قورسار ان متوا کتر
اولوزدی بر مدت لضمکه مولانا حضرت طر ندن صور دکله
اخلاص یوزندن توجه ایلر اولوزر چون انکه معتدا اولوز
بارینه نجل ایلمر سوردی که سمع اولدر که دامان اولوز
جانبه اتصال تا لمر وار در طالبند بوندره توجه اندکده
حق نکا بنده بر حایل بید اولوب اول حاکم جلیوتی
مقدار کج بوندره حجاب حاصل اولوز فریاد لراوکنده
دیدر که برکون بیا در حالده جامع بشر نیک صحنه صفت
قریب قبله به متوجه اولوز شیدم شغلم وار بیزنا کاه کور
حافظ کور سبسی اوکنده بر شخص طام اولوز رفات سباه
ودراز بر مرتبه ده که باشی مقصوده نک سقینه ابر شورد
باشی غایت کوچک ابر جوز هند کبی و دهینی کاشده
غایت بیاض و بشرد وار بیدر بونی غایت ایچده اولوز

و نهی فروده بریزد و با فلر در می غایت آنچه داورن ایدر کورد
طور دو معنی بردن گوله رک نیم جانبی سوجه اولوب استندسته
کلمه باشد و کاه کینوب کاه طوغ و لوب در لودر لوجو کتر
ایلمر کند و کند و به دید که ظاهر بود در استر که سنی غوزار
بشدن البقوبوب شغلن ضایع ایلمیه کند و بل طرفه به رطاکلر
ایلمه رطایلمه کمال جدا ایلمه مشغول اولدم سنی کند و وقتان
دو شور یکسوی مر نغذ حرکت عجیبه افعال غریبه اظلمه
میسر اولد سرد مر نغذ اول شدن کاکلر به سن اکا مقید
اولوبوب کند و شغله مشغول اولدم احشاز کاهایت
قریب اولوب کوردیکه سن کند و کاردن دو غمزم بوقوی
صحرایوب بو نیمه شد و قاشش کبی ایقلمن بلوبه طوالت
سن سینه کند و حالده متمکن اولوب اضطراب کوشتر دم زرتان
صکره ایبا قلمن سلیدن اردد و ددکس موایه اخوب نامید
اولدر ارق انک کبی نشسته کوردیکه واقع اولدم سبوریر ادر
ابتدا حالده سینه بر کچه جامعه مفرط کر سبب التنده باغم
اورزه با لوب آسمانه نظر ایلردم ناکاه کوردیکه سما کتبع
یلد ز لمر زالمه کبی زهین جانینه انیمکه باشلوب و حله شدن کاه
سوجه اولوب کاه مرته قریب اولد بلر که ظن اندیکه اگر انوم در اسم
یلد ز لره ابرشته بو حال سنی مشاهد دن کجا بر عظیم کیفیت کجا
اولوب بر مرته بچو دکت ال و بر دیکه مسباحه اول
بندن زایل اولدم و سبوریر ادر که سینه سبادر حالده بر کون والد

والدهم حضورند و لوزردم کوردیم بکه بر قور حالت متوجه
ایلمم که سنی لا یعقل ایله جکدر والدهمه دیدیم که نیمه مقید اولوب
کوردن که بدن فاج نماز فوت اولور بوسوز سردیدیم کبی اول کینفت
غلبه یب کندن کیدب بچو دوشدم کوزم ایدم کوردیم
والدهم باشم اوجده افلر دیدیم که بچون افلر سرتیدیکه بچو
که اوج کوندر اولوب کبی یا لوزرس مر نغذ اوج که شور با قوزن
ایله بوغاز کندن کچد سرب سنک جیا کندن ال بوشدیم
حسنا ایلمم کوردیکه دن بشنفت نمازم فوت اولمش علی الفوق
قصا ایلمم سبوریر ادریکه ابتدای حالده بر کون جامع شرفید
نماز نیک سننن قلده قد نضکره کند و شغله مشغول اولورردم
ناکاه بکه بر بچو دکت مستولی اولوب جنلی زمان اول
بنده باقی فالدر سیرا کبی اوج کونده بر اول حالت بنده طوالت
باشلدر کیدرک مر کون ظهور انیمکه باشلدر سرتیدیکه بچو
کونده ایلمر اوج کره ظهور ایلمیوب کندیکه زیاد اولمغه باشلدر
بر حده متواتر و متعاقب اولدیکه بچو مدت بچو دکت شعور
و عین حضوره غالب اولدر خوشش خوشش کم اولمغه باشلدر
کیدرک بو معنائک کندمه نقصان و فتورن نوسم ایلمم
خوف ایلمیوب مولانا حضرت زین عینت و بچو در اکسلیک باشلدر
اول ایلدن خوف و اردد بو عرض ایلمم سبوریر ادر که قور قور
عینت باطن ضعفندر حال باطنک بر مقدار فوت بوشلدر
و اول کینفت مهوره زایل اولما مشدر شدی شعور بی شعور کند

مقد

کاشنده در اول حال ابدی سندی مقام اولدی انستی کلام
حقنی سوپر لیه که صوفیه قدس استنگا اسرار هم اصطلاحند
حال بردار ددن عمارت در که حق تکا حضرت نریک محض مویست
و عا بنیل نازل اوله و حال صاحبک انک کلوب کتمنده
اختیاری ولیه فرخ و سرور و قبض و بط کبی حالک جمله
ترا یطندن بر سر بود که البته زایل اولوب در عقب انک
منبع بر کیفیت دخی دارد اوله اما فرخن که حال سالک
ملکی اولوب انده ثابت بر قرار اوله که مقام در اول مقام
بو طایفه تک اصطلاحند مراتب منازل الهیه دن سالک تک
ابر نیوب تحت تصرفند اولوب زوال قبول انیا مرتب
عبارت در سن ادر حال اکا در ار که سالک غالب اوله
و سالک تحت تصرفند اولیه بلکه سالک وجودی انک
تصرفی بر اوله و مقام اکا در ار که سالک ان تک ایدو
سالک تحت تصرفند اوله و بوجندن صوفیه قدس استنگا
ارواح هم در ار که احوال مواهب قبیلند در مقام تکاب
قبیلند ندر و سوپر رادیکه ابتدای حالد مولانا حضرت نریک
امر شرعیله متصل جامع سر آمده اولور دم و تمام مرتبه تعلیم
و ادر کیمبر صبا حد کن مسجد ایچون طولانیوب زار زار
اغلار دم و نیول تک عدم حصولدن باشی مسجد کن
بل با برینه اولغدر اولور دم که کونز باشنده و الهده حوز
کیمی یاره لیدر اولور دم مرکز مسجد دن طشره جعفر دم لاکر

الاکر که وضو و طهارت لازم اولدیر بر کره فرق کون شهر
تا پوری قیامتس خلق اول زمانده جامعه جوق کلور ادر
که دن صور دم که جمعه کونندن غیر بده خلقت بو کترتی ندر
اول بقیه بر طرف اولد قد نصکره استمد که بر که ایدر سوپر
ایدر که شهر قیامتدوعی زمانده شویله اولد شیدر صور دم
شهر غن قیامتد و بیدر کمر سن بو شهرده دکلمی ایدر سن
طما دم و سوپر رادیکه اول زمانده که جامع شرعیله مختلف
بر کره اوج کون اوج کجه کجه مسیح بر بردن طما دم کلام
اجلقدن بی طاقت اولدم تا تقدم که بر بیجک ندر ار تکلیفون
طشره جعفر حصول یا عنی مسجد دن طشره با صدم استنوز صباغ ایلم
بر ندن فالدر برین کولکه بر الهم کلدر که نرم صحنه می بر انکله
ایا عنی کبر و جکوب یوزدم بر محکم طبا نجه شویله اولور دم که تکلیف
اخر بر مغمنه یوزنده باقی فالدی اند نصکره مسجد کن ایدر سن
و ادر دم و بر گوشه ده ایاعلم انکه جکوب اولور دم و کند و غنم
دیدر که اگر اولور سک وخی من بعد بیجک طلبیله طشره جعفر
بو حالده بکار حالت تویم و کیفیت عظیمه وارد اولد که
اصلا طما دم سل فالدر ناکاه یا نه بر کسه جقه کلدی که مرکز
کور دو کم که دکل ایدر ادر که اون سیردن زیاده بر باره
بایض نبات قودی و سوپر سولمدن اولوب کتر تکا انک
سویمسود بو یوب کیدب نبی مشغول ایتد کین نبات کونرسندن
زیاده خوش کلدر وینه سوپر دیر دیکه مولانا حضرت نریک

اصطلاحند جیل سیر
تکم جیل سیر اول کابده
سنده طما دم ان رخ با عارده
باز و یوب جارده که جیل
سیر و یوب من اراده
تکلیف نه ده اول سیر دن زیاده
یعنی ربع من دن زیاده
قد و در دیکر

ملازمش و منتقل انباشند بر صاحب جمال جوانه عاشق اولدم
 در رابطه محبت کتد که قوی اولوب بر مرتبه به وارد کیه کله
 کوکلمی ایلمک خیالی طوب اندن عینری سنده علاقه فالیبو حتی ظاهر
 بیره دخی رابطه و توجه فالیبو ل عشق و محبت و اول سوز و حرارت
 اکلنج ایدر نیویا اول با تده کلان مولانا حاضر فر نیک ملازمین ترک
 ایلدم زیرا اول صفت ایلمه حضور شر غیریه وار منجه حجاب ایدرم
 دشت و وحشتم بر درجه به وارد کیه هر کاه مولانا حاضر فرنی ایدرم
 کلور کورسم فاجوب بر گوشه دد کر لبور دم اگر چه کم بود و صحت حیل
 و شر سار ایدرم لکن اول جوان محبتده بی صبر و بی قرار ایدرم
 بر نیجه زمانه نص کره بر بردن کچر کین ناکاه مولانا حاضر فرنی کوردم
 که فر شون خاطر اولدیلر فاجوب بر برده کر لنگه دخی جمال اولد کمال متعال
 ایلمه بنیم اشاعه صابو طور دم و خجالدن قان در لدم مولانا حاضر فر
 کلوب مبارک اللین سبیم و زرنیه قویوشونیک بوسین او قود
بیت ناکر ز تو منم ای حلقه کبر یک نفس خائل باش
 از ناکر ز ترجه بارنا چارک نم ای حلقه زن خائل اوله نفس
 دلخواهدن **ترجه** بو محله بحسب الباطن بر التفات ایلدیلر که
 بالتم اول جوانک عشق و محبتی لوح دلدن شسته در رابطه
 علاقه جوارنی با کلمه کوکلمدن منقطع و کسه او کواکا اولد صلا
 و محبت مولانا حاضر فرنی منتقل اولد بر و نیدر وایت ایدر لردی که
 بر فر مولانا سعد الدین کاشغری قدس سره ملازمین ندن
 ناکر ز جوان دار ایدر که دایا کار ریاضت و مجرود کفیت عالی

عالی عشق باز لقدن نغز و ابروی دلده می بر جوانه عاشق اولد
 و میل مفرط باطنی مغلوب و منجذب فمشهدی انواع محبت و زلفت
 ایلمه التوذن و با خود بخندن بر نشسته بد ایدوب دار اول
 جوانک بولی اوزرنه بر اغوب بر غیر کی کسه بولوب المون بولوب
 کند و بر برده کر لنتوب کوزنه دردی اول زمانه دکن که اول جوان
 بولوب لایمی لکن عاشق اصلا کند وی اکا کویستر فردی بر
 ایتمز دی که معشوق انک عمل ایدیکین بلبیدی مولانا شمس الدین
 ایدر چونکه بن بوقصه به کاه اولدم اکا ایدرم که انواع محبت
 ایلمه بر نشسته بی بد ایدوب اول جوانک بولی اوزرنه بر ایدرم
 بولده بولوب سنک ایدر کن بلز باری بر حالت ایلمه که سندن
 ایدر کن بیلوب خدمتک ضایع اولیه بونی دیدیکیم کبی سجاد
 بر آه سرد کلوب و دیده دن اشک خویش دو کوب دیدی که
 استمزم که بندن او توری انک نازک خاطر ی بار منت چکه حساب
 رشحات علیه الرحمه ایدر که مولانا شمس الدین حاضر فرنی سوز ایدر
 اول یازما شکند نیک بو معامله سندن شوبله اکلندر که انک
 محبتی محبت ذالی اوله وینه سوز لر دی که بر کون مولانا
 سعد الدین حاضر فرنی کجا دیدیلر که فلان که هیچ نه حاله
 ایدیکین بیلورمیسین و بودید کلری بر غریب طالب العلم ایدی که
 ولایت بعده دن مرانه تحصیل علمه کلوب مولانا حاضر فر نیک
 شرف ملازمینیه تمشکله ترک تحصیل ایلوب کمال ترک و مجرود
 مولانا جلال الدین فانی مدرسه سنده بر حیره ده اولور دخی

حضرت نیک اصحابه دخی فرستوب اکثر اوقات ده ساکت و خرد
ایدی مولانا حضرت نریه دیدم که انک حال بلغم شوق
سلورم که دایما شغل اوزره در سور و بل که بر کون دار انک
حالتدن کز جلال تا احوالی معلوم اید نمیشخه مانند مفارقت
بندخی مولانا حضرت نریه امر شریفیه اول طالب العلمک حجره
داروم و احوالن تفحص اید دیدم که نه ایله اکلنور سر که دایما
حجره گوشه سنده تنها اوتوب در اختلاط اجابنی بسته و مع
زیرک کبی ام صحبت اصحابدن رسته سر جواب بر دیکه بن برود
غویم کند مده بارانله اختلاطه قابلیت خصوصاً مولانا حضرت نریه
اصحابیکه صحبت لیفت کوره هم اول اجلدن انک اوقات فرام
اولمزم بن ابرام ایدید که البته سرک اختلاطه مانع بر حالک
دارد ریکه انی بلدرمک کز سر دیکه بونه مقوله ابرام و سینه
در که ایدر سر دیکه بن بوکا مولانا حضرت نریه قبلندن نامورم کجا
حاکم اظهار نمیشخه ابرامدن تور نرسن اول غزیر ابرام کیم اید
ایدوکن بلجک بر آه ایدید دیدیکه ای نسلان کجا بر عجب حال اید
که بغیر و لغز و اندن بر شمه بودر که همان که پیونمازنی جماعت اید
قیلوب و حجره مه کلوب بر خطه مراتب اولوب طرفین خواجگانه مشغول
اولم بر ساعت کجک که نصکره کجا بر بی نهایت نور فایض اوتوب
جماسته می احاطه ایدر و بن اول نور ظاهر ولدوغی کی کند
غائب اولوب صبا که اول عینت بخود کده فالورم کوز
ایله خفاه دک انک صفاد و روجه مستغرم نیم متصل عالم

عالم بود و بدی کجا چونکه انک حالی معلوم اولدی غیرت و شکر
باندم و انک کلامی بلغمه بر وجه سله تا نیر ایلدیکه می اختیار
کوزیدن پیش روان اولدی و اندن ابرلد قد نصکره ایدر
مولانا حضرت نریه اول کسینه نک حال معلوم ایدر کیمی دیو صور
اکله که سها مولانا حضرت نریه مقصودی کند ولرک ذیل زمت
و کشف حجابیلر زده انک کبی شغل ایدر مشغول کسینه لرو ارایر کیمی
زده بلدرمک امیش مولانا سعد الدین کاشغری حضرت نریه
ولد بزرگوار ایدی خواجه کلان حضرت نریه سور لر دیکه اولد حضرت نریه
امر لیکه کاکا ذول طالب العلمک کجک ایتوردم اوج درت
کوندره بر افطار ایدر می والین طعانه صوندوغی زمانده هر چه
صوندو دیکه کویا املا اولندر خواجه قطب الدین حصار که
اول عصرک منعم لرندن بو طایفه نک کمال اخلاصده و طریقت
ایدی اول طالب العلمک حاله واقفا ولوب بر غلام تغیب ایدر
که سر کون خواجه نک طحماندن انچون مدرسیه بر کاطیف
لذینه و بر سیده انکی ایله اولکی کون که غلام طحمانی ایتیش فلان
پاننده اوتوروب اول طحمانی بالتمام اکا ایدر شش غلام بو سن
کاسه لی اوده ایتو خواجه یه دیش که اول طحمانک طحمانک عجب
رغبتک ایدی و نزه و هائی خیر ایلدی خواجه بو مفاددن خوش
دل و شش و اول غلام ایسه سر کون بر کاسه طحمانی ایتو اول
طالب العلمک امر لیکه کند و سیوب بو معنای اخفا ایدر امیش
بر میل مقدار سزا ندر نصکره خواجه قصه یه واقفا ولوب غلام

دو کوب برق مدرسه به طعام کوندر ممش مولانا محمد
حضرت مری سوری را دی که بر کون فقیرک والدی مولانا حضرت
حضورنده او نور را سن خدمت شریفانده طور دوم نگاه
با هم بجا خطا با دید یکر که محمد سلطان مصطفی کور مولانا حضرت
با نامه دید یکر که ای فلان بوسن بلدگت محمد دکلدر اندر نضکره
بر حقا نقل ایده سوری دی که خواجه بهما الدین نقشبند حضرت نیک
خدمت اولش امین خواجه حضرت مری یکدیرویشی انزه خدمتکار تعیین
ایشان خواجه حضرت نیک والدی اول درویشله در شنگ
و بد خویک بر این حضرت خواجه بو حاله واقف اولدی مری
با بار نیک فراشده کلوب سوری مری که ای بدر بود و نیک که نزد
رضای حق ایچون کدر لر و طالب حقه حرمت و خدمت ایلمک بزد
واجب لازم ایچون انزه ترش روی و تلخ گوئیک بلرسن خواجه
حضرت نیک بدر لر جواب رب نیکه ای بهما الدین بن سنک باک
ایکس سن بجا نصیحت می بدر سن خواجه حضرت مری درخی سوری که
بنی سن سکا نصیحت ایدر دم که چه که صورتده سر بنج با بام سر اما مینده
ترکت بن با با کوزم سر صورتده بجا تربیت ایلمش سر سن مینده
سره تربیت ایده نورم خواجه حضرت نیک والدی خواجه حضرت نیک
بوسوز اسنید بک خاموش اولوب اول در شنگ ترکت ایلمش
چونکه مولانا حضرت مری بوسوز سوری دی و والدی غایت شاز
اولوب برق کجا خدمت امر ایلمدی مری بجا تقیلم کور ایلمدی
سر نقدی که سن نواضع و نیاز مندک ایلمدی انرا کاناظر اولوب

رعایت و حرمت داد برن او نور را دی تا بر مرتبه به اللند مری که
بولد کبدر کن ایان فلین بدن ایلمدی او فرادرو سنی او کور کج
بوری را دی اگر حکیم ابا ایلمدی او نقد را برام و مبالغه ایلمدی
عاجز اولور دم مخالفه مجال فالمدی و بنه مولانا حضرت مری سوری
دی که عزیز مری مولانا سعد الدین کاشغری قدس سره حضرت نیک صحن
بر کون سنبله خلوتیه دن شیخ مظفر کرکنی در بر عزیز مری ایلمدی
مولانا حضرت مری عبادته کلد مری بر خطه دن صکره مذکور شیخ دیلم
اگر اجازت بیور بیور سه کند و طریقه مری او زره بر قیام ذکر ایلمدی
مولانا حضرت مری سوری دی که غایت مناسبه اندن صکره
شیخ مذکور کند و مریدیه جبرایله بر مقدار ذکر ایلمدی بنده
ساکت و مراقب اولدی بر اندر نضکره شیخ با شین یوفار قالدی
مولانا حضرت مری مری صور دیلم که سر سبده می امینش سر مولانا
حضرت مری سوری دیلم که بلی شیخ و بدیکه نوب سنک اخای حازدی
ایکین نجف که مدت عمر کرده سیما ذکر اظهار ایتمه سر مولانا حضرت مری
سوری دیلم که والدی وفات اندر کده ایلمدی زره بر شیخ نبت نام
قالدی ای خود و شغله مری با بد نوب طرف طرف کردی
بولد و عتبه کوشی و اظهار سباده ایلمدی حجام ایلمدی وارثان
شیخه می بر دیوار قوعنه صوقوب او زره می با بجن ایلمدی صورم و عتبه
ایلمدی که سر کله بدن صوره انرا اخفا ایلمدی مدت عمر مری
صورم و واقع اولدی بندجی کسبه دیلم ممش ایلمدی بکون
سر صورم و ذکر اخفا ایلمدی واقع نه ایسه و مری اندر نضکره شیخ دن صورم

لین

سخن بود که آن رخ و بین جوانان
و عوارج و اعضا و در این حالت از آن
بکمال نظر و در این حال با ناسیب
بر او و بقیه محل و بعد از آنکه
زنده گشتن از زنده بود و در وقت
بدر آنکه نظم فایده داشت
که بازه از این جنبه بود و باز در آن
توان غنچه خود را که
عطا کم و در این بر اسم خالق
بصیرت کوزینه کوزنده
خبر دار اول بود و فاضل
کنایت بل بود و در
حقیقت بوزنیک بود و در
کنند اول بود و آنک
فرمان آن زنده جوارح در این
اولین کاه و لور که نغز
باعث اول اول اجده که در
نام الخلقه فلان او نشد در
بعض عوارض که در آن
بود با غده به ضرر و در
شیخ نظر کن صمیمی
صمیم با غنی به این
روشن و جلیل و بلند و والا
صد و صد و صد و صد و صد

بزم سببا و نمودن سوال آنک و جوی ابدی شیخ دید که گو
شوی که من پاره ایلام که حضرت رسالت صلوات الله علیها وسلم
کامراد لایق و بیور و دیگر که بزم او فلان سعد الدین کند و مریدان
ایک کس بی بزه از شدت مرتبه ولایت و اصل فکرت در مولانا
حضرت بزرگوار دیگر بزم شیخ کن قولا غنچه بر مقدار نوبت
اول حضرت او تو را یکی که بود مثل ایدر شیخ یکی که کلید
مولانا حضرت بزرگوار است سنک دید که در دیوب اول هر یک
زکا و فطنته و حضور عدم غفله تحسین ایلدیر اند نصکره بوزیر
حق سبحان و دعا حضرت نیک عیالیه اصحاب نمودن او تو را یکی که در
ولایت ایدر مثل در مولانا غم و روحی حضرت بزرگوار دید که اول
مجلسه که مولانا حضرت بزرگوار بوسوز بوزیر ایدر خاطر بود که یک
اول او تو را یکی که ده داخل می بود که در مولانا حضرت
بزم خالده و واقف اولو بنیم جانجه نظر ایدر بزم ایدر لکن فای
کتور ب داخل سن یا خود و کل سن دید که مولانا محمد
حضرت نیک شیخ عبد البکر عینی حضرت بزرگوار کیفیت ملاقاتی و در
کران بهار زنده کوشواره کوشش جان ایدر کلری لالی سمو
ساینده در اول زمانده که مولانا محمد علی به الرحم حضرت
ایکده مکرده ده مجاور ایدر شیخ عبد البکر حضرت
ملازمت ایدر لرا عیش حکایت ایدر زنده که
شیخ عبد البکر حضرت بزرگوار فایت عالی مشرب زنده که
ایدی کند و عصر زنده قبله مشایخ حرم و بشوای طالبان کافه اهل

سخن بود که آن رخ و بین جوانان
و عوارج و اعضا و در این حالت از آن
بکمال نظر و در این حال با ناسیب
بر او و بقیه محل و بعد از آنکه
زنده گشتن از زنده بود و در وقت
بدر آنکه نظم فایده داشت
که بازه از این جنبه بود و باز در آن
توان غنچه خود را که
عطا کم و در این بر اسم خالق
بصیرت کوزینه کوزنده
خبر دار اول بود و فاضل
کنایت بل بود و در
حقیقت بوزنیک بود و در
کنند اول بود و آنک
فرمان آن زنده جوارح در این
اولین کاه و لور که نغز
باعث اول اول اجده که در
نام الخلقه فلان او نشد در
بعض عوارض که در آن
بود با غده به ضرر و در
شیخ نظر کن صمیمی
صمیم با غنی به این
روشن و جلیل و بلند و والا
صد و صد و صد و صد و صد

اهل عالم ایدر اول و بار کثیر الا نوار کن محمد و صاحب اختیار
استماع اولند که شیخ حضرت بزرگوار بیدن که به کله کلزده بر کل
اصلا طعم باشد و صوابه مثل و طواف حردن بر لخطه عالی
اولا مثل و بتون اول سنده و فتود و نهند دن غیر
او تو را مثل و بوزیر لردیکه اول کرده که شیخ حضرت بزرگوار
مجلسه ایدر شدم اول مجلده جوق اول لور حاضر ایدر برین صفت
او تو را دم بر لخطه و نصکره با شکرین یوقار بر فالدر بزم
نظر ایلدیوب صورت دیگر که من تو یعنی بو کیدر اول مجلده
بندون بعضی دیگر که سلسله نقش بندیه دن که در
حضرت بزرگوار دیگر که بلیج بلیج مسم المخلصون هم الصدقون
بلیج کوزل کوزل بونر مختصر در بونر صد بقر در خصوص صالح
خلقت تعریفیده فایت بخیل ایدر بزم نه زمانه که جنید و شکران
بر سنه نقل ایدر دی که مشرب شریفی موافق اول ایدر
ایدیکه فلان سرد و عیش در با خود فلان بار و سوشد
ایدر لردیکه بر کون شیخ حضرت بزرگوار دیگر که نیم بر با نام
که صوا و زنده بوزیر دی و مواده او جاردی لکن بوزیر
شتم اتمشیدر و نه بر کون بر مجلده که علما و عرفا و فقرا دن
جوق که حاضر ایدر شیخ حضرت بزرگوار بوزیر بوزیر
حق نغز غنیه عالم دکدر اکثر مجلده اولنر بوسوز دن
مضطرب اولوب و سنک اولدیر نظر نص شریفیه مخالف
جندن شیخ حضرت بزرگوار بوزیر که بوسوز بعضی سنک حصد

سخن بود که آن رخ و بین جوانان
و عوارج و اعضا و در این حالت از آن
بکمال نظر و در این حال با ناسیب
بر او و بقیه محل و بعد از آنکه
زنده گشتن از زنده بود و در وقت
بدر آنکه نظم فایده داشت
که بازه از این جنبه بود و باز در آن
توان غنچه خود را که
عطا کم و در این بر اسم خالق
بصیرت کوزینه کوزنده
خبر دار اول بود و فاضل
کنایت بل بود و در
حقیقت بوزنیک بود و در
کنند اول بود و آنک
فرمان آن زنده جوارح در این
اولین کاه و لور که نغز
باعث اول اول اجده که در
نام الخلقه فلان او نشد در
بعض عوارض که در آن
بود با غده به ضرر و در
شیخ نظر کن صمیمی
صمیم با غنی به این
روشن و جلیل و بلند و والا
صد و صد و صد و صد و صد

سخن بود که آن رخ و بین جوانان
و عوارج و اعضا و در این حالت از آن
بکمال نظر و در این حال با ناسیب
بر او و بقیه محل و بعد از آنکه
زنده گشتن از زنده بود و در وقت
بدر آنکه نظم فایده داشت
که بازه از این جنبه بود و باز در آن
توان غنچه خود را که
عطا کم و در این بر اسم خالق
بصیرت کوزینه کوزنده
خبر دار اول بود و فاضل
کنایت بل بود و در
حقیقت بوزنیک بود و در
کنند اول بود و آنک
فرمان آن زنده جوارح در این
اولین کاه و لور که نغز
باعث اول اول اجده که در
نام الخلقه فلان او نشد در
بعض عوارض که در آن
بود با غده به ضرر و در
شیخ نظر کن صمیمی
صمیم با غنی به این
روشن و جلیل و بلند و والا
صد و صد و صد و صد و صد

صفا دی کند و قصد نه تنزل ایدب سوره دیگر که حق تعالی
جمله آنها و نذر که کز لونسنه بود که غیب و یک قابل اوله
غیب دید و کم معدوم ایبه معدونه علم متعلق اولم لافرم زمان
عظیمه که عالم الغیب واقع اولم شدر زه نسبت در حق تعالی کوه
دکدر حساب رشحات علیه الرحمه ایدر که بر اخر کونده تنهاده
مولانا محمد روحی حضرت مریزن صوردم که کینه سوره شش ایدر کوز
شیخ اول توجیه ده کند و قصد ن تنزل ایدر تنزل اولم
تقدیر چه مراد لر نه ایدر سوره دیگر که ذات بخت و موت
صرف مرتبه سنده جمیع نسبت اضافی ساقط در مرتبه ده
نسبت علیا و لمبه اول مرتبه ده عالم بالغیب بنیز و سوره دیگر که
حضرت مریز سبج حیوان اتن مزلادی و مطلقا طویدون برین سوره
و در ایدر کوز کافنی عجب کوز خلقک بو وضعی که بر نشسته سنگ
کوز لر اوله و اوله نظر ایله نه انک بو فارینه بو جن حکم اوله
داتنی انش جورب بر صاحب رشحات علیه الرحمه ایدر که
مولانا محمد روحی حضرت مریزنک شیمندن نقل ایله کلام کوز
بو اکلندر که شیخ اول زمانده ابدال مقابله مستحق ایدر لر
هیچ حیوان اینجه سوب و اولدر سوب و حیوان اتن سیمه کن طبقه اوله
مخصوصه اول اجله مکه اشیا به حقیقتک سر بایشاید
اول مفاده فالیدر و سوره لر دیگر شیخ حضرت مریز صاحب الد ایدر
بر طغر جفیر و ایدر که انجده بر مقدار سوبق لر و بر افاج
خاطر و ایدر که افکار زمان اوله و عی کمی اول کاسه بی طغر جفیر

حقیر و ب انچه بر مقدار زمزم صوبی دو کرادی و اوج بر
اول خلیطه دن بر مقدار جگ سوبن حقیر لادی و اول صوبه
تار شدر ب اجر لدر کله جگ کجه به دکی سوب یکجه جگر
سما بویدر و نه مولانا محمد روحی حضرت مریز سوره لر دیگر که
شیخ حضرت مریزنک ملاز سندن ابر بلوب مصره کله کیده
مصرک مشایخ عطا سندن بعضیسی افقه سنده کورنک ایدر
اولیا دن بری اعمی اولوب بعده قطب مان و عوث زور
اوله و ابکی سل مرتبه خونبند بر و ارا اولد قد نضکره در انجا
در حال ایله اول افشا در مصره کله کیده شیخ عبد البکر حضرت مریزنک
ایکی کوز لر سبج کوز لر اولدر ان نضکره ایکی سل قید جانده
اولوب مکه مکرمه ده اخونه انتقال ایدر قریب بار کوز لر
مشهور در زوار زبارت ایدب زبارت مریز اولور
من نو ایدر الفاسه المسموعه نو ایدر مزبوره اولون بر
ضمند و مذکور در **رسم** سوره لر دیگره خواجه
محمد باقر ساقدس سده نقاشه مجلس شریف نینه اول
اولنردن حافظ کاشغر علیه الرحمه دن استند مکه رود
ایدر لر دیگره مبادی حوالده بر کون خواجه حضرت مریزنک حضور
اولوز روم خواجه حضرت مریزنک کوش انش لیدر و سکو کوز لر
تمام مرتبه ممتد اولدی اخر دیدم که ای خواجه بر سوز سوز
اندن فائده حاصل فلوب بر حصه الاوز سوره دیگر که
مرکه که بزم سکو مریز دن حصه المیه سوز مریز دن حصه المیه

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 الذين هم خاتم النبيين
 وأممهم وآلهم
 إلى يوم الدين
 أما بعد
 فبسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 الذين هم خاتم النبيين
 وأممهم وآلهم
 إلى يوم الدين

رشته ۲ به حافظ مذکور درون لفظ اولی که در
 حافظ و پیش که خواجہ حضرت بر کون بومنی او قود
 بر صفت که میسر سوذ بکن جہد کہ خویش را بر کوی ان کار
 کشی **رشته ۳** بر نجه قابل این جہد اید با رجایه کندوی
 ار کوره کور و ار یوری کوی یاره و کشی لفظی فتح کلام
 او قود بر بعدہ مصراع ثانی و تکرار الجویب دفعہ ثانیہ در
 لفظی ضم کلام او قود **رشته ۴** بپور بر لردیکه رکون خواجہ کور
 قدس سرہ اید بر کہ طایب طوفان کبی اولی کر کرد کہ بر کرد پرواز
 ایلیہ اگر ایلیہ بر شکار کبر دپہ خوش والا توقف ایلیہ بر
 طوفان کبی اولی لکن پرواز دخی ایلیہ بلکه بر استخوان
 بارہ سنہ قناعت ایلیہ **رشته ۵** بپور بر لردیکه حلق غایت
 اہمال و کسندن در لردیکه بارین بر این ایلیہ لم فکر
 بو کون دو نیمہ کونک بارین در کون نہ این شلہ کیک
 بارین نہ اینیلہ صبار شجاعت علیہ الرحمہ اید کہ بو کلامک مضمونہ
 بو قطعہ نظم اولی **قطعه** مکن در کار باز نہ ہمار تا خبر
 کہ در ناخبر افہست جانوز بفرود افکنی امروز کارت
 ز کند مہای طبع حیلت لوز فاس امروز کیر از کار خودا
 کہ مست امروز تو فردای دی **رشته ۶** صفیق کار کردہ ز نہار لہ
 تا خبر کہ دار ناخبرہ آفات بسیار بو کون کار کی منہ دایت
 صالمہ طبیعت حیلہ ایلم سا کہ نہ ہمار بو کون کار فردای قیامت
 بو کون فردا سبزدی روز کن ای بار **رشته ۷** بپور بر لردیکه غز

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 الذين هم خاتم النبيين
 وأممهم وآلهم
 إلى يوم الدين
 أما بعد
 فبسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 الذين هم خاتم النبيين
 وأممهم وآلهم
 إلى يوم الدين

غزیر مولانا حضرت بر لردیکه سہ قندہ خاطر م طول اول
 حصارہ کدم اندہ دخی ملائم زامل اولادی زیرا اول سفر
 کندہ بنت اخرو بر بو لیز دم بر کون بولیدہ کیدر کن **رشته ۱**
 انتم بومنی او قود **رشته ۲** با عاشقان نشین و سہمہ غشی لکن
 بالکذبت عاشق و بر کز متوفین **رشته ۳** عاشق علیہ بار اولیانت عشق
 احتیبار بر کیکہ عاشق اولیہ ولہ الکلمہ باز **رشته ۴** اند نشکر
 اول شخص بدیکہ ای جوان بومنی با و کدہ طوت و بو کلامک مضمونہ
 عمل ایلیہ کہ بہودہ سفر امتش اولیہ سن بندگی اچکندہ بوسخ
 کانی غنیمت حاصل قدم دیوب ذکر اولیانت بیتی خاطر نشان
 و و ندیم بپور بر لردیکه بر کیکہ بو بندیکہ عامل اولیہ بر سعادتہ ایر
 کہ ایرق شفاوت اکا بول بولیم **رشته ۵** بپور بر لردیکه مولانا
 محی در رطف باشندہ بر بر دا عطر بر کون بر فر مولانا
 سعد الدین کا شتر حضرت نہ کلوب جوق نضر و نیار ایلیہ
 تمت ملک کہ حق دعا بکا کند و جانہ توجہ راست روز قلم
 سن اول مجلسہ کو کلدن اکا اعتراض ایلم کہ طغ باشندہ
 بر بر صوفی اولیہ بو مرتبہ و نصکره نضر ایدب توجہ راست طلب
 شدگی بر اولدم کا معلوم اولدیکہ حق اول پیر اندہ عشق
 توجہ راست تحصیلہ عمر خرج اولنم کر کائیش زیرا توجہ راست
 اولد کہ سالک تہلہ سی ذات بخت اولہ آسم و صفاتہ
 توجہ زندن نور نش اولیہ بو ایہ غایت صنعت مشکدر **رشته ۶**
 اخر عمر لردیکه بپور بر لردیکه او تون بیلدر کہ عقلنہ قدر فال شدہ

بیکہ

کند و می بر آن غافل ابدین و رسم قادر و کلمه اندر نیکو خرد
 غزلندن بومی او قودیلر **بیت** بجان نو که فرا گوشش می نشیند
 اگر چه معنی کنون نمی شود چکنیم **ترجمه** سنی او نونمغه قادر و کل کول
 ازل ایدر دم ایسه شمدر نیلیم ایدر دم **ترجمه** بر کون خلوتی در
 ایچن نه دیک ایروکنی ظاهرا خلقده اولوب باطنده حقیقه و
 معناسنی تحقیق ایلدیر اندر نیکو بومی او قودیلر **بیت**
 قصاب ده اگر چه مارا بکشت زار هم بچریم درده و هم در فشاریم
ترجمه قصاب کوی اگر چه کم اولد زهر بر زار هم ادکلار و هم ایدر
 جانم نثار **ترجمه** ۹ بوی زر در دیکه نیم منکم طوفوشی کبی در کوی
 در با یوز بنده طرز را کرا ستر سه طالار اگر استر سه در با او سینه
 یوزر و بوکلام ایدر مقام جمع ایچ ایلد معنی اولد فلر نی بیان
 که اول مقام جن ایدر خلقی مشا بهره در معانی **ترجمه** سخن که بنده کند
 فانی و حق که بانی اولوب صفات سبحانیه ایدر موصوف و سخانی
 نامی ایدر موجود و مستحق اولد و بسیج مراتب وجود و طانی
 و جسمانی ده متصرف اولد و او ایما بخلیات جلالتیه و جمالیه ایدر
 ذواتا و صفتا متحلی اولد و حق مراتب خلقده و خلقی مراتب
 حقیقه بر سر بر نه حجاب اولن سوزین مشا بهره ایدر شول جمله که
 خلق مراتبده حقیقت کمال مشا بهره ایدر و حق مراتبده خلقت
 یوقلخن کوره قولن جهنندن اول که دن عابض و مطیع قول اولد
 و صفات صفاتی ایدر مستحق و اخلاق سبحانیه ایدر متحلی
 اولد و غیر جهنندن اندن اولو و اندن قدر نیکو بولنم همیشه

همیشه بوتجلی صاحبک نظری کند ذک عبده و خلقیت
 و فقر ذاتی سنده و حق سبحانه و تعالیک الوهیت و حقیقه
 و عتباتی سنده اولور و ایما ظاهرا شرعیت ایلد راسته و طاهر
 طریقت و حقیقت ایلد بر راسته اولوب **فایده** **ترجمه** مفاصده کمال
 اولور مکر شول زمانده که سابقان الهی الذن شراب ظهور و تجلی
 نوش ایدر اول کیفیت غلبه سیده کند و بی و ما سوایی فراموش
 ایلد اول زمانده بی اختیار انک حقیقتدن بوزر یا دکلور
بیت که همه اوست سرجه است یقین جان و جانان دلیر
 دل و دین بودنی شول زمانده اولور که سالک است حبت
 خلقی جمعیت ر بوبتیده فانی دستلاش اولوب یقینت
 کانه موجوداتی بکرا حدیده مستغرق و مستملک کوره نیم
 شیخ حسین منصور دن بوخلیده ندای انا ایچن و سید
 الطایفه جنید بغدادیدن **ترجمه** نی جیتی سوی است سلطان
 العارفین ابوزید بسطامیدن قدس است نفا سراریم
 سبحانی فاعظم شانی ظاهر اولمشدر بونلر بو حالده
 ملوب العقل و مجذوب الاله در بهندی بهم ولا یقینتیم
 زیرا بونلرک زبان و صورت نکر حضرت موسی علی نبینا
 و علیه السلام قصه سنده واقع اولان شجره و صورت نایب
 کمی در بوارد القده حسین و جنید و با زید بو قدر ظلمت
 ممکناتک بقاسمی شمس حقیقتک اشراقته و کدر قیل جانان
ترجمه **الباطل ان الباطل کان زمو قایت ای برادر**

بویزه سوز جو قدر ولی . عارف کوناه اولور بویزه
بالتب و ساز خود و کربنمی همچونی من گفتنبا کفتمی انتمی
رشته ۱ بورد و بلر که رکون شیخ محی الدین ابن العربی قدس سر
حضرت مری بورد شد در که بعضی اولیا به چون ریاضتند کس
عالمک ظهور سستی کشف اولور بن دو و کبچه حق تعالی
حضرت نردن بو معنائک ظهورنی د بیدم بجا بر سینه ظاهر
که قوت بشر نیمانی کتور که طاق کتوره میوب از قالدی که
وجود عنصریم با ایدارا و میوب روح مدعدن مفارقت اول
فی الحال حی نگاید نضج و زار سر ایدیه مشاجات ایدم که اول
معنای بدن نهان ایدوب وجود عنصر غیر متلاشی اولمقدن
قورتلدر س نوز اول کیفیتک اثر با قیدر و بو کون که گفت
گویم بکانت **کلمینی یا حمرا** معاننده در صاحب شجاعت
علیه الرحمه ایدر که فی الواقع اول کون مولانا شمس الدین روحی
حضرت مری خلاف مهور و چون مصداق **رشته ۱** بر کون بورد
اگر بی کند و حاله قوسلم کز اعظم اجزدم بنیم سوز سوز بیدیم
ضرورت حبلیه در اندر نضکره بو ایکن میی او قود **رشته ۱**
عاشقانه راجه روی با تو خزانکه لب بدوزند و در تومی نکند
بر در تو مقیم نتوان بود حلقه میزند و میگذرند **رشته ۱**
عاشقک بومدن اولر که بوق ایکن طنبوب رویکه نظر ایدر
طور مخه چون قابو کده قدر بوق و ق باب ایدوب گذراند
من حورق عاداته قدس الله تعالی فریه روضه بعضی

بعضی عزیز که مولانا حضرت مری نه خدمت سابقه لر و احکام
تا مری واریدی حکایت ایدیدر که مولانا حضرت نرنیک اول
بر غایت غلیظ الطبع دوه جیلر واریدر که دوه لرین
کوزه دردی مولانا حضرت مری اول زمانده اول خلاص اولر
مولانا حضرت مری صباوت مقتضای سنجه ساربان حاضر دکل کن
بر دوه به سوار اولوب دوه بی مر جانیه سکر مری اول انشاده
دوه جی جفته کلوب مولانا بی دوه نیمش هر طرفه سکر در او س
بمختور اولوب سو کلمه با شلیوب دوه بی عشقه جو کردوب
مولانا حضرت مری دوه نک اوز نردن زینه شویله نیمش که بعضی
اعضای بر دلمش مولانا حضرت مری روحی اعلا بوق اولر
والده عزیزه لر بوجالنه واقف اولبحق دوه جی به سو کوب
عقاب ایشرا حشام اولدقده مولانا حضرت مری اولر
واضطر ابه خوابه وار ب ساربان دخی عادت مهور دمی
دوه لر یا ننده با بوت اویوش کچه دن بر مقدار کج کدن
مولانا حضرت نرنیک بندیکن دوه با ترو عی بر دن فالقوب
اوز زینه کلوب ساربان سینه سی السنه الوب جنبکه با شلمش
ساربان بیدار اولوب شویله فر با د ایشک اول اطرافده اولر
حلقه اویانوب و وحشک اوز زینه سکر و شمش ساربان بوجالنه
کوریجک دوه بی فالدر ب ساربان خلاص ایچکون دکنک انله
دوه نیمش هر تقدیر باشنه صورتنه دو کدیله خلاصه جاره
نجه دکنک باره لشرد و دکنک اید صالی در میوب ساربان

کوریجک

رشته ۱

اول قدر انجمنش که خاکه برابر ایدب اند نضکره فاشش مولانا
 حضرت مرنیک والدینی و اقربا و اجناسی بوجالی مشا بهر انجمن
 حسن اعتقاد لری و تمام درجه ده توجه لری زیاده اولش
 رشحات علیه الرحمه روایت ایدر که بر جوان بنا و ایدری
 کمال ایتنا یله موصوف و فرط قابلیت ایدر معروف نامی کن
 انواع فنون و موایله شرب حمزه مستلا ایدری و سلطان حسین
 مدرس و خانقاهی عمارتده بنا خدمت مشغول ایدری رکن
 خانقاه ایلده مدرس بنیاده اولاد دروازه و ستند بر کبریا
 انشردی و بنامی فریور اول کمر او ستند و تور با فلان
 بابو یا مغه مشغول ایدری و اول کمرن التي مناس اولمغین خلق
 بیاده و سوار اول کمر التذن کجوب کیدر لردی انفا قاول کولانا
 حضرت مری مولانا سعد الدین کاشغری قدس سره فرارندن آت ایلر کول
 یولدری ول کمر التذنه او غرابوب یقین کلده کلمی کبی اول جوان
 مولانا حضرت مرنیک حسن ظنی اولدوغی جسدن ادب رعایت
 ایاقلرین یوقار و جکوب و تقظیم ایلده ایاغ او زرینه قایوب
 جوق بنار و نضوح ایلوب سمت طلب ایش مولانا حضرت
 یو محله اول جوانک بو ادب رعایتی خوش کلوب ایک خانقاه
 توجه ایلد معانظر بوشرا اول نظر کویا بر نیر ایش که طوقندوغی کبی
 جوانی سخا را ایش چونکه مولانا حضرت مری کجوب کتمش اول
 جوانه بر عظیم اضطراب طاری و لیش کبی اختیار الی و ایاغی
 کج و جامور ایلده الوده ایکن کردن اشعه انبوب مولانا حضرت مری

ایک
 سارده

حضرت مرنیک اردینه دو شوب جاموده ک و ایشس چونکه مولانا
 حضرت مری منزله زینه داخل اولمش اول جوان جامعک متعانه
 کبریا الی ایاغین لوبوب سفایه دن جقدوغی کبی مولانا حضرت
 دخی کند و منزله زینه طشره جیشلر و اکاز زیاده التفات اولمش
 اند نضکره مولانا تنها جامده کبریا اول جوان دخی اردن
 کرب سها اول محله اکا تقسیم طریقت ایدر نفی دانانه
 مشغول فلمش اند نضکره اول جوان اسکی باران دن با کلده
 روگردان اولوب جسیح اوقاتی مولانا حضرت مرنیک شرف
 منحصر قلوب زمره مقبلان دن اولمش واسکی مصاحب لری انک
 مرتبه من حمرو برین احوال ایکن اجابله با کلده معانری
 ترک ایدوب نیجه بلردن برو طبعنده مرکوز اولان فنون
 جمله ذاعت بد اتم کینه متجه و مستحب فالشرا اول جوان
 جاتده اولد فجه ایری انمن کبر براد بسرکک مشا
 ایتوب اول توبه و انانبله اوج ییل جاتده اولوب بعدده
 بقایه رحلت ایشرحمه الله صاحب رشحات علیه الرحمه
 ایدر که دانشمند اردن بری که ترک تحصیل بی حاصل ایدر
 مولانا حضرت مرنیک شرف ملاز مرنیکه و امس اولمشدر حاجت
 ایلدیکه بر کون مولانا حضرت مرنیک بر الای اصحابله جامع شرفیده
 اولوب اجانب دن مر بر بر کند و کارینه مشغول ایدر نیر
 انزه موافقه کوز لرم یوموب نفی خواطر ایدرم ناگاه یونان
 خاطر دن کجده بکه مسومعز اولمشدر که بوسلسله اولولار شرف

ماز مرنیک

نگار و جسم گاه که بر کعبه مشوقه اولوب انک باطنده
تصرف ایلر ایش مولانا حضرت نردن مسج بومقوله نشسته
انمدک انزده فوت و تصرف اولما بختی دکدر لاجرم قصود
استد او بنزده در که قبول تصرفه قابل دکور دیدم بوقادر
اولقدر مکر اولدی که بنی نسل باطنی دن ایقوددی ناگاه
کورد مک کوکلم دتره یوب عظیم حرکت کلدی و باطنده کلم
بدا اولدی باشم یوقار و قالدرب کورد مک مولانا حضرت
بکا دیکت یک باقر و انکر خلاف محمود اول وجهه باشلر
مشاهده سنده عالم متغیر اولوب و باطنده اولان صفت
ار توب بنده بر عجب کیفیت ظهور ایندیکه بی اختیار
اورب بخود بقدم بر مدت لایعقل قالدیم بز زمانه لشکر
باشم کلد مولانا حضرت نردنی اصحابه مرا فته ده کورد دم و کلد
باطننه بر اوز که کیفیت تولدم که هیچ انجلین حالت
کورش دکل ایدم و اون کون مقدار انک اثرنی کند
ایدم و ایما انک ذوقیه تلذذ ایدم صاحب شحات عیالهم
ایدر که بسادی خالده مرکون بر تکک جامع کسیرنده مولانا
حضرت نرنیک ملازمت و ارردم بر کون اردارنده نماز فلکن
کورد مولانا حضرت نمازده قیامده طور رکن اغولقرین صاع
ایاقرینه درب صول ایاققرین دکلد بر خاطر مکدی که
آداب قیامتندر که مصی ایکی اباغی اوزرنده برابر طور
صاعده وصوله سبل اطمینه لکر که ایما انک حتی اولوب برابر طور

طور منته قابت اولمه مولانا حضرت نرنیک ایاققرینه اظلم
اثر فارضه بوقدر بوقدرجه ملاعذر آداب صلوتدن برادب
ترک انک بختی راست کلور و یوقاطره بکه غلبه ایلدر خویله نماز
فارغ اولوب سکوت اوزره بر لحظه اوتور دیر مولانا حضرت
بوقیره خطا با سوردیلر که صبا و تم زمانده بر کون والدم
شیخ بهاالدین عمر حضرت نرنیک زیارتنه ایلد بر شیخ حضرت
اول زمانده زیارتگاهده ساکن ایلر اتفاقا قیش فصلی ایلر
وسوانکت صوفلندن جمله صولر طوکشید نردنی بر بار کیه ندر
ایاقریمی و درتمش بر شهر دن طشره جقد و غیر کبی صول باغم
اجلدی بن ایسه غایت حجابدن ایامم ایلدر اوزرنیک دیدم
دا اولقدر قدرتم دخی بوغیدر که ایامم اوزرنیکم و غایت
صوق بل دخی اسرای زیارتگاهده وارنجه ایامم بر مرنه صون
الدی که عملدن قالدی و بر درجه ده طوکدی که اندن اندر دکور
صکره بز زمان کلدی بعده اباغده از اجن حسن حرکت کوجله
بدا اولدی اول زماندن بر اول اباغنه ضعف کلد نماز
انک اوزرنده طور منته قادر دکلم وینه صاحب رشحات
علیه الرحمه ایدر که بوقدر کجه دوستده کورد دم که بر اینه
جامع کسیر صحنه طور مشیدم ناگاه مولانا حضرت نردن
ظاهر اولدیلر فقیر استقبال ایلد و کلرینه وارد دم کورد
سارک کوز نرنیک ایکی بله قیامتش اویا نرفده مولانا حضرت
بود جله کورد و کدن غایت متالم و بحضور اولدم صاب کلد

شرف بفرستد و مردم عجايب و واقعه بي حضور شرف بفرستد بجهت
 ايد بن دعوض اولد قده ايا نوجهله بغير ابرار اولد و بفرستد
 اضطرار به دو شدم بالاخره كو كهدن بوني مقرر ايلدم كه سچ طينيب
 و منوجه اولوزم شايد كه مولانا حضرت نيز بر سر سوز سويلد به كه شكلم اولد
 و بوقت اوزره خيلي زمان صحبت سكوت اوزره كيدر لگن بود
 خاطر مدن محو اولدي مدت مديد انتظار دن صكره مولانا
 حضرت نيز سوزه باشليوب و يوزارين فصره دو ندر ب بوزر
 انسانك ايكي كوزي وار در برسي عالم ملكه ناظر در و برسي عالم
 ناظر در اگر بر كه واقعه ده بر شخصك صانع كوزوني نابيا و صول
 كوزوني روشن كور به بغيري اولدر كه انك توجه و نظر علم
 و كدر عالم ملكه در بو اهل حجاب و عوام مرتبه سيدر و اگر كوز
 صول كوزي نابيا و صانع كوزر روشن در بونك بغير اولدر
 انك توجه و نظري عالم ملكه و كدر عالم ملكه در و بوزر
 كنف حالي و خواص مرتبه سيدر و اگر بو طابفة دن بر شنگ
 ايكي كوزني بله نابيا كور سه واقعه نك بغيري اولدر كه
 انك نظر و توجهي ملكه و ملكه دن قانعوب حقيقتي كوزون
 عالم ناسوت بالههم پوشيده و نهان اولمشدر و ايا عالم
 و لاموت ناظر در بو اخص خواص حالي در انهي كلامه خفي بوزر
 صوفيه قدس سانه نكا ادر اجم اصطلاحده عالم ملكه
 اكا عالم خلق دني در لر مرتبه شهادت دن جبارت در يعني عالم
 اجسام و جسماني ندر و بونك صدر دايه فلک الافلاك مجنون

ملكوته

مخدندن مركزه خاكه وار نجه در و بوزر عالم در كه بونك وجود
 مدت ماده به موقوفدر و عالم ملكوت كه اكا عالم امر دني در
 بو عالم عالم ادر اعدن روحانيت ملائكه دن عبادت در بوزر
 بر عالم در كه بونك وجودي مدت و ماده به موقوف و كهدر
 سبب سر و اسطه سز حق تعالينك امر به موجود اولمشدر
 كمال الدين عبدالرزاق كاشي كند و اصطلاحاتده ذكر انمشدر كه
 انك چون عالم امر ديزر كه مجر دابر كن ايله موجود اولمشدر و قطب
 شيخ محمد بن اسلم العري قدس سانه نكا اسراره بوزر شدر در كه
 بو عالمه عالم امر انك چون در در كه بو عالمه نهي بو قدر جمله
 زرا بو عالمك ايلي كه ملائكه در را استعداد اري بو و صلا
 در كه سماي مخالفت اندره بولنر تا كه اكا نهي مترت اولن
 قابل اولد و عالم جبر و عالم اسما و صفات الهي دن عبادت
 و عالم لاموت اسما و صفات اعتبار نسر ذات بخندن عبادت
 و عالم ناسوت عالم اجسام و جسماني ندر جبارت و لاموت
 ناسوت لفظي كه بري بر نيك مقابلدر اصطلاحات نضار اولدر
 كاشي طابفة صوفيه بو عبادت نري عيب و شهادت اطلاق ايدر
 واقعه نكا علم **ذكر كيفيت انتقال حضرت مولانا از دار**
بنزلكاه بقا و فائز سنه طغوز يوز درت رمضانك اون
 التخي كوني سبت كونده قوشلق زماننده واقعه اولمشدر
 رنحات عليه الرحمه ايدر كه مولانا حضرت نيز سال مذكور ك شهاب
 و ايلنده بو فقير مولانا كاشي سعد الدين حضرت نيز بونك

مدونة التحقيق مولانا جمال الدين كاشي
 بوزر شدر در كه ناسوت اصطلاحاتده
 شيخ ابو يحيى ندر فلك نيز در
 انك عبادت نري عيب و شهادت اطلاق ايدر
 ادر دن شهادت بولدر ادر
 نكا علم سببه

اول غلری خواجه کلان حضرت زینب کو بگو آئیکه سعی بدو اول خاندا
فرا تمبر انکالتفات شریفه لایله صورت پذیرا و لشکر می گذار
استاد م مولانا رضی الدین عبدالغفور ایله مجلس عقد
اول عقد از دواج حضور شریفانده منعقد اولمشید بر لوقه
صکره یکنایه کون مقداری حسنه اولدیلر اندام رضای
شرفک طقوز کچی کونی شبیه کونی ایدی ماه فروردین کونی
جمعه کونک اغنده حضور شریفانده وارددم بوفیقده زیاده التفات
ابو بوردیلر که شمدی سن نرم بیر فر مولانا سعد الدین حضرت زینب
اولاد سلکته منسلک اولدک برق که کمال ابرشده فر من بیدرک
کف حمایتده میدوار اول و کولک خوش طوت که مقصودک صلوات
دیو جوق نوازش و استخوان ایلملر بوانشاده اصحابندن بعضی
صوردیلر که سز دن صکره فقر کوز که توجه ایله بوردیلر که هر کیمیه
احقا و لری زیاده ایسه اکا خدمت اتونلر دیدیلر که نه
سزه توجه اتلر نیجه در بوردیلر که کم دکدر بوجب از نوصکر
دیدیلر که اول کسه لکه متعین در رانلر سان بر حال دن بر حاله
بر حاله بر صفتدن بر صفته نفل ایله بوجب رتین فیتر
بونی فهم اتدک اول کسه لکه ولایت و ارشاد مرتبه سنده سنند
اختره کتد کلری زمانده دخی آن اولیاته لایموتون
بل نیقلون من دارالی دار مقصدا سجه بر حال دن بر حاله و بر
صفتدن بر صفته انتقال ایله بوانتقال و ارتحال انکرت افاده
افاصه شکر انقطاع و انفصالن ایجاب ایلملر بلکه مدد و غایتلرک زیاده

زیاده سنه سبب اولور زرا بولور وجود بشریت لایله سنده
جایز در که گاه گاه عوارض بشریه ضرور نیله بونلرک اقبال
سنده فتور واقع اولالکن شول زمانده که اول مستدین
خلاص بولوب عالم بر زجه قدم باصه لایله بونلرک اقبال
اتم و اکل اولسه کر کدر شکر مولانا جلال الدین رومی حضرت زینب
فرزند ارشد لری سلطان ولد قدس سانه تکا سرتما و فانی
دینلر که نیم روح بدندن مفارقت ایندو کنه عمیمک اید
اولمک که بلج قندن چقا بنجه هیچ ایمن اشلیه فر مولانا
بوسوزی سولید کدر صکره بر سینه مولانا حضرت زینب
مراقبه بی صورتی بوردیلر که مراقبه ده نرم اسلومر خانادار
دستخندرانما حفظی مشکدر شرفی و ایشاته مشغول اولن کر
و حقیقت که اعتقاد ایمن سز حدر اکا اولاشمن کرک و متصل اول حقیقی
کندون طلب ایلمک کرک اندن صکره بوردیلر که سنند
نرم و در قلبهمز اتد در مینه صاحب ر شجیات ایدر که
فیر مولانا حضرت زینب بوسوز لری مولانا عبدالغفور
حضرت زینب عرض ایلمدم بوردیلر که اگر بوسوزی انکرت صحتده
اشتمش اولیدم انده وار ب خدمت ایبر دم و انکرت صحت
نوتنه تا سف ایلمدم مولانا حضرت زینب رمضان شرفک
السنجی کونی جمعه اریته سعی صباح نمازنده پاک طبرخ کتور دستیم
ایلمدم و اشارت ایلمه نماز قلدیلر اول کون اقبال
بیز نیز نفس در ب المنه باشد برفوشلق زمانده وار بجه شورا و اراک

بزنده ابد بر شو بیده هم اولد بکه اول حالتده کند و زنی جلای
 ابد نسبت خواجگانه مشغول فمشکرا بیدی و انفا س کریمه زند
 اتمه کلیمه سی هم اول نوروی اول انا ده خواجگان طریقه بی خیر
 صلی ز یادون بر کسنه کلوب مولانا حضرت نیک بانزیره و نور
 بلند آواز ایلد لاله الا الله دیکه با سندی مولانا حضرت نیک
 اللهم انشأت ایدوب نفی و انشأت انکدن منع ایلدیر مولانا
 عبد الغفور علیه الرحمه حاضر ایدیر الله استدی دیدیر اول اید
 بلند آواز ابد الله استدی دیکه با سندی مولانا حضرت نیک
 مبارک ایدیر ایلد سما بویله دی دیوانه ایدیر یعنی بومقام
 نفی و انشأت معانی دکلدر بلکه انشأت صرف معانی در دیک
 متصل استدی به رک نفس مبارک منقطع اولدیر مبارک حضرت نیک
 اون بیدگی کونی احد کونده جانزه لر نی جابانه ایلدیر شهر
 ونو ایلدیر اولان خاص عام صحرای جید کاسه باله هم خراج اولد
 نمازین قلوب مولانا سعد الدین کاشغر نیک مرقد نور لر عقیده
 و بریل ایکی ای کی کدن صکره بر حالت واقع اولد بکه مولانا حضرت
 اصحابندن بعض کسنه لار ارام ایلدیر جسد مبارک لر نی
 اوراد ان قالدرب کازر کانه بده شیخ الامام خواجه عبداله
 انصاری قدس استدی کاسره حضرت نیک فرارز فایض الانوار
 حواله بیده مولانا حضرت نیک کند و سچون احضار ایلدیر کی
 خطره ده دفن ایلدیر بعض اولور و فائز ی تاریخنده بویله
 و بمشکدر که **قطعه** شیخ روحی که بد با سنی حق زنده

رک

دفن ایلدیر

نیک

زنده عارفان روی زمین کرد پرواز از شمعین فای
 روح پاکش با وج علیین مرشد عصر بود ما بخش
 ز انفا فات دیر کشت سمن **ترجمه** شیخ روحی که اولدیر
 زنده عارفان روی زمین بوش بیدن ایلدیر پرواز
 منزلن قلدی اوج علیین مرشد عصر ایدی کاتار
 مرشد عصر اولدی بینه سمان بوشیده دکلدر که اول کتار
 لور اید کلنجه سلسله نقشیده به غریز لر نیک طبعه سی ذکر نی
 مشتمل اولان مقاله اید بکه تمام اولدی بوندن صکره کرمی و عدله
 مقصد لاله ایلدیر خاتمه که خواجه عبید الله تا شکند حضرت نیک
 عظمی و احوال و اطوار و فضائل و شمائلنی و لطیف و معارف و کرامات
 و حوارق قادی و کیفیت انتقال و ارتحالنی مشتمل ذکر اولد
 کک انشالله تک صاحب رشحات علیه الرحمه ایدیر که خدی بویله
 که بوفیق کبی واسطه خواجه عبید الله تا شکند حضرت نیک
 خلال مجالده استدی کی حکایات و امثال و حقا فقدان
 بر مقداری که ایکنجی مقصوده ذکر اولدیر ککر انک بر مقدار
 امیر عبدالاول و مولانا محمد قاضی حضرت نیک کند و سمو عا
 ایراد ایلدیر کی قبیلد ندر چونکه بوفیق روحی خواجه حضرت نیک
 بی واسطه استماع ایتشدم زوا کور لندی که ایلدیر در لیل
 بومجموعه شریفیه عالی اولد لاجرم اول سمو عا ذکر اولان
 عزیز لک بعینه عا **ترجمه** ایلدیر اولدیر که ان
 بامرکم ان تودوا الامانات الی الیها مقتضای سنی بی شایسته

رام و اولاد او

عمده امانت ذرا دست فلکشن اوله و با توفیق و بیده
 اذنه التحقیق **مفصل اول** خواجه عبید الله ما شکند قدس سره حضرت
 آبا و اجداد و اقربا سنی و تاریخ و لاد تری و ایام صبا و
 واقع اولان احوال کرامت شعار و شمایل و اخلاق و اطوار و
 انارنی و مشایخ زماندن ماوراء النهر و خراسانده اولان
 کور بکچون ابتدا سفر لری بیان ابرو بو مقصد اوج فصیح
 مشتمل در **فصل اول** خواجه حضرت نیک آبا و اجداد و اقربا سنی
 در **فصل دوم** خواجه حضرت نیک تاریخ و لاد تری و احوال
 ایام صبا و و شیخ شمایل سعادت افراری بیانده در **فصل سوم**
 مشایخ و وصول بکچون ابتدا سفر لری بیانده در **فصل اول**
 در ذکر آبا و اجداد و اقربا حضرت خواجه قدس سره
 خفی بویلمه که خواجه حضرت نیک والد و والده لری جانندن
 آبا و اجداد و اقربا نیک اکثر ارباب علم و عرفان و
 ذوق و وجدان اتمل و بو فصلده املک اصحاب خلفا
 احوالی علی وجه الاحال ذکر اول نورانیاته **خواجه محمد**
رحمه الله بونر خواجه حضرت نیک والد ماجد لر نیک جدا علما
 اصلده بعد اودندر بعضی جوارز مرندر دمشق و اعظم
 علمای شافعیه دن شیخ عالم و عامل امام ربانی
 ابو بکر محمد بن اسمعیل فقال شاشی علیه الرحمة اصبحتن
 ایملر و شیخ ابو بکر فقال حضرت نیک مقاماتده مذکور در کتبخ
 ابو بکر حضرت نری سنبن عمرنی اوج قسم اتمش امیش بریل کفار

کفار و غوا به کید لر امیش و بریل حج ایدر لر امیش و بریل کند
 و لایله ندر اقامت ایدوب علم شریف و طریقت افاده سنه
 مشغول اولور لر امیش بر سنه حرین شریفین زاد سما ایملر
 شرفاً و کرامت زبیر تندن دونوب بغداده و اصل اولور
 خواجه محمد نامی که اعجاب بغداد دن امیش شیخ حضرت نیک
 ابریشوب ارادت صادقه ایله مرید لری اولمغین شیخ
 محسنه وطن مالوفنی ترک ایدوب اهل و جمال و احمال و افعال
 شیخه سله ولایت شاشه کلوب آخر حیاته دکت انده ایست
 ایدوب بقیه عمرنی شیخک خدمتده بکچور مشر خواجه
 تا شکندر حضرت نری ابتدا حالده ولایت شاشه
 اولد قلزمده شیخ حضرت نیک روحانی غایت مرمود و
 منقولدر که بر کون اسمعیل انا حضرت نری که اول کتایده خواجه امیر
 قدس سره سلسله سنده ذکر سی سبتن ابتدا شیخ حضرت نیک
 قبری اولکدن بکچرکن انده بعضی کسنده صور مشر که شیخ حضرت
 وفات ایدر لی قاج سل اولمشدر اندر خمی جوق زمان اولمشدر
 دیوبند تاریخ بیان ایملر اسمعیل انا بوز مشر که گاه بوده
 بکاری نمی اید یعنی حورک صمان ابنه بر افر بو مصداق
 ایکن ناکاه موادون بر برکن کاه کلوب اسمعیل انا حضرت نیک
 کوزینه دو شمش مرنه قدر که سعی اتملر جفا رفته مجال اولور
 عاقبت بر مرتبه به وارشن که اول کوز ضایع اولمشدر
شیخ عمر باغتانی رحمه الله تا شکنده طابع انکندن باغستان

از این کتاب در بعضی نسخها کتب
 از این کتاب در بعضی نسخها کتب
 از این کتاب در بعضی نسخها کتب

سخن طغری از قطب نا تا رخ داد خاور
 سلطنتان درم کرد بر لب بینه استندو کار کین کارم
 در آن امام ظاهر عالم قطب المومنین صاحب کشف التعلیق
 کل سربند سید المسلمین صاحب کشف التعلیق
 نزدش و بینه عصر زده فایز خواهم او را
 حضرت زینک بود بقیه نطق صحت که بقیه نطق
 حضرت زینک گذاردن استند کیم که با کیم
 ملک فقه کند و اردن خواص عبده
 آن برین در زینک ظفر خواص عبده
 حضرت زینک خط شریفه یازدین کوردم
 خوابه عبداه حضرت زینک در کما حاجت
 جده اعلا اولوب و مذکور است اولان فایز
 حضرت زینک فرزند سعادتمند در اولان فایز
 طهور حضرت زینک امیر المومنین عین الکاظمین
 حضرت زینک نشین بود جده خرد از کما حاجت
 در آن این فقه که فایز ظهور است در آن
 زینک کوار شیخ عمر بختانی است در آن فایز
 فرزند شیخ حسن بزمه در آن فایز
 محمد بزمه در آن فایز شیخ عثمان فایز
 شیخ خنی در آن فایز شیخ عثمان فایز
 فرزند شیخ علم در آن فایز شیخ عثمان فایز
 عده است بن حکم ابوداؤد است ریضه کما حاجت
 و قدس آن کما اسراریم و فایز کما حاجت
 حضرت زینک بیدر دیگر کما حاجت
 فایز شیخ علم در آن فایز شیخ عثمان فایز
 فایز شیخ علم در آن فایز شیخ عثمان فایز

نام قریب دندر و خواجه عبید الله حضرت زینک جانبدار
 اعلا لاری در شیخ حضرت زینک نسب شریفی اوان التي
 واسطه ابده عبید الله بن عمر الحنفی حضرت زینک ابیر شرفی رضی الله عنهما
 شیخ حضرت زینک قطب الواصلین شیخ محبوب و مجدوب حسن لغاقر
 حضرت زینک کبار اصحابی بودند امینر مذکور شیخ حسن شیخ محمد از اولاد
 اهل ملک شیخ حسن مقام بیدر و انرا ابوالنجیب سهروردی مرید
 اهل شیخ احمد خالی مریدید و انرا ابوبکر شیخ مریدید و انرا شیخ ابو الفایز
 لرکانی مریدید قدس است تکا اسراریم و شیخ ابوالقاسم حضرت زینک
 آثار رسالت بناه منتهی و لخبید که نه وجهه ابودکی اول کتابه ذکر ابوالمنذر
 شیخ حسن اصلنده بچانند در بخوان مشهور قصیده از با جا نده شیخ حمزه
 بابا لیسرا عیال بخارون خواجه عمر در لرایدی کرتشمش
 هنوز بکرمی اوج باشند ایکن دشت قیماق کفاریه است
 ابودوری بل کفارا بجنده کاشلر و او تو زنجی بلیده قوی خذ
 ایله مشرق اولوب توبه و انابت املوب اطراف عالمی اطریب
 اولیا و مشایخدن چون اولوره یشکل طغوز بل مقدار بخار
 اوج بل بخار ده بکرمی بدس بل کرمانه در بل مراغه تیز زده
 سن شریفی که و کلمات قدسیه اندن معلوم اولور و غی اذ
 طغان اوج بل اولمشدر زرا سور مشدر که او تو زیاننده
 ایکن خدنه الهیه ایله مشرف اولمشم و بن بر قطب که
 محمدرسول الله صلی الله علیه وسلم قلبی او زره واقع اولمشم
 و بیخ بوند و شیخ شکم بو قدر بجنه کما اول حضرت زینک عمر شریفی

خواجه عبید الله حضرت زینک اباجانند در اعلا لاری
 اهل مرید زیم بابا جانند در الفاروق شیخ
 و جد فایز ظهور ایله ابوالکاسم و کنده در یوسف و فایز شیخ
 حضرت زینک و استیلا و ندر شیخ عمر رضانه عنده حضرت زینک
 حضرت زینک و استیلا و ندر شیخ عمر رضانه عنده حضرت زینک
 حضرت زینک و استیلا و ندر شیخ عمر رضانه عنده حضرت زینک
 حضرت زینک و استیلا و ندر شیخ عمر رضانه عنده حضرت زینک

عمر شریفی الممشش اوج ایسه بنم دخی استند از بعد نا افر عمر در
 الممشش اوج بیل اوله کر کرد و بن فرزند البوز طغان سکر شیخ
 الاولیک بکرمی بر زده و دو شبیه کبچه سنده واقع اولمشدر
 مبارکسر سر جاب تیز زده در و شیخ حضرت زینک که اوج بل کما
 اولمشدر ت فر زوره ده شیخ عمر با عنینا فی حضرت زینک ایا کما
 اولوب اندر آن کمال الممشر خواجه عبید الله حضرت زینک سوره
 ایدر که مولانا یعقوب بحرینی علیه الرحمه حضرت زینک صحیح
 احوالی صورت قفقی ولایت سن و بیدر ولایت نشاندم
 و بزمه ایدر که شیخ عمر با عنینا حضرت زینک و امیر
 بکا اول مرتبه ده شیخ فرایتم دار ابر کین اظهار ایمان کین
 اخا ایدر با بالبر اول فاندانک مرید و معتقد لر زدن
 امینر دیو جواب و بر دم مولانا یعقوب بحرینی حضرت زینک سوره
 که خواجه بها الدین نقشبند قدس است تکا نزه حضرت زینک
 طریقیه زینه معتقد ایدر فایت بکثوب سور لر دیکه انرک
 طریقه لایده جذبه استفا مشله جمع اولمشدر اندن صکره مولانا
 یعقوب حضرت زینک سور دیکر که بو فایت ابو تعریف در زرا که
 جذبه نک ظهور و استیلا سنده ضکره که اول سنت ذوقیه دن
 عبار مدر شر بعدده استقامت مشکدر اکثر اهل خدیه ده
 استقامت اولمشرا اما فویا حبیب ایچ کما فادرا اولور لر توقیر
 خواجه حضرت زینک عمری کمال قوت ایله تعریف الممشش
 اولور لر شیخ احواله عبید الله تا ثلثه حضرت زینک

سخن طغری از قطب نا تا رخ داد خاور
 سلطنتان درم کرد بر لب بینه استندو کار کین کارم
 در آن امام ظاهر عالم قطب المومنین صاحب کشف التعلیق
 کل سربند سید المسلمین صاحب کشف التعلیق
 نزدش و بینه عصر زده فایز خواهم او را
 حضرت زینک بود بقیه نطق صحت که بقیه نطق
 حضرت زینک گذاردن استند کیم که با کیم
 ملک فقه کند و اردن خواص عبده
 آن برین در زینک ظفر خواص عبده
 حضرت زینک خط شریفه یازدین کوردم
 خوابه عبداه حضرت زینک در کما حاجت
 جده اعلا اولوب و مذکور است اولان فایز
 حضرت زینک فرزند سعادتمند در اولان فایز
 طهور حضرت زینک امیر المومنین عین الکاظمین
 حضرت زینک نشین بود جده خرد از کما حاجت
 در آن این فقه که فایز ظهور است در آن
 زینک کوار شیخ عمر بختانی است در آن فایز
 فرزند شیخ حسن بزمه در آن فایز
 محمد بزمه در آن فایز شیخ عثمان فایز
 شیخ خنی در آن فایز شیخ عثمان فایز
 فرزند شیخ علم در آن فایز شیخ عثمان فایز
 عده است بن حکم ابوداؤد است ریضه کما حاجت
 و قدس آن کما اسراریم و فایز کما حاجت
 حضرت زینک بیدر دیگر کما حاجت
 فایز شیخ علم در آن فایز شیخ عثمان فایز
 فایز شیخ علم در آن فایز شیخ عثمان فایز

بوردی که در بکه شیخ عمر فرزند سعادتمند اسرار خاوند ظهور
دیر را بشکوه ظهور مثلا اوله صوفی اوله بوا اوله اول اوله
مسلمان اول **نسخه** بینه خواجه حضرت بزرگوار بوردی که
مواضع بعیده دن بر کسند شیخ قدس الله تعالی بکانه
حضرت بزرگوار کلمتیش طریقت بقیان ابد **نسخه** شیخ عمر
بوردی که سزک اولد و عکز برده سجد و ارمیدر و پیش که
وارد و صورتی که مسلمان حق احکامین بیلور پس و بشکوه بیلور
بوردی که با بوردی که کلمک نه فائده سی وارد احکام عبادت
معلوم جامی عبادت معلوم کبر و دون وار مشغول اول **نسخه**
بینه خواجه حضرت بزرگوار بوردی که شیخ عمر بوردی که مرید
کو کلمتی عالی ایلرم و احدیت جاننده ناظر ایلرم بوا بشکر هب
ایشلر زانما بوا بشکر شیخ خاوند ظهور **رحمه الله تعالی**
بوند شیخ عمر با عنستانی حضرت بزرگوار فرزند سعادتمند
علوم طامیری و باطنی ده مانه بشیر و الدار نیک ظل تربت و
کنف کما تیلرند و درجه عالیه اهل الله و اسرار اولد
فانرا اولد قدر بیه شیخ بزرگ صحتدن فواید کثیره کتب
خواجه عبید الله تا شکر حضرت بزرگوار خواجه محمد علی
نقل بوردی که مذکور خواجه و بوردی که شیخ خاوند ظهور
بزرگمانه کیدوب انده خواجه احمد بوردی خاوند اولد
تنگور شیخ ایلر صحت ایلر کس صحت اکبر بزرگمانه
جوق فائده اخذ ایلر در خاوند ظهور حضرت بزرگوار

مرتب

مترانه نزول ایند کده تنگور شیخ حضرت بزرگوار شیخ طعم نور
بها شرت ایلر شیخ حضرت بزرگوار بر بد نفس خاتونی وار
که عورتلره مخصوص اولان خدمتسرا مشلا طعم نور
کسی دیونک انشائی انزل ایش اول جسدن بو بکلین خدمتسرا
الذات کند و ایدر ایش تنگور شیخ طعم بشور که با لاجی
ایشا و لغتیش انش با نامش شیخ حضرت بزرگوار شیخ مبارک
اشدان و خاکسره بقیان ایلر با اتمام ابله انش اولدرا کین
خاتونی کلوب شیخ بزرگوار در سن که یوز رو می سنی خاکسره
الوده ایش شیخ انک بو وضعنه محل ایلر بیب طعمش
دیگی بشرط طعمی بد و کدن صکره خاوند ظهور حضرت بزرگوار
واقعات و مشکلاتی جمله بیان و حل ایلر و من خواجه
محمد علیه الرحمه روایت ایدر ایش که خاوند ظهور حضرت
خداوند شیخ محمد حلوتی نام بر شخص وار ایش که خاوند
حضرت بزرگوار طور و طریق بکنر ایش و نیجه دفعه فریاد
دفع و رفع صد دنده و شلر ایش لکن اول کسند غلظت ایلر
ار کز ایش حتی اول سفر ده دمی کند و ایلر بیلر ایش بر خه کون
خاوند ظهور تنگور شیخ ایلر صحت ایلر بیب تمام مرتبه
و استفاضه ایند کده صکره تنگور شیخ اول کسند لکن بوردی
بوردی کسند در سزک صحنکوزه مناسب کسند و کلدر
وبن یارین و داع زمانده اکار هر به و رسم کر کدر که انک
مرتبه سن اول هر به دن اکسکوز کر کدر و بشکر اول کون

شیخ حضرت

بیک

شیخ خاندان ظهور کنگه غزیت ایستادگوز شیخ شیخ موه خونی
 بر تبراک و بر مشر یعنی بر بیوک بولند و در بر مشر شیخ موه خونی
 فتولده تردد ایتمش خاندان ظهور حضرت مریس بر مشر که شیخ
 تبراک تیر کدر البته بر حکمی دارد در سوال ایستاد بعده جانخارایه
 علوی دخی اندک از بدن صکره ای قبول ایتمش بعده جانخارایه
 متوجه اولوب بر بره کلمت که بول ایتمش بونک بر شیخ خوارزم
 بخارایه کیدر ایتمش شیخ خاندان ظهور بر مذکور و پیش که من بعد تر
 ایرسن کر کدر که سر خوارزم جانینه کیدک دیوانه سر خوارزم
 بولنه کونرب کند و رخار جانینه متوجه اولمش و اکاد
 شکور شیخ حضرت نیک بزیه سی اکا اشارت در کسنگ مانکه
 عقول ناقصه صاحبی جمع اوله کر کدر او از تبراکه صبا و غیر
 ولی عقلان جمع اوله قدر کبی فی الواقع دید کرمی کبی ایتمش
 مذکور شیخ محمد خوارزمه دارد و معنی کبی جمال و عوام الناس
 جمع اولوب اکا مرید اولمش صاحب شیخ علیه الرحمه ایدر که بوسله
 شریفه غزرائنیک بعضی سندن استماع اولند که اول زمانه که
 شیخ حضرت خلوده شیخ خاندان ظهور حضرت نیک قایم و کمال
 حل اشرف خاندان ظهور حضرت نیک نزم بوشکل و در حال
 که بوقدر علوم و هبیه و کمالات معنویه ایدر کند و منکوحه کوزک
 بومرته جفا سینه نخل ایدر ایستاد بیک فی دبلندن او نور زنج
 ایتمد بیکزک وجهی نه ایدر نکوز شیخ حضرت مریس بر مشر که نزد
 بوقدر علوم و احوال ظاهر اولند سبب جفا جهاله بصر و نخل ایتمد

در
 کان
 چون
 نکوز

ایتمد بیکر در **رسم** حواجه عبید الله ناشکند حضرت مریس بر
 ایتمد شیخ خاندان ظهور حضرت نیک طریقت صوفیه ده خون
 مصنفاتی دارد در رساله ازندن برنده باز مشر در که توحید تثنی شهنشاه
 ابر مقدر جفا و اکون و کواکلی خطر اتدن ابر مقدر عبودیت
 ایچون و الا حق نفا واحد در واحدی توحید کمال کمال
شعر ما وحد الو احد من واحد اذ کل من وحدة احد
رسم و بنه شیخ حضرت مریس بر مشر در که شریعت ده توحید
 حق بر مکرر اما طریقت کواکلی حقدن غیر بدن ابر مقدر
 بنه شیخ حضرت مریس بر مشر که بوری دشمندن کواکلی فاله در دست
 طلبه حاجت دارد در صاحب سخات علیه الرحمه ایدر که شیخ خاندان
 ظهور حضرت نیک اشعار معارف سفار لری فی خست و فی سفار
 حواجه عبید الله ناشکند حضرت مریس کاهی انشای ادای معارف
 و لطایفه انزک ابیانندن بعضی سندن او قور لری
 اول جمله دندر بوایات **نظم** کما هسان دو جنت چشم دلدار
 نگاه دار نظر از رخ دگر ناری با با دو که چشمش بچشم تو نکرد
 درون چشم تو بیند خیال اخبار **ترجمه** عاشق کوز لرنیک کوز
 چشم نگار ایلمه غیزه نظر صفلا کوزک ای دل زار کی معنی
 شا بد ایدر چشمه که نا که نظر سر کوز لرنیک کوز
 اخبار خیالین و لدار **میت** کجاست در همه عالم جان سر زار
 که عاشقی بخالش ادا کند رازی **ترجمه** جانده فنده بولور اهل دل
 دلدارس که عاشق ایلمه ایلمه خیالنه راز **میت** ای بجز ان عشق نور

ایلمه غیزه نظر صفلا کوزک ای دل زار کی معنی

یوری سوابه موسی علیه السلام اولی که حال الهی به اوله سبب خیر
بیت نیز از او بنده عشق قوی در کار خود کوه بفا من بیا تا زور
 بازو بنکرد **ترجمه** بنده عشق که لا بر شریما در زاده ایم خصم
 کلون روز بازوسن تا شایسون **خواجه داود علیه**
الرحمه شیخ خاوند ظهور حضرت نیک او خلبدر و خواجه عبید
 تا شکندی حضرت نیک والد لاری بابا سیدر بونکره اوله
 جانین شریفه امیر شیخ خاوند ظهور حضرت نیک خنی والد
 سلسله ساداتن امیر مذکور خواجه داود علیه الرحمه حضرت کریم
 و حارق حاد صفا امیر منقوله که اول زمانه که خواجه محمد
 پارسا حضرت نری ولایت اند جانن سمرقند و سوجه اولش خواص
 اصحابین بر نبی سفر جازه استخاره ایچون شاسش بولندن خواجه
 داود حضرت نریه کوندر مشرق فاصد خدمت لازمه سن اوله
 کیر و دونده که خواجه حضرت نری فاصده بردگی کورکی و برود خواجه
 محمد پارسا حضرت نریه بر فازه و بر کولنگ کوندر مشرق اتفاقا
 اول زمانه هوا نیک غایت حارقی زمانی امین اول کنگ خاوند
 بکنکه شمدی دلی کورکی باغشلا بحتی زمانه ای بدی نه خاطر نه کلشن
 اولیا اللمک ایشی بی حکمت اولاجن دکدر فاصد اول تبه و تبر
 خواجه محمد پارسا حضرت نریک نظر شریفیه کتور دکه سور که
 بونری محکم حفظ ابک بونک ضمیمه بر سر وار در روایت ایدر
 که خواجه محمد پارسا حضرت نری مدینه الرسول ده وفات اند که
 قبر مبارک کربن قازمغه حاضر سنه بولن مش اول فازه کولنگ ایقاز

نازشکرو اول فاصده که خواجه داود کورک و بر شکر می تقاضی
 بر محکم صوغه راست کلمت که اگر اول کورک و ملا سیدر ملاک اوله
 اول کونده خواجه نیک اکا کورک و بر دکرنیک ستری ظاهرا
 حضرت نری قد سن ستره کند و سمو عاتنه باز مشرور که سکر نوز
 سکر ذی القعدة سنک عشر اخیر نده خواجه عبید الله حضرت نری
 تا شکندی ده شیخ خاوند ظهور حضرت نریک مرارنده ایدر ظهور
 شیخ حضرت نری وفات سایدک بقدر بل اولشدر بعضی جوابی رود
 دیدیر که خواجه داود حضرت نری انتقال ابدیه الشمس بولندر
 خواجه حضرت نری شیخ حضرت نریک وفات نده بدی باشند و مشرور
 داود ک مدت عمر ای نمیش بلدر بونقدر چه بوسنه که سکر نوز
 سکر سنه سیدر وفات نری واقع اولالی بوز کیری بدی بل اولش اوله
 بختک بدی بوز الشمس برنده واقع اولش اولور **بابا است**
مرحمه شیخ عمر باغشلا بی حضرت نریک کار اصحابین
 جذبه عظیمه صفا امین انردن صور مشر که سزه نه ایچون آب بر
 دیر لبور مشر که حق سبحا و نکا روز از لده ادک با لجن
 بوغرد فده او زرنه صوین دو کس بن ایدم اول کوندن بر
 کالقب اولشدر بابا حضرت نری سادی جذبات نده کانی
 بول او زرنه و نور با و غلا بخت کبی حصر سازندن بای جور
 دن اوق دوزب مر کیمک جاننه که از لر امین فی الحال دوشوب
 جان دیر امین روایت ایدر که بابانک بر صغر و امین
 که گاهی اکا بوک بوکلدر امین بر کون اول صغر هر بتر بقید شیخ

بعد الاول

نده نده خواجه داود کوندر
 اوله بعضی سنده نمیش در ای
 واقع اولشدر و علی کال تقاضی
 شیخ حضرت نریک تاریخ و فاسک
 نمیش اولانندن زیاد اولور
 مکتوب اولانندن زیاد اولور
 بوز کیری سکر اولور و با خود
 بوز اولور اوج بل اولور
 انه کما اعلم بجم

حضرت نیک حضور به کوندر مشرد و شیخ حضرت سزاکن اولاد
 محل ایلد با بانگ اولد و عی برکن با مینی بریخ فریخ سانه عشق
 حضرت سزا اول صغوک بانده که قوشیموب تک تنها کوندر مشرد
 بولده کلورکن لگه بانده وارمن استه فی الحال اکار بورک لورکی
 اولورمن اول جلدن که کا تعرض ایره سوا اول کا و نهما شیخ حضرت
 استمانه لینه کلور اصل المش شیخ برهان الدین آب ریز
 رحمه الله بابا آب ریز حضرت نیک ولادین امیش لورکی
 غالب جذب لری وارمن و بابا جان حضرت نیک مرید امیش
 باب ما جان ولاتیندن بر اولو امیش که ولایت شاشه کلور
 ساکن اولش امیش خواجه عبیدانه حضرت سزا سورا مشرد که سید
 قاسم نیریز حضرت سزا سمر قنده اول کلش لنده مذکور
 برهان الدین امری کورکه وار مشرد امیش اتقا قاسم حضرت
 مربع او تور مشرد امیش واجا و اجابی دخی جمیع ولش امیش شیخ برهان
 سید حضرت نیک اول و جمله او نورد و عی خوش کلیم و عشق
 سرکه شیخ امین مربع او توره سیر مرید لیز او یومق لازم کلور
 بوسکو اوزره او نور من لاین دکلدرد یو بوبابده سالقه سورا
 سولش سیدک انجا شیخک بو وضعنه بی حضور او خوشونه
 باشلش شیخ حضرت سزا اصلا تعرضدن فراغت امیش سید قاسم
 حضرت سزا امین دزکی اوزرینه کلور سوا و تور شیخ برهان صکره
 سید حضرت سزا قلعوب طهارت خانه به کیش سید حضرت نیک امیش
 میر محمد دم کسی و حافظ سعد سبکی بوزکر امثالی شیخ در اول مشرد

نیک
 باشند
 لور

هر طرفدن شیخ برهان الدینه تعرض ایتکه با سلیبوس اول توجدن
 نجه شکل سنده لر صور مشرد شیخ برهان الدین جوانده دیشکین
 بونری لبسم بن اولقدر بیورم که سید حضرت نیک با جانی
 اوج کوندن صکره اولور و انذن صکره سید حضرت سزا مروض
 دیوب بعده اول جلدن قلعوب کیش سید حضرت سزا طهارت
 خانه دن جقوب عزیز قنده کندی دیواستفرا سورا سورا
 اصحا و افق اولان قضیه بی عرض امیش سید حضرت سزا لور
 ایلد بکزد بو حکم قاسم لری الوافع اوج کوندن صکره با جانی
 ایلیب و اول ایلده سوا غایت کر میت اوزره و لغین سید
 دفع حوارت ایچون بوز خانه به کیر و بر مقدار او بوشرا و ایلد
 فی القور بیج عارض امیش بو جلدن سید حضرت سزا شیخ برهان
 حضرت سزا حسن اعتقاد و کمال اخلاص و زره و مشرد و هر اوج کور
 بر شیخ برهان الدینه بر فاج بهش نبات کرمانی و بر فاج با جانی
 بدیه کوندر مشرد خواجه عبیدانه تا شکند حضرت سزا سورا
 دیکه سید حضرت سزا سمر قنده ایچنج کلش سنده بن شیخ برهان
 حضور سزا بقرینه ایلتم اول مرتبه ده کم ایلد کن بیلد لور
 ایلد و بیکه بونر سابقا خدمت سزا نیکوزره کلش لور و حله
 ساکنندن در اسلری برهان الدین در بو مرتبه تعریف لور
 نکار انکله مصاحفه ایلد اقله لور انصکره سورا دیکه قاضی زاده
 رو میدن سزکه احوالکوز حوق استفرا ایلدم انر هج جوبان
 یازد بیلد مشرد امیر اول جهندن بن سزکه احوالکوز دن حشر دار

سزا اولور

نیک
 باشند
 لور

وکل ایدم الحمد لله که سزای قید جوائده بولددم و نه خوا
عبیدانه حضرت من سوز برادیکه سید حضرت شیخ ربان
بر ضرب بمیشردی و نه سوز برادیکه شیخ بر آله نیدن انستم
در برادیکه طعام بیکه ادا نده باز مشرد در که زنهار سفرد ده
اینگلو کوکی بیکه بیکه طبعه و با خود انگله و رسید **شیخ ابوسعید**
ابو سعید بونزدی با با آبریز اولاد نیدن در شیخ ربان
بونیک والد لرنیک جذیر شیخ فرور شیخ ابوسعید شیخان و نیک
خواجه کفشی محکم سنده او کورد غایت و لو محذوب و مستقیم الاحوال
کسته ایبر خواجه عبیدانه شکندرق حسن سزه حضرت
بونره غایت معتقد ایبر اندر دخی خواجه حضرت نیه کمال اراد
واخلاص و زره ایبر و مجلس شریف نیه جوق ملازمت ایبر
مولانا محمد قاضی که خواجه حضرت نیک مخصوص ملازمت نیدن
خادم نیدن در و ذکر بمیشرد و جی مقصدده کسه کر کرد ایبر
سلسله العارفان نام کتا نده که اول کتا کتا کتا خواجه حضرت نیک
مناقش شمائلی ذکر ایبر سئو بله یاز مشرد در که بر گره سمرقند ده
و مای عظیم اولدر خواجه حضرت نیک دشت عباته که جو بر شیخ کون
جوی عباس کتا رنده اولدر دیر اول اطراف جمله شیخ ابوسعید
زراعتی ایبر و حصا در مانی دخی کجاک مرتبه سنه وار مشرد
شیخ و ایم خواجه نیک زیارتنه کلوب کید و بر کز زراعتی جابیه
اولمزد و متعلقان نیدن دخی کسته بر رحمت در فردی که وار غلبی
جمعه معتقد اولار و بر نعدر که خواجه حضرت نیک اعترکه مشغول

مشغول اولکت بزده کلوب کتمکله اول مشغول فامکت بونمه سوز
اندر نیه زراعت نیه تقید کوسر سوب با نیک شرف ملازمت نیدن
فالمیدر عاقبت خواجه حضرت نیک امر بله باران نیدن بر بلوک طایفه
شیخ ابوسعید ک غلبه سن بچوب دو کوب کند و سنه کونزدی خواجه
حضرت نیک سوز دیر که شیخ ابوسعید اولقدر نعم و توانکر و کله که
بومحصول نونت اولفله اکا تفاوت ایلمه لکن کمال ادب و حرمت
عادنی اولدوغی اجلدن بوبله ایلمدر و نیه اول کتا بده یاز مشرد
که شیخ ابوسعید وفات اندکده خواجه حضرت نیک سوز مشرد که خواجه
علاء الدین عجد وانی علیه الرحمه وفات اندکده خواجه ابونضر باربا
قدس سره حضرت نیک و عطا ایوب انشای نصیحت نده سوز مشرد که خواجه
بزم سما به فرا ایبر و زراعت حمایت و غایت و برکت سمندر
ایبر کت حال که ایبر جوار رحمت الهی به کتدیر من بعد خوف ایبر
مخدر شیخ ابوسعید دخی بزم سجوار فرا ایبر و جمله مستغفر نیدن
ایبر ما داکه بر جا عنک ایچنده استغفار اولاد بلا و غدا
انزدن مند نعدر استغفار اولد کله که بر که ذلیل استغفار
ایلمه بلکه مستغفر شو بله کر کرد که انک جمله اقوال و اعمالی خوب
مغفرت اولد بو عزیز که بزم ایچمزدن کتدی بوفسندن ایبر
خواه نه کتا عنایه شیخ ابوسعید شیخ نیک وفاتی سکز نور طفا
درت سنه سنده ایبر نعدر محله کفشی در خواجه عبیدانه حضرت نیک
محوط سنده در جمها انه کتا **شیخ بخشش رحمه الله** بونزدی
شیخ عمر با عنسانی خوانوا ده سنه سنه اولان در و نیدن

علاء الدین
کتابخانه
و کتا نانه لغت ایبر و شیخ
و کتا نانه معنی ایبر و شیخ
مستغفرون

اعین و خدات و احوال صاحب الامر خواجه عبید الله حضرت
 سوره را بدید که اول دفعه ده که سمرقند و نهاره غمیت ایلم
 کاشف از غم است که سمرقند حضرت سمرقند دیکه من اندرون
 مفارقت ایلم اول زمانه خوانواده خواجگان زن و هم شیخ
 علیه الرحمه اصحابندان سمرقند در سمرقند و در اول
 دایما بوفکره و دشمنی بدید که در ویش بو عالمه بنجه اولی
 و معقوله عمل اشکات کرک مولانا سعد الدین حضرت سمرقند اول کشته در کما
 کوندر دیکه ترک سفر ایلم یا بانه کیم اول کشته باز کرده کما است
 کلوث بدید که زهار سری به کشته که مولانا سعد الدین حضرت سمرقند
 غایت ملول و متالم در دیو بوباده جوق مبالغه ایلم بدین جواب
 و مردم که اول دلایه غمیت و غلغله سی غایت فویدر توجه مقدر
 تر که حال بو قدر اول غززدید که چون کیدرس بار زندان نصیحت
 قبول ایلم که اول نصیحتن فتوحات کیش به نازاد کورن عظیم
 کیده بورسن و سزده محکم طک در در سکا واجب و لکنه شیخ عمر
 با غشتمانی خوانواده سنده توطئه انکلی او زر که لازم قیله سن اول
 خاندانن غافل و لبه سن زیرا سن اول خاندان از زندان
 بخششی کورشم و سببندی اندرون المشم انک کمال خدیبه ایلم بنجه
 استغفار و در در بوقتی عالی مقام در جمله نوادر در زمره
 میسر و لمر الا قویا به اندن صکره بور باعی فی او فودیلر و سن
 اشید و خاطره الدم **رباعی** عشق اندمشد جو خونم اندر رکاب
 ساخت مرانی و بر کرد دست احسن ای خودمانا

مولانا سعد الدین

سقا

وجود من همه دست گرفت نامیت زمن بر من و باقی همه
ترجمه عشق ایله ایله طولدر عالمه تن قیلدر از خرنهی بی بند
 ال در جمله وجودی دلدار بنده بز نام فالدر عالمه من **مولانا**
تاج الدین در غمیه رحمته کما خواجه عبید الله تاشکندی حضرت
 اجداد برزگوار لرندن در خواجه حضرت نیک الله لرئی الی
 مولانا تاج الدین حضرت نیک بنیره لرند ز بولر کندوز نیک
 اولوسی امیش لر و علم ظاهر و باطنی جامع و کمال نفوی و ورع
 نعه ایله منصف امیشرا احوال جللیه و کرامات علیه ایله معروض مشهور
رشی خواجه محمد با رسا حضرت سمرقند سوریه سین تفسیر او ایلمده
 خاشبه ده باز مشرد که مولانا تاج الدین در غمیه رحمته تاج
 تلاوت با بنده سوره مشرد که حق ملاوت فراخی حضور فیلسوف
 او امرده حسیت و ایتمار ایله و منا هیله انها ایله و خصص
 اعتبار ایله و وعدده فرح و سرور ایله و وعده خوف و کمال
 یعنی او امره متعلق اولان آیات کلمه کده امره امتثال و حسیت
 اظهار ایله و نهی و لیسان امورده اجتناب به هازم اوله و قصه
 کلمه کده عبرت ایله نظر ایلب قصه دن حصه ندر فهم ایلمه شی
 و لطف و کرم و عده اولنان برارده حق تعالی نیک لطف
 او موب سرور اوله و عذاب و عقاب کرا و لذوغی برده
 خوف ایلب **مولانا محمدت غمیه رحمته** کما قرینه بن خور
 امشدر شاغریا موجدده تحاشیه نیک فسخی ایله و سبب منجه ایله الف
 ایله و غبن منجه نیک منجه در امله نیک سکونیه سمرقند حواله بسند

نیک

دن

سرف ابله شمال بائیند و بر بویک فریه در و شهر سمرقند
اون ایکی فرسخ بر در مولانا حضرت نری کند و زمانک و لوسی
و علم ظاهر و باطنده یگانہ دوران و حقیقتہ غایت بزرگوار
بیشتر از کمال موافقت شریعتہ بنویہ و دوام متابعت
مصطفویہ واسطہ سید ابواب علوم باطنی انور مفتوح و شکفت
اولوب احوال معانی علیہ از باب لایبہ و اصل او شکر
امیش مولانا می مذکور مولانا تاج الدین در غمی افزا باشند
خواجہ محمد باقر سادات ستره انوری کور مشر در خواجہ
ناشکندی حضرت نری سوری در یک مولانا شاعری حضرت نری
مولانا تاج الدین در غمی واسطہ سید زره فرانی دار در
خواجہ ابرہیم شاشی رحمتہ علیہ خواجہ عبیدانہ ناشکندی
طالی سید عالم و فاضل عارف و کامل گشته امیش بوطایف
مواجید و اذواق ذن تمام نصیبری ابتدا حالده سمرقند و سید
شریف جرجا علیہ الرحمہ حضرت نریک مصاحبی امیر ایلیو تیمور
سندہ سید حضرت نریک علوم متداولہ استفادہ ایدر امیش
و سید ایلہ معاً خواجہ علا الدین عطار حضرت نریک ملازمت امیر ایلیو
مجالس عالیہ لادن نسبت معهودہ نقش بندہ استفادہ امیر ایلیو
خواجہ عبیدانہ حضرت نری سوری در یک عالم خواجہ ابرہیم
بنم الجد تختہ مک و زرینہ بوینی یا زمر ایلیو کہ
سداست حال مردم زندان خانکہ مست . حرم کسی کہ فاش کنند
مزنہ سان کہ مست **ترجمہ** بلنم عاشقک بر حالی بود

و ابرہیم

یوقدر ای حال دانا ، سعادت اکہ کم ما فی الضمیر انتمیہ اجفا و حیا
عبیدانہ حضرت نری سوری در یک بر کون خالم خواجہ ابرہیم
بر عجب کیفیتی و اریدی کور سنانندہ طولانیوب در دول
بوینی او قویب اخلار دی **بیت** فراق دوست اگر اندکت انگ
بیت ، درون دیده اگر نیم موت بسیارست **ترجمہ** جان
عاشق تخیل ایلہ فر ، نقد راز او کور سہ فرقت یار ، نیم مولو
ویدہ کن ایچہ اگر ، نینہ ابر سنی جفایلہ زار ، نینہ خواجہ حضرت نری
سوری در یک خالم خواجہ ابر سیدن از بر لشم بوری باعی بی
او قور دی **رباعی** تا بندہ ز خود فانی مطلق نشود ، چو
بند او محقق نشود ، تو حید علول منت نا بود نیست
ور نہ بکذات اوی حق نشود **ترجمہ** بر بندہ کہ گزین کورتوری فلانی
هیج اندن ظهور اتمیہ توحید نشانی ، وحدتہ بولنم ایلیو سید
علوی ، یونخ اول بوری دار طالب یک بیکمانی **خواجہ عماد الملک**
ترجمہ بونم فاضل و کامل منبسط الحال حاج الحرمین بر غزالی
خواجہ عبیدانہ حضرت نریک انشہ لری امیش خواجہ عبیدانہ
ناشکندی حضرت نری سوری مشر در کہ خواجہ عماد الملک بنم
بیوک با با کور مکہ ناشکندہ کاشرایدی و کچہ زودہ کاشرایدی
کچہ نیک جوینی کچہ مستکار حمله خواجہ وار مشرایدی بن را و علائق
ایلیو دخی انلرک یا نرندہ و نور روم و بن بر مرتبہ کوچک ایدم کیندن
اول صغرسن ایلہ بو مقدار او لوز با او یوممنی اصلا او نمر دی سوری
با بام ایلہ خواجہ عماد الملک حضرت نری بنم بومرتبہ او نور و غمہ

عجب

ابدرادی بی بریده مصاحبت ابدرادی بن دکر دم جمله
خواجه عماد الملک بوسوزی بوردی که جمله احوال و مواجیدن
استقامت بیکر گذرنگم و مثل در که بیت باریم ملک استقامت ده
کاستقامت ز صد کرامت به ترجمه استقامت الهی بزی غنم
طوغرین کسی جفا بجزه سعاد اولمز استقیم اول و بیکر که کرامت
کاستقامتدن ایوب سچ کرامت اولمز **نور** مولانا مسافر در
شایخ ترک سلبه سندن بر غریز و ارغیش که خواجه عبد الله
بسادنی احوالده انر که جفا ابدر را عیش خواجه حضرت علی
ببورر و دیکه او ایل مسافر زده بر سل مولانا مسافر ایل شاه
هم حجره ایدک بر زمانده مولانا مسافر ولایت شانه کشش
حکایت ابدرادی که اول زمانده ولایت شانه قصه فرکنده ایدم
خواجه عماد الملک بزم با نمره کلوب بزودن طرفیت التماس ایلدین
اول سز و وجود معنوی بیدا ایگاندن صکره بز طرفیت تلقین ایدم
واج کون سزه مهلت وره لم خواجه عماد الملک واج کون صکره کور که
بج طغدی بزندخ طنما دم خواجه عبید الله تا شکندی حضرت بوسوز
ایدیکه بن مولانا مسافر و دید که عجب خواجه عماد الملک بچون دید که
وجود معنوی زده حاصلدر مولانا مسافر و بیکر که وجود معنوی
نشسته در انر که بود جمله صور و غنم بیدم که مولانا مسافر
دید یکی وجود وجود معنوی مصطلح و کلدر و بیکر که وجود معنوی
اولدر که وجود معنوی به طالب اولام مولانا مسافر بخت ایوب
دیدیکه کورری سز که بزم صحتمند واسطه سبله سز و بقوله سوز

سوز له بجه جنبه حاصل اولمز خواجه حضرت بوسوز
ببورر و بیکر که مولانا مسافر بیلر دیکه بن بونری اکا ملاشی ایدم
انکه مصاحبت انمزدن اول بیلر دم **انتهی** کلامه قدس سره
پوشیده و کلدر که صوفیه قدس سره **تک** ایدم **اصطلاح**
وجود معنوی ولادت ناته دن عجار تر که بوسالک کتبه طبعیت
واحکام بشرتیدن خرو جیدر شکم حضرت عبی بنی و علیه الصلو
ببورر و دیکه لیل پنج ملکوت السموات من لم یولد منهن لیس
ملکوت سمواته الته داخل اولمز رکسته که ایکی کره طوغرین کر که زکاد
معنا وزره وجود معنوی ایلد مشرف اولمش الیه البته انتم دن
طرفیت التماس ایگاندن اجناسی فالمز لاجرم وجود معنوی
بومجمله خواجه حضرت نیک بوسوز و قدری وزره طالب جو ذانی
حل اولمنق کر کلدر و طالب وجود معنوی به وجود معنوی و کلدر
اولدر که ما واکه وجود معنوی بر بوی سالک باطنده و شیه کلدر
لب بیدا اولمز بوقدر ج با عینار ما قول الیه مجازا اکا وجود معنوی
حاصل در دیکه اولور و الله تکا علم صا ر شحات علیه الرحمه ایدر که
انفا فاول ابانده تا شکندی دن خواجه عبید الله حضرت نیک
بنی اعما سندن بر پیر غریز کشش ایدی انر که حضور زنده بوحکایت
ذکر اولند قد بوسوز و بیکر که آخوالام مولانا مسافر خواجه عماد الملک
تعلم ایلد بیلر خواجه حضرت بوسوز انر که مریدان سندن اولمز در سینه
صاحب ر شحات علیه الرحمه ایدر که بوسالده غریز نیک بعضی سندن
استماع اولند بوسوز و بیکر که بخار اده مولانا مسافر خلفا سندن بر

سلام
نمان

کوردوم و بدیدم که عزیز من مولانا مسافر حضرت نری تطهیر و تطهیر
لباسده و سایر آداب شریف و طریقت رعایتده اجناب تمام و تمام
مالا کلام ابدی بر کون مولانا مسافر حضرت نری حضورند و نور چشم
بر صباغ کلوب مولانا حضرت نری چون یکی بو غاصی بو شمش اول
بو غاصی کتوردی نه مولانا حضرت نری بر خطه دن صکره بو یاجه دیر که
بو غاصی صوبه صالوب و انزلی بقعه تا که غایت پاک اولد زینانیم خاتم
بونک کلکنده نزد او دره در صباغ ایدر اکر ای محذوم بن لونی ایتم
رنک طرادنی کیدوب بزم رحمت و ایکن ضایع اولور مولانا حضرت نری بر
ایرام ایلدیر که صباغ عاجز اولوب قاقا لقب اول بو صابر یا بقیع
الدی کندی نه مولانا حضرت نری مراقبه به وار دیر نیم کو کلیم
کلدی که بر فقیر بر ایکی هفت زحمت کلوب بو بو غاصی خوب بو یالو
کتور شکیکن اصلا نجاست ناما کلکندن اثر بو عین بو مرتبه بالغه نایب
مولانا حضرت نری ایلدیر اول خاطر ای کو کلکندن حصار بند خدی مراقبه به
کوزرم بو مردم اول اشاده بکار عین واقع اولدر کوزرم که یوله
کیدرم و مولانا حضرت نری او کجه کیدر لانا کاد بو لمر بر غایت بلطاعه
مشتهی ولدیکه بو طاعتک بولی غایت انچه و نامموار و فر ایدر مولانا
کوردیکه اول یوله قوش کیمی ساملغله حقوب کیدر بن انواع محنت و مشقت
موضعین شکتیه باکسی و دوشه فالقه کیدرم و بر آدم که ادرم و هم ایتم
دوشوب باره باره اولم بو مشاهده ایکن کند که کدم فی الحال
حضرت نری دخی مراقبه دن باشنی فالدر ب سیور و بکر که
ای فلان اگر بن تطهیر و تطهیر لباسده ساز امورده

اورده اجناب بلع ایلمسم بو کلین بلند کوهه بو یله نیک مار
بولدن اسانغله جخانه فا در اولمزدوم **خواجه شهاب الدین**
رحمه الله بونم خواجه عبید الله حضرت نریک با بالری
جانندن جد لیدر آبات و کرامات و احوال مواجید صاحبی
ایشلر و مجادیب و مجانبین ایلد چون صحت ایدر امیش اولم
گاه زراعت و گاه تجارت ایلد کوشش و تجارت کتد که اکثر
تنها سفر ایدر بولد ایشله کنگه مغتدا اولم امیش بولنه قطاع
طریق کله کده بلند او از ایلد آشناسی اولان مجذوب بزرگ
جانغوب مد و طلب ایدر امیش فی الحال اندر دخی حاضر اولوب
حرامی دخی و منع ایدر انی سلامت بقه سینه ایشدر
امیش **خواجه شهاب الدین** حضرت نریک ایکی اولغلی وار امیش کلدر
بری **خواجه محمد بری** **خواجه عبید حضرت نریک** الدری **خواجه محمد**
امیش روایت اولور که **خواجه شهاب الدین** حضرت نریک ایکی
و فانی قریب اولمش بویک اولغلی **خواجه محمد** و امیش کلدر
کتور که انلر کله و داع لسه بن **خواجه محمد** دخی ایکی اولغلی امیش
بری **خواجه اسحاق** و بری **خواجه سعید** در ایکیس بیلد کتور
خواجه شهاب الدین انلری اولغلی بوب بورتلر که محمد سنک
اولغلیک چون بریش نیک و سرکرد انلق چکسر کدر
که سعید و **خواجه اسحاق** دخی سرکرد انغله سبب اولد
کر کدر دیوب انلرک بعضی نامرضی احوالین بیا امیش انلر
خواجه عبید حضرت نریک و الدری **خواجه محمد** ک **خواجه محمد**

کو تک برادر برادره و پیشتر که سندی او غلدر کی کتور خواج
 حضرت نری اول مجلده غایت کو تک پیشتر رخ نه به صبار و
 خواج شهاب الدنک حضور نه کتور مشر خواج شهاب الدنک نظر
 خواج به متعلق اولد و عی کبی اضطراب کوسر و بوی مشر که بی ^{قاله}
 خواج بی فالدر مشر خواج حضرت نری خواج عبید اللهی ^{توجه}
 الوب مبارک بوزارینی تمام اعضا سوره با غلدر و بوی مشر که
 اشته نم استدی کم فرزند بود در ریغ که بونک ظهور زمانه
 حیاته اولسم کر کدر و بونک عالد و نصر فلین کور رسم کر
 نیز اول که بویسر عالمگیر اولاشربعه رواج و طریقه رونق
 و جهان باد شاهی انک فرمانه مطیع اولوب امر و نهینه
 بیون طونه ل و بوندن ظهور ایدن اینشر بوندن اول کین
 مشایخ کبار دن دخی ظهور انمش اوله و با جمله خواج حضرت نری
 ابتدای حالندن نهتاسنه و اربجه سر کد مشر نری علی وجه الامان
 بر اظهاری پیشرو بر کره دخی بوزارینی خواج حضرت نری مبارک
 سوشرا ندن صکره خواج محموده و پیشتر و انره وصیت اینشر
 نم بوزر ندی بوجه کوزدک و تربیتن کر کی کبی رینه کتور که
 بعد خواج محموده متوجه اولوب بوی مشر که خاطر که بوی مشر
 با نام بنم او غلدر به حدان متوجه اولوب خواج محمودک اوله
 چون مقدا اوله سنیکنش اولور سنک او غلدر کی اوله اینشر
 محمودک او غلدر نی بویله اینشر ذکک تقدیر الخیر العظیم من سلیم
 خواج محمد زحمه ^{تغسل} بونر خواج شهاب الدنک

عقیده

الدنک با بار فرزندانی ایدر خواج عبید الله حضرت نری
 اینش که خواج شهاب الدنک برادر لری خواج محمد کتور
 او ذوق طور و لایندن تمام بهره لری و اینش خواج شهاب الدنک
 بویر لری اینش که ما دام که برادرم خواج محمد اول دبار حکامندن
 خدا حسینی نام کشته نک نسن قبول نمیشد ایدر نزم ایدر انک
 بنده واسطه به اجتناب بوی غمیدن بری بر نیرک مرادنی نام ^{توجه}
 معلوم ایدر نوردک همانکه مذکور حدادک هدیه سسن قبول
 ایلیوب انکه اختلاطه باشلد بیل اول اختلاط شو غلندن بوی مشر
 نردن مقدم اولدر واسطه به محتاج اولور اولدن حال بر نیر
 احوال بیکله مکتوبه و پار سوله محتاج ^{خواج محمود شاهی}
^{عقیده} بونر خواج شهاب الدنک کو تک او غلدر خواج
 عبید الله حضرت نریک با بار لری و طایفه صوفیه مذاقندن
 شرب نام و خط مالا کلام لری و اینش خواج حضرت نری انک
 رجاسیده خواجکان طریقه غایت نافع بر رساله تالیف
 اینشر در مختصر مذکور عند الا بالی متعارف و مشهور در اول
 رساله نک اولنده بوی مشر در که بوی مشر کت تالیفنه
 باعث اولدر که بوی فقیرک والدی رزقه الله لنا العمل عامیه
 بوی فقیره حسن ظن لری اولد و عی جتدن بویردیکه ابل الله بویوز
 لردن نزم لکن بر رساله تحریر ایلد که انکه عمل انک نظر است
 طورندن خارج اولانا مفاصد علییه به وصولی موجب علوم تقییه
 حدانیه حصولنی داعی و مستوجب اولان شکر رسول اکرم

صلی الله علیہ وسلم حضرت سرور سوره در که من کل عالم
 و در نه الله علم عالم بعلم یعنی بر کسند که بید یکی علمی المرحوم سبحان
 و تعالی بید یکی علمه مرآت لند در یعنی بید یکی علمی اکا بید
 فقیره انک امریه اشکال واجب کورند حضرت ربوبت ربوبت
 ادب بونی مقتضی اولد و عی جمدن زرا حق سبحان و تعالی
 تربیتی بوفقره و اصل اولن اول انک و ساطینه در بعضی
 کفینده و نمند در که حضرت ربوبت انک مقتضی اولد که بظهر
 قبول اثر ربوبت ایوب حقیق تربیتی مر بایه انک اسطه سگند
 اوله انک تعظیم منظر تینی جنتیدن واجب بید از زرا تعظیم والد
 مقتضی سبحه حضرت حقه راجع در روایت اولند که خواجه عبد الله
 حضرت سرور والده سی رحمة دو شمزدن مقدم خواجه محمود حضرت
 بر قور جذبیه وارد اولمش که نجه زمان ریاضت مجاہدات شاد
 و دایا تقیل طعام و مقامه و سکوت دو آم ایله ترک احتیاط
 خواص و عوامه جالشور امیش اول جذبیه دورت ای مقدار
 باقی اولمش اتفاقا اول اناده خواجه حضرت سرور والده در خواجه
 محمود صلندن والده سر رحمة دو شمزلاند نصکره خواجه حضرت
 و حی جذبیه بر تسکین بولمش **فصل دوم در ذکر تاریخ ولاد احوال**
 بوفصل خواجه حضرت نرنیک تاریخ ولاد حضرت سرور و ابام صباد
 اولان احوال او انار و شمائل اطوارندن بر شمه عیان المرحوم
 سرور لیه که خواجه حضرت نرنیک ولاد ماز سکر نوز النبی
 رمضانده واقع اولمش خواجه حضرت نرنیک نبی اعجازندن

اعجازندن بعضی غزل رحکات ابرار دیکه خواجه حضرت سرور
 طوغدندن صکره نا والده سر نفاسندن ما ک اولوب عیال
 ایمنونه به با شمشیر فرق کون مقدار سودا مه شکر و خواجه حضرت سرور
 سرور لردیکه بر با ششمه کبر دیکه استمشکرا دیکه با ششمی تراش اولد
 اول اجلدن جمعیت اربط طعم احضار اشکرا اید بز ناگاه
 بوجمعیات اثنا سنده امیر تیمور که فونی جنس بری
 شایع اولدر و حلقه بر اضطراب ووشدیکه حاضر
 بشمشیر بیکر بیکه مجالدر اولما یوب فرغانه نر تو شاد
 طاعله فرار اولد بر صاحب رشحات علیه الرحمة ایدر که اول
 زمانده خواجه حضرت نرنیک آنا کرامی با عشتمانده اولور
 امیش تا اول زماندن انار رشد و سعادت نردانی حسین
 بنیلنده واضح و بیدا و انوار قبول و عنایت سبحانی
 سبمای غت رهیلنده ظاسر و مویر امیش بر درجه
 محبوب القلوب امیش که جمال مبارک لونه بر کیمت که نظر کا
 متعلق اولنه اختیار انزه دعا و ثنا ایدر امیش **بیت**
 ستاره خط ترا خوانده و ثنا گفته فرشته روز ترا دیده و دعا
 ترجمه ستاره خط کا و قور حسنکه ثنا ایدر فرشته رو بگر کورمش
 سکا دعا ایدر نه صبا رشحات روایت ایدر که خواجه حضرت سرور
 تا اوج دورت با شندن فطر جناب حقه حضور و اکابین
 نبیتی حاصل اولمش امیش کند و لر بوبر لردیکه او ان طفولتده که
 مکینه وارر کاور دم نم کو کلمه دایما حق سبحان ایله حاضر و آگاه

و اول زمانه بن جمله عالم خلقی سبب بود در صانور و دم اعظام
اول اناده بر که نشش فصلی ایدر صحرا و ابا نعم بالجنه باندر و پنجم
حقوب باجن الحظه فالدم موافق صوف ایدر با بجدن پنجم
چهارم منته مشغول اولدم بشما عمی جبارب ابا نعمه کینجه کما غفلت
عارضه ولد یک نسبت اکا هیدن فالدم فی الحال منته اولدم
کند و مه لوم ایدم و بر مرتبه متاثر اولدم که کما خلق مشغول
و اول ارا القده بر خفتی او غلامی جفت سور روی کند و مه لوم
دیدم که بواکنج جفت سور یک کبی ز حمله و اید مشغول ایدن نه جبار
حقدن خافل و لیه سن بومقدار شغل ایدر حقدن خافل اولدم و سن ظن
ایدردم که هر که سر حاله بونست حاصل اولدم و سور را دیکه تا بن
نوعی مرتبه سنه ابر شینجه خلقک غفلتی وار اید یکین بلردم مولانا جعفر
علیه الرحمه که خواجه حضرت ترنگ کبار اصحاب بنده اند
ذکر اری او جینی مقصوده کلمه کر کرد در برابر دیکه خواجه حضرت
سور را دیکه بن او ن ایدر یا شده ایدم دخی بنی ایدر
و کما حضرت ترنگ خافل کسند وار اید یکین بلردم مشغولدم
حق سچا و کما جمله خلقی کند و دن اکاه اولمن اوزره خلقن
المشدر اندن صکره معلوم اولدم که اکا هکت حق کما
بعض قولرینه مخصوص بر رعایت آتش و بو کیفیت
بی حدربا و اجنها و ایدر استرا و کما و بعضه اکلله سیرا و کما
دخواجه حضرت ترنگ عم زاده از خواجه اسحاق خد متزندن مشغول
در لر ایش که او غلام خلقن مقصود بن و سایر اطفال صنع سند

صنوسنده هر قدر که خواجه حضرت بنی بعضی لعب لهوه مشغول ایدن
استردن مرکز نیسترا و لمز در اول مرتبه ده کند و بی شو یک کس
بزم ایدر هم نکا و لوب و بنا و سنور و ن برا و بنا منته مشغول
کبی اول ابا ایدر کند و حالنده اولور دی همیشه انلردن عصمت
معنای مشا هده اولنور دی خواجه حضرت سر سور را دیکه صنع
واقعه کور و کما شیخ ابوبکر فقال شاشی علیه الرحمه حضرت ترنگ
نرار استیکنده عیسی بیغایر حضرت علی بنی و علیه الصلوة و السلام
طور را روی بن وار ب مبارک ایا قلرینه و و شدم باشمی بر دن
سور دیکه که عم به بن سنی تربیت اشم کر کرد بو خواجه یک تغییر
بر نوحه بنم خاطر به کلمه شد می بعده واقعه بی بار آمدن بعضی
سویله کده انظر طب ایدر تغییر ایدر یعنی سکا علم طبع
بر نصیب اولدم کر کرد دید بر بن خود بود و جمله تعبیره راضی کل
ایدم انلره دید که منکر تعبیر کوز بنم مرادم اوزره و کلدر بن
بر طریفکه دخی تغییر ایشتم و اول تغییر بود که حضرت عیسی علی
و علیه الصلوة و السلام ایایه منظر اولشدر و اولنا اللهم
هر کیمکه ایا صفتیله طام اولدم در لر که فلان ولی بوز زمانه بود
المشدر در چونکه اول حضرت بو فقیر تربیت آنکی بو لرنه
الدیر ایا ای قلوب مینه صفتی حاصل اولدم کر کرد و سور و کما
از مد نظر کده ذکر اولنا و واقعه یک تغییر مقصود سچا
حق سبحانه بنی بر قوت و حالنده مشرف فلک اول معنی ظهور
کلدر و بزم واسطه فرله چون کسنگنای غفلدن فضا سر شود و حضور

دیکه

بر شد

وینہ خواجہ حضرت بزرگ پور را دیکہ بنا دیا علی لادہ واقفہ کوردم کہ
رسالت نبی صلی اللہ علیہ وسلم حضرت بزرگ پور اصحاب بندن وغیر
بر عظیم جمعیت ایلہ بر خات بو کک طاع دیندہ طور را ناما کاہ فقیر
اشارت ایلدیر کہ کل نبی کنور بو طافک باشنہ حضرت بزرگ
اول حضرتی او موزیدہ کو تورب تا طافک قلہ سنہ جفردم
حضرت صلی اللہ علیہ وسلم استحقاق ایدر بزرگ پور دیکہ بنسندہ
بو قوت وار ایدر کین و بواش سنک الگدن کلمہ کین بیلوردم لکن
غیر درخی بسون دیو کا بواشنی تکلیف ایدم وینہ بزرگ پور را دیکہ بنا
خالده خواجہ بہا الدین نقشبند قدس اللہ تعالیٰ سرہ حضرت بزرگ پور
کورد کہ کلوب باطنی تصرف ایلدیر بر وجهہ کہ باقلیدہ
مجال قالیوب ستا و لدر اند نضکرہ الوب یوروی و بر و لدر
بندخی قادر اولد و عشم قدر سخی ایدر خواجہ تک از ذوق
بندم خواجہ حضرت بزرگ پور کین کیر و دوندر ببارک اولد بزرگ پور
وینہ بزرگ پور کہ بو واقفہ و نضکرہ خواجہ محمد بارسا حضرت بزرگ
واقفہ کوردم اندر دخی نبی تصرف اتمک استمدیر لکن قادر
بزرگ پور را دیکہ الخ بیک میرزا تمک استمانہ سنہ بر جانش
وار دیکہ کا ہی سیاست لازم اولد قی حلقک سیاستی و دو کلمہ
اکہ سبارش اولنوردی بر کون اول جانش تا شکندہ خبر کوند
شیخ زاده لر فرار دہ جمع اولوندر کہ انور کور کہ وار سم کر کورد
جلد سی جمع اولدیر اوان بزرگ پور خواجہ حضرت بزرگ پور را دیکہ بنا
کو کک ایدم بزرماند نضکرہ اول کمنہ کدر سر لک ایلہ مصاحفہ و مناقبہ

اولدیر

شک

سندن

اول کمنہ یہ بر کفیت حاصل اولد کہ دو توب بود لہما غہ باشد
نوبت مصاحفہ بزرگ کلمیک کجا دخی بر کفیت حاصل اولد را ماتحت بزرگ
اکا با بندم دو بندم اول کمنہ یہ نیم بوخت کلمہ غایت خوش کلوب
متعجب اولدی بن سن جتدن جملہ سندن کو کک ایدم زینہ
اوستی یا نہ کچور متصل مصاحفہ دخی کجا متوجہ اولدی بو
اشادہ خاطر بدن کج دیکہ بو کہ بو مرتبہ تصرفہ و استیلا
قادر ایکن بو نہ کار در کہ اختیار ایشلرد در فی الحال خاطر نہ
اولوب بزرگ پور دیکہ بن خواجہ حسن عطار حضرت بزرگ پور را دیکہ بنا
مدت مدید انکرک ملازمتندہ او بو سبق باطنہ مشغول ایدم
بر وجهہ فتح میسر اولد را خرد در دلمی خواجہ حضرت بزرگ پور را دیکہ بنا
بزرگ پور دیکہ سلاطین اشکنذہ بر خدمت اختیار ایلک کر کسن
کہ اول واسطہ ایلد سنک منظومہ مددک ایرایشہ اندر صکرہ کا
بو شغلی اشارت بزرگ پور دیکہ میرزا الخ بیک امر اسندن
سجدہ سبارش نامہ باز و بزرگ پور کجا و صبت ایلدیر کہ بنو کجا
مہات مسلمان و امداد فقرا و مساکین دہ سعی بلین ایدہ سن
اگر بر مسلمانک بر ہمی اولوب سن انی بزرگ پور کلمہ عاجز اولدیر
بار را نکچون عکین اولوب اتمک ملالت و اضطرابی ایلد خواجہ
ایدر کہ بو معاملہ کجا بر فتح سبب اولد اند نضکرہ خواجہ
حضرت بزرگ پور امر ایلد بزرگ پور دیکہ کارہ مشغول اولدم اول اشادہ
کجا بر فتح عظیم ال و بر دی کہ جمیع بغلو ایشلم ایلدیر
خواجہ حضرت بزرگ پور دیکہ بن او ایل خالده باطنہ بزرگ پور را دیکہ بنا

جلد سنک

بنده دازاد و سید و سواد صغیر و کبر و خواجه و اسیر دیر دم
 سر کیم است کلمه ای باخته بوز سوز ب تضرع و نیاز ایلد انان
 کوکل یارومی طلب ایدر دم سوز لرردیکه ادا ایلنده والد کتکس
 زراعتی واریدین بر کوزه بر صحرائی ترک ایلد بکا غله کوند و یکدن
 اول غله بی در انبار ایدر ب تصفیر اتفاقا ترک غله بی کوردکی
 کسی بن غله بک ضبطنه مشغول اولدم اول ترک جو اللزین الوت
 دو نوب کند و مصلحتنه کندین بر زمانده واقعا ولدیکه ترک گمشده
 و نه جانده کند بکندن دخی اصلا اثر بوخیر باطنده بر غلط اضطرار
 پیدا اولدیکه سن نه ایچون نیاز و تضرع ایدر تمت استمدین بولایی
 الدن چپردکن و بو تقصیر بدن بر عجب اندوه حاصل اولدیکه غله بی
 تمام در انبار انیدین برا حوب فر بورک اردینه دو شدم و شهرک
 یاری بولنده اکا بتشدم و تمام نیاز و تضرع ایلد و کن الوت بواردم
 که بنی گوشه خاطر دن جفره و بنیم عالمه بر نظر خانی کوز اولدو شایه
 سترک تمکوز بر کینه حق سبحان و بکابی اسر کویوب بغلتمش اشلم
 آجله اول ترک صحرائی بنیم بو عالمه متحیر و متحجب اولوب
 دیدیکه غالباً ستر مشایخ ترکا فولیده عمل ایدر ستر که و بمشدر
 مر کیم کورسانک حضرتیل و مرنون کورسانک قدیریل و الا بن برفات
 بیاض کل صحرائی ترک که الومی بوزومی کوچیله لومغه قادر اولورم
 طالب اولدوغک متنادن بنیم نه خیرم واردر عاقبت کثرت نیاز
 اول ترک بر کیفیت پیدا اولدیکه بی اختیار ایکی اللزین دعا یاردر
 بکاخبر دعا ایلدین بن انک عاسندن باطنده چون کتایشلر

کلمه ای باخته بوز سوز ب تضرع و نیاز ایلد انان
 کوکل یارومی طلب ایدر دم سوز لرردیکه ادا ایلنده والد کتکس
 زراعتی واریدین بر کوزه بر صحرائی ترک ایلد بکا غله کوند و یکدن

شکر

کتایشلر شایه ایدر ایلدم دبور لرردیکه زمان صبادده فوت
 و ایهمه غایت غالب ایدر تنها اودن طشره حقیقه قادر کل ایدم
 بر کجه بکا بر کیفیت عارض اولدی و اول حالت باطنده بر مرتبه فوت
 صبر و قرارم فالسوب بی اختیار اودن طشره جفدم شیخ ایدر
 فعال ناشی حضرت نریب مزارینه کتک متضاسی فوبدی مزاریند کوز
 کله ب بر ساعت شیخ حضرت نریب قبر مقابله سنده و نوردم
 خاطر خوف کله در اندن شیخ خاوند ظهور مزارنی طواف ایلد
 اکا دخی داردم هیچ نور قدم و اندن شیخ ابره سم کیمیا کفر ایدم
 و اندن شیخ زین الدین کوی عازقا مزارینه واردم ذکر اولدنا
 مواضعک هیچ برنده کند مدده خوف و دشت مشایه ایتیم
 اند نصکره ذکر اولدنا غزلرک روحانی مدد بیلد اول صور
 اریق مرنه قدر مزاره سبب و موضع غریب اولور دخی داردم
 نور قمر ایدم دبور لرردیکه مبادی عالمه که علما احوال زمانی ایدر
 کجه لرنا تا شکر ک مزارنی طولشوردم و اول مرارات بر زمین
 غایت بعید ایدر کاه ولور دیکه بر کجه ده جمله سن طولاشوردم
 زمانده ایچنج بلوغ شرعی مرتبه سنه ایشتمش ایدم متعلقم بنیم
 کزد و مکده و همه دو شکر که مبادا که بزما معقول اینه مشغول اولور
 رضا عا فرزند ایشیم واریدین انی بنیم اردمجه کوند مشرک مابن
 اولدوغک بخش و تحس ایلد بر کجه شیخ خاوند ظهور مزاریند قبر
 مقابله سنده و نورشیدم اول فرزند اشلم اولان کسه جقه کله
 و یا نومه کله و کی کسی الن بنم اوزریمه فویوب دز که باشدی

کوندیکه

نوردم

نام

شکر

ایدم

که سکا فولدی دیدیکه کوز به غیب سینه لکوردی از فالد که مالک
اولام انی کتوب آده اولاشدردم منعلفات محضه کلین
دیشکه ارن اکا سوی ظن ایلک وانک جانندن خوش دل اولدیکه
اول بزخیر حاله دو شمش ایخی بونکک فرا کو کچه ده که اون اول
نزار میبه کبر که قادر دکدر اول تنها وار شش شیخ ظهور
نبر مفا بله سنده او تورر بولدم بوقضه اشند که نصرت تعلیم
بلیدبر که نیم بزخیر ایتلام دارد اریق بنم حقه بر غیر احتمال
اولدیر دینه سورر دیکه بدایت حاله سحر شیخ ابوبکر قال
نزار نه وار با و تور مشیدم نزار نور بر مرتبه مهیب هونک
ایدر که کوز انک ایچنه کبروب او تور منقہ نور قار و درون شکند
بر جبر و ایدر که نبرم ایلد مرتبه انکار و عناد مقامنده ایدر
دایما خصت کوز تکده ایدر که بزه بر ازار ایدر بیدر و مکر اول
اول حریف بزی کوز تکده ایش چونکه سن دارب نزار شریف
او تور دم و با شمش اشافه صابو برز نا بخی مراقبه ایلدم ناکاه سن
بکا خوف و خشیت دیر کیم چون لغزه اورب سکر در کما وزر یک کلمه نذر
اول کیفیت یوغدیکه انک لغزه و صدقه سندن خوف ایدر و نایب
بول و بیستی نیم کو کلمه بول بوله بن اولکن عالم اوزره مراقبه اولدم
انک بوا وضاعندن متغیر اولدم چونکه اول حریف بنده بوجا
کورد در فای منفعل او کو کند و نیک ایتدیکی وضاعندن فرنده
و مجمل اولدر و افلا بوزق او که کدر لوزیر او زینه و شوق
دیلمکه باشکدر و اند نضکره نزم حله یاران و اجامردن اولدیر

بیدر

کاهن

اصلا

ویور و بیکه بر کچه دخی شیخ زین الدین کور عازنا نزار نزار
د اول نزار که کنار شهر ده واقع اولمشیدن و اول اطراف نزار
دخی غایت از بولنوردی و ناسکند ده بلند و بالا و قوت کل
بر دیوانه و ایدر یک کوز چار سو و بازار ده جنس از جن
ایدر لردی و اول اشاده اول دیوانه بر آدم دخی قتل ایلد
کور ستانده بید اولدر و نیم اوزر یک لور بوب غوغا نیکه نزار
قالق طشره کت بن اصلا اکا ملتفت اولدم و کند نسبت و تو
ایر لدم اول دیوانه متصل ابرام و الحاح ایلد ناکاه سکروب
واردی نزار که بانده بر قاج افاج تبشیدر اول افاج کلک ایلد
قرب بر بونک سته ایلوب بغلدر سف مسجد ایچنه نزار اوستن
جراغ نزار دی کبر اول چراغی طشره کتوردی مرادی بوا بیکه اول
با قوب نیم باشم اوزره براغه اول دیوانه بوکاره مشغول
ایکن اتفاقا روز کار اسوب اول چراغی سوندر دی دیوانک
اشش غضبی دخی زباده ولدی غوغا و اشوبه باشکد جنونی
طنیان ایدر رعد کبی کور لدر و نیم اطراف می طولاشوب کور نزار
بن مطلقا اکا التفات ایلدم و خاطره مسج نرد و نزار
بول و یردم صبحا که دکنیم ایلد معامله سی بو و جمله اولدی
صبح اولیچ دیوانه بازار ناسکند کلوب بر آدم دخی
بازار خلقی هجوم ایدر انی قتل ایلد و سورر لردیکه خلق در
که نزارانده بزه بعض سینه لظا ایلد لور بزه مسج واقع اولد
ایچن بر کچه شیخ خاوند لور حضرت نیک نزار شریف اولد

کاهن کچه

بیدر

کاهن

او نور را ندیم تا گاه ایوان او زیندن بر سیاه شده بیره دو
 یونمغه باشد رخ خنده بر مقدار نشوینس بد او بود او را در
 کتدم و بر کچه دخی نه انده او تور در دم ایوان او گنده اولاد و در
 و بشدن بر او کسر یک او از سر کله او را در دن قالعوب دخی
 ایروجه او تور در دم بود در مرارات که کردم بوندن غیزی سنه
 واقع اولدی بورد لر دیکه حضرت خواجه عبدالحق قدس سینه
 ستره مفسیدی بازار ده بو کثرت خلق ایچنده که کز لر جسمه او از لر
 فولق در نه ذکر کاور و ذکر دن غیزی هیچ سنه اشتر لرا اول حاله ذکر
 بکا شوبله غالب و لمشید بکه بیلدن سر او از که قولاعنه کلیدی جمله ذکر
 اشدر دم بر کون ناشکند خلقدن محمد جانگیر دیر لر بر شمول
 صبا جاه کسند دو کون ایلدی و بر کسند کوندر بر سمر قندون اولدی
 بره عواد و جنگی و خواننده لر و سازنده لر کتور تندی بر کچه که آنک
 عظیم جمعیت و عوفاری و اربدی بر کسند تک ابرام و دعوتیل اولدی
 جمیته قریب منزله وار مشیدم جمله اول خلقک آوازی و اول
 عود و جنگک نغماتی بکا ذکر کاور دی و ذکر دن غیزی سنه اشتر
 ایدم و اول زمانده بن سنوز اون سکر یا شده ایدم حضرت
ایناک فقو تجر و لر نه در قدس به العزیز
 بورد لر دیکه میرزا شایخ زمانده بریده ولور دم بر حبه
 قدر تم بوغیدی بر ولندم و اربدی باره باره سر بار که بر با
 برینه با خلق استم بر بجه باره لر دخی صار قسردی
 بر کون بازار ملکن کچردم بر دلنج بندن سوال ایلدی هیچ و چو

دیره جک شتم بوغیدی دلندی با شمدن جودم بر اشجی ک اولدی
 اندم و دیر که بود لند ایگدر انا با کدر قاب فاجی یا بقدر تکله
 یار بر بونی ال و مقابله سنده اول کد انک فارین طویر اش نز اول
 فقیره طعام ویر دکن صکره دلندی تمام ادب ابله ا کوه فودی
 بن بنول ایلیوب قویوب کتدم بورد لر دیکه چوق کسند به خد کدر
 ایرودم نه اتم و نه بر مر کیم و اربدی و بیلده بر قفنان کبر
 که پنبه لر کی طشره خمبیدی و امرا و ج بیلده بر کورک ویر
 موزه تماشن تابان ایله کچوردم و بورد لر دیکه او ایل سا فود
 بر قفین مولانا سا فو ایله شامر حبه ده بر حجه ده اولور دم که اول
 حجه بر صوقاق کنارنده واقع و لمشیدی و حجه فرک زمینی اول
 صوقاق دن چوق ایچ ابدی بورد با غد و غی زمانده صوقاق دن
 جریان ایدن صو و جامور حجه فرک ایچنه کبر دی سحر لده سحر
 و ارب نمازی انده فلروق و انجلین ایام شتاده جامه ارم
 بر مرتبه تنگ و قصیر ایدیکه نصف سفلی بد غم هیچ اصنم
 بورد لر دیکه حالا اسباب جمعیتی نهیا ایشتم اما ادم کر کدر که
 ایش بجه شوبله که قدر بن بیلیموب اسباب جمعیتی سبب لغز نه
 بطالت ایلد لر عجب حرمان و نهایت مرته ده عین و حشر ان درم
 بو کار طلبنده اختیار ایتد بکم غرتبلر ده طهارت ایچون رحمت سر
 ایکی ابرین اصیجن صوالومه کبر نمشیدی کا هی شیخ بها الدین علم
 صحتند لقا طهارت و وضو ایچون ناشره کیدر دم و خاطر مدن
 کچر دیکه نولیدی شیخ حضرت تکرر فقر ایله اول مقدار معقد اولاد کیم

موزه تماشن تابان ایله کچوردم
 ایضا کورنده و سوار طشره
 سنده کورنده در
 موزه تماشن تابان ایله کچوردم
 ایضا کورنده و سوار طشره
 سنده کورنده در

شدت شناده بوزر لوطو که دخی زمانه فقرا به اسحق صوابه بود
ابدست الملق بمیرا ولدی اما بمیرا دکل ابدی بز خود حجه و سنج
آب طهارت و جای طهارت و حمام و بنه جگ و کبه جگ جمله
طالب چون حاضر و دنیا ایشوز مشاغل بچو مند اول
فرصتی غنیمت بیکت کرد و بپورر کرد بیکه بشن سل سرید
اولاد کم گاه اولور دیکه مفسده و اباکی کره و با اوج کره شیخ به الدین
عمر خانه سینه کبروم بود قدر مدنده شیخ عمر خانه سنده اباکی کره بیکش
وانگ دخی سببی بوا بدیکه بر کره میر فرور شاه فرزنداشی میر محمود شاه
شیخ حضرت نیک اوینه کشید بر اندری ضیافت ابچون بر قیون
بشور مشربدی بن مولانا سعدالدین ابله طشره ده اولورس
ایدم بزم دخی او کوزه طعام کتور دیکر بر کره دخی شیخ حضرت
المایر کردی انلرک دیشلری سالم اولغین مرادجه بدیدر اولای
نیم دیشم اغزودی بالضرورة اندره موافقت ایدب از ایتی
بندخی بدم و بپورر کردیکه بر کون مولانا سعدالدین ابله شیخ حضرت
خدمته گمشدک اول کونده موافقت صفا ابدی شیخ حضرت
استدیر که بزم ابله بسط و ملاحظه ابله لرزه دیدیر که مولانا جلال
الدین یاننه وارک که سترک ابچون طعام احضار ابله و مولانا
جلال الدین دیدکری گسنه شیخ حضرت نیک طرفیت قند
ابدی و خواجه سریه مزار نیک شیخ و منولیبی ابدی بن
خود اصلا منولی یکین بمیش و کل ایدم شیخ حضرت نیک
سرفلرینا واروق مولانا جلال الدین منولیبی اولدوغی مزار کون

Handwritten marginal notes in smaller script, likely providing additional details or commentary on the main text.

او کنده جریان ایدر بیوک بر دره واریدی اول دره دن بر بیان
طوتمشیدی که قیاسا وزنا بکری مشغال ابچن کلوروی اولی بکتر
کتاب ایدب بزم او کوزه کتوروی اندر نصکره مدت مدیدم
مشغول اولدی بن مولانا سعدالدین به اشارت ایدم که طشره
ایکینر دخی قالمقوب طشره کندک و بپورر کردیکه استناد خرج بیزر
دیر لرر کسنه واریدیکه میرزا شامخ زمانه صاحب عیار
و دفتر خرافان شهر مری ابدی و خواجهکان قدس است
ارواحهم خانواده سنده ارادت صحیحی داریدی خواجه
محمد با رسا قدس است و کاتره حضرت نیک تقسیم التفات
خاصی ابله مشرفا و مشیدی بن سریده کشک طحامن بیزوم
معنای ند کور فرج بمشیدی غوه رمضانده اندا بدیکه بومضان
شوبله که سر کچه سن نیم ایدده اوریج اچمیه سن حورتم اوج
بوشن اولون بالضروری رمضان کچه لری انده اولق لازم
اندرن جوق خدمت و شفق کوردم و نیم اول زمانه اکا طاق
قدرتم بوجیدی بعده که بکا قدرت حاصل اولدی و کتو فای
اتمش بولندی اخرا و غلنه اون بیک دینار کبکی مقداری
ایلیوب بوندن ما خدا بعض خدمتین دخی کوردم صبار شیخ
علیه الرحمه ایدر که خواجه حضرت مری ابتدا عمرندن انتها سینه
سرگز کشک هدیه و تحفه سن بقول ایلرادی مولانا احمد
علیه الرحمه که مولانا سعدالدین قدس سره حضرت نیک
تعلیم و تلقین مشرف اولوب اشتغال تمام صاحبی بوزر

کسند ابدی مولانا سعد الدین حضرت نیک فامرندن صکره
خواجہ حضرت نری نیشہ بیاض تومی بوکندن بر قضا منق انجمن
سدا ایدب و اول ابلی نیکند والیکه بر اوست قضا فی الموی
وانکب جمیع کارنده شبهه اولما من انجون احتیاط کلی ایدر
کارزدن سمقندہ خواجہ یہ ہدیہ طریقہ کونردی التماس
خواجہ حضرت نری کند و لری کہ لر جو کما اول جامہ بی حضور شریف
کتور دیر خواجہ حضرت نری سور دیر کہ بو جامہ بی کیمک قاملد
زیرا بوندن صدق رایجہ سی کلور کس جمیع عمر کردن
ایلمہ مشم مولوی خدمت نری بزدن عذر ابلیک اند نصکر اول
جامہ بی برنجہ بند کا خدا لیلہ بروجہ ہدیہ نیر مولانا احمدہ کار
نیر بر کون خواجہ حضرت نری شردن برنجہ فرج بعید بر صحران
بکر ابدی و اصحاب و خدامن سپادہ و سوار محفل لری او کینجہ
جوق کسند و ایدری موایب اسی ابدی ناگاہ اراقدن برنجہ
او کورندی اول و با ساکنندن اوج کسند لرنندہ بر رنن ایلمہ
خواجہ حضرت نری جانبنہ متوجہ اولوب عجلد اید کلوب خواجہ حضرت
بولن الدیر کرا اول قرہ اولورک اولوسی امینش رسنرا و علا
برنہ کورنمش و بر فایت بویک افاج کاسہ طلوسی کشی بوغدی بر
اللہ و برمش بولده خواجہ حضرت نری محفل لری و کندہ تضرع کان بوز
دیلمہ خواجہ بو او فلاجن حلالدر و ملازمان و خدام کرام انجون
نذر اولمشدر و بوبر کاسہ بوغوت دخی پاکدر کتور مشم کہ خدمتکار
بیر خواجہ حضرت نری سور دیر کہ برکنک نذر و ہدیہ سن المزم

کسند

ایلمہ

برہ

او خلا علی نہ سور و کہ المیت اما بوغودکک بہاسن و بر و ب
الالم اول کسند دیر کہ بوغودکک بو صحرا و قیبتی اولمز و کہ
قیبتہ بوندہ بوغود المزم سور دیر کہ بن مفت سنہ المزم انصکر
خدمتکار لردن بر نہ سور دیر کہ اول کسند بوغود انجون رشاک
دیردی بعدہ بوغودی اوکلر نہ کتور ب اولاکند و لراطہ لیر
صکرہ جمیع سوار و سپادہ سر کم دار لیلہ اندن بوب بعدہ بولہ روانہ
اولدیر **ذکر غنا و قول حضرت خواجہ در نہایت کمال** خواجہ حضرت
سور دیر کہ بادی حالدر مریدہ ایدم سبتد فاسم سیر حضرت
قد سناسد لگا سترہ ملازمت شریف لری واردم سبتد حضرت نری
کند و لری نیم خوردی اولان بر کاسہ اشی بکا و برک سور دیر
ای شیخ زادہ ترکستانی بو نا خوش لری کہ نرہ قابا لشر
عن فریب دنیا دخی سنک فبا بک اولہ یعنی بزده ک
خواجہ حضرت نری سور دیر کہ سبتد حضرت نری بوسوری نیر
رماندہ بن دنیوی شیخ بر سنہ یہ فادر دکلم و کمال مرتہ فقر
و بخریدم و ایدری صاحب رشحات علیہ الرحمہ ایدر کہ خواجہ
حضرت نری بکری ایلمہ با سبتدہ ایلمہ طانی لری خواجہ ابراهیم
انلری وطن مالوف لری اولان تا شکندن شخص سلط
بیتہ سیم قندہ کتور مشر خواجہ حضرت نری شغل باطنی لری
علم ظاہر تحصیلنہ مانع اولمغین خواجکان غریز صحتہ سبل ایدر
ایلمہ کل مقدار بر ما در النہر دہ بو خانوادہ اولور لریک مجلس
شرفین طولا شتر نہ کم بو معقدک او صحنی فصلندہ ذکر کلمہ

کسند حضرت نری نیشہ بیاض تومی بوکندن بر قضا منق انجمن
سدا ایدب و اول ابلی نیکند والیکه بر اوست قضا فی الموی
وانکب جمیع کارنده شبهه اولما من انجون احتیاط کلی ایدر
کارزدن سمقندہ خواجہ یہ ہدیہ طریقہ کونردی التماس
خواجہ حضرت نری کند و لری کہ لر جو کما اول جامہ بی حضور شریف
کتور دیر خواجہ حضرت نری سور دیر کہ بو جامہ بی کیمک قاملد
زیرا بوندن صدق رایجہ سی کلور کس جمیع عمر کردن
ایلمہ مشم مولوی خدمت نری بزدن عذر ابلیک اند نصکر اول
جامہ بی برنجہ بند کا خدا لیلہ بروجہ ہدیہ نیر مولانا احمدہ کار
نیر بر کون خواجہ حضرت نری شردن برنجہ فرج بعید بر صحران
بکر ابدی و اصحاب و خدامن سپادہ و سوار محفل لری او کینجہ
جوق کسند و ایدری موایب اسی ابدی ناگاہ اراقدن برنجہ
او کورندی اول و با ساکنندن اوج کسند لرنندہ بر رنن ایلمہ
خواجہ حضرت نری جانبنہ متوجہ اولوب عجلد اید کلوب خواجہ حضرت
بولن الدیر کرا اول قرہ اولورک اولوسی امینش رسنرا و علا
برنہ کورنمش و بر فایت بویک افاج کاسہ طلوسی کشی بوغدی بر
اللہ و برمش بولده خواجہ حضرت نری محفل لری و کندہ تضرع کان بوز
دیلمہ خواجہ بو او فلاجن حلالدر و ملازمان و خدام کرام انجون
نذر اولمشدر و بوبر کاسہ بوغوت دخی پاکدر کتور مشم کہ خدمتکار
بیر خواجہ حضرت نری سور دیر کہ برکنک نذر و ہدیہ سن المزم

کسند حضرت نری نیشہ بیاض تومی بوکندن بر قضا منق انجمن
سدا ایدب و اول ابلی نیکند والیکه بر اوست قضا فی الموی
وانکب جمیع کارنده شبهه اولما من انجون احتیاط کلی ایدر
کارزدن سمقندہ خواجہ یہ ہدیہ طریقہ کونردی التماس
خواجہ حضرت نری کند و لری کہ لر جو کما اول جامہ بی حضور شریف
کتور دیر خواجہ حضرت نری سور دیر کہ بو جامہ بی کیمک قاملد
زیرا بوندن صدق رایجہ سی کلور کس جمیع عمر کردن
ایلمہ مشم مولوی خدمت نری بزدن عذر ابلیک اند نصکر اول
جامہ بی برنجہ بند کا خدا لیلہ بروجہ ہدیہ نیر مولانا احمدہ کار
نیر بر کون خواجہ حضرت نری شردن برنجہ فرج بعید بر صحران
بکر ابدی و اصحاب و خدامن سپادہ و سوار محفل لری او کینجہ
جوق کسند و ایدری موایب اسی ابدی ناگاہ اراقدن برنجہ
او کورندی اول و با ساکنندن اوج کسند لرنندہ بر رنن ایلمہ
خواجہ حضرت نری جانبنہ متوجہ اولوب عجلد اید کلوب خواجہ حضرت
بولن الدیر کرا اول قرہ اولورک اولوسی امینش رسنرا و علا
برنہ کورنمش و بر فایت بویک افاج کاسہ طلوسی کشی بوغدی بر
اللہ و برمش بولده خواجہ حضرت نری محفل لری و کندہ تضرع کان بوز
دیلمہ خواجہ بو او فلاجن حلالدر و ملازمان و خدام کرام انجون
نذر اولمشدر و بوبر کاسہ بوغوت دخی پاکدر کتور مشم کہ خدمتکار
بیر خواجہ حضرت نری سور دیر کہ برکنک نذر و ہدیہ سن المزم

کر کرد و بکرمی درت باشنده هر آنه متوجه اولش برین سل مله
دخی اول عصر شایخه صحبت ایلیوب بکرمی طغوز باشنده
وطن اصلی رنه مراجعت بپور مشرانند فکده تحصیل زرق حلال
انده زراعت و حراثت باشلیوب بر کسده ایله سر یک اولوب انک
اتفاقیلر بر حفت یوزمکه قدا اولمش بعد از زمانده وحی سبحان
و لگا زراعت رنه بر مرتبه رکت و برشش که ضبطندن عاقر اولوب
و کلا نصبت محتاج اولمش خفی بپور لیه که خواجه حضرت نرنیک مال
منالی و متاع و عفار و کله و رنه و مواشی و اطلاق و اسباب
حد و اندازه دن افزون و دایره حساب و شمار دن بیرون
صاحب رشحات علی الرحمه ایدر که بوفقر خواجه حضرت نرنیک
دولت رنه ایکنج یوز سور دکده و کلا سنگ بعضی سندن آشن
خواجه حضرت نرنیک مزرعه لری بیک او جوز دن زیاده ایکنج اول
اشنا ده بر نجه مزرعه دخی صانون الد فخر مشا هده اولمش
مخدومی مولانا عبدالرحمن جامی قدس سانه لگا سره کتاب لوی
وز لیا سنده خواجه حضرت نرنیک بعضی آشناسنده بومعنا اشارت
ایرب بپور مشردر که **میت** مزاران مزرعه در زبر کشت است
که زاد رفتن راه بهشت است **ترجمه** مزار مزرعه دن حال
المده مر باره که زاد راه بهشت ایدر فی اخرا کار نرونه حساب
رشحات علی الرحمه ایدر که اول زمانده که بوفقر خواجه حضرت نرنیک
علیه لری ترانه یوز سور مکده کیدر دم فرشتی به از شدیم اول
نزلده خواجه حضرت نرنیک بر اولمش و ایدر که جویبار فرشتی منالی

صابطی ابدی جویبار مریور خواجه حضرت نرنیک تحت تصرفه
بیک او جویوز مزرعه دن بری ابدی فقیر انزه صور دکده لویبار
فاج حفت یوزر دبدیکه هر بل خون دوزمکه هر حفت پیشینه
بر ار فاد طوته زواج بیک ار فاد جسم و لور بر کون خواجه
بر تقریبه بپور دیکر که بن سرمل سمرقند خواصندن اولان مزرعه
لردن سلطان احمد میزاد یوانه سنگ سمرقندی ایله سکر لوز
یوز بیک بطمان غله عشر و برورم دینه بپور دیکر که حق لگا نیم
ماله بر رکت و پر شد که سمرقندن حراز لری سنگ بطمان غله
در انار ایدر لرا نبار دن اخراج ایدر مزرعه مانده بیک در
یوز بیک بشبوز بطمان گلور و خواجه حضرت نرنیک ملاز مرندن
بعضی که انار غله حافظی حکایت ایدر دیکه خرج غله کاسی
و خلدن زیاده اولور آخر نظر ایدر نیه انار ده باقی کاشن جوی
غله کوروز بوجالی مشا هده تمکله خواجه حضرت نرنیک بعضی مزرعه
بومعانی خواجه حضرت نرنیک استغفار ایدر که نرم مال مزرعه
ایکوندر بونجلیس مالک غاصه سی بودر **ترجمه** بر کون خواجه حضرت نرنیک
آیه کریمه انما اعطیناک الکوثره معنا سنده بپور دیکر که محقق
لوایه کریمه بیک تفهیر ننده بپور مشردر که سکه کور و در ک
سکا کثر ننده احدیت مشا هده سن وردک پس رکنک که بوشند
مقامی اوله البته ذرات کایا تندن سر دزه اکارا نیه اولور
انده جمال وجه باقی مشا هده ایدر بونجلیس کسبه که مانوی ایله
سبب مریه بشود و باعث بختی و خود اوله است و نوبه اکانده

سمی اولان

حجاب جمال مقصود اولور و محجوبت آنکه نه یوزدن یول بولور
 محذوفی قدس سره تحفه الاحراز نام کتایبده خواجه حضرت نیک
 منقذده بومعنا به اشار ایوب سور مشر در که **نظم من الحفده**
 ز و بجان نوبت شاهنشاهی گوگس فقر عبد اللهی
 آنکه ز حریت فقر اکنت خواجه احوار عبد الله است در
 کس نه سر و نه بن است در نظرش چون روی یکت خن است
 ناخن که بدستایدش کی بره فقر شکستایدش لجه بجا حدیث
 صورت کثرت صدق حاش مست در آن لجه ناقرباب قبه
 نه نوی فلک یکت حجاب **خواجه حضرت نیک کافه انام حقه**
واقع اولان خدمت لری و خواص و عوام بانبده ظهوره کلین
شفقت و محبت لری بیایر خفی بولر لیه که خواجه حضرت نیک ابتدا حال
 انشاء مراتب کماله و ارنجه آشنا و بجان نه شفقت و خدمت لری
 و ذیل اعانت و رعایت لری خانه احاد و اعدای مشمول ایبر کافه
 انانه رعایت حریص نشنه ایبر مجالس و محافلده هر کس
 بفتایر لری بولر لری دیکه بر زمانده سمر قنده مولانا
 قطبالدین صدر مدرس سننده و لور دم حصه مرضه بنلا ایبر
 خسته یکت خدمتین تهنیت مشیدم مرضی مشند اولدوغی چندین
 تدار کردن فالوب که بکلرین و دوشکلرین مردار ایبر لری
 جمله باک ایبر کمترین کدر روم و بود اینه قتی تیز تر اولدوغی
 دایما آنک که خدمت لری خالی اولدوغی مشند اول مرض نکادر
 سرتاید لری بر کجه ده که مرضیکت تمام درجه داشتند در ایبر اول

مرتبه ز بونکایله نه اوج درت دستی صو کوزت آنک که بکلر
 و فاشلرین باک ایدم سورر لری دیکه بر زمانده که مرید ایدم
 سجادده بر سر لری جامنه کبیر دم و خلعتده جامده خدمت ایبر دم
 کاه اولور دیکه اون بش اذن الی کسبه خدمت ایبر دم و خدمت
 انشاء سنده شفی و سعید و سماء و سفید و ضیح و شریف و نوار
 و ضعیف و بیز دم جمله سنه یکسان خدمت ایبر دم کاسی بولر
 اولور دیکه خاک غایت انسی جلوتنه و بش الی کسنگ حدیث برین
 و خدمتی تمام ایند بکم کسی کسبه اجرت و برکت و غده سی اولما سونا
 دیو بجز دم اگر استنه سیر دخی بولیمز لری و آخر جایتلر نه بولر
 دیکه جامده بومقوله خدمت لری حوق ایلمد کیدن حرارت جامدن
 طبعی بعم زده لیشدر بوجندن در که سنهدی جامده اصلا و عین
 بوقدر دم فی الحقیقه خواجه حضرت نری جامده غایت از کبر لری در کج
 کبر دکر نه بود جمله عذر بیان ایبر لری و نه خواجه حضرت
 بولر لری دیکه خواجهان قدس است بکار و اجسم طرفیه سنده
 مقتضای وقت نه ایسه تمت و خاطر اکا صرف اولور ذکر و مرافقه
 بر زمانده اولور که بر مسلمانه راحت ایرشدره حک رحمت دوشمه رحمت
 که کوکل قبوله سبب اوله ذکر و مرافقه دن مقدمه بغضیلر ظن ایبر
 که نوافل عبادانه اشتغال خدمت اولی اوله کوکل کرده
 تکبیر و محبت خدمت ثمره **سیدر جبلت القلوب علی جب من**
احسن الیها بونی بیتین در که هرگز غمرا ت نوافل مؤمنک مجتبی
 غمرا تیکه برابر اولانر و سورر لری دیکه خواجه بهال الدین نقشبند

کج

وانک متابعی قدرت سنانک کار و احکم کنک خدمت و کلام
قبول اندک کنک حکمتی اولدر که خدمت و تواضع جمله احسان
و محنتی سوک ضرور پذیر و محبت مقدار علاقه دخی مغرور
بوی خود و تمام سمت ایله خلقک بینه مشغول در اسرار که کند
بیج بر وجه علاقه اسرار و لمیه لاجرم بالضرور سعی و استقامت ایدر که
کنند و از خلق خدمت ایدر کنک خدمت قبول استبول است
قبول ایدر یک بر کس دن قبول ایدر که انده کون بکون
طور و طریق سندن بهره مند و لطف استعدادین مشاهد و بر
انکر قبولی و التفات خاطر سبب اول کنک عالم دن علاقه سی
و عالم خلقی انک باطنی جمعند محور و بز نور اول و سیرر در دیک
بوی طریقی کتب صوفیه دن اخذ اندم بلکه خلق خدمتک بولدوم
و جمله دخی دکل که خدمت ایدر یک کس را بوی طریقی تعظیم ایدر
خدمتک خاصیتی بود و سیرر در دیک هر کسی بر تولد کتور
بزر خدمت بولدن کتور دیر بود و جند در که خدمت نیم مری
و محبوبد و سیرر کس دن که خیر امید ایدرم اکا خدمت سیرر و توبه
او قور در **بیت** سمت ترا بکنره کبر یا کشد آن شغفکار
به ازین مرد بان خواه اند نضکره سیرر در دیک بن بونی شوق
که خدمت ترا بکنره کبر یا کشد یعنی سمت یرینه خدمت
کتور با و قور در **خواجه حضرت نیک عانه خلق ایله حسن مقام**
و مراعات ادب خدمتکس بیانده در خواجه حضرت نیک خلا
و ملا ده دظایر و باطنی کمال مرتبه رفا و صحت و خلوتده بومعا

بومعانی صیانه نبدل قدرت ایدر در صاحب سجا علیه الرحمه
ایدر که اول زمانده که بوی فقیر استمانه سعادت استمانه
از طراز منده قایم و کجه و کوندر خدمت رفعت منزلت لینه باوم
ایدم دفعه اولی ده درت ای و دفعه ثانیه ده سکرانی
صحنه ایله مشرف اولدم مدت نر بوره ده خواجه حضرت نیک
کوردم و او کسور یک ایله و یا خود غیر طریقیه مبارک اغوا
بلغم و یا خود لور که اخراج ایدر کلین و یا خود بوز نر سوکر و کلین
خلق باننده و یا تنها ده کجه ده و کوندر ده و با جمله سبج بزرمانده
مریج و نور و کلین کوردم و خواجه حضرت نیک ملاز مریز سندن
مولانا ابو سعید اوبی علیه الرحمه حضرت نیک که او نورش سل مقدار
خواجه حضرت نیک استمانه سعادت نر خدمتکار ایدر در ایت
ایدر که دیکه بوقدر مدت خدمت اکبر منزلت لینه اولدم
اگر تنها ده و اگر خلق باننده خواجه حضرت نیک کوردم که اوزم
و یا خود الما و ایدر و ایوانقا بوی غنی مبارک اغوا نر خدمت
و سیرر کوردم که بوز نر سوکره او یا خود و یا نر نر نر
اخراج ایدر با خصوص که گاهی ز کام و نازله دخی عارض اولور
بوی جمله ایله بزرگ انردن طبعیحه نفرت و کراهت و ریشنه ایدر
اول نر در و سبج بر عضو نر نر نر نامعقول حرکت صادر اولور
و اما خلا و ملا ده کمال ادب و حسن معامله ایله متحقق و متحلی ایدر
و جناب نقابت باب سید عبدالقادر شهید بر قد ظله العالی
سلطان ابو سعید میرزا زمانده سمرقنده وارثانده خواجه

کلین کوردم

قائمی

حضرت نیک صحبت شریفی ایرتمش در سور در دیکه
 میرمید از خون حله کفشده و خواجه حضرت نیک ملازمت
 شریفی کتب مراد ایرتمش که اول کچه خواجه حضرت نیک صحبتند و اجا
 ایدر لرفیقا اول مجلده بله حاضر ایم با نونمازین قلد قلمی
 حضرت نیک سور دیکه که میرمید نرم همان در و استر که انرا ایله
 بو کجه بی اجا ایدر یوز همان جاننده مراعات لازم در بعض
 بارانله اولور من استر ز سر جوان سزدارک استراحت ایلمک
 خاطر کز استر سه سحر کلوک من دیدم که اگر اجازت اولور سه فقره
 سور دیکه اگر کند و کده اولور مغه قدرت اکثر سک مانع و کلوز
 فقیر دخی اصحاب دن اوج کسه ایله اول مجلده بله اولوق دین اول
 صیاح دکی خواجه حضرت نیک حواله مترقب ایم اول شبیدن
 ایلمی دیزاری اوزرنه تو اضعله بنجه که اولور دیر سه اصلا و قطعاً
 دیزارین دکندر مدیر و مطلقاً بسج بر عضو لاندن حرکت صا
 اولمدی تا بر زمانه دکی که نماز سجده قالدیلر و نماز دن فارغ
 اولدقد لشکره کبر و اول اول سلو بله مکلی و وقار ایلر بر قرار اولور
 طلوع حجه دکی اولور دیر اصلا امر غنیمت و کسل بیدار استر انلردن
 ظاهر اولمدی فقیر حوالیق قوتبله بله هر ساعتده بر کزه دیزارم کده
 و انواع تکلف ایله خوانی کند دن رفعا بر دم و میرمید دخی خواجه
 حضرت نیک التفات شریفی بر کتید از حرکت ایلدی و مقدما
 خواب انلردن دخی ظاهر اولمدی با خصوص که رطوبتی نالک کسه
 ایدی خواجه حضرت نیک خود صبح اولوچه مراقب اولوب انه لشکره

در طریقی

صباح سنته فالقوب نماز صبحی میسوا بدستی ایلد اولدیلر فقیر
 خواجه حضرت نیک دن بو حالتی مشاهده اندیکم موجب تعجب و حیرت
 و مزید اخلاص و اعتقاد به باعث و علت اولدی **خواجه حضرت نیک**
خاصه اصحاب اجانبه و عاتقه سایر در ویشکره اولان
ایشار و مرتکبین بیان ایلر خفی سوزلمه که خواجه حضرت نیک
 کرم و لطفه حد و غایت بو عهدی همیشه کند و راحت و شفقت
 اختیار ایدر اصحاب و خدانشک فراغت و راحت کنده
 نفسلردن تقدیم ایدر روی میر عبد الاول جلد ارم حضرت نیک
 کند و سمو عاتقه باز مشردر که بر کزه اولیل بهار ده خواجه
 حضرت نیک بر بلوک خدام و ملازمیله ولایت کشته کده اول
 کون بی وقت فالقیدی کچه بالضروری میان کوهده توغنی لازم
 کله سی خدام جا در قور دیر اختام نماز ندن صکره بخور بیعنه
 باشدی خواجه حضرت نیک سور دیکه بنم بو جا درک با کلکنده
 ششم وارد درین بونده اوله فرم اجاب بونده اولور دیر
 و تمام درجه ده لطف کوشرب ابرام تمام ایله اصحاب جا در
 کبر سونردیو امر ایلدیلر و بر جا در دن عنسیری جا در کوز
 مشلرایدی امر شریفی ایله فقرا و اجاب خیمه یه کبر دیر
 اول کچه صیاح دکی بخور با عزت سبلر روان اولدی چونکه
 صباح نمازین قلدیلر بارانه شفقت کنان سور دیکه لایق کورم
 که بن جا در ده اولام دخی یاران بارانده قالدیلر سوز
 دن معلوم اولدی که کچه خیمه کن با کلکنده ششم وارد درین بو

اولا نرم سورد فوری اجابی تعلیظ امین که تا جمعه به کبر کیده زرد
ایلمه ل و اصحاب بدن بعضیسی نفس ایلمه بر که بر کوه فضل تا بمانده
مواقف استی ایلمه سورد فوری در دراز بر فرجه لرد و ایلمه
کتاب و فقرا و اصحاب بدن بر بلوک کسسه دخی ملازمت شرفیکر زده بل
کتاب و مزارع لک اینجی بردیم اولری و ایلمه سورد فوری در دراز بر فرجه
قوردیم اصحاب خوابه حضرت علیه بر بریده اولمنه حجاب ایلمه لرد و اول
دریم اولمنه غیر سورد فوری سایه یوغیندر سمان مواقر مغه باشکده غیر
خوابه حضرت مریبن زراعت ایلمه سورد فوری بر بر کور یک استم
دیوانه بنوب صحرا به کتدیر و کنش استی سنده متصل طولاشدیر و
غایت استی اولمنه دره لده و بار لده بدن مبارک لرد کس شده اول
سمان مبارک باشکیر کور کوه ده اولاجی قدر سایه بولور قلدیر سورد
اعتدال کلنجی دکی استراحت ایلمه سورد فوری دریم اولمنه کلدیر و
کونکه انده اولدیلمه و ایلمه بولور ایلمه لردی بالآخره اصحاب بلدیلمه
خواجه حضرت نیک استی لده آتیه بنوب اول اطرافنی طولاشمقدن لرد
اصحاب اجانبک حجاب بنوب اول دریم اولرا کنده استراحت
انته لرد عیش **فصل سوم از مقصد اول** خواجه حضرت نیک
شرفین بیان و مشایخ زمانه نکلر کور دکترین اعلام و اعلام
خواجه حضرت مری سورد فوری دیکه خالم خواجه ابرهیم علم لرحم
جوق مقید اولدیلمه بن تحصیل علم ایلمه بنی تاشکندن تحصیل
ایلمه سورد فوری دیکه و بومغناک حصولنده جوق اهتم
لکن سربار که تحصیل ایلمه اقدام و اهتم ایلمه لرد بر مرض عارض

ایلمه

عارض اولدیلمه دیکه مانع تحصیل اولدیلمه و سورد فوری اولدیلمه
عارض اولدیلمه خالمه دیدیم که نیم بر عالم وارد که تحصیل ایلمه
قادر دیکه سورد فوری کند و خالمه قوز سوزا کر من بعد زیاده ابرام ایلمه
احتمالدر که ایلمه اولدیلمه خالمه بوسوزدن غایت سنا شرا اولدیلمه
سورد فوری که بن مشنگ کالکی کماله بلزم شد نصره سنی کند و کدیلمه
قودم نه طریقه استرسک اکاشغول اول بر نوب دخی تحصیل
ایلمه کوز اغریسی عارض اولوب قرق بش کون اولدیلمه
با اتمام ترک تحصیل ایلمه قوز بلدم و سورد فوری که نرم تحصیل
مصباحدن ایلمه ورقه دکدر ارتون دکدر خواجه فضل
ابواللثی حضرت مری که علما سورد فوری اولدیلمه اولدیلمه
ایلمه بن خواجه حضرت نیک کمال باطن لردن اکلیماز اولدیلمه
که انر علوم طاهر دن غایت از اولمشور درینه از واقع اولدیلمه
مر کون تقیر قاضی دن بزه بر شبهه براد اتمه لرد که ایلمه
عاجز اولدیلمه و ز مولانا علی طوسی حضرت مری که مولانا علی
مشهور در یولر کند و عصر علم سنا و لوسی ایلمه خواجه حضرت
غایت معتقد ایلمه اول حضرت تک مجلس شرفیکر نه کلور اولدیلمه
غایت از سورد فوری لردن کون خواجه حضرت مری سورد فوری که سورد
با نکرده بزه سوز سولمک غایت و مانع لرد سورد فوری که
دکلمه لم مولانا علی عوان حضرت مری سورد فوری که سورد فوری
قیامندن سخن بی واسطه کله بزم انده سوز سولمکه فراد بشکدر
خواجه حضرت مری سورد فوری دیکه بن تاشکندن مولانا

در آن زمان که سلاطین و سلاطنت نیکبار
موجوم سلطان محمد خان غازی بنانده اولدیلمه
بجمله حضرت در سلطنت سفدر فکندن خواجه
رومی ایلمه سناک ب نماننی بالند
اولشور در جوق اول ایلمه سورد فوری
نام ایلمه خواجه زاده روضیکر
بن العلم مولانا طوس سناک بغندن
ز خوالدی سنی در معنوه واقع ایلمه
در جوم سلطان محمد خان غازی بنانده
موردی اولدیلمه سورد فوری ایلمه سورد فوری
کوز دکلمه خواجه زاده روضیکر
فندقه راسب فاضل سناک ایلمه
فاضل طوس سناک ایلمه سورد فوری
خواستاره حاجت ایلمه سورد فوری

نظام الدین خاموش علیہ الرحمہ حضرت مری زبیر بن ابی بکر
کاشیدم بدرم مولانا حضرت مری نبی دعوت ابون برکب ایله جنر
کوندر مشرید یکم بن فرداشک فریسی انله نامزد ایب انلودن
اولور البقودر ششم اگر شمد کلوب المراسیه برادرزده بحضور
دیوب بوبابده زیاده الحاج المیشرا بیدر مولانا نظام الدین
دخی والدگک سوزینه اطاعت ایله دیوبوفیره وافر نصیحت
صکره عاقبت بیوردیلرکه بن بلزم اگر اضطراب و عجزک و طریق حق
توغلک بر مرنده ایسه که سبج کند و که بریده فرار و بره نرسک
بیج برسنه ایله و بیج بر کار ایله آرامک بوغنه معذور سن صبا
ریخات علیہ الرحمہ ایدر که خواجه حضرت مری بوچکاتی موالیک ترک
تحصیلی تقریبیله کرانله تذکر سوری مشل در و خواجه حضرت مری
خالده که ناشکند دن سفر ایلمشدر در سمرقند و بخاراده نوردن
غیر بر کرده خواجه بها الدین تفتشد حضرت مری نیک کار اصحاب
جوق اولوره ینسوب و سایر طبقات خواجه انشرفندن دخی جوق
و بر بر صحت المیشر در نه کم بوندن مقدم سلسله طبقه خواجه
قدس اندنگار و اجم ترجمه لر نه علی وجه التفاریق ذکر سفت
المشدر وینه خواسانه کلز دن مقدم سمرقند ده سیند قائم شری
حضرت مری نیک قدس سانه نگا سره ملازمت و مجتهدیله مشرف المشر
و خواسانه تشریف بیوردقلند نضکره بر دفعه دخی سیند قائم حضرت
ایله مشرف اولوب وانرن ما عدا المراتک مشایخ کبار نردن سانه
اولولر ایله دخی ملاقات ایدر و صحت شریقرنه بدوامت کوشش ایدر

میرزا کور

مشل در شکم من بعد ذکر ای کلمه کر کدر خواجه حضرت مری تقریباً
یکرمی ایکی باشلرنده ایکن ناشکند دن سمرقنده کلوب انده
اقامت سوری مشل و اول زمانده مولانا سعد الدین کاشنر ایله
مولانا نظام الدین خاموش علیہ الرحمہ حضرت مری ملازمت ایدر
وصحت شریقرنه جوق حاضر اولور ایش خواجه حضرت مری نیک
اصحابدن بر عزیز بیورر لریکه برا اولودن اشتدتم دیدیکه
بر کون سمرقنده مولانا نظام الدین حضرت مری نیک خدمتده وار
حضور شریقرنده اولور مشیدم ناگاه کور دیکه قابودن عظیم
هیند و مهابتله بر جوان نورانی کیروب بر زمان ادب و قار اولور
اند نضکره طشره جوق کندی مولانا حضرت مری نیک بر جوان کیر
صوردوم بیوردیلر که بو خواجه عبادت در تبر اولاکه عالمک
سلطان مری بو کاشنر اولور خواجه حضرت مری نیک قدای اصحابدن
سمرقنده سرمل دیکه مشهور اولان محکمه ساکن نردن مولانا در
محمد سرملی مولانا عبادت سرملی حضرت مری نیک شویله نقتل
ایله که مولانا عبادت مذکور دمشکه بن کویک ایدم و بدرم
مولانا نظام الدین حضرت مری نیک مخلص و معتقد نردن ایدر
اکثر اولور فائده مولانا حضرت مری نیک مری منزله اولور اولور
ملازمت و خدمت لر نه قائم مولانا حضرت مری نیک اولور فائده
ایدر افعاقا بر کون مبارک باشلرین اولور نری بر غوی
مراسته ایشرا بیدر و الدهم دخی یا نرنده بر ایله مشغول
ایدر مری ناگاه مراسته دن باشن فالدرت محکم فرما و ایله

بم

بر مردم اول کار دان جلوب فریادار نیک سبیل صورت
 سوزد و دیگر که جانب شرقی در محض ظهور ایلد خواجه عیسی اول
 تمام روی زمین طوئری بخت شیخ اولور نجسا اولور اولور
 عبدالله سر بلدی در ایش که بن خواجه حضرت نیک نامنی مولانا
 نظام الدین خاموش حضرت نیک اسشدب خاطر مدینه
 شرفیله مترقب و منتظر ایدیم و انزلک سینه عشق باز نظر ایدیم
 سلطان ابوسعید میزاد و ولتی زمانی کلجک خواجه حضرت نیک
 ناسکند دن کوجورب سمرقنده کنور و دیگر سمرقند خلقند خواجه
 شرف ملازمتیله اول شرف اولان بن ایدیم خواجه حضرت نیک
 اوایل حاله بر مقدار زمان سمرقنده اوله قد نصکره بخارا
 یسل ایدب بولده شیخ سراج الدین بیری قریب سنده او خواش
 در مینه اندر شیخ حضرت نیک بجهت ایلد کد نصکره بخارا
 مولانا حسام الدین ابن مولانا عیسی الدین شاشی بی کور مشکو
 خواجه علا الدین عجد وانی قدس سره حضرت نیک عظیم صجبله
 ننه کم مقاله کنابده خواجه کان قدس سنده تقار و اهرم ترجمه
 ذکر سبقت انشدر اندن صکره خراسانه غریت ایدب مرو
 بولندن مرانده کاشلر و درت بیل مقدار متصل مرانده اولشدر
 اول زمانده سید فاسم تبریز و شیخ بهالدین عمر قدس سره
 صجبله حق ملازمت ایشدر و اجیان شیخ زین الدین خوانی
 صحت وخی و ارر ایش و بدت مزبور اولنا صکره مراندر مولانا
 یعقوب جرجی حضرت نیک ملازمی نینه راه بلج و شرفاندر ولایت حصا

مقدم
 حضرت نیک

محمد الدین
 م

حصاره متوجه اولشدر و مجده مولانا حسام الدین بار سا صحنه
 ابر شکر ننه کم مولانا حسام الدین ترجمه سنده یکشدر اولدر
 خواجه علا الدین عطار قدس سنده تقار حضرت نیک قبر شریف
 ز بارنی نینه جفایانده وار با اند نصکره بلفقوبه کاشلر مولانا
 یعقوب جرجی حضرت نیک اندر بولوب انلردن بیعت ایدوب
 طریق انشدر ننه کم انک تفصیلی شد نصکره ذکر اولنه کرکدر
 و اول سفرده اوج ای مقدار ای اکلنوب نینه مرانده مر اجبت
 دنجنا بریل وخی مرانده اولوب شیخ وقت صحنه مداومت
 سوزشله با انهم بشیل مرانده قامت اند کد نصکره وطن
 غریت ایلدوب ناسکند ده مقیم اولوب امر زراعته فاسم
 و غسل و بیقانیته اقدام و اهنیم کور شکر سوزر لر ایشکر
 بکرمی طهور یا شمه دک و یار غونده ایدیم و سال و باون بشیل
 مقدم سربین ناسکند ده کدم و واقعه و با سکر یوز فرق سنده
 واقع اولشدر و اندن صکره که ناسکند ده وار شکر مولانا نظام
 حضرت نیک اندر ایشدر کیر و انرا ایلد عظیم صجبله و غریب باز کاشلر
 ما بیلر نده امور عجیبه واقع اولشدر ننه کم اول و فایده نر ننه
 مولانا نظام الدین حضرت نیک ترجمه سنده یکشدر **خواجه**
حضرت نیک سمرقند و خراسانده سنده فاسم تبریز قدس
انده تقار حضرت نیک صجبله سنده در سوزر لر
 ایدیکه جمیع عمرده سنده فاسم تبریز قدس سنده سنده
 حضرت نیک اولو که کور مردم شیخ زمانده سرفغنی سنک

صحنه وارسم بر نسبت ظاهر اولوب بر کیفیت حاصل اولور و
 اخر اول کیفیت ن کجاست لازم اولور دی انا سید فاسم حضرت نیک
 صحنه هر کیفیت ظاهر اولور و بیکه عاقبت اول کیفیت اولون قوی
 دخل ایدی و بیور لرد بیکه هر کاه و سید فاسم تیریزی حضرت نیک
 شریفی و رسم شویله مشا بهره اولور و بیکه جمله کانیات هر
 انک اطراف طول شوب و انورده کم اولوب بود و نابد اولور
 و بیور لرد بیکه سید فاسم حضرت نیک ابتدا حاکمه با و ترو حوالی
 خواجه بها الدین نقشبند قدس الله تعالی حضرت علیه ملاقات
 ایلیوب صحبت ایلی شرامیش اندیشه کنه و لرین انکر
 نسبت و طریق لرنده طویر ایش بعض زمانده انشای صحنه
 شویله نسیم اولور و بیکه سید حضرت نیک خواجه کمان قدس
 ارواحم طریق سنده اولور و بیور لرد بیکه سید حضرت نیک
 وار بیکه که انک اجازت هر حضور شریفی کبیره مرد
 سید حضرت نیک اول قابوچی به بنیاد بنیاد بیکه هر کاه که بوجوان
 ترکستانی کله که مانع اولیه سن و قوه سن که دله دیکر زنده
 نیم یا نده که و بیور لرد بیکه هر کون سید حضرت نیک مشکیته واردم
 بو مرتبه زه دستور و خدی و بر لیشا بکن بنه ایکن اوج کونده برنجی مجلس
 شریفی و داخل اولور دم سید حضرت نیک صحابی تعجب بر لرد بیکه
 دستور اولشیکن نه ایکن هر کون مجلس شریفی و داخل اولور
 غیر لره اجازت بودر بو خنده بران حضور شریفی و داخل اولور
 انور دی سید حضرت نیک مجلس شریفی بر مرتبه لذب اید بیکه مجلس

بوجویی

مجلسه داخل اولانک کید و جلی کلردی کن کند و از خلقه تیر اجازت
 و بر مجلس شریفی ندرن فالدر لردی خواجه حضرت نیک ایدر
 بنی مرکز مجلس ندرن فالدر مثل ایدی بیور لرد بیکه بر کره ابتدا
 ملازمنده بندن صور و بیلر با و اوک ندر و عادت شریفی لری
 بو اید بیکه هر کسه که با بود بو جفر لردی و بیکه عبیداته بیور
 باید که تحقیق اسم خود کنی یعنی لایق اولان اولور که کند
 اسمک تحقیق ایلین انهی کلامه قدس سره مولانا محمد قاسم
 علیه ارحمه سید حضرت نیک کلامک شرحده شویله با و مشا
 یعنی کاله سخی برینه کوزه سن که حق سبحا و تعا حضرت نیک بر وجه
 اکل بنده لکن اعش اولاسن صاحب رشیات علیهم
 ایدر که بوسوزک مناسنده و فقرک خاطر نه کلین اولور که یعنی
 اسم که سنک مرتبه ک و ابتدا انضک در و حقیقه سنک
 حقیقتک اول اسمک مظهر بیدر و سنک ربک که اخلاص برکت
 رجوعک که اولاجدر اول اسمدر و اول اسم ایلد متحقق اولین اولور
 سالک حقیقتی اینیا ولوب اول اسم جمله لوازمیله بالتمام انده کلی
 ایلد و انک مظهر ندرن علی وجه الکمال ظاهر اولور اولدر خنی اول
 اسمک تجلیسی نارنده سنهک و مستغرق اوله انهی کلامه
 رشیات کاشفه خنی بویله که سید حضرت نیک بو کلامدن بر
 شریفی نید و کی بلنک بوطایفه جله با بنیده عبیداته
 و اولیا الله دن عبیداته اسمیله ستمی و لغه مستحق اولان که
 انی بلکه موقودر قال الامام العارف العالم المحقق الشیخ کمال الدین

و سنک تحقیق فی الموعودین شیخ خواجه
 علی الخلق اصعبین علی الله و الدین محمد
 العزل قدس سره کاشف حضرت نیک
 عا دله نام سید بنده دارا حقیق
 و قون اراد اولور کاشف بیکه
 راجعت اولده سید

عبد الزاق القاشانی فی کتاب التسمی باصطلاح الصوفیة علیہ
مولد عبدالدین تجلی له الحق بجمیع اسمائه فلا يكون فی عباده ارفع
مقاما و اعلی شاناً منه لتحقيقه بالاسم الاعظم و انصافه بحقیق
ولهذا اخصص نبیا صلی الله علیه وسلم بهذا الاسم بقوله كما وانه
لما قام عبداً به عوده فلم يكن هذا الاسم بالحقیقة الا له و لا اقطاع
من ورنه بمنته و ان اطلق علی غيره مجازاً لا تصاف كل اسم من
جمیعها بحکم الواحدية **وقال** بعض کبرا العارفين اعلم ان القلب
قلب العارف بالله كما لان قلب غيره لا يستی قلباً فی عرفهم
الا مجازاً كما فی **شعر** دلستك منظریت ربانی خانه دیور
چه خوانی انكه دل نام کرده بمجاز رو به پیش کان کوی
و انما قلنا بالله لان قلب العارف بغيره من الاسماء ليس له سؤاله
فما بعد اسم الله كما زير اسم ذات من حيث الاحاطة بجمیع
صفات اسم ذاته عارف اولاً بجمیع اسمائه عارف اولو خلق عاكفه
اول اجلد ندر که مر عارفه عارف بالله و غیر از امری عبید اسمی
تسمی اولق شول ولی کاکک حقی در که شهود تجلی ذاتی ابدی الیه
متحقق اوله اعنی حصل له شهود تجلی الذاتی الذی لا حجاب بعده ولا
للكمل دونه و بومقام اصالة سيد الانبا محمد مصطفی صلی الله علیه
وسلم حضرت ترنیک و نیابة مر عصفرة بر فر د کاکک مقامیدر که کاک
قطب الاقطاب در راستید حضرت ترنیک کر که در که اسمکک تحقیقین
دیکن مرادی صورتا عبداً اسمی اسمی اولش سن بولیک
جعیفته و حی اول اسمی منظر اولوب کند و عصفرة قطب اعظم و خلیفة

Handwritten marginal notes in smaller script, likely a commentary or continuation of the main text.

و خلیفة اکبر اول سن دیکنر خواجه حضرت ترنیک اسمی لصغیر الیه
عبید اولق بومعنی اراده به مانع دکلدر انتهی کلامه و نه خواجه
حضرت تری بیور لر دیکه بنیته سید فاسم حضرت ترنیک نظری عو
امور ابدی و شیخ بهالدین عمر حضرت نرنده بونظر بو عیدی بر کر
حضرت ترنیک حضور به کدم اتفاق بر بلوک فقیر لظلمه دن شکایت ابد
حضور شر بفکر نده جوق سوز کلیم اولدی شیخ بنیم جابنه نظر ابدی
بیور دیکنر دیکه کچه ننده ایدک بن مقصود لاین اکدم یعنی بن سبت
کبایش سن که بوجلدین محله جته کلکک دیکنر استمدیلر خواجه
حضرت تری بیور لر دیکه اگر شیخ حضرت ترنیک عاقبت و استعد
نظر لای اولدی بولیک دینردی مولانا فتح الله بن نرنی دن
دیکنر که بن سید فاسم حضرت ترنیک جوق ملازمت ایلردم و سائل
تصوفه بر مرتبه میل و شتیم واریدی که کچه لر می ارباب نقلونک
و قایق مسائندن بر سئله نک تعقلنده حسبما حدیث جعفر دم کوزمه
او یخو کلردی بر کره سید فاسم حضرت ترنیک صحبتده و نور کن
خواجه عبید الله حضرت تری قا بودن اچر و کیر دیر سید حضرت تری
اقبال تمام ایلد ملقی بیور دیکنر و معارف عزیزیه و وقایق عجب
سویکله باشلدیلر و سر بار که خواجه سید حضرت ترنیک کله لردی سید بی
اسرار خامضه سویکله باشلردی و حقایق و لطایف غریبه ظهور
دیکنر سائر زمانده واقع اولمزدی بر کون خواجه حضرت تری
مجلدن قالمقوب کند کن صکره سید حضرت تری فقره متوجه
اولوب بیور دیکنر که مولانا فتح الله برطایفه علیه نک کلماتی

اگر حکم غایت لذت در آنجا بود و یوب شمشک که این بنم اگر ارباب
 متنشانی اولان سعادت ابر شمشک استریک بن جوان ترکستانی
 انکس الدن خود که انجونه زمان و ناوره دور اندر و اندر چون
 کار و عظیم انار ظهور ایدر جگر عن قرب جانا انک و لایستی نور بیک
 و منور اولوب صحبت کسیر خاصیت لری برکتله مرده و نوره جانا ایدر
 حاصل و افسرده کو کلتره نشاه عشق و محبت و اصل اوله و ناقل ایدر
 سید حضرت لری یوبله سورد قلمرا احلیدن و ایما خواجه حضرت لری
 بنشک از و سنده ایدم چونکه سلطان ابو سعید میرزا زمانی اوله
 خواجه حضرت لری تا شکند دن سمرقنده کلیدلر اکثر از مانده حد
 و ملازمتلرنده ایدم فی الواقع سید حضرت لری سورد قلمرا بن
 مرتبه زیاده حالات مشاهده ایدم حصار سخات علیه الرحمة
 که خواجه حضرت لری تک سید حقنه نظر لری خلقت استعداد و عوایب
 اموره ایدی سورد قلمرا یونقلدن دخی ظاهر و بومعانی موبدر اول
 کلام که بوندن اول خواجه حضرت لری غنا و غولی بانده سورد قلمرا
 که بونا خوشتر نجه که بنم قبا بم ایه عن قرب بنیاد دخی شنگ قبا یک اوله
 دینه خواجه حضرت لری سورد قلمرا سیدنا سید حضرت لری بیج ملائم و در
 بر فاج مریدندن عجزی و خلقت سید حضرت لری طغنی انکر که بتدن
 ایدی و انلر بوضع اختیار ایتد کلری ایکیدن خالی دکلمر
 بو اوله که سید حضرت لری قضا و قدر سترنه مطلع اولوب انکر
 بو وجهله ثابت اولوب و انلری کند و یا نرندن انفساله حال
 بو عیندن بلد کلرندن اوله و یا خود شوبله که بر باج میوه دار کلر سورد

ک

خبر

دعا نورا

و با سورد لری مسون دیو دیواری و زربینی دکلمر بو نورد دخی کند اوله
 اولان حالان حمایت و منظر اوله قلمرا اسرار و کراماتی نظر
 ستر و صیبا انجون بو مقوله کسند لری اطرافنه او شوبد برده ایدر
 اوله و سورد لری دیکه بر کون سید حضرت لری کسند حضور نده و نور دم
 بر لردن بر کسکل در لری بر شخص ایدی که ستر رفیعه و حقایق و شفیه
 ارباب تصوفی خانه خلقت بانده لی پروا سورد قلمرا ایشای برده
 مبالغه ایدر و ناکاه سید بودن ایدر و کیردی سما که نظری سید
 شملق اولدی رنگی متغیر اولوب در لردن بو صورته کیر که باشد
 و سید حضرت لری تعظیم و توقیر و محبتی انک باطنده غایت قوی
 اوله و غی اجلدن بهر آونده بر کون باشنی بزه قوردی سید
 حضرت لری سورد لری دیکه به درویشان نظر نعلکه که مشغول ایدر
 انک اوزریندا دلک و جهد انک که اوساطده قبا لیه سید بر کسکل
 نوجمله قدم قدم ایلر و کلده نه آردین اردین اول ضعیفه
 حقوب که که لشکره سید حضرت لری سورد دیکه نیلیم انک استوار
 بو در تندن عجزی سنده صغیر کمالی لو ایدر که کلا ستر دم زرا ستر کمالی
 نقصانندن یکیر کدر و سورد لری دیکه بر کون سید سید حضرت لری
 بو رفیعه خطا با سورد دیکه با بوجه بیلورینس که من رف و حقایق
 بو زمانده نه انجون از ظلم اولور انندن او توری از ظلم اولور
 که اصل کار تصفیة باطنه دایر در و تصفیة دخی لقمه حلاله ستر
 اولمزه که بو زمانده لقمه حلال از در لاجوم باطن دخی قالی سید
 که انندن اسرار الهیه ظاهر اوله و بو تقریب سورد دیکه ما و دم

الوم طوئردی نمکده لو طاقیه دیگر دم انک ایله کچنور دم و
نخ عارض اولوب الم عملدن قالدی صکره آبا و اجداد بدن
میراث فاشن برکتی نایم وار ایدی الی صا توب نرمانه بخار
ایزدم شدی کله کچنورم مستبد حضرت نیک بیجده جنیاطی بر مر
ایدی اما خلق بر در نودخی اعتقاد ایشل ایدی لکن انک
اعتقادسی خلاف واقع ایدی زیرا سید حضرت نسی خدمتده و لام بر
استدلال ایدر ایدی نر خود سیدک جنابی واقع اولمشید
و سوزر لر دیکه سید حضرت نری غایت عالی تمت ایدر کند
ادری و ملاز نری طریق کسبه مشمول ایدر انر نر نه تحصیل
ایدر سه ارم و مرقو نری مقتضا سنجه جمله سی صرف اولنور
و شفقت و نرحماری غایب زباده ایدی اگر بر برده بر طالع
و بار که بی حسنه ایشته از غایت متاکلم اولوب انک عیادته
ملاز نری نری کونرب بر مقدار خر طلق ایله احوال نغفده
سوزر ایدی وینه خواجه حضرت نری سوزر لر دیکه سم قنده کما
حصبه مرضی عارض اولمشیدی و بر مقدار ابوجه اولوب انار ضعیف
انمشیدی مولانا قطب الدین صدر مدرسه سنده اولور دم
مولانا سعد الدین کاشغر کلوب فرده و بشارت اولونیکه سیدم
نری عیادته کلپور ویدر ونم اولقدر قدرتم بو عهد مکه فی الحال
انر استقبالی قادر اولم مولانا سعد الدین ویدر مکه نرسید حضرت نری
قارشولان نم حالا اولقدر قدرتم بو قدر که خدمت شرفکر نه انم
بر فاج کوندن صکره که فی الحمله کندیده قوت مشایده ایدم تمام ایله

ایله که سید حضرت نری شیخ ابواللبث خانقاہی بو سنده اولمش
کاشر انده وارد دم بر ساعت ن صکره حضرت سید حامد ن
حقد بر تخت روانه کبیر دیر اول تخت روانی درت که کور تور
انفاق اول درت کشتک بری غایب ایدی بر با بی بن کتور دم
بر وجهله انر کله که قدم ایکی بو کله ای از قالدی که نور نم برده و کون
تخت المدن دوشه فی الحال کواکبه بر کوزل اندیش کتور دم اول
اندیشه مورث جمعیت و باعث حضور و قوت اولدی کند
تمام قدرت مشایده ایدم بر مر نه که تخت روانی امیر شاه
مدرسه سنده ک ایلمدم اند صکره سیدک مرید ایدی بکه در کتور
شدمی دم و غلی سکنه داخل اولدک که حامل بار امانت اولدک انر
قدس نره خواجه حضرت نری بو سوزی اول تعزیه سور ویدر که در
ایدیکه کشتی کندونی خوب ندینه لرله سرور ایلیت کر که در حب
ر شحات علیه الرحمه ایدر که کشتی کندونی خوب ندینه ایله سرور شکتی
سوزر و طرنیک سفاسنده خاطره بو معنی کور که مشکر بنیغش لایق
کند و جسم منور که حق سبحی و تعالیکت اسما و صفاتنه منظر
و افعال و انار غنیر متناهی سنه مصدر اولمش در و صفت و ک
اندره ظاهر در حقیقتده غنیری بر دندر لاجرم کر کرد که دامانده
کند و سن بو انر نر ایله سرور ایلیه **بیت** شادی جا ویدر کن از
دوست تو نایکجه سچو کل در بوت تو **ترجمه** بار فکر لیه دلی ایله
و خاک ایله صغیب کند و کل کس بقا ک جاک ایله **ترجمه** و سوزر لر دیکه
سید فایم حضرت نری در لر دیکه موالی جنسند ناصوفیه نرسیده

ابن کسسه کوردوم نرس مولانا جانی رومی ایدی و بر سر دخی مولانا ناصر
بخارا ایدی و سید حضرت نرس سید خالده محاذیب و مجانبه چون
ملازمت ایدر ایشی سوز را ایدیکه روده ایدم خلفه نود مار
مجانوب و مجانبه کم وارد و دو صورت دم دیدم که فلان سوز در کمال
مخدوب وارد اکا واردم کوردوم کسی بلدم مولانا جانی ایدیکه
نرس زده رزم ایلد بله تحصیل علم ایدر اکا کال آن ترکی ایدر دیکه
مولانا جانی ناسرین یعنی نبی بلورین دیکه ناسرین یعنی نبی
بلورم مولانا ناسرین دیکه سکه نه حال اولدرد دیکه سنده سنجلیان
کشته ایدم بر شنه نبی و ایما بر جانیه جگدی بعضی کاشکین
ایلد سرگردان ایدم ناکاه بر شنه کوردوب نبی شدن فایده
ترکی رومی ایلد دیکه دیکلندم دیکلندم خواجه حضرت نرس سوز را ایدیکه
سوز را که سید حضرت نرس بو حکایتی سولیه ایدی کوز لرندن یا شش رونی
اولوردی معلوم اولدیکه اول مخدوب کلامی انکرک باطنه عظیم ناسر
ایمیش این سوز را ایدیکه سید حضرت نرس در ایدیکه سوز را شهنش
بر مخدوب وارد ایدی ائی کوردیکه واردم خاطر مدد کج دیکه عجب
بابا محمود طوسی می خالده از نون اوله خوسه بومی فی الحال کاتوبه
اولوب دیدیکه جندان رزم جندان رزم که بابا محمود در آت بر
یعنی اولقدر صود و کدم اولقدر صود و کدم که بابا محمود در آت
صاحب رشا علیه الرحمه ایدر که والدم بعضی اغزه دن روایت ایلد دیکه چون
سید قاسم قدس سره حضرت نرس بو مخدوب سوز را ایدی به که میرد لوانه
دیکه مشهور اولد و تبر اول دایره متعین و معروف ملاقات سوز را

سوز را خاطر لرندن کجشکه بو مخدوب می قوی کمال در یا خود با
مخود می فی الحال مخدوب خواجه حضرت نرس سید حضرت نرس نعل ایدیکه
سوزی سوبد که لشکره تکرار سوز را در که بابا محمود از ترکش
من یک تیر است یعنی بابا محمود بنم نرس کشیدن بر او قدر بعد
زمان سید حضرت نرس طوسه وار ب بابا محمود طوسی فی زیارت
وار مشر برد لوانه نیک بابا محمود بنم کشیدن بر او قدر دم کور سوز
خاطر رینه گلشن فی الحال بابا محمود بهشکین ندر میکنند چهار نیک
فی بروی بجان یعنی بکسوز و دم نوز و نه خواجه حضرت نرس سوز
ردیکه بر کجه واقعه کوردیکه بر یو یک شام راهه طور و رزم بو
شام ایدن طرفه اینجه یک بولدر کمتش ناکاه کوردوم شیخ زین الدین
خوانی علیه الرحمه بر یو یک باشنده طور مشر نبی طو تیر و دیکه که فلان
ضلع است تکا علیه وسلم السماع اهل لاسل است اند لشکره ایش
ایلدیکه کل سنی بو بولدن کذوقریه نه ایلته بن و بنم کو کلام
اول شام راهی قویب بر چیزی بولد کدم ناکاه کوردیکه سید
قاسم قدس سره حضرت نرس بر یا صیانه نیش اول شام ایدن بر
کدملر و دیدیکه بو شام راه شهره کیدر کل سنی شهره الو ب کیده
اندن صکره نبی اتی اردنه بندر ب اول شام راهه کبر کتدیر
بعضی نجا دیم روایت ایلدیکه سید حضرت نرس بعضی اشعار معانی
شعارنده بو معنا به اشارت ایلد در **میت** من ازان سخن
کلام نه ازان ده که توی با همه خلق جهان دار و مدار می دارم
خواجه عبید الله حضرت نرس شیخ بها الدین عم حضرت نرس ایلد

خواجه حضرت سید سید رادیکه کاشی خراسانی
 شیخ بهاء الدین عمر قدس سره حضرت نیک الطوار رفیق خراسانی
 کلوردی اکثر اوقات او توب کند و به کلندریه مقتضای حاله
 معالجه ایدرادی هیچ بر وجهه کند و درین حلقه مناز طومر
 بود و در ایدر بیکه کاشی طریقتی رعایت جده اجنبی را ایدرادی
 و سوزرادی بیکه پیش بل مقداری که مرید او لدم گاه و لوردیکه
 هفتده و ایکه اوج نوبت شیخ حضرت نیک صحبت کرده و ایدر و یکا از
 زیاده فائده اولوردی اینج شوق در اولوردیکه کند و نسبتی شیخ
 صحبت کرده روشن تر بودم مبر عبدالاول علیه الرحمه حضرت سیدی کند
 مسو عاتده باز مشرور که خواجه حضرت سوزرادی که بز زمانه
 مریده ایکن بروا فقه کوردم که بر منزلدن بگردیکه اول منزل
 شیخ زین الدین خوانی به متعلق امیش انگر اصحابی و مریدان کل بود
 اول دیوبندی اول منزله اول منته دلائل ایدر خاطر مالمی استند
 کجوب کتدم بعد بر سره نیند که غایت پاک و روشن ایدر و شوق
 اولدیکه اول شیخ بهاء الدین عمر کیش و کوردیکه صوبه طوور حوض
 و حوض و از غایت پاک و مصفا و غایت واسع بر میدان و شیخ عمر
 حوضت کنارنده او نور مشرا ستر که جمعه نماز قدر اول محل کجا
 غایت خوب کورند بعد او باندم اند نضکره شیخ بهاء الدین عمر
 بیلم ارتوب خدمت شریفی چون ملازمت ایدر او کتدم و سوزرادی که
 خواجه بهاء الدین نقشبند سنده چون او لو کور مشتم
 شیخ زین الدین خوانی طریقه سی کجا اول نذر کورندی اما شیخ بهاء

صحبت
 بیکه

بهاء الدین عمر طریقه سی غایت خوب کورند صبا حدن اخلاص
 او نور رادی مر کم کله اکا مناسب مصاحبت ایدر رادی
 و اجانا جله به دخی کبر رادی انتمی کلامه رحمته نگاه خواجه
 حضرت سوزرادی بیکه بر کوره شیخ بهاء الدین عمر منزله کیدر اول
 شیخ زین الدین منزله کیدر اول با شنه کتدم کند و شیخ
 نیندردن تپی قلدوم و کند و عنای صالیو رب شیخ زین الدین منزله
 بل فویدر خاطر شیخ بهاء الدین کزخانه سکا جانینه منجذب اولدی
 وینه سوزرادی بیکه بر کون شیخ زین الدین خانه سده کتشم
 حضرت نیک استغراق در ایدر سوزرادی مولانا محمود حصاری که شیخ
 خلفا سندن کچوردی اصحاب شیخدن بر بلوک کسه بله حاضر اولدی
 و شوبله فهم ایدم که شیخک مصفا سندن بر کبابی شیخدن او فو
 سترادی شیخی مرا بته دن فالدر من ایچون گاه بقلمین او رادی
 گاه او کور دیرو با بجه سبتی و فنی کچر دیو چون ناملا م حرکات
 ایدر شیخ کند و به کله سی ایز ایند بلر که بونکله اولم اولدی
 شیخک باطنه مشغول اولالم ناکه کند و به کله دیو جمله سی ادتوب
 کو کلدن شیخه متوجه اولد بلر شیخ کند و به کلوب سوزرادی
 او فو با غمی کلد بکر کلکوز اند نضکره شیخه اصحابی او توب فاده
 و استغاده به مشغول اولد بلر خواجه حضرت سوزرادی بیکه
 سوزرادی بیکه به مولانا محمود ک وسایر اصحابک بود ستر لکن غایت ناخوش
 کتشد که بر غزیر استغراق عالمدن درس او فو مقندن او نور
 البقوله او سوزرادی بیکه بر بلوک کسه خاطرین بر کسبه حواله

آنکه اول کسی دو کنگ و یا خود بو بنی اور منک بیج فرنی بود
بوجندن شیخ زین الدین علیه الرحمه خانه سده از داردم بود
را دیکه شیخ زین الدین حضرت نوری مولانا محمد و حصار می بود
عبدالرحیم رومی به ارشاده اجازت و رب سر برین کند و ولایت
کو نذر دبرین اول مجلده حاضر ابریم صاحب رشتی است علیه الرحمه
اید که بعضی مخا دیم خواجه حضرت نون نفل ایدید که خواجه حضرت
سور مشر که بر کون شیخ بها الدین عمر حضرت نرب و اردم عا
اوزر نه صورت دیگر که شهر ده نه خبر دار دیم که ایکی در زو
بیر دیگر که اول ایکی در لوجر ندر دیکه شیخ زین الدین و صحیح
در لکه هم از دست یعنی هب اندر و سید فاسم و انبای در لکه
یعنی هب او در سز نه در سز سوز دیکه شیخ زین الدین لوطی
اندرن صکره شیخ زین الدین قولی تقویه دلیل اقامت آنکه
و کلام کور دیکه جمیع اقامت اند کور دلائل سید فاسم آنکه
سوزنی مؤید ایدید دیکه منکر زین الدین لور تقوی الکون
اندر کوز دلائل جمله سید فاسم قولی مؤید در شیخ نرب و خنی قوی
دلائل اقامت با شلادی کور دم که نه سید فاسم و انبای قولی
تقویت ایدید که مراد لر بو اینست که اگر چه بحسب الباطن سید فاسم
و انبای قولی معتقد اولی کر کرد اما بحسب الظاهر کند وی شیخ زین
اعتقاد نه کو شریک کر کرد و نه خواجه حضرت نرب سوزر دیکه
شیخ بها الدین عمر حضرت نرب جوق او و اردم اندر است
بند اخی و از بکر دم و شیخ حضرت نرب بر اردم

شهادت
بوی

۲۵۶
خواجه وار ب نیک ایدید که بر جنس استغرافی و ایدید کا
کند و به کله که در لردیکه مکر منکر و لانتیک عا دنی بود در دم
که بل شیخ حضرت نرب دیر ایدید که نه خوش سیرا و لور اندر کتکو
دینه سوزر دیکه شیخ بها الدین عمر حضرت نرب جوق ملازمت
دیر دیکه شیخ زاده کل ارتامی او بند خنی بارک ارتقه لرین
و کاه ایا قرین او کله نه بکر دم مرکز که انکر ایا قدر صا غنی
تو قوسندن کوزل تو قو کله در **خواجه حضرت نرب مولانا**
یعقوب جرجی حضرت نرب علیه الرحمه حضرت نرب طایف قرین خواجه حضرت نرب
سوزر دیکه اول دفعه ده که سری به غمیت اندم جل حضرت
ایر شد کده بر صاحب جمال خوش قیافت بازرگان کور دیکه
اشکند او تور در شویله هم ایدید که خواجه کان قدس سه اردم
طریقته مشغول در صورت دیکه بو طریقی نه مقوله عزیز دن کور
بازار بان عا دنی اوزر نه فی الحال اظهار ایدید و دیکه هلمتوه
خواجه بها الدین نقشبند خلفا سندن مولانا یعقوب جرجی در
بر عزیز وار در بوست بزه اندر دن ایر شمشدر و مولانا یعقوب
جرجی حضرت نرب فضائل و شمایلی بیان ایلید مدح نرب
زیاده با لفظ لرا ایدید اول کسند دن بو معنای استماعند صکره
لا ایدید که بها اور ادن مراجعت ایدید مولانا یعقوب جرجی
حضرت نرب ملازمت غمیت ایلیم بعده سری به و اردم اندر
درت بل مقداری اکلنک واقع اولدی شیخ بها الدین عمر
خود زرا نه اکلکه استمام اوزر ایدید درت بیلدن صکره هلمتوه

روانه اولدم و دلايت جفایانه و اسل اولدده مقدا حقه
ضعفی جکوب و یکر می کون مقدار می محوم اولد و غم جهندن بیرون
کنکه فا در اولیوب بر مقدار اند و می فالدم و اول نو اجد
بعض کندر مولانا یعقوب حضرت مری چوق عینت ابرار حقی
انسانده اول بر نشان سوزرا شدند و کندن مولانا به ملاقات
دایمه سنده عظیم فتور واقع اولدی افرالامر کند و ده و دیگر
بو قدر سانه بعیده قطع ایلیوب کلدک محول دکدر که انده ملاقات
ایتمیه سن چونکه وار ب مولانا حضرت مری کور دم عظیم التفات
ایلیوب سر با بدن بنده حصا ایلیوب و بر افز کونده و می حضور
وارد م نهایت مرتبه ده غضب ایلیوب کمال درجه و دشونت و در
کو تر و دیگر خاطر که کلدیکه مولانا حضرت مری غضب کندی اول
غضب استماعی ایلیوب باعث فتور و لشیر اگر حکم کند و بر
معنای اظهار ایتمیه لیکن دیدیر که سهل باشد که کسی ایدن کسی
پیش از دو ماه بنید یعنی آسانیدر که بر کشتک کلد و کنی ایلی
ایدن مقدم کوریه خواجه حضرت مری سوری دیدیر که بکایغین حال
اولدیکه مولانا حضرت مری سبب غضبی استماع غیبت جهنده
واقع اولان فتور و کالت ایدر بر ساعتن صکره لطف
طریقیه معامله به باشلیوب بیجه التفات و عنایت کو تر و دید
کند و لرک خواجه بها الدین نقشند قدس سانه نقاره حضرت
نه کیفیت ایله بولشد فکرین بیان ایلیوب ایدن صکره اللین اولد
کل بر و بیعت ایله دیدیر مولانا حضرت مری سبب جهنده برض حضرت

مرضنه مشابه موجب نصرت طبیعت اولاجی بر باض لوق مشایر
جهندن انردن بیعت آنکه کو کلم متوجه اولدی مولانا حضرت مری
کراپتن طویوب تعجل ایله اللین کند و به جلد بر و خلع و پس طریقه
کند و صورت مری تبدیل ایدر بر خوب صورتیه ظاهر اولدیر که
الدين کیدب از فالدی که بی اختیار فالقوب مولانا حضرت مری
مولانا حضرت مری مبارک اللین اولد ب سورد دیگر که خواجه
بها الدین نقشند حضرت مری قدس سانه نگاه سوره نیم الم الله
سورد دیگر که سنگ الوک نیم الودر مری که سنگ الوک طوته نیم الود
لوق مشدر بوال خواجه بها الدین الیدر طوتک بی توقف مولانا
یعقوب حضرت مری مبارک اللین طوتم مولانا حضرت مری خواجه
قدس سانه سراسر هم طریقیه سنی نفی و اثبات و جهی اولد که
تعلم ایلیوب اکا بو طایفه حذیه اصطلاحنده و قوف عدوی اولان
صکره سورد دیگر که خواجه بزرگ خواجه بها الدین نقشند
نگاه سوره حضرت مری بکا و اصل اولان بودر اگر شرط الیدی
جذب طریقیه تربیت ایلیوب اختیار سز کدر روایت ایدر
مولانا یعقوب قدس سانه سوره حضرت مری بعضی اصحاب
صورتی که بر طایفه که هنوز طریقیه تعلیم اند و کز و هم مجزایه
که اگر طایفه ایله تربیت ایدر سز اختیار سز کدر بدنی سز
کلور مولانا حضرت مری سز مری که طالب یولیه کر که شرح
امور حاضر و حیا ایلیوب مرشد حضور نه کله و مری قدس
استرک انده موجود اولوب بها ارا جازنه موقوف اولد مولانا اللین

عبد الرحمن جامی قدس سره کتاب نفحات الانس در
در که شوبه استماع اولی شد که مولانا یعقوب قدس سره
سور مشر که بر طالب عزیز صحبت کلمیک خوابه عبیدانه کلمیک
کر کرد که جراحی هتیا ایتوب روغن و فیتله سنی حاضر و آماده
اولا سنا براتش در کرب یا لته سی قلا خوابه حضرت سر سور برادیکه
مولانا یعقوب علیه الرحمه حضرتی انصاف رعایت ادب بیورد
که بر طریق که خوابه سنا الدین نقشبند قدس سره حضرت سر
بزه ایر شمشدر ذکر در اگر بر کسه بی جذبه طریقیه تربیت قابل
عوبد تربیت انک کر کرد وینه خوابه حضرت سر سور برادیکه چون
مولانا یعقوب علیه الرحمه حضرت سر منان اجازت استدم خوابه
قدس سره ارواحم طریقیه زنی بالتم بیان ایلدیر چون رالطه طریقیه
بیانیه باشلدیر سور ویکر که بو طریقیه بی تعلیم ده و نهشت از سینه
و طالب و مستعد لره ایر شدر سن **مقصود دوم** ایکنجی مقصد
بعضی حقایق و معارف و دقائق لطایف و حکایات و اشال
در روایات احوال بیانده در که خلال مجالده خوابه حضرت سر
بی واسطه استماع اولی شد و مقصد کورا و ج **فصل** ششم
فصل اول آیات و احادیث و کلام اولیا معنا سنده و
لطایف و معارف بیانده در **فصل دوم** شایخ متقدمین و
شایخین دن قدس سره سنا ارواحم فعل ایلد کلمیک حکایات و
و دقائق بیانده در **فصل سوم** اول حضرت تک خاصه کلام حق
سما کرس بیانده در که سر بادن اشای معاصره ز با معجز بیانده

دارد و صادر و اسل هرات و نهایت نسبت لافصاحر مانده
با وی وظا مر اول شد **فصل اول** که آیات و احادیث و کلام
اولیا محققه و واقع اولان معارف و لطایف بیانده در
اولکه آیات کریمه معنا سنده بیور مشر در اون التی رنجه ضمنده
اولنه کر کرد **رنجه** آیت کریمه الحمد لله رب العالمین معنا سنده
بیور برادیکه حمد ایکنجی هرات و نهایت دار در هرات حمد
اولدر که بنده کند ویه ویریلن نعمت مفا بله سنده حمد ایکنجی
بلور که حمد نعمتی زیاده ایلد نهایت حمد اولدر که حق سبحانه و تکامل
شده یه بر قوت ویر مشدر که اول قوت ایلد حق عبودیتی رنجه کور
ناز و روزه دن و حج و زکو تون و یونک اشالندن بنده و خ
بو نجلین نعمتک مفا بله سنده که سبب رضای حق سبحانه و
حمد ایلد بلکه نهایت حمد اولدر که بنده بله که کند و مظهر منان حاجت
و تکا در عزیز دکلدر و بنده تک کمالی بو محسده اولدر که
کند و تک معدودتین اکابیه ذوات و صفات و افعالندن
کند و تک سنده سی بو عبید و کن بیلد و کند و بی حق سبحانه و تکا
منظر صفا قلند و غنی فکر ایلد بوا ایلد یثه ایلد قلبی سرور ایلد
رنجه آیه کریمه و قلیل من عبادی الشکور تحقیقنده بیور برادیکه
شکور تحقیقنده اولدر که نعتده منعم مشا بهره ایلد و سیردیکه
امام غزالی رحمه الله سنا بیور مشدر که نعمت ایلد شکر ذالمن
شکر شنائی دکلدر اگر اکلده تذقته و صوله سندر دیوونه
اولدره **رنجه** آیه کریمه معنا سنده که فاعل من عن عمده

سبحانه

تولی عن ذکرنا بیورر لور دیکه بوایت یکی معنایه منسا ولدر رینا
 اولدر که خط مرآتیدن منفسم ولور یعنی بر طایفه دن اعراف
 که بزم ذکر نبردن اعراض میسر در انرا اصل انکار و اهل غفلت
 و بر معنای دخی بود که بر طایفه وارد در که نیکو کورن بهره بنده
 مرتبه مستغرق و مستهکک اولدر فخر اجلدن ذکر ابدان تصاف اندر
 مرتفع اولشدر اگر فرضی انره ذکر تکلیف اولنه ذکر انگری شهود
 مذکور دن البفور حضرت رسالت صلی الله علیہ وسلم نامور
 اولدیکه بر طایفه که شهود مذکورده مستغرق اولد فخر دن
 ذکر دن اعراض میسر اولانره ذکر تکلیف بیورر میر **رشته**
 اینه کریمه **دکونواع الصفا و معنی** سنده بیورر لور دیکه صا و فخر
 اولشک یکی معنایه وار در بر می بحب الظاهر صا و فخر
 بو اول زمانه اولور که اهل صدق ابله مجالست مصحابی کند
 لازم فقه تا که انرک دوام صحبت شرف مجالست سببی اولد
 انرک اخلاق و صفات انوار ابله منور اولد و بر در اخی **تکلیف**
 صا و فخر ابله اولقدر بو اول زمانه اولور که باطنی بولندن بر طایفه
 ربط قلبا بده سن که انرا واسطه اولغه سخن اولوب دعوی خلافت
 انرک نره صادق اولار صحبت دخی سمیت صورت مجلسند
 حاضر و چشم ظاهر ابله انره ناظر اولغه حضرت ائمه سن بلکه نوبه
 ائمه سن که سکا انکله صحبت داعی حاصل اولوب صورت دن معنایه
 عبور ابله سن تا که دایما واسطه به کوکل کوز ابله ناظر و سر ابله
 مجلسنده حاضر اولان سن چونکه بو معنایه بر سبب دوام

رعایت و اهتمام ائمه سن انک نرنیک سنک سرک ابله بر سنک
 و انجا دی اولور که انره حاصل اولان مقصود اصل سنک تحقیق
 دخی حاصل اولش اولور **رشته** سینه بوایت کریمه نک منسا سنده
 دیکه بو امر واجب الا تشا لدن فهم اولان اولدر که کوکل صا و فخر
 بریه مرتبط فائق واجب اولاد صا و فخر شوندر که ماسوا ابله سن
 اولان انرک بصیرتی کوز نیدن نهان اولش اولد و ریح صدق
 شول نیزه بودر لور که اگر طوغر و لغدر و اگر سائر نیزه به لازم اولان
 همنر لور جمله سی انره موجود اولد و شول سنه که انانک تحقیق
 اولمغله انان کماله ابر شور اول جناب حقه دوام اوزر نوبه
 راستدن غیر سنه دکدر **رشته** سینه بوایت کریمه نک منسا
 بیورر لور دیکه **بیت** با عا شفا ن نشین و همه عاشقی کزین
 با هر که نیست عاشق و مرکز مشوقین **رشته** عاشق ابله بار اولد
 ات عشق اختیار هر کیمیکه عاشق اولیه اولد انکله **نظم**
 پیش اسناد دیکه او محو بود جان شاکر دشمن از و محو بود
 باز اسناد دیکه او محو بود جان شاکر دشمن از و محو بود
رشته اولد اسناد ادر انک محو اولد اول فنده او چی با سر
 فنی اسناد ک اولد محو وقت سنده محو وقت اولوز ظاهر
 آدم اولغنده شمنده تمام مرتبه تناسل اولمق استعدا و موجود
 اولد و غندن اولور سر بو امر ابله نامورا اولشدر و مقود عمل اولد
 که حق نجا جانندن حاصل اولان کشش و جذب به نفا و تمثال
 اولد بله جذبته من جذبات الحق **توازی عمل الثقلین** بونک

انکله منجر

شرفی مؤید در بوخود بو طایفه علیه نکت برکت صحبت شریفی
 اولور **رشته** کلمه **لا اله الا الله** معنا سنده بیورر لردیکه بعضی اولور
 لا اله الا الله ذکر نیه ذکر عام و بیشتر در و لفظه است ذکر نیه
 ذکر خاص و بیشتر و ذکر مویب ذکر خاص الخاص و بیشتر در حاله
 لا اله الا الله ذکر نیه ذکر خاص الخاص و نکت مکندر زیر احوالی سینه
 و نکت نکت تجلیات نهات بیوقدر اول صورتی هرگز تکرار تصور اولور
 پس سرانده بر صفتی نفی ایدوب براخو صفتی اثبات ایدوب لازم
 کهور که ایدوبین نفی و اثباتین خلاص مکن اولیه **رشته** کلمه لا اله
 الا الله معنا سنده بیورر لردیکه اسم ذات در من حیث هی
 و اله ذات ایله صفا اطلاق اولان اولو هیت دن عبارتند
 تقدیر چه بعضی فاسده لا اله الا الله نکت معناسی بویله دیکه اولور
لا اله الا الله جامع اله یوقدر **لا اله الا الله** در معرا اولان ذات
 نکت وار در خواجه حضرت بیورر لردیکه بو معنای کند و کند
 اولان کسره بعید کورمک کر کرد زیر نکت اخبار دن خلقت
 سران نکت شهود در ذات حقدن غیر در کله و بو کیفیت
 خواجه عبد الخلق سلسله سنگ بتدیر نیه بله بیشتر در فهم من فهم
مصراع بانک و کردم اگر در دیکت و نیه بو معناده بیورر لردیکه
 خواجه بها الدین طرفینک بتدیر نیه اول قدمه عینت موت
 نرته سنده با بر جاشنی حاصلدر **رشته** آیه کریمه **قل الله ثم دریم**
 معنا سنده بیورر لردیکه صفاتی قونفس ذات متوجه اول در کله
رشته آیه کریمه **یا ایها الذین امنوا امنوا** معنا سنده بیورر لردیکه تفریق

عقودن تکرار نیه اشارت در بعضی ایمان که بو طایفه نکت یا سنده حق
 تعالی به عقد قلب ایتکدن چهار مزر بو عقدن تکرار نیه ایتکدن
 اولقدر سعی ایتک که بو وصف نکت کمال اید و کنی بله نر دیکت در
رشته آیه کریمه **فمنهم ظالم لنفسه ومنهم مقتصد ومنهم**
سابق بالخیرات معنا سنده بیورر لردیکه فابکر فمهم ظالم
 بر طایفه به اشارت نر که کند و نفس نیه ظلم ایتکدن اوله
 شول معنایه که لذات و شهواتین نفس نیک مرادی نه ایه
 در بیو جمع احوالده مخلفن اخبار را بیشتر در نکت قبول مؤید
 مستعد اولور بو حقیقه کوره بو کرده مقتصد دن مقدم اولور
 و مقتصد سابق بالخیرات دن مقدم اولور **رشته** آیه کریمه
سوا علیهم نرته هم ام لم ندر **بسم لا یؤمنون** معنا سنده
 بیورر لردیکه شاید بو بنی آدم دن بر طایفه به اشارت اوله
 انر ملائکه میسمون قلبی و زره واقع اولمش اولور بو همین
 ملائکه دن بر طایفه در که شهود ذاتیده غایت مستغرق اولور
 ذات حقدن غیر بر نسته دار اید و کن دن آگاه و کله در خونکه
 بو طایفه نکت دخی هیچ بر نسته دن خبر لری یوقدر بالضروری
 هیچ بر نسته به ایما و تصدیق لری دخی یوقدر لاجرم لا یؤمنون اول
 اولور ک و صفی اولمش اولور **رشته** آیه کریمه **لین الملک الیوم**
الغیر معنا سنده بیورر لردیکه نکت دن مرادش اید که نکت
 کوکلی ملکی اوله یعنی چونکه حق سبحانه و تعالی بر کوه کله قهر احدت ایل
 بجای ایلیه اول کوکله کند و دن غیر نکت نشان قومز اند نکره اول

کوکله لمن الملك صداسنی براغور چونکه اول نمکنده کند و دن چیر
کور فرینه کند و جواب و بر ب در که سده الواحد الفهار صدای سبحان
ما اعظم شأنی و انا الحق و اصل فی الدارین غیری و بونکر انسانی
سوز را ب بو معنائک نشانه سید **رشته** اینه کریمه **یا ایها الناس**
انتم الفقراء الی الله معناسنده بیورر لدر که آدم او علی حق تبارک
مخا جل در چونکه حق تکا علم قدیم از لی سبیده بلدیکه آدم او علی بشری
مقتضای اینه و مان و سایر اسباب و نبویه به محتاج و لکن کر که در لدر
کند و تک قیومیتی جالنی اشیا منظر ندرن ظاهر فله کبه دم او علی برینه
اولور حقیقتد حق تکا به محتاج اولش اوله قیومیتی و جیده تعالی شانه
رشته ۱۵ بر کون حضار مجله حکم عنایت سببا سئل اولدر جو
سوز را سو بلدی و اول اناده بیورر دیر که زاندره صوفای قیومیت
برایش اشک که خلق نردن منتفع اوله لدر نوجبه فادر او کور
کند و کزی انما ایک وسی ایک که نکرده شهود احدیت صافله
و انا اعطیناک الکوثره اینه کریمه سنسی شوبله تعریف المیز در که سکا
کوشور و بر دیکه بعضی کثر نده حدیث مشاهده سن و بر دیکه **رشته ۱۶**
اینه کریمه **کل یوم مونی شان** معناسنده چون سوز را سو بر لدر
اول تقریبه دیدیر که بقا بعد الفنائک ایکی معناسی و اردر
اولدر که ساکت شهود ذاتی ابله محقق اولوب و اول مشاهده
تمام رسوخ بولوب استغراق و عینندن شعور و حضوره کلکدن صکره
اسما فعلیه تحکانه منظر اولور و اسما کونیه اشارنی کند و ده موجود
بولور و اول انادون سر رنگ مباننی ایناز اید و هر اسمدن خط مخصوص

الور و بر معناسی دخی اولدر که سر برانده و اجزای زماندن هر فرد
لا بجزی ده کند و ده اسما ذاتیه انار ندرن بر اثر بوله که انک فاجده
مطاسری اولیه و انا فانا بوانا رستوعه مشلونه بی کند و باطنده شاه
ایلیه و اختلاف انار اعتبار بله از سنه دن اقتضای مانده سر رنگ
مباننی ایناز اید و ایره بو غایت نادر و کادرو و ولایت خسته
ار با بدن اکمل افراد انسانی به بله بو معنی ندرت ایله حال
اولور و آینه کل یوم مونی شان بو معنی بی مبنی در بیت
سر دم ازین باغ بر می برسد نازه تر از نازه نری سید
رشته باغ دلدن که ابرر عارفه بر نازه دن نازه کلور نردن تر
انما اولکه بعضی حدیث شریفه معانی سنده بیورر لدر کور کور
خمنده ذکر اولدر کر که در **رشته** حدیث شریف **القنایه کمر لا یفسر**
معناسنده بیورر لدر دیکه فاعلت بزم فائزده اولدر که بر که نایجه
آر به انگلیس بولد فده بخته آر به انگله آرزوسی اولیه و اندن دخی
اولدر چه بی که نماز فله فدن او توری المن ایا عن دیر تکوفا
اوله و بیورر لدر دیکه بر کشتی شوبله کچمک کر که در که نر زمانه
اوله کچمک مینر اوله و بیکده کیمکه بر سنده به فاعلت انک کر که
اندن ایکی کچمش اولیه چون کزه مبارک او جلین آجوب بیورر لدر که
آج اولدر دخی زمانده بر اوج برنج و یا بر اوج اون کفایت اید بر کیم
بویله ایلدی دکندی و بیورر لدر دیکه بر کسه بر یا بانه ووشه که
انده نه صودن و نه شنگدن اثر اوله و مسج بر بردن طعام کلک
امیدی ولسه و اول کسنگ طعامدن او توری مسج دغدغه و اسطر

اوله باطنه و اینج مسج نضرغ قومیه اول کسبه حقیقت قضا
حاصل اولش در دیکت فابدر **رئحه التکبر علی المنکبره** قد حدیث
شرفیده بپورر لردیکه تکبر ایکی در لو در ری مذموم در ورر محمود
تکبر مذموم اولدر که حق تعالی تک خلقه تعظم ابدب انزه حقار
نظر طیه بقس و کند و کی انردن زیاده و ابوکوره سن و کتبر
اولدر که حق تعالی دن غیر سی سده التفات ایتوب تعظم
اده سن شول معنایه که حدن غیر سی مر نه واریه سنک
نظر که ه حیر و بمقدار اول و علاقه و التفات انردن منقطع
بو تکبر اصلدر و مرتبه فایه موصلدر **رئحه** بپورر لردیکه حدیث
شرفیده واقع اولشدر که **سینتی سوره** بود بویه بپورر دفر اکابنا
در که سوره مودده استقامتله امر واقع اولشدر **قال الله تعالی**
فاستقم كما امرت و استقامت غایت صعب بر امر در زرا که استقامت
مجموع احوال و افعال و اقوال و اخلاقه حد وسطه استقامت
بر وجهه که جمیع افعاله مرتبه ضرورتی نجاوز واقع اول
و افراط و تفریط طر فلزیدن مصنون و محفوظ اول بو فاعده
شاء و پیشدر که این استقامتله در کرامات و حراز و عادت
ظهور نه اعتبار بو قدر **رئحه** بو حدیث شریفیک معانیده
ایوم تسک کل فرجه الافرجه ابی بک بپورر لردیکه رسول الله صلی الله علیه
علیه وسلم حضرت نرنیک نماز قلدر مسجد لرنده بر نی فابول
واریدر حضرت پیغامر صلی الله علیه وسلم عرض اخبر
امر ایله بیکر که اول فابولرک اکثرانی فابا ر جمله سن با بک بپورر

اول فابولر که صدیق اکبر رضی الله عنه حضرت نرنیک خاسته
ایدی انی البقودی لرناند نصکره بپورر لردیکه ایوم تسک کل فرجه
الافرجه ابی بک بعینی بو کون جمیع فابولر فابولر الافرجه
و کل ارباب تحتین بو باده جوق سوز لر سونشدر و فضل
بودر که صدیق اکبر حضرت نرنیک رضی الله عنه رسول اکرم حضرت
صلی الله علیه وسلم بو حدیده اول معنایه اشارت
بپورر لردیکه جمله سنبتله و طریقی محبت نسبتی باننده
و مقصوده موصل اولان سنبتله جتی در غیر سی و کلدر روحی سجا
و تک ایله بنده ما بنینده واسطه اولمغه لاین اولان
دولته رابطه بو نسبت جتی دن عبارندر و خواجگان فونش
تکار و احکم طریقی که صدیق اکبر حضرت نرنیه منسوبدر بو نسبت
جتی بی کوزدب ضایع انگلدر بر وقنده دخی بنه بو نسبت
جتی **تکلیف** تحصیلنه مناسب ایله بو ایسا و فودر **قطعه**
زین درجه سوی بویف بازکن **وزنکافش فرجه آغازکن عشق**
بازمان درجه کردن است **کز جمال دوست دپدر روشن**
رئحه جانب معنونه کل دل خانه سندن روزن اوج **تا او روزن**
جمال باری سپران ایدر سن **و صلتا و لدر کم کوکل دن**
دلبره یوللر بولوب **جانی مردم سپر رخسار** ایله خندان
رئحه بپورر لردیکه طریقی اولولر لرندن بعضی
حدیث شریف لی مع الله وقت معانیده و لردیکه ای وقت

شامل جمیع اوقات یعنی جمیع اوقات شامل اول وقت ستم
ایله نفسی انشور در حاصل معنی دیکت اولور که رسول صلی الله
علیه وسلم حضرت ترنیک تنریک حق سبحانه و تنکا ایله بر سبیل اوم
بر اتصال وار شامل واریدیکه انده مسیح غیر رسیده صغیری
اما قلب دیون سببه انده کور قوت مدر که رینه نرسه صغیری
اگر مصباح دنیا درواکر چارنه اعداد درواکر معاشرت ازواج
طاهره تر و اکر بویلرک غیر بدو و بعضیلر و قنی وقت عزیز نادری
تغیر انشور در و سبور لر دیکه خواجه علا الدین عجدانی حضرت تر
قول نانی به مابل ایدیلر و دریر ایدیکه کاملره دخی بو حال بر سبیل
مدرت واقع اولور **رخت** سبور لر دیکه شب معراج حدیثند
واقع اولور که چونکه جبرائیل رسول الله صلی الله علیه وسلم
حضرت تر نیه مرافقند کبر و قالدر دیکه **لَوْ نَوَيْتُ الْعَمَلَةَ**
لَا وَقْتُ اهل تحقیق بو حدیثک معناشند و پیشور که
حضرت جبرائیل علیه السلام سبور دفرنیک معناسی بودر که
مفاهم که ذات مع الصفاتنا به سیدر اگر اندن بر زمین اوگر
قدر فریب اولسم البته نیاردم یعنی بن فالر دم بر غیر تحقیقند
قایم اولور دم **رخت** حدیث شریف ادبئی ربئی فاحسن تا دبی
مفاسنده سبور لر دیکه ای بان اعطانی از جامع جمیع خصایص
النوع المرضیه و الخصال المحمده التي تقض لما بلائم حضرت محبوب
یعنی بکه حضرت محبوبه مناسب و ملائم اولور حالته با
و داعی اولان خصایص صفات مرضیه و خصایص حمیده بک جمعیت جامع

جامع بر کیفیت اعطای آنکه تا و بیمده احسان ایلدی سطوت
سلطنت مجتده که قطب دایره توجید در محبوبک ملائم و منسب
اولماندن نه اوله که انده مقهور و مرتفع اولسیر حضرت
محبوبک جمیع دقایق مرادانه مطلع اولش محبت بنا بک محبت
خصولند نضکره خصائل حمیده و اخلاق مرضیه دن حاصل اولش
نه فله که کذوبی حضرت محبوبک مرضی و ملائم اتدن صرف الیه
بیت استاد تو عفتت جوانجا برسی او خود بزبان کمال گوید که
ترجمه مقام زبده سنا و عشق در ای باره نه کم مهم اوله ایلمانی سکا
اشعار **رخت** سبور لر دیکه امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه
حضرت تر می سبور مشرور که **لَوْ كَشَفَ الْغَطَاءُ مَا از دوت یقینا**
کلمه لوک معناسی که اولک متناعدن او در سرنا نیک امتنا
امیر المؤمنین حضرت تر نیک ذکر اولان کلام عبرت نظر اولنیک
تحقیقنده حرف لوک استعماله ملائم اولان معنی مسیح کنگلر
کلامشدر و اول معنی بودر که یقین همیشه تر ایدره در زرا که
کشف غطا مرکز ممکن دکدر و اسل تحقیق فائده بو مقررده
ذات من حیث هی مرکز طاهر اولمز انجن و رابرده صفات
طاهر اولور چونکه اول حقیقت همیشه حجاب و کمونده اول
کشف غطا مرکز ممکن اولمز لاجرم یقین دخی دایما تر ایدره
اولور اما اولکه کلمات اولیا معانی سنده سبور مشرور اول
دخی سکر رخت ده ذکر اولسه کر کدر **رخت اول** بسوزن
معناسنده که اصحوا مع الله فان لم یطعوا فاصحوا مع من یصلح

بیر در دیکه بوند و مجتهدان مراد حضور در واکا بلق در که محبت
لواز بدند رزرا مصاحب بر می برندن آگاه و لحن لازم در
خفته اولان توجه ایجا دیده شویله وار داو لشدر که خلقه بد
ای بالا و صاف المتقابله نوراده بدین مراد اوصاف متقابل
جلالت و جمالیه در جمیع اوصافند انده خصته وار دیکدر جمله اوصاف
بر در حق حضور ذانیدر زبیرا حق سبحانه و لقا از لا و ابد اکنه ذانیه
در لاجرم افراد انسانیه ده نظر اولان حضور واکا بهی در حق اول
بحرین قطره و اول کشدن ذره در بلکه حضور ذانیه افتابک بر نور
که دیوار ظاهره و دوشوب نور پله نور انمشدر آدم اولنگ کمالی نمایان
بودر که کند و عالی تحقیق ادب بله که کند و سنده حاصل اولان
اگر حضور در و اگر انک غیر بر کند و نیک و کدر حق سبحانه و لقا
حضر نرنگدر و کند و نیک انده هیچ حق بودر و او لکه بر سر می
شیخ الاسلام خواجه عبدالله انصاری قدس الله تبارک و تعالی بر سر در
التحقیق فی تحقیق مصحوب یعنی تحقیق زینکلی بلکدر بومعنا به اشارت در
رسمه ۲ بوسوزک معنا سنده که بعضی محققین بر سر در که **لوازل**
صدیق علی سالف الف سنه ثم اعرض عنه لحظه فافانته اکثر ما ناله
بیر در دیکه بوسوزک تحقیق بودر که بوطایفه علیه بر معنای
پر شور که بر نفسنده ما تقدم ده کسب اندکری کجالات
کجالات کسب ایدر رو حکایت مشهور در که بر زمانه بوطایفه در
بعضی زنده فکر در خلق اضلال ایدر اگر انگری قنیل بر سر سکر
اول تدبیر باطل عالم در رفو اولوب سبزه نواب عظیم مترتت اولور

اولور دیو با و شاه به عمر المشر حو نکه اول طایفه بی دیوان
پادشاه به کندر شتر با و شاه بیدر مشن که جمله سنی قنیل ایدر جلا و
بر سین ایلور و چکوب قنیل انک سنده و کی گبی بر غیر بیس سارعت ایدر ب
سیدان سیاسیة کلوب رجا امیش که بنی اولور و جلا دانی اولور
استند و کی گبی بر احوالی دخی ایلور و کلوب اولور دخی بنه بودر جانی امیش
جلا و بونرک بود وضعنه مستحیر اولوب و امیش که سر تعجب طایفه اولور
که کند و قنلی کوزه مشتاق سر و اولکه بر بر یکوزون مبادرت و سبقت
ایدر سر جواب و بر شکر که بز اسل انبار و بر مقامه ار شمشور که
بر نفسنده جمیع عمر مزده کسب ابتدا بکمر کجالات قدر کمال کسب ایدر
انچون سر بر هر کند و حیو غری بولدا ششوره انبار ایدر ز که تا بر حق
نفس و رب الخیجه با رانر کسب کجالات ایلور بوسوز خلیفه نیک
سمعنه ایرشد و کی گبی مشبه اولوب بیور شکر حاکم الشریع
بودر که احوالی بوقیه احوال بر بوقینده قدر بودر که کجالات
مطلوع اولور قدر و صکره و عینر که اگر بوطایفه زنده بوق اولور
ایرق عالمده صدیق بودر انده نصکره خلیفه انردن اعتدال ایدر
اعزاز عام ایلور انر اطلاق امیش خواجه حضر نر سر بر سر در دیک
بوقینه نیک تمیز بودر که بر کسبک بوز التون سرمایه سیر اولور
انکه بخارته باشلیوب اولور سیر ایلور که سرمایه سیر بوز سیر
التون اوله سرمایه بومرتبه وار و قدر نصکره البته فائده سیر
دخی سرمایه سنده کوره اولور بومرتبه نیک فائده سیر بوز سیر
راس مال قدر اولور اگر بوز مانده تجارت و کسب در فراغت

ابله فوت ابله یکی فائده و اصل اوله و عتدن زیاده اولش
 اولور بونقدرا درزه مافاته اکثر مائمه برنده اولور **رشته ۲**
 اولور دیشلدر که **من عمض عینه عن** اینه طرفه عین لم هتد طول
 عسره یعنی هر گله حق سبحانه و تعالی بدن بر کوز یو موب اجنجه
 اعراض ابله ارق اول طول عمر نده هتد سرا و لیز سوزر لر دیک
 یونک معناسی ارق فوت اولان زمانک تدارکنه قار اولمیز
 دیکدر **رشته ۳** بعض عارف سوزر مشر در که **ادب الاحوال**
میزون عن الاحوال بولکلامک معنا سنده سوزر لر دیکه استغراق
 و استهلاک موجب ترفی و کلد زیرا بو محقق و مقدر در که ترفی
 عمله واردر استغراق و استهلاک اینه حقیقتده عملدن فالعذر
 بلکه استغراق و استهلاک موطن اخوت احکامند لر لکن بطریق
 الاستعمال بو موطنده ظاهر اولشدر اگر دنیا ده ظاهر اولسدر اخونده
 علی وجه الاکل ظاهر اولور دی سبب بحقیقته نباء در که احوال
 صاحبدر احوالدن تری ایشدر **رشته ۴** سوزر لر دیکه
 خواجه محمد بارسا قدس الله بگا نزه حضرت بزرگوار مشر در که
حقیقه الذکر عبارة عن تجلیه سبحانه لذاته بذاته فی عین العبد
 من حیث اسم المتکلم یعنی حقیقت ذکر حق بگائک ذاتیله ذراته
 تجلیسندن عبارته رعبدک عینده اسم متکلم حیثندن سوزر لر دیکه
 بو مقام طالب بجه مدت ذکره مداومت ارب با طائیک کولکنه
 دوام اگاهن حاصل اولما بجه سوزر دیکدر اگر بومرته فی تحصیلدن
 صکره بر حمله دخی ارب نویسن دخی کند و دن سلب ایره بیلورسه

انک

ایره بیلورسه بو حق بقا حضرت نیک مخصوص بر عتدرا ندن
 بو بینی او قودیر بیت یک جمله مردانه مسنانه بکر ویم از علم
 که ششم معلوم رسیدیم **ترجمه** مت ایدم بر جمله مردانه اندم کم اودم
 علمدن نا حضرت معلوم اندم بر قدم **رشته ۵** بعضا اولور دیشلدر
 در که **سبحان من لم یجعل الخلق الا بسبب الالبخر عن معرفته**
 یعنی نزه اولدر شول بادشاه که خلقه کند و سچ بول و بریدر
 معرفندن عجز ابله بول و بریدی سوزر لر دیکه معرفندن عجز
 اولدر که لا یعرف الله الا الله معناسی سا که معلوم اوله یعنی
 مقتضای ترکیب انسانی دکل ایدیکن بده معرفندن ترکیب انسانی
 ظاهر اولان دکلدر بلکه انسان اینه در که حق سبحا و تعالی نیک
 صورت علیه همی اکا عکس صالتدر بو تجلین عجز انانیک
 معرفتی منافی دکلدر بعضی طوع ایشدر که معرفندن عجز جهل اوله بولور
رشته ۶ سوزر لر دیکه شیخ ابوبکر واسطی قدس نزه دیشدر که
ان کنت قائما بغيرک فانت فان بلا جمع و تفرقة جمع بونزه عمده
 توفیق مشاهده سندن کنا تدر و تفرقه کند و وضعده عبودیتی
 او ایتکدن عبارته ر کیمکه بوسوزی طوبدی و ذوق ادراک
 ابله خلاص اوله و تفرقه اخبار دن فور تدر **رشته ۷**
 سوزر لر دیکه اولور جمع و جمع الجمع معنا سنده دیشدر که
جمع ماله علیه و مالک علیک و جمع ماله و مالک علیک
 یعنی جمع اولدر که انک که انک اوله و سنک که سنک اوله
 و جمع الجمع اولدر که انک کی دخی سنک اوله و سوزر لر دیکه

مرتب جمع الجع مبدی بوبیت که حضرت مولوی قدس الله تعالی سره
مشنوی معنوسر سنده بیور مشرور که **بیت** مانه ایم انور جهانج
چون الف او خوردند او هیچ **ترجمه** نه بوز در ایک اگر بز جهانده
انی وانا الف مثال که بوق سنده سیانک قطعاً **فصل دوم**
خواه حضرت نیک شایخ مفیدین و مشاخرین دن قدس الله تعالی و احص
نقل سورد قدر حقایق و دقایق و حکایات بیانده در اول و آخر
رشی ضمیمه ذکر اولی که در **رشته** بیور در دیکه اهل ارادت
غایت از در بو نظر سبله دیدیر که بر کون بر شیخ اولو در دن بر شیخ
که بونده مرید غایت از در اگر انده مرید صادق بولینور سنده کوز
اول اولو در شیخ کن جواننده بیور مشرور که مرید بونده در شیخ
مرید در شیخ اشتر سگوز سنده کوز مرید **رشته** بیور در دیکه مولانا
رکن الدین خوانی علیه الرحمه که فضل و کماله مالک منجم دانشمند
ابیر و بولجانینه بر ارادت صادق سی وار بر سر که در ایبرین بیور
امید وار دیکه انجی بر علمدن امید وارم که اول عمل بوا بر سر که بر کون
بر صحرا ده شیخ زین الدین علی کلا حضرت مشرور که مشایخ شیراز اولو ازین
مشغول دیدیرین انکر استنجاسی طاشنی انکله استنجای بر اولو فخطایان
کوز مرید **رشته** وینه مولانا می کوز دن نقل ابلیوب بیور دیکه اگر در
صورتی بر دیواره نقش ابلیه اولو دیوار با تندن اولیه حکمت کر که
رشته بیور در دیکه شبلی قدس سره حضرت مرتبه بو طریق در حیر
بدا اولو قدسه والد سوا سوا حاکمی ابیر مشرور خیر الله نوبه و انابت
ابیر و مشرور خیر انور جنید حضرت مرتبه کوز در وی صاحب کتاب کشف

ابیر
کوز مرید

طهارت

بیت

کشف المحجوب و مشرور که مشرور خیر حضرت نیک انی جنیده کوز در وی
شبلیک فریبندن عجزی اولو و غدن دکدر لکن شبلی جنید خیر
از با سندن اولوب و جنید ابلیه ادب و رعایت اند و کندن اولو
ابیر جنید شبلی به بیدی بل کب اینک امر ابیر و کسندن
فرانده و عنی ایام حکومتده کندن صادر اولان مظالمه رو
اینک بیور دی و اندن صکره بیدر بل و شی طهارت خانه خدایان
امر ابلیه بیکه اصحابک استنجای طاشنی باک ابیر و طهارت مشرور
حاضر و نهبا ابلیه و انون درت بلدن صکره اکا طرفه تعلیم
رباضت امر ابلیه **رشته** بیور در دیکه سهل بن عبدالله شستر
حضرت مشرور قدس سره مدت مدید رباضات شافیه اختیار
ابیر ذکره بر مرتبه مداومت داشتغال کوز شتر مشید که بر کون
دما غدن قان روان اولو در و مر قطره که بره طایفه اند نقش
باز در بو مقوله اشتغالدن صکره بر ارانده با دانست ابلیه
ابیر در **رشته** صاحب رشحات علیه الرحمه ابیر که خواجه حضرت مشرور
ابلی کره اشتمدم بیور در دیکه خواجه عبدالحق قدس الله تعالی
سره حضرت نیک کلمات قدسیه ازین در که بیور مشرور که
در شیخی را بنیده در در باری راکشای در خلوت را بنیده
صحت راکشای و ابلیجی بیور مشرورنده مشویدن بوابانی در
او قدیر که **قطعه** خرقة اند و زطر نقش فعل است علم انور
طریقش قوی است فقر خواهی ان به صحت فایست فی
کار می بینه دست **ترجمه** خرقة دکمک علم تحصیل ابلیک فعل و

بیت

قولید اولی برای برهنه صحبت استون اهل فضا استین اولی
 الدن کلیم اول ولدن بنر **تخت** سوره را در یکه اکا بر دین رضوان
 لقا علیهم اجمعین و غیر در که اکیند و نمازیدن صکره بر ساعت
 وار در که اول ساعت عتده اعمالک غایت ابوسنه مشغول اولی
 کر که بعضی در غیر در که اول ساعت عتده اعمالک غایت ابوسنی
 و محاسبه اولی که کبجه تک و کونزک اوقات و ساعاتی حساب
 اید ب کوره لکه نه مقدار سر طاعت و نه مقدار سر معصیت صرف
 صرف اولان ایچون شکر اید ب معصیت کج اوقاتن اولی در استغفار
 اینه لرو بعضی در خی و غیر که عملک اک ابوسی ولدی که سعی اید ب کس
 بر شکر صحبت اید شده که انک صحبت عتده حقدن غیر بدین کو کلر
 اوصانوب حساب حقه مایل و میخیز اولار نه کم اهل تحقیق و غیر در
 که اعمالک غایت ابوسی ولدی که اکا مشغول اولان غایه حق تعالیدن
 غیر رسندن اوصانوب حق سبحان و تعالی مایل اولار **تخت** صحبت
 بکانه موجب فتور جمعیت اولد و غنک معنا سنده سوره را در یکه
 بر کون شیخ ابویزید حضرت نرنیک قدس الله تعالی علیه صفات
 و قدریه بر فتور عارض اولمش سوره شکر که یوتلک که نرم مجله
 بکانه داخل اولمش بو فتور کس سبیل ولدی که محکم خست و جو
 ایمیوب لایحه بکانه یوتدی در دست حضرت شیخ ابویزید که
 عصا خانه بی یوتلک یوتلا مشر بر بکانه عصا سن بولوب
 بابانه اشرفی الحال انقباض بر سبطه و تفرقه از جمعیتیه تبدیل اولمش
 و نه سوره را در یکه خواهد احمد سوره قدسی اند تره حضرت نرنیه در غیر در

و شکر طاعت

اولمش سوره شکر که بوجه بکانه وار در که نرم سر رشته
 نسبت و کیفیت انک سببی اید کم اولمش زما و انفق و صکر
 نصف نفالده بر بکانه پشمن بولوب طشره انشرفی الحال
 و صفایر نظام اولوب اول تفرقه و کدورت مرتفع اولمش
 صاحب رشحات علیه الرحمه ایدر که بعضی مخا دم روایت ایدر که
 بر که اصحاب بدن بر بکانه تک تفنن کیشش امش سحر کج
 منعقد اولاجن زمانده خواهد حضرت نرنیک مجلس شریفه شکر
 اول حضرت سوره شکر که بوجه بکانه فوسنی وار اند نصکر اول
 غزوه و غیر که بولر ایچه سندن کلور بوخه بکانه لباسی کیش سن
 اول غزوه قلعوب مجلسدن طشره کیدب ارتقا سندن
 اول تفاتی جفروب بر ایزاق برده قوب نه مجلس کیش **تخت**
 سوره را در یکه خلعتک اعمال و اخلاقه جا داتک شاز اولدی
 اهل تحقیق فائده امر مقرر در و شیخ محی الدین ابن العرفدی ایتر
 حضرت نرنی بوباره حوق تحقیق انشرف در و جا داتک تا غیر نرنی
 در که اگر بر کسینه افضل عبادت که نماز درانی بر رده ادا
 اینه که اول موضع بر جماعتک اخلاق و اعمال مابند بر سندن
 شاز اولمش اوله اول عملک بها و کابا به ده انک دوزنی اولوب
 ار با جمعیتک جمنیکه نماز اولان موضعه ادا اولان اهل
 اینه بر اولمش بوجه ندر که حرم که ده ایکن کعت نماز اخر رده
 نمازک تمثیل بر اولدی **تخت** سوره را در یکه بوسنت طالب اولمش
 حضرت غزیه انک بولر باغی سیده عمل انک لوازندن در

بر کله دن صکر

رابعی با هر که نشینی و نشد جمع است و ز نور سید رحمت است
 از صحبت در اگر تراستی کنی **س** مرکز نکلند روح عزیزان بخت
سور را در یک شیخ ابوطالب مکن قدس است تره سوره سوره
 چند ایله سنگ حق تبار و غیر سرج مراد کفایه چونکه نومر
 حاصل اوله انک تمام اولور اگر احوال و مواجید و کرامات ظاهر
 اولمره غم دکدر **سور** را در یک توحید شد بکن زمانه اولور که
 خلق بازاره وارب ساده روزه نظر ایده لودیه که بزخی
 و نالیک حسن و جمال مشاهده بزر نور خود باسته من ذکر اندن
 صکره بیور دیر که سید قاسم تیر نیر حضرت نور بود لایه کاشید
 مرد اندن بر ملوکی بازار رده کزوب امر دا و غلامه عاشق او تو
 در را در یک بر صورت جمیلده جمال حقی مشاهده ایلر زکاهی سید
 انکر حقیقده سور را در یک این خوکان ما کجا رفته انز یعنی نرم
 خیر را بر قنده کتشلر در بسوزون شومله فهم اولور که اول
 طایفه سید حضرت تریب نظر بصیرت لر نده خوک صورت نده کور نور
سور را در یک مشایخ طریقت قدس است نگار و اتم کند و صطللا
 شاهد و معنون بالک ایدر ایدر بعضی اهل طایفه حمل ایدر کاش
 معنار و رب ویشدر که شاهد دن مراد شاهد صورت بر و معنون
 مراد شول طایفه در که نظام جمیله بید ربط قلب لیسدر در بو کلامی
 دن صکره خواجه حضرت نور سوز دیر که بو غایت مذموم و خطرناک
 بر نشدر و نفک انده مدخلی وارد اولور دن برسی بشدر
 طونالم کم شاهد صورتیک مشاهده نفک بیج خطی و ذخلی کلام

حکم کرده
 کت
 سن

کلامش اوله خطر و کجا خود باقیدرانی انکاره مجال بودر ساک
 لذات نفسانی که حجاب ظلمی نیدر اندن بخت نجه واجب مهم
 البه حجاب نورانی اولان خطوط روحانیدن و خنی بخت
 کبی لازم و فهمدر **سور** را در یک طریقت اولور قدس است
 نگار و اتم دیشدر که بر خدمت و دشنام که بر کس دن
 سنگ حقیقده واقع اوله فی الحقیقه بخت کر که اول
 صفت سنده وارد اگر سکه خنزر و کلب بود لک ایشانی
 در را بر یقین بله سن که سنده اول صفت دن حصه وارد
 انسان نسخه جامعه در انده صفا بلکه موجود اولور کی صفت
 بهیمه و سنجیدن و خنی خالی دکدر اولور دن بر سید انطالیقه
 بغدادی حضور نده اولور کین شبلی فایودن ابرو کین اول
 عزیز جنید حضور نده شبلی بی جوق مدح انمش و سوزنی تمام
 ایدکدن صکره جنید حضرت نور سوز که بودر به تعریف که بر
 اندیکوزمب بو خنزر حقیقده میدر اول عزیز شبلی حضرت نور خنزر
 باعث اولور و غی اجلدن غایت منفعل اولشن اما شبلی نیک
 ظاهر و باطننده اول سوزون اصلا کرا همت اثر ظهور انجیب
 هیچ انروده تغییر مشاهده اولنماش **سور** را در یک در
 بر هر قدس است نگار سوره بورد فکر دیر که خاکلی نخته و یکی
 بران رخنه نه کف بار ازو دردی و نه پشت بار ازو
 که دی یعنی درو شک بر انمش چه خاکلی کیدر که اور زنده بر
 صوغ خنزر می سبلمش اوله نه باصله غی زمانه ایاغ انجه و نه نور

فالقوب باعنی ملوث ایلمه اما درویشکک خلاصه سی اولدر که هر
کک بوکن چکه نه صورنده نه معنی ده کسه بوک کله سیر **سجده**
سوررلدیکه حق تعالیک بلارینه صابر بلکه شاکرا اولمن کرکدر
حق سبحانه و تعالیک برین نندن صعبتر بلار حوقدر اندن صبر
سوررلدیکه مولانا نظام الدین علیه الرحمه حضرت نرسوررلدیکه
اکثر طوعش فرداشروارایدیکه ارفاری بری برینه بنشوک غفلت
ایدربو و کلرزمانده دللندن شکر کتمزید برکسه انردن صبر
بومقوله بلایه که نرسبتلا اولمش نرسنه شکر ایدره جاک لدرانلر
ورب بیلر که بزحق تعالیک بوندن مشکل بچار واریدکن ملورد
بوندن عظیم بر بلایه وخی مبتلا اولمن خوفندن شکر ایدرزناگاه ایدر
بری و فاش ایلدی اول بری دیدیکه اول بلای صعبتر سید اولدر
شدر اکر بومرده بی بدن کسر لسه بندخی اولورم واکر قطع ایلر
دایم اولمش کسه بی کونورب کزیک کرکدر بدنی چور بوب
دوکلنجه دکن **سجده** سوررلدیکه شیخ ابوزید قدس ستر
دیشردر که او تونز ایلدر که حق تعالیه سولمشوب
و حقندن اشدرم خلق کند و لایله سولمشوب و کند و لایله
اشدرم صانور بوسوزکی مناسی نظر دن ظاهرا اولمشوب
دکلدر دکلدر **سجده** سوررلدیکه خواجه بها الدین نفیسه حضرت
قدس ستره سوررلدیکه بن مکته ده ایکی کسنه کوردم بر
غایت بلند منت و بر غایت دون سمت ایدردون نمک
اولان اول ایدیکه طوافده بر شخص کور دیکه بیت الهک قوسی

فابوسی حلقه سنه پانویب ما اکلین جامع شریف وقت غزوه
حق تعالی دن غیر ی سنه اسردنر و بلند منت اول ایدیکه باز نرسد
بر جوان تحنا الکی سیک فلوریک الم صائم ایلدر و کویکی تحفه
حق سبحانه و تعالیکن فافل اولدر اول جوانک غیر نندن بورکم
فانله طولدر **سجده** سوررلدیکه ابوزید قدس ستره بولدر
کیدر دیر او کنه بر اصلنن کلب حقه کلدتر کلبدن انکین
دو شرب اجتناب ایلدر کلب نصیح زبانه سوزه کلوب دیدیکه اکلن
بکه دکه بر مقدار صوبله باک اولور در انا ستمدیکه اکلن دو شرب
دکند وکی بدن باک کوردن مقوله صور سنی بوبوب کاید بول
سجده رک که خواجه حضرت نریک مجلس شریفنده اهل مراقبه کبر
باشن کرمانه حکمشدر و کند و بی مراقب و شغول صور نرسد
کوستر مشیدر خواجه حضرت نریک بول و صغنه غضبه کلوت بولدر
رکسنه مولانا نظام الدین علیه الرحمه صحتنده باشن اشده
ضالمشیدر سوررلدیکه باشکی لوفار و فالدیکه دخی سنی
دونی دوز کور سورم سنک مراقبه ایله نه مناسبتک دار
بنجه بلسن استیحا طاشلرین حاضر و مهیا ایلیوب دبزر لردن
نجات باک ایلمک کرکسن که ناقابل خطاب اولاسن مراقبه
خود منور فنده در **سجده** بزرمانده خواجه حضرت نرسوررلدیکه
خراسانه کتمکه اجازت در رب سوررلدیکه بن خواجه علا الدین
عجد و آ علیه الرحمه حضرت نرسوررلدیکه مفارقت اتمد و کده دیدر
بولجه کیدر کن کند ک ایله قول ایله که فسلان محله وارنجه کشف

نشدن غافل اولیه سن و چونکه اول نشان ابلد گات صومعه
وارده سن بریر در خنی نشان ابدب اورا به دکن نینه کند
غافل قلبیه سن بو اولو سلوبسا ورزه موضع بموضع منزل بمثل
دورزش نسبت ایلیم سن سکه ملکه حاصل اولونجه دکن **رسمه ۲۶**
بیرر لردیکه سید الطالیف جنید بغدادی قدس سره حضرت زنده
منقوله بر بریر را عشق که مرید صادق اولدر که بکر مرید بغدادی
زمانده گات شمال که گات سببا تدر انک فتر اعلا که با او
سنه بولیم بوسوزک معناسی اولدر که مرید معصوم اولو بو قدر تدر
هیچ اندن گناه صادر اولیه بلکه بونک معناسی اولدر که گات شمال گناه
باز معنه باشکله نردن اول انک تدار کنه مشغول اولو و وجه قدس
بر یله انی دفع ایلیم **رسمه ۲۷** بیرر لردیکه خواجه عبدالحالی عجد
قدس سره بوسوزک خلقدن نفعی رفع اینک کر که
بوابه بنبر اولمز الاکسب حلال اینکله و خواجه کان قدس
نگار و اجم طریقه دست بکار اول بار فاعده مقرر
یعنی طالب حکت الی کار ده و کولکن یارده کر که **رسمه ۲۸** بیرر لردیکه
خواجه محمد علی حکیم ترمیدر قدس سره ننه نکه سره بوسوزک در که کولکن
زنده کلنک مرایش دار در کولکن زنده کن حاصل اولمز اقتضای
اقتصاد دوام ذکره در لر نوم و بقظه ده نوم ذکر اولدر که دو
کوره که ذکر اولر و دو شنده ایلد بکر ذکر شیخ محی الدین ابن عرب
حضرت ترمیدر و شیخ طریقه ن بعضدر قدس سره اسراریم موجب ترقی
طویشدر در زرا نرقی عملدن ناشی اولان علمه منوط در کشی کند و حق

بیرر لردیکه سید الطالیف جنید بغدادی قدس سره حضرت زنده
منقوله بر بریر را عشق که مرید صادق اولدر که بکر مرید بغدادی
زمانده گات شمال که گات سببا تدر انک فتر اعلا که با او
سنه بولیم بوسوزک معناسی اولدر که مرید معصوم اولو بو قدر تدر
هیچ اندن گناه صادر اولیه بلکه بونک معناسی اولدر که گات شمال گناه
باز معنه باشکله نردن اول انک تدار کنه مشغول اولو و وجه قدس
بر یله انی دفع ایلیم **رسمه ۲۷** بیرر لردیکه خواجه عبدالحالی عجد
قدس سره بوسوزک خلقدن نفعی رفع اینک کر که
بوابه بنبر اولمز الاکسب حلال اینکله و خواجه کان قدس
نگار و اجم طریقه دست بکار اول بار فاعده مقرر
یعنی طالب حکت الی کار ده و کولکن یارده کر که **رسمه ۲۸** بیرر لردیکه
خواجه محمد علی حکیم ترمیدر قدس سره ننه نکه سره بوسوزک در که کولکن
زنده کلنک مرایش دار در کولکن زنده کن حاصل اولمز اقتضای
اقتصاد دوام ذکره در لر نوم و بقظه ده نوم ذکر اولدر که دو
کوره که ذکر اولر و دو شنده ایلد بکر ذکر شیخ محی الدین ابن عرب
حضرت ترمیدر و شیخ طریقه ن بعضدر قدس سره اسراریم موجب ترقی
طویشدر در زرا نرقی عملدن ناشی اولان علمه منوط در کشی کند و حق

خواجده ذکره مشغول کوریک بوقبله لردیکه **رسمه ۲۹** وینه
بیرر لردیکه خواجه محمد پارسا قدس سره نکه سره بوسوزک
ذکره ندانوت بر مرتبه به ابرینور که حقیقت ذکر جوید اول ایلد
بر اولور بوسوزک معناسی شولیه اولق مکندر که حقیقت ذکر که
حرف و صوتدن منزله بر امر در وجود دل ذکر که بر لطیفه مدر کن
عبارتدر که اول دخی شایسته کیف و کمدن منزله در لاجرم کمال
شغل سببی ایلد بولطیفه نک اول حرف و صوتدن منزله اولان
امرایله مابنبر نده اتجا و حاصل اولوب بر لک سید امیر اول
عالمده ذکره مذکورک استیلا و غلبه سی جهنمه کولکن ایلد حقیقت ذکر که با این
نیز ایلد فر اولور زرا انک کولکن مذکورده ارتباطی بر وجه
اولور که مذکور دن غیر سنه که صغیر ذکر ایلد کولکن دخی مذکورده
تا بود اولور **رسمه ۳۰** بیرر لردیکه بر کون مولانا نظام الدین فاکو
حضرت ترمیدر واردم مولانا حضرت ترمیدر موالسیدن بر ملک
طایفه ایلد مباحثه علمیه ایلد بر دین بن خاموش ایلد چونکه چینه
دن فارغ اولد بر مولانا فقره متوجه اولوب بوسوزک سگوت
و آرا می بکیر بوخسه حدیث و کلامی کیر و کند بر بوسوزک کوره
اگر اول که کند و نیک وار لقی قید نیدن خلاص اولمش ایلد بر نه ایلد
دکله و اگر قید سنی به مبتلا ایلد بر نه اشرف ضرر در خواجه حضرت ترمیدر
دیگر بن مولانا نظام الدین حضرت ترمیدر ن بوندن ابوسوزک **رسمه ۳۱**
بیرر لردیکه نه مولانا نظام الدین علیه الرحمه حضرت ترمیدر
ایلیکه شریعت و طریقت و حقیقت ترمیدر سنه ده بیان انک فاکله

در این کتاب که در بیان سیرت و مناقب ائمه است
در بیان سیرت و مناقب ائمه است
در بیان سیرت و مناقب ائمه است
در بیان سیرت و مناقب ائمه است
در بیان سیرت و مناقب ائمه است
در بیان سیرت و مناقب ائمه است
در بیان سیرت و مناقب ائمه است
در بیان سیرت و مناقب ائمه است
در بیان سیرت و مناقب ائمه است
در بیان سیرت و مناقب ائمه است

مثلا بلان سویمان که انک حنیده نهی وارد اولت در ار
بر که استقامت طریقی اوزره سعی و مجاهده بدینی زبانند
کدر بر وجهی که اختصار طبع و لذت صا در اوله بوشنید
کلی بومرتبه حاصل اولدندن سکره نه فایده که انک باطننده نان
سویمان داعیه سی استی اوله و اگر سعی و مجاهده این
اول بلان سویمان داعیه سی و خ کیده جگ اولوریه بوشنید
و اگر شویله اوله که نه اختیار طبع و نه اختیار سزیه کوکلندن
و نه ساندن بلان سویمان کمال اول حقیقتدر خواجه عبیدالله
مولانا انک بوسوزونی غایت جوق نفل ابدی سخنان اولور
تفسیر خواجه بهاالدین نقشبند قدس سره حضرت نوری بوشنید
ابتدا جذب ده بکه دیدیر که بولوله بجه کبر رسدیم بوشنید
مرنه در رسم و مرنه استرسم اول اوله خطا کلدیکه بوشنید
و بجه استر سگ ابله اولور دیدیکه بن بوکه طافت کتور مفرم اون
شش کون مقداری نبی کا و بر دیر احوال خراب اولد تمام مرتبه
حکایت اولدم چونکه امیدگت مقرر اولدی خطاب بر شدیکه دید
اولسون خواجه حضرت نوری سرور لر دیکه خواجه بهاالدین نقشبند
حضرت نریک مفاکانه همان بو قدر بازلشدن اما مولانا بقصده
جرحی علیه الرحم حضرت نریک نفل ابله دیکه خطاب بر شویس
دیدیکه اولسون و نبلدکده بن بو طریقه اختیار ایدیم که البته
موسل اولور **تفسیر** بر کون خواجه عبیدالله حضرت نریک اصحابی سندن حرمانت
بعضور اولوب بوردیر که سز بو طریقت بو کون جگه فر سز بو طریقی

بو طریقی غایت و بقدر بر کسند و مرادندن بکوب عمرک
مرادی اوزره اولق کار عظیمدر سز بو مصلحتک ارمی کل سز
اگرین سزه شمدی دسیم که وارک خضر نریک و ک و نه طابوک
فی الحال نم کفره حکم ایدر سز بو کار سزک کار کزد کلدر سز فنده
بو طریقی فنده اندیشکره بیور و بیکر که خواجه بهاالدین نقشبند
تکاسره حضرت نریک مسافر خانه سنده موالدین ابیک کسند که خواجه
حضرت نریک خدمت شرفیله و اولور ایش ایمان تحقنده
بخت ایشدر بخندری غایت اوز امش خواجه حضرت نریک بوشنید
کوشی اشند ب اول عزیز لک بانرینه کلوب بوشنید
اگر بزم ابله صحبت مراد بکرسه ایمان کجک کر کدر اول کسندر
بوسوزون غایت مضطرب اولمش و بوسوزک سر و حکمتی ظاهر
اول بجه دیک جلی مدت بو اضطراب ده فالشدر **تفسیر** ۳۰
بر کون خواجه حضرت نریک برنی مخاطب ابد بوردیر که اگر خواجه
بهاالدین قدس سره تکاسره حضرت نریک صحبتده سگاسبت
حاصل اولمش اولدندن صکره بر اولونک صحبتده دخی وار سگ
انده دخی دل کیفیت ابله تکلف اولک خواجه بهاالدین نریک
ایدیرین و یا اتم مین اندن صکره بوردیر که سز بوردن
اول سستی حاصل ابد سز لازم اولدیر که انی جمله خواجه بهاالدین
بله سن و بومعانی استنها و ابوردیر که قطب الدین حیدر
مردانندن بری شیخ شهاب الدین سهروردی قدس سره
تکاسره خانقا هینه گلشن غایت آج ایش اوزین

پیر نیک فریبی جانشین دو ندر ب ننی سده با قطب الدین
دیش شیخ شهاب الدین حضرت مرانک حالند ن اکاه اولوب
خادمه سوز منکره انکس اوکنه طعام کسور مشرد ووشن طحالی بدیکر
صکره بنه یوزین پیر نیک فریب سی جانشین دو ندر ب ننی سده قطب
الدین حیدر که بزنی سچ بر برده خر و م نومرسن دیش خوکمه
خادم شیخ حضرت نیک بانته وادش شیخ حضرت خادونه
در ویشی نیچه بولدک دیندر خادم انیشکه سنه بلیم ایشی نیک
طعامک بر قطب الدین حیدره شکر ابر شیخ حضرت سوز منکره
مرید لکن اندن اوکر نیک کر کدر که ظا سرده و باطنده مرز و ن
فاندر کوره کند و شیخ بن بلیم و معاکه مر برده پیر اوله **رشته ۳۱** مریدان
کند و شیخ بن اکل بر شیخ بولد فده کامل شیخ بن منقطع اولوب شیخ انکه
ارادت کتور مک جایز اولدوغی تقریبیه سوز دیر که شیخ
ابوعثمان حیر فرانس سهره دینکر که ابتدای حالده و ایم خاطر
بوایدیکه بو طایفه نیک مواجید واذ واقندن بهر مند اولم اتفاقا
بر کون شیخ یحیی بن معاذ راری حضرت نیک مجلس عظمته ایشدم
کو کلم انده آرام بولد می ملاز منتر نیه باشلدم اندن صکره شاه شیخ
کرمانی کعبینه ابر شدم انکر نظر اینه کلد یکم کبی نبی مجلس اندن
ایلدیر و سوز دیر که سوز جا ایلدیر بونک اندن ایش کلین
کو کلمدن دیدیکه اولور سم دخی بن بو استمانه دن ایر لرم بر نون
صکره مجلس شریف نیه داخل اولغنه رحمت اولدیر بر مقدار زمان
ملازمت ایلدیم اول اشاده شاه شیخ حضرت نیک شیخ ابو

Handwritten marginal notes in Arabic script, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحیم" and other religious or historical text.

ابو حفص خدا و قدس سره حضرت نری زیارته غریبت ایلدیر شیخ
بید کتدم چونکه ابو حفص صحنه نریه واصل اولدم بالتمام نبی ندن لیدر
انام شاه شیخ حضرت نریه بن بونده فالورم ویکه فادرا اولدم
چونکه کیده جاک زمان اولدیر شیخ ابو حفص حضرت نریه شاه شیخ
دیر لیکه بو جوان حیرری بونده نوک اندر دخی نبی قویب کتدیر
ویم کارم شیخ ابو حفص خدمته تمام اولدیر **رشته ۳۲** سوز دیر که
اکابر دیندن برین مسجد فوسنه کلد شیخ کور دیکه سر ایجه
مسجد دن طشره جفر اول اولو مسجد ایجه با قدر کور دیکه کر کتدیر
ناز قیلار بر کسنه دخی بانته سو کمنیش او یور شیطانه صور دیکه
ایملعون بونده نه مصلحت کاشیدک شیطان دیر بیکه اندرم
که وسوسه ایله شو نماز قیلان کسنگ نمازنی فاسد ایلم انا اول
اولان اد مک هیست و مهابتی بکا مانع اولدیر انک خوفندن
فاجدم **رشته ۳۳** سوز لر دیکه سندن قاسم تیز بر قد سن ات کا
سره حضرت نریه حکایت ایدر لر دیکه بر کون مولانا زین الدین بوکر
تایب در مجلسنده اولور ردم و اول عصر غریز لر ندن نریه
بر مرید روخی اول مجلسده حاضر ایدر مولانا حضرت نریه
صور دیر که شیخ کمی ارتوق سورسن یوخسه امام اعظم ابوحنیفه
حضرت نریه اول کسنه دیدیکه شیخ ارتق سورم مولانا حضرت نریه اول
سوز دن زیاده غضبه کلوب بر مرتبه یه وارد دیر که اول مرید کلب
دیوسو کدیر و اضطرار بلندن قاقوب ابحر و اولر نیه کتدیر برین آورده
اولوب فالدم بر خطه دن صکره مولانا حضرت نریه طشره جید لرد کادیر

Handwritten marginal notes in Arabic script, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحیم" and other religious or historical text.

اول گسند بر غضب ابدی که دیوزنه نامایم سوز سولید کل واره لم هدر
دیلم مولانا حضرت مریه روان اولدق اول گسند بی کوردک که
بولده او کوفه چنه کلدر و دیکه خاکبیه عذر دیکه کیده بوردم
واستردم که سوز یک جن خد شکره عرض ایلم نیم بوکلا مکت و
اول ایدیکه بونجه میلددر که امام اعظم حضرت نرنیک مذمبده نیم
صفا ذیمه دن سچ بر سندن زایل اولماشیدر بر فاج کوندر که بوغزد
عازمت ایلم جمله بر امر منکر می انک حسن تمبله بر طرف ایلمشیم که
بو مقوله گسند بی امام اعظم دن زیاده سورسم مانع ندر اگر کما بلرده
کمی محبتی مذموم دردیوننی ایلمشله اثبات ایلمک رجوع ایدیم مولانا
اول مریدون عذر دیلیوب اکا و افراستی ندر ایدیم **سوره** سوره
بر کون مولانا سعد الدین کاشغر ایلمه شیخ بها الدین عمر قدس
تکاسره حضرت مریه ملازمنه کبدر دکن انشای راهده مولانا
سعد الدین حضرت مریه دیکه بر قطب اله کبر سه که باطنم ده
تصرف ایلیوب بزرگ کردن قور نارسه و بونک کمی خنجر
سویشلدر چونکه شیخ حضرت نرنیک خدمت شریفه رینه و اول اولد
او توردق شیخ حضرت مریه مولانا سعد الدینه متوجه اولوب
دیدر که قطک تصرفی نلسن بو طایفه نکت بوندن ارنوق
تصرف اولر که طایفه استعداده عارض اولان حجب موانع نوزک
شرف صحنه سینه نایلمه مرتفع اولاول استعداده دخی مانع رفاه
موجب الیه قبول ایلمه و ساکت مقصود اولان سنه بی
کند واستعداده ظاهر اولمش بوله خوابه حضرت مریه سوره ایدیم

سوره ایدیم شیخ بها الدین عمر حضرت مریه مولانا سعد الدین
طوبیادیلر ایلمک مراد سر نرسنه ایدیم خواجگان قدس
تکاسره و اجم طریقه بر وجه اوزره تصرف اولور که کولکدن
بر طایفه باطننه متوجه اولور لرا و بو توجه بولندن طایفه باطن
کند و باطننه منجذب قیلر اول اول الخداب و محبت سبیل طایفه
ایلمک کولکل ایلمه متحد اولور و بواجی و حاصل اولدقن صکره انک
طایفه باطننه بطریق الانعکاس بر بر تودوشه بو ایدیم صفت در که
متوجه اولان برک استعداده دن ناشی در و لکن انعکاس طریقه
مریدک استعداده ای مینه سنده ظاهر اولمشدر بو خلدن کمال ایلم
کند واستعداده دن طلب ایلمک اولر اگر بوار تناظر مفضل اولان
اولور سه اول سنه که بطریق الانعکاس حاصل اولمشدر دریم
اولور مولانا سعد الدین حضرت نرنیک سنده کی بو ایدیم که سنده
خارج اولان حاصل ایلمه مراد استعداده اولان سنه نکت ظهور
دکل ایدیم صاحب رشحات علیه الرحمه ایدر که بعضی محقق شولیمه
که اجمان نایتمه دن مررر که وجود خارجی ایلمه موجود اولاولر
خاصه منظر اولور خصوصاً ملائکه که انکرت مرجعی اولر
اولدقن اسم در حضور ندر اول اسم ندر و مرکز
اول اسم دن بر غیر اسم نجا و زیاده نر و آیه کریمه
و اما الاله مقام معلوم بو معنای بسنده امانت ان بونک خلافت
چونکه کند و سنده ظلموم و جهول ظلمات ده مشاهد اولمش
کند و نکت خصوصیت و شخصیت نفع ان نبتن روگردان

اینکه در این کتاب آمده است که حضرت زین العابدین علیه السلام در روزی که در کربلا بودند فرمودند که هر که در این کتاب بخواند...

اولوب خصوصیت و تعیین دارسند توجه نام ابریه رسیده
متوجه اول اول اجلدن استعداد بشر و تعیین انسانی در اول
خارج اولاً بار امانی حامل و امری نهایت الهیه به وسایل اول که
رشته ۳۷ بیورر زدی که شیخ ابوالقاسم کرکائی قدس سره و غیره که
برکنه ابله منشیان اولکه جمیع سنگ و ارفک اول اوله و با
انک جمیع دارلنی سن اولاسن و با خود ابله کوز و خنی حنی سنج
و تعالیه کم اولوب نه سن فلاسن و نه اوله و کله **رشته ۳۸** خواج
حضرت نریک مجلسنده خاطر نریک کیش که نولیدی
خواج حضرت نریک بزم باطنم زده تصرف ایلیدی خواج حضرت نریک
باطنریه واقف اولوب بیورر دیگر که کمال تصرف اول
زمانده اولور که بن سن اولم یاسن بن اولاسن **رشته ۳۹**
بهر هر حضرت نریک بیورر زدی بیورر دیگر که عدا مود بود
بیابانی رفت بطلب آب زندگانی ناگاه قرار سید حرقانی
انجا یافت چشمه آب زندگانی جندان بخورد که نه وی مانده خرقانی
یعنی جدا نه بر بیابانی کسند ایدی که حقیقتن بی حشر
ایدی آب حیات طلبه کندی ناگاه حرقانی به ایشدر
آب حیات چشمه سنی انده بولدی اولقدر ابله یک نه
کندی قالدی نه حرقانی قالدی **رشته ۳۹** بیورر زدی
شیخ ابوسعید ابوالخیر قدس سره کما ستره حضرت نریک
منقولدر بیورر مشرکه مشایخ طریقتدن
قدس سره نقالی اسرار رسم یدی بوز نفر کسند

شیخ ابوسعید حضرت نریک نام نریک
فضل آن در اولاد نریک
در روزی که در کربلا بودند
فرمودند که هر که در این کتاب بخواند...

اینکه در این کتاب آمده است که حضرت زین العابدین علیه السلام در روزی که در کربلا بودند فرمودند که هر که در این کتاب بخواند...

نفر کسند ما هیت تصوفده سوز سو پدیدر جمله سولین سوزرک
زیده سی و بیکر کی بود که **التصوف** صرف الوقت بما سوا اولی به
یعنی تصوف و معنی اتم اولان سینه صرف انجکدر **رشته ۴۰** بیورر
دیگر شیخ ابوالسعود رحمه الله کما کند و اصحابه و برایش که بنم
حضرت نریک گوشت قدید ابله کلک گوشت جدید ابله کلک
شیخ محی الدین ابن العربی حضرت نریک بیورر برایش که شیخ
ابوالسعود که بوسوز دن مقصودی اصحابه سمت اولرک
ایدی یعنی بنم اولکوه خلقت حقایق و ابرار کسند سید کلک
بلکه نریک زاده طبعکرا اولوب کو کلکوز دن ظهور ایدن مکان
و حقایق ابله کلک دیگر **رشته ۴۱** بیورر زدی
سید الطایفه جنید قدس سره حضرت نریک سوزر جمله ابله
سولیبو با فشی ستر اتمز برایش بر کون بی اختیار مختار بلند
سویکله باشکندر کور مشرکه اهل مجلسده انی اکاش استعداد
بوق بیورر مشرکه بوتک کورک شایده اطراف و جوانم زده بر
کسند اوله که انک استعداد و قابلیت بو حقایق جذب ایدو
بزی بی اختیار سولیش اوله کمال اهتمام ابله تخصص اید کون
حسین بن منصور حلاجی بر گوشه ده با شین جنبه سی بقه سنده
چکش او زورر بولش شیخ حضرت نریک مرکز املرک باننده
معارف و حقایق سولیش برایش زرا املرک فشی
ایدی جکر کسند و لاینه معلوم اولمشن جنبه حضرت نریک
مشرکه حسین مجلسدن اخراج ایلش **رشته ۴۲** بیورر زدی مولانا نظام الدین

علاء الرحمه حضرت سر دربار دیکه شجاعت لدر که کسی کند وی مرید الطاهر
جمالہ منجی المکیه فا در اوله زبانا واکمه شیخ مریدہ جمالہ کورمیه
مریدک محبت و جہیدہ مرادہ رابطہ و علافہ سی محکم اولمرد
باعث جدتہ و تصرف الہی بہان اول رابطہ تک حصول کبدر
بوسلہ بی تدبیر عسکریہ سلور لرکنن فا در دکلموز کہ مرز ماند
کلف ایدب کند و فری خوشبو کوسترہ یوز نا خلفک عقیدہ
و مجتہ فتور کاتبه صفال طرامن و دلند او کا بجه صرمن و نور
غیر مرشدہ کہ تر متب ظاہرہ متعلقہ بود جلد سننت الہیہ
رشته ۴۳ بیدر لر دیکه مولانا یعقوب جرحی حضرت مرید قدس
تکا سترہ بیدر دیکه مدینہ دہ بر شیخ کورد م مذہبی بودیکه
الہیہ طالبک کاری شیخ سزا ببرد واریہ اکا دیدم کہ آیتہ
کریمہ **اليوم اکملت لکم دینکم وانتم مکملتم** مضمونن فہم اولان اولد کہ
کتاب و سننت ایلم عمل کا بندر و لازم دکلد کہ گشتنگ طارہ
بر بر مقتدا سی اولہ اول شیخ جواندہ حصر اولد و بنور
خواجہ بہا الدین نقشبند قدس انہ تکا سترہ حضرت مریدہ عرض
ایلمدیر خواجہ حضرت مرید استخوان ایدب قبول بورد **رشته ۴۴**
بر کون سادانہ تعظیم و توقیر باندہ بیدر دیکه بودی بار دہ
ساکن اولارین اول و بار دہ اولان فرم زرا کہ جناب رسول
اقبالہ صلی اللہ علیہ وسلم انلرک اولونعی و شرفی حدون بر
بن انلرک حق تعظلمن ادا یہ فا در دکلم اندن صکرہ استشرہا
بیدر دیکه امام اعظم رضی اللہ عنہ بر کون درس در این برنجہ دفعہ باغ اودیش

تالیف

فا لغوب نہ او تور شکر سببی ایدو کن بلنمشن آخوام حضرت نیک کردانہ
بری انک سببنا صور شرا اولاد سادانن بر فاج او غلنجی
اطفال ابلہ مدرسہ صحنذہ او نیار لر دی مر بار کہ او نیارن سدر
قبوسندن کورینوب نیم دخی نظرم انلرہ متعلق اولابری فی خیار
انلرہ تعظما فا لغردم **رشته ۴۵** بیدر لر دیکه بر کون سترہ اولد
برینہ دیکه اگر بر کسندہ واقعہ سندہ حق سبحا و تکا حضرت
اولمشن کورسہ بتبیر مرید اول کسندہ دیکه اولد ویشلر دیکه
اگر بر کسندہ واقعہ سندہ بتبیر صلواتہ تکا عابہ وسلم حضرت مرید
کورسہ بتبیر اولد کہ صاحب واقعہ تک شریعتہ بر قصور
اولمشدر اول شریعت قوتی صور بندر بودی انک کبیر
خواجہ حضرت مرید بیدر دیکه بوفا بلدر کہ بو واقعہ تک بتبیر بودیکه
بر کسندہ حضور مع اللہ و اصل اولمشکن تاکا اول سننت حضور و سہود
نا پیدا و نا بود اولمش اولہ حسا رتحات علیہ الرحمہ ایدر کہ مولانا
نور الدین عبدالرحمن جامی قدس انہ تکا سترہ بود واقعہ فی کونہ
دخی بتبیر امیر در انلر بیدر لر دیکه بو واقعہ تک بتبیر فا بلدر
کہ آیتہ کریمہ **افرائت من اتخذ الہتہ مواہ** مقتضاستی
صاحب واقعہ تک موالرندن ملک لہ حکم انمش بر قور موالرندن
نا بود و نا پیدا اولماسی اولہ بو تقدیر جہ بو واقعہ صاحب رو بانک
حضور زبایدہ اولمغہ دلیل اولد **رشته ۴۶** بیدر لر دیکه کشف
قبور اولد کہ صاحب فکر روحی صورت متالیہ سندہ کورہ
بر صورت ابلہ متمثل اولاو حسب کشف دیدہ بصیرتہ انی

اول صورتها مشاهده مشاهد بلیه لکن شباطینده صور و کمال مختلفه
 ایله منمثل و منمثل اولنی قدرنی اولدوغوشدن او نور خواجگان
 قدس استه نگار و اجسام بومقوله کشفه اعتبار انرا و زیارت
 بتورده بونلرک طرفه لری اولدو که چون بر عزیزک قبسه
 واره لر کند و لرن جمیع بنسردن و کبغیزدن خالی ایدر لر
 ذنه نسبت ظاهر اوله دیو منظر و متوجه طور رازنه نسبت ظاهر
 اولور سه اول بنسردن صاحب قبرک خالنی معلوم ایدر نور
 و مجلس لینه مردم بکانه کلد کده و انجی خالدر بودر که اول بکانه کلد و
 کبی باطنزیه نظر ایدر لر اول کسنه کلد کدن صکره باطنزنده
 ظاهر اولور سه بیلور که اول کسنه نک سببی در کند و لکن
 انده سبج دخلی بودر اول بنسبه کوره اول کسنه ایله معال
 ایدر لر لطف فیردن حضرت شیخ محی الدین ابن العربی بوکا
 تجلی مقابله دیشلور بو معنا نک ظهور ایدر لرک باطنزنده
 حاصل اولان کمال صفا و جلا واسطه سببه در زرا انکر
 مرات حقیقندر نفوش کونیه دن باک و صفا اولشدر ذات فی کم
 کمال مجازا تدر سببه اندره تجلی ذاتیدن غیر سببه
 فالما شدر سر کاکه گوکلرن کند و حالدریه قویه لر انده
 رنگ لکدن غیر سببه ظهور انیم لاجرم مراندره سر نه بیدا
 اولور سه کند و لرک اولما شس اولور بلکه اول شخصک تقابلی واسطه
 انکالی بطریق الانعکاس انده ظهور انش اولور و نه خواججه حضرت
 بوقولی تابید سوره دیگر که بر کون مولانا نظام الدین علیه الرحمه حضرت لری

حضرت نور بوقغیره دیدر که بو کون ولایت شاکت فرار انی زیارت
 کیده لم بندخی خذ منکر نده بیجه کندم اولابر قبره وار ب بر مغدال
 او نوزب تمام مرتبه کیفیت ایله فالقدر و سوره دیگر که بوقغیره
 صبا جنک جذبه سی غالب ایشس فی الواقع اول قبر خوابه ایزیم
 دیر لر بر عزیزک قبر ایشس که کند و عصر شک مجذوب بیزدن ایشس
 اندن صکره بر قبره دخی وار ب بر لخطه توقف ایست بعد طره جوت
 سوره دیگر که بو قبر صبا جنک نسبت علیه لر غالب ایشس کذ لک اول قبر
 دخی علمای ربا نیدن شیخ زین الدین کوی عارفان قبر ایشس
رشته ۷ ام سوره لر دیگره ارباب تحقیق فائنده مقرر اولمشدر که
 بعد الموت ترقی فابدر شیخ محی الدین ابن العربی قدس سره حضرت
 دخی کلامی بونک اوزرینه در حقی سوره مشلدر که تجلی ایدن نور
 ابوالحسین نور حضرت مرتبه جمع اولدم بنی تقییل ایلدی و بندن
 فاندی اکا دیدم که سن و بمیش می ایدک که نشه توحید خیر
 فانه تجلی اولدی بینه اکا دیدم که برابر که ادنی اعلادن فیض
 اله غیر بدین المش اولمز و بوندن ما عدا بعد الموت تر قینک قوعنه
 دلالت ایدر اسل تحقیق سوزی جو قدر صاحب رشتا علیه الرحمه
 ایدر که شیخ محی الدین قدس سره حضرت لری فتوحاتک بعض
 برانده سوره مشلدر که ابوالحسین نور می قدس سره بعد الموت
 ترقی اولمز دینلردن در وانک بعد الموت حالی ایدر
 حالی دکلد با علم البقیان بلیه که ترقی و اقدر و با بلیه که دخی
 دکلد اگر ترقی واقع ایدر بکن بیلور سه نسبت المدعی و اگر نلیج

اولورسه که ترفی واقع دکدر بودنی بر غیر غلدر که کالبعده
حاصل اولشدر لاجرم بهر حال بعد الموت ترفی واقع اولش اولور
رشته ۴۱ بر کون صفت فقرده سور دیر که حق سبحا و تعا
عوث اعظمه بود جمله خطا اشدر در که **قل لاصحابک ان خیار الفقر**
تم بالفقر عن الفقر فاذا تم فقرهم فلا نسب الا ابا
یعنی با قطب اعظم اصحابکه اختیار فقر و وصیت ایلمه
اندن صکره فقر دن فقر و وصیت ایلمه چنتکه بوندرک فقر
تمام اولوب مرتبه کماله ایشه بوندرک قصد و غرضی اولور
الابن **رشته ۴۲** سور ر دیکه اکابر طریقتدن بعضدر قدس
انه تکا در و جسم کلکله کتیمه سن بوسوزکن کویا معنای
اولدر که سبج بر عمل کما مستند اولیوب حق تعالی تک تو فیتد
فانم اولدر فلک بیک سن دیکدر **رشته ۴۳** سور ر دیکه بعض
اولور دیشدر که حق سبحانه و تعا اگر دیرسه مرتبه واحد
کند و سنی اکثر بوسوزکن معنای اولدر که حق تعالی مجرد ان
مرتبه سنده که بعضیدر اصطلاحده مرتبه واحدیت اندن عباد
اگر حق تعا دیرسه کند و فاندن انسانه بر علم خاص استعداد
خاص الخاص احسان ابلر که اول علم و استعداد خاص ابلر ان حق تعا
اکثر چونکه حق تعالی اکمل حق تعالی تک علمت ترا اولماز
لاجرم حق تعالی اکملین بنه کند و علم اولش اولور عشیه
اولور **رشته ۴۴** سور ر دیکه بر کبجه خواجه باتیک المی وار
اولور مادی بندنی انکالمشدن او بوسننه قادر اولدم اندر صکره

سور دیر

سور دیر که غایت کشف آدم کر کدر که علقه اولدر کسنه تک المذنب
مناظر اولیه بلکه شویله کر کدر که اشیا دن سرفنی شی الم کلور سوزدن
مناظر اوله بر کزه بر مکی شویله اورشدر که بهلوسندن قاروان اولور
ابوزید بسطامی حضرت نیک و خنی بعینه بهلور اندن قافش خواجه
بوکلایرندن مقام جمعه متحقق اولدر نه اشارت واردر و مقام جمع
حقایق بنایه فضیلت و شکاه مولانا عبد الرحمن جامی قدس
تکاتره الشای ترجمه سنده مولانا شمس الدین محمد اسد
ملا فائز زکرا اولدر و عنی مخلده بر ر شیده بیان اولشدر
رشته ۴۵ سور ر دیکه بر کون شیخ بها الدین عمر مجلسنده ایدم
بر کسنه اندرون صور دیکه بعض محقق اول ابل حالده و بشکره
مکن عین واجد و نهایته و اصل اولدر فده بوسوزدن رجوع
ادب و بشکره بلکه واجب عین مکنر بونک و جمی ندر
حضرت شیخ عمر اول کسنه تک جو ابنده سور مثل دیکه اولور
سوزر عدم استقامت خالنده و بشکره و ابلنجی سوزر استقامت
خواجه حضرت محمد حلیده حاضر اولدره خطا ایلوب و دیر که بولور
باینده فرق ندر سبج که کستا خلق ادب جواب و برادر خواجه
حضرت زردخی اول انشاده امر انزخانی دن بر بلوک جمعت
کلوب مجله داخل اولدر فلندن او نور تحقیق سور دیر
فصل سوم خواجه حضرت نیک ابل بدایت و نهایته کوره
سرطوردن زبان بحر بیان و سنا حکمت جریانندن انشا
صادر و جار اولان خاصه کلام عبرت نظام دیر که

حضرت نیک

خالده و بشکره

بوز بکرمی رنجه ضمنده ذکر اولنسه کر کدر رنجه ابور بر دیکه
 شیخ بهالدین عمر قدس الله تعالی سوره حضرت زین العابدین
 صورت دیگر که مبتدر بر سفر می یکدر یا افاستیمی بن ادب
 رعایتدن اولوز می کند و می جو ابدن عاجز کوی ستر
 شیخ حضرت زری البته جواب ویرد یو ابرام ایلدی لر
 دیکه مبتدی به سفرده کوکل پریشانی لغندن غیر نسنه
 اولمز اندن صکره بورد دیگر که سفر اول زمانده مبار کدر که
 نمکین صفتی حاصل اولمش اوله بنم اعقادم مبتدی به سفر شتاب
 دکلدر مبتدی بی برکوشه ده و نور و ب نمکین صفتن حال ایتدی
 کرک و بو طریقه مشغول اولان کسنه نه کند و شهر و اولان
 اولقی اولی در زرا افر با و تعلقاتک ملامت و تشبیهی در افکار
 و بیکانه نمک طعن و تفریبی خلاف شریعت اینش اشکله و ناملازم
 ترکب اولمنه مانع اولور اگر چه کم مشایخدن بعضی بونیک خلافت
 ذاهب اولوب میشلر دکر مبتدی به سفر کرک نامها جرت اولان
 و سفارت اخوان سببیله بعضی عادات رسمی و مالوف طبیعی دن خلافت
 اوله نفس سفردن حاصل اولان رباها و مجاهدت و اسطه سبیله
 کافی اجمله تصفیه و تزکیه حاصل اوله لکن سفر و اقامت خصوصنده
 معتقد و خوانواده خواجگان قدس الله تعالی سراسیم وار و اجم
 اولدر که اولا مبتدر بو طریقه دن بر نیه ابر شنبه دکر کفر ایلدین
 صکره ترک سفر ایلوب انک ملازمت و خدمت منتهی لم بونوب
 خواجگان سندن حاصل ایلوبه بو ملکه کند و نمک ملکی اولونجه دکر جالشه

حاصل

دکت جالسه اگر بو مقوله بر غوز کند و شهر نده بو لنور لازم
 اولان اولدر که انک صحبت و خدمتده فایم اولوب میج بر
 طرفه کتیمه کر بو لنور سده بو لجنه دکر سفر ایلوبه بوندن ما عدا مرنه
 اینترسه تصبیح او فاندز و سوز لر دیکه شیخ ابوزید قدس سر
 ابتدای حالده بسطامدن سفر ایلوب مشایخدن بر نیک صحبت و وارد اول
 غوز بوز دیکه کیر و دون کتد کت برده مقصود کی فو کت کتشن سن
 با نرید حضرت زری و خدی کیر و دون بر بر والد له لر و ابر بر انک
 خدمتده و تحصیل رفعا سنده جالشه مقصود حاصل اولدر شیخ
 محی الدین ابن العری قدس سره بو سوز رشول و جمله تا دبل ایلدیر دکر
 اول اولونک اشارت لر یو ایدیکه مقصود حقیقی جمیع از سنه و کتد
 محیط در سبج بر نر انک احاطه سندن خالی دکلدر لاجرم با نرید
 اول سوره آگاه ایدب طلب حقه قطع مسافه به حاجت بو خند کتد
 بلدر در رنجه ۲ سوز لر دیکه سالک کر کدر که بو فلق تحصیل
 ایتکدن اولوز سز ندلت و خوارلق طریقه ده اولقدر سز
 و بو بیان اولاکه جمال شاه لایقوتی بی مرآت فنا و نیستی ده
 مشاهده ایلوبه رنجه ۳ سوز لر دیکه مر طالب که خلقک حقا و حقا
 خط انبیه مرکز انک مشام جاننه اسل الله علمندن بر شمه بر شمر زرا
 اهل تحقیق یاننده لافاعل فی الوجود الا الله امر مقرر اولور
 جود و جفای محسوبدن مجتهد مرنه ایر شوره نیاز تمام ایلدین
 مانه سرور و حضور سلک کر کدر رنجه ۴ سوز لر دیکه
 مرکز که بر کسنه حقه بر سوز سوز سوز که اول سوز اولن

بی

کسند به نفعا لازم کله البه اول کسند به خوش کلمه آدم و
 بودند محموله که کند به نفعا انسانا و الله انشا و الله
 و طبیعت خوش کلمه آدم در ویش لازم اولان اولدر که خوش
 کلمه طبیعت کدره بو معنا حق سبح و تقا جانب خبانه رجوع
 متسر اولمز مرافبه و ذکر امله حاصل اولور شنه دکلدروار با
 بانه و سلوک بود در **رشته ۵** بوردرد دیکه بزم بارانمزد ایما
 سبوح قدوس در ارکانا که بر کسند انرا طبعیقل منیا اولور
 بر شنه دبه مشاخر و متغیر اولور اگر سبوح قدوس در
 بو تانیف و تغییر کند واردن کیدرب بر شنه دن مشاخر
 و متغیر اولور انرا بکر **رشته ۶** بوردردی که
 سبوح بر شنه حقیقت انسانی پاک و صفا انرا بل و تحت کله صفا
 کبی الحاصبه تحت و الم رافع حیا خلیط نبی آدر و مضمون حدیث
 ان اشهد البلاء علی الانبیاء ثم علی الاولیاء ثم الامثل فالمثل
 بو معنای مبتدی و نیم دخی اعتقادوم بو نکسا وزرینه در لکن صحابه
 و بارانن سبوح بر بو اعتقادده دکلدرد **رشته ۷** بوردرد دیکه
 بر وجد و حال صفا بولده کیدر کن بول اورزنده او بوردرد کویته
 و کند بولگه اسانلق ابله چک ایچون اول کلبی برندن فالدره و کیدر کن
 نظر ادیب بی اول کاکند و ده بانی کورسه بلون که اول مکر الیه
 بر کردر کسند و به بو مقوله فعلی ارتکاب دن صکر
 تربیه وجد و حاجت لیس النسلان الماشرد **رشته ۸** بوردرد
 کماله ای کیدر بر عوامه متعلق بر خواصه عوامه متعلق اولور شنه و تفصیل
 بیدر

نفعی تو بر در خواصه متعلق اولور اما کراوب نرک انمشبک و چه
 حال باقی اولمقدر **رشته ۹** بوردرد دیکه خواجگان شسته
 جانشند کن دوام شغلی برو جمله اولمق کر کرد که فرضا بوندون
 بر نیک غله صا و ررکن شرکاسبله چک نزاعی واقع اولور
 و ترا علر بر و جمله شسته اولور که در ویشک باشنگانی بوردرد
 روان و انار چک جدال ظاهر بشتر سندن دخی نمایا اولور
 بحسب الباطن کو کسند نه کدر تندن انرا سیدانه خلقک اذا
 و جفا سندن بر دزه کدر موبدا اولور بلکه انرکت جورندن
 خوشن وقت اولوب جمله خصومنی اول فعلکرنده معد و طوتو
 کند و سندن داخل اولوب کولکی حق سبحی و تقالیدن منقطع
رشته ۱۰ بوردرد دیکه حق سبحانه و تقا دوام شتنه ایچا دی
 امله جمیع موجوداته منوجه در چوق کسند واردر که کیدر
 اختیار بله بر کوشنه ده اولور ب اکا خلوة و غولت اولور
 نه عذر اسرار در که بونر بوبله ایدر لرا که بونجلین سبخنه
 عظیم الشانی بونر باطل عدا ایدر لسه عجب جا بلر در
 واکر حقدردر لسه مایه ایچون حغن برینه کوزب رایش
 باشن طونمز لرا ماشول طایفه له جمع ده بر و جمله مشرق
 و ستهنگا و مشردر که شو اخل کوینه ابله مشغول اولمغه مجالدر
 بو قدر انرک حالی بر در لود انخی در **رشته ۱۱** شست
 خواجگان قدوس اسه تقا اسرار هم کتزدده و صورت
 تفرقه ده زیاده طاهر اولور و غنک سر اولور که بونر

همه کلمات در کتب کلامیه که در کتابها و کتب خود
 بعضی الواحد المطلق الکل من حیث کون کل شیء موجود
 فنجد الکل من حیث کون کل شیء موجود
 معدوما بنفسه لا من حیث ان لا وجود
 ما حاصله کله فانه حال من الاصطلاح
 القات نیه ۴۴

بر محبوب در هر گاه که محسوبي خلوت و دعوت ابد سن جبار و در
رشته ۱۲ بورد در دیکه بونستک لطافتی بروج او زره
 گاه اولور که نفس توجه انک ظهور نه مانع اولور نه کم مظهر
 جمیده ده بو معنا ظاهر در که انزه زیاده چه متوجه اولک
 محبوب اولور وینه خواجه حضرت سبور دیکه بونستک
 لطافتی بروج او زره در که اگر بر کلبه غایت فهم اولور
 دیک بونستک غایب اولور **رشته ۱۳** بورد در دیکه **الاشبا**
باضداد مستد عاصجه حلقه شغل حق سبحانه و تعالی شغلک
 ضدیدر چونکه ضد دن ضده کراهت حاصل اولور و در
 محبوب مجذب اولور بوجه ندر که بوسله اهل بازار اولور
 از دجانی اولان مواضعه واربا و نور زنا که خلق ضدی
 و انک شغلدن کراهتی سبیله کوکل حق تکا حضرت نریه مجذب اولور
رشته ۱۴ بورد در دیکه بونستک اهلنه ابتدا امر عالده بو طایفه دن
 اولوب و بونستک صفت قابل در اولور دن خیر کسند
 ایله مصاحبت ایتک بونستک کمال مستور نه سبدر اگر کم
 اول حصت ایتدیکی آدم اهل زهد و تقوی دن دخی اولور
 بوسوز زهد و تقوا به انکار دکدر زرا که زهد و تقوی کمال
 دنور ایتدر لکن اول طایفه به که زهد و تقوی غالبدر بونستک
 اهلنه انک صحتده نه اول زهد و تقوی نسبتی حاصل اولور
 کند و نسبت شریفه سندن که جمیع نسبتک اعلا سبدر محرم
 فالور زرا حکم غالبدر بوندن معلوم ایتک کر که در بدار و با در

باین

و با در صحنک منقوله شوم تا شیر اولور و انردن نه کونه برت
 نسبت ظهوره کلور **رشته ۱۵** بورد در دیکه بر جماعت ایله صحت
 ایتک که سزه غالب اولمغه سر سیه از غالب اولور یعنی که
 نفس و هوا سبیله قور اولور و سیر سیه یعنی و فکوز
 ضایع و تلف ایتیه **رشته ۱۶** بورد در دیکه بر کسند ده که بو طریقی
 داعیه سی اوله و اول اشناده اکا تا مل خاطره سی نشوش و بره اولور
 کر که در که جوق استغفار ایلله اگر انکله دفع اولور نه عورتدن بعد
 بره وارد اگر انکله دفع اولور نه بر مدت صومه و تقیل طعمه
 مداومت ایلله معامله ایلله که فوت شتویه سنه سکین حال اولور
 و اگر انکله دخی اولور نه نزارستانی طولان شوب موتی دن عت
 اله و اولور ارواحندن تمت طلب ایلله و اگر انکله دخی اولور
 زنده دگر خدتنه واربا ارباب قلوبک باطنندن باردم
 طلب ایلله امید در که اول بوکی انک او زرنندن رفع ایدوب
 انی اول بار ایتنده قومیه **رشته ۱۷** بورد در دیکه و انک
 انبیا و اولیا به مناسبدر که انکله بله حق تعالیدن محبوب اولور
 دعوا ماسه دخی لا یقدر که انکله مرتبه حیوانیتی تکمیل ایلور
 اما شول طایفه که بو ایکی فرقه ایتک مینده در لر و تکمیل نفس
 ایدر انزه اصلا مناسب دکدر نفس حق سبح ایلله درونی
 اشنالقی ایتک بیک و غلندن بکدر زرا که اشنالقه نزارفا
 و منفعت موجود و بونزه بیک نسته و ضرر مشهود و موجود **رشته ۱۸**
 بورد در دیکه اگر علی وجه الغرض بنم بشن بوز سبیل عسرم

اوله و جمله سن استغفاره صرف ایلم سنوز بدن صادره
 کنا هک تزار کن ایدر مزم و اول کناه اولنگ کمد **رشمه ۱۸** حسب
 رنجات علیه الرحمه ایدر که خواجه حضرت نرین نقتل اولیان
 سوز لردن اگر بر کسند به بوخاطره اولورسه که اولنگ سنبت
 محموده دن اولوب دبو معنایی آیت قرآن ناطق و اجاد صحیح
 ایکن بو وجهه نفی انیمک روا دکدر بوخاطره تک جوانی اولدر که
 بونده نفی علی سبیل الاطلاق دکدر بلکه بعضی اشخاصه کوره
 که انزک شانه لایق اولان ظاهر و باطن بخریدر و حسی دکدر
 مزم مانده حکمت الهیه مقتضایه شول سنه که طالب لدرک حاله شول
 و مبراک اتمام کارینه مطا بقدر و ارمان علوم خاصه محمد اولان
 اولیا اهل ارشاد اولدن صادره اولور چونکه بوزمانده
 طریق تبدل بر تک حاله مناسب اولان بخرد و فراغت ایدر لاجرم
 حضرت مکه طیب الهی و جامع حکم نامتاسی ایدر اول اولدن بخرد
 اولو منسی بیان و ناهل دن فراغت رحمانی اظهار و اعلا بوزیر
رشمه ۱۹ بر کون خواجه حضرت مری حضار مجلدن بر سنی مخاطب
 ایدر مطا هر جمیل به تعلق و تشفقن منج ابلدیر و بوردی بلر که بن خازر
 کوردی که بر صبا جمله تعلق ایلدیر اول صاحب جمال قنده
 کتسه اولدنی اردینه دوشوب کیدردی و بر شبرده دخی بوجان
 واقع اولدنی مسوم عمر اولدیر پس بر امر عنبر ضرور ایدر
 که حیوانات سنک شریک اوله که گرفتار اولوب عنبر غر زرا که
 صرفا بنک مقتضای تمت دکدر لکن بر کسنگ استعداد بر وجه اولد

اینکه در این کتاب
 در بیان احوال و سیرت
 حضرت زین العابدین
 علیه السلام
 و احوال سایر اولاد
 ائمه اطهار
 علیهم السلام
 و احوال سایر
 اولاد ائمه
 اطهار
 علیهم السلام
 و احوال سایر
 اولاد ائمه
 اطهار
 علیهم السلام

اوز زینه بولنه که بی اختیار مبتلا می محبت اولسه اول بر در لو
 دخی در اند نصکره بوجار فی سوردی که ناصحک نصیحتی گرفتار
 کارخانه سنه داخل اولینر **رشمه ۲۱** سوردی که خون بر کسره
 جمعیت صحبته اولوب دکو کلن حق تکامله بر کسره اولد
 طوئش اوله اکا ذکر انیمکه اختیلاج بو قدر زرا ذکر دن غرض
 بونستک حصولید ذکر اندن اولور ایدر که کوه کده کسره اولان
 محبت اشکاره اولار **رشمه ۲۲** بر کون خواجه حضرت مری بواجبه
 او فودیدر که **نظم** ناهیا و مواسارت میکنی با بحر ف
 عیار میکنی بنده حرفی نیاید از تو کاره جید کن تا از بهت خبر
 با بنفکن و او را از او کن بنده شوبی با و مواسات دکن **رشمه ۲۳**
 ناکه ساکت با و مواسیله اشارت ایلیم با دیوب لدار اول لوزدن
 عیار ایلیم بلکه کند یک حرفدن از او اولدیر کرد غیر نخواهد
 بی کرد اولوب شاد اولدیر با بی ترکایت حرف داوی فارسی
 از او فل با و موشر فی ربانی حرف پارسی اولد
 سوردی که ذکر اولان ایات شول نسبته اشارت ایدر که
 صحبته حاصل اولوب صحبتک نتیجه سی اولد و مو واسطه
رشمه ۲۴ سوردی که چونکه بر کسنگ صحبذن بر کیفیت حاصل
 ایلیم سزا اول کیفیت حفظ انیمک طریق اولدر که اول کسره ایلیم
 معامله اولنه که اندن کوکل نفرت ایلیم بوجهتدن و عشر در که
 شیخ کند وی مرید نظرند محبوب کوسر تک کرک زرا بونستک
 ظهورینه سبب بو محبتک حصولید هر گاه طالبده کرانست

از اینکین و او را از کار سوردی
 صاحب رنجات علیه السلام
 فرمودند عطار قدس سره
 حضرت زین العابدین
 علیه السلام
 اوج بیت استماع او
 سبب اوج بی نظیر اولد

حاصل اوله محبت زائل اولور و محبت زایل اولور و غنی کیسه بو
نسبت و غنی نابد اولور **رشته ۲۲** سوره لر دیکه برکته که بو طایفه
نک صحنه داخل اولور کندونی غایت مخلص کوشتر تک کردن
بونلرک رحم و شفقت منظر اولور **رشته ۲۳** سوره لر دیکه خواجگان غنی
قدس آتدیکا ارواحم حاصل و نتیجه سی و ایما حق تک جانبه توجه
واقاله بر وجه اوزره که اول توجه واقاله اصله گفت و
مشقت اولیه **رشته ۲۴** سوره لر دیکه مقصود کل اولور که لطیفه
نک دایما ایقالی حق تک جانبه اولور لوقال سنده حاصل اولور
کر که سکا مقبل دیک صادق اولور **رشته ۲۵** سوره لر دیکه بسنده
علیه اولور قدس آتدیکا ارواحم مرزراق در قاضیه نسبت
اولنم بونلرک کارخانه لر بلند در خواجه اولیای کلان علیه
الرحمه که خواجه عبدالحق عجدوانی حضرت نیک قدس آتدیکا
سره کبار اصحابندن ایدیله بخاراده بر مسجد قابوسنده بر حلقه
خواطر حقیر مشرور بود کار اندازده عقلمدن افزون و دایره فهم اولور
بیر و ندر صاحب شحات علیه الرحمه ایپر که خواجه حضرت نرسندن صلوات
که خلوت در انجمن ندر سوره دیکه خلوت در انجمن اولور که
بازاره کیره سن بازار خلفنگ و ازی قولانکه کرمه بوغزراک
بوخلین مغوللری وارد بو طریقی آسان عداییمک کرده
رشته ۲۶ سوره لر دیکه خواجگان طریقه سنی آسان صنوبر خواجه
محمد بارسا حضرت نرس آتدیکا سره بونقدر کمالات صنوبر
و معنویه صاحبی ایکن بینه خواجگان رسالمنی یا نندن ایر مرادی و نا

[Faint marginal notes in Persian script on the right side of the page.]

ونا کرید مهم اولور و همچون دایما رساله قدسینه بی برکته
مطالعه ایپر لدی **رشته ۲۷** سوره لر دیکه کمالیه خواطر یکتو
اکله حق خواجه عبدالحق سلت سننه منحصر در زرا نونر حفظ
انفا سده کمال احتیاط ایپر **رشته ۲۸** سوره لر دیکه نرم غنی
اوزره بو طریقی ن مراد اولور که دایم کواکل ذوق ولادت
طریقی اوزره حق تک آگاه اولور بو طریقی هدایتی اولور که نیالی
ناتب علمه ایله کب ایله لر لکن نهایتی اولور که کسب ایله
بیج مدخلی قالمیوب بو معنی ملکه نفس اولوب ملک اولور **رشته ۲۹** سوره
بر یقین حاصل آتدیکا کر که انی هیچ بر صوبه فاد اولور
و هیچ برانش بقمغه قابل اولور مثلا بر کسه که بغداد یکم جو
بقین حاصل آتدیکه هیچ بر سنه انک بقینی زایل اولور
آما سؤل کسه بونک خلائی که بغداد یکم وجودینه علم بقین فعل
آتدیکه در اگر زحمت و تکلف ایله بغدادی دهندده حاضر ایلر
بینه جوق واقع اولور که کونا کون اشتغال سببی ایله و سول
حاصل اولوب بغدادین خافل اولور **رشته ۳۰** سوره لر دیکه نونر
بکا خوش کلندر که **تبت** بر استنا ارادت که سر نهادن
که لطف دوست برویش در یجه نکشو و ترجمه ارادت آتدیکه
کم قودر باشن بر ش **که** باب لطف اچیلوب بند برانی طلب
آتدیکه سوره سوره لر دیکه هر کیمک باطننده نسبت ارادت
ظهور ایلمیانی حق تعالی دن عظیم نعمت سلوب حقنی ایفا بی ایتمک
کرک دانک حقنی ایفا بوندن جزیر طریقی اولور ساک کلندک حیات

[Marginal notes in Persian script on the left side of the page.]

حقه توجه اولوب کند و وار لغنی اول جنبه صرف ایله ارباب
 تحقیق فائده نابت و محقق که وجدان طلبدن مقصد
 رسالت نپاه صلی الله تعالی علیه وسلم حضرت نیک من طلبت
 و قد و حد سور و فلر حدیث شریف لینی من وجدنا طلب
 تفسیر اشک در زرا اما دامه حق سبحا و تعا بر کو کله ارادت و صفی کلم
 اول کو کله حق تعالی نیک ارادت و طلبی استعدادی حال اول
 و حق تعا جنبه میل و انجذاب اول نیک نیک بنجه سید لاجرم بند
 کو کله اول حق تعالی نیک بختی اراد سنی و اجدا اولور ان
 طالب و مرید اولور و بونیک منالی اولدر که بر که بر نجه التذ
 بحر کن ناکمان بر صاحب جمال نجه دن اکا کور نوب اول کسنگ
 کو کله اولور و باطننده اول صاحب جمال مبدل و انجذاب
 اولور بس بوضو ندر و جدان طلب اراد و ندر مقصد
 و بعضی سوال ایست که چونکه وجدان مقصد باطلکست فائده
 وار در جواب و بر مشر در که طلب استبقای خطا بکوند
 و بر جوابی و حق بود که طلبدن مقدم اولان و جدان و جدان
 اجمالدر و طلبک فائده سی و لدر که اول اجمال تفصیل بود
نسخه ۳۳ سور زدی که مردک قیمتی است که در که سی بوطایفه
 خصایفی اکلد و غنی قدر در **نسخه ۳۴** سور زدی که کار اول
 و کله در که توجه و مراقبه ایله بلکه کار اولدر که جمله اشیر
 نایع ایدب مجموع استنادن بر ادراک خاص بند ایله **نسخه ۳۵**
 سور زدی که عمل محبوب ایدک کرک حضور و جمعینی دکل زرا

زرا حضور و جمعیت مواهب قبلیندر تحت اختیار ده
 و کله در غریز الوجود و در و نقدانی موجب سل و فنور در عمل بود
 فلا فیدر که بومکاسب قبلیندر تحت اختیار ده در و کله
 مواظبت جمعیت و حضور بر موجب با بجا صیت شویله و افغ
 اولدر که حضور و جمعیت فنور بول بولور اندن صکره بولور
 او قودیر **نسخه ۳۶** خالفا تا این شکم در باطن است را به نام
 سوی او تا این است با بکلم شرع در کارش نکلن
 یا بکلن در نیک ارش نکلن **نسخه ۳۷** یا الکی نفس سکدن و لیا
 جان و دل بولر صفا با انی شرع است شده ایله قال یا جان
 نیک رینه صال **نسخه ۳۸** رکون حضار مجلسدن بعضی طبع
 بوزندن بیور و دیگر که مرغن که نرم صحتن دن نزه بر کیفیت حال
 اوله کله و کله ندر و اگر کلفت و کسل ابر شورمه کلن ندر بوقتی
 قولاید که بر که بر در و نیک حضورینه محضا ذوق وصال
 ایچون کله بومقوله تحت غرضی در ذاتی و کله در اندن
 صکره بومیتی او قودیر **نسخه ۳۹** در دل جو شراب شوق با نیر
 با بد جو خار کیردت نکر ز **نسخه ۴۰** شوکم شراب صفا ایچ بر اول
 یا نندن کرک که فایحه بچرا نیک خارندن **نسخه ۴۱** بر کون
 حضرت معارف دلا و ندر و خایق شوق انکیز سولر دی
 حاضر اردن بر کید و لیا بالتمام اول کلام عبرت نظامی اجایه
 و شغف مالا کلام ایله کوشش موشنی انک استماعندن کتاده
 خواجه حضرت زدی سور و دیگر که ندر سوز و کلمه غایت مایل کوردم

فضک

کند و کی استماع ابتدا کلام مضمونه در یک کر که در سوز در
 دید بستم که مصلحت **بسم** سوز در دیکه کلام حالی
 وار در هر کیمه که حق نگا عنایت ابر سه انک جاننی اکا طام ابر بو
 اجله دز که حق سبح و تک انبا علیهم السلامی کلام ابله کوندر در
 حذب و تصرف ابله دکل **بسم** سوز در دیکه دل کو کلکاتی در
 و کوکل روح مرانی در و روح حقیقت انسانی تک مرانی در
 و حقیقت انسانی حق تعالی تک مرانی در حقایق غیبیه غیب
 ذاتین بو قدر مسافات بعیده قطع ابلوب زمانه کلو در باند
 لفظ صورتی کبوت بلدرک حقیقتی قولاً قلر نیه ابر شور **بسم**
 سوز در دیکه سوز ک جالی اولدر که ستمی ستمیدن الی و سوز
 حال در فرنگر او لیا ستمه کجکی اندن صکره بو ایسات او در
تظم نشان بود ولی راز تخت ان معنی که جو روی او
 بینی دل تو باد کرا بد دوم انکه در میلس جو سخن کند ز سوز
 ستمه راز ستمی خود بجدش می رباید سوم آن بود معجز
 ولی احص عالم که ز سیج عصوا و احرکات بدنیاید **بسم**
 اوج نشا اولور و لیلده و پیش ربابل بر او لکم کوره تک کوکل
 اکا مائل اوله انک بکنجی نشانی بود در کم سرفتن سوز
 ستمعل سوزینه فایل اوله ستم او ججیسی بود در کم جمله اعضا ستم
 ای عارفی کامل اوله **بسم** سوز در دیکه بعض
 اولوره که ملازمت ایلدم بکه اکر ستمه عنایت ابلدر
 بر اولدر که ستمه بازرسم جدید اوله قدیم اولیه یعنی کسنگ

سوز در دیکه سوز ک جالی اولدر که ستمی ستمیدن الی و سوز
 حال در فرنگر او لیا ستمه کجکی اندن صکره بو ایسات او در
تظم نشان بود ولی راز تخت ان معنی که جو روی او
 بینی دل تو باد کرا بد دوم انکه در میلس جو سخن کند ز سوز
 ستمه راز ستمی خود بجدش می رباید سوم آن بود معجز
 ولی احص عالم که ز سیج عصوا و احرکات بدنیاید **بسم**

کسنگ تخفیف و سوز اولیه در باسی ولدن چشمش در ستمه
 اوله و اکنجی اولدر که ستمه در رسم مقبول اوله مردود و در
 سوزم مؤثر اوله **بسم** صاحب سخات علیه الرحمه اندر که
 خواجه حضرت زینت شرف آستان بوسیده اکنجی مشرف اولدر
 اول حضرت تک مناقبش شتمل بر فضیله نظم اولیوب و در
 معارف صوفیه ابله و حق مصدر نقمش ابر اول قصیده و
 بعضی بیا بود که کثر اولدر **نظم** بار برداشت برده از خیار
 این نشون با اولی الا بصار لعه افق طلعت او
 طلعت من شارق الاظهار همه شبها هلاک این شرف
 همه ذرات محو این انوار همه راضاف ساخت این
 همه را باک سوخت این نار لعه اوست در یکین و مکان
 جلوه اوست در ماس و بیا نیت تکرار در تجلی او
 کچه باشد برون ز حد و ثما لیکن ان از نحد و امثال
 میسما بد بصورت تکرار جمله ذرات کون اینهاست
 که در ان جلوه میکند رخ با کاه سوز در پس برده
 کاه مشهور بر سر بازار کاه در برده می نواز د ساز
 کاه بی برده می در اند تار برده کی اوست ما همه برده
 برده ساز اوست ما همه و تار بهر اخیار نقشندازل برده ها
 تا شود نقش بردشان جابل از نماز نور آن رخسار ای زیندار
 غیر در برده نیز بر دار برده بندار که درین برده بار سخوانی
 روی دل سوز نقشندان آرز آن مقیمان باز کاه الت وان

ستمه نقیش و کار

در میان صدر صفه یار همه در زرم عشق شاهنشاهی همه در زرم
 شوق شاه سوار همه عالی و زان بیان اعلی شاه در راجه
 بوفیر ایله طریقت فرزندانی اولوب اول استانه فلک فرقا
 خدام و الامتاندن اولان مولانا موسی قصیده نر پور بر جلوه
 خواجه حضرت نیک نظر مبارک ربه ایرشدر دی براخ کونده
 خواجه حضرت بر انشای مصاحبه بوفیر مخاطب اید بپوردلر که
 میرزا شامخ زمانده سریده ایدم سبده فاسم تیر ز حضرت نیک
 اشعار کومر شاعر شهرت بولمشدر بعضی نازه جوانلر واریدلر
 سیدک حضرت نیک اشعار کیمی توجید این شعر سولر ادر
 ظاهر اول حالت سید حضرت نیک باطننده اولان نوز معاش
 و حقایق ایدر که منشر اولوب قوابل باطنندن بی اجتناب ظاهر
 و شکل دار اولمشدر اگر چه کم اول سوز لایک حسالی دکل
 لکن استعداد اول معارف و حقایق قبوله مستعد
 لایق اولد و عشقون ساز انشای جسرندن تمام اینیاز نوسلر
 ایدر **رشته ۳۴** سوزلر دیکه شهر سریده در وازه ملک خدی
 کلمه بوشن دیکر بر بردن ایکی آشنا سوز اشدنم که اول سوز
 بو طایفه مذاقی قوفوسی کلوردی اول سوز لر می شد کدن
 اکابر و جمله ادب رعایت ایله قلندرد که سر ندرده اکا ملاقات
 اشم آدم اندن ایدر و آدم اول ایکی سوز حشده **رشته ۳۵**
 سوزلر دیکه بو طایفه نیکه نیک کلامی اصول و ورزه سوز
 و لا بنده بر کافر و ادر در دیو جبر اسم وار بایک ملازمین انکر

در

انکی جانمه منت بیلورم **رشته ۳۵** صاحب رسنجات علیه السلام
 ایدر که خواجه حضرت نیک اول ملا فاعده قرشیده اول سوز که
 ایدر اول اشدنم بوایدیکه بر فیرر مخاطب اید بپوردلر که
 اولوردن برردمشدر که نحو علم در که اصولنی مرتضیه
 ضبط اتمک اولور سن آرزو اتمم که اولیدر در ویشلکی ذخی
 بازار دی که بر هفتده او کز نمک قابل اولیدر و مقصود
 سهولنده الکلیدر انا در ویشلردن برردمشدر که در ویشلک
 آسان مصلحتدر کولکل بر اینده در که نوزر عالم ملکه در در ویشلک
 یما بودر که آینه نیک نوزونی دو ندره لر **رشته ۳۶** بر کون خلوت
 فاصده بر فقره دیدیلر که علوم متداوله نیک خلاصه سی تفسیر
 و نفعه در و بونلرک خلاصه سی علم تصوف در و علم تصونک
 موضوعی بحث وجود در در که جمیع مراتب الهیه و کونیه
 بوقدر الابر وجود و ادر در که اول وجود کدنک صورتیکه
 ایله ظاهر اولمشدر بو بحث غایت مشکل و دقیقدر بو کمال
 و کمال ایله شروع ایلمک زنده و ضلالتی موجد زرا لوقا
 کتب و خنر و بونلرک امثال حیوانات حسیه جو قدر و انواع
 نجاشا و فایز و ادر در وجود بر نوزله اطلاق ایلمک
 قیاحت و شناختدر و ایزر مستثنی قلمی بو طایفه نیک علیه
 نوز مقدر پس از کبابه واجب اولان اولدر که حق مقدر
 مرانی نقوش کونیه دن پاک و مصفا ایلمک مشغول اولوب
 و اول زمانه دکن بوندن غیر بر شخه معتد اولیه لر که بر کونیه

بیخ علم کلون کیم علم
 کونیه کونیه

ایلمک
 در کون و مکان نیت عبادت کونیه
 کجا بر نوزدان نوز با انواع ظهور

واسطه سید لطیفه مدر که اسر نور وجودک بر توبه محل اول
 حقیقت وجود کرکی کبی انله یوز کوستره **رسیده صاحب سخا**
 علیه الرحمه ایدر که حواجه حضرت نرینه ابکنجی ملافا نمده فریه کاسانه
 که ذکر اولان خریه فرسخی ولا بنیدن بخارا سمنده واقع او
 بر فریه در بر صحت خاصده بر فقیر مخاطب ایدر بوابالی
 او فرد **میرین** توباشن اصلا کمال امنت و بس برود
 کم شو وصال امنت و بس **شوی** ای کمان و تیرا بر سخا
 صید نزدیک و تودور انداخته سخن او ب گفت من جل
 تو فکنده تیر فکرت را بعید **زجه** ای کمان و تیرا بر سخا
 صید استین سن ابرامده در رس صید فتر اکلده در سن
 سندن فریم دیر حق سن بلوک دور صاندک اول اراقون
 عقل و ادر اکلده در **نر** اندن صکره التفات کمان جوق سوزر سوزده
 و اندون بعضیه بودر که سور دیر که سن کله نی سن کله
 معده اولامشوز اما بونی بلک کرگسن که بورا به کللی سندن
 نجه ناشاسته لر کدب بر نه جوق ناشاسته لر کدب در امانک
 اندن خبرک بودند و تمیل طریقده سور دیر که بر فار یوز رود
 ندو کی زمانده نجه اولمعه قصدا ایدر مرانده اندن بر مقدار خا
 کدب انک بر نه نجه لک کلور لکن انک اندن خبر سوز اولم عقل
 خوش ابله بو معنای اصلا ادراک دخی ایدر فر اکر بو سنماجی اکا
 دلنه که سندن جوق فاکت کدب انک بر نه نجه لک کلور
 اینا نر لکن چونکه نام نجه او بو کدب سنه نظر ایدر کدوی با

اینها که در این کتاب است
 در این کتاب است

باشند ابا عه دک نخته کوره کور که بو سنماجی طوغ و سوز
 دیو مصاحت اناشنده حواجه حضرت نرینه عظیم کریمه سوز
 اولوب مارکن کوز لاندن فطرات اشک روانه اولد
 حواجه حضرت نرینک اخلا دعی اولمخاطبک فتدن ایدر که علی و اولد
 حواجه حضرت نرینک طاهر و لشیدرانه تکا علم **رسیده صاحب سخا**
 علیه الرحمه ایدر که اول دفعه ده که حواجه حضرت نرینک شرف ملاز منزله
 مشرف اولدم تنهنی ولایتدن سن دیو صور دیر مولدم سوز
 وار در اما سریده نشوونما بوششم دیدم تبسم ایدر لطیفه
 طریقده سور دیر که بر سستی سبزه وارده وار شش بر دیو ارسا
 او تور مشش با کاه باشن بو فار و قالدر ب باقمش کور مشش
 بر راضی دیوار او زرنده او تور با فله من اشوه مشش
 و ابا نه ابو بکر و عمر رضی الله تعالی عنهما حضرت نرینک نام نرینک
 ابا عی الته یاز مشش سستی به عزت دین غالب اولوب بی
 بجای عن جفر ب راضینک کف باینه بر جاق شوبله اور مشش
 پشت با بندن چشمش راضی فریاد انمشش که باران کجا نر
 پیشک که خارجی بنی بجای غله او روی اطراف و جواندن
 هجوم ایدر سستی بی طو توب با علمش که چون بزم باران کجا
 اور دک سستی کور مشش که اول از دحام و غوغا ارسا سنده تلف
 اولوبور در حال حیلده به شش ایدر دیشش که بنی کند و حاله
 واقع عالی بی ایدر بی سوبله دیشش که بن جیب کوز دن برکنیم
 بولدن کلدم دیله دم که بر دیوار سا به سنده بزرگ انرا خا بوی

بول زخم شدن و کفتم چونکه او نور دم بوفار و به با قدم که بر شخص کز
کوردک استمد بکم آوار کتور ب ششم او ز زنده طوئش کجانی تا
کله سزنی اجتناب بجای غله دورندم که اول آوار ب ششم او ز زنده
کیده رو افض شدند بوسوزرا شدند کلر کبی الن او بوب
اکا و او خنبلا المبلر سنی بو طر بقله الدندن خلاص بوش اندن
خواجه حضرت بتر ستم ابد رک سور و بیکه سزا شسته شو مقوله شهر
ایش سز وینه لطیفه گمان سور و بیکه مشایخدن برسی رضه لای
خلات و سفهای رو افضدن بر بلوک طایفه شیخ حضرت نیک فافله
کانه کلوب حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه حقه ناشسته
کاتا ایتمه بتم شجک اصحابی قصد المبلر که اندر زرد و منع ایلمه
شیخ بوزشش که اندر اینجتمک اندر زرم ابوبکر نم سو کمر از زرم ابو
عمر بر اندرک ابوبکر غیر بر اندرک بر مو موم ابوبکر زرد و اردر که
بلا استحقاقی خلافت تصرف ایلیوب و حضرت سبنا بیره صلی الله
وسلم و اهل بنیه رضوان الله علیهم اجمعین نفاق اوزره این
اکا سو کوب نام سزا سو لرا او بیه ابوبکره زردی نام سزا سو لرا او بیه
شخندن بوسوزرا شدند کلر کبی مشا شرد متذ اولوب طریق
با طلدن دو لوب شجک الله توبه المبلر بو کاتا و ن صکره خواجه
حضرت بتر فقیر دن صور و بیکه بر بیکر نم مقوله کسسه در و آوز زرد بیکه
غایت کمال و فضیلت صاحبی کسسه امیش و مو غطه سی معتبول خواجه
و عوام امیش اندن صکره سور و بیکه مولانا شهاب الدین سیرامی
که شیخ زین الدین حوزانی و مولانا یعقوب جرحی قدس

دو ششم
بیکه

قدس الله تعالی سرهما حضرت نیک ستادی امیش سز فنده کله کلر
و بیکر که جامع ده و عطا ایلمه مولانا محمد عطار سز فنده کله کلر
خواجگان او لولرندن امیش کمال زهد و ورع و علم فقور ایلمه
تور سب و تمام لطافت ایلمه بر راسته امیش اول مجلده حاضر
امیش مولانا شهاب الدین مبره جفای زمانده مبرک امیش
جفای مولانا محمد عطار حضرت بتر بوجالی مشا بده ایندی کبی کمال
مجلسدن فالقوب طشره کتبلر مولانا شهاب الدین و شیخ سوز
مبزون اشعه انوب اردورینه دو شوب اردورندن بشده کله خواجه
بزون نه او بیکر کصادر اولدی که فالقوب کیدب مجلس غلامه او
مولانا محمد عطار و شیخ بوزشش که بز علی الدوام بقیده ایب انواع
و استمام ایدر که خلق الجنده بدعت فالیبو مرفق اوله سز بوز
جفای زمانده مبره بیه سن او یک بدعت زره دن بد اندر
وقفی کتاب و سده دارد و ائمه سلفدن بونی کم اتمشدر نیک
کبی اسل علدن بو مقوله وضع صادر او بیهی بزم اول مجلده
مناسب اولمز خواجه حضرت بتر سور و بیکه مولانا محمد عطار
سره حضرت بتر جمیع و فائده اتباع سنت و دفع بدعت
او غلر مولانا حسنک و شیخ اجای دین و ملتده و الدغزل
کبی جوق خوب ملاحظه لر و اردر صاحب رسنجات علیه الرحمه
ایدر که خواجه حضرت نیک شرف ملاز منلرندن عودت ایدر
خراسانه کقدم والد علیه الرحمه نک مجلس و غطنه داردم کوردم
مبره جفای زمانده بایه مبره او بیدر او کله کدن صکره مولانا شهاب الدین

اندن صکره مبره

بیکه

مولانا محمد عطار حکایتی خواجہ حضرت نرنگی اشتمد کما و زره و الد
عرضا یدم اغلوب و دیگر کہ بوزہ خواجہ حضرت نرنگی تفسیحی
سنگ لکه بزه کوندر مثل اندن صکره انگ انالی امورده احتیاط
بلنج ایوب و منبر اوز زنده حرکتها تناسبدن کمال مرنبه بر نرنگی
خواجہ حضرت نرنگی کاه والد علیہ الرحمہ تک عطف و واعظانک تقریبه بخت
فقدہ ظهوره کلن حسن النفا و مراعات واسطه سبله غلا تا ابتد کر کار
و عطف و ن فکلر سبور رادی اول نفلدون بعضیہ دخی درویش احمد سمر
نوحه رسنده ذکر اولنوب و بعضیہ دخی بود که ذکر نه مباشرت فکبر
سوره ۴۹ سبور رادی که سمر فنده ابکی سنگ و عطفی بکه غایت خوش
کلور د انکر بر مولانا سبده عاشق ایدر و بری دخی مولانا
ابو سعید ناشکند را ایدر و سبور رادی که سبده عاشق مردمان
ایدر و ایم اجلی و صونر لقا افر زنده سنده طاهر ایدر غایت
کوزل و عطف ایدر رادی مجلس لر کارنده ابانخ اوزره طرب
جوق واقع اولور در انارر باضت و مجاہدہ و سبهای صلاح نماز
واضح و پیدا اولور طاعت و عبادت صورت اخلاص نماز
لاج و موبدا ایدر و سبور رادی که بر غز و واقعه سنده کوشش
بر بلوک جماعت طور مثل حضرت موسی کلیم انه کلدر در اول
بن دخی اول حضرتی کوره بن دیو وارد دم چونکه کلدر کور دم که شد
ایدر و بنه خواجہ حضرت نرنگی سبور دیگر که کشید بود جمله کور کمال
استحافله مستحق ایدر **سوره ۵۰** سبور رادی که اول دفعه در
کندم ز بار نگاهه کشیدم ابراج کون انده اولدم اندن مراجعت

ک
س
ن

دکلمه

دکلمه

مراجعت ابتدا کن صکره مولانا شمس الدین محمد سبور در
او خادام مذکور مولانا شمس الدین علمای متقی دن ایدر شیخ
فرهی مرید بر نرنگی ایدر رحیمها اند لقا احتیاط نمازنده انگ مسجد کبر
بشیر که واریدر بارنگی کون علی الصبح و عطف ابلد مدد که انگ
و عطفی غایت خوش کلدر ناشکند دن ابکی که بنبله بولدانش ایدر
انرندن اولور توقعات تک لازم کلمسون دیوشهره کلدم کلدم
کوندن صکره بنه کیدب بر رفته انده اولدم اول مسجدده اکثر اولور
اصحاح طاعتن جوق کسبه جمع اولور در بر کون مولانا شمس الدین
محمد و عطف ایوب و و عطف زنده غایت جوق اعلا بلر اغلا و فلرنگی
مرد دیو قولا فی طوتم دکلدم سبور دیگر که میرزا شاهرخ سلطان
با و شاهیدر در را شتم که کهر شاهی بر جاریه بله متهم فلنکلام
انی شماره دن انمثلر بو معنا شوندن خالی دکدر که شرطه با نمانت
اوله با اولماشن اوله اگر ثابت و لمشن ابه دره ورمق کر ایدر
یا خود رحمت تک کر ایدر اگر ثابت اولماشن ابه بی و صبر
بود جمله بخون اولدر دیگر میرزا شاهرخندن بو حکم خلاف شرف
صادر اولد و غندن اولور و می اولدر دیگر دیوب مولانا قاسم
مقالم اولوب فی احسبنا را غلا در درین وقت عثمان بن اولور
دایما حالی بولیه در انلورده دین عینی عنبر سر عملدون زیاد اولور
سوره ۵۱ سبور رادی که شیخ ابو عثمان خیر کند و شیخ ابو حفص
قدس انه لقا تر نما خلقه و عطف و نصیحت ایتمکه اجازت اسندر
شیخ ابو حفص سبور دیگر که بود اعینه به عبت ندر دیگر که خلقه

شاه

ایمنش

دن

صور دیگر که شفق کوزنه مرتبه ده در دید که اگر امت محمد ک صلی الله علیه و آله
 بدل نبی جسته قوی بر ارضی هم نمک انظر فلاح اولی و شیخ خضر
 سیر دیگر که بمقوله کسه خلقه تعلیمت است اولوراندن صکره و غلطه
 و رب کند و رومی سیر دینده او تور دیر ابو عثمان حضرت زین العابدین
 کسی بر سائل ابانع او زیند قالعوب بر جانه استدر شیخ ابو عثمان
 فی الحال ارفا سندن جبه سن جفر باکا و بر شیخ ابو عثمان
 انزل با کذاب دیو جفر در شیخ ابو عثمان دخی سورین تمام
 ایندین سیردن اشاعی انوب شیخ حضرت نرنگ با نه وارد شد
 نه کذب صادر اولدیکه بویه سیر دیوز و دیر شیخ ابو جعفر سیر
 سن دیمه شمی ایدک که نصیحت باعث شفقت خلقه اگر سنگ
 مؤمن فردا شکر که شفقت اولاد ارحامک نصیحت نوالی از
 اولسون و بواجانده توقف ایدرک بوراده لازم اول اول ایدیکه
 صبر ایدیک اگر کسه دن احسا وجوده کلمه بول سائل محرم
 فالق لازم کلور در ایسه بعد اول خیر سن اشلیدک **رشته ۵**
 حسب رشحات علیه الرحمه سیر رادیکه بر کون خاطر مدیه طوتم
 اگر بزه بر زمانده و عطا انیمک دوشتره خواجه حضرت نرنگ ز با مبارک
 اول خصوصده بر سوز صا در اولسون دیو نوشت با مجلس شریف
 وارد دم بر خطه دن صکره سیر دیگر که کسه اولور دن برینه وارده
 و عطا انیمک استرم و غلطی نه نینده ایده سن دیش اول او عجب
 جواب و بر مشر سیر مشر که محبت نینک فایده سی بو قدر جواب
 صحیح زبیرا که سوز سویمک و فتنده اول نصیحت ایدک معصیر

معصیر اندن صکره سیر دیگر که بوسوز دن معلوم اولور که سوز
 غایت عالی امین بعد سیر دیگر که سوز سویمک وقتی نه زمانده
 ایدیکن شمر نقتل ایده سن اکا بر طریقت قدس استگا ارواحم عظمه
 و تذکیر زمانده جوق تحقیر المیندر در بعضیل سیر مشر در که سوز سویمک
 زمانده جاز اولور که شکاک زبانی کو کلندن تاب اولوب کو کلن
 حی سجا و فاییدن تا سادله **رشته ۵۳** سیر رادیکه چونکه نقوش کونیه
 قوت مدر که مراندن سلنوب پاک اوله انیمک محاذی و مغالی
 غیر می سنده اولر **رشته ۵۴** سیر رادیکه هر کیمیکه کامل و کلندر عقل
 اول علمه مداومت و مواظبت طالبی مقامات عالیه به بر شد
رشته ۵۵ سیر رادیکه اخلاق ر دینه نیک دفعنه مشغول اولن کلندر
 احوال باطنین بر حاله کسور مک کر کرد یا خود مشغول اولن کر کرد
 ظهور ایسه که انی بالکلجه جمله سندن خلاص ایله **رشته ۵۶** سیر رادیکه
 بار نمره لازم اول اولدر که ایکی مردن برینی اختیار ایله ر با وجه حالدن
 بر سنه قبول ایدب انگله زراعت مشغول اولور و انشای اشتغالده غفقت
 دو شکدن صافنه لر خوانواده خواجگان قدس استگا ارواحم طریقه
 و با خود نیلیم کلن ایدب اولوب اولماک فکرنده اولیه لر وسیع
 کند و مراد انی بر نیک مراد اتنده کم ایله ر تا که فانی است سعادت
 اولار اندن صکره بو معنی او قود بریت تو در انکن خویش فسر نوز
 خواه مانم باش خواهی سور باش **ترجمه** نه کلمه بار دن نیلیم کلن
 کرک سور هر کرک مانم کرک ز سر و کرک حلوا **رشته ۵۷** سیر رادیکه
 مزرمانده رجال العیب صلی دن شول کسنه ره ملازمت ایدر که غر

بعضی کتاب که کامل و کلن
 بر علمه مداومت ایله
 مقامات عالیه به بر شد
 بعضی اخلاق زمینک اعمال ظاهر ایله
 بر بر ر دخی شکدر بار جان
 باطنی ال کسور مک کر کرد یا خود
 جذب کر کرد که جلک سندن دفعه
 واحد ده انی خلاص ایله

عمل ابد رخصت در اجتناب از زره و لالار بوطایفه اصحاب رخصت
فخر رخصت ابد عمل ضعفا کاربرد خواجگان قدس است نگاهاروهم
ظرفی غریب در **رشته ۵** صاحب ریشات علیه الرحمه ابر که بر زمانه که
خواججه حضرت غریبیت و احتیاط ابد امر ابد بر سبب دیگر که لقمه و طعم
احتیاط ابد لوازمدنر و طباخ طعمی طهارت کا مبه ابد بشور
و او دوی فرغان الته شعور و اکا بک ابد قویوب نشن با من
و بر طعم بشر کیم که با غضب و افق اول و با برینان سوز
سویشتن و له خواججه به الدین نقشند حضرت غریب قدس است نگاهاروهم
طعمان بیسبب بوطایفه بر ظلمت وار در که برانند بک و او کله
و خواججه حضرت غریبیت شدتند که عظیم فار با غمش در سمر قند
ایکی فرسخ بعید تل کلاغان نام بر قریه ده ابد بر سحری طهارت
انیمکه طشره حبوب مطبخ فابوسندن کجدا اول محله ایکی او غل
بر سبب طرفه ضو طولد رب اصحاب طهارت آنکدن و نور صوفی
ایکون اول طرفی انشن اوزرینه قویوب کند و در دخی بر می رله
روزمره سوزل سویشتن و دی خواججه حضرت غریب انکرک مصاحبت
استند کیم کبی طوبی و غلاند حضور شر بقلرینه کتوب سو کله
ایکون و کنگ طلب ابد بر و اول خطب و عتاب بنده میورد دیگر
بوقدر بلزمی سز که طعم بشور کن و صوا یصد کن کوکل حاضر ابد
کرک و لسانی مالا بعیندن صافمنق کرک تا اول صوبله ابد است
و اول طعمان به نکت کوکلند حضور و اکا بک ابد اول صوفی
غفلت اصد و بر طعم که غفلت بشور لرا اول صوا ابد است

ابد است لوب اول طعمان بک باطنه طلعت و غفلت حال اول
لطف است حضرت غریب که خواججه حضرت غریب مقرب و مقبول اصحاب
ابد بر او غلاند کیم است شفاعت ابد بزرگ رجا سبب غمخوار ابد
کند و کار رینه مشغول اولد بر **رشته ۹** میورد ر دیکه صوفیه دن بعضیل
قدس است نگاهاروهم فی دکلمت اختیار ابد کلر نکت سمر اولد که او غریب
اصل مقصوده نظر ابد صفا فی فطرت ابد اکلامشرد که مقصود اصل اولد
حقیقت انسانی به قیود بشر بندن خلاص حاصل اوله و او ازنی
اندره بو معنی حاصل اولد رنی دکلمتی اکا شاختیار ابد در ابد
بمختدین دن بعضیل نکت فی استماعنی جائز کور مد کلر نکت حکمی بو المعنی
فابلد که فی استماعنی ارباب بدعت و هوا و ابد نکت اول
اولولر با صلاحی انکرکله مشار کندن عار ابد ترکنه عازم او تو
و اکلمه مقصوده و وصولدن کوب تحصیل مقصوده غیر سبب
انمشرد در ابد نگاهاروهم **رشته ۱۲** بر کون خواججه حضرت غریب مجلس
بر شخص ربا و کلف ابد کند و بی بخود و استخراق حالنده کوشش
حضرت غریب اول کسبه منوجه و لوب بو معنی او قود بر **رشته ۱۳** کوشش
که در طریق ما را نشانهاست از ان شاه فی **رشته ۱۴** است
و صلتم و یوصالمنه صوفیا اول شاه فی نشانده وار زده **رشته ۱۵**
میورد ر دیکه ما و اکر مرید کسبنی قوت طوب انده متکلم اولد
مدار او مواسا ابد کرک و اکا تابع اولد طهور ابد
انی مواخذه ابد و ما طلب اخلاق و افعال نخل انک کرک و اما
تا کله سببی قوت طوب بو طریق بقیاس حاصل ابد اندن صکره کل ابد

که
عند

دو شریعه مریده لازم اولان اولدر که نفس کند و احوال کت
اولوب سعی ملیه که خاطر کرا همته سبب لاجن سنه اندن صادر
اولوبه و اگر اندن بر فعل ناملا یظهور ایدر سه بر اینکله مریدی موافقه
مقامت ایلیر **رسمی ۶۱** سور لر دیکه بعضیلر دبعقلدر که شیخ کر که
مریدی بیکه فادر اوله شیخ که بو مرته به فادر اوله شیخکله لایق
مریدی بیکه محتاج اولدر که شیخ شوبله اولمن کر که مریدک باطنده نفس
ایلوب اخلاق و مسمی بیه یعنی نابود و نابید اینکله فادر اوله و اخلاق
انک برینه کتورب انبات ایلوبه انی حضور و اکا بک مریده سنه ایشدره
رسمی ۶۲ بر کون خواجه حضرتی اصحابه دیرلر که سزدن قشنگوزدر که کرمی کر
دخی زیاده تصرف اولوب حسابت فلتمش اوله کس مریدک نظر
ضایع ایلر سز بر کسبه که پیشگاه فریدن بروانک نوز احسانیده لرا و کسبه
لازم اولان اولدر که اول نوز ایله جمله مصلحتن کورب اول نوز
ایله کند و کلی ظلمتن مشاهد بکند و بی اورنما لستدن قالد
رسمی ۶۳ سور لر دیکه بر فاج کون که بن جاننده بم سعی ایدر
اولر سز با فتن اولس کوز کر که بوز فرصتی عشیت بلوک که فوت اولدر
بش با اولر سز و پشمانک فائده سی دخی اولسه کر که **رسمی ۶۴**
صاحب رشحات علیه الرحمه ایدر که شول زمانده که خواجه حضرت
رابطه طریقی اشارت بورد و بربوبیتی او قودلر که **بیت** جای کن اندر
خوش را دور کن ادراک غیر اندیش را **رسمی** سعی ایدر ارباب
دل کو کلنده دای ال ایله بیره عقل غیر اندیشی قوکل نرم وصل ماره کس
اندن صکره بورد و بیره که یعنی غیر اندیش ادراکی دوز ایله مردم کلنده

کو کلنده بیر ایله مردم که مشایخ طریقتن عبارتد یعنی کلینه
توجه اولر که مشایخ طریقت کو کلنده کند که بر ایدر سنه کس
قدس ایشدر و اجم طریقه سدر که کس بر فنده با سبمانق ایلر
تا اندن برک که کرا همت خاطر ای اولاجن سنه واقع اولسه تونی
رعائیده بزم مرته به ایشدر که جمله انک مرادی برک مراد و برک
انک مرادی اوله و بو با سبمانق سببیه طالب بز نعا و بک مشرف اولدر
که انک فوئده سعادت تصور اولنر که اول فانی اللهم **رسمی ۶۵**
حما رشحا علیه الرحمه ایدر که بر فقیر محالسه خواجه حضرت نیک سارک
یوزارنه جوق نظر ایدر لردی بر کون اول فقره خطای ایدر
بیورد و بیره بر شخص خواجه بهما الدین نقشبند قدس الله تعالی
حضرت نیک چهره مبارک بر جوق نظر ایدر لرا ایش خواجه بهما
حضرتی بیورد مشر که بنم یوزمه جوق با فته ناکه کو کلک ایدر
اندن صکره خواجه حضرت لرا بوا مصرعی او قودلر **مصراع** دیوانه شود
مر که به بیدرخ مارا **رسمی** دیوانه اولور کجکه کور رسه رخ بار
و اندن صکره بیورد و بیره مریدک توجهی برک ایلی ایدر
و بیره جسیج او فائده کند و انک احوالنه مطلع و حاضر یک
تا بیره هیبت و عظمتی انده تصرف ایلیوب انک حضور نه ملایم
اولمن سنه لر مریدک باطنندن مرتفع اوله و بو معنای رعائیده بزم
واره که بیره بیره با نندن حجاب کیدب بیره جمله مفاسد و مراد
بلکه مواجید و عالانی مریده معان و مشا ایدر اوله **مصراع** این کار
کون تا کرار سدر **رسمی** کاره اولدر بوا کارا و بیره مر که **رسمی ۶۷**

سور را در یکه خواطر ردیه و متقضیات طبیعیه گرفتار کند خلاص
اولینک طریقی اوجه منحصر در اولگی اولدر که بوطایفه علیہ تعیین
اعمال خیردن بر نی کند و به لازم قلوب طریق ریاضتی اختیار
ایکجسی اولدر که کند و حول و قوس آرا القدن جغرب بلبه که کند و انور
که کند و کند و سندی بولیه دن خلاصه فادر اوله و نیاز و اقتضای
و انکسار طریقیه علی الدوام جناب حق رجوع ایله شایده که حق
و نگانی بولیه دن عنایت ایدب نوزده و او جیحی اولدر که بر
نمت باطنی سندن ستم اولوب پیری قبله توختی فقه بولقران
صکره حاضر اردن صور دیگر که بواج طریقیه قفقی بکدر کند
سور دیگر که بره توجه ایدب انک ستمدن استمداد بکدر زرا
کند و بی حق شیخانه و نگایه توجهدن عاجز بلوب بر و سبیله توجه
ایتمدر بومعنی فیه حصوله افر بر همیشه نمت بیرون ستم اوله
اجلدن طالبک مقصود سر بولولدن نیز حاصل اولور **رشته ۶۸** سور دیگر
مرکسه که بوطایفه دن بر بله صحت ایله لایق اوله اولدر که جمد
ایدب انک حقیقتدن خبر دار اوله و بومعنی بی سور دقلندن
مشویدن بواج بی او فود بولر **رشته ۶۹** من بهر جمعیتی نالان ستم
جنت به حالان و خوش حالانم . هر کسی از ظن خودش بار من از در
من بخت اسرار من . بتر من از ناله من دور من . لیک چشم و کوش
را ان نور منیت **رشته ۷۰** بی گبی هر برده نالان المشم . نیک و بد
جنت و باران المشم . هر بر پیش صانوزر حال می . بکدر بترت ماری
نالان ستم و کل هر بعبده . لیک بوقدر کرده دید و شنید **رشته ۷۱**

۲۹۱
بر کون اهل صحت بعینده سور دیگر که جوق اجلق و جوق بوق
و معنی منحرف و ضعیف ایله و حقایق و دقایق اولدر انکدن
بوجندن در که بعضی اهل ریاضتک کشنده غلظت واقع و المشر
بیدار گت که اندر فوج و سرورینه تقویته و بقوغنا سن و برت
بوستدن حفظ ایله سور را در یکه خواجه علا الدین محمد وانی علیه
در را در یکه بر کون خواجه بهما الدین نقشبند حضرتی قدس سره
لخالیه کلد بزرگجا بدن بربلوک گسند ایله محمد و انده مدک زرا ستم
داروق چونکه اشام قریب اولدی شیخ محمد درزی طوالی بی
که خواجه حضرت نیک مخلص خدمتکار زندان ایدی جغرب بر دیگره
او یکه الکت و خدمتگرا ایله بن شیخ محمد کمنزله کنه که اشام نازم
صکره خواجه حضرت در جی کلوب صفه کنارنده او نور با فکر
اشخه صرفند بولر و شیخ محمدی جغرب صور دیگر که باران ایچون
نه بشور بک اشخه سن شیخ محمد و دیگره ظاهره بسلو تا و
بشور بکدر سور دیگر که تا و عی کتور کوره بن ستم سدر خوسه
شیخ محمد تا و فلر کتورب خواجه حضرت بسیار کالار ایله بر بر بوق
ستم لکن ملاحظه ایدب کور دیلر اندن صکره اصحابه و دیگره طمانی
بویب و کچی صبا صه دکی او بویوب صباح بنیم بانه کلک بقده فالقوب
کند بزرگچیه انده اولوب طمانی بویب او یودوق صباح اولدر
انفاق بارانده خواجه حضرت نیک خدمتده واروق **رشته ۷۲** سور دیگر
ذکر بر قازمه کبیر که انکله کوکل بولندن خاطر دکلر نیک کون

فازر سور را در یک کار اولد که او فایک ذکرده بر وجهه شریف
اولا که ساکده نه بهشت دونی ونه دوزخ خونی اوله و خواب اوله
کس اوله شیطانیک خودنه لورکی اولور که انجلیس کسک لورده سنده
رسیده ۷ سور را در یک که صحنه سکوت حق سبحان و تعالیدن اگا بلکن
حفظه انجون و لغوسو بلکن انجون اولورسه اول صحنه خنده وانه کرده
لا یسعون فیها لغوا سور لودوعنی بومقوله صحنه انشا ندر شول که
کوکل محبوب خصبغی به کرفار اولش اوله مرعاده انجلیس کسک لورده
حق سبحان و تکابله مقام مکالمه و منا مانه **در رسیده ۷۳** سور را در یک که
باننده حق سبحان اولد که سبج بر وجهه درک و مفهوم اولد انک طریق ادراکی
اوله و عقل کامل اولد که سبج بر وجهه انکا در اکندن نمانت کلامیه
بوتقدیر به سکون و آرام عقل منقضا سندن دکلد **رسیده ۷۴**
دوست دارد و دست این شغلی کوشش بهیوده به از خنکی **رسیده ۷۵**
عاشق شیدا و پیرانفته لکن چونیکه بار خوابدن بهیوده کوشش کیدر احسان
رسیده ۷۶ سور را در یک که ارواح انسانیته نهاد قدس ده و اما شایده
ایدیر چونکه انی بو عالم شهادت کتورب محوسس نفس ناسوتی ایدیر
ابدانه نعلق واسطه سبله مسکن و ملبس مطهر و دخی بونورده
عیر ایدر انک محتاج الهی اولنره مشغول اولدیر و بعضیله بونورده
شغل واضطر ابابله به مفر اصلی سنه ایزیمکک میلی عالی بونورده
تنشاهییمی مستلذات طبیعی انکرک وطن اصلی به توجهلر نه مانع اولدیر
نندن معلوم اولدیکه وجود انانندن مقصود بواطر ارب حصولی
دکلد که حکم خلق مقصود بر در لودخی با انجلیس **در رسیده ۷۷** سور را در یک

سور را در یک که عبادت او امر اولد عقل لیبب نواهدن اجتناب
عبادت و وجود حق سبحان و تکابله دوام توجه و اقبالدن عبادت
و سور را در یک که بعضی کتا برده عبادت شایله عبودیت بنی شویله فرق اولد
عبادت قوللق و طایفنی شریعت موجب ادا به در عبودیت کولکابلم
و حی و زره حضور و اکا بلکدر **رسیده ۷۶** سور را در یک که خلفت ان نندن
مقصود بقصد در و بقصدک دخی خلاصه و زنده سی و کلی حاله جناب
حقدن اگاه اولمقدر تضرع و خضوع و تعظیمه **رسیده ۷۷** سور را در یک که
معراج ابکی نوع اوزره در بر معراج معنوی در بر معراج صوری
و معراج معنوی دخی ابکی نوع اوزره در او کسکی صفات و سیمه دن صفات
خیمه به تعالیدر اینکج سی ماسودن حق سبحان و تکابله انتقال بلکدر **رسیده ۷۸**
سور را در یک که سیر ابکی نوع اوزره در بر سیر مستطیل در بر سیر مستدیر
سیر مستطیل بعدده بعد در سیر مستدیر فریده فریده سیر مستطیل دیو
مقصود کند دوازه سندن خارجه طلب بلکدر در بر سیر مستدیر و بونورده
اطرافن طولانوب مقصود کند و دن اشتمکه **در رسیده ۷۹** سور را در یک که
علم اکیدر بر علم و دانش بر علم لدنی در علم در ائت اولد که
سبوق العمل اولد بلکده عمل سبقتسرا اولیه نه که حضرت رسول صلی
تکابله و سلم سور شدر در من عمل با علم و رفته انه علم عالم بعلم و علم لدنی اولد
سبوق بالعمل اولیه بلکده عمل سبقتسرا حق سبحان و تکابله محض عنایه
ایله کند و بانندن بنده بی بر علم خاص بله مشرف ایلدنه کم حق سبحان
سور دیکه و علمناه من لدنا **علماء رسیده ۸۰** سور را در یک که اجر دخی ابکی در
اجر نمون در بر اجر غیر نموندر اجر نمون اولد که سبج عمل تکابله سنده

اولیه

بلکه موجب اوله و اجر عشره ممنون اوله که مقابله عملده له **رسم ۸۱**
 بورد در دیکه عالم ایله عارف بنیده فرق دارد در مثلار که سائل علم
 بخویشد که اول قواعد کتبه دن جبارتدرا کاک عالم بعلم خود در عارف
 بعلم خود نظر اما عارف بعلم خود اول زمانده در که قواعد خود دن
 تکلف و توقفه محکمه اجرا ایله کند لکن عالم بعلم تو حیدر که در که
 انک توحید علم حسیله اوله یعنی وحد افعال و صفات و ذاته عقاید
 ایلیوب کلنده **لا فاعل فی الوجود الا الله** معناسی برایش اوله بوکلین
 عالم بعلم توحید در و اگر افعال و اوصافک سر بر نیک کند و نظم
 و غیر بدن ظهوری زمانده بی عمل و توقف بله که فاعل حق سبحان و تعالی
 اکار در در و اگر بو معنای فعل ایله بیدر یعنی قوت ایما نله بیدر که
رسم ۸۲ بر کون خواجه خضر تر تمیل طر بقیده بورد در که قوشل
 سیمرغه و اصل اولقدن او نور مجتمع و لشکر بوله که در کربگی سبیل
 راهه مر بر بسی بر عذر بیان فای لشر اما سر قنی سنده که سیمرغه دن
 بر سنه وارید بر سیمرغه ابر شد **رسم ۸۳** بورد در که خلق تصور ایدر که
 کمال انانیتی دیکده اوله کمال او در که انانیتی او زمانه فالدرب
 مرکز انانیتی اکیه **رسم ۸۴** بورد در دیکه اصل کار عدم نقد در این
 صکره بورد در که بنم مانده بورد با عیدن اعلا سبج شر بوقدر که بملوا
 محمود بورد با علیه الرحمه و بشدر **رباعی** جانا بقار خانه ز غم خندند
 با مرد هم کم عیار کم پیوندند ز غم خندند کس ندانند خندند
 بر سنه و نقد مرد و عالم خندند ز غم خندند ز غم خندند ز غم خندند
 که مرد و دنله خندن اوله بیزیر اند کم کیفی فهم تر بوزیر که نه نقد و سنه کونی ایدر

بورد در که خلق تصور ایدر که
 کمال انانیتی دیکده اوله کمال او در که انانیتی او زمانه فالدرب
 مرکز انانیتی اکیه رسم ۸۴ بورد در دیکه اصل کار عدم نقد در این
 صکره بورد در که بنم مانده بورد با عیدن اعلا سبج شر بوقدر که بملوا
 محمود بورد با علیه الرحمه و بشدر رباعی جانا بقار خانه ز غم خندند
 با مرد هم کم عیار کم پیوندند ز غم خندند کس ندانند خندند
 بر سنه و نقد مرد و عالم خندند ز غم خندند ز غم خندند ز غم خندند
 که مرد و دنله خندن اوله بیزیر اند کم کیفی فهم تر بوزیر که نه نقد و سنه کونی ایدر

در

اند بر بار از ان صکره بورد در که اگر رکعت لا اله الا الله معنیست
 حقیقتن بلبه بوسوزدن بملوان محمود ک منبج بر فدا یه مقید و مویب
 بخانی ذانی ایله مشرف اید یکنن بکورد **رسم ۸۵** بر کون خدمت ایله
 معذوران اصحابدن بعضی عی مشاطب اید بربوب بعضی بوزیر
 اول انشاده دیدیر که حاصلی سنی ایلیک کر که در که کوه کله حق تعالی
 توجه دائمی حال دلا اندن صکره انی بو معنادن اکاه انکمال اولدور
 بو توجه خشک کند و ذاتنه توجهی در اول متوجهک القده منبج
 بوقدر **رسم ۸۶** بورد در دیکه فای مطلقک معناسی اولد کله که حساب
 فایلیک کند و او صفا و احواله شعور اولیه بلکه فایلیک معناسی
 اولد که بطریق الذوق اوصاف و افعالک کند و
 اسنادنی نفی ایلیه و اول افعال فاعل حقیقتک ایدر کینایت
 ایلیه و صوفیه تک قدس سنه نکار و رحیم نفیله انانیتک خنک
 دید کله ای بو معنادر و بورد در که مثلاً شو اکنده اولن تفقن
 عاریت اوله سن انی کند و ملکم بیدیکم جنتدن عاریت ایدر
 بملیوب اکار تعلق ایشنا و رسم ناما گاه انک عاریت ایدر کن
 بسم فی الحال نیم تعلق خاطر م اندن منقطع اولور با خصوص که تینه
 اکنده در و انکله بیس طور بورد جمله صفات عاریت ایدر کن
 بو که قیاس ایلیک کر که در ناما که کوکل حق سبحان و تعالی عیشدن
 منقطع اولوب مال و مظهر اولد **رسم ۸۷** بورد در دیکه وصل نرم
 یا نمرده اولد که بطریق الذوق کوکلک حق سبحانمانه اکا بک اولد
 و خدن غیر بدین ذمول آل و بره و همانکه بو کیفیت متصل اولد

وصل ایله شرفا و شرفا و لور تا زمان طفولیتدن بزم معتقدیم
رشته ۸۸ سورر ردیکه وصل جعقنده اولدر که بر سبیل ذوق
کوکل حق تکایله جمع اوله چونکه بو معنی داعم اوله اگا دوام وصل
در نهایت وصل بودر و خواجه بها الدین نقشبند حضرت شریف
بزنهائی براننده درج ایلدک سورر و فلزندن مراد لر
دخی بودر و نه اندک بزواسطه و صورلار تون دکیا نور برون
منقطع اولوب مقصوده اولاشمن کرک و بر کلر دخی بهمان اولد
و سورر و بلر که اگر بون تنک نرک یا نکلورده قدر سرا اولد
کرک ایدیکه لاشرین باشکلور اوزرنده کولور بیکر و سورر
شولقد زمانده که نر بزم صحبت نره و اصل اولد کوز بزم
اندر نه عابد اولدر دخی سبج و نایب اندن نه عابد اولد
ردیکه اکثر با ز خلق ایکن عهده یوز و خلق بزم واسطه نرله
اگر رکنه کند و بی بر وجهه فکله که اگر اول خراب اولور
اولتی لازم کله بو نر کدر لکن سن بیلیم **کلمه سوم** موئی شایر
شولیه اولو ایلد **رشته ۸۹** سورر ردیکه اگر ذکر و جمله کلام
که کوکل همیشه حاضر اولوب و اگر بو حضورده نکلد اوله اراد
اولور اگا حاضر معانسه دیک اولور اما وصل الی اینه دیکه فاعل اولور
زیرا و اصل اولدر که استناد حضور اندرن مستغنی اولوب بلکه حاضر
حق تعالی دکن و ذابله **رشته ۹۰** سورر ردیکه نهایت کار که اولور کلین
و اصل اولد و غنی مرتبه در بو مرتبه ده مشا به بو نر درن غایت
اگر غایتله مشا به جعقنده مستغنی اولدر فلزندن

نور

مشا به

نور

اولد فلزندن اولور **رشته ۹۱** سورر ردیکه تجلی کشدر و بو معنی
طهور سر ایکی در لو در بری کشف عباتی در بو جمال مقصود
کوز بله اخرنده مشا به ایشکلر بری و حی اولدر که کثرت و حضور
و اگا هی ایله و با غلبه محبت ایله غایب محسوس کبی اولور زراحت
غایبی محسوس نرله سنه نرمل ایدر اصحا کاک نیاده قدانک
رشته ۹۲ سورر ردیکه آبا نهایت کار حضور و مشا به میدر با خود فاد
میدر بعض کار کلکاتندن فهم اولنان اولدر که نهایت حضور مشا به
اوله لکن جعقنده نهایت فنا و یونانی اولتی کورینور زراحت
مشا به به کرفار اولتی دخی عینه کرفار در **رشته ۹۳** سورر ردیکه شوی
ایکی مناسی واردر بر ذات مقدسی لیا نر ایله ظهور دن
مشا به ایشکلر و برر دخی اولدر که اول ذات مقدسی رف
مظامردن مشا به ایله برکت و فردیت لغتله سم لک صفت
بو شهوده صوفیه قدسی سه نکار و اجم شهود احدیت در کثرت
حضرت رسالت نباه صلواته علیه وسلم بغندن صکره بو شهوده ایدر
رشته ۹۴ سورر ردیکه لغت ادرم شول کسنه نه که دمشدر
سویله باقمه سویلدکی سوزنه باقی بلکه دیکر ایدیکه سویلدکی
باقمه سویله باقی یعنی فاعل و مکلم برده مظامردن حق تعالی
رشته ۹۵ سورر ردیکه خج سبج عتاب ایدر کند و صفاتندن
قولنه نسبت ایدر قولنی ایلکه منسوب ایشدر و وعده و عهد
فمشدر و بنده نکی حی کمالی بودر که سنی و اقدام ایدر جمله کلتنه
طریق سمنه صرف ایدر کند و بی بر بره ابر شدره که حق سبحانه

یونانی

و تعالیک کا منسوب اند کز نی کند و تک کل اید و کنی بله در و
همین بود لکن خلق انی دور و دراز المثل در **رشته ۹۶** ز کون
خو زادن بر سر مجسده خواجه حضرت نرمن صور دیکه کار صوفیه
قدس نه اروا هم و مثل در که حی سبحا و تعالیک وجود ن
دوار لغدن غیر موجود بر وجود بود و نظر بر سر سینه
ظاهر اولان در بر بو حقیقه کوره اهل اسلامک اهل کفر اید بنا زنده
ندان و نور در خواجه حضرت نرمن اول عوزه مننونیک تو اید منید
جواب و در **رشته ۹۷** چونکه بی زنگی اسیر زنگ شد موسی باموسی در
چون بی زنگی رسی کان دشتی موسی فرعون کرد دشتی **رشته ۹۸**
چونکه بی زنگی اسیر زنگ بود موسیک موسیله کار خیکه اور
چون بی زنگی اسیر زنگ بود موسی فرعون کرد دشتی **رشته ۹۹**
رشته ۹۷ بیور لر دیکه سر قدره واقف اولند متر جگر در یعنی بو
اولد قدن صکره که مجموعی محدود و صور مجموعده ظاهر اولان
حصد راحت اولد بر شول انهار و جدا ولده اولان صوکمی کند و ان
بجرحیکت انسا طائندن اید بکن سلوب و اصلدر اولان
ایر شد کلر نندن انره لذت و ذوق حاصل اولمغله راحت و المثل
بیت کرد انسی که ظل کبستی فارعی کر مردی و کز زنی **رشته ۱۰۰**
کیمکه اصلک سایه سید بکن سلور اولدن و بر لادن فارغ اولد
حاصل معنی سر قدره واقف اولند متر جگر در زیر انشول که که مجموع
اشیا بکن معلوم اید بکن و صور مجموعده ظاهر اولان حی اید و کن سلور
را اولود لر فعلی کند و راه اسما دایتمکن فور نور لر و خواجه حضرت نرمن

علم حال

بو معایه بر مثال وخی ایراد اید ب سیر و بکر که مثلا انهار و اولد
اولان صونول زمانده که انهار و جدا اول بجرحیکت انسا طائندن
اید بکن سلوب کند و ستمک کند و لکیده معدوم و جمله تک اصلی اولان
ایلمه موجود اید بکن اکتوب اصلنه وصولدن سکنه ذاولا کند و کب
زخمندن فور تلوپ راحت و لور صا ر شیا علیه الرحمه ایدر که خفر
سیر لیه که ذکر اولنان انفا س نفیسه و کلمات قدسیه دن ماعدا
خواجه حضرت نرمن بی نهابه حقایق و معارف بلند و دقائق لطیف
ارجمندر خلال مجالده استماع اولنشد بر لکن قصور تو حافیله
امور مانعه بسید عماراتی ضبط و استعاراتی حفظ و ربط قابل او
اما بعضی اشیا و استعاره که اثنای معارف و لطیف استعاره زنده زبان
کوسرفشا نلر نندن ظاهر اولد و دقائق با نلر نندن وارد
اولوب لوح ضمیر ده بر رسم و رشتنه خاطر فائزده ملتزم منتظم
انر بودر که تذکر اولنور **رشته ۹۸** بز زمانده که خواجه محمد کسر علیه الرحمه
خد سزنده علو سیمبله اید اید بکر بو مصرعی فور سیمبله او قود بکر که **مصراع**
چون بلیکان سوی بالاحیر کون **رشته ۹۹** ایلوب هر دم سجا نفضله بکن
کند و کی بالایه بر تاب ایدر مانند بکن **رشته ۱۰۰** بز زمانده و انفر
و خود بر ستمک بکن بیدر بکر بو مصرعی او قود بکر **مصراع** بکر
بفرق خود نه دان در در کوی دوست **رشته ۱۰۱** بهلوان اولن دیر بکر
بر ایا نکت فرنگه سیرنی کوی بره **رشته ۱۰۲** بز زمانده که معنی
بیان اید ب ذکر جردن منغ سیر و بکر بو مصرعی او قود بکر **مصراع** نور کوزن
که نزد بکت بار **رشته ۱۰۳** خاطر کدن سخن افر تب سرنی با دایلمه

ماندر

چند

تفک اسرار به نص

بار چون بانگده در سپیده فریاد ایلمه **رسمه ۱۰۱** بر زمانه با
متفاوت اولدوغنی بیان ایدر لودی بونی او فودیلر **مصرع** بقدر زودنه
اخذ خانه نور قمر **رسمه ۱۰۲** روزنی دکلو دوشرخانه نوز قمر **رسمه ۱۰۳**
عشق و محبت موجب ظهور معارف و حقایق اولدوغنی بیانده بومنی
او فودیلر **رسمه ۱۰۴** کز عشق بنودر عشق بنودر چندین سخن میفر
که گفتی که شنودی **رسمه ۱۰۵** کز عشق و غم عشق دالا اولسه سدا اولمدر جهان
بوقدر زکته زیبا **رسمه ۱۰۶** اما آگاه اولم مالوفات و مانوسانی
تر که دایر در معناسی بیانده سورر لردیکه شیخ خاوند ظهور
برنده در بومیت که **رسمه ۱۰۷** مارا جو خواستی مهن حدیث ماکن جو ماکن
ز غیر ما خودا کن بو شاه سخنان حضرت نیک برر با مینک
اولدرا بکنج بیتی بودر که ماز سا بیم کار ماز سا کن با ماز
دل با شش و دل یکتا کن **رسمه ۱۰۸** چونکه انتر کس نر نر زدن قیلو کفیا
عشری ترک این نزه صرف ایلمه هب کردار کی بز که ز سا لوزیم
هر کار ز فر زیبا ایدت ایکی دلی اولم یکتا قبل دل بیشتر کی **رسمه ۱۰۹**
بر زمانه که وجه خاصه توجه طریقیه اشارت ایلمه بومنی او فودیلر
رسمه ۱۱۰ ان داردان نکار که انت مرجه است انرا طلب کنسید
حرفیان که ان کجاست **رسمه ۱۱۱** اول فهک خاصیتی اولمدر که اولمدر شر و
فنده اینه انی استمک و ستمک لیل و نهار **رسمه ۱۱۲**
اهل رابطه به بعد صورس قرب معنوسین مانع دکل ایدر کون بیان
صد دنده بومنی او فودیلر **رسمه ۱۱۳** کمان هر که بر فشم و مهرت از دل
جاکبار عزت که پنهان باقیست **رسمه ۱۱۴** فب کون بن کیدیم

کدر رسم هر کس را جان سینه دن کتمز ایا ننگ طبر اعی حق کول سودا
ترک انم **رسمه ۱۰۵** حق سبحا و تعالی ک غنائی ذاتی و غفلت
حقیقتی ادر اکن عجز بر بیانده او فودیلر **رسمه ۱۰۶** دلال عشق
جاننازان دید زد لغره و فریاد که صد جان بجز **رسمه ۱۰۷**
بناز عده جان و بره لی کورد در بنهار بک بش بر لوله دیدر
دلال روزگار **رسمه ۱۰۸** اهل طاهر حقیقت عقدن عشق
ایدوکن بیان صد دنده او فودیلر **رسمه ۱۰۹** عشق را بوحیفه در عشق
شامی را در روایت نیست **رسمه ۱۱۰** بوحیفه عشق در سندن در
شامی بو نکلدن مرکز روایت ایلمدر **رسمه ۱۱۱** طالسیرک
ارادتی صفتی حکایت ناشنده او فودیلر **رسمه ۱۱۲** مگو صیادل
ز قند و شهر عشق عالی شد چهار شش نبر زیت مرد کوجو مولانا
رسمه ۱۱۳ دینه ارباب ل که تر محبت شهر در تنها جهان سینه نر زدن
بر طالب جو مولانا **رسمه ۱۱۴** چون کسی بویه بو طایفه نیک انشانی
سبیل بر ذوق الهی حاصل اولوب بعده از اجی ترک اده
ایلمه اول ذوق نابود اولدوغنی بیان صد دنده او فودیلر
برده بودی و دوات آمده بود چون کجی با خنی کسی حکید **رسمه ۱۱۵**
بمشایدک زمانه و او ایدر نا بلدک بکشش و بنادک جناب **رسمه ۱۱۶**
خولندن منج ایدر صحنه رخنده او فودیلر **رسمه ۱۱۷** شکر تنها کوز
با کل بر آینه که در ترکیب باشند نفع بسیار **رسمه ۱۱۸** بیمه نهار
کل ورد ایلمه ترکیب فل نفع ترکیبده در ترکیب ایلمه ترکیب فل
رسمه ۱۱۹ اصحاب نفوس قدسیه و ارباب کمالات الهمیه نکت

بیدر

بیدر

بشریه و مقتضیات طبیعیه لری مقصوده مانع و فراجم اولد و غیر
بیان صد دنده بو قطعه بی او خودیلر **قطعه** موسی اندر درخت
اشش وید سبز و ترمی شدن درخت از نار شهون و حرس
مرد صاحب دل اخصی دان و انجمن انکار **ترجمه** کوردی کوی
بخوده برانش سبز و ز آلمیش درختی او نار شهوت و حرس
بخل اهل دلی بولیه بل بولیه اکلای ل زار **ترجمه** ۱۱۲ قید شریفین
نکات صد دنده بوردیلر که شیخ ابوبکر قتال شاشی علیه الرحمه
نزار فریبنده کوردیکه باز شد **قطعه** دانی چه حکمت که فرزند ارب
منت ندارد که گذشت سال ده عطا یعنی درین جهانکه محل حوادث است
در محنت وجود تو افکنده **ترجمه** هر حکمتی که بسروالدینه کبچه کوند
عطا منت نمر که بو محنت آباد و سر خرابه بنی سن دو فرودک دیو
رحمت نمر **ترجمه** ۱۱۳ بر زمانده که رابطه طریقی بیان ایلدیر مشویدین
بو ابانی او خودیلر **ترجمه** آن یکی را روی او شد سوی دوست و آن
یکی را روی او خود روی دوست روی هر یک بنکر میدار باس
بو که کردی تو خدمت روشناس در میان جان ایشان خانه کبر
در فلک خانه کند بر منیر **ترجمه** او بر نیک قله سی دلدار در نیک
خود روی روی یار در هر بر نیک رویه بقی بقی نیک اولد
تا خدمتله روشناس انلرک جانی انجده ایله بر کم فلکده بر
هر منیر **ترجمه** ۱۱۴ حکم غالبک اولن معناسنده او خودیلر **ترجمه** ای
تو همان اندیشه مابقی تو استخوان در پشه کرکلت اندیشه
در بود خار سقو پیچم کهنی **ترجمه** ای برادر سن بهمانندین

صانع

صانع منقل کم استخوان در پشه سن کاشنیک کدر ز فکر سنگ
کهنی ایک خار اولور ذکر سنگ **ترجمه** ۱۱۵ حدت نظر و فراسنه
تنبه صد دنده او قور روی **ترجمه** آدمی و بدست و بانی نوبت
دید آن باشد که دید دوست **ترجمه** آدمی بر کورمه در باقی نوبت
کورمک اولور کم کوره دیدار **ترجمه** ۱۱۶ بر زمانده نوبت
بیان ایلر در بونی او خودیلر **ترجمه** همچو بنام بر سوی دست
با تو در زیر کلمت هر چه است . بار تو خر جانی است و کلمت
که تو را بینی بخو خودیست . و لبه در این تو هم ذات است . و این
همه فایده است **ترجمه** هر کجا اعمی کبی او زنده ال . جمله بر زیر کلمت
محل . کبس فرج نیک در بار ک سنگ . و بس در این ایک
بارک سنگ . و بس در اینک بنه ذاکم در . جمله بر و نیک افکنده
ترجمه ۱۱۷ نیه سر معینی بیان و ذکر جهر سرخ صد دنده او قور
بت کار نادان کونه اندیش است یا در کسی که در است
ترجمه کار ناداندر که ذکر انمکه و با و ایله حاضر غایب صنوب غایب
کسی با و ایله **ترجمه** ۱۱۸ کتب له و التهاب و شوق و غوام و اضطراب
بیانده او قور در **ترجمه** آب کم جوشنکی او بر بدست تا بچیند
از مال اولت **ترجمه** نشنه کک حاصل ایلد ارشید تا که مردن آید
نه بو معنایی بیان اشنا سنده او قور در **ترجمه** نشنه کک از نیک
نشنه کک خواب کران از کجی چونکه نخبند خواب آید بد مانع
یا که بنویسقا **ترجمه** خوابه وار منر صونر کز فنی از نشنه کک قند قند
خواب صفا خوابه ار سه کورر دو سنده با آب بالب جو پاکوزه با

اول پیدا

رشته ۱۱۹ بو طایفه نیک شوق و محبتی غلبه سی با بنده و قور از دست
از عطش کرا از قدح آبی خورند از درون آب حق را ناظر اند
تجربه قدح صوابی نشسته صوابی بجزده باره ایله نظر رشته ۱۲۰
مطاسر و طاسر و لان بر حقیقت اید و کنی با بند نصکره مشورین بود
او قودلر شوق کتیم نخت این را من باز تا سوال و تا جواب
ذوق نکته عشق از من میرود نقش خدمت نقش دیگر میشود
بس کنم خود زیر کار این بس است با نیک دو کردم اگر در دست
رشته ۱۲۱ که بو معیندن اید رسم کشف راز دگله کم تا شرح ایدم دور
نکته عشق اولیور بندن عیبان کم که خدمت ایله اولوز نکته دان
اکلیانه بس در بو ما جو ا کوبده کسه وار به فلدن در مقصد سوم
خواجه حضرت ترمذی ظاهر اولان بعض تصرفات عجیبه و حواری عاوا
غریبه با بنده در که هر بر نفیات و عدولدن منفول دور
صحة موصولدر اولدخی اوج فضیله شملدر فصل اول خواجه حضرت
قوت قاهره و تسلط با بر ایله سلاطین و حکام جهان و اهل بیت
در ماندن نجه اکابر و اعیانه غلبه و تصرف لر با بنده در فصل دوم
خواجه حضرت نیک شول حواری عاوانی با بنده در که اولاد و کل احوال
استماع اولنیموب بلکه احوه عصر خواجه حضرت ترمذی نقل ایله در فصل
سوم خواجه حضرت نیک اولاد کرام و اصحاب عظام نیک کند اولاد
مشاهده الیموب نقل سورد قلمر معانی و کرامت لر در که اول نقل این بنده
ناقلک فی احوالندن رسمه علی وجه الاحمال ذکر اولنسه کر کرد فصل اول
که خواجه حضرت نیک قوت قاهره باطنیه ایله سلاطین و حکام

حکام جهان و اهل عصر دن بجا کار و اعیانه غلبه و استیلا ایله بنده در
رشته ۱۲۲ خواجه حضرت ترمذی برادریکه سمت امر واحد و خاطر نخت
ایتمکدن عبارت در بر وجهه که انک خلا فی خاطره کلبه بو نخلین
مراد تحلف ایلم اصحا بخبرده لازم اولان اولدر که گاه گاه انجیل
سمت ایله ر و کند و انک حضرت ایله مناسبت لر نه مرتبه به ایتمکدن
و نخل نیک تا شیر نه کونه در بله رشته ۱۲۳ دینه سورد لر دیکه اول حواری
که مولانا سعد الدین کاشغر ایله مریده ایدک القایحه سیره کیدرک
کاهی کشنیک لر جمعیتی کنار نه او غریب نو حفر قوش انجان بود
ایکی خصمک بر نه سمت و بدو ایدر دک تا که اخرینه غالب اولور در بجه
دو ز اول بر جانیه توجه ایدر دک فی الحال اولدخی غالب اولور در
بو اسلوب اوزره بر نجه کره توجه ایدر جانیه غلبه واقع اولور در
بو وضعدن اول ایدر که تا شیر سمت نه مرتبه به ایشتمکدر اول
صفتة اعماد فایمیدر معلوم اولان مولانا سعد الدین کاشغر حضرت نیک
بوکا و غلدر خواجه کلان قدس ایله تکا سترها خواجه حضرت ترمذی
نقل ایلیوب سورد لر دیکه خواجه حضرت ترمذی و نیکر که والدیکور
مولانا سعد الدین ایله جوق سیر ایدر دک و معرکه لر اطرار من طولاسر
بر کون بازار مگده خلقک از دحام و کثر تنده کیدر دک و کسه از من
بجسود دیور بر نیکر الیه یا نیوب کسیر ایدر دک بو ایشاده
کور نخل معرکه سنه او غوا دق ایکی کسه کورش طوز لر در بر نخت
جسیم و عظیم الیه کسل ایدر اول بر سی ضعیف و نحیف ایدر اول نخت
دار اولان کسنه اول نحیف اولان منسج وجود و بر موب ظلم و حقیقت

ایزدی اول ضعیفه نور کم محبوب مولانا سعدالدین دیر که ضعیفه
مزد و تمت ملک اول که غالب اوله دیر بلکه شتر مشغول اولک بز
باروم ایدر لم اول ضعیفه مشغول اولدق همان اول انشاده اول
بر کیفیت عظیمه پیدا اولدیکه الن اوزاد با اول خصم عظیمه الیکلی با بنوب
برون فالدر بجن باشی اوز زندن دوندرب ارفاسی اوز زنده
چالدر خلقدن غزوقودیر بو حالکک ظهورندن متحیر و متعجب اولدیر
هیچ کسک اول ترک حکمتنه اطلاع اولمبوب با قدم کوردم که مولانا
سعدالدین کوزر لومنی طورر یکندن چکوب مصلحت بندر ایزق عین
اولک بدم بعده الوب بوزوبی و پردک **رشته** خواجه حضرت بوزوب
اولور دیشلدر که قرآن ایله معارضه مکن اولدوغی کسی عارفک
متبله وخی معارضه مکن دکلددر عارفک متندن خلاف واردکن
مراداتی مختلف دکلددر هر کسه که بونک کسی منبده معارضه ایله ایله
اولور از باب تحقیق بونده بر مرتبه دیشلدر که اگر کار فرقی
خاطرنی بر کاره توجه ایدر بمنی که صرف ایله البته اول کار بیز
ایمان وعل صالح بونده شرط دکلددر قلوب صافیه نک تا نیز صحیح
واقع ایله نفوس شریره نک وخی تا بشری تا بتدر مولانا ناصر الدین
انراریکه مولانا زاوه انرارینک برادریدر و ذکر ایزر بو مقصد و
فصلده کله کر کدر نقل ایشلدر که خواجه حضرت بونده واقع لرنده
دیشلدر که شریعت سنک دکله قوت طوته کر کدر خاطر مبارکونه
کاشن که بو معنی سلاطین احافقشر میسر اولما بچندر اکا باشا سمر قند کلید
که سلطان وقت ملاقات ایله لرا اول زمانده میرزا عجدانته بن میرزا ابراهیم بن

بن میرزا شایخ ولایت سمرقند حاکمی ایدر و بن اول سفره
حضرت نرنک خدشده ایدم سمرقند و اصل اولدقدن صکره میرزا
بکلندن بر خواجه حضرت نرنک خدشده کلددر خواجه حضرت نرنک ایدر
بزم بود لایته کلکدن غرض نرنک میرزا کوزره ملاقاتش ایدر ایزق
باعث اولور سکر خیر کثیر متضمندر اول بیک دبسنرک و جی اوز زنده
بزم میرزا فریبی پروا جواندر اکا ملاقات متعذر در درویشک
خود بونک کسی داعیه نه کار ایدر خواجه حضرت نرنک اول بیک بوزندن
غضبه کلوب بوزوبیکه بکمه سلاطین ایله اختلاط امر ایشر درین بونده
کند و کنددن کلدم اگر نرنک میرزا کوزری پروا ایسه انی کیدر پروا
اولانی کوزر لردیو اول بیک خواجه حضرت نرنک حضور شریفندن کتیر
کسی انکس ادنی مرکب ایله اول نرنک دیوارنه یازب نه مبارک غرار
یار ایله انی محو ایدر و بوزوبیکه بزم مهمنر بو بادشا هرن بونک
امرا سندن حاصل اولمز همان نه اولن ناشکنده متوجه اولد بونده
دن صکره اول بیک فات ایدر و بر ایدن صکره سلطان ابوسعید میرزا
افشار تر کستاندن ظهور ایدر میرزا عبد اللهک اوز زنده کلوب
انی قتل ایدر **سلطان ابوسعید میرزا نک خواجه حضرت نرنک التفات سخا**
غایا بزم میرزا عجدانته غالب اولدوغی قصه در اجله اجدان
بعضیه نقل ایدر که بزمیادی حالده خواجه حضرت نرنک ملازمتده
ایرک و اول زمانده خواجه حضرت نرنک نام بر مخلده ایدر
دوات و قلم استدیلم بر قاج آدر بر کا عده یازدیلر و بوا نشاده
سلطان ابوسعید میرزا دیو بر آریازب و نامی مبارک عامه لرنه صورت

اول زمانده دخی سلطان ابو سعید میرزا تک سبج بر برده نام و نشانگر
یوقا یرمی مخر مژدن بعضی کسی که تا خلق ایدب صورت و بلکه بر خیز نام
باز دیگر اما بونا به تعظیم ایوب مبارک عمامه کوزه و صوفد مکر تو کیمیکان
سور و دیگر که شول کشک میگرد که بز و سوز اول تا شکند و سمرقند و خراسان
جمله آنک رعیتی اولس کر کرد بر قاج کوندن صکره ترکستان جاننده
سلطان ابو سعید میرزا آوازه سی ظهور ایلدی مکر سلطان مذکور و آینه
کورمش که خواجه حضرت مری خواجه احمد بیوی حضرت مری اشارت سلاطین
فانجه او قوشلر و خواجه احمد دن خواجه حضرت مری نیک ادرین صورت
نام شریفین و صورت مری خاطر ازنده حفظ امثال او با نرفدن
کند و اول مژدن صورت مکر که سبج بود لا یتلوه شو مقولنه نام و نشانگر
بر غزیز سلور میرزا بعضی که فی الجمله سلور را امینیش مکر که بلدی لانت
سور و دیگر که بر غزیز دار در میرزا فی الحال سوار او بود و با شکند
منوجه و لشکر خواجه حضرت مری آنک کج کین استند و کی کبی فرکت جاننده
کتدی میرزا ناما شکند کلوب خواجه حضرت مری بولمینی تفحص مری
فرکت کتدی کلرین بلد کلر کبی فرکت غریمت امشردونکه فرکت بغین
کلدی خواجه حضرت مری استقبال ایلدی میرزا آنک نظر خواجه حضرت مری
متعلق اولدوغی کبی مضطرب او بود و مکر که دانه دانه واقعه دهیم
غزیز بوندر در اندن صکره خواجه حضرت مری نیک با غنه و خوشبخت
بیرون نضرع و نیاز ایلدی خواجه حضرت مری آنک کلده غایت کرم صحبت
ایدب خاطر این کند و لایه منجذب قلدی میرزا اول صحبت اخرازه
خواجه حضرت مری فانجه التماس ایلدی خواجه حضرت مری سور و دیگر که فایده

بر اولور اندن صکره میرزا آنک اوزرینه سبج عسکر جمیع اولوب میرزا
سمرقند می المن و ایجه سی و دو شوب خواجه حضرت مری نیک مکر حضور
شرفین کلوب سمرقند کتکت استرم التفات خاطر کموزر جا ایدرم و دیگر
حضرت مری سور و دیگر که نه نیت ایلدی کیدر سبج اگر شریعتی تقویت و رعیت
نیت کیدر کموزر فتح سزک جانکوزده میرزا بوشتر طی قبول ایلدی سبج
تقویت کوشش و اقدام و رعیت مرحمت و شفقت اهنی نام
ایده بن و دیگر خواجه حضرت مری دخی ایجه ای شریعتی خدمت شریعتی
مراد کموزر حاصله بر سور و دیگر صاحب شحات علیه الرحمه ایدر که بعضی اصحاب
نقل ایدر لایه کیم خواجه حضرت مری سلطان ابو سعید میرزا ایجه
دشمنه مقابل اولدوغی کموزر مانده ایدر و کموزر دن بر بلوک زانغ کلینی
دشمنه حمله ایلدی چونکه سلطان ابو سعید ک عسکری میرزا ایدر عسکر
مستما امشردان عسکر ای آت جهاد و بر بردن حمله ایلدی
ابو سعید میرزا آنک مینه سنی صحر و میندر که مینه سنی دخی
حمله ایلدی لایه کاه بر بلوک زانغ سلطان ابو سعید عسکر نیک ایدر دن
اولش سلطان و عسکر بونشانی کوریک قلبدینه قوت حاصل اولور و
میرزا ایدر عسکر نه حمله ایلدی اولدی حمله ده میرزا ایدر عسکر
مغلوب اولوب و میرزا ایدر آت ایانغی التذ و جامور
ایچنده فالوب فی الحال باشن متدن جدا ایلدی حسن نهادیم
کسند که من اینک ایدر اندن امشردون ذکر اولدوان من ترکستانده
بو یک قبیلدر نقل ایدر امشردون که سلطان ابو سعید ک تا شکند دن سمر
الوب کند و کی عسکرده بن بلیه ایدرم بولور تقور صوبی کنارنده میرزا ایدر

ایله مقابل اولوب صفرا حکه درین سلطان ابوسعید میرزا نه قریب
ایدم بزم مجموع عسکر بزم نجفنا بدی بیک نفر انجن و اربدی میرزا
عبداللهک لشکری غایت مسلح و مکمل ایدی بوانشاده بزم عسکر ندن
بر مقدار کسه دخی میرزا عبداللهم تابع اولد بر سلطان ابوسعید میرزا
مضطرب اولوب خونی غالب اولد و بخت طریقیه دیدیکه چینی
ایرسن دیدیکه سلطانم خواجه حضرت میرزا میثاق پده ایدم که او کورده
کیدر لر میرزا دیدیکه واته ندخنی خواجه حضرت میرزا کورده ندی
کوکلیکوز خوش طونک که دشمنه ظفر بولدق بوانشاده دلومه بوجاری
اولدیکه باغی فاجده ای جمله شکر بزم بر او خوردن هتبع یله دیوب
جمله جمله ایلدیر مارم ساعته میرزا عبداللهمک عسکری صندی کند
عسکر المینه دو شوب قتل اولدرو همان یه اول کونده ستمند کور
میتسرا اولد خواجه حضرت میرزا بوردیکه اول زمانه که میرزا
کرفار اولد برین تا شکنده متوجه ایدم کوردم که برین
فوشن سوادن بره دوشدی آلی طونوبا اولد و یلمد که میرزا
کما اول لحظه ده اشنی سورد دیر اندن صکره سلطان ابوسعید
میرزا التماسیله خواجه حضرت میرزا تا شکنده دن کوچوب ستمند کور
میرزا بابرک ستم قند مجاهره کسه کلوب نه مخروم دنما بوس
ایلد و کیدر میرزا بابر بن میرزا بابسقتر بن میرزا شامخ بوز
بیک جنگاری عسکر ایله خراساندن ستم قنده متوجه اولد سلطان
ابوسعید میرزا خواجه حضرت میرزا کلوب بیکر که بنم بوجسکر ایله معاونه
طافتم بوقدر نه نذر بربالمیم خواجه حضرت میرزا انلره شکین و بیکر

ویر مشر چونکه میرزا بابر آت اموی کجش سلطان ابوسعید میرزا
بر بلوک کسه اتفاق ابویوب بر افکنش کور که میرزا بی ترسنا فاجه
انده متحصن اولار بونیکه دوه رین بولکند کلور ستمک بومغایه
خواجه واقفا اولوب نیز کلوب شتر با نره غضب ابویوب بولکری انده
انده لشکره میرزا حصونه کلوب بوز مشر که زده یه کیدر ستم کج
حاجت بوقدر مصلحت کور بورا ده دخی بتر بن سیزه کفیل اولوم
غم بک و خاطر کلوز خوش طونک که با بری صمن بزم خد ستمند
لازم سلطان ابوسعید کلور بوسوز دن غایت مضطرب حتی بعضی
بره و کور و بیکر که خواجه بزم جمله ستم بابران و بر سور کین
میرزا انک خواجه حضرت میرزا عتقاد صادقی اولمغان کسک بوز
قولانغه قویوب توقفا بیکر میرزا بابر بیکر ایله سلطان
سعدک بزم ایله مقابله یه مجالی بوقدر ولایتی قویوب فاجه کور
ایمش سلطان ابوسعید خواجه حضرت میرزا سوز یله قلعه نک بر افغی کور
حفظ و حراسته مشغول اولد مشر میرزا بابر ستم قنده بقین کلجک
عسکر نیک مقدمی ولان خلیل مند و عید کاه ستم قنده طوب
شهر دن دخی بر مقدار خوی آدم هیوب جنگ بیکر میرزا بابر کور
خلیل مند و الایندن بر افغی عسکر بوقیکین اول جنگه خلیل کرفار او
بو حالتی کورب میرزا بابر حصار قندیم ستم قنده فوشن عسکر
مرنه طرفه که ازق تحصیل انکچون آدم کند به ایلی ستم قند
طونوب بوز میرزا قولانندن کس مشر میرزا بابر عسکر ندن خونی
بود جمله بوز ندن قولانندن کجش بوجندن صکره غایت شکاک عارض ایله

و بر قاج کونین صکره نرس ایچنه عظیم و باد و شوب جوق اولر
اولش بر مرنبه یه وارشن کدات لشی قوقوسندن عسکر و لشکر
اولشرا اولامر بابر میرزا مولانا محمد مجایی خواجه حضرت نرنه کوندر
طبله تشر مولانا محمد خواجه حضرت نرنه کلوب سر جانبدن مصاحبه بنایو اناسل
و عینکه بزم میرزا مرغایت عینور و کانت پادشاه در مرنبه جانیه توجیه
اولورسه لمدین دوغتر خواجه حضرت نرس انک جو ابنده سور مشرکه کر میرزا
بوک بابر میرزا شاهرخت عمده فروده اولان حقوقی مانع اولمیدر
میرزا بابرک کار نرنه واره جنی معلوم ایدی لکن دده لر زمانده
فقر مرانده ایدم انک زمانده جوق فراختر و جوق جمعیتور کونور
انک حق ضایع ایده فرز قانت مقام صلح کلوب مولانا محمد عیش که میرزا
بابر خواجه حضرت نرنه اسند عایلکه کند و کر نظره جتوب کند واره
بولوشه سز و ما بنیلرین صلح ایده سز چون بوداقعه بی سلطان
سعد میرزایه و عینلر میرزا خواجه حضرت نرنیک بالذات کونور
در میوب استبعاد سور مشرک بالاخوه خواجه حضرت نرنیک کار
مولانا قاسم علیه الرحمه حضرت نرنی مصاحبه خدمته کوندر مشرک صاحب
علیه الرحمه ایدر که خواجه حضرت نرن سور دیر که بعد زمان سلطان
میرزا دن استفسار اولنده بیکه بزه صلح ایچون قلعه دن جتوب
میرزا بابرده بوشمغه نیچون اجازت و بریدیکونر میرزا دیدیکه میرزا بابر
فایت نرکی و تعلق ایله آدیک کونکلنه کیرجی بر جواندر فور قدم که خواجه
اکامل ایدر بزم کار بزم بالهام ضایع و تلف اولر بزم دینور و انظام
حاکم نظر کیر اتر بکونور موقودر وینه خواجه حضرت نرن سور دیر که اولر زمانده

معاذ
ایک

حضرت

اول زمانده شوید استماع تمسبدم که میرزا بابر شیخ زاده میرزا
کلی و انک منالی بر بلوک ملا حده ایله شهر سمرقند قاپوشنه کونور
سمرقند حلقندن بعضی سنه و مشرکه بزرگ اودخلر بکونور و فرار بکونور
ایچون کایشور بوسوزر استنبیدیک کونکلن اهل سمرقند اجمیع قونور
زیرا انکر ایچنده عزیز لردن و صلحی دن جوق که لردار بر اول
اجلندن ایکی اوج کون مقدار ی اول طایفه نک دفعه خاطر مشرک
ایتمک لازم کمشیدر و سور لردیکه رفیع اعدای دین و دفع
موانع ایچون خاطر مشرک فلکن عیب کلدر حبس ایضا علیه الصلو
و السلام بکر نوحده استغرا فلر ایله بله بو مغالده تمت صر
اتشردر و سور لردیکه میرزا بابر تصوف بکات عواس ابرامین
و مقدمات تصوف دن مجلسنده جوق مصاحبه اولور ایش تصوف
شیخ زاده بر قیام دایما میرزا انک خدمته اولور ایش میرزا بابر
بو طایفه علیه به فایت معتقد ایشلر حتی بر کون کند و لرا سکی سمرقند
حصار اوستنده بانی اولور نرنه یا یوب آواز ایله مکرر عیش که
عازمه تمت اولر عازمه تمت اولر اگر چه بزوحی سمرقند ایچون
اما بده شوقه معلوم اولدیکه خواجه حضرت نرن عارف و کل ایشلر که
بر تمت ایله خواب ایله بیلر **شیخ** خواجه حضرت نرن سور لردیکه
میرزا بابر بوسوزک معناسنی بلر ایشلر اگر بلبدر بونور دیر
زیرا عارف بر فنا بده مشرف اولمشدر که کندرسی و حله اوست
عدم اباده کندوب کند و لکن نام و نشان فالما شد ایشلر
برنه صادر اولورسه اکا منسوب و کلدر و آیت کریمه **و ما ربه**

اوریت ما فخریم و لکن **آیه** **فصل** **م** بوغیابی مبنی در اگر بویله
اولیید این سبب علیهم السلام ابتدا کبر شکل اولور دیکه عالی
قوت فایده بیلد بری برینه آوردید حضرت نوح ایله حضرت تود
علیها السلام کبی که کند و قوم برنی آب و باد ایله هلاک ایله **بر**
بیورر دیکه شیخ محی الدین ابن العربی قدس الله تعالی عنده حضرت نیک
عارفه تمت اولمز بیور و قدر نیک معناسی اولدر که ممکن کند و خفین
ذاتنه نظر هیچ نسنده سی بو قدر و اوصاف کماله ائده بر قدر
و اریه علم کبی قدرت کبی ارادت جمله عاریت در حق تعالی حضرت نیک
لاجرم عارف کند و حدن بلیوب دایما محض مبنی و فقر حقیقی
مفاسنده طور ننه کم مقتضای ذاتی دخی او در و عاریتی اوصاف
ایله طاهر و لکن شوغر که کمال عنایت الهیه و محض موهبت است
واسطه سلمه مواجس نفسانی و وساوس شیطانی دن خلاص و اول
کر که که انکر کند و باطنین حق سبحان و تعالی حضرت نیک ارادت
مشینه مانع فلا ربغنی سرگاه که بو طایفه ظالم لکر اند فاعنه
و اشترادکن سلینک نخلصنه تسلطه تمت و توجه و عری
ملهم و الالابق اولان اولدر که اول با بده حسن ستملر نی مصروف
و عنان غریب لری دفع اشرا و اعدا صوبه معطوف فلان **سلطان محمود**
سمرقند محاصره مکتوب مغلوب و مهور عودت ایله بکن با اید چون که
سلطان محمود میزرا کند و برادر سلطان احمد میزرا ایله محاربه
و شهر سمرقند محاصره نیشله اول جانبه توجه ایله بکن خبر خواج
حضرت نیک سمع شریف برینه ابر شمس سلطان محمود میزرایه بو وجه مکتوب

سلطه

خاندان

مکتوب با بر مشر **فقه** عوض نیان دن صکره کند و مخدوم مزاده
حضرت نرینه عرضه داشت اولدر که شهر سمرقند و اولور ایله کفوف
و بیشتر در و اهل مارچ دخی بویله بازشلر در سمرقند و قصد انکار
مناسب کورنمز بو مقوله وضع حق فالتک امرینه موافق و محمد رسول خدا
حضرت نرینک شریعتینه مطابق دکلد و کند و برادر که قلع حکایت
مناسب ایش دکلد بو فقیر سز غایت سود بکدن خد مکار نیک
یرینه کتور ب بو وضعی ترک انکی سر دن جو ق رجا انمز ک ایله
و طغاک سوز بله بو ولایته قصد اید ب بو فقیر ک نصیحتی قبول
ایمید بگز غایت عجب کورینور با حصول که خلق کند و هو الیه
بن سزه سعی ایدرم سمرقند و اعوه و صلحی و مساکین و فقرا غایت
جو قدر انمز بر بوندن ارنق طار لمتن مناسب کلدر منا و الکر کل
اغزینه در دمنک کوکل نید و کی خود معلوم در صلحی و مومنین
انکدن فور متن کر کدر بو فقیری غرضک ملتسم رجا سنی حالص
قول ایدک وری بریکزه تعاون دن قصد ایله برایش انکار
حق نگار اضی اوله جمله مکدل و کجمت اولوب نظام و انتظام ایکن
اولانی امانه بشدرک حق تکانک کمال عنایتنه منظر بعضی قول
واردر که ایله محاربه جمله محاربه در دیشلر و احادیث صحیح
بو معنی ثابت و مقرر اولمشدر **بیت** به پیش چشم خوفا کسرم
که مت در نیک و انشی و دریایی **ترجمه** چشمم خاک سراسر با بصیر کل
شاید آئنده انک دریا و انش و ارا اولا امیر مزید ارغون که سلطان
ابوسعید ک اعظم امر اسندن ایکن لشکر عوفی صد فدن صکره سلطان

شاید

بجه

مجموعه خدمت کشیدی که خبر کوندر دم که عفا و مخالفند
ایک بلزمینر که بوزیک که خواجه عبدالخالق سلسله سندان بر جوی
معارضه تیکه فادرا و لما مشدر اگر معارضه و خیا ایدر سه منگوب
اولور خواجهکان قدس سانه بکار و در هم خوانواد و سی مشرف
خاطری نه دیرسه اول اولور انکر کسیه تابع اولور سلطان
مخود میرزا امرا سی بو مقوله مکتوب بنیام و اصل اولفند لینه
طوب سوب سمرقند محاصره سنه متوجه اولد بصره شجاعه لینه
خواجه حضرت نیک آستانه سعادت ندر خدامند بر غور که جوق
سبا ایلیک ایلمشدر و اول محاصره و محاربه ده و خنی حاضر
شویله نقل ایله بیلر که اول زمانه سلطان محمود و میرزا اول احصار
احمد میرزا ایله محاربه نیک سمرقند متوجه اولد لشکر خجندیان
کنده و به مخصوص سنج و کمل سجد و شمار عکر اولد و خندان مامدا
درت بیک نفر زکمان دخی بلده او پیر مشدر سلطان احمد میرزا ایلیک
اکله مقاومت لاتی اولمانین فاجیح اسنیوب تمام مرتبه منظر
ایله خواجه حضرت نیدن اجازت ایلمه کلدس خواجه حضرت نری
در سه شهر ۱۵۰۰ ایدیلر سوردیلر که اگر سز فرار ایدر سکوز جمع
اهل سمرقند اسیر اولور ایدر سکوز ده ناستا ولوب خاطر سکوز
خوش طوتیک که بن سزک متصل سکوز که کفیل اولور مکرده
منگوب اولر سه سزخی مواخذه ایلیک اند نصکره سلطان احمد میرزا ایلیک
حجره زندن برینه که انج برقبوسی و اریدی اوقال ایدر کلدور
حجره نیک قابوسی استیکنده اولور دیر و سوردیلر بر دانه قابوسی

فایت جابک و کمل مودج کوز و بیلر که برجه کونک از غیله لینه
فاضل ایدی اول حجره نیک قابوسی مقابله سنه سلطان احمد میرزا ایلیک
اعتماد حاصل اولمغین قرشوسنده چو کردیلر خواجه حضرت نری سلطان
احمد میرزا ایلیک دیر بر که اگر سلطان محمود میرزا سمرقندی لاجنگر
اولور سه لمر قنی بتودن جنگ ایله کبر راسه سز کند و متعلق کوز که بوی
ایله اخر بتودن چوقا جک بتود بیلر ایله میرزا ایلیک سزین در بیلر
اند نصکره کند و حافظ اصحابدن مولانا سید حسنی و مولانا قاسم
و میرزا عبدالاولی مولانا جعفر مکه بونکر ذکر ارا و خنی فصله
کله کر که در جعفر مکه بیلر و سوردیلر که تیز وارکن سلطان محمود میرزا
کله و کی دروازه نیک برجه چوقا نیک عسکری منگوب کوز
فرار ایمیجه بنم بایمه کاک اگر فضا که اول عکر شکسته ایلیه
سز ابرق بنم صحنه کله فرسرد بیلر اول درت غوز خواجه حضرت
امرله متوجه اولوب دروازه بانگسا و زرینه حد بیلر و اتوره
مراقبه به مشغول اولدیلر مولانا قاسم علیه الرحمه حضرت نری سوردیلر
مانگمه اول بر جک او زرنده و نور و قارنق کند و فرسرد
کوردک که ز بوغوز جمله خواجه حضرت نری اول مشهد ده شویله
مشاهده ایلیک که جمله عالم خواجه حضرت نری مبارک بودندن
طوبطلو ایدر شجاعه لینه ایلیک که بوجا نیک ناقلی اولان غوز
دیر ایدر که زبالای سبا بیلر بیل روان او زرنده سلطان محمود
میرزا عسکر علیه محاربه و مقاتله به مشغول ایدر و علیه نکر جاننده
ایدر و بن کاه کاه اول برج او زرنده مراقبه به مشغول اولان غوز لردن

وج

نیک

خبر آوردم کور و دیکه به شلین اشغه صباکو منتظر او نور را در لوز
مخاربه تا ضحوة کبریه دگ فایم اولد اولد از قالد که مخی الفلز صبر
ایالی شهر خود ز مضعف کورک تمام نایوس اولمشرا بدی ناکاه
امراکه ایله دشت پنجاق جانبدن بر باد صفا و بر روزگار عتف
اولو سلطان محمود اولد و سنده بر وجهله کور دیکه و کرد و جنار بر مرتبه
صاوردیکه بر فرد کوزین اجمعه فادرا اولدی آدمی وانی بقار در سار
و سوارسی بره چالردی خیمه و حرگاه و سرار برده و بار کاسی برین
الاجوق اولرین بله هوا به بران ایله در و با نجله بر طوفان عظیم فایم
اولدیکه کویا قیامت تو بدی بو حالده سلطان محمود میز امرا و
جمع کثیر ایله جریان جویدن پیدا اولمش بر و اسح یار بولوب ایست
اوزنده اول یار شاه ایدنیوب طور راعیش ناکاه اول یار دن بریم
یاره قویوب غوب مولناک صدایله بونلرک اوزر زانه انیوب یارک
سایه سنده طور انردن درت یوز مقدار زرات و ادم هلاک ایله اولد
صدانک بیندن ترا که تک انلر اولد کوب سرکشک ایله میز
که قور باز و سوار لار امرا باشن چکوب ایستد برینه فاد
اولدیلر بر مرتبه اولدیکه عسکر بری برین جننا و یلر
فراره مجاللر فایموب چون چون فراره بوز طو ندیلر بوجان
مشاهده ایدیکک سلطان محمود میز انک اجهانک دایمی
قلبرنه خوف و زعب و شوب امرا سیکه خائب حاسر شهر قابو
ات باشن دو مدرک کمال سرعت و عجله ایله فاجدیلر و سلطان احمد میز
عسکر شهر او پیش دعوام ولوند و انیام ایله اردارینه دو شوب امن

قویوب
ترا که دن

آدمن میشد کلرین البقود پیرش فریخ شری به قریب اردان خود
سجد اموال و اسباب طویلق ایله میز ناقل در ایدیکه لومرته دین صکره
اول درت عزیز در و اوزه بر جندن انیوب خواجه حضرت نیک حضرت
کندیلر خواجه حضرت نیک در میز زانی مدرسه حجره سندن چتر بر سر اعمار
لر که کوندر کند و لردنی سعادت ایله خواجه کفتر محله سنده روانه اولد
خواجه حضرت نیک اوج بادشاه مخالفی بر معرکه ده قوت تصرف ایست
ایرب بار شدرد و غنی در خواجه حضرت نیک فوئی سلاطینی تسخیر انار
غایت نظام بریدی بر زمانده که کند و تصرفاتندن حکایت ایله ایله
میور دیکر که اگرین سنجک ایستیم نیم عصر دره مسج بر شیخ مرید بولمدر
لکن بزه خیر انیش میور دیکر بزم کار نیم مسلمانلر ظلمه شهر دن خلیف
بواجلدن بادشا هر ایله اختلاط ایدب و انلرک نوسن سخا ایله
لازم اولمشدر تا که بو واسطه ایله مسلمانلرک مصلحتلر کور یله میور لار
ایدیکه حق سبحا و کجا محض عنایتیلر بزه قوت و پرشدر که اگر مز
ایدنشم خطای بادشا هینی که الوهیت دعواسن ایله برکتیله نویله
تسخیر ایلم که سلطان ترک ایدب بالین اباق خار و خاشاک ایستد
بویان و دوان کند و سنی نیم استانمه ارشدر اما بو قدر قوت ایله
ینه حق تعالی ک فرمانه منتظرم سر نه زمانده که ارادنی منقول اولد
فرمان وارد اولد وجوده کلور بو معامه دب لازم در و ادب
نده کند و سنی حق تعالی ک ارادتنه مانع ایدب حق کند و ارادته
مانع فکیه حسابر شخا علیه الرحمه ایدر که بر کونی قرینه مانع برده بشا
اولندیکه سلطان احمد میز خواجه حضرت نیک زیارته کاشید

حضرت نرنیک حضور شریفی که با برآوردن ایکی دیر او زنده و با
او تور شد در خواجه حضرت نرنیک مبارک دیر نرنیک برینسی و دیوبند میرزا علی
ایوب بط و التفات کو ستر لر درین خواجه حضرت نرنیک مجلس شریف
دست و بستند میرزا حضرت نرنیک با غنی اتی در در در در در در در
عوق جنیلر نرن طاهر در اول حضرت نرنیک انار تیجیر اول تا بیتر و تا نرن
غایت واضح و طاهر بر یوبغایک ثبوتنه شاد بود قبیل و فاکت صدقنی
گو که در خواجه حضرت نرنیک سلطان احمد میرزایی و عمر شیخ میرزایی
و سلطان محمود و خان میرزایی که خانیکه و یکله مشهور اید بر سر معرکه
بر بر بله بار شد در دغلو و بود و افعه نرنک علی و جلال جمال و قور
محمد قاضی که ذکر لر او و حقی فصلده کله کر که در سلسله العارین
نام رساله سنده باز دغلو او زنده بود و جهله در که بر کون سمر
جر کله یک میرزا عمر شیخ دشت بیجاق خان نرنک سلطان محمود
برادر بله جنک ای کون یار دیمه کنورب شام ختیه ده بر سر بله
اولی سلطان احمد میرزایی اسباب محاربه بی حاضر ایوب
شکر عظیم ایله شام ختیه جانینه متوجه او بود خواجه حضرت نرنک
دخی کتله رجا ایوب بله الوب کترو و خلقک سوزر لو ایدیکه
میرزا خواجه حضرت نرنکی صلح ای کون بله الوب کترو و اول سفر
خواجه حضرت نرنک فرق کون مقدار سلطان احمد شکر ای کون
اولدیر و آق قور خان نام موضع که شام ختیه مضافاتندن در
سلطان احمد میرزایک لشکر رانده قونمش در ایدر و میرزایک عادی
لو ایدیکه خواجه حضرت نرنکی شکر خلقندن برادر بسزکک واقع اولما سون

۲۰۶
و بوقلب عسکره کند و مانند بر و اسع برده قونرودی خواجه
بر کون غضبه کلوب سلطان احمد میرزایی و دیریکه بنی لونه نه لونه
کتور سن نرنک مرد سپاهی دکلم اگر جنک ایدر سکوز بنی نه کتور
و اگر صلح ایدر سکوز تا خیرک و جعی ندر نیم اریق نرنک عسکر سکوز
ار اسنده اولمغه بحالم لوقدر سلطان احمد میرزایی و دیریکه بنی لونه
نه دار مجموع امور نرنک زاتی صا سکوزه مفوضدر نرنک مقول
کورد سکوز بزم امثال دن خیر عاره نرن لوقدر ناقل ایدر که خواجه
حضرت نرنک سوار اولدیر و بر بلوک حاجت انارت شریفه لر ایله
کتدیر نرنکی بله کتدم خیر موالی جمله اور دوده قالد لر خواجه
حضرت نرنک چونکه عمر شیخ میرزایی و سلطان محمود خانه متوجه اولدیر
اندر دخی خواجه حضرت نرنیک نوجهر لر خیرین الوب یار نرنکی
استقبال ایله یار نرنک صکره بر سر نرنکی بله الوب شام ختیه کتدیر
و اول طلاق تده خواجه حضرت نرنک سلطان محمود خانه صدون نرنکی
التفات ایله یار نرنک اکثر اوقانه مکالمه و محاطبه ده انره متوجه اولدیر
صلح مقرر ایدر و کیفیت صلح بودجه او زنده تعیین سوزر دیریکه
ایکی عسکر بر نرنیک مفا بله سنده صف بغلیوب طوره اولدیر
ایکی جنک او زنده بیزده بر خیمه فوزه لر و سر طرف دن سوار اولان
عسکر عدده برابر اولدیر سلطان نرنک خیمه ده و تورب خواجه
با بیلر نرنکی صلح و عهد استوار ایله لر بو معنایی سوزدند
صکره نه اول کونک اغرنده خواجه حضرت نرنک سلطان احمد
مراجعت سوزر دیر و خواجه حضرت نرنیک انار تیجیر سلطان محمود

عسکر

خانده شاه ابدی علی الصبح سلطه احمد میرزا تک عسکری
اولوب وعده لرس اورزه جبه کیمیلر ولکن جمله سلاطین قوشا
وتل قوتنه نام موضعده صف باعلیوب طور دیر خواجه حضرت
محمود خان عم شیخ میرزای الوب کلکما لکون کبر و شایسته کیمیلر
خواجه حضرت کلد وکی کبی سلطه محمود خان علی العجله طشره جتوب
لکن عمر شیخ میرزا زباده تانی ایله طشره جتوب خواجه حضرت
فقیر سلطان احمد میرزایه کوندر ب وار میرزایه تنبیه ایله عمر شیخ
غایت تانی ایله طشره جتوب جاز که بر حیدر سی وار اولاندر چی کا
اغما دایله تدبیره و تنبیه اسبابده قصور انشی اولما سونکر که فقیر
علیه سلم سوری شکر در که اعقلها و توکل علی الله **مصراع** با توکل زانو
استریند **ترجمه** دودنک باغله دیزین صکره توکل ایله فقیر خواجه
حضور نه وار ب عوض ماجر ایلمدم انرد چی کند و شکرین دوز
خواجه حضرت جانینه شوجه اولدیلر خیل زمان ترودون صکره
اول اوج باوشا بک لشکر لرین برینک مقابله سنده
صفا کجوب جبه کیمیلر ما عدا جمیع سلاطین قوشا نوب طور دیر
خواجه حضرت کلد و اصحاب موالی سینه اول ایکن لشکر ما بنده
ایرینر و میان لشکرده خیمه قور مقده جوق گفت و کوا اولدیلر
خیمه طرف اخوه فریدر دیونزاعی و زاندر حتی خواجه حضرت ایله
ایستنی ایکن عسکر کدر اسنده الیدیر اندن صکره فقیره دیر
سلطه احمد میرزایه وار ب دیکه من بر نفر کیمیم و بنده عام مرتبه برک
دخی وار در شکر بوقدر الات خریکوز بوکنه محل انشم که بری

۴۰۷
برر بکوزده کیمیه سر قوت ایسه الحق بوقدر اولور ارق طقم
قالما شدر اگر زده اعتقاد دی وار به انک جانندن که معاد
ایلیونما که خیمه بی زده قورر راسه قور سونکر خواجه حضرت
بوجبرنی سلطه احمد میرزایه بر شدر دم بوجور دیر که مانع اولک خیمه
نه محله استر راسه خیمه بی اوراده قور سونکر که بنم اعتقاد دم خواجه
در چونکه خیمه بی بر رده قور دیر سلطه احمد میرزا کند و خوشند
مقدار میان ایله کلد بر خیمه انجده او تور دیر اندن صکره خواجه
حضرت وار ب سلطه محمود خان ایله عمر شیخ میرزای کور دیر
سلطه احمد میرزایه آدمی قدر ادم ایله کلدیلر و خیمه بی فرات لکر
کبی اندن ایندیلر سلطه احمد میرزا کند و خواصیده خیمه دن جتوب
براستقبال ایلدیلر خواجه حضرت اول سلطان محمود
کوندر ب سلطان احمد میرزایله معانفته اندر دیر اندن صکره
عمر شیخ میرزای ایله کوندر ب عمر شیخ میرزای بویک برادر سلطان
احمد کالن او بوب بوزنه کوزنه سور ب اخلد سلطه احمد دخی انک
بویان او بوب بکی سی ایله اخلدیلر بوجالیتی مشاهده اینمکله جمیع خواجه
کریستولی اولوب اول مجیدان بر عجب شور و شفت قور براندر
جمله سلاطین بر خیمه ده او تور دیر ناقول ایدر که اول مجلس
اولدیکه غایت دهشتندن بشکیر زرسند ووشتم و اول لشکر
ات ارتاسنده منتظر طور دیر که اگر برکالت اولاجی اولور بر
توبوب مقابله و محاربه ایله رله ما حضرت طعام کسور دم بید
و طعامدن فارغ اولدقدن صکره بر بر ایله عهد و پیمان ایلدیلر

صلی در مقرر اول در بعد به خواجه حضرت مقرر تا شکر سلطان احمد میرزا
محمود خان البور و بلیز نامل امیر که عهد نامه بی بن باز دم عهد نامه
تمام اولد و عمر گیتی فاخته او قبوی کمال صفا او زره بر شد بر حساب است
ایدر که بعضی محاد و مدین شویله استند مکمل اول زمانه خواجه حضرت مقرر
پادشاه مخالفی بر خیمه ده جمع المیشلر خواجه حضرت نیک صاحبان در
اول محله کند و در غایب اولو ببال عینت کند و به شویله تکلف
اولمش که بر میدان واسعه اوج مست دوه او غورین آجوب زخم
دنیا ایله بر برین بر عنق استر اعیش خواجه حضرت مقرر بوسیدانه
طویشش و بواج اشتر مستک مهار لاری الیه محکم طویشش
تومر اعیش که بر برین بر شد ره و مولانا محمد فاضل حضرت مقرر
در که اول کونده جمله خلق خواجه حضرت نیک بولغنه جبران دود
اولد بر جمله سی متفق الکلمه خواجه نیک اولوغنه اقرار ایله بر و کمال
قوت و تصرف ایله الحق بوقدر اولور و میر و خواص و عوام
کمدل و مکر بان اعتراف ایله بر که یوز یک جنگ حوی کسبه
بر نیک بلاک و فاسنه ساعیلر ایکن اول حضرت نیک تا بر نفس سرب
و بمن قدم نیلر ایله بر ساعد و با بنلر دن نزاع و خصوصاً نفع اولور
اول صفدن براز مشا هده ولندرو خواجه حضرت مقرر دن بر امر عظیم
مشا هده مکه جمله نیک اول حضرت بنیبلر ارندی و بویست
و قوعندن صکره خواجه حضرت مقرر سلطان محمود خان تا شکر کند که
بنده را خولودن کلمه کر کرد و یوب کند و راسخ و خدا تیب اول
اوج عسکر اور تا سندن جقوب ملک کنه متوجه اولد بر ایشا

راهد ناما که فقیر و متوجه اولوب بورد و بیکه نرم بوشلر مقرر
بو حادثه بی کتابه بازار جعفر مولانا محمد الدین علیه ازجه که خواجه حضرت
کار کرد مکار لاندن بر عوز ایدر و اکثر او فاته امر بخار نه قیام
کوستر خواجه حضرت نیک جنلی سرمای لاری قو لندر ردر اول حکایت
ایلدیکه نکر کرده بر جمع کثیر ایله دیار طرفانه متوجه بکن مذکور فانه
سرحد خطا بده بر شهر در اتفاقی بولیمر فلان نام بر طایفه
نما که اول طایفه نیک دلاور لاندن قریب جبهه لوجو شکر مقرر
بولمزالدی کار بان خلق اول کرده انو هی کورد و کلر سبب کسب خوفنا
کند و لاری بوز بوندر بر مرتبه ضعف قلب عرض اولدیکه جنگی اولور
ایسر و لمغنی مقرر بیدر بومحله خاطر به کلدیکه جنگ ایشوخ
حضرت نیک سرمای جنگ قطع طریق و بر یک طرفین ارادت
اخلاص دن دور و سر منزل فوت و مردانه لکدن غایت بجهت
بچاندن ابواولم که اول حضرت نیک و ملا لاری حمایتده مرتبه شهادت
و اصل اولم و بوجمله ایکی جهانده یوز خلقی حاصل قلم بوفکر و
خواجه حضرت نیکه توجه تمام ایله فلیجی قیندن چهر دم اری کند و می
کورد که جمله خواجه حضرت مقرر و بوقدر بیلورم که بنده و ائده زور
کیفیت و بر عظیم قوت حال اولدیکه لاری اختیار اول طایفه به فایح کوب
ات بر اقدام واد کوبه کلنگ بشان تونن دوشردم و کار بر مرتبه و اصل
اولدیکه حرامی کار با رعوب بالتمام فاجینه یوز طوند بیک کار بان
بیم حرات و شی عتمه جبران قالد نر نیم تخیر و تعجیم المردن دخی زیاد
که سرگز بندن بوقوله بر ظاهر نامک اولمزد و کسج عمر مده جان

نیک
کامل سوار بوار

ایدم و معرکه و حوبت فانی کورمش ایدم بقین بدم که بوجوه
تصرنی ایدم بجه نهم حول و قوتم سزیدن ظاهر اولدی بجزمان اول
سردن دو نوبت خواجه حضرت نیک خدمت نیا بر شدم اول کلام
سور و یز لواید بجه ضعیف که دشمن قوی به است کله کله صد
بقین نام ایله کند حول و فوتدن جفته البه اکافل جندن حول
در راکه اعدای دین و ملت انکله غلبه انکله قادرا اولور و خواجه مصطفی
رومی که خواجه حضرت نیک سرما به سن قولند در بر تاج ایلم
بخارا دن سمرقنده متوجه و لشکر ایدر و شهر سبز بولندن کتشد
انده سلطان احمد میرزا نیک دیوان بکلندن میرک حسن ملاقات
میرک حسن دیشکه خواجه مصطفی سن بر سوده دل و بی تکلف آدم
بر سوزم وارد در مسکنه خواجه حضرت نیکه ابر شدره سن خواجه مصطفی
دیش که بلی قادرم صاحب رشحات علیه الرحمه ایدر که غوغه اصحاب
بر نقل ایلم بجه من بجا سده حاضر ایدم که خواجه مصطفی روی
شهر سبز جانندن کلوب خواجه حضرت نیکه عرض ایلم که میر دیوان
میرک حسن بر سوز سولیدی و نهایت مرته ده اقدام ایلم که سوزم
خواجه حضرت نیکه ابر شدره سن خواجه حضرت نیکه سوزم
ایدم که میرک حسن دید بجه سلطان احمد میرزا نیک غایت از احوالی
کالمشدر خواجه حضرت نیک غایت سوزم انی دخی الوب ز قورنار سوز
مجرد سوز ایشتمکله خواجه حضرت نیکه بر غضب متولی اولدی که سوز
صقالدنیک قلار اوره کله جندن اللرس بر رینه او شدره
سوز و میرک اول کل بزه سلاخک اندر سوز و غایغضندن قالعوب

حرم شرفیله کند بر و بعضی میخا دیم که انده حاضر ایلم بوجوه
کتور و ک دیو خواجه مصطفی به فایز بولور قصه نیک و قوغندن
درت کون کچد کدن صکره بر تاج و افغ اولدی که سلطان احمد میرزا
ایلم سوز و بجه میرک حسنک در بسن یوز دیلر و اولور که خواجه
بر که قرشی به کیدر لردی خواجه حضرت نیک دوه لرین کوزده در قران
عانی در بر کسبه دار ایلم بولیده خواجه به کلوب شخه عرب اول
سید احمد سار و نام شخه دن تطلم ایلمی و بجا چون جا و ایذا ایلم
خواجه حضرت نیک در دلدن متاثر و متغیر اولدی بزمان پنج طغیلم
چونکه سمرقنده وار ب بازار ملکه ابر شدره سید احمد سار و امردن
بر بلوک جامعله خواجه حضرت نیک استغفانه کله بر و بعد الملاقا
شغول اولدی بجه خواجه حضرت نیک استغفانه کله بر سولیده کلوب
سید احمد متوجه اولوب سوز و بجه سن نهم آدمی دو کوب جلال امین
بلش اولکه بز دخی آدم دو کوب طریق غایت خوب بیلور و اول
تورق که بز دخی بو طریقله سکامکان ایدر یوز دیوب بحضور ایلم
احمد اجازت در و بیا کیندی نماز نیک وقتی اولمشدر نماز قلد
جلی زمان کسه ایلم سولیمه بر و سچ کسه دخی قادر د کله بجه
حضرت نیکه سوز سولیمه همان اول هفته ده سید احمد سار و خسته
و کله بجه مرضی مشند اولدر سلطان احمد میرزا به بر کسه کوندر دیکه نهم
خواجه حضرت نیک در خد مکار لرندن برینه براد بستر کلمه
اولمغله بجا غضب ایلمشدر در تضرع ایدم که میرزا حضرت نیک
کناهی خواجه حضرت نیک عفو بر جا ایدر سلطان احمد میرزا کند

مقر بزند اولوب و خواجه حضرت نیک مخلص بزند اولوب و
ایمنی بر بجه کرده خواجه حضرت نیک کوندر ب سید علی صوحندن کج
التفات خاطر این رجا ایلدیر خواجه حضرت نیک تعالی ایدن اصلان
اولدیر میرزا ابرام و الحاحی حدون اشردی بالاخره دید که سید احمد
کار گذار او مدد البته عنایت ایدر جریمه بزند کجوب غفور
رجا ایدر م چونکه میرزا بود جمله ابرام ایلدیر عاقبت خواجه حضرت
میرزا انک جواننده بیوردیلر که سید احمد اولدیر بوجیب کار در که سید
احمد بزند در خواست ایدر برین عیب ای بخرد و کلیمه در
دیر لنگه قادر اولم اندن صکره بیوردیلر که چونکه میرزا انک خالاک
بویله استرزدخی واره لم عیاش و ایدم دیوانه بنوب سید احمد کج
متوجه اولدیر حضرت و انجی فرورد ک اوینه وار بدین بولد
راست کلوب سما اول محلدن کیر و دوزدیر صاحب رنج
علیه الرحمه ایدر که نقل ایدر و بکه سلطان احمد میرزا خواجه حضرت
التما سبله سمرقندک تمغاسنی نغشلا امیش بر بدندن صکره تمغاسنی
بر بلوک جماعت که معده ما ببولدن فواید کثیره حال قلمش امیش شیخ
تمغاسنی سیدی و میرزا انک مرا سینه رشو مودعه ایدر و بجه
مکر و حیلله ایلد میرزای دخی الد ایوب اول بد عتی تکرار کج
انک مرته سینه کتور شلره بو کاره بمانترا اولان اول ایکی نفر
کینه امیش بو خیر خواجه حضرت نیک و اصل اولدوغی کبی بجه اولد
بیوردیلر که خواجه بهالدین نقشبند قدس الله تعالی ستره حضرت نیک
بر مدت جلا و لوق ایلمش بزدخی انک شاکردی یوز کوره لم که مقلد

قلبه ایلد بعضی محرم سمانه اول کون خواجه حضرت نیک محلس بزند
میرزا انک سمعنه ایدر شد مثل سلطان احمد خوف ایدر اولدوغی
خاطر بزند جعفر مش وینه اول کون بو جبر اول اون ایکی تمغاسنی
و اصل اولدیر اول حرف عاقل و درزرک امیش فی الحال اول نیتدن توبه
ایلیوغی سبحان و تقا به رجوع امیش اول کجبه تمغاسنی کون بر بر
ایلیوغی سبحان اون بر نیک تابوننی بریردن شهر دن جبر نزار ستمانه
ایلمش شیخ ابو سعید ابریز که ذکر می مقصد اولک فصل اولد
نقل ایدر امیش که بر کرده خواجه حضرت نیک سبک حال و عنفوان شبانه
بزه کاشلرایدی بز جمله فرزندان و متعلقان ایلد خدمت نرسند
مشغول ایدر و حضرت نیک جذبات عظیمه و حال جسمه شاهر و در
د اول احوال و اناری مشاهده بزم کمال احتقاد فریه سبک لوردی انفاقا
بر کون سوک برادر غیر افلا یورق قسودون اچر و کیردی که اسدجوی
بکه جوق ایذا ایلد چنا و جوردن حدون اشردی بو انشا و اولد
دخی اضطراب تمام و تضرع مالا کلام ایلد خواجه حضرت نیک در خواست
ایلدیکه نیم او غلک شکایتین و کلیوب حقن البورک که اول شخص
فاسق و ظالم کسند در جوق فقیرانندن متضرر لور بو محله شویله بولد
خواجه حضرت نیک و والده فرک اضطراب و اضطراب نندن متاثر اولد
نمازی زمانی ایدر فی الحال نمازه قالدیر نماز دن فایز اولد
بیوردیلر که بو کلب بزم غامزه داخل اولدی انک امیش تمام ایلم
اندن صکره جوق کجدر اول شخص بیکه ایلد نزع ایلد اول سبک
تعدیر بلوغ ایلد بگر و بز ابا عن جد خواجه حضرت نیک بابا و اجد و کج

مرید و مخلص او لعین اول حضرت دایما بزم خانمزه قوز در
 دخی تشریف عالی کوز ایله دشمنی تغذیر بلخ ایلمیر خواجهر
 پور دیر که بنم انک اینشن تمام ایلمدم دیدیم بود کله اولدی کلکله
 فی الواقع بر فاج کواند نصکره پادشاه اول حریفه سیات بویست
 آید سورید ب هلاک ایلمیر وجدی ابره این دخی آتیه باقوب
 کل ایلمیر خواجهر حضرت نیک مخلصین بر عزیز نقل ایلمیش کرون
 اربا عبادن بزم ایلمه حقون سابقه سی ارب کسند نراوند دعوت ایلمیر
 و اول حریف بولده کبر کن خواجهر حضرت نیک غیبت اینمکه شایب
 اول بیده کلنی مبالغه لری وارید رو بن انک بو کلماتدن غایت
 متناز و تلم اولدم دو عکله مجال اولدمر کمال مرتبه ارام ایلمه نی حکم
 الوکته حوزگی اوینه واردم او تور دم طعام کوردی کرا اهلکده الم
 اوزاتم کندوسی خود بیچ اطعام به مد زرا ایمان اول زمانه
 بو غازنده برورم عارض اولدیکه متقبل الید او وارده اول
 بر مرتبه به وار دیکه مطفا بو غازندن سنه کچر اولدر بر هفتدن
 صکره به اول مرصدن هلاک اولدر و شیخ زاده الیاس عشقی دراز
 خواجهر حضرت نیک به از ظهورنده سمرقنده کوه نوره ترکیه حوز
 ایلمیکه انده ذکر چهار بررد و شیخ مذکور شیخ خدا قولیک او غلام
 و مرحوم خدا قولی شیخ ابوالحسن عشقی کب
 که معفور شیخ ابوالحسن خواجهر بهار الدین نقشبند
 کند و بسله زینک سر حلقه و معفتد آسی ایلم
 بر کون خواجهر عبیده انده حضرت نیک صحرا دن کبر کن کور مغر که بر بلوکن

اینکله شیخ نیک
 ایلمیکه انده ذکر
 خواجهر حضرت نیک
 سمرقنده کوه نوره
 ترکیه حوز
 ایلمیکه انده ذکر
 چهار بررد و شیخ
 مذکور شیخ خدا
 قولیک او غلام
 و مرحوم خدا قولی
 شیخ ابوالحسن
 عشقی کب

بر بلوک انجیلر دانه بی صماندن ایرمن ایکن خرم صاور زاده
 حضرت نیک صور مشرکه بو خرم کیمدر و مشرکه شیخ زاده
 ایلمیکه خواجهر حضرت نیک اینشن افغه اینوب بر مقدار این
 الی الوب صماننی دانه سندن آرب بعد آتیه نبوب کتمش
 بوخبر شیخ زاده به منعکس اولدوغنی کبی غایت متناز و تلم
 اولوب دیکر که خواجهر بزم ختمز سله و رودی فی الواقع اول
 اندن برنی ادبک صاور ایش که سلسله سی برتیا و ماروار
 ایش مولانا محمد قاضی یاز مشرور که مولانا شیخ محمد کاشی شیخ زاده
 ایلمیکه ذکر چهار بیدین دیو متعرض ایلمیر و با اینلر نه جوق سوز کله ایش
 ایش و شیخ زاده ایلمیکه اول کشدن بر بلوک سبای مودر
 وار ایش که بر ایلمه معارض اولدوغنی چون مولانا محمد ایلمه نر مرنه حقون
 اوزره دیکر که احتمال ایش شیخ محمد رضای و تلف ایلمه زواج
 حضرت نیک اول سبای ایلمیکه مولانا شیخ محمد بر ضرری ایرتیمون
 دیو مولانا محمد جاننه فی الجمله بسیل اظهار ایلمیر ایش دیو سندن
 محض اول سبای ایلمیکه ضرر ندن انی حیات ایش بر بلوک جماعت بو
 شیخ زاده به بر غیر صور تده کور سروب شوبله اکتش که خواجهر
 حضرت نیک شیخ زاده به بچصور لکر اولاش شیخ زاده تامل ایلم
 آتور ایلمه امیر در ایش محمد تر خانه بر مکتوب یازوب مضمون خواجهر
 حضرت نیک حقه جوق سوز سولیش جمله دن بر سردیش که دننه نر
 ضعف کشتدر که بر شیخک بیع و شراسی دوزراعت و حوائجی شر
 اویمرا کین به سزک ایلمیکه انک بو قدر و فعی و سوز نیک بو قدر

اوله و امیر در ویش محمد ز فاخته خواجه حضرت زینب کمالی را در تبرک
اوله و غی جهندن اول مکتوبی که از ملکه فادرا و لیب خواجه حضرت زینب کمالی
بر کون فقیر خدمت شریف نظر نه ایدم فقره خطی ایدم شیخ المصنف
بزم چغزده باز و دغی مکتوبی کوردکی دیدم و مضمون مکتوبی بود که
باشند پدر و اثنای تقریر ده غضبه کلوب بیور دیدم که ای شیخ زاده فقیر
اول کوندن بر دین ظاهر اولمشهد و بعد شیخ و مولانا بنم ایاغمانند
قرنیه کبی یا جمال اولمشد که حساب حق تا بیور بنم که بو فقیر شیخ زاده
سویز یعنی اول شریعتی بله نیز بمیه می یوز دیدم که اول انا و شیخ
زاده کما و نه طاعون و دوشوب اولاد و متعلقانی قرلوب جلوسندن نصیحت
کنده و فایده شیخ ابو نصر باشند یدن منقول در ویشد که خواجه
حضرت زینب ابتدا از طهور نده تا باشند ده مقام ارشاد و در ویشد
مشایخ جو عینه خواجه حضرت زینب حسد و عناد ایدرک تدبیر حکم
نابود و نایب اوله در اول زمانه که خواجه حضرت زینب با عین نماندن
نبتنه تا باشند کلوب طابک نصر و ارشاد و باشند کما باشند
بر شیخ و ایدیکه اول دیار ک معتقد اسی بدر و علوم ظاهر و باطنیه
بر طول اسی و ایدر و مرید اراد و بعد ز جو عینه که اصحابندن اللی تقریر
ارشاد و اجازت و در شله بر کوردیکه خواجه حضرت زینب ارشاد بابت سعاد
جذب و تقریر مشغول اوله رخصته کلوب خواجه حضرت زینب تصرف اعلیه
انک نیتله بر کون خواجه حضرت زینب محاسن شریفانه کله در همان اوله
کبی خواجه حضرت زینب متوجه اولوب ایل کوردین دکتوب کلینده سخی ایدیکه
خواجه حضرت زینب بر بار خواجه خواجه حضرت زینب در حین انک تقریر و غننه

دفعه مشغول اوله بر بر ساعت نصکره خواجه حضرت زینب کمالی
قاله رب صانع البنی یکندن چغزوب شیخک اکنده بر دستمال ظاهر
قاله رب یوزینه اورب و دیدم که بر سلوب العقل و لوانه ایدم
ایدم که سبج انک خاطر نه بر سینه طور فرجده قاله رب لوب لوب
در ویدر خواجه حضرت زینب بو عمل صادر اولوب یوسوزی سولیکه
شیخ لغزه اورب بهوش اولوب یوالا نمغه باشندی نر زمانه نصیحت
عقل باشند کله سر حمله قاله رب مجلسدن طشره کدر اند نصکره
سوداوی بر مرض اید اوله کله جسم معکوب بالتمام فراموش اید
در مرتبه ضایع و انبیر اوله کله بازار رده عربان کزوب مرتبه
فادر کل ایدر کما کبی بولده خواجه حضرت زینب کوردیدم بر رنجی سونانی طولا
ار در نده و دوشوب بله کید زردی مرکز التفاسات و سمانه منظر اوله
عصام الدین اوله خواجه مولانا که سمرقند ک مغنیسی اعیش و ایا خواجه حضرت زینب
عینت المیوب همیشه اول ذات ستوده صفاتی نعت و ایا نیت
ایدر اعیش بر کون خلوتنده کند و خواصیله بر ش سوزار سولیکه ایا
بری ویش که اگر خواجه عبید الله ولی دکل انیه بله بار رخصت
دولت ایدوکی مقرر در نه ایچون انکر حقه یومرته بالفه ایچون خواجه
مولانا جاننده ویش که راست سویلرسن دیدگیکی نذاخی سلورم باقیم
نفس قومر جاوه در با مقتضایه بوبابده فی اخبارم مولانا محمد
بار مشلد که خواجه حضرت زینب سوزیر لردیکه سلطنا ابو سعید منر انک
فوتی خبر کلید ک نصکره بولده خواجه مولانا به راست کلام کما
اولیب طرف اخرو یوزی خواجه حضرت زینب سلام علیک بر و اوله

توقف اینست که سوره بکوب که در این خصوص که بوی خرد کلدو
او کسی کوزه بولده راست کلوب بارم فرسخ مقدار بر سر بزرگوار
کیدب انواع ارامله و وزرب کند و بولده کوزم ابرم بکون بو
وضعت معلوم اولدی که بر ملا خطه سی وارد بر فاج کوزم صکره
اولدی که خواجه مولانا امرا ایلد اتفاق المیش که ابرق بزم او میوه کبوت
و در روز و یکشنبه کلامه اعتبار ایلدیه لر و پیش که بن فتوی دخی در رکه
جمله مالی المن مکندر بو اتفاقه بهر عبد العلی زحانی حاضر و کل اینجند
اغزده گلشن ابر در پیش محمد ترخان دیش که بزرا اتفاق ایلد که خضر
دکل ابر بکوز کر که در که سرد اخی بزم ایلد متفق اولد سزا میر عبد العلی
که بی هیچ اموره سزه تا بعم بنم بیوک برادرم سز سز که معقول
کوزر سکوز بند خانی انک اور زینه نیم وانی معقول کوز و برم
صورتی که نه خصوصه اتفاق ایلد بکر ایلد در پیش خواجه مولانا
نیرن دیش و ابر انک اتفاقنی شرح و بیان ایش ایلد عبد العلی
صبا کوزیل زمان نامل اند کدن صکره باشن فالدر دیش که سز بو
خصوصه غلط ایش سز زرا اول عزیز سزک اعتبار بکوز ایلد
اولا بلکه معتبر حقیق که خنی سجا و لغا در انک اعتبار ایلد معتبر
بارین بر سله ضربله سز تمام ابد بزه بر خالنت و سز سز
خیر سز نه حاصل اولد کر کدر بیگ که بن بو خصوصه سز کله
دکلم دیو مخالفه ن بکه سز سز سز سز اولور سز سز اولور
علی عزان حکایت ایلد که خواجه مولانا امرا ایلد اتفاق اند کدن
اتفاق خواجه مولانا بی کوزم که واردم بکه دیه بکه بولکل اول شیخ

رو سنا بی بی کوزم که کیده بورم کوزم که بکون بن اکر ابرم کوزم
علی سوز و بکر که بنم خواجه حضرت زینب کمال اعتقاد و اخلاصم و لغت
مولانا انک بوسوز من غایت سالم او کدم سز سز که کتله اجازت
وریدی و در بکه سز سز سز بانکه ایلد بکوزم بولمغنا
ملاحظه ایلد بکم کبی از فالد بکه عظم باشدن کیده لکن فور نما خواجه
بولجا دم و اول کون خواجه حضرت زینب سز سز ایلد خواجه مولانا
متوجه اولد بالضروری بند خنی سز سز اولدم حق سجا و
نصرع و اینهال تمام ایلد در خواست ادم که خواجه مولانا انک خواجه
حضرت زینب حقیقده خاطر نه اولان ادر سز لکی نه کوزم و نه ایشدم
ایشدک خواجه حضرت زینب کیده اولور لر ایشد استقبال ایلد
و سز اولور و قلسر کبی کند ولر بالذات ما حضر احضار ایشد سز
خانه ایلد کوزم ما حضر حقرب کند و مبارک اللله خواجه مولانا انک
او کده تو دیلر طعام بیکه باشلا دن اثنای طعامده خواجه مولانا
اولان سوزری سوزیکه اغزین اجین اسند و کی کبی نگاه بر کتله
کلدی که میرزا و امرا کلیور لر با خصوص که مولانا کند و سزا ایلد
عهد و قرار ایشد بکه ابرق خواجه حضرت زینب خانه سز کله
وامرا مذکور کن خواجه حضرت زینب نه نیلکه کلد و کن بلمز دی
ملاحظه دن خواجه مولانا غایت شوش و لوب خواجه
استقبال طشره چقد فکر کبی بو فقیره سمان کیده لم سز میرزا
وامرا بونده کوزم سون دیوب و جفا جن بر دخی و لیب بالفرد
حولی دیوار نه طر ماشوب بر بلوک جاعتک معا و نیکه کوجه دیواری

سز میرزه

سز میرزه

اول بر جانه آمدن یکمیزک بله جاسه لرغوز و لوز و مرکوز و مرخاکه الاله
اولدی بن بو جالنده انک اول کذاف ناصوابنی اشتمد کیمه
شکر الیدم و انتریزی اول بر جانه دن طولندرب بانمزه کتوب
صاحبیم صغایلمر توز اولد اول دیوار دینده و توروق انتریز کلید
کسی خانب خاسر انزه سوار اولوب مر بریز بر جانه کتدک اندنصکه
میرزا و امرانیه اسلوب سابق وزره بلکه دخی زیاده خواجه حضرتیه
ملاز اتیکه باشلد بر میر عبد العلی نیک رای صابی واقعه مطبق ایبر
طاهر اولد بر کون خواجه مولانا نیک مجلسنده خواجه حضرت کلوب
خواجه مولانا ادب لکس ایلیو و پیش که تو که شو جعلی که جمله همستی و نایمونه
مصرف اول کلام نافر جامی خواجه حضرت نیک سمع شرفیله ارشد
خواجه حضرت زرخمی سوز شکر که جعل اولویله اولسون خواجه جراح و غل
مولانا معرو و دیدیکه بن مراره ایرم خواجه مولانا مرانه کلدی ای
سمرقنده اولغه مجالی فالما شدر ایله کلد کلنده اکابر مرآت
بر ایمل کره انی کورمه کلدی کور دیلر که غایت مرزه و هرمان
سوز اترق که کلوز اولد سراج ابر حقیق مدرسه سنده
اولد سراج کیمه یانه کلده دیر ایله نیم بوسر کرد ایلغوز اول شیخ کرات
عمل الیک بر کون بر که اکا دیش که ای خواجه نرسنج اسلام
دقتی و صاحب اختیار سمرقنده اید یکوز و اباعن جد مقتدای
وغز و مکرم اید یکوز و ویلا ما ورا النهرک خاص و عامی جمله توابع
و خدمتکار یکوز اید بلر آخر عمر یکوزده بی سر و سامان تمام مرتبه مذک خواجه
ایله بیکانه شهر لاده کز نرسوز و سچ کسنگ نرسوز و باقالی فالما شکر بویله

اولویله اولد و کلوز اول غزک کراما تندن غیر سدی خنی نسا و لوق
احتمالی وارد در بالاخره که بر مرض عارض اولدیکه لنت الیه
اولد و بن کاهانی کورمه کیدرم بر کون که واردم کوردم که
انجده اولوز ببالن بنی سنده بولندرب بوزنه الیه قوتلاز
و نجاست رایجه سی اکان خوش کلوت و بر و مکه ای مولانا معرو بولنت
نکوزل سنده در و کاه کاه نجاست غلظه دن بو الا قدر
انکه او بوردی و اول مرضده رواج طینه و عطر اردن غایت مختصر
و مجتنب ایدر اول اناده خواجه حضرت نیک انک حقه جمل
اولویله اولسون سوز و فلر خاطره کلدر ایکن نه سوز و فلری
کلی و کله اول لنتک اغری قارن اغری سست سبدل اولوز
سج اصبا و احتیاسی قطعه قطعه دو کیلوب نجاست انجده و نایم
نه مولانا قاضی محمد حضرت مرزا ز شکر در که اول کونره که خواجه مولانا
و قاشایلدی مولانا معالی اندر کور کورمه کلتمشدر کوزین اوجوب
دیش که مولانا محمد سز دن التماس ایرم که اگر بر کون خواجه
حضرت نرسوز و ارر سکت بزم تقصیر انمیزک عذرین دلیله سن و نرسوز
اندرم ایله نفس و موامقتنا سیدله الیمشدم شندی جمله سندن
بر جوع ایلمدم ایددر که محض عتابلر نرسوز بنم جرمی عفو نبور
بی معذور طوته لرد بوب بو کلام انا سنده روحی قبض اولد
مذکور مولانا محمد ایدر که فقیر خواجه مولانا نیک بوسوز و فی زین
زمانده خواجه حضرت نرسوز عرض ایلمدم غایت مناسزا اولد بوسوز کلدم
که بالتمام انک جرمیه سندن کجوب عفو سوز و بیلر فصل دوم

خواجہ حضرت نیک اولاد و احاد و کمال اصحاب عیانت معاد و نقلی
اولیوب ایجن ابالی زمانہ بعض مخا ویم فضل الہی و کی خوارق
عاد و اکثر بیا نندہ در بعض غوزارون شولہ استماع اولدی که
بر کون مولانا سعد الدین کا شغز قدس استہ لگا شتره حضرت نری
مبارکی حالده که خواجہ حضرت نریہ روز و شب جفا ابرار است
خواجہ حضور نندہ اظهار خسر و تافت اید بے شمس که در بیج تو عمر
نی صلی قطب زما صحت دن دور و کنار او لیا مجلس ندن بعد
مهور کچہ بور طالب سعی اید ب کندی بو طائفه علمه صحتہ اشدر
کر که در مشا اید کہ انکر بمن صحبت کسیر خاصتر بله حضور دل
و صحبت خاطر نلوب انکله اعدای درونی شتر ندن خلاص کن
و لو مقوله آرزو و طلب سوزارنی ثابت او زاد و ب بو با بدہ چون
بنا لقا بمثل مکر مولانا سعد الدین حضرت نری کچہ کیجہ وہ نیم
کسیہ اجا جم بو قدر حق ظاهر و واضح در ساکت کند و یہ رسول
در میوب ملازمت خلقی تو بوب همان کند و کار نیہ مشغول
کر که در ابرق تر دودہ حاجت بو قدر و بو فکر امتش امش مولانا
بو خاطر سپین خواجہ حضرت نری نور فر است الہیہ ایلہ سلوب
مولانا سعد الدین حضرت نریہ و بیشتر کہ بندون کیجہ نیم کچہ
بو قدر آبرق کند و نہ نشویش و بر کماک کر که در وید یکوز مید
شمد یکم سوزار یکوز کیجہ کی خاطرہ کوزہ شاقض دکامدر سوزار
مولانا سعد الدین خواجہ حضرت نریک بو کرامت و اشراق کور کچہ
کابر در کوز او بو تحقیق بمثل که خواجہ حضرت نریک اطلاع و اشراق نریہ

مرتبه کمال ایشند در اند نضکره اکثر او فائزہ خواجہ حضرت نری بہ
در ایش کہ سوز بله شولہ صحبت اینکله فادر ستر که شرفا لقا یکوز
ایلمه صحبت خاطر نریہ لایوز با تہ ایچون توقف و نا چیز ابر نری خواجہ
سوزار دی کہ بن مولانا سعد الدین حضرت نریہ اختلاط و مصیبت
ایدر دم کہ اکثر خلق بنی انکر مر بر صا نوزار دی لکن بحسب طمان
میث انریزون مستفید دستغنیض اید اید و ایجا مولانا سعد الدین
حضرت نریک سوزاری وخی بو منبانی بو که ایدی رو ایدر کہ
قاضی اند جان و یکله مشهور بر کسہ خواجہ حضرت نریہ جوق ملازمت
و دایما مقصود اول ایدر کہ اکا بقدم طریقیہ ایدر دی خواجہ حضرت نری
که مطلقا اتقا ایدر لای و بو منادون کمال مرتبه نغنا اول ایدر
ایدری قاضی بو جهت دن قایت سائلم و متنازی ایدر رکون
مخلصارون بعضی خواجہ حضرت نریک صحبت خاصندہ اول حضرت نریک کمال
دیشتر که جوق زمانہ کہ قاضی نہ جان منظر و مترقب در کہ نظر عیانہ منظر
و تعلیم طریقیہ ایلہ مشرف و سرور اول خواجہ حضرت نری خواجہ ابر نریہ
سوزار که بر کماک باطنندہ سودای ریاست و جاہ اکلم اکر اول
یعنی اول ایلدن صکره طہورہ کچیک ایدرخی نیہ کجا خوش کماک
خواجگان قدس استہ لگا اسرار حسم طریقیہ سندن سوزار سلیم
اصحاب ندن بعضی روایت ایدر لردیکہ خواجہ حضرت نریک بو
سوزارک مار یعنی بر ریدہ نبت ایلہ کن اول بلدا کہ عام اولد خواجہ
حضرت نری وخی دیادون رحلت اشتریدی قاضی مذکور ولات انرا
حاکم رئیس ولوب اول دیار فلغنگ مرجع الیہ و مدار علیہ اولد

زمانہ

لکن خواجگان طریقتی از اصلا بصره دارد کل ایدر و خواجہ حضرت
اکہ النفا ایتمد و کتب ستر بومرتبه دن صکره و اضع و ظاہر
اولدی صاحب رشحات علیہ الرحمہ ایدر کہ سمرقندی بر طالب العلم وارد
کند و سنی اہل سلوک اکلار در و حوق زمان خواجہ حضرت نے بازارت ایتمد
لکن اول حضرت تک التفات سعادت خان با ترمذی مشرف اولما مشرف
بوفیتره دیدیم بکرمی سکر ملیدر کہ خواجہ حضرت ترمذی ملازمت ایدر
سعی ایدرم کہ شاہ بر بہانہ ایلدہ عنایت ایدر ب طرفہ تعلیم سوره
بوقدر مدتر مسیح رحم الہدی بومرد حاصل اولدہ سرگاہ گاہ
مضطربا ولورم کہ بجای خلد یا خود خواجہ حضرت ترمذی در من استرم و با
کند و می اولدہ کاسترم طافتم طاق اولوب ابرق صبرہ مجاہد
اغزده ایہ اصلا مرحت انرس بوقدر و در اعل کسند بوسور
فیتره سولید کدن صکره ینہ اخر جیاتر نہ دکن خواجہ حضرت ترمذی
و خدمت ایدر و خواجہ حضرت ترمذی اکا اصلا کذلک ملتفت اولد
جملہ اصحاب بو خصوصہ متحیر و مستجب ایدر اول زمانہ دکن خواجہ
حضرت ترمذی دن نقل ایدر و انترک و فائزین بر بنجہ بل صکره خا اوز
سمرقندہ مستولی دبو اول طالب العلم دولت صدور سی ال و ترو
جبا منصب لدر بعض نقہ دن استماع اولدہ سر کہ ترمذی طالب العلم
خواجہ حضرت ترمذی فرزند ایدر جملہ خواجہ مجہد بجا تک و اولاد
قلندہ سعی بلینغ ایش بوقدر عظم کت و فوعندن صکره اصحا
معلوم ایش کہ خواجہ حضرت ترمذی اکا التفات ایشو بخراف ایشو
کلنت بوایش کہ فرق ایلدن اول خواجہ حضرت ترمذی طایر تکشف ایشو

ایشو ایشو مخلصردن برسی حکایت ایدر دیکر بندن بر خطا و ایش
اولدیکر بس رده خجالده فالدم بر بنجہ زمان شرف ملازمت
اولمغہ فادر اولمدم چونکہ بو خجالت خلی اوزادی فکر ایدم کہ
محبوب اولوب ایل ایشو صحنہ نرک ایشو غایت خسران و نہایت
بعد و جوان در مر نہ مرتبہ تغذیر و تشیع و حی لازم کلور سہ از کتاب ایدر
شرف صحتزدن دورا و لمی کر کرد و لوب کمال خجالت و انفعال
خدمت شرفیتر نہ متوجہ ولدم و خواجہ بہا الدین نقشت حضرت ترمذی
روح بر فوجری ایچون فاتحہ و اخلاص اوفوب بو باندہ کن ہستم
اولما عیون ایشو شیخ کتور دم چونکہ خواجہ حضرت ترمذی
دارب اولدور دم کہ نظر ایدر بسور و دیگر کہ اگر دایم فاتحہ و اخلاص
اوقوبت خواجہ حضرت ترمذی روحنی شیخ کتور کت میر اولدور
خوبدر لکن واقعدہ بو کلمہ مصلحت ترم طالب دایم الاوقاف
کند و احوالہ مراقبہ و لمی کر کرد تا کہ اندن نامعقول فعل صادر
خواجہ حضرت ترمذی بومرتبہ اشرفان دن عالم متغیر اولوب ایشو
التفات شرفیتر ایشو کبی خطا بہ ابرق مبتلا اولدم بولانا
شیخ ابوسعید مجتد در لر بر سر غزوار ایدیکر میرا شایخ زمانہ
حضرت ترمذی ایلمن جہا حال و با کبرہ معاش بر جوان ایشو خواجہ حضرت ترمذی
انرہ کمال التفات و میل خاطر لر و ایشو انر حکایت ایدر ویکہ ایشو
جوانیدہ خواجہ حضرت ترمذی التفاتی زمانہ سن شایخ متقاضی
برکہ رجاعلہ عورت ایدر التفات ملاقات و ایشو اولدہ سر کون اول
عورتا ویکہ کلدر دیکہ دم کہ خلوتدہ انکلمہ صحبت ایشو کما بولانا

جہ در
شرفیتر

خواجہ حضرت نیک و آرزین استمدم بورد و بر که سی ابو حمزه است
بوصدا قولاً غمہ کبر دو کی کبی عالم متغیر او لوب قلبه بر مرتبه هبت
بر درجه در رغب و وحشت طاری اولدیکه اعضا به ازه و وحشت
فی الحال بریدن بجز اوب و اول زنی سکندن اخراج ایلدم بر زمانه
خواجہ حضرت تر حبه کلد نظر شیر بیدر بو فقیرہ متعلق اولدوغی کبی
بورد و بر که اگر حق سبحا و تعالیٰ نیک توفیق رتیبی اولیدر شیطان
منع بولدن بجز شیدر و نیه شیخ ابو سعید مکور حکایت ایلدیکه بر کره
کو کلمه شراب ایچک تنواری غالب اولد بر بحر مہ و بر مکہ کبی دن
زما کج و کی کبی بجز مقدار شراب کتور اولد حنی انسانی شبنده کا
شراب کتور در طعام اوزرنده ایدم کوزه شرابی یوفار چک ایچک
بر فوطه صا رفدم اول فوطه به دست بی بنلا در یوفار چک کیم
کبی اولاد دیاره طوفوب دستیک بر جانی شکست اولد و یوفار
قریب لدر کبی فوطه نیک باغ جودیلوک سنی دوشوب باره باره اولد
بو وضعک ظهور بندن اولد اولدیم خواجہ به واردم و ابر کندن فوطه
صافستی باره لاین دیوار و بندن کیدر ب یا بانه اندم وضو کتور
رایحه سی کتور دیوار اول ارالغی پاک بودم صباح اولد فدن
خواجہ حضرت التغات بورد بو فقیرن منزله جقه کلد اول
سوزدر بو اولدیکه بو کیم یوفار و چک کات کوزه نیک آواز فوطه
ارشد اگر اول کوزه ضمیمه کیم کوزه صنوب ارق شکله طاق
ایده نزد خواجہ حضرت نیک بورد و فدن نخل و متعلق اولد و متعلق
نوبه و رجوع ایلدیم و کوهدن بالتمام خواجہ حضرت نیه متوجه اولدم

اولدم و نیه خواجہ حضرت نیک مخلص بندن بر غرز نقل ایلدیم
اول زمانده که خواجہ حضرت نیک سفر حصار دن مولانا یعقوب حشر
قدس سره حضرت نیک ملازمت دن دو لوب ایکنجی دفعه ده که مرانه کلندر
دیول توز بیه دروازه ملک طشره سنده کسب حلاله مشغول خانده
خواجگانه خصوصاً خواجہ حضرت نیک کند در نه تحت صادق کسب نیک
خانه سنده نزول بورد شرانفا تا اول کون اول کسبک اوندی بول
دو سنلر در وحی مهمان اولمش ایش و اول جامع دن رنگ غایت حلال
بر جوان اولد ایش که شهر ایچده کمال حسنه مشهور اولد نیه
نهایت لطافت ایلد مذکور ایش انفا تا خواجہ حضرت نیک نزول بورد
طعام سیوب سفره فالقش ایش و خیابانه سره کتیمک طره سنده ایلد
صاحبخانه خواجہ حضرت نیک کورد کور کبی الله ایاغنه دوشوب اولد
تواضع و نیاز ایش که مهمانر بولم اولاد بو مستح و مستح المسر
دخی صاحبخانه به موافقه بر مقدار توفه اوزره اولمش اما اول جوان
مشهور حسنه معزور اولمغان بندن فالقما لوب خواجہ حضرت نیک
اصلا ملتفت اولمش صاحبخانه حکایت ایلد ایش که خواجہ حضرت نیک
کتور اولد کور کبی حضور شریف لینه وار ب اولد کوزه در خوک
دیدمکه یاران طعامی شدر بیدر لکن آلات طبع حمله حاضر و همای
نمقوله طعامدن خطا ایلر کتور ک آبی احضار ایلدیم خواجہ حضرت نیک
دخی جواب بوردن اول جوانک خاطر نده آرزو بر سر غایک اولد
دغیر روحی بله لوب کتیمک طالب اولمغان می ادا بانه دیدمکه بومر و غیب
ما حضرت کتورک طعام بنوزیندر شکره کسبک طعام بنور که مجال کتور

خواجہ حضرت اول جوان اولی تعظمی گورب بعدہ بوسوز درخی بندگی
آستہ جب بیور دیگر کہ ای جوان خوب روی حسنه فنی مغرور سن اگر سنگ
بوصجندہ بوزک قارہ انم رسم کناہ بنم اولسون و بوسوز بر طرفی است
سویلدیر کہ انجی بن اشتمد انم سکره اشکاره بیور دیگر کہ ابراق اولسون
کقدم فرم آجدر کوکلم اسبجاق شور با استر فی الحال قالقدم بر مقدار
اش و خورد و باقی مہمانی حاضر ایلدم بواشادہ خواجہ حضرت سرت سگوت
ایدب اول جوانک کو کلن کند و رہ کنجذب قلد بزمنا گاہ کوردم کہ اول
جوان نام مرتبہ اضطر آو تو فان ایلہ بر زمین قالقبوب خواجہ حضرت نیک
کلبوب بو خدمتی بن ایدہ بن دیواسجی زہ ایلدر خواجہ حضرت درخی نولہ
خدمت ایلد نہ مانع وارد یو بیور دیگر کوردم کہ جوان اشکان کنار
کلبوب بکریں درینا ایدب و بیکریں صفایوب و انواع ستر ایلد نی او جان
قالدرب کند و سی و لوزب اشش باقیمتہ مشغول اولدی و حوارت
اشدن روی قرارب عرفری اولدی واللہ نی کسی قراسی بوشش
بر فاج دفعہ بوز برن عرق سلککہ برنجہ برودہ بوزنہ والنہ سیاہ بوشش
با با و یارانی اکہ بوزو کہ قارہ بولاشمش دیوبنیہ اید کلرندہ جوان
ظرافت طرفی قیلد دیدیکہ النور فی السواد یعنی نور سواد دودہ و اید نظر
اند اجدیکہ ما خواجہ حضرت نیک او کتہ طعام قومینچہ بوزمدن اول سیاہ
کیدر فرم فی الواقع اولا خواجہ حضرت نیک او کتہ طعام کتور در انم کتور
و ایدہ الن بوزین یوبیہ آدست الوب کلبوب خواجہ نیک حضور شرفی زہ
ادب تمام ایلد او بوزب طعامی خواجہ حضرت نیک ایلد بلہ بیدر و اول کوزنہ
سکرہ خواجہ حضرت نیک عظیم محبت ایلدیوب دام کہ خواجہ حضرت نیک برید

مریدہ ایدر متصل مجلس شریف بزدن منقطع اولد خواجہ حضرت نیک
اکا نظر عنایت بر بند اول ایدر و نیہ خواجہ حضرت نیک اجا بندن بر عزیز
روایت ایدر دیکم بنم خواجہ حضرت نیک انصا ملک سببی بو ایدر کہ انید
خالدہ بر قیزہ عاشق ایدم و میل خاطر بر مرتبہ یہ وار مشید یکہ ببقار
اولمشدم جازہ ولوب اول قیز نیک کا ویریدیر کوردم کہ حصول ازدواج
عاجز اولدم کند و کند بدن بر نکر ایدب حیلہ یہ تشبث ایدہ
ایکی بلان شاہ ایلد انی کند و مہ کجاج ایلدم و فرکتہ متوجہ اولدم کہ
اندرہ قاضی وارید بر قاضی یہ وارب دعوی ایلدیوب شاہراکی
و یکقدم اتفاقا قاضی خواجہ حضرت نیک کتمش بولند بر بند خوام
حضرت نیک ملازمتہ غمیت ایلدم واردم قاضی بی خواجہ حضرت نیک
مجلس شریف بزمہ بولدم قصہ بی خواجہ حضرت نیک عرض ایلدم بیور دیگر
بن سندن رجا ایدرم کہ بود عوادن کچہ سن کہ سنک تفکدن
بوی صدق کلتر خواجہ حضرت نیک بوسوزی بنم کو کلمہ تاثر ایدر
بنی متغیر قلد بر فی الحال قطع خصومت ایلدیوب اول سودا دن کیدم
و خواجہ حضرت نیک تا شکندہ غمیت ایلدیوب آتہ نکر کن بنم جانیمہ بر نظر
سالدیکہ باطنہ بر اشش و و شد بر نغدر توقف ایدہ بن دیدم
اولا یوب بی اختیار فرما یوہ باشکدم و اولکی تعظمی او نود
خواجہ حضرت نیک بر تعلق جاسوز ایلد متعلق اولدم کہ عظیم قاراعتش
غایت حرارت و مجدن جرمی یا عمدن جفروب بالن ایاقی تا شکندہ
دار کتہ خواجہ حضرت نیک ایدر و ان اولدم خواجہ حضرت نیک تا شکندہ
چرہ زندہ او بوزب اشش باقی ایدر کہ بند اخیار شدیم کجا آتہ

ایضاً دیوانه شارت بیورب کند و لطرشه کند میرا اول تا نیکو
خواجہ حضرت نیک ملازمتند آرام ایوب غیر و غرضه لرون کجای
خلاص اولدم و بنه خواجہ حضرت نیک مجلند بر غرض نقل ایوب
خواجہ حضرت نیک شرف ملازمت دارا اولد لیه شرف اولد لرون اول
بر صبا جاله فریفته و بر جوان خوب خصاله الفته اولش ایوب جو کلمه
صحت شرف لیه ایرشدم اول جمعیت کیر نزلت تا نیر لیه یغلی خال
ظالم لوح خاطر دن بالتمام محو اولوب انک بر نه کو کلمه خواجہ حضرت نیک
گرفار اولد بر کره تا شکند ده خواجہ حضرت نیک حضور شرف لیه
او نوزر کن اول جوانک صورتن کو کلدن کجور دم خواجہ حضرت نیک
بدن جانه باقوب اول جوانک نامنی اکوب بیور دیر که انک ایوب
تا رومار ایوب علاقه منی قطع ایمن بنه انی خاطر می ایبر سن
خوصاکه بو معنا هیچ بر فر دک اطلاعی بوغیدر بو معنای مشاهد
انکله خواجہ حضرت نیک بقینم زیاده اولدرونه اعوه اجابدن برکا
روایت ایوب که بر جمع کونی جامعه کتمشیدم جامدن جعفر زبانه
خواجہ حضرت نیک خدا مندن بر بلوک کسبه راست کدم اندون
بر یارانی بازار ده طعام بیکه سوق ایوب بر اینچی دکانه کیر دک
اول دکانه باوشاه قولدن حسن و جمال صاجی بر بلوک عجمه
راست کلدک یارانه دیدم که شو جوانر کور و یکزمی یاران دیدم که بوز
نظر نامشرد صدر بزر نیچون که دلالت ایبر سن بن دیدم که
اگر نظر شهوت ایله اولاجن اولورسه نامشرد صدر و اگر شهوت دن
باک اولاجن اولورسه باک بو قدر بنم سوزم ایله حبله یاران اول جوان

خواجہ نظر ایله بر اند نصکرده اورا دن فالقوب خواجہ حضرت نیک
مجلس شرف لیه دار دن بیور دیر که قذن کلدر منر جامدن
کلوز دیر که بیور دیر که بی محسنی سویمک مسجد کنگک داش اولشرد
دیر که کن صکره غضبه کلوب بیور دیر که آشیر دکانه کیر و مجبور
نظر ایوب بعضی کوز نامشرد صدر دیر که بعضی کوز ما و بکده با
نظر شهوت ایله اولاجن اولورسه ضرر بر بو قدر دیر شرف و یوب
و بو غضب انسا سنده بکامتوجه اولوب بیور دیر که بن شهوت
نظر ایوب که قادر دکلم سن قذن بنه اولدک که بی شهوت نظر ایبر سن
بعضی مخا دیدن استماع اولد بکه خواجہ حضرت نیک بیور لاشن کوز
کره حکرم خون اولور بر صبا جمال کور و دکم زمانه زمانه انک تنگ
سلامت ایله کنجبه دک اعوه اصحا بدن بعضی نقل ایبر لکه
بر کون خواجہ حضرت نیک شکند ده مراتب اولور لرون دکانه
باشلرین بو قارو فالدر دیر نفرت و وحشت آثار بر بشره مبارک
لرندن ظالم ایبر بیور دیر که حالاشو لیه مشاهد اولدیکه بر سوک
فاجح کلب ممد ایبر شیر ایله مملو طغوز هد و باور بسی ایله نرم مجیزه
کلدیر خواجہ حضرت نیک سوز بو سوزده ایوب بکه ارا قذن اون
کنه بنه اولدیر کلدیر کور دک که مولانا علی قوشچی ایوب طغوز نظر
شاکر دینه خواجہ حضرت نیک کور بکه کلمش لیه بر انک کلوب اولور
کبی حضرت احضار طعام بهانه سینه نیز فالقوب ایبر و کتد لرون
انره طعام کوز دیر اول جماعت بر مقدار کلنوب کتد که نصکره
خواجہ حضرت نیک در اخر ططرشه حبتدی لرون آب بر شخص که نظر

سواد خوان دیرلردی خواجه حضرت مری تک مجلس شریفی کلامی
نخستین فریاد را علان منق و ادمان حمر ایله مشهور و السنه نامیده عجب
فاسده ایله موصوف و مذکور ایدی و مرکز خواجه حضرت نیک مجلس شریفی
کاشد کلوب با و نور و دخی کبی خواجه حضرت مری انی زجر بلنج ایله
مجلسندن سدر میر عبدالاول اول مجلده حاضر امیر خاطرانه کتورنگ
بر مرد و غیب کمال اخلاص و نیاز ایله ملازمتی کیشیکن اگرانی اول بو
ایله سورسلر نواریدی خواجه حضرت مری میر عبدالاولک خاطر منته مطلع
اولوب با نره متوجه اولوب سورشکر که بن بو شخصه انکچون قودم که
بکاسک بجه صورتنده کورندی سکیجه ایله بوندن ابو معامله اولماز
بومرته دن صکره میر عبدالاول اول کسنگ حالی معلوم ایتور
و منق و مجزیته و دمن و مباحی اید که کجا منجی مطلع اولوب مجلس
خواجه حضرت مری انی مجلسندن رد اید و نیک حکمتی اول امیش
انی صفت خاله سی صورتنده کورمشرا امیش **رشته** خواجه حضرت
بیرلردیکه امت محمد دن مسخ صورت زرع اولمشدر لکن مسخ طمان
زرع اولنماشدر وار در و علامت باطن اولور که گناه کبارها
کبار از کابندن باطنی متالم و متاثر اولمیه و منق و معاصی
غایت اصرار دن بر مرتبه به واره که انده کبیره صادر اولدیه
انک عقبنده باطننده بر ملالت و ندامت حاصل اولدیه قوت طمان
بر مرتبه ده اولاکه اگر اکاتبیه دخی استر متبه و متاثر اولمیه
و نقابت پناه سید نفی الدین محمد کرمانی علیه الرحمه حضرت نیک
ارجند لر میر عبدالباسط خدشرفستل ایدر لردیکه اول زمانده که خواجه

۴۴۰
خواجه حضرت مری کند و کربه لرینی بر آدم میر عبد الله عقد کجای
میر عبد الله الیه سنک اول از دو واجده نوع تردد لر و ارا
سند حضرت مری بیور و بیکه تردد مخلی دکدر بو سعادی غنیمت
بمک کر کدر لکن والده بو سوزه قاعهت ایتوب مراد ایدندی که
کند و اطمینان قلب چون خواجه حضرت مری امتحان ایله اول سفره
بیرور و غن ایله بو غولش بیده اعلی قویوب و اون دانه سوک بو
علو اولد و رب و اول قوطور از دخی نقشی ورنیک بر رینه موافق
اون دانه مصر سیکیره صابو خواجه حضرت مری کوندر دیر و خدگار
کز لو اول سفره لردن بر ایله و اول قوت لردن بر رینه کز لوجه نشان
و خاطر نده طوتشکر که خواجه حضرت مری بونشان ایله بیک سفره دی اوکده
کتورب اچوب بیده دن بر مقدار قوتوب تا اول ایلیک قوتوب
اراسندن دخی اول نشان ایله بیکم قوتوبی اوکده کتورب کتور
بر مقدار اندن دخی سیوب اندن صکره کند و لک فضل سی اولان
قوتوبی کجا کوندر باقی سفره لر و قوتور حاضر ایتوب
شبهه یوقدر که اهل اللهدن در چونکه خدمتکار سفره لر خواجه حضرت
مجلس شریفی نده قوتور ایتوب اول کون خواجه حضرت نیک پور
و اریش و چون کس طاش طبراق خدمت مشغول ایشلر خواجه
حضرت نیک نظر شریفی اول طعام متعلق اولد و غی کبی اول سفره لر
انجندن ایکی سی اوکده کتورمش ایکی سی ایله اول نشان اون
خوانمیش اولار برین اچوب انجند اولان اتمکدن بر باره قوتور
ایکی اوج لوقه سیوب و سفره اخذ اول نشان اول نشان قوتوب

قباحتن اچوب بر مقدار دخی حلوان تا اول بیدر مشرب به بشکیراه
صاروب اول محو نه خوردن بر نیک الله و رب میر عبد الله
والده سنه کوندر بر باقی اتمکرا ایلده حلوان را اندک خدمتکار کی
مخضرنده حاضره قسمت ایشلر میر عبد الله کی الدهی بوکر آت
شاید ایلدو کی کبی تمام مرتبه اضطراب و عجله ایلدول از دوا
و قوعنده ایتهم کوستردیلر وسی ایدب بهمانیه اول کون مرتبه
انامه ایرشدر و میر ختی بیورلییه که امیر نظام الدین عبد الله
خواجه حضرت نیک کریمه زندن بشن اوغلی و اوج قزی اویشدر
اوغلر نیک اوکیسی خواجه عبد البصیح در که میزرا حاندر و کلمه
وسلط حسین میزرا انارانه بر بانه زمانده شهبدا و کوب
مولانا سعد الدین کاشغری قدس الله تعالی فرار شریفده فرود
ایکنجی خواجه عبد البصیح در که دوست حاندر و یکجه معروفر
اوچنجی میر عبد الوالی در که خواجه شاه و یکجه مشهور در در
امیر ظهیر الدین محمد در شنجی نظام الدین محمد در مولانا کلان
زیارتگاهای علیه الرحمه نکسا و غل مولانا برهان الدین محمد نقی ایلد
خواجه حضرت شنجی شاه کی کور که زیارتگاهیه کلمشرا اید شنجی
خانه سندن جقد قلیز کبی سوک برادر ام مولانا عبد الرحمن و مولانا
ابوالکارم خواجه حضرت نیک او که کلوب مرزیر التماس ایلد
خواجه حضرت نیک خان لرنیه الوب کیده را خواجه حضرت نیک کادیر
سن نه اگون بزتر خانه که دعوت انمسن وزه اوه ایلتمک
ادمی کنن نه اگون ایلنسن دبه مکه بو آرزو کو کلمه حسدن زیاد

زیاده در کنن بو یک برادر ام باند ه کسما خلق ایلد
بشکیراه و که کید نر چونکه تشریف ایلد بر سویر دیکر که ایکن بطمان
دینق ایلد تو حاج اشنی بشور اندن زیادده ایلد فرمان شریفانه
سور دقلر کبی ایلدم فریه نیک علما و صلی و فقرا سی خواجه حضرت نیک
تشریفان اسنیدب بلوک بلوک کلمه باشلدر ایلر اکی عظم صمغره
کلندر دن طولدر و خلق او بوتر مقدن او تور اکی صمغه یا مینن
دخی دو شه دم انده دخی او تور دپلر دوا نده صمغیا نظام صیغره
و خانه نک طشره سنده او تور دپلر بو محله خاطر مدن کدی کدی
که کله خواجه حضرت نیک ایکن بطمان اون بشورار نوق نشور
دیونان کید سور دپلر شدر نه چاره ایلدیم اول حضرت نیک انمسن
ایشلییه فرم و بو فی اظهار ایدب اجازت اسنیو بر مقدار
خیمه دخی اتمک حرات ایده فرم که طعام بر مقدار زیادده اولاد تو نام
مرتبه متغفل اولدم بن بو تر دوده ایکن خواجه حضرت نیک بارک بشور
یوقارو فالدر رب سور دیکر که سوز او در که دیش ایدم دیکر
ایبو زیادده ایلتمک کر کدر نه حی امر شریفلر اوزره وارث و یکجه
مقدار طعام بشور بر سوک قابه قوبدم اول طرفدن کاسه طینس
طولدر تا اول ایکن صمغه و ما مینده اولان صحن جمله کاسه و طینس
طوبلکوا و لجه کوندر دم اندن صکره سبایه لرون عاریس طینس کور
جمع ایلد و طشره دوا و شور انزه طعام جکدم جمله سی طوخی سید
عاریس الد و عم کاسه و طینس طعام طولدر ب صاحبده دخی طقم
کوندر دم خواجه حضرت نیک بو مرتبه کرامت ظاهره سی اکثر حاضر اولد

ایش

مشاهده آنچه جمله سینه اول حضرت حسن عقیده از زبانه اول
برگه او اول فصل بهار و ده خواجہ حضرت ترنما شکر و منوچہ اول
ایشان بی وقت اب برک کنار نه اریغوب احتیام زمانند و صحت
کنار نه قریب بر محضک او نه توغش اول محض حکایت ایش
چونکہ کبیر دن بر مقدار کجوب بنا حق زمان اول خواجہ حضرت ترنما
بجمله بر او ده بیلی بات و بدیدر بند خنی تا دبا اول او ده خواجہ حضرت ترنما
بعید بر گوشه ده باتدم خواجہ حضرت ترنما خوابه وار و در نصف
بکا چغردیلر که فلان اول در مسین لوشه او یا نفیس سن و دریکه
او یا نفیس بیدر دیگر که نیز طور اول و لجنده اولان مساع طشر چغردیلر
عجله طشره چغوب اول اطرافده اولان لمر او یا بذر دیر و کمال بنا
ایله بوز دیگر که نیز اسباب و امتعه بی بار کیر لره لولکده با
ار و مچه کتورک کند و بر او فی انمی بیر کیدب بر لولک بیره
چغوب فرار ایله بیر فقیر اول حضرت اولان حسن ظنم منوچہ
اصحاب و خدا لمر و وجه تعجب اسباب جوابیم کیر لره لولکده
ار و لکنه کتورک بعض اصحاب آبا خواجہ حضرت ترنما نیم شبده اصحاب
واجابک بولیه او بخولرین او جور و فلزیک حکمتی ندر اولاد بویخیر
متعجب ایله بوز بعضی خلقک خواجہ حضرت ترنما حقیقه تردد لری
اولد و خنی جهندن فالقعه اہمال ایله بوز نا کاه کور و دیگر که بر سبیل
عظیم ابر شدیکه اول و بار خلقی انکت کبیر سبیل نہ کور و ب
و نه اشتمل ایدر و خواجہ حضرت ترنما نزول بوز و فلر خانه صوغ
اولد و مر ساع و مرکب که خلقک اہمال و کسندن فالمشیر حکمت

ن
بیلند

جمله سنی سبیل الوب کتور و جوق ادم و خنی سبیل کیدب انواع
و مشقتد عرقدن قور بندیلر و باجمله اول حوالده سبیلن کیر
خواب اولوب کجوقا مشاہدہ آیمکله حاضر لک خواجہ حضرت ترنما نفس
زیاده اولد و خطما کار ز و ذن شیخ جانین شیخ بیان در زور
و مضمی کسند و اریدیگر عواقدن خوا سانه کلوب بر مقدار زبانه
مرا تزه اقامت ایدب انذن صکره سمر تمده کمشند و بر بیلدن
زیاده خواجہ حضرت ترنما شرف آسنا بوسیلہ شرفا و مشد زور کور
شیخ جانان حکایت ایدر دیکه برگره ایام بهار و ده خواجہ حضرت ترنما شکر
غویت ایدب بزه و خنی بیلر کتور حصت و بر شلم بر حوالکاب بر لکن کنار
کلکد دره نکت طبعانی زمانی ایدر اصحاب فاشدن ضالدر و زوب
اکه بنوب بر برر صودن کجدر خواجہ حضرت ترنما روحی بردانه سال
اختیار ایدب کند و لرا کابنوب بنی و خنی بندرب روان
اولد بوز مانگه دره نکت ادر مانسند و ارب صونکت نیز اقد و خنی بیره
ایرشدن نا کاه صالک با فلر کوشیو چیز لیه باشله در کور دم که اول
رین بندایش فاشلر جوز بوب بر برر صوالوب کتورک باشله
بکا عظیم و سم طار اولوب غرق اولق خونی غالب اولد و مر فای
مضطرب اولدم زرا سم صوفایت نیز اقد و سم من بوزیک
بمزدوم صونکت کنار نکت بعد و خنی بر او ن پرتا و زور بر وار
خواجہ حضرت ترنما فرغ البال او لوزر در سبج زرد خاطر لمر مشاہدہ
اولنم بر نیم بوز اضطراب و اضطرابم کور ب برگره بیست ایدر
کلمه مبارکه لفظه الہی بلند آواز ایله شو یله دیر بیکه بکار زه کلک لور

سکره کور و کله اول فاشتر با تمام جمیع ولوب و لگیدن محکم اولدیلر
و صونک کنارنه کلده کیم کبی خواجه حضرت نیر کجا و دیبر که قالیق بنگر
جنت بریدن فالقوب کنار آبه اقدم با قدم کور دم که خواجه نیر
تکلیف تمام ایله اول ساکت و زرنده اباغ اوزرنه فالقوب نیر نیر
قدم مبارک نیک برنی صونک کنارنه باصوب بر ایاقلرن دخر
صاکت اوزرندن فالقوب قیلر صاکت فاشتر طاعت غنله و غیر
بر اولر حساب رشحات علیه الرحمه ایدر که مراده مولانا محمد ذاب مولانا
سیف الدین نام عالم متجربدن قوگشی نیر بر عزیز و ارا ایدر که
مولانا نظم الدین شهیدک افر باسندن ایدر کجا کاه انردن
استفاده علوم ایدر دم بر کره ماه رمضان ده بیمار اولمش ایدر
ضعف نیر بر مرتبه یه وارمش ایدر یکسینه معانیت ایتدین نیر
بربانته دونه نیر اولاد و اصحاب نمازده سی انک جانتدن
قطع امید ایشرا ایدر کفن و نالوت تدار که انجک مرتبه سنه
دارمش ایدر بر کون که نیر بورک ضعف غایبه و صعوبت مرضی نهان
ایرتمش ایدر اتفاق جمعه کونی ایدر اولاددن بعضیسی جامو کیدر
و بعضیسی بجهنم و کفنه مشغول اولوب مستغلقان دن داخی
مربری بر کاره کیدب خانه تنهنا فالمشیدن کاه زوال زمانده
قابو جالتمش اوده آرکشی بولنماغین جاریه لردن بر سف بوار دن
کلده کورمشکه قزل بکزلو فورال صغاللو اوزون بولوب سبانه
صورتنده تیزه غرق اولمش رکسه اندن اندر و ایراق بولدن
مولانا حضرت نیرک جیادنه کلمشم دیواجر و کیرمه اجازت سنه

اسندر جاریه دخی انی اجر و ایتدب کدوسی انک اتنی کوزنک ایلر
طشتره حقیقش مولانا حضرت نیر کوزین اجوب بر جوان کورمش
انار سفر نیر و سنده ظاهرا امیش ایشارت ایله قندن کلور سن
و کسن دیو صورت اول جوان خواجه حضرت نیر بنی نیر عیادیه و نیر
صحت ایله بشارنه کوزر دی وین صبح نمازین سمر قند و نیر
حضرت نیر ایله بیله قدم و بوداخی مغرور در که احتشام نمازین بیله
قلوب افطار صومی خواجه حضرت نیر بیله انشم کر کدر مولانا محمد
اندرن بوسوز و مرانشند و کبی فی الحال کند و ده بر فوت احس
ایلیوب و کسه معا و نیر فالقوب دو شکر اوزرنه او نورمش
دولاب کنارنه بر مقدار شربت طور رایش اول جوان السن
اوزار اول شربنی اشعا انرب بر پباله به طوله روب مولانا
محمد لچورمش بعد ازده و داغ ایدوب طشتره حقیقش و انه
سوار اولوب سر عتله کیدوب علی الفور کوزلردن غایت اولمش
و اول جوان سبانه کت مولانا به ملاقاتین در یکسینه کجا
و مصفا زماننده مولانا کت زوجه سی اول خانه به متصل خانه
ایشرا که اول گفت و کوبی اسیدر رایش اول جوان کتدی
کبی بگو مولانا بی تمام مرتبه صحت و فوت ایله دو شکر اوزرنه
او ندر بولمش و پباله و نیر بنی او کلرنده طور کورب نیر
ایشرا واقع حالی صورت مولانا فتنه بی اکا و عیش مولانا
اول کونک ایلند نمازین اباغ اوزرنه قلوب اکل و کوزدن
سکره صحت کامله ایله فالقوب درس افاوه به مشغول اولمش حساب

رشتات علیه الرحمه ایدر که خواجه حضرت نرنیک اصحابند بر غریز تو قصه
مرانده فقردن ایشانند کده دیر که خواجه حضرت نرنیک مصلحت گذار
ادلمندن سزک دیر و گلر نشانند بر کسند دارد که دایما اول حضرت
کار دنیوی سینه مغولدر لکن مسج اندن بو مغوله حالت او مفر
دینه حبس رشتات علیه الرحمه ایدر که بو فقرا اول دفعه ده که مولانا
سعد الدین کاشغر قدس سانه تکا ستره حضرت نرنیک فرزند ایدر
خواجه کلان خدمتگر علیه ولایت فرشی ده خواجه حضرت نرنیک شرف استانی
بوسیدل شرف اولدم در پنجه زمان اول حضرت نرنیک سعادت خدمت
دلاز منکر علیه مشرف و مستعد اول شیدم ایچانا خلال مجا لسنده
بوقیر خطاب ایلوب و دیر که حراسانه چون کتم سن والد و اولده
کک تشویش و برر لطوره کیت بن بوجیدن خجالت و انفعال
ایدم اول زمانه دک که خواجه کلان حراسانه کیت که اجازت و برر
دخی والدینه مراجعت ایلام ایلوب بوردیر که نیز حراسانه بیش که بدرد ما درک
کاک حکم اضطراب و بری بوردیر و بوسوزی مکرر بوردیر اول حضرت نرنیک
بوامر شرفیله بنیاد خواجه کلان حضرت نرنیک ایلوب سمر قندون بخاری
منوجه اولدم خواجه کلان بخاری راده بر فاج کون اکلنکین فقیر طور خوب
حضرت نرنیک امر شرفیله بنیاد ایشالا عجله ایلده حراسانه منوجه اولدم والدین
خدمت ابر شد کده خواجه حضرت نرنیک کرامت بو فقیر خطاب با کلان حراسانه
کت که بدرد ما درک بک تشویش و بری بوردیر و دیر کلرم دیرم بر
برینه با قوب اغلا شمنه باشلدیر و دیر که راست بوردیر شرفیله بنیاد
کیدلن برو نماز عقیده خواجه حضرت نرنیک منوجه اولوب کره و ایدر

۲۵۴
کر به وزاری ایلده اول حضرت نرنیک سزک بگردوبو جانیه کلک طلب ایلوب
بزم او غلجتمز کیر و بزه کوندر و بو تضرع ایدر دک نه صاحب
رشتات علیه الرحمه ایدر که ایلنجی دفعه ده که خواجه حضرت نرنیک
ترا بنه یوز سور که غریبت اولند بر انواع کره و ایدر و اولمدن کلک
ایلمدم کدایر ق بنی اول حضرت نرنیک توجه ایدر طلب ایلوب اول حضرت نرنیک
نوبار چونکه واردوم عبته علیه لر ترا بنه یوز سور که فائز اولدم
مناز ستمده مرکز عبارت سابقه بی دیر نه کتدر سوب حراسانه کتکه
اثارت بیوردیر خواجه حضرت نرنیک محب و مخلصندن غریز
شودیله نقل ایلده که شهر سمر قنده دورت ای بر قولم غایب اولده
دینا دن اندن غیر سن سینه یه قادر و کل ایدم و سمر قند کلک
واکن فنده بریر قالمادیکه پنجه کره بن الی او را راده حبت حواس
اولم سرنقدر که سچ اتم اصلا اندن بر اثر بولجا دم غایت محبت
بچاره اولدم زیرا که هم البتی و هم خدمتی جهندن اکا محتاج ایدم
اندن غیر کتم بوعیدر سراسیمه وار اول غلامی ارر کن کاه
بر صحرا ده خواجه حضرت نرنیک اصحاب موالیدن بر بلوک طایفه ایلده
کدیلر و بن فایت اضطرابدن حضور شرفیله بنیاد و ارب نرنیک
عشانه یا بشوب کمال تضرع و نیاز ایلده احوالی عرض ایلدم
کار بسته می سراج سزک بوب انقدم بوردیر که بن بر کت که
بن بو مقوله سنه ایلنم آرامی کر که رشاید که بولند بن سینه ابرام
والحاج و تضرع و زار سرچ باشلدیم و اول اللهک غایتدن غیر
و برکت کبی غایبی احضار کبی تضرع اولدین ایشتمدم هم غایت بی

اولوب هم بومشک ایشانند یکم چند نیا زوزاری ایله قولی خواجه
حضرت نردن طلب اینکه باشکدم برنه قدر خواجه حضرت نردن بومشک کند
بعید کوسر و پیرسه بنه بجای اولوب انزیک عثمانی المدن
دریدم غایت ابراهمه بلخی و ملازم سنن دیوعنا نرینه صیارلم
کور دیگر که المدن قور نمنغه چاره یوق بر خطه سکوت ایدوب بعد
که قولوک شو کورون کوبیده شیخ ارا دکمی دیدم بنجه دفعه ارا بوب بولجا
مخروم دوششم بیدر دیگر که بنه ارا بولورسن اندن صکره اترین
مهور لیوب سرعت ایله آلوب بوروی و در دیرین اول قریه میوجه
چونکه قریه کنار بنه ابر شدم غایب اولان اوغلانی کور دیگر دست
صوبله طولدر با و کنه قوشن سحر و تفکر بر قور و برده طور رانی
کور دکم کبی بی اختیار فریاد ایدوب بره اوغلان بو قدر زمان
دیدم دیدم که اول زمانه بر صریف بنی ایا روب خوارزه لو کندی
در کسبه صاندرون بو کونه کلنجی انک خدمته ایدم بو کون اول
کشتک دینه همان کله ریجا دیدم که وار دست ایله صو کور طعم نوزوم
بنه خی دست ای کوندر ب صو کن رنه وار دست سنی صوبیه با تور دم
چونکه چقر دم کندومی بورا ده قور و برده بولدم قنایه نردن دو
یوخسه او یا نغمیم بلنرم دیدرین بدم که بو خواجه حضرت نرنیک کرامتی
بو جا مشاهد ایدیکم کبی شیخ الحال اولدم علی الفور اوغلانی آزاد اولوب
خواجه حضرت نرنیک خدمت شریف نرنه کلام و بنم خواجه حضرت نرنه انصاف
بو قصه باعث اولشدر در ایدر صیحا شیخ علیه الرحمه ایدر که اگر کم
خواجه حضرت نرنه سلطانیه مانع اولوب و آمنه دینه فتنه و در ایدر

فتور در بر ایدر سفر حجاز دن ممنوع ایدر و بحسب الظاهر حرمین
شرفینه زادگاهانه تک شرفا و کرامه ده امانت ایدر ایدر کین عوانی
شیخ الاسلام پیر عبدالوهاب بنجه کزه نقل ایدر ایدر کین مکه ده شیخ عبد المعطر
خدمت نرنه ابر شدم که شیخ مذکور قطب العارفین شیخ عبد البکر عینی
قدس سانه تک ستره حضرت نردن صکره معتدای اهل حرم و مشوای طالبان
عوب و عجم ایدر بر کون بو تقریبه خواجه حضرت نرنیک شایسته شام المندن
شیخ عبد المعطر حضرت نرنه بر شمه بیان ایدم بیدر دیگر که تعریف
حاجت یوقدر بن بونده خواجه حضرت نرنه جوق مصاحبت المیشم
ملازمت شریف نرنه جوق اولشدم دیو خواجه حضرت نرنیک اولقدر خصایص
و شاکمن سوبله دیگر که کویا خواجه حضرت نرنه بنجه بقدر مصاحبت و الفت
المیشرا ایدر بعضی عدول ثقات دن مولانا زاوه فکین حضرت نرنه که
مولانا زاوه نظام الدین علیه الرحمه مرید بر و مولانا نظام الدین ذوق
صکره خواجه حضرت نرنه جوق ملازمت المیشدر نقل ایدر ایدر که مولانا زاوه
بیدر شکر که بر کون خواجه حضرت نرنه بر کوبین بر کوبه کبر در ک اتفاقا
زمانی و کونک غایت قصه لغی اوانی ایدر ایدر که نمازنی بولده فلق کون
غایت بی وقت اولشدر و اناب صر مننه باشکامش ایدر منزل غایت
بعید ایدر اول صحرا ده مسج بر ارام ایدر صغناجن بر یوحید خاطر
کجه که احشام وقت قالمدر راه محوف مواصوق و اراجی نرنه بعد
حالمز نیجه اولاجقدر خواجه حضرت نرنه حکیم اترین اشدر ب کیدر ایدر
چونکه مکرز اولوب طبیعته غلبه ایدر مبارک یوزارین بدن یکا
دو نرب قور قریسین یوخسه بوقوله تر و درر کو کلکه کتوره

و انوکی نیز چه سوره فاطمه که اقباب تمام غروب با نمدین مقصد از نشیور
 دیدید و بونی و بوب با نمدینی قاجی لبوب محکم کنکه با شلا و مدروچی
 ار در کجای اتمی محکم سوروم و در زمان کونک جرسنه بقدم کور
 اصلا غروب اتمی افقه سچلنش کبی برنده برقرار سابق طور اول
 که اقباب بود و سلبا دزره طور دیگر بر قرینه کمانه ابرشدک کمان
 له بز دلوار قرینه داخل اولدق اقباب بر وجهه غایب اولدیکه عودن
 صکره شفقه واقع اولان حمیت و بسا ضلقتن اصلا اثر قالمادکی
 عالم بردن بر مرتبه فرا کوا اولدیکه لوان و اشکال کور لک ممکن دکل
 بکار دشت و حیرت غالب اولدیکه یقین بلده که خواجه حضرت تنیک
 نصرنی در اخلاقی طانت اولوب ابعی ایلر و سوروم حضرت تکمانه
 وارب و دیگر خواجه حبه سه بیان املک لونه سر ایدیکه مشاهد بلده
 سوره دیگر که بو طریقت حقه باز لغز نذر و اتمه تکا اعلم **فصل سوم**
 خواجه حضرت تنیک اولاد و اخفاد نون و اصحاب جنات معاد زیکه
 مشاهده ایلد کلمه کرامات و حوارق عا و اتمه که نقل سوره
 و نقل ایلر دنده احوال ناقلدن بر سبیل اجال بر دزه عیان
 و بر شمه بیان اولنه **کر که حضرت خواجه رحمة الله تکا**
 نام شریف ریح عبدا لله در خواجه حضرت تنیک اولکی اولدیکه
 باطن و ظاهر علمنده مایه و انشمنه فاضل و متبحر ایدر و علوم عقید
 و نعلیه ده مرتبه کماله ایشلردن ایدر و حقایق علوم کتاب
 و سنت و زده خود بر وجهه و سبق النظر و حدیه البصر ایدر کلمه
 حقیقت بین اردن بر دقیقه خفی و کل ایدر علم ظی سوره بومرته سحر ایدر

خواجه حضرت تنیک علم باطن نندن و فی کمال درجه بهر مند و خصه ایدر
 بعضی می دیم که و ایم انک حد متلرند و اولور ایدر انک نصر قاجار
 عا و اتم نندن چون حکایت ایدر اردی و خواجه حضرت تنیک خواجه
 زیا و تقسیم و توفیر ایدر در بارک او غلر بلده اولن معامله
 کبی معامله اتمر در صاحب رشحات علیه الرحمه ایدر که بر کون خلیفه
 کور دکه خواجه حضرت تنیک محوطه ملا یا بنده حجره ده ایدر با شلر نیکی
 برینه بر مفرقه طولایب بی تکلفانه او تور اردی و خواص اصحاب
 و خدا مدن بعضی کسینه اردی یا بنده ایدر ناگاه بر کسینه کلوب
 خواجه کان حضرت تنیک سیور دیو حشر و بر دی اول زمانه
 خواجه کان حضرت تنیک خواجه حضرت تنیک حاصل نندن در سیم نام
 قرینه ده ساکن ایدر و قرینه فر بوره نکت شهر دن بعد ایدر کج
 بر ایدر و خواجه حضرت تنیک کویک برادر ایدر خواجه حبه کیم ایدر
 و بنده برودت اولغین خواجه حضرت تنیک ملازمتلر نیکی
 اوج ایدر بر اخی کلوب اردی خواجه حضرت تنیک خواجه کان کلبه کن
 اشند کلمه کسبه سوره و ایدر لندیمی فراجه می اچ او یکم کور
 اندن صکره بارک با شلر نندن مفرقه بی کیدر بی لندلرین و اچ
 ادکلرین کیوب و فراجه لرین ار قارینه الدیلر و قاقون کج
 قدم استقبال ایلدیلر و حجره به کتورب جمیع اصحاب کسینه
 یا لرنه کتورب تا کند و یا بنده او تور نندیلر و سمر قندک موالی
 بر بلوک کسینه خواجه حضرت تنیک بلده کلوب خواجه حضرت تنیک مجلس
 شریفیه داخل اولور ایدر بر زمان سکوت اوزده او تور دقدن صکره

این کتاب را در شهر تبریز در روز...
 در روز...
 در روز...

سند

حضرت خواجگانہ ویدیر علم بر سوز سو میوبان فادو سور کوجا
 تواضع ایلدیر خواجه حضرت مکرر تفسیر فاضی بی الیه الوب تغال ایلدیر
 و برائید ه گفت و کویه باشلدیر خواجگان اول ائده اقول علمای طاهر
 و حقاین اهل باطندن چون سوز سو ایلدیر اولقدر تحقیق و دقیق
 بیور دیر که اول مجلده حاضر اولان علما انکرک بومنه استحضار
 و تبحر مدن منجبت و متبحر اولدیر اندن صکره طعام کلکوب یکیندیر
 بعد الطعام خواجگان حضرت مکرر بر خطبه دخی او تور با ندرن صکره فالقده
 کتدیر خواجه حضرت مکرر بر قاج قدم نیه اندر کوندر کتدیر بعد کلکوب
 بر اینه او تور با نیه کچی کتدیر نیه باشلدیر بر مقرب صا ر و ب فرا
 رین و ایچ ادکلرین چغروب بی تکلفانه او تور دیر و نیه صاحب
 رشحات علیه الرحمه ایدر که بن بر کون خواجه حضرت مکرر خواجه کفشیتر
 محاسبندن خواجگان کورکک بنیدیه فریه و رسین جانیه متوجه
 اولدیر فیض با وده تنها آرد و رنج کتدم اتفاقا کتدیر کن بول بویور
 چون سر کردا مقلر کلکوب اول کچه منزله بشیب بولده فالدم بار
 کونکه ورسینه واصل اولدم بعض اجاب خواجه حضرت مکرر
 بر لطف فریه الوب کتدیر انده بولیا بوب لکن خواجگان حضرت مکرر
 شرف ملازمتلر نیه ابر شدم مکر خواجگان حضرت مکرر اول تار کتدیر
 مقدم فقیرک ادنی اشتملر امیش و والد علیه الرحمه تک بعض مصنف
 کور شرا امیش فقیرک کیم اید و کن بلده کدن صکره زبا وده التفات ایلویور
 احوال والد استغفار ایلدیر و بیور دیر که اشتملر که والد مکرر
 نقلنده جمله خواص دعوائه تا غیر تمام وار عیش و قایق تفسیر

تفسیر و حقاین تا و بلده فی نظره عدیل امثلر بوسوز لردن صکره انان
 کلامده بو تفسیر لیه اینت کریمه **بایار کون بر دأ و سلاما علی ابراهیم**
 تفسیرنه شروع ایلدیر و علما باطن و طاهر سوز لردن چون سوز مکرر
 و حکما تک رشحات غصب نمرد و بلده و بر دخی اول غضنک اطفا کتدیر
 تاویل اندکلرین رد اندیر و هم اسم اینت کریمه ده که نار دن مر دند
 غصه دیر که برودت انک ما همتنه عارض اولور و یومقدمات معقولات
 اثبات ایلدیر و بو معنا تک اثباتنده اقول اسل تحقیقندن اول قدر کلام
 دقیق بیان ایلدیر که بر کتدیر انی فید کتدیر کنور سیدین بر رساله
 اولور دی و بو فیترا وچ کون اوج کچی اکلدیر و بناحق زماندن غیر
 زمانده نبی تنها قومدیر اول مجالس اناسنده بحسب الظاهر
 و الباطن سجد التفات و عنایت ایلدیر و ایلکیم تنها فالقده خواجه
 حضرت مکرر شریک شرایط ملازمت و اداب صحبت ملرین اشارت بویور
 و بو طایفه اعلی تک طریق لردن جو کتدیر نکت زبا ایلدیر
 و اوج کوندن صکره فقیره اجازت و یرب و نیمکه رات دخی عیاشیه
 ایلویور سواره خواجه کفشیتر محله سنه کوندر دیر خواجگان حضرت مکرر
 شاه بخت خان ظهورنده و زبک طایفه سی سمرقند و سنولی اولدیر
 اندجانا جانیه فرار ایلویور موضع مزبور ده ده دارندن
 دار بقایه رحلت ایلدیر قبر مبارک کور دخی و لایت
 اند جانده در رحمته تک صاحب رشحات علیه الرحمه ایلدیر
 خدمت مکرر بیور دیر که اندا اسر حالده که خواجه حضرت مکرر تاشکنده
 ایلدیر بر زمانده افر با ندرن بر تو کشفده خسته بالور و در خاله مرالی حیات

حضرت خواجگان و بیور
 شریک فغان و بیور
 سید

اینک استند خواجه حضرت عیادت لازم دکدر دیومانع اولی
 بو اثناده خواجه حضرت فرکت جاننده کتد بلامرک اول جاب
 کتد کتد نندن ابکی اوج کون کتد کون صکره ننه حاله فر اول مفضه تی
 عباد اینک مراد اید نوب فکر انتمش که خواجه حضرت فرکت کتد کتد
 بر خطه ده وار ببال حسته نیک خاطرین صورت بصله رحمی رتبه
 کتد ننه بو خاطر اید اودن طفره حقه قدر کبی کور شد که عیادت
 کتد ننه کتد ننه نور قمر مینر که دخی حسته اولانر و نر در
 عیادت اینک لازم کله عالم دخی فی الحال کتد و دوشراوه کتد کتد
 کتد حسته نیک عارض اولوب حمای محرقه بیستگلا اولشر بر خجه کونن
 صکره که خواجه حضرت فرکت کتد ننه مراجعت ایلوب او کتد کتد
 عیادت کتد کتد بویشر که نکه کرک ایدر ستمک حسته صورت ننه واروب
 حسته اولن و ننه خواجه حضرت فرکت بویشر کتد ننه حاله ننه عارض
 ایدر خواجه حضرت نیک النفا تر سببیه درجات عالی اهل
 بتمشرا ایدر کتد کتد خواجه حضرت نندن نقل ایلوب
 بویشر ایدر کتد خواجه حضرت فرکت اثنار جواننده تا کتد ایدر کتد
 که انره بر قبض عارض اولیدر نکر اودن طفره حقه ننه ایدر
 کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 طامرا اولور در اگر فرضا اودن دفعه ایدر کتد کتد کتد کتد
 مر بار بر غیر صورت کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 اوا کتد با ادم کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 ایلوب ننه کتد صورت ننه طامرا اولور در ایدر کتد کتد کتد کتد
 سببیه

سببیه قبضدر مر تفع اولور دی و خواجه حضرت نندن خلع و لبس صورت
 اکثر یا حالت قبضه مشا هده و لنور دی و اول حضرت نیک جمله خلع
 لبس ایلد طامرا اولد کتد نندن اول فضا که حضرت محمد و می مولانا
 نورالدین عبدالرحمن جامی قدس سانه تا ستره کتد کتاب نفی الاله
 یا زشرور که جناب ارشاد بابی خواجه ناصر الدین عبید الله
 اودم الله کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 چونکه مولانا یعقوب جرحی علیه الرحمه خدمت ایدر شد مبارک نور ننه
 نفرت طبیعی سببیه اولد فر و بجه بیاض وار بیدر و کتد کتد کتد
 سیاسته و درشت کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 درشتک کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 کتد تمام مرتبه نیک حال اولانر ایدر کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 بر دفعه دخی که مجلس شریف ننه واروم کتد کتد کتد کتد کتد
 طامرا اولد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 و کتد جوق لطف کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 حضرت فرکت بویشر کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 ایلد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 و جلی زمان ایدر کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 صورت خلع ایدر کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 مشا ایدر اول صورت ننه جناب ایدر کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 اشند که کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد
 غیر صورت ننه ظهور ایدر کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد کتد

اندر دخی کور مشرا بیه و مولانا حاضر تر ایدر که بوفقی که اعتقاد ی
 اولدر که بوی خلع و لبس صورت خواجه حضرت نیک احتساب را از ایل
 ایدر مولانا یعقوب حضرت نیک نقل اندک کلمه معنای ایشان
 ایکنز کور مشرا در حساب رنجات علیه الرحمه ایدر که بوفقی مولانا
 سعد الدین کاشغری اصحاب بدن مولانا حاجی فرار بدن و حاج
 اسمعیل روح بدن اشتمدم دیر بیکه بز اول زمانده حضرت
 محمد و مولانا عبدالرحمن حاجی ایلد بله کتبتید که اول خلع و لب
 خواجه حضرت نیک بز دخی مشاهده ایلد که مولانا سعد الدین کاشغری
 صورتند و ظهور اشرا بیه و بوقصد مرآتده سلطان ابو سعید نیک
 زمانده سید قناد و در بر کشتک جوی الجیر کنا رنده اولان
 منزله واقع اولمشیدر و نینه خواجه حضرت نیک سید برادر دیک اول
 تاریخدن که مشهور خواجه حضرت نیک سلطان ابو سعید نیک
 مانسکندون کوجوب سمرقنده کلمه اشرا بیه خواجه حضرت نیک
 بر قاج فونی غسل مشفا کتور یک اصم لمش ایدر اولدخی سمرقنده
 واروب بر قاج فونی دوز و در غسل ایلد طوله رب فونیک
 اغز نینه سخنان قالمقوب و مهر لیوب بعدده کونوروب
 روان اولمش انعا فابازارده بر مصلحتی دخی و دوشوب
 بر مقدار بر بزاز و کانه فونیک بر او کنده قوبوب او نورش
 اول انشاده ناکاه برست جبیل عورت که اول بزازک
 استنابش اول محله کتیش و کنا رنده او تورب اول بزاز

کور مشرا بیه و مولانا
 حضرت نیک
 سلطان ابو سعید نیک

اول بزاز ایلد مصاحبه باشمش خواجه حضرت نیک خدمتکار در
 ایکی اوج کره اول عورت حوام نظر امش نده نصکره صرف نظر ایلد
 فونیک کونورب مانسکند و روانه اولمش حدسکار دخی
 فونولار صفتلا یوب لمش که خواجه حضرت نیک ایلد کده کاه
 خواجه حضرت نیک حقیقه کتیش اولدخی فونیک حضرت نیک نیک
 سنا خواجه حضرت نیک نظر بر فونیک مغلق اولدوغی کبغی کلوه
 بوز مشرا بو فونیک شراب رایجه سی کلور و فونیک کتورن خد
 غایت بچینور اولوب بوز مشرا که ای بی سعادین سکا غسل
 اصم لمش ایدر مسن کاشغری کتور رسن حدسکار دیمش کین
 کتور مشم چونکه فونیک اغز رسن اجمش جمله سی طوبطلو شراب
 بولمش مخفی بوز لیه که خواجه حضرت نیک نعی الدین کاشغری
 کوبولور ایدر سید حضرت نیک کریمه زندون اوج اولدور و ایلد
 اولمش ایلد اول اولدور خواجه نظام الدین عبد الهام و ایلد
 حاندر محمود ایدر اوج خواجه عبد الحسن ایدر ایلد امه کتا
 انصالحم و خواجه حضرت نیک ذکر اولدکنان زوجه لر و فانی کتور اولاد
 صابله بدن خواجه محمد نظام کریمه زندون برینه عفت کجاح و اوج اولد
 ایکنجی فونیک دخی اوج اولدور و ایلد کتور اولمش ایدر
 اولکسی خواجه ابو الفیض ایدر جار نیه نیکه دن دخی خواجه محمد
 بوسف نام بر اولمش ایدر رحیم ایلد کتا **خواجه محمد نجیب**
رحمانه کتا خواجه حضرت نیک ایکنجی اولدور و غایت محبوب و مقبول
 اغز جاننده کند و فایم مغالیر فلیوب فرار فایض الانوار

کور مشرا

نولتن وخی انزه تفویض المیشرا میر فتح که خواجه محمد حضرت خواجه
حضرت نیک مجلس شریفی که کردی اول حضرت نیک معارف و خفا
چون ظاهر و کور و انسانی مصاحبه خواجه حضرت نیک محاطب این بود
با خصوص که علامه فادان اصحاب کبار جمله مجامده حاضر امیر مولانا
عبدالرحمن با حضرت خواجه محمد بچی حضرت نیک غایت معتقد امیر و حد
تغییر بر روی بر کون بیوردی که خواجه محمد بچی حضرت نیک خواجه
قدسانه نگار و اجم طرفه سید مناسبت تا نه سی ار در زیر خواجه حضرت نیک
نسبت غلبه غالب ولد و غنی گوی خواجه محمد بچی حضرت نیک نسبت جذبه
صبارت علی الرحمة امیر که اول ایا مده که خواجه محمد بچی حضرت نیک
کاشرا امیر بر کون بود غیره دیدی که کل سنگه مولانا شکر و
حضرت نیک کور که کیده لم فقیر و خنی امراری اورزه بلو که کتدم
حضرت نیک جامه متصل اولان منزلت نه جتوب تمام مرتبه ادب و نظر
خواجه حضرت نیک ملاقات ابرو کند و منزلت نه ایلتدیل و کرم
صحت ایلدیل اول مجلس اولدن اخیره دک سکوت او زینه
کجی بازگی کونده مولانا محمد روحی حضرت نیک وارد امیر و دیگر که فلان
بونه نظرها و بونه حسن استعداد در که خواجه حضرت نیک وارد
کونکه شرف صحبت بله پیش فاولدم انکر لطف نسبت نه بر مره
اولد که از فالد یک بدن لغزه و فراید و ظلم اولانکر بوسه زنی خواجه
حضرت نیک نقل ایلدم خوش ل اولوب بیوردی که بن مولانا نیک صحبت
کند و غنی ایلد و زنی انبیا تا ایلدم بدن نه که کور و بر سه کند و درون
کور شل خواجه محمد بچی حضرت نیک و اولد لری خواجه عبیدانه فاندن

فاندن صکره اول حضرت نیک نزار فایض الانوار لری اورزنده خواجه
وزرش ایدب خاطر شریفی نسبت معمره و غزانه مغول ایلدیل
بچه ایلدیل قادی لری بو ایدی که بسونما ز من جا غلبه فلدن صکره
اورزنده بر اورون فوطه بی محکم میان نه قوشا نوبت اجه حضرت نیک
بیمار کوری مقابله سنده ایچی دیزی اورزنده مراقبه و حسب صبا
بر طریقی او نور لری حرکت زانده دن محفوظ ایلدیل و نماز نیک
بخیری و فاندن اصلا حرکت ایلدیل لری لاجرم خواجه حضرت نیک اشخی انکر
صحنه خواجه حضرت نیک کفایت مشا اید و غایت ناسترا اولدیل
اولونور که ابالی خراسان دن بر کسند که خانان خواجه ارادت صادقه
و ایدی خواجه حضرت نیک فاندن صکره سمرقنده کتشدی کجا ایدر
خواجه کفایت سنده خواجه حضرت نیک نزار شریفی خواجه محمد بچی حضرت نیک
بر شدم محبت شریفی حضور تمام بولدم بر کون استانه لری وارد امیر خواجه
ایدیلر فایده و تورب مقدم شریفی منتظر اولدم بوشا و خاطر کله که خواجه
عبیدانه حضرت نیک گاه استعدراک باطنده تصرف ایلدیل انکر عالم
بیهودی و بی شعوری به بر شدردی آیا خواجه محمد بچی حضرت نیک فوت
یوقدر یا خود خاطر محبت سنده مقید ایدر کجا طالی یوقدر دیو یوقدر
دوشدم و بو خاطر کجا غلبه ایلدیل ناکاه خواجه حضرت نیک
جنوب نیم باغده و تور و بیلر و بز زمان سکوت ایلدیل انکر
بیوردی که اربا تصرف بر بجه نوع اورزه در بعضی حق سبحان
و تعالی ک اونیلد ما ذون و مختار در اختیار ایلدیل مره زمانه انکر
در کجک باطنده مراد ایلدیل انکر تصرف ایلدیل انکر فایده وجود لری مقابله

ایرشد در او بعضی اول فبسیله ندر که وقت تصرف در او برکن به امر
وارد اولادین تصرف ایلمز و مادامکه میدادن نامور اولیه لکسبه نوبه
ایتمز و بعضی فخی نویله در که گاه گاه انزهر بر صفت و بر حالت
غالب اولور که اول حالک غلبه سیده مخلوب اولد قدر زمانه بر
باطنه تصرف ایلمز و کند و حال ندر انز در حقی مشا ز قنار رس
بر کسنه که نه بخار و نه ما ذون اولا و نه ما مور و نه بنگو اولانندن
تصرف امین انمک رکدر دبدبر و بوسوز سر سو بر کن بر التفات
ایلمز که کجا بر کیفیت ال و بر دیکه بجود اولوب عقلم باشمن کیده
بقلم کند و می و غیر بر بلمز اولدم بوجو ذلق بر حسی زمان بانی قالد
بر ندر دن صکره که عقلم باشم کله سر کوزم اجدم کور و مکه او تور دو عم
بر باغم او زرنه با نوب بلالاشتم خوابه محمد حضرت زردی کوزار
مراجه ده طور در فی الحال قالقوب نیه اولکی و سلوب و زره و
اول حالک ظهور ندر صکره خوابه محمد حضرت نیک صبا تصرف ایلمز
کجا یقین حال اولد خوابه حضرت نیر فایت عبور و ندر حوی ایلمز
والد از خوابه حضرت نیر فایت محبتندن کسه انرا ایله باطنی معاملة
ایند بکن استمز در سر فخن که مجله جقه کله اصحاب انک خوفندن
ترک صحبت ایلمز در زبر الغرض اصحاب خوابه دن سکه باطنی بنماید
خوابه محمد محمد حضرت نیر عزت اصحاب بر او ج کره خوابه حضرت نیر
ترک ایلمز سفر حجازه متوجه اولمشدر در دفعه اولی ده بخار اولمشدر
و دفعه ثانی ده مرانه دک کتمشدر در دفعه ثالثه ده ندره دک کتمشدر
کن بر بار که خوابه محمد سفر اختیار ایلمز بر خوابه حضرت نیر قوت

قوت جا ذبه و توجه باطنی ایله خوابه محمدی بولدن دو ندر مشدر در کون
فرشیده او بله نماز ندر صکره خوابه محمد محمدی حضرت نیر خوابه حضرت نیر
ایلمز و کذا و احوال باطنی سنی عوض ایلمز در خوابه حضرت نیر دانی عظیم
نوجه و التفات ایلمز کرم صحبت ایلمز و اربدی و اصحاب طشره
مشترط طور ایلمز در صحبت ممتد اولوب ایلمز و قتی ایرشد
مؤذن خوابه محمد محمدی نیک خوابه حضرت نیر نه ما مصاحبت ایلمز در ایلمز
بیمبوعصر کن اول وقتنده اذان او فودر خوابه حضرت نیر طهارت
قالتوب خوابه محمد محمدی نیک بعضی سوزری نام تمام قالد خوابه محمد
طن ایلمز که اصحاب نیک ندر مؤذنه نیر اذان او فودر با نیک
تفرقه و بر یک قصد امتش اولال نام مر نه غضبه طشره خوب
اصحاب و بنمکه استمه بن خوابه حضرت نیر سزه فو یوب کتمشدر
فراغت خاطر ایلمز صحبت ایلمز و نه همان اول لخطه خوابه حضرت نیر
سفره استخاره ایلمز سوار اولوب خدمتکار لر نه بله خبر ایلمز
حجاز نیکه خراسانه متوجه اولمشدر بر زمان صکره خدمتکار
و توابعی طویوب بر نجه قطار دوه و فانی ایلمز سبب خدمتکار
ایلمز بروجه تعجیل اردانیه و شوب آب آموکنا رنده خوابه محمد
بنمشدر خوابه محمد حضرت نیر فر شیدن بی وقت کند که اصحاب
مانینه بو حالک ظهور ندر سوز و اضطراب و شوب قتی خوابه
حضرت نیر عوض ایلمز حضرت خوابه خوابه محمد کتمشدر و کندن مشا
اولوب بروجه تعجیل خراسانه مولانا جامی حضرت نیر سوز
که اگر قابل ایلمز خوابه محمد بولدن دو ندره لر خوابه چونکه مرانه کلوب

مولانا سعد الدین کا سفر فرار سے پانچ روزہ خواجہ بوالبرکہ منزلتہ زول
سور شکر مولانا جامی حضرت زائر کور مکہ وارب انشائی صاحبزادہ حسن
ولطف ادب ایلمہ دو نمہ لارنساب ایلمہ سوبکے باسٹلا مشر
خواجہ محمد بھی حضرت زائر ادب تو اضع ایلمہ دینشکر کہ بوسفر ک غمبہ
بروجہ تصبیلم و نشکر کہ خلافتہ اصلا قدرت قالمشدر مولانا جامی
حضرت زائر زدن بوسوزر اشکر کدن صکرہ ابرق طنما مشر خواجہ
حضرت زائر کوندر دکرا آدم ما بوسس اولوب کبر و دوشش بر مفتحہ دن
صکرہ خواجہ محمد زود جانبہ متوجہ اولشکر زودہ و اصل اولدہ نشکرہ
بر بار کہ بزودن کنک استخر حایہ مستلا اولشکر و بر بار کہ
غمبیدن فراغت ایلمہ فی الفور حمار دفع اولشش غمبہ
بلشکر کہ خواجہ حضرت زائر قوت کرات ایلمہ صالحیور زائر ایلمہ
بر کچہ واقو کور مشر بدار اولد فلزیدہ بخود و اردوشکر کدن حجاز
صناحہ توقف ایلمہ دن عجلہ ایلمہ بنما عن کیوب طوبیلمہ بہ واروب ات
ایلمہ و خرمہ کیمکہ قالمشکوب کند ولرہ مخصوص اولان ایلمہ جلیان
نوب خدام و اصحی بر زدن صحرا شوب و کلر نی و ارد فده ایر لو آلمہ
جرمہ می آرد مدن نشکر کہ خواجہ حضرت زائر بنی طلب ایلمہ در واکلمکہ
بحال یوقدر دیو جلیان ایلمہ نور لیوب خواسان جانبہ
روان اولشکر خدام و متعلقات عند استبحال ایلمہ حال و نقل
لو کلب منزل اخزده خواجہ محمد ایرشدر مشر صا رشیب
عند الرحم ایر کہ خواجہ محمد حضرت زائر برین او غرا د فلزیدہ اصلا یوق
ایلمہ یوق یوق دخی ایلمہ مرافقہ سمر فندہ متوجہ ولد کلم

اول سفر سکر یوز طفق اوج ریح الاغونیک ایلمہ زور خواجہ محمد
بروجہ سرحت ایلمہ کبر لر دیکہ نیم اتم و فایرم غایت فونو یوق
ایلمہ بنه خواجہ حضرت زائر جل دختران نام موضده دکا انجن بولده اش
اولمغه قادر اولدم و غایت سرحتر ندن بولده نجه ایزر قالمشید
کراته خاطر مدن کجدیکه خواجہ حضرت زائر دن صورت مکہ حجازه و کلر غمبیکر
نه ایلمه و شمر سرحتره بومرته مراجعت کرک و جہی ندر نی ادب
ایلمہ یوق شاید کوزرا اظہار ایلمہ لرد یوطنمادم و ذکر اولان خلد
نام محله و اصل اولد غمبیکه خواجہ محمد حضرت زائر نفسیہ خطا با بویغ
با فلان بن قاسم سرحتره کیده بومر سرحتره ایلمہ مرافقہ دن زحمت جکر سرحتر
مناسب اولان اولد کہ متعلقا سرحتره ایلمہ دوه ایلمہ فراغت خاطر
ایلمہ باباب کلوب سرحتره قد زده ایر نشه سرحتره شاید خاطر کبر دن
کبر در اولاکه سفر حجازه اولکی غمبیت مصممہ نجه اولد و شمر بومر
سرحتره مراجعت ندر واقع حال بودر کہ بر کچہ زودہ سرحتره حجاز
مصمم ایلمہ و احمده کورد مکہ خواجہ حضرت زائر کلوب نشما غمبیکه
جانبہ دوندر دیر جونکہ و باندم بالتمذہ خواجہ حضرت زائر جانبہ رشوق
و بریل و انجذاب بولده مکہ فی اختیار توقفہ مجال قالمشوب دون
بار سنده دوشکر کدن قالمشوب بنما غمبیکه کیوب طوبیلمہ دایم
ات ایر لنگه قالمشوب بر جلیان ایلمہ سوار اولوب کتدم و شکر
ریشق اولد دن برو سندن حجازی کور زور بر سکر نہ مرتبہ عجلہ ایلمہ
روان اولشکر خواجہ حضرت زائر چند بہ لار کندن سرحتره کردن
جاسالندر جکر کبی کند و جانبہ نی الوب کیده یور لر د بونی دخی سفر

بیور که خدمت شریفی نه ایرشینی بوانشوب انعطاب رام کو
کر کرد و یو یور با نر نی قاجی لیوب عجله ابله دو ان اوله
فقیر احوال و انقال ابله و خدمت ر لرون بر بلوک جامعک بر
سم قنده خدمت شریفی نه و اصل اوله م و نه خواجه محمد خیر
بیور لردیکه نرودن مراجعت اند کدن صکره برتدت کجوب بعد
نه دا عجه سفر حجاز خاطر نه دوشدر و بود غده کند که قوت
طوند مولانا سید حسن حضرت مزر خدمت نرندن رجا ابله م که کجا
حضرت نرندن اجازة البوره لرمولانا خدمت نر بر مخاندن بور جامی خواجه
حضرت نر نه عرض ابله بر اجازت نرین طلب ابله بر خواجه حضرت نری
بیور شکر که بو سفرون مراداری نر مولانا نرندن صور دیور که
بود غده به بو حدیث شریف باعث اولور که حضرت صلوات
جله و سلامه بیور شکر در که
مولانا بوجوابی خواجه حضرت نر نه عرض اند یکجک بیور شکر که زه خواجه
اوج کون مهلت و برک ما کوره لم که مصلحت نیجا اولور خواجه محمد خیر
حضرت نر را مبر که او جیحی کچه واقعه کور و مکه رسول الله صلی الله
وسلم ظاهر اولدی بر نی اختیار بارک ایقارین او یوب نوزم سوزم
بیور دیگر که باباکی جزم صاحب استایلم بندخی سکرووب خواجه حضرت نری
جزوم عجله ابله کلد بر رسول صلی الله علیه وسلم حضرت نر را نری کند و ک
صانع جاننده و نور نر بر بندخی او کزنده او نور دم و با ستم
صالوب کوزم یو یوب طور دم بر خطه دن باشم بو قار و قالدرو
بابام کور و مکه رسول الله صلی الله علیه وسلم حضرت نر را نری

صور نده ایگر کسه اولور ر با بام یوق ایکی دخی رشکله بر صور نه
اصلا فرق اولمغه مجال بو عینه که اول حضرت فغنه در با بام فغنی در
بیلنه بو جبرت ده و هشت ایله او یا ندم سحر و قنی امش فالقدم
فی الحال طهارت ایلیوب خواجه حضرت نر نیک خدمت شریفی نه
کدم کور و مکه تهمید فغنی مرا قبه ده اولور نر بندخی اهلند امش کلوب
اولور دم مبارک باشلرین فالدر ب بیور دیگر که خواجه محمد خیر
اولوب مرادوک بولد کئی اریق بزده نشویش و بره که بر اولشم و دیدار
غنیتمه ر بندخی وار ب مبارک ابا فغنه نوزم سوزوم و اریق
انک کئی فکر لر خاطر نه کتور دم و نه خواجه محمد بیور لردیکه خواجه
حضرت نر بجار ابطه طریقی اشارت بیور شکر ایدر بر و قنده اول
شنگل نر اندالنده خواجه حضرت نر نیک حضور نر ده اولور شیدم و اهی
بر بلوک کسینه انده حاضر ایدر خاطر نه بو کلدیکه عجا نر
خواجه حضرت نر نیک یوزونه می نه آنک کر کدر بو حسه کوزنه می تو جه آنک
بو خاطر ابله خواجه حضرت نر نه بخدم کور و مکه شهادت بر غنله
فا شکر نیک ما مننه اشارت ابله بر سلوم اولدیکه ابروی بر کلر
ما مننه تو جه آنک کر ک امش بود شکر نیک و قو عندن صکره
اصحا طایعلوب تنها فالده غنم نر ده نه اولکی وجه وزره تصحیح در کور
و نه خواجه محمد حضرت نر در لردیکه بر کره با طمعه بر نشویشم و ایدر
کمال مر نه برت با مغله خواجه حضرت نر نیک حضور شریفی نه کلام کور که
بعض و کلا شنگل محاسبه بسین کور لر گفت و کولاری غایت
اوزاد و غایت طول و دلنگ اولدم ما کاه بر افا جبه بی نهایه

Handwritten marginal notes in smaller script, likely providing commentary or additional details related to the main text.

تومش ایکن برکنه اکا طاش تمغه جمله سی بر او غورون او خوب کندوک
کسی بر کیفیت حاصل اولد بکه باطنم بالتمام هجوم خواطر دن خلاص اولد
اطنسان فایده حاصل اولد اولد حالده خواجه حضرت نیزه نظر اولد
کورد و مکه مبارک کوز لر سینه نیزه نیزه بک نظر ایدر لر انده لشکره
بن البشیده چکا قدر اسسته جه بیور و بیکه این مست آن است
و این نیزه مست یعنی بو وار در اول وار در بود اخی وار در این
اول محاسبه این کورد و کور خدایه دید بیکه وارک کید که نیم نوک
تنها اینهم وار در چونکه اول کسسه لر کند بیدر خواجه حضرت نیزه کجا
بیور دیگر که برکنه تک باطنده بر مقدار رشاق و ملخه انکس
خاطر احوال اوم کند و اینشنون بکجا اولمز بونک کبی سینه
کقدر چکا کدر رشاق بزرمانده دوشه که اوراده با مالق و علق
ضعیفه لاجرم کشی سعی بدوب بو مقوله سننه لر کورد مکن شکل
اولیوب نشوینه دو نیمک کدر دید بیدر خواجه حضرت نیزه تنها
خواجه محمده کبر علیه الرحمه خدمتینه امام دهم و سعید و شهید
ابوعبدالله الحسینی رضی الله تعالی عنهما حضرت نیزه تک منفعت
شرقیه این جوقی ذکر ارب انلرک احوالندن جوق حکایت
ایر لر عیش و سیر لر عیش که سننک استعدا دلک حضرت
امام روحانی ایله مناسبت نامه سی وار در انلر شرسندن
خطاهم افزایله مختصر اولک کت کدر فی الواقع خواجه حضرت نیزه
مکانده سکره شاه نخت خان ولایت سمرقند لر الدفده طغوز
بوزالنی سنه سنده اوایل محرمده خواجه محمده کبر حضرت نیزه می مواخذه

این ایله فضا نا اوم اولد لفظه شاعر اشعار ابرو ابرو ابرو ابرو
اشاره اشعار حاصل معنض و سلطان جود رخ اولوب ابرو ابرو ابرو
دراک انار حال اولوب طالع ن خاله فایده اینهم وار اولد و در کیشک بونده
دقیقه یعنی مکنده وجود لر ادم و انوار که از نظر انکس کدر بیکه کبر

مواخذه مطالبه ایله بر وجه مسیح جه اموال و اسباب و املای کبی
الندن الوب متصرف ایله بر خواجه محمده کبر ترا اولد رمانده بیور
رجا ایدر مکه بو عا شورده اول مناسبتک انلر که خواجه حضرت نیزه
مرازا انکله نزه بنارت انلر ایدر نظام اولد اول ایتمده خان
اندره خراسانه کتمکه اجازت و بر مشر خواجه محمده کبر ترا دخی از و
د اولاد و اخفاد و اقارب ایله خراسانه متوجه اولمشلر اوزنگ
اکا بر و ابر اسندن بر ملک کسسه کند و رک رای ناقص ایله
خواجه محمده کبر فی اولد ایله خراسانه صالیبیر یک صواب کور سو
بونلر اول جانب و ارمغه مبادا که انده احداث فتنه به عیث
اولا اصلاح ملک اولد که بونلر بونده قتل اولد دیو خانه
عوض ایلمش خان بو معنای بجز اینسوب سوز لرین دکلمش امر
الحاج و ابرامی حدون کجورب و اقدام و اینهمای نهانیته
مشرد بر مرتبه خلقت انلر که خان عاجز قالوب و شکله نظام
ملک و دینه نرنه که لایق ایه اولد ایملک و خفته بر مخر به کند و
انلرندن بر غایت قوتلو و نور مکن آت و روب کمال مرتبه عجله
ایله خواجه به کوندر مشر که بر ملک امر اسینه رانفر قصد ایلمش
فیم منعم ایله منمنع اولما دیلر اشد مسکا بر قوتلو و نور مکن ات کوندر
که نیم اکلی اعتقاد وار در و مکر چه ده او نور فرج بر سر در و نور
بلذات سکاه اصل اولد و کبی فی الحال کندوک جماعتک ایچندن
حقوق تنها اکا سوار اولوب خراسانه متوجه اولکسا اولاد و
ازواج و متعلقا تک فالده و غنه طارله کو کلک خوش طوت کبی بونده

بنده

انری حمایت ایدرم و کسه دن انره ضرر و ابانت ایزشکه قورم فام
محرمی الی خواجه به ابرشدر و خواجه حضرت عزت و جملتی
مقتضا سخته اولاد و ازواج و متعلقاتی نهنا قویوب کمتنی جاز
کور میوب خانک محرمند و بشکر که خواجه حضرت نیز زمان بکانهاده
نارت ایدوب و بعضی حالتک ظهور نه اشارت ایدر اوکی
بن اکا منتظم امید وارم که خیر نه ایله اول ظهور ایلدیه خانه بزون
سلام ایدوب و بیه منکر که لطف و کرم ایلدیلر کند واره ووشن ایست
دریغ ایتدی بلحق سبحی و نکا انره خیر ایلدیه عوض و بره و خانک انکی
کند واره کوندرب کند ورتوابع و لواحقه کرمنه یولندن خلسانه
متوجه ولوب تا قبسه ناسکنده ابرشدر بلر که محل فریور
سمرقند دن طغوز فرسخ بعید در یولده کیدر کن بیعت و تحیر
طریقید بیور دیر که بن اول جیرنده بیم یقین بلیورم که خواجه حضرت
اشارت و بشارت بلحق و صد قدر لکن اصلا اخر ظهور کلید
عجبا حکمتی ندر اولاد و یوبو خاطر ایله کیدوبک شکند مضائقاندن
فریه کرانه ابرشدر کزنده انفا اول کون سال ندکور محرمک
اون بر کور کونی امیش ناکاه اوزبک طایفه سندن اجوزده
فریب ایلو اول صحرا ده اردارندن ابرشوب خواجه محمد کیم حضرت
فرزند ارجمند ابرشدر خواجه محمد زکریا و خواجه عبدالبا ایلدیه مرته شهادت
ابرشدر و سارا اولاد و متعلقاتی کیر و سمرقنده الوب کمتنی خواجه
حضرت نرنیک ابا و احد فاسندن بر بلوک کسنه خواجه محمد حضرت نرنیک
و اول ابر اوغلدر نرنیک لغش مبارک کز بنی خواجه کفیشر محله سنه کتور مشرک

کتور مشرک در اول کون سمرقنده خواجه محمد کیم اولاد نرنیک
جنازه سی نماز نه حاضر اولمغیون خلقک بر مرتبه کتور مشرک از دغار
اولمش که کویا قیامت قومیش و نماز جنازه قلند قدن کتور مشرک
مرد و ایکی اوغلدر بله بله محوطه ملا بانده و الدار خواجه عبید حضرت نرنیک
قبر مبارک کز بنی سنده و فن ایلمش رحیم الله نکا رحمة واسعة بود
سورلیه که خواجه عبید الله حضرت نرنیک خواجه کیم حضرت نرنیک و الدار
و فانتدن صکره کند و افر بارندن بر خالون کجاح ایدوب خواجه محمد
حضرت نرنیک اولاد و جوده کمتنی خواجه محمد کیم حضرت نرنیک اولاد کتور
حق سبحانه و نکا انره اوج فرزند سعادت مند و ایکی نیزه ویرشید
فرزند نرنیک بر خواجه محمد زکریا و بر خواجه عبدالبا و بر خواجه محمد
ایلی ایدر روح الله نکا ارواحهم
خواجه عبید الله ناسکندر حضرت نرنیک کبار اصحابندن ایدر بیعت
مخادیدن شوبله استماع اولدیکه مبادی حالده که سید حسن دخی صاحبش
الی خواجه حضرت نرنیک مجلس شریفندن کتور مشرک انفا خواجه حضرت نرنیک
اول کند بر قاپ اچنده غسل طهر امیش سید حسن علی کوردکی
کلی کامتوجه اولوب کتینده اکا مشغول اولمش اول حالده خواجه حضرت
سیده ادعلا بجن ادکن ندر دیوبور مشرک علیه خایت مشغول اولدو
عسکدر دیوبواب و بر مشن خواجه حضرت نرنیک سید ایدوب سید کیم بود
کمال مرتبه قانبت وارد در زرا بود درجه غسل لذت طوماغله سینه
مرتبه کوکل و ره که کند و اول انک مجتهده میثرب کند و ادنی صورت نرنیک
ولندن غسل نامی وارد و جارس اولاشد بله که بوزیکان داغنه عسکدر

و غلابخنده

بر لذت حاصل اوله البته انده دخی زیاده مستغرق و مستملک
اوله کر کرد و مشرد مولانا سید حسنی ناما سندن الوب کند و محرف
تر نبرند کتوب مکتبه کونند رب و آن عظیم ختم اندر مشرانند صیاد
خواجه حضرت نیک امر شریفه بجهت سبیل علمه شوق اولوب سحر و نشانه
دا اوله انشاده خواجه حضرت نیک تصرفات باطنی انده ن تربیت اولوب
مرتبه کماله بلکه درجه تکمیل و اکماله ابر شمس صاحب ریشیت عبد الرحمه
اید که خواجه حضرت نیک اکابر اصحابک بعضی سندن استماع اولدیکه
مولانا سید حسن خد شریفک طالب باطنی نصر فنده کمال مرتبه قوت مری
وارید بر لکن خواجه حضرت نیک ادب رعایت ایدوب کند و بی بر بندیده
قویوب کشک تصرف باطنی سبیله نفعه اتمز لادی بعضی اغوی نفع
ایلدیکه بر بنجه کون مولانا سید حسن حضرت نیک محوطه ملا یا نده ایشار
ایر خواجه حضرت نیک اول انشاده مولانا فاسم خد سندن صورتی که
مولانا سید حسنی عبادت ایشیمیز دیدیکه واقع اولادی خواجه حضرت نیک
غضب کلوبیش که سزانی نه صنور سز اول سزک اکهار دو کوزدن
عالی درس که مولانا فاسم سن دخی اللیل اکا خدمت ایلک کرسن
وینه بعضی عزیز لادن استماع اولدیکه بر کون خواجه حضرت نیک مولانا سید
حسن خفنده بو عبادت بیور مشرکه بزم مولانا سید حسن کمالات مغفرت
شیخ رکن الدین علاء الدوله قدس سز دن مسیح اک کله کله کله کله
ما بنیده شو قدر فرقی وارد که شیخ رکن الدین علاء الدوله شیخ اولدی
مولانا سید حسن اولادی خواجه حضرت نیک سید بر لردیکه مولانا رکن الدین
خوانی حله الرحه دیر لردیکه شیخ بها الدین عمر ک بدایتی شیخ رکن الدین

شیخ رکن الدین علاء الدوله نکت نهایی اید برین بوسوز خواجه فضل
شیخ ابواللینر محضرنده نقل ایلدیم زیاده غضبه کلوب استماع اولدی
لکن محالدر دیدیکه نه هیچ بر دلیل لر بر بو عقیده بلکه حدیث شریف
بوسوز کجا جواز نه دلیلدر و خواجه بها الدین
نقشند قدس سزده ناسره حضرت نیک دخی منقولدر بوسوز مشرد
برایت بها الدین نهایت با زیر بطامی قدس سزده سره الغریز ظاهر بود که
خواجه بها الدین حضرت نیک بوسوز سزلی وجه اولاجق دکله لکن سلفه
حسن عقیده بعضی کله بومنیالی بعید کور سزده باعث اولمشد انامه
ند کورک و رودنه دکلمات اکابر مشاخر نیک قوعنه بناز مستعد
سلف و متقدمینک جمله سی خلف مشاخرین جمله سندن منصف اولدی
صاحب ریشیت حله الرحه ایدر که بزرمانده که خواجه حضرت نیک کفشی
محلله سنده اولور لردی بو فقیر اجابا مولانا سید حسن علیه الرحه
ملائقا ایدردم وانردن زیاده التفات کورردم بر کون خواجه حضرت نیک
خارج ولایتین کلوب خواجه کفشی محلله سزده نزول بوسوز ایدر
پادشاه سمرقند و امرا و اعیان دولت خواجه حضرت نیک زیاده کله
باشلامشرا ایدر اوج کون فقر او اجا خواجه حضرت نیک سزده محبت
مخروم اولدی او ایامده بو منشا خاطره جوق کلوب و بو منشا نهایی کون کوردن
کچمشیدر که کاشکی خواجه حضرت نیک حکام و سلاطین ایلدیه خدا طبر
اولیوب بزر او پیه ده و نوره لردیکه اول سبیله طالب حاله دا
زیاده معیت اولور لردی بو حال و بو ملال ایلدیه مولانا سید حسن خد
واردیم که موالی سمرقندون اوج دوش بر غزالیله اولور و ب کتاب اجاب اولور

بر قیام نسبی او کفر نیست قوشل مفاصله و تسبیح ابرار ایدر بنی کورد کلای
کسی مقابله ترک ایدوب بر زمان سکوت ابلد بل بعد فقیر متوجه اولاد
بیور دیگر که برداشتمند نقل ابلد یکم بر کره خواجه حضرت مرنیک از نوزده
داردم خاطر که کهد که خواجه حضرت مرنیک از نوزده کوشه سنده
اولوزب حضور انمزل و خلق اچند بومرته کثرت و تفرقه به دوشویا
سلاجین و حکام و طلمه نک کلوب کتخته مستلا اولور او اولقد
بجالی بولیمز که بر بلوک طالمک احواله متوجه اولوب خاطر مبارکین
انک جمعیت باطنیه ربه توجیه بیوره لر بو خاطر نک تکموز و عله
صکره خواجه حضرت مرنیک حضورته داردم مجلس شریفینده اولور دم
کسی کجا متوجه اولوب بیور دیگر نیم بر شکل منکم داردم سزیدن اکا
جواب سترم و اول منکم بودر که بر کسند نک که سلاجین و حکام و طلمه
سوزین دکابوب وانک رجاسیله سلیمانظر طالمک نک طلمدن و ستمکاران
ستمدن نجات بولال اول شخصک فیئله رسوم و عادات جبار
بر طرف اوله عجا که جاز اولور مرکه منطوق مرنظر طالمک المذنه قویوس
بر طماع کوشه ستمدن جکوب طاعت و عبادتته و ابل ارادتی تریته
مشغول اولال اول شخصه نسبت بویکی کارک تفتنه مشغول اولوق
اولاد برین ایتدم که بو تقدیر چه غولتی ترک ایدوب ظلمه ابل
اختلاط ایتکم فرضدر بلکه بو حالتدن مسلماندری ظلمه ان قویوس
غولت و عبادت اختیار ایتیم موجب وزر و وبالدر خواجه حضرت
تقسیم ایدرک بیور دیگر که چونکه کندک فنور و برر سیمین بانه اچون
اعتراض ایدرسن صاحب ریخات جلاله ایدر که مولانا سید حضرت

۴۴۱
حضرت مرنیک بولعقل ایراد اتمکده بو فقیر خاطر سنی و فاع ابلد
خواجه حضرت مرنیک جلد اصحاب عظام و اولاد
خدام کرامند نذر و جلا محبوب و معنوللرین ایدر مولانای مرنور
و ایما خواجه حضرت مرنیک بی رور اولوب بر لفظه یا مرنین منکاف
و همیشه سایه کبی کند و دن فانی و اول حضرت ابله باقی اولد و خندن
اول و بارک عزیز لر اراک سایه خواجه دیولعت قوشل ایدر ایدر
حاله خواجه حضرت مرنیک مولانای باغ خدمته تعیین بیور مشراعیس
که مننه سن الو باغ متوجه اولور ایش خاتونی قارنی اچند قده یکم اچون
قویته بر ایلک اتمک قور ایش مولانا باغ و ارب اخشاه و کن
باغ بو طار ایش اووه کلوب کچه قوشل سخن جوز و کده قویندن
اتمکلر و و شر ایش خواجه کان طریقینه غایت اشتغالدن و غزل
کیفیتله کمال مرتبه منکف اولد قلدن قویونر نه اتمک اولد و غن
و طعم سیمک لازم ایدر کن اولور لر ایش مولانا مرن قویون
بوزنک مثالی حکایات و غزلرک کیفیت مهموده لر فله سید با
و بیخود لقلرینه غایت جوق منقولدر که تفصیل موجب نطوبلد
نسبت عینت و کیفیت استغراق و بیخود در اندر غالب ایدر
بر کون خواجه حضرت مرنیک بر قریده ایدر جمیه اچنده اولور لر
و اچله اصحاب و اعزّه خدام و اچبا بدن بر بلوک کسند
اطرافنه جمع اولوب طور لر دی خواجه حضرت مرنیک و قویون
و کیفیت غالبه لر و ایدر و رفا مبارک لر غایت افزون
و نابدار ایدر معارف بلند و حقا بن ارجنه سید لر ایدر

مولانا قاسم حضرت اول مجلده نرمان کند و در آنجا اولاد
خواجہ حضرت اولاد حاضر ایدر در غیبی کند و به کتور کرد
بو حالت مکرر واقع او یعنی خواجہ حضرت غضبہ کلوب بیوردی که
مولانا قاسم مکرر زمین که هر گله برد ایره به و اجمل
اولاد ایا دایره سن کوزدوب دایره دن خروج اتمک
کر کرد دایره دن طشره قدم فومق طریق اودین حقیقت در
صاحب رتجات علیه الرحمہ ایدر که حضرت مخدومی مولانا محمد
جامی قدس الله تعالی سره الغریز خواجہ حضرت نیک اصحابین
هیج بر بنی مولانا قاسم ایلد برابر طومر را ایدر و انک
مدح و ستایشی جوق ایدر برابر بنی دفعه بیوردی که مولانا
قاسم بو بنده باغ اچنڈه طوغر نمش اتمک کبیر یعنی جمع
مساماتی بو بنده مملودر بنده صاحب رتجات رحمه الله تعالی
ایدر که بو فقیر دفعه اولیده که خواجہ حضرت نیک استانه
سعادت اشیا نه لر بنه غریمت نمش ایدم مسنوز بکرم باشنڈ
ایدم حضرت مخدومی مولانا جامی قدس الله تعالی
سره الغریز حضرت نرندن استجازه به و ایدم بیوردی که در
سی داخلی نازہ سین و خواجہ حضرت رفایت اولودر علو
شان نرندن طالبه جندان معتد اولمز لر شایده انده وار
تیز بشمان اولاسین اگر البتہ کبیر سک بار
مولانا قاسم حضرت نرینه ایدر شوب انزه جوخه ملازمت
ایده سن بد اخی دیدیکه اگر عیاشا بر دین و اخی بو فقیره باعث التفات

درنگ

التفات اولمچون انزه ایدر ایدر کلمه سبارش نامه باز سکوز
غایت لطف ایدر حضرت مخدوم نیک مولانا قاسم حضرت نرینه بو فقیر
تقنده باز و قدر رفته بود که عیب نیکه نقل اولدند
بعد از عرض نیاز مدد و شکست
معروض انکه خدمت مولود مولانا محمد الدین علی که نسبت لغیر
التفات خاطر بسیار دار و بارز و نرینه بو سی ملازمت
ولایت اشیا نه توجه نموده است شک نیست که بعضی رعایت
ملاحظه و ماوراک این امنیت مخلوط خواهد شد و اسلام و الام
الفقیر عبد الرحمن شای چونکه مولانا سعد الدین کاشغری قدس سره
حضرت نیک و لدرز کوار لر خواجہ کلان مرا فقیده و شده
خواجہ حضرت نیک شرف خدمت نرینه و اصل اولد حضرت مخدومی
جامی قدس سره نیک مکتوبی مولانا قاسم و ایدم رفته بی
او یوب با باغ اوزر بنه فالقوب باشلر اوزر بنه فودیلر دایک
فقیرانده ایدم بحب الظاهر و الباطن التفات بسیار و الطاف
نی حد و شمار لرین کوردم و ایدمچو دار شده که نه سعادت
خدمت نرینه مشعدا ولدم التفات نرینه داخلی زیادده ایدم و نیکه
مصاحبه باشلوب و کند و لرک ابتدا حال لرندن حکایت ایدر ایدر
بر کون دیدیکه خواجہ حضرت نرینه ابتدای نمشده بر مر بنه اشتم
وار ایدمکه ولایت نرکندن خواجہ حضرت نرینه ملازمت
کلوردم و آب بر کندن کجک کبیده ایدم ایدم اوزر بنه مر بنه
بوز طوکا ردیکه خرده طاشن باره ری بیله طوکا بر فالور عیش

اصلا خبرم اولمزدی وینه برکون خلوتده مولانا فاسم
فبیره خواجه حضرت نیک آداب صحبت و شرایط خدمت
دقا بقندن بعضی نشنه به جنبه ابر را بکن بیوردی که بنده
علم و هنر یوفیدر که سکا سنده او کردم چونکه حضرت محمد
مولانا نذر الدین عبدالرحمن جامی دن سببارش نامه کتور
دسم خد ذانگده بر جوان باز مند سین سکا خواجه
حضرت نریدن بر خبر ویره بن و بر نشنه و به بن که غیر کسینه
دیما شتم اولابونی یغنا بک کر کسین که خواجه حضرت نر خفند
احواله مشرف و ضمار و خفا یقنه مطلع و واقعد الشمس بیدن
بر و بدن افعال طایفه و احوال باطنیه دن ظهور انمشل
جایسنه واقف و آگاه اولمشرد و اول حالات سندن
ظهور اتهم دن انک و قوعیله سکا تنبیه و حنی انمشرد و بنم یوغنا
بر وجهه یقنه حاصل اولمشرد که خلا فی احتمالی فالمشرد چونکه
حال بو منوال اوزر نه اید و کن بلد کس لازم اولان اولدز که
سند اخی خواجه حضرت نر نیک حضور شرفی نه کهد و کده حاضر
اولاسن و عنیت حالنده و حنی دایما کولکک ایلد اول حضرت
ناظر اولاسن زیر اکور و یور سنکه خواجه حضرت نر سلاطین
و حکام ایلد مختلط در و غسل ظاهر و باطنی ابر فای حوقده
اول مرتبه به مجالس یوفیدر که طایفه نعی و انبات تعلیم اید
توجه و مراقبه اوزره اولار شمد خواجه حضرت نر نیک کیفیتن
رکسنه بهره دارا ولور که اول حضرت ایلد طریق رابطه ایلد معاملة

۳۴۱
معامله ایدله لرافضای عالمدن بجه طایفه کلور لوطریقیه معاملة
غافل اولمغین نشنه حاصل ایدله بیوب محروم و ناندس کدر لر
مولانا محمد فاضله علیه الرحمه حضرت نر کتور و سمو عاتنده باز مشرد که
خواجه حضرت نر اولد کتور حسته اولد قلندره بنی مرانه طبیب کتور که
کوندر دیر مولانا فاسم خد مندر کمال صحته ایدله مولانا یوفیدر
ایدر لردیکه طبیب بنی نرجه کتور که بنم خواجه حضرت نر بنی حسته کتور
تخلم یوفیدر و بر خیل منزل بنی کوندر کتور کتور بن و اوزر و طبیب
کتور کتور کده مولانا حضرت نر وفات انمشل ایدله
و بنم مجموع مفار شتم اولتوز بش کون اولمشید خواجه حضرت نر
مولانا فاسم کیفیت کوفاتی سوال اولند قده بیوردی که برکون
مولانا فاسم باینه کهد و دیر که کتور و می نره فدا ایلد
دیر مکه فاسم سن بر مرد فقیر سن و جوق متعلقا کتور
بولیه ایلد دیر مکه بن بو خصوص شکر کده مشورت ایلد کده بن
کار مقرر ایلد حنی سجانده و کتور حضرت نر و حنی قبول ایلد
دیر و هر نه قدر رجوع ایلد دیو الحاح اولند رایسه به مقابله
اولک جو ایلدن دو بیوب اول سوز اوزر نه مقرر اولوب
کتور فی الواقع اول کونک ابر تسی خواجه حضرت نر نیک مرضی
مولانا فاسم نقل ایلد وفات ایلد خواجه حضرت نر شوبله
صحیح البدن اولمشل ایدر که کتور دو کم طبیبه احتیاج اولد
بعضی میا دیم که مولانا فاسم علیه الرحمه خد مشرد کتور فاتی زمانده
ایشرد وایت ایدر لردیکه مولانا حضرت اولد قده خواجه حضرت نر

بانه کلدیر مولانا حالت نزعده ایدر خواجه حضرت مکرکده کی کبی
شسته اولدیر اذن صکره مدت مدید کوزلرین اوک برکوشینه
دیکونب نیز نیز اول جانب بقدر روی ناگاه اول گوشه دن نظر
دو ندر ب خواجه حضرت نیز نه منوجه اولدیر اول حضرت تک نیز نه
بقرکن نفسلر منقطع اولدیر اول مخلده خواجه حضرت مکرکده اولدیر
خستی جمیع الجنده ولان حور و قصوری ایله مولانا قاسمک نظر نیز
کنوب اکا عرض ایله اول جمله سندن یوز و دوز و نور و
زده منوجه اولوب نرم یا یوزم زده جان تسلیم ایله بعض مجاوم
سورر لر دیکه مولانا قاسم علیه الرحمه نفسل ایله کلر نده
خواجه حضرت مکرکده مولانا تک قبرنی محوطه ملا یا نده مولانا علی عوان
مقابله سنده نفسین سور و یوز اول انا و دیدیر که شاید بعض
کسینه اعتراض ایدر اولاک برعالمی کسندی علما معارضه
وفن ایلمک مناسب و کل ایدر با خصوص که مولانا قاسم کسندی
فرق مولانا علی عوان کسینه کفایت ایدر و ایدر نصیب
اغلیوب سور و یوز که مولانا قاسمی بو عالمده که اکلام و انا کلام
قدر عالم آخزنده ظهور اینه که کرم بر عبد الاول حضرت مکرکده
باز مشرور که مولانا قاسم علیه الرحمه سنده سکر بوز طیفان
بر روی الحجه سنک التخر کونی و و شسته کوننده اکنندی
نماز تک اخر وقتنده فوت اولدیر اختام نمازندن صکره
خواجه حضرت مکرکده کبایرینه واروم خواجه حضرت مکرکده ایله
و مولانا قاسمک اخلاق حیده و اعمال بسنده سنی سونیکه

بسنده سنی سونیکه ماشلوب سور و یوز که فنا و تخریر طینه
سنی بو عیندن نرم شمه نیکر و کیمز فالدر و بر خطه سکوت ایله
بعده سور و یوز که ذکره اشتغال توجیدن اولی کورینور اناقم
غوالی رحمه الله بقا سور مشر که سونیک یعنی سیر الی الله اعلم
و اقباله سنی سندر کلمه **لا اله الا الله** معنای بود
بیر عبد الاول خدمت مکرکده سوزک خاشیه سنده باز مشرور که
مولانا قاسم متصف اولدیر و عنی فنا و تخریر باطن تحصیلدن
اول نور توجیه اتمکدن ایله ذکره اشتغال اولی در بعض اول
مولانا قاسم علیه الرحمه تک وفاتی نارنجنده سور با عی و مشرور
رباعی شمع خرقه کسم انوار وجود مستهکن جمع و درهای شهود
زان رود که سر شسته بود از فیض جو ناریخ و فنا ساز فناض کشود
زجر شمع جمع فقر حضرت ملا قاسم لجه بحر شهود اول شیده ستر کلام
خاکلی چون فیض وجود ایله برشت اول شیده لفظ فیاض اگا ناریخ ذرات
اوله نولا **بیر عبد الاول رحمه الله بقا** خواجه حضرت مکرکده کبار ایچیندن
ایدیر و انا دلر روحی اول مشرور ایدر خالده نیشا بوردون خواجه
حضرت مکرکده خدمتند و انا الهزه کلمشرا عیش و ابطاطرین اقبایر
ایدیر و یوزین بالتمام بونست شرفیه و زرشش و اقدام و سیر
لازمه سنی رعایت کمال مرتبه کوششش و اهتمام اشرا عیش اکثر
اوقاتده خواجه حضرت مکرکده معامله لر بود و جمله امیش که خواجه حضرت مکرکده
بیارک کوزلر میره متعلق اولدیر لانی فی الحال مجلسدن سور و
درشت سوزلر سوبلر امیش انا بیدر سیدن صکره اندری و غلغله

قبول ایلیوب کریمه لرین اکا کالج ایلیوب داماد لری و المرحله حضرت
خواجه حضرت شیک کریمه لرین اوج اوغلی و ایکی قرمی وجود کلمه
اولکی اوغلدر ایلیوب کلان و ایکنجی ایلیوب سبانه و او چنجی ایلیوب
دیگمه مشهور ایلیوب میر عبدالاول حضرت مکرر سبوره و دیکه اولدی
کاهی که خواجه حضرت مکرر مزرعه لره و قریمه لره کیده لر دی بندای بیاید
آرد لر بجه کیدرم شویله اولور دیکه اول موضعه اشائی بیلده کوجده
ایر شوردن همانکه نبی کوره لر دی سبوره لر دیکه عجب دون تمت
بی حجت سبند زاده سن که بنم حضوره همان طعام بیکدن
او نور کلور سن وینه سوار اولوب بریره داعی کیدر لر ایلی
بن اغلابه اغلابه قالور دم وینه آرد لارینه دو شوب کیدرم بوم
مختی بریلده دک بکدم کاهی بشریت مقتضایه توجهمون ضعف فتور
طاهر اولور دی نینه بر طریقه معامله ایلیوب لر دیکه اولکیدن طلبیم
داعی زیاده اولور دی و سبوره لر دیکه بر کره حجره نمام
مرتبه استراحت اورزه اوزانوب با تدم و بر مفرقه ایله یوزو
اور تدم و کند و خط ایلیوب دیدیکه ای عبدالاول دوت و لایق
مخروم اولانلرک نهایتی یوقدر سن داعی کند و کی انردن طوت و مخت
الم ایله ایلیوب یوقدر اولور که کله ک بوندن ار توعنه قادر و کیم نوجار
ایله با تور کن هنوز بر ساعت اولما شیدیکه بر ایاق سلسله شدم
ینه ملتفت اولما دم خوابه واردم ناگاه اشتمد که خواجه حضرت سبوره
عبدالاول حضور ایله اولور که جمله اشکرک تمت در علی القدر العظما
ایله یردن قالقدم خواجه حضرت مکرر کور و کله بنم خانه مدن طهر حضرت

چقد برونینه اسلوب سابق اورزه سوز و کداز و قلن و اضطراره
دو شدم سبوره ویدر که بر کون خواجه حضرت مکرر اشائی عصابه بومتی
او قودیدر که بیت صحرا فرخست ای بستر تو گوشه ما گوشه همچو بیگ اکت
توخوشه ما خوشه **ترجمه** کل ای بستر قوبنی مانع اولمه و حدتیه جهان
گلشن سکا بر گوشه با که بر گوشه بوکشت زار الهی بی نهانده
بلج کبی سکا بر خوشه با که بر خوشه **ترجمه** نه میرند کور کند و سمو خنده
از شلور بو فقیر طریق رابطه به شغول ایلیوب دوام اشتغال
سبیله غایت متاثر ایلیوب اول طریقک لواز مندن نهایت
مشوش الحال و متالم ایلیوب خواجه حضرت مکرر ان شرف نظر و خطابه
ایله شرف ایلیوب سبوره ویدر که بیت چون من خراب است را در خانه خود
خودی نهانی این قدر این بشکنم آن بشکنم **ترجمه** خانه که فضلکای چون اولیوم
لوا و کار است . مست خود بلمر بسین بر کور و و کن ایلیوب شکت
ساجت شخت عبد الرحمان بر که بر کون میر عبدالاول حضرت مکرر سبوره
خواجه حضرت شیک نظر و التقای تله بو فقیره قول و زبان واسطه
سنز بر نسبت حاصل اولمشیدر و نینه باطن بولندن بی قول
وزبان متصل اول حضرت دن تقویت و تایدیشا هر هه بر دم
و اول کیفیت سبیله سینه ده انشراح و کولکده اظن حاصل اولمشد
و بومعنا یوما فیوما ترقی و تزا یوده ایلیوب بر مدت بو حال اورزه
کجه ناگاه بی سبب اول تقویت و تایدیشا ترک ایلیوب تر
عصاب آنکه باشکد پیر چشم و غضب لر بر مرسته به وار دیکه از
قالدیکه نفسم دایره اراد لر نزن جغه خاطر بدن کجه بکه بقین

۵۵

بلور که اول کیفیت که بجا خواجہ حضرت ملک مجلس شریف نندن حاصل
اولشید را ترا کا مطلع اول کیفیتک تقویت و تائید ندره
بر مدت سعی کوشش التفات و عنایت را ایلر ایدر اگر اول
کر کلو صفت ایہ با شمد نند ایچون اولکی اسلوب اوزرہ اولکی
ایتمیله و اگر اول صفتک طریق رابطہ ده و خلی بو عیدر ایہ
ایچون منع و زجر اعیوب بلکه تقویت و تائید ایدر ادر چونکه
بو معنی کرات و مرات خاطر اولد و اول حضرت دخی تهر و حیا
ار نور در کوه کندن دیدر که یارین قیامت کوننده مجمع رسل و انبیا
و محضر خواص اولیا ده خواجہ حضرت مرید و بی بن که بو کسسه
جمع امور می سزہ تفویض و عنان اختیار می سزہ تسلیم ایشین
ایدم او بر مدت خود عنایت و التفات ایشین ایدر اگر اول
حالت حالت همه ایدر ایتمک موجب ایچون عمل اعد و کرا کر هم
و کل ایدر ایچون منع ایدر بلکه تقویت و تائید ایلد و کز لو
خاطر فقره کلی تشویش و اضطراب و بر کین بی اختیار خواجہ
حضرت ملک حجره رینه واروم بی طاقت کندن و بلند که کوه کندن اولانی
خاکبای شریف نند عرض ایشین اتفاقا با ندره بر شخص و آریه
فی الحال اول کسسه بی بر خدمت بهانه سیدله طشره به کوندر ایلر
بکاستوجه اولوب دیدر که مجمع رسل و انبیا و خواص اولیا ده
بنامه محاصره ایلر سن بکامنت ایلد که اول مجمده سن شکل
خصو ایشیم بعدہ سور و یلر که سنک تشویش و املک سبب
اولا حق عملی بن سکا حق سور ششم سن کند کز اختیار ایشین

اتمس سن انک تدبیر بی نی سن بیلر سن انر لیکر حضرت
و قدر قویوب عنایت و التفات یوزندن سور و یلر که ط
امور ندره صبر انک کر کدر و مرید کند و نک جمیع احوالی سیر نظر
ظاہر در دیو اعتقاد انک کر کدر سیر و اخی لازم و کله کر جمیع
بد و کئی مریدہ اظهار ایلد دل ایلد سوزنیدن مرید سوزنیدن جوان
المنی کر کدر و سور و یلر که پنجه شیخ اولور بر کسسه که کند و شرف
و مرید مریدہ ایچون مریدنیک مجموع احوالندن خبر ایلد
صبارت نجات علیہ الرحمہ ایدر که و الدم مبارک و مرید نشا بورد
میر عبد الاول حضرت مریدہ پنجه بلدر هم حجره و سم سبب ایشین
والد تحصیل علم داعیه سیدله سزہ واردان نشا بورد کله کلر
عبد الاول حضرت ملک جد نزر کوار لری امیر غزالدین ظاهر
نیشا بورد ندره حضرت مریدہ کمال زهد و تقوی ایلد سیر و علوم
و باطنیہ ایلد راسته بر اهل علم ایشین ندرن تلمذ ایشین و احوال
و تفاسیر دن کتب مند اولد بی اندرن بالتمام کور نشا بورد
وارب خواجہ حضرت ملک شرف حد منزلت شرف اولد و عده
میر عبد الاول حضرت مرید و الد ایلد اولان حقوق سابقه بی رعایت
و ما بین ندره کدران ایدر حق شرکئی صبیانته بو فقیر ایلد
مقتد اولوب انواع لطف و احسان ایدر در خواجہ حضرت ملک
شرایط آداب صحبت ایشین ندرن اگاه ایدر در و گاه کاه اول
حالنده حکایت ایدر سور و یلر اول زمانده که سمر قنده کلر خواجہ
حضرت ملک ملازمتنه و اسئل اولدم همان اول کور و شمد خواجہ حضرت

کرفار اولدم و طریق رابطه و زرشه مشغول اولدم فصل برین
خواجہ حضرت مکرر بنامه زجر و عیالہ معاملہ ایلدیر اکثر او فائده کائنات
قهر ایلدیر ظاهر اولور در و بنی اولغدر باقوب یا ندر و دیگر که خاکه بر
ایلدیر شکر کند و نه نظر ایدرم جورک نور و بیش و بیش کبی اولشم که بیج
بر انرم بس کا و حی لازم اولان اولدر که خواجہ حضرت مکرر نیک انفات
و غایت نیکه مغرور اولمکسن بلکه خوف ایلدیر سن که هر لفظک
ضمینده بر قهر و بر التفاتک بخشنده بر مکر و در و زجر و عیال
و حی ایلدیر اول که مکرر جرمک در اسنده کرم و لطف غایبان
و بر غایتک فائده شفقت و غایتک مستور و پنهان در رسته
صیانت غایت علیہ الرحمہ ایدر که میر عبد الاول علیہ الرحمہ حضرت مکرر نیک
بو کلامی اکا بکر که خواجہ حضرت مکرر بر کون بیور و دیگر که حق تعالی کند
اولیاسنه بو عالمده قهر ظاهر و قهر نه و لطف کز لود و لطف محض
اولدر که حق تعالی جل شانہ دیگر که اول قهر ظاهر ایلدیر
صفتی قیود لوازم بشریہ دن پاک و مظهر ایلدیر وینه حق سبحانه
و تعالیکن اعداسنه لطفی ظاهر و در و اندر قهر کز لود و قهر محض
حق تعالی دیگر که اول لطف ظاهر ایلدیر انلرک باطنلر نیک علم حساب
علاقه سیستحکم اولانا عالم صورت قیدنه کرفار اولغدر عالم اطلاق
شهو و دن و لذات روحانی و محبوبین محروم فلان انتهی و میر عبد الاول
علیہ الرحمہ حضرت مکرر نیک و فائده رسنه طغوز یوز نشین فریادکن
اولمنده خواجہ محمد کبر و اولاد عالی نژاد لر شهادتدن عین
فرق کون مقدم واقع اولمشدر رحمهم الله تعالی مولانا جعفر رحمه الله

شده

نیک

رحمه الله تعالی بو نکر خواجہ حضرت مکرر نیک خاص اجابندن
عالم و عامل و عارف و کامل ایدیر و دایما استغراق موجود
کیفیت انرا غالب ایدیر نازده قیامه طور سه لر دور و دراز وقت
ایدیر لر دور کوع و سجوده و ار سه لر غایت جوق اکلندر لر در زمانه
وله لرندن جذبه غلبه سی غایت ظاهر ایدیر خواجہ حضرت مکرر نیک
مراد ایدیر نیکه که مولانا جعفر نسبت باطنیه سی اشغال ایلدیر
زراعت و تجارت کبی بر شغل ایلدیر جمع ایلدیر استغراق لر غایت
اولد و غرضندن مرکز مکن اولما در صاحب ریخت علیہ الرحمہ ایدر که
اول زمانده که بو فیض خواجہ کفیشر محله سنده خواجہ حضرت مکرر نیک
ایر شدم اجاننا محوطه ملا یا نده مولانا جعفره ملاقات ایدر دم اکثریا
سکوت و نجیب بندر غالب ایدیر و غایت از تکلم ایدر لر در بر کون
بیور و دیگر که او ایل عالمده کو کلم تحصیل علوم رسمیه دن او صاحب
طریق اهل الله منجذب اولدر اول کبی واقعه کور و مکه خواجہ حضرت مکرر
خدمت شریفی نیکه کلام و انردن صدور دکه قول حقه فحن ابر شورش ایدر
که اول زمانده ابر شورش که کند و دن فانی اولا او بانده
بو واقعه دن عظیم شام اولدم علی الصبح مدیه قیوسندن
خواجہ حضرت مکرر نیک ملازمه عنایت ایلدم و بو ندرن مقدم خواجہ حضرت
ابراقدن کور شیدم اما سعادت خدمت نیکه نیشتم شدم چونکه اول حضرت
شرف صحبت نیکه ایدر شدم بیور دیگر که مولانا جعفر مسج بیلدیر مین که قول
خدایه فحن ابر شورش اول زمانده ابر شورش که حکمت قول لغنده کند و دن
اولا اندرن صکره مولانا جلال الدین رومی حضرت مکرر نیک بو عینی او قود دیگر که

چون تو بود که بود جمله خدا بود پس چون تو نمائی که ماند جمله خدا که
ترجمه یونگن سن حضرت ایدر اولی کر یوغ اولک سن نیه اولی ^{مغلام}
مولانا جعفر که مرض موتند و خواجه حضرت نیر خواجه کفشی حکم کنند
دکل ایدر مزرعه اردن بعضی سنه کتمل ایدر مولانا جعفر کتشد
مرضن اشند کلر کبی کمال نجیل ایلد کلمه متوجه اولمش خواجه حضرت نیر
مولانا نقل ایشل ایدر تکفین و بجهنم و غسلند بفرکه خواجه حضرت نیر
جمله اجاب و موالی و اصحاب ایلد و کافه خواص عوام ایلد اباالی ایلد
محوطه ملا یانده نماز لرین قلدیله اول کون موافقا اسی ایدر خواجه
جنازه ایلد مزاره بیلد کلدیلر و مقبره فایز بیلر سنوز قبر نام فایز
ایدر بر ساعت کنار قبره و تور دیلر صاحب رستخات علیه الرحمه
ایدر که بو مقبره فر اجمی آجوب بر خد مکار دخی بر جانسندن طوبی
خواجه حضرت نیر نیک مبارک باشلر او زره سایان ایلد اول حضرت
ذقندن فارغ اولنجیه دک سایه ده او تور دیلر چون حصار قبر تمام
ایلدر خواجه حضرت نیر مبارک اللریله مولانا نیک کفشی بند نیک طرف
بالا سن طوبیله و قبر اچنده طوران اصحابک معا و نیکه بو تدرن حضرت
قبره نیر دیلر و قبر اچنده طورانلر مولانا نیک جسد شر نعلین لحدیله
اندن صکره خواجه حضرت نیر کنار قبردن قالقدیلر و حافظ قرآن او
باشلدر و بو واقعه سنه سکر بوز طفقان او چنده مولانا
برهان الدین ختلانی و فاتذن صکره سکر کون صکره واقع اولدر خواجه
حضرت نیر اوج کون صکره نکرک روحی ایچون عظیم طعاملر شور دیلر با کوز بر
کسن قیون بو غزالا دیلر رحما الله کت مولانا برهان الدین ختلانی رحمه الله کت

ایرینجه

مولانا

تومند

ایکینجه

رحمة الله کت بو نیر خواجه حضرت نیر نیک کبار اصحابندن ایدر
و مستخر دانسند ایدر بصره سنه تحصیل علوم متداوله ایشلر
ایدر اباالی سمر قند ایکی کسبه ما در زاد در لای ایدر بر مولانا زاده
مولانا عثمانه دیر لای ایدر بر داخی مولانا برهان الدین ختلانی
مولانا نیر نیر فرق بیلد قریب خواجه حضرت نیر سعاد و صحت
مغتم و تسعد اولمشیدر سفرده و حضرتده خدمت شریفلندن
منفک دکلدر رو ایدر در کبر بر کره سلطانه میز او اول فضل
شما ده که موافقا سیر ایدر سفر زکستانه غزمت ایشلر
و خواجه حضرت نیر کند و سبیله بیلد کتک التماس ایلد خواجه حضرت نیر
دخی بلا توقف کتلمه متوجه اولوب میز ایلد بیلد کتیلر و موالی بدن
بر بلوک جاعنی بله الوب کتیلر او ایدر بندخی انردن
بر ایدم اول سفرده خواجه حضرت نیر و توابعی زیاده مختصر حکم ایلد
موافقا صوق ایدر دیم نجه دفعه خاطر به کلدیکه اگر خواجه حضرت نیر
بو سفر اختیار ائمه لدر میز ابراسیم ایدر نردی شمدی نفس
نفس لر بالذات بو قدر الم جلد کلرندن ما حد التوابع و خدمتکار لدر
بو مرتبه محنت و مشقت و دشمنلر در و بو سفرده خواجه حضرت نیر
سج بر فائده و منفعت بو قدر نیر قدر که بو خاطره فی نفسی اتمم
منفی اولدر باطنده و ابا میز ایلد جنگده ایدر مکه فی فائده و در
خواجه حضرت نیر محنت و شوب و یا نیر نجه بر بلوک کتشد فی
برش حال و مضطرب قلمغه باعث اولمشیدر بو و غده ائمه که
شاه رجنه یه ایلدر روانده نزول اتمد و کزدن ایچون کون صکره کتله کت

بر غوغا دو شد بیکه دورت بک مغول کا فر ایله بک از بک کا فر
شاه رجبی بیجا انک قصد نه کلوب و اول نواجید و افغان و لان
قصدا تالان ایلوب زبر و زبر ایلدیر و اول و لانتک خواص خواهر
جمله خواجه حضرت زینب کلوب تضرع و زاری به باشد بلکه سلطان احمد
بودر کا فره مفاومت ابد جک عسکر کتور مشدر بولانک
شکر خیر دعا کز حسن التفات کز دن غیر ایلدیر مکن دکلد و سلطان
احمد میرزا دخی نام اضطر ایلد خواجه حضرت نیک باننه کلوب
انلودخی بو با بده مدد و همت طلب ایلدیر خواجه حضرت زینب
بر بچه کسنه ایلد طفره حبوب اول باغی عسکر ایچنه کتدیر و اول
عسکر ک خانی و امر اسید کرم صحت ایلدیر و بجد سن نتخ ایلدیر
و اول حضرت نیک شرف صحبت نندن بر مرتبه متاثر اولدیر که جمله سنی
کردن نندن بنکرین جباروب با بانه ایلدیر خواجه حضرت نیک
ایمان کتور دیر و جمله عسکرین دخی اسلامه دلالت ایلدیر و اول
عسکر بیوکی و کوچکی و ارس و عورتی جمله شرف اسلامه شرف
اولدیر او را بر که اردن و عورتدن قیزدن و اوغلانندن
ایکی بیکه قریب ایلد و دونه و ناندن و سایر مواسیدن اون بیکه
قریب حیوانات که اول اطرافدن غارت ایلدیر جمله سن خواجه حضرت
باغشده ایلد اول حضرت ایلدیر کند و وطنیه کوندر دیر و اول عسکر
کند و خدمتکار نندن بر حافظ و بر فتنه فوسندیر که حافظ
اندره قرآن عظیم تعلیم ایلدیر و فتنه شرابط اسلام و معالم دین کرد
اندرن عسکر خواجه حضرت زینب شام رجبیه به مراجعت ایلدیر و میرزا دن

د میرزا دن اجازت استوب سمرقنده متوجه اولدیر و بنه را و
ایدر که خواجه حضرت زینب شاه رجبیه دن بر منزل سمرقنده جانیه چند
یولده بو فتنه خطاب ایلدیر سیر و دیر که مولانا برهان بر سیر
تخت سنی بو نک کبی موردن او تور راحت بار ایلدیر و صحرای شام
علیه الرحمه ایدر که مولانا برهان الدینک مرض موتندن بر کون
کفیشر محله سنده محوطه ملایانده مولانا بی کور که کلدیر فتنه و سندن
ایکی خدمتکار دخی حضرت خواجه ایلدیر کلدک خواجه حضرت زینب مولانا
او جنه کلوب و تور و قدر کبی سیر و دیر بیلو انجور در بار و سندن
جدایی بسا د امر از خدا دیگر هر چه پیش آیدم شاید **ترجمه** با ایلدیر
بر دم نبی سندن جدا بوندن اوز که نرنه اوله جانده و بر کوم خنا
اندر نصکره بوردیر که **جد و ابا انکم بقول لا اله الا انت** منعمومی و زره بر بار که
بو کلمه بی تکرار ایلدیر ایمان مقرر و اقدار زرا کلامک معنوم بولید
اولقن قایلدیر که سعی ایلمک که بو کلمه تکرار ایلدیر که حق تعالی به بسا
انجذابکن بیلدیر بو تقدیر چه سرفتن که بو کلمه نیک قائل تکرار ذکرده بو
مستعار عایت ایلدیر **جد و ابا انکم** امر مضمونید عمل امتش اولور
سیر و دیر که خواجه محمد علی حکیم زید قدس سره سیر شد که جد و
ایمانکم مضمونندن شویله فهم اولنور که ایما اسکیمک ایلدیر منصف اولدیر
کنه اولاسنک معناسی اولدیر که مؤمن مؤمن به یعنی ایمان کتور که
انجذاب اولد و شوقی قالیه بس طالب صادق کر که جمیع احوال دن
بو کلمه ایلدیر که شوق و انجذاب بی مورد کتور اولد و انجذاب ایلدیر
خدمتکار بوجبتدن اوج کون ضکره وفات ایلدیر خواجه

نصکره

خدمت خواجه حضرت زینب

حضرت جرجس اصحاب و اعیان ایلد جناره سنه حاضر او جو اصل
شهر سمرقند ایلد نماز این قیلوب محوطه ملا با نده دفن ایلد و بنو
سکر کون صکره مولانا جعفر انتقال ایلد سنه کم سابقه ذکر کیندر
بر طبیب خراسانی که مولانا برهان الدین ایلد مولانا جعفر که معالجه
انواع خطا و خطر را نشید مولانا جعفر که تغزیه سی کونیز
بر کون خواجه حضرت نرنیک مجلس شریفه کلمه خواجه حضرت
اکا غضب ایلوب درشت سوزار سولید بلر و سوز دیگر که نیم اکی
آدم اولدردک که جمله بر یوزنده او جچی بولنمرا کر سید
قات بر ایلد بیدیر قات کو کلمه قرال انتون ایلد طولد رسالته
اولید بر اشیده سن نیم شونک کبی ایلر که می اولد مش سن
دید مولانا لطف **خندان رحمان** بولنر مولانا برهان الدین
مشیره زاده لیدر و خواجه حضرت نرنیک کبار اصحاب بدن و عقول
ایدیر و دقایق علوم شریعت و طریقه واقف و دایما صفت
بسط و انشراحه متصف ایدر و اکثر اوقات به ستم و خندان
حیثه خواجه حضرت نرنیک لطیفه اینر سوزار ایلد که در اول حضرت
ذمی اجانا مولانا ایلد لطیفه و مزاح ایدر روی بر کون خواجه حمزه
مولانا دن لطیفه طریقه سوز دیگر که اولنگ استه دو گت نامه
نه کون عورت المتق استرین مولانا دیدیک بر سوز شیرین
عورت المتق استرم خواجه حضرت نرنیک سوز و دیر غلط ایلدک بر قاج
کون ذنکره شیرینگی کید را بحق سوزی قالور بو سوز دین حیکمه
بیور دیگر که طریق حقه طالب لندره اولنگ طراقتقا و بعد بوی و سوز

بت که خدا بت مایه موس است کدر با کن ترا خدای است
که خدا اولمغی کل ایتمه موس کدر نرنیک است کجا خدای بس
بس مولانا لطف است خدای حکایت ایدر دیگر بر زمانه ضم سنه
کند و ولایتده بر کچه حضرت رسالت بناهی صلواته کما علیه سلم
واقعه کوردم غایت کوزل صورت ایلد و اول صورت قلمده
منتقش و لیس در در چونکه خواجه حضرت نرنیک صحبت شریفه
ایرندم بر کون انشای مصاحبه بر تقریبه سوز دیگر که خلق کجا حضرت
رسالت بناهی صلواته کما علیه وسلم در لودر لودر صورت ایلد واقعه کور
بونی ویرکن نیم جانب نظر ایلد بر با قدم کوردم که سابقا رسول الله
صلواته کما علیه وسلم نه کون صورت زیبا ایلد کوردم اینه خواجه حضرت نرنیک
اول صورت ایلد کورندیلر و بوجالی مشاهد خواجه حضرت نرنیک کفار
سببا اولدروینه مولانا سوزار دیگر بر کزه سنه سمرقند و در ایام
برقریه ده که ذکر اولمان فریه شهر دن دورت فرسخ برده اولد
اولشدر خواجه حضرت نرنیک ملازمنده ایدم و موالیدن بر بلوک سنه
ذمی بله ایدر شیخ کمال الدین عبد الزاق کاشی علیه الرحمه حضرت نرنیک
منازل السائین شرحی مجنده حاضر ایدر خواجه حضرت نرنیک کتاب مرقوم
باینه بر سوز براغوب عادت شریفه لرا و زره و جهنم حاضر اولد
استغفار ایلدیلر بوفیق ک خاطر نه کلنی عرض ایلدم سوز دیگر که
طایفه سوزار نرنیک مذاقی بر در لودخی در ملا با نه تا و بلاتی قوک مذاق خاص
اولدم و کولکدن فکر ایدر که نیم کولک کلن ابوجه کورنور شیخ خواجه حضرت نرنیک
قبول اولد بر بواشاده خواجه حضرت نرنیک بر غضب طراقتقا و بعد بوی و سوز

موالیدن

و سولیدر که تمام کرم اولد برین کندیده بر نقل عظیم مشا به و ایلدیم
صاندم که کجا یوزر تمان بر نوک محبت ایلدیم و چنان نقلدن ایلدیم
دقوت و حرکت بدن ز ایل اولدیم بوجمله کوزم خواجه حضرت نیک
ببارک یوزرینه متعلق اولدیم کور و کور نور انبیر سولیدر بشکلا
و مبارک طوطقار قلدر در لکن سبج نه سولیدر کلرین استند
اکله فرودم و شولقدر بودیکه تمام او را حاطه ایلدیم بر کجا بر قالماد
دین بر مرتبه نیک اولدیم که از قالدیکه لغت منقطع اولدیم بوجا
بانی فالوب بر لفظ دن صکره کور و کور از آرز مبارک یوزر کور کور کور
تا اسکی مرتبه سنه کلدر فی الحال بجا دخت حاصل اولوب طدران
اسکی حاله کلوب بالتمام اول نقلت بدن ز ایل اولدیم و ایل محک
بواجوالدن اصلا خبر اولدیم و سینه مولانا حضرت سوزر بودیکه
خواجه کفیشر محله سنده خواجه حضرت نیک ملازمتنده ایدم غایت
ای کون ایدر خواجه حضرت سوزر بردانه بپراهن ایلدیم و بدن حجره
جقه کلوب حجره ده اولدیم و حجره مبارک کلر کوزنه غایت حضرت کوزر
خاطر بدن کجیکه بوجسته ایلدیم اول حضرت نیک نمائک الیهده بودیم تا
نصرت حق سبحا و تعالیک مخط قدرت و عنایت بر مجر بود قدر
خطوریه بویفتره عنایت و التفاته باشکوب سوزر سولیکه غار ایلدیم
انبار کلامده نه خواجه حضرت نیک مبارک یوزر لوبوب بر مرتبه
حجره مبارک یوزر لوبوب بوجا غه صفدم قالدیم بر مرتبه خار لوبوب
حسن و حرکت بدن سا قفا اولدیم اسلوب باین اوزر بار آوازا شنیدم
لکن نه دیر کلرین اکلام فرودم بوجالت اوزر اوسرین کندیم کجدم علم

عقلم باشمه کلد بکر زمانده کور و کور خواجه حضرت نیک مبارک یوزر
اسکی حاله وارمش وینه مولانا خد سوزر سوزر در که او ایل
خالده بر کور خواجه حضرت نیک قرینه کمال کرانه کتشدیم نیم اتم غایت
بارون و سنبل ایدر لوباجلدن خواجه حضرت نیک او کجی نوزر لوبوب
و محنت بیشار ایلدیم سوزر دم قور فار و کور مبادا اول حضرت
بمراه کلندن فالوب شرف مرا فقتندن محروم اولدیم با کاه خواجه
حضرت سوزر آرددن ایر شوب بر کور تا زبانده ایلدیم ایدی اوردیم و کور
شکر اتموز بوزغه و کلر کجی فی الحال اتم برو حمله لوزر غایب
بر نقتد خواجه حضرت سوزر باده سوزر دبرایه نیم اتم انکر آتندن
کیر و قالدیم رتبه سنده راحت اولدم و همراه اولدن اصحاب
بوجالت واقعت اولوب صحیح قالدیم لاندن صکره اول آت افره
اول حالت اوزر بوزر غه اولوب سرگزاندن بر کابلک نظر ایلدیم
بوجالت مشا به اول حضرت کمال یقینده سبب ایلدیم مولانا
شیخ ادم الله تعالی خواجه حضرت نیک کبار اصحاب بدن ایدر
یلدیم کجذا اولدیم بعضی غزه دن استماع اولدیم که مولانا حضرت
کجی اولدیم وار دقده بر مقدار ایل مینی ایلدیم اوزر لوبوب طعنه
بیر لوبوب سمانکه او د اولان طایفه با نمنه باشلا به لوبوب
کیوب صباحه دک قبله بمتوجه اولوب اوزر لوبوب کمال استقام
ایلدیم خواجه حضرت سوزر حاصل اند کلر سینه دوزر لوبوب
رسخت علی الرجه ایدر که مولانا شیخ حضرت نیک سوزر لوبوب
شویله فهم اولدیم کجس نفس ایلدیم ثباته نامور ایشر و بویله

کجی کلر

مؤید در اول که بر کون تنها ده بر تقریبه بیور دیگر که بر نفس
القی بر کره ذکر اید بشدر سر بر نده عجز نفسی و مقصودی انبیا
ملاحظه سببه باز گشت و وقوف قلبی و وقوف عدد در حالت
بسیله نفس طارلین و قلبه خفان کلیدین و بشره ده بر شکاک
صفحه ظاهر اولدین بینه صاحب رسنجات حلب الرحیم
ایدر که بر کون خواجه کفشی محله سنده محوطه ملا بانده طردین
بر نیک حجر سنده خلص اصحابین بر بلوک جماعت مولانا شیخ
خدمت را و نور مشیدر خواجه حضرت نیک کرامات خوبه
و تصرفات عجیبه سنیدن سویشور اردی هر بر بر نفس
ایلدیر مولانا خدمت را خاموش ایدیلر خاطره کلیدیکه نولید
مولانا داخی بو با بدیه بر سوز سو بیلیر در بر لحظه دن سو و دیگر
نور خواجه حضرت نیک افانی اولان تصرفات دن سو یلید بکریج
انکرک الفنی تصرف بر نبی ذکر اید بکریجان دیر دیگر کرم ایدوب
اولبا بدن نرحکات ایکت سو و دیگر که او ایل حالده که خواجه
حضرت نیک خدمت شریفینه ایر شدم و تقلم ذکر دولینه
فاز اولدم جوق رحمت و تعب احتیبار ایلدم و عظیم بایر
بکدم تا که باب یاب انار سعی و شغل ظاهر اولونه باشلید
و خواجه حضرت نیک النقات شریفیلر کون بکون اول کیفیت
قوت بولدر و بر زمانه نصکره بر مقدار جمعیت حاملال و بر
فی الحکله بنده نسبت اکابری حاصل اولدر تا که خواجه حضرت نیک کار
متعلق بعض حد و اندن ماعدانجه مهاتنه کفایت ایلدیر امور

امور دنیویة به شغل سببیه عمل باطنیدن فتور واقع اولون
حاصل اولان نسبت از آن ضعیف اولمغه باشلا در و چون
بنده عظیم الم و اضطراب حاصل اولدر و تمام مرتبه مخزون و مخوم
اولدم دیدمکه واره بن در و دلمی خواجه حضرت نیک بلدرین
کوزدوب بر خلوت زمانده که کندومی حضرت نیک خلوتخانه سنده ایرشد
دیلمه و مکه احوال بر شامدن بر دزه بیان ایلیم سو و دیگر که مولانا شیخ
خواجه کافس انه تکا از و جسم طریقیه خلوت در انجمن اصل کلید
و بو طایفه علیه نیک بنای کاری انک او زرنه در و بو فاعده است
کریمه رجال لا تمیهم تجارة و لا بیع عن ذکر الله مضمون سعادت
شونندن ما خود در یوز نرک نسبت شریفه لر محسوبدر و غیرت
آنی اقتضا ایدر که محسوب کز لو اولان محبت عینور و اکوزم که ظاهر
مکتوف اولان بو نسبت شریفه فی فی برده طوعن بو طایفه نیک
دانه مخالفت الرسته لازمدر که بو نسبتی اشغال ظاهر دن
بر شغل ایلدیم لربین باطنده تضرع ایلدیمکه بو ایکی کاری
جمعدن عاجزم سنوز بو خاطره ده ایدم سو و دیگر که تمت ایدوب
بر حمله داخی ایکت اولاکه حق تکا بر قوت عنایت ایلیمه مراد
حاصل اولان بو مصاحبت اثنا سنده بر النقیاب ایلدیمکه
تعلم و تکلف ایلدیم که گاه ال و برن حالت بلا تکلف سنور اولدر
و باطنه علیه ایلیمه ثابت و متمکن اولدر و کولکم انکه مطمئن اولدر
خاطرم ترودون خلاص بولدر اند نصکره جمیع احوالده و نوم و نقطه
اول کیفیت بصب العین اولدر و الهیه عز و ک مولانا سلطان احمد رحمه الله

حاجت ایلدیم که مولانا شیخ نیک بنی خواجه کافس انه تکا از و جسم طریقیه خلوت در انجمن اصل کلید
خواجه کافس انه تکا از و جسم طریقیه خلوت در انجمن اصل کلید
خواجه کافس انه تکا از و جسم طریقیه خلوت در انجمن اصل کلید

خواجه حضرت نیک اجله اصحاب بدن ایدید و مبتدی دانشمند در علم
عالم و بوطایفه تک علمده دخی کامل در اسخ و لغز ایدید و خواجه حضرت نیک
اجازت سلفی حجازه غریب ایدید و حرمان شریفان زیارتین
صکریه نه خواجه حضرت نیک خدمت کاشرا ایدید و ایت ایدید
اوایل حالده بر کون قرینه بازید و خواجه حضرت نیک ملازمت واردیم
بولده سر نقد سعی ایدید که طریقی توجه ایدید مرافقه بی جمع ایلید
حضرت نیک نظر سعادت اثر را نه جمعیت خاطر ایدید وارم بو معنی ال و بر
عاقبت نفی و اثبات و ادرو طریقته مشغول اولدم و شرایط لازمه تسلیم
بر کجه کره کلمه توجه تکرار ایدیم تا بر مقدار نسبت حضور حال اولدم
اول نسبتی حفظ ایدید خواجه حضرت نیک مجلس شریفی نه کلام بر خط
او تور و قد نصکریه بوردید که گاهی نفی و اثبات مشغول اولدم و بر کجه
او تور و دعا کبر بر نسبت ظاهر اولدم که دل نفی و اثبات شغل نتیجید خواجه
بوسوزانندن معلوم اولدم که اگر حکیم حضور مع انبه بر در اما ذکره مشرب اولدم
حضور ک باشق بر نکر و مخصوص بر نسبتی وارد و توجه و مرافقه و رابطه در
مشرب اولان حضور لدانی بر بر سطح حده بر در لودر لودر لودر
حضور ک ما بینتی فرق انگ انگ بر فرست خاصه موقوفه که انگ
علم لدن ایدید مؤید اولان اخض خواص اولیا دراته تا اعلم مولانا
ابوسعید او بهی رحه الله خواجه حضرت نیک مقبول اصحاب بدن در او تور
استان سعاد تریه ملازمت ایشدر حکایت ایدید ردی که نیم
خواجه حضرت نیک ارتباط و انصاف سببی بو ایدی که اولان
حالده سرفنده واردم میرزا الف بیک مدرسه سنده بر تقدار

حضرت نیک

بر مقدار زمان تحصیل علوه مشغول اولدم و خاطر می التمام مطایفه
مشغول ایشیدم تا گاهی وجه بر کون بکا مطالعه دن کلان
اولوب کو کله در و شکست داعیه سی غالب طبعی معتم فقر اولدم
دل خدمت راغب اولدم بو نیتله مدرس حجه سندن طشر
جقوب بر آشتا طالب العلم راست کلام اکا فنده ایدید نذر
حاکم و بوسوروم جواب ویردیکه کوه نوره شیخ ایسا
ایدیم و حالا انکر ملازمت سندن کورم دیوب اولدم و اولدم
تفریق ایدید که بی اختیار انگ صحت منجذب اولوب بر مرسته
مایل اولدم که دو نوب حجه به وار منته مجالم اولوب تمام اولدم
کوه نوره متوجه اولدم انفا بولم خواجه حضرت نیک مدرسه
قبوسنده او غادی کوردم اول حضرت بر بردن کلوب مدرس
قبوسنده اندن اندیرین کند و کند و به دیدیکه مرکز خواجه حضرت نیک
کوز مشتم اول خواجه حضرت نیک صحت ایدید بعد کوه نوره
بو خاطر ایدید خواجه حضرت نیک اردیجه مدرس به کیردم کوردم
بر بلوک اصحاب مدرس صفه سنده او تور دیرند اخی کلوب مقابله
او تور دم بر خط سکوت ایلید اند نصکریه بارکن باشکرین تور
قالدرب نبی می طبا ایدید بو مینی او تور دیرین در کوه چه میرد برین
امروز معاذ در جبل نیت **ترجمه** کتبه کوهه ایشیکم ایدید ملاذ که کون
بو قدر جبیده معاذ **ترجمه** بو مینی استماع دن عالم متغیر اولدم
کو کلدن دیدیکه اگر خواجه حضرت نیک بو مینی نیم چون او تور مدرس
او فوایز تکرار خواجه حضرت نیک بکا متوجه اولوب بوردیدیکه

مولانا ابو سعید بوبت شیخ کمال خجندی نگردد که بت در کوه مهر در
 سن پنجاه و نه روز معاذ و در جبل نیت از بونی و بونی لقبی است
 طاهر و جویب اکثر سوار اولوب کند بر و با سی طنج بر وجه
 کند و لره منجذب فله بلر که خیران و مضطرب فالدم کو کلدن نظر
 ایدر دیکه خواجه حضرت زین العابدین نام استتمش ایکن ندن بلدی
 و بونه معقوله بیت ایدیکه نزه او قود ایدر مدوش و منجدر در دن
 طاهر و جیدم و بیز الخ بیک مدرسه سی طلبه سینه خبر کوندر دم جود
 اولاکت و اجزا و سائر اسباب طلبة نکا و لون الوب لغیر ایلون
 و بن و ارب اول حضرت تک استمانه غوث اشیا نه لر خد متده اولدم
 بر بل نام اولنجیکه خواجه حضرت زین العابدین بحسب الظاهر هیچ بر وجه
 مطلقا بجا التفات ایدر بدو بنم انزه بحسب الباطن انجذابیم
 بکون زیاده اولغده ایدر و مدت مذکوره ده طونوز کو ملکستر
 بردانه که نه تفان انجده کچندم و بر بید نصکره بحسب الظاهر
 کاه منفعت اولغنه باشلا و برونه مولود خد مندر روایت ایدر
 لر ایدیکه بر کون خواجه حضرت زین العابدین بجا غلطیم با ستولی اولدم
 و کاه کاه بحسب الباطن اول حضرت زین العابدین بجا بر نظر مویست که ایشود
 اول منقطع اولدر و صفت قبض بر مرتبه غالب اولدیکه بلاک
 اولمق خونی اولدر بر کیمی کونه دک بو قبض بندن کتدر اخونی طاعت
 اولدم بعض اولور دن ایشتمشدم که ناز نهجدون صکره سوز
 تسین قرأت ایدر بعد سر نه دعا ایلیم لر مقبول اولور
 بر کجه اول بی طاعت لکده ناز نهجدون صکره دعا ایلدم که بار

یا رب اگر بنم نهادمده خواجه حضرت نیک قلب شریفی نه که اوست
 کله جک بر صفت وار به انی بندن کیدر و اگر بنم استغدام
 اوزر نه ایه که اول حضرت سبب کدر اولغدر خیر بری فایتم
 اولیه بنم وجودی اوزرنا لعدن فالدر و با خود نبی بو استمانه دن
 بعید ایلیم دیوب منا جانده بونک کبی جوق سوزار سولیمو سید کیدر
 و زاری ایلدم صبا حدن که خواجه حضرت نیک خدمت کلام اول اولدم
 بو اولدیکه بز کند و نرسن برایش اشرف صادق معلوم اولدیکه همان
 که خاطر کوزه بر نشنه خوش کلمه کند و کرکا و لومن و بار بر بلغن استر
 ایش نرسن کدر بیکر اولو معینه اولیمه لم خواجه حضرت نیک
 بو سوز ندن معلوم اولدیکه فقیر حواله ایدر کلر بار و قبض بو فقیر
 تربت ایچون ایش اند نصکره بنه اول مجلده خواجه حضرت نیک التفات
 شریفی لیه کو کلده تمام مرتبه انبساط و انشراح حاصل اولدر مولانا
 مومی الیهک فواند انفس طیبه سینه در بو اوج رشحه که ذکر اولدر
رشحه ایدر لردیکه بو کار و بار کن حاصل یعنی سلو کن مراد ذوق یافت
 و الم یافت در بعضی بولوب و اصل اولدوغی مرتبه دن ذوق حاصل
 ایدر و اصل اولدوغی مرتبه دن او نور الم کلکدر رس طایفه لازم
 اولان اولدر که وارد او و مواجیدون حاصل ایشد و کی نشد
 ایلد ذوقلنه و بنه اول ذوقدن نهی اوله انکچون که بنجه ذوق
 و مواجیده و اصل اولمشدر و بی حد و ارات و معارفاتی کاشد
 انزه نیشکده سعی بر بوشتمد و کچون الم کلکدر زرا مقصود بی نیشد
 و اصل اولدوغی و اصل اولدوغنه کوره در باسی محیط نیت بر نظر

حکمنده در لاجرم اگر اصل اولد و غنه قناعت ابرو بول ذوقه کلمه
 فالوب بو عالم دن اول ذوقه کیده جک اولورسه بدالابین اول
 ذوقه مجوس اولش اولور و بی نهایت ذواق و مواجیدن محروم
 فالور و اگر عیال بدیسی اولوب جمله سین بویا و نایافت سینه
 صرفا بر سه مراتب از ذواق الهیه تک بی با یا لغنه کوره نه هیچ
 ایسوب اصلا قطع مراتب اتمشدر بو فایده فاله یک ذوق فی الجمله
 ایسوب ادنی مرتبه ده فاله **رشته ۲** بر کون سوره اخلاص معنی
 دیدیر که اول موجود که حق سبحا و تعالی کجا بدیه غیر واسطه
 وجوده کلدیر صادر اول ابرو قناعت مبدأ فیاضدن صادر اولک
 ظهور طوغر معنی مشابه اولدی لاجرم حق سبحا و تعالی بسوره
 کریمه ده آیت شریفه **لم یلد ایل اول** مشابهتی نفی ایلدی و نه حق سبحا
 و تکا موجوداتی ایجاد و کموناتی اظهار دن صکره که نظایر الله
 و کونیده ذات و صفات و اسما و افعال حسبیه ظهور ایلدی لاجرم
 نظایر دن بو جمله ظهور طوغر معنی مشابه اولدی کذک حق سبحا
 و تکا بسوره جلیله ده آیت کریمه **ولم یولد ایل اول** مشابهتی
 نفی ایلدی و موجوداتی ایجاد دن صکره نوع انسانی حدت سر
خلق الله آدم علی صورت اکرنا مقتضا سنجی منشی جامعه و مظهر
 جمیع اسما فکد و کت و تک ذات و صفات و افعال بی نهایت
 مراتب ایلدی چونکه انسان جامع جمیع اسما الهیه اولدی ایلک اول
 ذائقانه و معنی ایلدی که قل عوانه احد الله الصمد انک صفتی در
 و مماثلتی بد اولدی که و هم ای کت تصور ایلدی لاجرم حق سبحا آیت عظیمه

آیت عظیمه ایله اثبات اول مشابهت و مماثلتی
 ذوقی نفی ایلدی و بر ادریکه بر کون و الدم الیه خواجه شمس
 محمد کوسور حضرت نیک مجلس عظمته وار مشیدم اول مجلسه خواجه
 شمس الدین دن بر عارق عادت کوردوم و بر نفس اشرتم که
 ایکسی دخی عجیب و غریب ایلر اولا کوردوم که عارق عادت اول
 ایه که خواجه معارف الهی لطیف نامنا هیده غامض سوز اولدین
 کلمه ابرو بر ردی که اهل مجلس دن بعضینه اول سوز ارفض
 اتمد کلندن نفس عارض اولوب اولد یقون علیه تمشید خواجه
 حضرت نیک غیرت کلوب سوز دیر که سزا اولور سزا کربن بو سوز
 مسدک سقفه دسیم متاثر اولوب حرکت کلدور در دیوب سید ک
 سقفه اشارت ایلدی کلر کبی سقفه زلزله دو شوب اول
 سقف انا جمله اور تمشش ایلر اول اعجز عیال غایب صدال
 دیریکه باشلا در اهل مجلس خوف دن برین رنگ او زینه دوشدر
 قابو یقین اولانظر طره فاجدیدر و بعضیدر که منبره قریب ایلر
 سکر و شوب منبره پاره سینه الهی ایلدی لیر من جمله سندن کویک
 اولغین جمیع حاضر دن اول صحرایوب کلوب بایه منبره صغیرم
 خواجه حضرت نیک بالای منبره سکوت ایلدی بعد نه سو یکیم با ایلر
 خلق دخر اول مرتبه دن صکره او کاجیه حاضر و متوجه اولدی لیر و غیر
 آیت کریمه بو ادریکه سوز دیر که حق سبحا و تکا حضرتی حل شانه
 سوز که **واحسن کما احسنه الیک** یعنی ایلک الیه تکم حق سبحا
 اتمشدر حق سبحا کت بنده سینه ایلوکی اولور که از لدن حق سبحا اظا هر

کلمه ابرو بر ردی که اهل مجلس دن بعضینه اول سوز ارفض اتمد کلندن نفس عارض اولوب اولد یقون علیه تمشید خواجه حضرت نیک غیرت کلوب سوز دیر که سزا اولور سزا کربن بو سوز مسدک سقفه دسیم متاثر اولوب حرکت کلدور در دیوب سید ک سقفه اشارت ایلدی کلر کبی سقفه زلزله دو شوب اول سقف انا جمله اور تمشش ایلر اول اعجز عیال غایب صدال دیریکه باشلا در اهل مجلس خوف دن برین رنگ او زینه دوشدر قابو یقین اولانظر طره فاجدیدر و بعضیدر که منبره قریب ایلر سکر و شوب منبره پاره سینه الهی ایلدی لیر من جمله سندن کویک اولغین جمیع حاضر دن اول صحرایوب کلوب بایه منبره صغیرم خواجه حضرت نیک بالای منبره سکوت ایلدی بعد نه سو یکیم با ایلر خلق دخر اول مرتبه دن صکره او کاجیه حاضر و متوجه اولدی لیر و غیر آیت کریمه بو ادریکه سوز دیر که حق سبحا و تکا حضرتی حل شانه سوز که واحسن کما احسنه الیک یعنی ایلک الیه تکم حق سبحا اتمشدر حق سبحا کت بنده سینه ایلوکی اولور که از لدن حق سبحا اظا هر

ایدر قول بنیان ابرسین قوله بوا یکی ابله که و قولنی ظاهر ایدر
 کند و بنیان اوله لاجرم قوله امر ابروب تعلیم ابله که حق ایا سکا
 ایکت ایلدو کی کبی ایکت ابله یعنی سندا حق کند و وجود کی نفی ایا سکا بنیان
 اول تا که حق کا ظاهر اوله خواجه حضرت
 معتدلی اولان اجله اصحاب بندر و اول حضرتک منافع و شمائل و خصایص
 فضایلند و سلسله العارفین و تذکره الصنفین نام بر کتابت کالیف
 ایشردر اول کتابده بیور مشردر که سنه سکر یوز سنسین
 تاریخنده خواجه حضرتک خدمتند و اصل اولو باون ایکت بل
 مقدار اول حضرتک خدمت شریفینده و لدم الحیره علی ذکرت
 صد رشحات علیه الرحمه ایدر که مولانا محمد قاضی حضرتک معارف
 لطایف صوفیه ادر اکنده طبع بلند و فهم ارجند صاحبی و کتب
 خواجه حضرتک حقایق و دقائق صوفیه ادا سی زمانده مولانا
 جون محی طبا بر یوز در مولانا می مذکور در بر دیکه بر کون خواجه
 حضرتک زین صور دیکه بود سبق سوز لر که زدن اشیدین
 بیج بونی اشیکله اوان صبا وده با ما کدن و انا کدن و استناد کدن
 ادر نیکت عتقاد و نقصان کلدی دیکه کله بیور دیکه ایدر
 سنگله بو مقوله سوز سولشیکت قابل امین و نینه حساب رشحات
 علیه الرحمه ایدر که مولانا حضرتک زین بالذات استماع اولنده
 و سلسله العارفین ده و حق باز مشردر که خواجه حضرتک ابتدا
 ملازمتمده باعث اول اوله یکده مولانا نغمه الله نام بر طالب العلم
 کرانی ابله مرانه کتک ایچون سمرقندون جغتبدن قریب شادمانه

۱۲۱۲
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۹
 ۱۲۲۰
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۹
 ۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰

شادمانه ابرشد که مواسی اولدوغی جغتبدن توفیق ابله که اکنده
 زمانی ایدر که خواجه حضرتک حقیقه کله سر خد متدنیه وار دم صور دیکه
 قنقی دلایتدن سن دیکه سمرقندن ایم اند نضکره حکایت مشغول اولدوغی
 خاطرده اولان ک جمله سنی اظهار ایدر اول جمله دن بر سنه
 که فقیر سرگشته ایدر و بیجا حتمه سبب اولمشیدرانی دخی
 بر وجه اظهار ابله بر خواجه حضرتک کله کلام غایت منجذب اولدوغی
 دانشای مصاحبتده بیور دیکه اگر مقصود تحصیل علوم ایدر یوزده
 بیتر در اول زمانده محقق اولدیکه بوفیق ک خاطره سی اولنلرون
 بیج بر سنه قالمدر که خواجه حضرتک را کا مطلع اولمشس اولو کا
 یقین حاصل اولدیکه اول حضرتک بواطن خلقه عظیم اشرف الملائک
 وار در بو حکمت حصولی ابله بلیه نینه سفره مبلم منقطع الی سبب
 سیرنی خاطرمدن جفا دیدم قرشی به کتک استدم منع بیور و
 بخارا جانمنه غمیت ابله دیدم صبا حدن کله که کتک اچار
 استیم بر کسنه خواجه حضرتک کتابته مشغولدر دیدم توفیق ایدم
 بر خطه نضکره کور دیکه خواجه حضرتک را و نور دقار سردن قاعد
 و بنم جانمنه متوجه اولوب بیور دیکه طغوس و سوله مرانه درون سنگدن
 اوتوریم کیدرسن یوز تحصیل علم ایچونم کیدرسن فقر فایت دشتدن
 سکوت اتم رفیق مولانا نغمه الله دیدیکه بونیک درویش کمالده
 تحصیل علم کدوی برده ایشدر تبسم ایلوب بیور دیکه ادر دیکه
 کبی ایدر اند نضکره الوده یا ثوب بانک تنها جانمنه متوجه اولدوغی
 تمام ابر فلک شجره کیه بر تنها محله طوز دیکه اول حضرتک الی الوطی

مکتوب

کند من غایت اولدم برزنا غیبت عالنده قالد قد نصکره کند
کله بکم کبی سوزه باشکد بر و انشای کلامه سوره و بیکر که خطای قوی
و مبارک حبیب بلندن بر خط جفروب بنه کند و را او خود بیدر بعد و در
فقیره و بر دبر و بنم کتوبی و کاتجه ضاقله و بونسبیه سوره و بیدر اول
کتوبیک ترجمه سی بود در حقیقت عبادت حضور و حضور و ساز
و بو معنایی کو کله حق سبحانه و تعالی ک غلطنی شه و در ن ظاهر
مویا اولور بوجلی سعادتک حصولی مجتبه موقوفه در و محنتک ظهور
سیدالاولین و اخرتک علیه الصلوٰاتمنها و من التجات ابنها بمن متعزیه
موقوفه و میتا و حق طریق منابعتی بلکه موقوفه در بس البصر در علوم و
دارتدر اولان علما به بو عرضدن او نور ملازمت ابک کرانک
علما که علمی وسیله معاش و بنور و سبب حصول جاه الیشدر انکر ملازمتک
اولیق کرکد و شول در و بشکر که رقص سماع ابلر و مرنه اولور سه فی تردد
الور و بر رانکر صحبتندن بر هیز ابک کرکر و اهل سنت و جماعت
ندینده نقصا عینده به سبب اولین توجید و معارف استماعندن بن
تحصیل علم محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم منابعتی مشروط اولامعار
حقیقه ظهورندن او نور انبک کرکر و السلام اند نصکره دو نوبت
طقن الجینه کله بیدر و فقیره سفر مرانه اجازت و برو با تچه او خود بیدر
زدن اول سعادتک سوار اولوب کند بیز داخی انشا نشر بغیر موجیه بر قصد
بخارایه متوجه اولدی بر مقدار بول کند که نصکره آردن سکر در بر باد
کلب بر کتوب و حق کتوب در خواج حضرت مولانا سعاد الدین کاشغر حضرت نیک
وزیر سعادتکدر خواج کلان کوندر مشر و مضموننده بیور شرکه موصل کتوب

موصول کتوب بله مفید اولوک و قوماک که سر سر کتوب اولور اولور
که لایله اختلاط ایلیمه راوی ایدر که خواج حضرت نیک صکره کوندر
کتوب بجا بر وجهه تا بشرا ایلد که بغیر اولور کویا سینه مجر و جبر
طوقند در جمله قلم اول حضرت مشغول اولدر غایتی فالیم بخار ایدر
کمال مرتبه ده بی طاقت اولدم و بر منزلده و ذمک الحجاب ایدر خجالت
واقع اولور در اما بو عجب ایدر بیکه نینه و غده سفر خاطر دن کتوب ایدر و بخار
و ارجه به دکن التیات دکشدر مک لازم کله در منزلده بر مانع ظهور ایدر
اول آتیه بکله در اولسویب بر آخر که محتاج اولور دم و الحاصل انداع غیبت
مشقتک بخارایه و اصل اولدم نینه و حق عظیم کوز انور بی عارض اولور اول
سببیه بزجاج کون انده توقف لازم کله بر اند نصکره نینه بر کجه نوبت سفره
قصد اولدر سهرابر بر عارضه سید اولوب سفره مانع اولدر با لآخره
محموم اولدم و کندم دیدمکه اگر بر داخی که سفره سوا ایدر
هلاک اولور بلکنه و غده سفر خاطر بدن جفروب مروضی بر طرف اولور
اند نصکره خواج حضرت نیک ملازمتکینه واروم چونکه شکند کلام
بکدی که شیخ زاده الیاسک منزله واروم انکر از ادنی التذیه ایدم
کوب و باطنانواعا اجازت المشی الام زبیرا خواج حضرت نیک حضرت
غالب اولوب نبی بی رام ایشدر انمی بر سینه طلو کتا سینه انراون
برینه طشر دم و بن بازاره کلام که شیخک در و بشرندن بر کتوب
انگله بیه شیخک منزله کیدم چونکه بازاره کلوب رکسنه بولد نم اول
کسه و بیکه و اراتکی و اسیا بکر کتور کیده لم فقیر کدم که انمی اولوب کیدم
بر کیده بیکه شکر انک بکبه ده اولان کتا بلر کله سبیه ضایع اولور بر بلوک کتوب

کرده خاندان

کتوب

ارامته مشغول در بر گوشه ده و لوزب فکره وارد م اول اناده خاطر
خواجگان قدس است تا اسرار هم غایت عجز کسینه لدر سکا بوم نه التفات
ایر و ب متوجه و لشکر ایمن سن غیر یزید استی قصد ایبر کاک
سکا دخی زباده ضرابه در دویب کوکلهون بوغومیدن و ندم علی القدر
بر او از کله که اتکی جمله کتاب و اسباب بکیده بود لدر با هم فالدر کاک
احضار لشکر اول آشنا اول کسینه دخی و دیگر که بوجوب قصه در کسینه
ایرم با قدم کور دیگر زندات بوقی منجب اولدم و غایت مشکله کسینه
بازار تا شکنده بر نشسته بی توربینه انی بوله زراعات کثرت
از دقام اولرد و بواندن اغر بدر که بودگی ملا نقضان بولان لومند
مشاهده و نصکره فقیده بر کسینه بده اولدم که شیخ زاده منکره کسینه
خاطر دن جفر و بی القدر سوار اولوب ستم قنده متوجه اولدم وارو خواجسته
شرف صحبته مشرف اولدمه غنیمت کمان بوردید که خوش کله کسینه
معلوم اولدم که بنم جمیع کسین احوال مدن خبر دار اولدم بلکه جمله موافق
واقع و مشیران برون اولمشند و بیه مولانا محمد بیور را ایبر کسینه
بود فقیر ک است اعلانته شول زمانده که خواجسته حضرت سرر باط خواجده
اولرد ایبر خاطر کله که خواجسته زکریا ورق بری زیارت کسینه
نزار ک کسینه با بوسنه کلام ایانعم ابرو بصیردن مقدم کسینه
واقع اولدمیکه ایانغ اوزرنده طور منته قار اولوب بقلدم و باطن
بر عجب و جظهور ایلمدیکه بنی ایکی لو کسینه قریب اولدم که روم بندن نزار
ایلمه خاطر کله که خواجسته حضرت نیک صحبتندن بی اجازت جویب زیاده
مزوره متوجه اولدم و غک ابوالولدر فی الحال استغفار ایلیوب کسینه

کله بکسینه
کله بکسینه

کسینه داخل اولمدین کیره و دوزم خواجسته حضرت نیک حضور شریف
کله با اولرد و دوزم کسینه اول نغیده بیدردید که اشتمد کسینه که اولرد
در که کسینه زنده به از شرف مزده یعنی در کسینه کسینه کسینه
بود کسینه بده اند بکسینه و اخی خواجسته حضرت نیک بقیتم زیاده اولدم
صبار شفا علیه الرحمه ایبر که اغر اصحاب بدن بعضی روایت ایبر
ایبر کسینه اول زمانده که قریه کمان کرانده خواجسته حضرت نیک حضرت
اولاد و اخفاد و خواص و اصحاب جمیع کسینه اول حضرت نیک بانده حضرت
ایبر اول محله بیدردید که بزم جماعت مزون سر بر فقر و فاقه
اختیاراته لکر کرد و مولانا محمد متوجه اولوب بیدردید که اولاس فقیر
اختیار ایبر سن سوبله مولانا محمد دیدید که بنم مختارم منکر اختیاراته کسینه
خواجسته حضرت نیک بیدردید که بزم مختارم فقر در اند نصکره و کسینه
ایلمد که مولانا محمد و دورت بیک شاهرجی و بر که بوقر اختیارته
وارسون اول بسلغ کند و بانده اول فقر انک خرا غله کسینه ایبر
ایلمون مولانا محمد حضرت خواجسته حضرت نیک امر ایبر انشا لا اول اولوب
انکه کند و نک و اصحاب نیک معیشتنی و بیای ایلمد
لومر خواجسته حضرت نیک قدامی اصحاب و اولدم
و کلاسندن ایلمرا و ایل حاله تا شکنده شرف قبول ایلم شرف و ایلم
ایش صبار شفا علیه الرحمه ایبر که بعضی عزیز خواجسته علیه نفل ایلمد
و بیکر که او فائده که خواجسته حضرت نیک خراسان دن وطن اصلیدر کسینه
زراعت مشغول اولدم بزم بکر می باشنده بر جوان ایلم خواجسته حضرت نیک
ایبر دم و اول حضرت نیک بکسینه مرتبه التفات مزور ایبر اول اناده مساجلندن

سلان دن
برینا ناته

بریلرک

کشته تحصیل علم و اوجه سبیل سمرقنده توجه او زده اید میرجا عظیم و سید
 که ناشکند ده او فاطمی ضایع ایلیوب جابل و عا قانورسن دیوا و لغز
 سولید پیر که بنم و خنی طبع کتکه مابل اولدر کند مکه فکر ایلد مکه اگر خواجه حضرت
 سفره اجازت استرسم اکثر احتمال مانع اولقدر سیج بودندن ابوا و مکه تحصیل
 علم سید سمرقنده کند و کمی بر ورقه بازوب کند و رغایب یکن ابوز
 برده قویوب سها سمرقنده مستوجه اولام رفته مکن مضمونه مطلع اولقدر
 بن کتمش بولمغله غیر عیتمه مانع اولیه لرو بود وجهله نوع اجازت و خنی المانی
 پس بود اسلوب او زده بر ورقه بازوب او تور و قدر برده قویوب سفره
 عویمت اندم اتفاقا خواجه حضرت مزر اول کون اختاره دک اول خانه اول
 اویشتر احشام نماز سر زمانده رفته به نظر لر مستعلق اولد قده او قویوب اول
 حالتک ظهور نندن متغیر اولوب سبور مشرکه اول بنه قلم واسطه سید
 سولینور و جد لایله نردن اجازت المعنی استر کوره لم که بنجه که سول اول
 ساعده که خواجه حضرت مزر متغیر اولوب بو عیاری سبور مشرند خنی تولد اولم
 ایله اولکی منزله توغشیدم ناگاه اختیله یا تو ما بنده بر صداع
 ایله بر تنب محرق عارض اولدیکه نبی بی طا و بی آرام ایلیوب صیاح
 اولبجینه دک فریاد و ناله ایلمدم و سحر قریبا و لیجن خلق بو کورین کلده
 کتکه باشلید پیر و یاران بدن بریکه اکثر با سفره غیر عیتمه اول عیاش اولمشدر اتمی ایلیوب
 بکبه می و زرنه اردوب مراد ایدند بکبه نبی داخی انه بندر اول
 بنم صداع و حرارتم و خنی زیاده اولوب بر مرتبه پیر اولدیکه صاند کلده
 ایکی باره اولوب تش سوزانه دو شدم کور و مکه مونه مشرق اولدم فریاد
 ایوب ذبیر مکه ای باران نبی کند و حاله قوک که بنم انه بنکه و یا حرکت قدرتم

لا قدر

قدرتم بوقدر سمرقند باران کیده لم دیوا ابرام ایله پیر سولید قدرتم
 اولدم و غندن اشارتله منع ایلمدم باران بدن ما بوس اولوب کتدی بن
 کند و نه فکر ایلمد مکه غالباً بجا بو عارضه خواجه حضرت مزر جان بندن در که بنم
 کتبه راضی و کلدر در دیوب و و مکه نیت ایلمدم فی الغور صداع و حرارت
 باشلید و اولقدر قوت حاصل اولدیکه بکبه می انه بو کتدم بند خنی و زرنه
 بنوب باشکند جان بنه مستوجه اولوب کتدم و قدم قدم ناشکند و در
 اولد قده اول عارضه به و خنی خفت کلدر در سواد ناشکند اول
 اولبجینه اول صداع و حرارت بدن اصلا و قطعاً بنده اثر ناله نری الحاک
 اوده وار ب انمی با غلیوب خواجه حضرت مزر نیک خدمتینه کلدم سلام و دردم
 الوب تبسم ایدرک بپور دیکه سمرقنده بنجون کتدم که بکار کر پیستولی اولد
 یوزم بره سدر ب اندیکم ادب سزگت عقیوبین طلب ایلمدم و عنایت کنان
 سبور دیکه وار خد شکده اول شد بکیر و شکله جوق ای ششم وارد و جوق
 کار لظهور انه کر کدر اول زمانده که خواجه حضرت مزر سلطه ابو سعید
 انما سیده ناشکند دن سمرقنده کوچد پیر جمیع مصباح و نبویه رنی مولانا
 خواجه علیک ذمت سمنترینه تقویض و زمام امور لرین انکر کتف
 کفا سیرینه تسلیم امثال ایدر مولانا تصرف تمهاند بر مرتبه
 ایر شمشید بیکه کون اولور دیکه خواجه حضرت مزر جان بندن بادشاه
 زمانه دامرا و اعیان دیوانه بکرمی مکتوب با زردی سنج کرده اول
 قدرت یوغند بیکه مولانا ناکت مکتوب نبی طوعتیب امر نه امثال ذوق
 کوشتر لدر
 خواجه
 حضرت مزر نیک معتول نندن و قدما ی اصحاب بدن ایدی و ناشکند

اولان اصحاب و اجابك تا كولاقي و مشروباني تزار كني اكا تفويض اينها
فكر كور شيخ جيب حكایت ايلر ديكر ركزه خوابه حضرت نماشكند بعض
بار اذن بحضور اولوب فرسته متوجه اوله بير باران و خي منفذ
چشمه سكنت و نياز له خوابه حضرت نيك اردنه دوستو كنييلر
فرسته و اصل اوله قدره كورديلر كه خوابه حضرت تر و تره مناره
مولانا سيفالدين سارتر به سنده انلك ولد خويبر مولانا
اسماعيل فرستي منزله كمتشرا مردخي ساره مولانا اسماعيل منزله
دار ديلر اول مخلده خوابه حضرت صفت بهيت جلال ايله منفذ
ايدير بار اذن هر كجه خوابه حضرت ترا و تور و وعي حجره به داخل
اولوب كوز لر خوابه حضرت تره طوقدر ايه عقل با سندن كيدوب
يعقوب پوالمغه باشكدر از فالديكه جمله سندن حيات اثر نيز ايل
اول اخوالا مولانا اسماعيل اول و يارده اولان محبت و مخلصه
بر بلوك كسنة ايد باش ايق باين اين كلوب بارانك حذر ين و ايدير
خوابه حضرت مردخي اول مخلصه خاطر كون بارانك عزيز قول ايت
انا رلطف و رحمت ايله ظاهر اولد ير اذن صكره بارانك بر بر عقل
باشكدر كلكه باشلا بوب جلد سي اسكل حاله كلبير
بوند و خي جمله مقبولان و زمره منظور ايد
ايدير بر كون خوابه حضرت محبت ذائيدن سوز سولوب بوير ديكر
صوفيه قدس سره الفريز اصطلا حنده محبت ذاتيه حق سبحانه و تاء
نقل و ارنبا طدن جبار تر بر وجهه كه محبت علامه سنيك سبين لميه
قلبن اكلية كجه بر ميل و انجذ ايش اولاكه ذقنه قادر اوليه و بوير ديكر

و بوير لر ديكر خوابه نماشكند ده ايلر و علايق ده بو كنيست ظهور شمير بر سر
دايم بزم صحت ستمه ملازمت ايلوب اير اذن بو بين اكون و نور
بر كون طهارته فالقدم ابريقه سارعت ايلد ملر طهارت تا كه نيكه
اذن صدر ديكه سندن بونه كلكه سبب ندر و حلقه درون اطر افتر
طولا شور سن و ديكر نده بزم اخي شو قدر بلور كه هر گاه كه بونه كلكه
خي كنيست تره بر ميل و انجذ ايل بولورم و كند و مي جلد و و اعيدن حال ايد
و اول حاله نك كوكه عظيم لذت اير ايتور هانكه بو جلدن طفره كند اول
كيفيت بدن رايل اولوب بوش فالورم و اول برا و علايق و ايج
غابت صابا حال ايدير بزم اصحاب بزمه مختلط ايدير اول اطر افتره چون
كسنت اكا نقلن خاطر لر و ايدير بزم اصحاب بزمه و خي ايك محبت
شتم و طعن ايدير در سلفا تذن بعضي سنده و ديكره اكا عذر با ايك
و اروب كند و عالنه كيدو هر قدر بمالعه ايلوب تر داند ميرد و فحال
اولد افر اغلامنه باشليوب چون اضطراب كو ستر در و نيم نوبه
كلمدن سره نه فائده واردر دير يا خصوص كه طفره خلق بكانوش
و بر لر و در لو در لو مولاره كوكل و ير كجه بو صحنه حاصل اولد و شتم
خصمه و حبيت دن محروم فالورم و بوير عاقبت باران ابي منوره
طوقب كند و حاله قودير افر بر مرتبه به واردر و بو كنيست بر وجهه
مغلوبا ولد كجه چون واقع اولور ديكره او نيك بولين بوليمز در و ستر
نيم انگه بر هم دوشوب اكا بر مصلحت اصم لقي استم اول كاري
اشكش و يا اشك بولنور دي صبا رشحات عليه الرحمه ايدير كه خوابه حضرت
حكایت ايدير اول بس صبا جمال مولانا نور الدين نماشكند حضرت تره

وینه حصار شیخ عبد الرحیم امر که بعضی اجله اصحاب برین سؤله استماع
 اولندیکه مولانا نورالدین مبادی حاله تا شکند و ده خواجہ حضرت
 شرف ملازمتی مشرف اولد فلزده خواجہ حضرت ترنگ حضور
 شرفی نه ایک کله نبات کرمانی گذرشن خواجہ حضرت ترنگ
 عادت شریفه لر کسه دن سنه قبول انک ایکن اول نباتی مولانا
 نورالدین دن قبول ایدوب حاضره سمت الیمشرو اول اناده
 ویشکرکه بو طایفه ایلد صحتک فائده سی بودر که بر کسه متوکمی اکر
 مثلا بر کسه بر سمت وار کوسر میتوب و متوکی وار اید و کن
 دخی بمبه ناکاه بر کسه ایلد اشفا اولسه که اول کسنگ انک متوکمی
 بر دو کندن و متوک منفعله کوسر ابریکن جبر اولسه اول کسه ایلد
 صحتک فائده سی بود اولور که اولات متوک صاحبی کوسر متوکمی
 اکوب متا شرا اولور انه لشکره متوکندن خبر اولور بسوز مولانا
 غظیم نایب ایلدوب خواجہ حضرت ترنگ حدیثن التزام ایدوب
 مرندرا اجازت وروب وار کیت ویدیرسه دخی قویوب
 کتمش ودر ایش که بنم خواجہ حضرت ترنگن سجان مرادم بودر
 بکا اولقدر رحمت ویره که گاه گاه درار شرفندین
 کورم اندن بو کاکور بجان انی کند و حاله قوشر مولانا حضرت ترنگ
 تعلیم باطنی ایلد طریق رابطه به مهتمدر اولوب کمال سعی ایلد اکا
 در کس الیمشکر از زمانه نسبت مفهوده لغت مندیه تعلیم
 اولشکر کون مولانا زاده فرکتی که بو مقصدک ایکنج فصلک
 اخر نه ذکر لر سبقت اشدر مولانا نورالدینک شغسل باطنی سنه

باطنی سنه مطلع اولوب کاکاشونت یوزندن ویشکرکه اگر نماز
 وقت نده دخی بو طریقه شعول اولور سک کفره ماوی اولور
 زنهار نمازده بکسر اقتساح دن صکره سلام و بر کجه دکن کندی
 بو سبتدن فایز قلب فایک خاطره دن صفا سین مولانا نورالدین
 انک جوانده ابر حسینی حضرت ترنگ بو مینی او فوشدر زان در
 چشم تاحول معبود تو برنت اول دیره طالبه المنیر
 احوال اکا معبود سیر اولور اول مولانا زاده نکت تعرضی مولانا
 نورالدینک جوانی خواجہ حضرت ترنگ سمع شریفیه ایرندر خواجہ حضرت ترنگ
 زاده یه پیشکر بر شخصک نمازده کواکل اطلاق واسبابه و عید و مواسم
 و سایر اشیا حسبیه به کیدر کافرا اولمز بر فونک بر فونیه فایز
 اولمغه نزن کافرا اولور وینه صاحب رسیخت علی ارجمه کوشل
 مخا دیدن شوبله استماع اولندیکه مولانا نورالدین کند و سنی
 خواجہ حضرت ترنگه فدا الیمش ایش و بوقصه نکت وقوع بر وجهله
 ظهور بولمش ایش که بر کره خواجہ حضرت ترنگه مرض طاعون
 عارض اولوب اتفاقا اول مرض نیم صول جانبسه ظاهر اولوب
 و هم رنگ دخی کبود ایش و عا وناصول جانبسه واقع اولان
 طاعون معدن روح حیوانی و منیع حرارت غریزه اولا قلب صندور
 قریب اولد و غراجلدن خوفه اقرب بر با خصوص که رنگی دخی سیاه
 اولا اول حاله دن مولانا نورالدین خواجہ حضرت ترنگه اولوب
 تمام مرتبه نضغ و نیازله ویش که عنایت ایلدوب اجازت لکه
 سرکه مرکزه بن نجه تحمل ایدیم زیرا که دنیا ده بنم وجوده موقوفه

این ابو حسینی در زمان عفو که در
 وقت و در علم و باطن صاحب
 و شد خلی مضافان دار در
 منظره سند در کتاب
 و دیوان اشعار و کتاب
 و در الکافین و مضافات
 مشهوره سند در کتاب
 و در روح الارواح
 و کتاب روح الیقین و فائز
 یوزاون سکر شوالیکه
 اون التي سنه و اخراج
 قد شرفلر ایلد در روا

بر امر بوقدر و سزک وجود کزه و ایرنج بوز یک حکمت و
 دار در و حق سبحا و تقالیک شرک بوز و کز دن نجس بجه
 کار و باز از سر وار در خواج حضرت سید شکر که سن از پیش
 جوانی هنوز عالمی کور محض سن و کند که نجس امیدگ
 گو کلکدن بجه ارزوک وار در مولانا اغلیذب و پیش که بنم
 هیچ بوذن غیر آرزو و امیدم بو قدر که کند می سینه فدا
 ایلیم خواج حضرت سید روحی انزه اجازت و ربوب مولانا مشول
 اولوب خواج حضرت نیک بار الله کیروب مرضی انردن خدب
 ایلمش فی الحال خواج حضرت نیک مرضی انزه منتقل اولوب بعینه
 اول طایعون سیاه رنگ خواج حضرت نیدن کید و مولانا نیک
 صول جاننده ظهور ایلیدب خواج حضرت صحت نام ایلید و شکدن
 فالقوب مولانا نور الدین صاحب فزاش اولوب اوج کوزدن صکره
 ختمه و اصل اولدیلر اصی بدن بعضیسی که کشف فسور
 و اندن غیر بعض کشف ایلید متحقق ایلید سید سید رادیکه
 مولانا نور الدینک و فاشد بصره بر کون خواج حضرت بله آله
 ناشکند نزاراتنگ جانب شرفیتدن کجک کور و کیه مولانا
 نور الدین لیده خواج حضرت نیدن جانبه دوند بر اول حضرت سید
 ای مولانا نور الدین دونه صافک با یوب حضور ایلید اول داجی
 یند قبله طرفند و دتوب و فاشد سکر بوز قرق سنه سنه
 واقع اولشدر رحمة الله تکا
 خواج حضرت نیک کبار اصی بدن مقبولندن ایشلر آدر محمد این عباده

عبده الله در مولانا زاده اترار سرد و یکله شهرت بولشدر مولانا
 زاده حضرت سید شکر که چونکه خواج حضرت نیک شرف بقولند
 اولدم بر کون مجلس شریفینده کولکدن کجک بجه خواج حضرت سید
 تلقین ذکر الیمزلر بو خاطره کجا غلبه ایزدی کبی ناکاه کجا متوجه اولودور
 هر کارک بر در لوا آدمی وار در ذکر غیر بله ناسیدر نیک استعدا و لطفه
 نیک ایضا کجک بو قدر و نیه مولانا زاده حضرت سید شکر که او ایل
 که خواج حضرت نیک شرف خدمت لیه و اصل اولدم خاطرده
 بر خلیان وار بریکه مقدمات عقیده طریقه داخل اولوب بجه بدست
 انلرک طریقه سنه جانشیندم شایر که انلرک ارادندن جند و غم ایوان
 طایفه ار و احندن کجا بر ضرر ایرتیه بر کجه صیاصه دک بو دغذغه کجا
 غلبه ایلیدر علی الصاح که خواج حضرت نیک طراز مندر کلمه نندن صورت
 طبقه مشایخن عقول کسند ایلید اختلاط ایلمش کدی و بریکه مقدمات عقیده
 طبقه سنه ارادت کتوب انلرک طریقه سنه و رزقش ایشدم سید
 که بو کجه شویله مشایخ و لندیکه مشایخ ترکدن بر بلوک کسنه عظیم سائلر
 ایلید حوئلر اطرافنی طولشدر و مسج بر وجهه جولیدن اجر و کیر مکده دار
 اولدیلر و تصرف ایلید مدر لر غالبان نزل اولور کلمه نند ایشدن
 مرتبه دن صکره خاطر بدن دغذغه و وسوسه کمدب بالتمام آرام
 فرار طوتر و یقین بلدیکه من بعد خواج حضرت نیک نطل عنایت
 و کشف حائیلنده دایمانا ساقا سر و باطنی دن اولسم کر کرد و سنه
 مولانا زاده حضرت سید شکر که بر کزه خواج حضرت سید شکر
 کلبه بر یک بشور کت سید دیلر و ایضا طبعی مولانا خواج علیدن

اکت و دیدار اول زمانه خواجه حضرت نیک و کلیل مظهر و کمال
 مولانا خواجه علی ایدیلر طعم خاضر اولدقه خواجه حضرت طعم
 میل بیور مدیر باران تناول ایدیلر و طعم نید که نصکره خواجه
 بیور دیلر که بو طعمده احتیاط او نمشد رالبته کورک یوقلک یوقال
 مرتبه اینهم ایدیلر و تغض بلعیدن صکره معلوم اولدی که او دونه
 قصور واقع اولمش اینش خواجه حضرت غرضه به کلوب بیور دیلر
 کار خدا در اولیا بده احتیاط عظیم و اجیدر زیر ابدن ان تهره وارد
 اثر نظر سنده ظمور ایدر جمله بود و قشر کله و برن نملق که شاهه بر سر اکثر
 شهبو طعم بیکه ندر بعضی می دیم نقل ایدیلر که بر کون خواجه حضرت نیک
 بر بلوک کنه اید اصحاب بر نملق کله حیره سنده کرم صحبت تلر و ایدر
 و خواجه حضرت نیک انار نظر فلر جمله سنده ظاهر ایدر و بر مرتبه
 ایدر که هر کرم مجلس شریفیه داخل اولسه اکابر کیفیت حاصل اولد
 قالقوب کیده فردر اول اثناده طعم کتور دیلر مولانا زاده کن
 و جمله استغرافی وار ایدر که کند و دن غایب اولشد بر نقره کله
 کند و به کتور یک استندیلر که کند و به کلمه زنا گاه خواجه حضرت
 جانیه با قوب کور دیکه بر کسند مولانا زاده بی حرکت ایدر که کند و
 حضرت اول کسند به بچسور اولوب بیور دیلر که بچون بی ادبک ایدر
 اولقدر نهم بسین که هر کس بزورن قابلیت و استعدا و نه کور
 بر سنده اخذ ایدر الان مولانا زاده بزورن بر خالده مشرف اولمش که
 همان زن خیر بودر اگر سن بلندک که اول نه خالده در انک شکر
 طعم بیک لذتی سندن کیدر در انده نصکره بو معنی او تو دیلر

اینها که سینه نه میوه و جواهر
 و غیره که در کتب معتبره
 از اینها که سینه نه میوه و جواهر
 و غیره که در کتب معتبره

مندرجه شور بحالت زنده و لا نه بر چه تراست کسی را نمود
 بو شیوه عشق بر کف کار سرد کل بو واقعه سیر لوالهوسک در کل
 شکر اولوب اهل درده ظن ایتمه که عشق سنده بو عینه بیج کک در کل
 مولانا زاده حضرت تلر خواجه حضرت نیک حال جاتنده سفر حجازه استخاره
 ایدوب و حرمین شریفین زاد ما اینه تک شرفا زیبا رنده نصکره لای
 خانه کلوب و مشقده اقامت ایشلر در و بر مدت اول لایده
 طالبان و رهنما سر سالک اولوب سینه انده دنیادن رحلت ایشلر در
 رشحات علیه الرحمه ایدر که بو فقیر مولانا عبد الرحمن جامی حضرت نیک
 مبارک خطره کوردم بر کنا بک نظر سنده بو کلماتی باز شد و دیکه خواجه
 عسده اینه ادام اینه تک بغاوه حضرت تلر و مشقده مولانا زاده اترار
 یازمش ایدیلر که بعد از عرض نیاز سندر التماس انکه تمت بران
 وارید که در اخراج الایشتی بغیر از ان بالایش کردن موجب
 جا باید که باشد بجائی حاصل شود و السلام
 خواجه حضرت نیک خدام و الامفالر جمله سندن
 در و مولانا زاده اترار نیک کوجک برادر ایدر مذکور مولانا زاده
 روایت ایدر ایش که او ایل خالده که سنوز سمر قند طایفه نوحی
 حضرت نری اکلمش ایدر ناسکند جانمندن بر بلوک
 کسه کلوب خواجه حضرت نیک شمال و صفا و حوارق عادتندن
 جوق نعللر ایلویب و امور عجیبه و احوال غریبه سن سولدر
 اول حضرت حقنده ارباب ولایته مخصوص بعضی علامات
 استماع ایدر کیدن خاطر م انله منجذب اولدر اما ناطا مرده

اینها که سینه نه میوه و جواهر
 و غیره که در کتب معتبره
 از اینها که سینه نه میوه و جواهر
 و غیره که در کتب معتبره

اصحاب حسنین برینه تعلیم اولمغین ملازمت کردند تا خیر اولمشد
 چونکه بواجبار ستواتر اولمشد تعلق خاطر هم در مخی دار بکن بنه
 اول جانبه توجه جازم اولوب بر بلوک طالب حمله
 تا شکسته کلام اول محله که خواجه حضرت ترستاشکند
 طایع و بنده واقع اولان باغستانه و ایدر چونکه خواجه حضرت
 ملازمت ابر شد راستند بکدن رای العین زیبا ده کوم
 و بر بنجه کوند نصکره که بهار فصلی قریب ایدر سمرقنده مرا
 خاطر سی غالب اولد و اول جوانک خار خار عشقی کوکامنی
 ولی آرام ایدر مراد ایدر مکه اهل سمرقندک عادت لری
 مقتضای سخته روز نور زده پشت کوکبت نام سیره ستر
 حاضر اولام تا که اول جوان ایدر ملاقات ال و ره اجازت
 اتمکه خواجه حضرت نیک غیر بنه کلام رحمت و بریدی
 چونکه نور ز کونی اولد و اول جوانک از روسی و نیت کوکبت
 سیر خاطر سی بنی ملول ایدر ب تمام مرتبه عکین و الم زده اولم
 خواجه حضرت ترستاشکند بر بلوک کسینه ایدر سوار اولوب بر
 شوق اولد و بر بنی بیاده رکاب شریفه زده بله الوب کتد
 اول جوان جانبه انجذابم و آب کوکبت کن بر بنی سیره عظیم
 اولد و غرا جلدن اول صحرا سیرندن اصلا قلم منشرح اولد و
 بوجهندن قایت مجل و منفعل ایدم تا کاه اول صحرا ده بر لاله زاره
 خواجه حضرت ترستاشکند با رکاب لری اوزا و اولد و بار بولم
 و بر دیو و پیر که مولانا ناصر الدین اوتاغز مسین که بوجلهین صحبت

صحبت صحرا دلاله زار زده جوان اکار سبن و آب کوکبت ر سبن
 اوزار سن خواجه حضرت ترستاشکند اظهار ایدر کلر کبی سن باشند
 ایاغده که عرق خجالت غرق اولوب مجل و شرمسار اولدم خواجه حضرت
 اول خالقی بدن مشا به ایدر یک بر النفات سیر و دیگر که جوان مذکور
 بیونده علاقه سی پای ولدن کسینه و رسم میل و محبتی لوح خاطر دن
 بالکلیه شسته اولد و اتمک برینه خواجه حضرت نیک محبتی ثابت
 بر قرار اولد و بنه مولانا ای فر بود روایت ایدر لردیکه اول زمانه
 که سلطان ابو سعید میرزا سمرقند فرسخ ایدر خواجه حضرت ترستاشکند
 استد عاصیده تا شکند دن سمرقنده کله بر بر کون کند و لره منزل
 یوقلمقدن او نور سمرقندک خار جنده اولان محلات و باغچه
 کزاردی چونکه محله خواجه کفشبره کله بر اول محله بکند بر و بن اول
 سیرده رکاب شریفه زده بله ایدر کچه و لجن خواجه حضرت ترستاشکند
 اولد بر بنیم خاطر کله بکه خواجه حضرت ترستاشکند بوجق طولشید و بلوم
 که تمام مرتبه نور لشکر در و بن کند و کند دن اول جرات ولی اولد
 ایدر فرم که اتمک امر نوز حضور شریفه و ارب خدمت الیم
 تولید خواجه حضرت ترستاشکند خدمت ایدر ایدر لردی و بن
 خطورند نصکره اشارت شریفه لرنه منظر اولدم تا کاه سوز که
 مولانا ناصر الدین سند اخی پور غونین بوجه خدمتک تمام مخی ایدر
 اول حضرت دن بوقدر اجازت اولد و غی کبی القوب خدمت شریفه عبت
 ایدم و بنه بونلر و ایت ایدر لردیکه اول زمانه که سمرقند دن خواجه
 حضرت ترستاشکند اتمک برینه خواجه حضرت نیک محبتی ثابت
 بر قرار اولد و بنه مولانا ای فر بود روایت ایدر لردیکه اول زمانه
 که سلطان ابو سعید میرزا سمرقند فرسخ ایدر خواجه حضرت ترستاشکند
 استد عاصیده تا شکند دن سمرقنده کله بر بر کون کند و لره منزل
 یوقلمقدن او نور سمرقندک خار جنده اولان محلات و باغچه
 کزاردی چونکه محله خواجه کفشبره کله بر اول محله بکند بر و بن اول
 سیرده رکاب شریفه زده بله ایدر کچه و لجن خواجه حضرت ترستاشکند
 اولد بر بنیم خاطر کله بکه خواجه حضرت ترستاشکند بوجق طولشید و بلوم
 که تمام مرتبه نور لشکر در و بن کند و کند دن اول جرات ولی اولد
 ایدر فرم که اتمک امر نوز حضور شریفه و ارب خدمت الیم
 تولید خواجه حضرت ترستاشکند خدمت ایدر ایدر لردی و بن
 خطورند نصکره اشارت شریفه لرنه منظر اولدم تا کاه سوز که
 مولانا ناصر الدین سند اخی پور غونین بوجه خدمتک تمام مخی ایدر
 اول حضرت دن بوقدر اجازت اولد و غی کبی القوب خدمت شریفه عبت
 ایدم و بنه بونلر و ایت ایدر لردیکه اول زمانه که سمرقند دن خواجه
 حضرت ترستاشکند اتمک برینه خواجه حضرت نیک محبتی ثابت
 بر قرار اولد و بنه مولانا ای فر بود روایت ایدر لردیکه اول زمانه
 که سلطان ابو سعید میرزا سمرقند فرسخ ایدر خواجه حضرت ترستاشکند

نام برداشتمند و آری بیک فن منقطه و سایر علوم ریاضیه ده متغیر و در هر
دقت در یز زینده کجوب نمیکند بر و نماز فکرم در و محرمات ارتکابنده
غایت بی باک و بی جا و منکرطایفه مشایخ و اولیا ایدر و ایم الاوقات
خواجہ حضرت نیک عیبت و ندرتین ایدر درونی ادبانه ناشایسته سوز
سوی در بر کون بر جمعه دارد که اتفاقاً اول حریف درخی اندر ایدر
خواجہ حضرت نیک حقه جوق جانست سفاهت ایدر درونی کور و
خواجہ حضرت نیک خداشنان ایدر یکم بلجک تعرضه باشلیوب و دیگریم
مستقد اولش سرکه نه علم و کار و آرو نه ذکر خلونی دارین بو کون نکند
مجلسه داره ایم وانک مجلسنده کز لو اسراریه بن و اکا فلان طعم و فلان
خلوایی بنم ایچون حاضر و مہیا ایلیمه دیو حکم ایدر ایم ناسزه انک سچ باطن
و کا بوغیده و کن معلوم و تباین وانک کار و بار می بی اصل و بی مغز
ایدر و کی محقق و معین اولابن انک سرزه و ہر بانندن عظیم مضطرب اولیم
کنن اکا مغایله انک مناسب کور مردم فی الحال فالعذب ملول و مخزون اول
محمدن جذب کندم و خواجہ حضرت نیک شرف صحبت زین ایشدم اول
داخلی اوج العلم ایلیمه که منزل و طرافنده اکا بار و تعرض و سفاهتہ ہم
و ہم کردار ایدر بنم ارد و حجه خواجہ حضرت نیک مجلس شریفینہ کلمہ بنام
اول سفینه و دون سمت بر مناسب و بسز لکه حرات ایدر دیو بنام
بمختصر اولدم چونکہ و نور در مصاحبتہ باشم زین مقدم کینسک
یکندن خواجہ حضرت نیک کز لو بر مقدار اسرار جفار و ب انجوت
الوب دبلدیکه بوده اول نیک حر لیکت محکم بو غار نه طور ب
طونکدر سق نغدر طپور مغمه سعی ایدر ب بو نمونه جهد ایلدیم بنبر اولدم

اولدم راضی عالی متغیر اولدم خواجہ حضرت نیک سوز و دیگر که کسینده
بومرق اورک اهل مجلسدن بر حر لیکت قفا سنہ بر محکم بومرق شوپله
اور دیکه اول نیک بو غار زین جمله مجلس اور ناسنه دو کلمه
حاضر اولند کولند بر اول مرتبه مجمل و منفعل اولدیکه تعبیر اولنم اول
جالت و انفعاله شاکر در ایلد خواجہ حضرت نیک مجلس شریفینہ
جذب کتدیرو بودقتہ ولایت ناسکنده مشهور اولوب اول حریف
بر مرتبه فصاحتہ مبتلا اولدیکه اریق اول دیارده اقامتہ قادر
اولیوب ترک دیار ایلد بر من بعد انکث جانہ کیدوب بخ اولدین
کسہ بلمریند و خواجہ ترکستانی **رحمہ اللہ تعالی** خواجہ حضرت نیک
مقبول و منظور اولان اجابندن وقتہ و اصحابندن ایدر مقدما
ترکستان شیخ زاده لادن بر سبب سالی جوان ایش چونکہ خواجہ
حضرت نیک التفات شریفینہ مظهر اولوب اشتغال بطیندن
اکا بر شغل تعیین سوز مشرا اول زمانده اندن احوال غریبه و انا غریبه
اولمغه باشلامش بر کون خواجہ حضرت نیک بر صحرا ده کورمش که قوش کبر
موادہ طیران ایدر انک اول وضع خواجہ حضرت نیک خوش کلمه غصه
کلوب اول حالتی اندن سبب ایشلر فی الحال موادن بز و جمله بره و دوش
اعضاسی بره بخش و عجبی کیفیت و بی حال اولمش کند و بی بومرتہ
و حالدن اجتناب کوریکت عذر و نیازہ باشلیوب خواجہ حضرت نیک
بارک ایلدینہ یوزین سوزب اعلامش سر نغدر نضیح و زار
ایلدیم سچ قائده انامش افرالامریند و خواجہ بی قفا اولوب حشوت
و ادبیز لک انکله باشلیوب خواجہ حضرت نیک و پیش که بنده اولان

تا راج وینا ایلدک اگر نیه ویر رسک منها و آتاسنی اولدر رم و اگر کاکا
 نوصت بولنر سم کند و می ایلک ایدرم خواجه حضرت مریز بوسوز ایلد فخری انشا
 ایشتر مند و خواجه دایم خواجه حضرت مریز کوزه در امیش اتفاقا بر کون
 خواجه حضرت مریز ننهاد بیا ده بر مانع کنار نده بولش فی الحال بجان
 جفروب خواجه حضرت مریز جمله امیش اول مقلده سبج بر صغناخ و ما فوار
 ایدر حک بر اولمغان خواجه حضرت مریز خلع و بس طریقیه اکا ماشنده زود
 در بسندن طاقیه اکنده بر اق بشینه قفنان النده بر سوک
 عصا بله صحرائی بر جوانان شکنده کورنش خواجه هند و نقوب
 کور بکک بجاشن قینه فاقوب منجر و منج اولوب دست و پان
 حرکت کندوب خاکه و وثوب المیش خواجه حضرت مریز بر ک النذن
 بجاشن الوب بنه اسکی صور مریز کبرش و تبسم ایلوب دینر که اگر
 کند و بجای عکله اولدر رسم نیرسن خواجه هند و خواجه حضرت مریز اکنده
 خاکه غلط اولوب زار زار اظلا یوب در دول ایلد ناله زار اراکله بلش اکنده
 وضعی اول حضرت تا اثر ایدر اکا شفقت و رحم ایلوب کبروان اسکی جان
 کند مشر اول و خواجه حضرت مریز حضرت مریز نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر
 ابرق کند و دن انک امثال حرکت ظهور ایلیمه و کرامت و حارون عباد
 حسب الامکان پوشیده و نهان ایلیمه صحاب شحات علیه الرحمه ایدر کبر
 سمرقنده خواجه حضرت مریز بنی اعماندن بر سر غزیدن ایشتم که
 حکایت ایلد مریز کون جوان بقده هند و خواجه بی کور مشیدم
 اکنکه صحبت ایشتم بروجیه و پستلو جوان ایدر انا ر وجد و خدی
 سمانده ظاهر و نمایان ایدر برباعی بیامدن او کورنشم دیوا و قودیل

صبر

او قودیلر با هر لحظه بصورتی رخ دوست بین در آینه روی
 بیاروت بین قودیره نزار یکبه بینی او را ورنه زسرت نقد
 اوست بین هر لحظه ده بر صورت ایلد ماره نظر قبل آینه اول
 یوز در او رخساره نظر نیشل بود نظر ککم کوره سن با رحمان
 سرتا سر او در وار لور و دیاره نظر قبل مولانا **کعبیل و کس رحمانه**
 خواجه حضرت نیک قدما می اصحاب ندن و مقبولتر ندر و خواجه بهار
 نقشند قدس الله تعالی الغریز حضرت نیک کبار اصحاب ندن اولان
 مولانا سیف الدین منار حضرت نیک فرزند پیر که اندر ک ذکر عقاب
 کتابه سبقت ایشند و مولانا سیف الدین حضرت نیک
 ایکی او غلی داریش که ایکی دخی علم و عامل و فاضل و کامل ایشند
 او غلدر مولانا سیدما فز کتیر که خواجه محمد با رسا قدس سره حضرت نیک
 علامده سند ندر حیات شحات علیه الرحمه ایدر که بر حدیث خرد و نظیر نده
 خواجه حضرت نیک انده یاز و فکر اجازت نامه بو فقیه نظر ایشند
 و اول اجازت نامه نیک صورتی بود که بعینه اندر ک خط مبارک ندر نقل
 اولد نر تبتا با سه شی و کتابا حجاب ایز و صفوة الاوان مولانا
 سیدما این مولانا سیف الدین زید توفیق و رحم الله والده فی مجلس
 علی هذا الفیقر من الایاحادیت النبویه و الموارث المصطفویه صحابه
 علیه وسلم و طلبوا الاجازة العامة فانته هذا الفیقر الجا بالسؤال فتم
 مقبلاً من کلام احد اکابر السلف رحمهم الله و رضی عنهم اجمعین
 اخلاقی اجرت لکم ساعس و ما صنعت من کتب الحدیث اجرت
 کل ذر وین غسل یرید العلم بالطلب الحیث علی شرط الاجازة

الایات الاربعه

خطوه

کعبیل

من الضعيف والغلط الجيـث و اوصيكم بقورا نه كيا تال الـ
رب المغيث كـتـ العبد محمد بن محمد بن محمود الخافض البخاري يوم السبت
من ربيع الاخر سنة ثمان مائة حامدا ومصليا ومسلما اولاد
والتنا وظاهرا ومولانا سيف الدين حضرت نيك بخت او غلي خواجده
ناشكند قس سزه حضرت نيك قدامي اصحاب بدن اولان مولانا
اسماعيل فر كيت رخى بيور ليه كه خواجده بها الدين نفت شند قدس
اصحابي اچنده درت مولانا سيف الدين اولد و غري كى كه انك اولان
بر مقدار مولانا سيف الدين منار ترجمه سنده ذكر اولت كـ
خواجده عبيداته ناشكند اصحابي سلكنده دخی دورت مولانا
دارد كه سر نيك احوالندن بر رسته مولانا سيف الدين
حضرت نيك فرزند ار جند لير مولانا اسماعيل ذكر نده ما اولت كـ
واول دورد كاكوكسى كه مولانا سيف الدين او غلي مولانا اسماعيل
بونلر خواجده حضرت نيك با در ظهور نده ناشكند شرف قبول ليله
شرق و لشرايش انك حكايـت ايدر رايش كه او ايل جالده خواجده
حضرت نيك ملازمت نيند فر كندن ناشكند كـم خواجده حضرت نيك اولاد
خواجده بها الدين نفت شند در اولد و عجون و يا بر غير امر اچون
بله خاطر شرف ليرين بو فقير جانبته توجه ايروب بونده ليله مقام
نفت نده اولد برونه همان اول مجلده خواجده حضرت نيك عيني نيمى
غياثي ايله و نيه همان اول مجلده خواجده حضرت نيك عيني نيمى ايله
كيفيت و عظيم جمعيت حاصل اولد كه موجب سرور و اقبال باطن
اول كچه خواجده واردم واقعه كورد كه المده برياض طوفان واردم

و بنم اكا عظيم سبل و انجذ ايم وار يكن ناكاه المدين او جوب كـ
او يا نرم كند و عي عظيم قبض و ملا لده بولدم و اول جمعيت خلدون
انزما قالمش سحر زمانده كه انغضا و مجلس محلى ايدر نهايت غم و كـ
ايله خواجده حضرت نيك مجلس شريف نده كـم خواجده حضرت نيك ملاطوبه
صودر ديكه بچضور لنگ سبي ندر بند اخي واقعه عي عوض ايلدم بيور ديكه
بو واقعه نيك بغير اولد كه سزه بزم صحت نردن بر خوب كيفيت حال
اولش ايش انك واسطه سيله كسب معارف و صيد حقايق ايكـ
قابل ايش زيرا باز اسباب صيد و ندر اكر كـ يه نكبين اولد كه
باز بريت ايدر يعنى نيه الوكه كيرد و يومصا جنده ايكين الرفقا
بيور ديكه نيه همان اول مجلده اول قبض و ملال انبساط و انشراح
مبتدل اولد بر اعلا كيفيت حاصل اولد بر سرور عظيم ال و بر در
بواحوالى مشاهده ايدك كـ نصكه سر كز اول حضرت نيك ملازمتدن
ايرلغه قاور اولما دم و انزه نيم وصول و بيوسته كـ نيب
صبار شت عليه الرحمه ايدر كه خواجده حضرت نيك بيور ديكه مولانا اسماعيل
فر كنى مولانا سيف الدين منار فرزند سر اولد و غر جهندن انكـ
اولقدر نقيه اولد نيكه اكا بر خوب نسبت و بر نور جمعيت
حاصل اولد و بو كيفيت حصولندن صكه بزم با نمرده اولد
و نردن مفارقه مجالى بو عي نفا قابر ملوك جماعت سدا اولد
صاحبجت اولد و اول جماعتك معيشت نزار كى اچون بالفرد نردن
وزراعت تهاتنه مشغول اولق لازم اولد نيكه اول طابعه
معيشت ننده اضطراب بكميوس فراغت ايله مشغول اولد

و خاطر احتیاج الیه لایه متصرف اولیه انکرک دنیا یا اشتغاف کند
و دنیا تحصیلک سببی بواید بر همان که بر مقدار دنیا تحصیلک
ایلدک کفایتی ایله اکا متوجه اولوب بالتم کند و بی اکا و پر در وقت
اول کدر کا بدن کا رخانه سنه خلل لیل بولدر مولانا اسمعیل فرستی
ببور شکر که بر کون خواجه حضرت نیک اصحاب بدن بر بلوک عجات
فر کتده بو فقیرک منزله ایله بر فایب عالی صحبت تم و اریدی اول
محلده جمله خاطر نه کلدیکه نه سعادت ایدر اگر خواجه حضرت جعیه
کلوب فقرا منزلن تشریف اتد لر در بو اناده خواجه حضرت نیک
کلوب مجلسه داخل اولدی و کیفیت عظیمه نادر بشو مبارکه
لرنده طامرا بر چونکه اول حضرت نیک نظر ما را نه متعلق اولدی
جمله سنی جمعیت خاطر ایله کوردیلر و بویستی او قودیدر متب شکر
خلطیدای سودا نیان - از برای کوردی صفر ایسان ترجمه سن شکر نیک
یه کم سودای سن انم ضرر - کر بولند تن نوله محروم ای صفر ایله
اصحابک باطنده بر حالت قورظا سر اولدی که جمله بو النعمه با
و بر مدت مست و مد موشن یا نوب قالدیلر انم لصفه جوی
حضرت نیک التفاتیلر بر عقللر با شکر نه کلوب نالعه در و
بر نه بر کیفیت حاصل اولمشدیکه انک اثر قایلیت استعداد
لر نه کوره کسنگ باطنده و ج کونه دک باقی قلوب و کیمسنگ
هفته په دک و کیمسنگ اون کونه دک بلکه دفعی زیاده باقی قالدیلر اما
مولانا اسمعیل فرمیر بولدر ترا که تیر زدن برد انمشد متقی ایدر
بر اتدن ستم کتده کلوب خواجه حضرت نیک خدمت اختیار المیش

شکر در

المیش ایدر اکثر او فائده خواجه حضرت نیک سنده همراه اولوب
ایدر لر در خواجه حضرت نیک کاه کاه مجالده انکله مذاکره علیه ایدر
بعض اصحاب شویله در لر دیکه شوقم اولنور دیکه مولانا نیک نیت علمیه
غالب اولوب بو طایفه نیک نیت باطنه سندن خندان نامش
اولیه بر کون خواجه حضرت نیک فرقیه شادمانه حجره ده او تور مشد
و مولانا اسمعیل فرمیر اصحاب خدامدن بر بلوک طایفه ایله حضرت نیک
خواجه حضرت نیک شیخ سعد الدین فرغانیک قضیده تائمه
باز دقلر شرح عربی سنی خواجه محمده بار سا حضرت نیک حفظ
مبارک کلمه اللزنده طور لر در سور و دیگر که استرم که بو کتبی ایله
نسخ خطیه باز در ب تا که سفر لر ده و ایم نجله اولاهل مجلد ستر
خطی خوب ایله بر نشد بازک که بن کوره ایم کیم خطی کو کله خوش کلو
بو کتبی اکا باز دره ایم پس سور و دیگر که کا خد و قلم و دو کتور دیلر
صا بر شت علیه الرحمه ایدر که بو فقیرک نسخ خطی بر مقدار ایوجا و لغت
کند و حسب حالمدن بر بیت بازم و بو بهانه ایله در دلم اول حضرت
عرض ایلم قلم و کا خد ال اوز تا غم کسی مولانا اسمعیل فرمیر نیک
مناسب خطی دفعی بو عیدر فی الحال سارعت ایلیوب عنقله علم ایله کاتب
بو فقیرک لندن قایدیر خواجه حضرت نیک بو فقیرک قصدن و مولانا نیک
وعشقی کوردیلر مولانا نیک نور اول خط نامطوب ایله بو حدیث مخوم نازدیر
زرنی عجا نرد و جوا انه بصره قلوب کا خد خواجه حضرت نیک
مبارک اللزیه و بر دیر خواجه حضرت نیک اول خط نامدرستی و اول
چهره کوردیلر فی الحال غضبه کلوب سور و دیگر که مولانا اسمعیل فرمیر

کوزک

متصلاً صحبت نمودن مضطرب پیش نمر که آرزو و غیب اید و گریه نماند
شهره کی در سه دهه در بیافاز ای که تا که بزم دوام صحبت نمودن خلاص
اولا سردیو بلاتاً خیر نما اول مجلسدن مولانا اسمعیلی و مولانا الطیف اللیله
و مولانا سلطان ایلد و شهرک موالیسندن بر بلوک جماعتده شهره کونده
کنده و لک شهرده بنایند و کی در سه دهه اجلاس ایلد بلر بود جمله خواجه
حضرت نیک دوام صحبت و شرف طراز متلندن محروم اولد بلر و اندک
او جنسی مولانا اسمعیلی شمس ابدیکه کمال درجه ده ابلت و تمام مرتبه ده
مولود شکر وار بر سر و خواجه حضرت مریزن تعلیم باطنی ایلد مشرف و الشرف
و انار شغل باطنی اندک ظاهر نده نما بان ایدر لودن و خنی ترا که تیریزدن
ایر و خراسان سم قنده مولانا اسمعیلی قمر ایلد بلیه کاشان ایر و نیک
با بنیرنده شترک اسمی اولد و غندن او نور اصحاب اکا قمر معابد سنده
شمسی دیر لرایر و بولقبه مشهور اولمشده خواجه حضرت نوبت کونده خنی نجه
خدمت و طراز متلندن اندکن صکره نمانشکند و بنایند کور مدرسه لوزده
مدرس ایدر و بان و خنی خواجه حضرت نیک ایدر بله خدمت ندر سه اوست
ایلیوب بقعه عمر لرم انده کور مشرور و اندک دور و نجسی مولانا اسمعیلی
ثالث ایدر بونلر باک کعبیت طایب العلم ایدر اکثر کتب مشهوره بی کورده
و قون متداوله بسی و وزرش ایلد سر ایدن مجر د خواجه حضرت نیک
خدمتده بنشکال کون سم قنده کاشان اول زمانده مولانا اسمعیلی قمر ایلد
شمس ایلد خواجه خدمتده اولغین اصحاب بونلره ثالث و ایدر بلر
و بولقب ایلد شهرت بولدر اصحابدن بعضی ر وایت ایدر لوزده کونده
اسمعیلی ثالث سم قنده کلن دن بر بجه کون مقدم خواجه حضرت نیک ایدر بلر که بزه بر نکل

بر قابل کسند کلبور نما اول ابامده مولانا اسمعیلی نر لور سر ایدن جمله
خواجه حضرت نیک ایدر زیادده التفات ایلد بلر ایدر اول مجلسده انکونده
دیگله مشهور بر سبت اوزم طور در خواجه حضرت نیک اول اوزندن
بر صلح اوزم فاله رب انک الله و در اول معامله انا سنده انک طمشر
بر وجهه تصرف ایلد بکه عالی تغییر اولدر سما نکه خواجه نیک اللذن
الوب وار بر نیه او نور در بر مرتبه اکا کیفیت جنبت و خود ک
اولدیکه اول اوزم صالحم اللذن یاننده دو شدر در مدت اول غنیه
فاله بر لفظ دن صکره که کذوبه کلد کمر خدمتی میان جانده بند و سنده
ارادتی کردن جانده بونده ایدر و ب ایدن بر لفظ فراغت ایلد او نور مد
نر لور جنه دار و قور البینه کسند ایدر خواجه حضرت نیک خدمتده مردان
فلندر در ما و ایدر خواجه حضرت نیک قید جانده ایدر سفر و حضرتده خدمتده
ایدر خواجه حضرت نیک ر خلندن صکره حجازه غریب ایدر و ب حرم کده
مجاورت نینده اما متا بیه و نیا اول رض مقدسه ده دنیا دن رحلت المیزده
خاتمه خواجه حضرت نیک دار فاندن دار بقایه تاریخ ز خلندر و نوزده
عنا و ن سکن عینا به کیفیت غریبتر بیاننده در حبس ر شای علیه الرحمه
بود فقیر ایلد دفعه ده که اول حضرت نیک شرف خاک بوسلر بله مشرف اولدم سکر
یوز طغان اوج سنه سر ربیع الاخر نیک بکرمی دور و کون کونی و
کونی ایدر اثنای مصاحبه سن شریفین بیان ایدر و ب سیدر بلر
اول بل دورت ایدن خنی سن عمر تمام طفت نبل اولور و اول
حضرت نیک ابتدا مرض لر سنه سکر یوز طفت نبلش محض نینده
واقع اولوب دار القاره ایشا لر سنه نر بوزده ربیع الاو نیک سنده جمعی

واقع اول شهر حبله

مدت مرض سرسکن طغوز کون اولمش اولور وانتقال لندن اولمش
 کون مقدم بوبر مثل امیش که اگر صباغ اولور سق بش این دخی سکن
 طغوز تمام اولوب ستمز طغسانه داخل اولور بعض غوز را بوبر
 دیکه خواجه حضرت نیک مرینی سکن طغوز کون اولوب اول حضرت نیک
 عمر سینه موافق اولدوغنک سرغالب حدیث شریف **حم** **بوم** **کنده**
 معنای تحقیقا واقع اولمش در مولانا ابوسعید او بهی خواجه حضرت نیک
 مدت مرضه و نقلی زمانده خدمت شریف ندره حاضر اولمش
 کذا ایمن اطوار و اوضاعه ناظر امیش شویله بوبر لر دیکه سکن
 لوز طغسان بش ربیع الاولک یکرمی سنده چهارشنبه کج
 آفتاب حوته کجا ایل امیش در اول چهارشنبه کونی خواجه حضرت نیک
 محله خواجه کفشیرون قریه کمان کرانه غوبیت نبی ایلر وانه اولور
 یولده باغ محله غوز جبانده نزول بوبر پنجشنبه کجی سینه خوار
 بوبر ویر و صبح روز پنجشنبه و ملدیر که مصر یولدن کمان کرانه کج
 خواجه حضرت نیک شدت مرض و غلبه ضعف لر بر مرتبه اولدیکه اول کج
 مصرده فالدیر جمعه کونک صبا حنده قریه کمان کرانه روانه اولور
 یولده کاه کاه توقف مدوب در زمانه اکندر لر در شنبه کجی سمر
 با تون زمانده قریه کمان کرانه داخل اولوب بمر کون تمام انزه قرار اولور
 ویر کون که جمعه کونی ایبر صبا حدن اخشانه دکن اول حضرت نیک ساحت
 ضعیفی زیاده اولور در داوج آمی مقدار که مرض اولدیر دا عاصولت
 کتوبه نیک او قاتنی حفظ ایدوب اول وقتده ادا ایجه عظیم اقدام و اتقام
 ضعفک غلبه سر و مرضک شتی زمانده دخی حال لر بویا بویا چونکه ضعف نهاییه

ایدر زده

نهایت ابر شد در سبب ربیع الاولده اختم نماز زمانی ایبر اختم
 نماز اولد عمر دیر ایلر اولدرد بوجواب ویر لیک اختم نماز سنی
 اشارتله قلندیر و میتون نماز را از اجن بکشیدر که خواجه حضرت نیک
 نفس بار ککر منقطع اولوب رحمت حده اولانده بیلر ادر ایبر خواجه حضرت نیک
 تغییر کلوب حالت نزوحه مشرف اولد فکر زمان جمعه کونی اولده و ستم
 ایدر اتفاق اول وقتده سمر قنده بر دیر نوب زلزله عظیم اولمش اول
 زمانده خلق جا معده بمش اکثر خلق خواجه حضرت نیک شدت مرضدن
 خبر دار امیش بوزلزله عظیمه و بو علامت کبرالی کورد ککر کجی خواجه
 حضرت نیک بر حالت واقع اولمش در دیو جازم اولمش حده نماز دن
 صکره مجموع خواص و عوام شهر دن جذب قریه کمان کرانه متوجه اولمش
 با تون نماز زمانده خواجه حضرت نیک نفس بار ککر منقطع اولد و حده
 شهر سمر قنده بر زلزله شدید دخی واقع اولمش سلطان احمد میرا حضرت نیک
 جمله ارکان دولت و اعیان مملکت ایله جمعه کونی غروب زمانده قریه
 کمان کرانه کلوب اختم نماز ندره صکره خواجه حضرت نیک جانانه بنشدیر
 و جمعه برته سی کونی علی الحکر میرا حضرت نیک بر درویش محه ترخانی نچیل ایله کونور
 خواجه حضرت نیک نفس بار ککر بر محله یه قویوب شهره متوجه اولد بیلر اولد
 نمازنده خواجه کفشیرون محله سینه کتوب فی الحال غسل تکفیف مشغول اولوب
 خواص عوام سمر قند محوطه ملا یانده اول حضرت نیک نمازین قیلوب دفن اولدیر
 اولاد بزرگوار و احفاد عالی مقدار لر سمر قد شریف لر او زر زنده عمارت
 عالی بنا ایدوب مبارک قبر لر رشک روضه درم و کعبه زاربان عتیم
 صبار نش علیهم ارحمهم ایدر که خواجه حضرت نیک از نماز مانده ندره حاضر اولان

قطع الاوقات فوده الفتنان مولانا صاحب الاموال
 فیلسافه کما فی فقه مذکور در کور اولمش
 مرض سینه حده بطلوبه
 ربیع ثانیه سنه ۱۰۱۰
 با عده لقمه اسرار الالواق اولمش
 زیاده رطبت ایمن کونک
 کج سینه

بعض اغره اصحاب و کذا و حاضر اولیوب خواجہ محمد کبیر حضرت زین العابدین
این بعض اجله اجاب شوید نعل بر لرزید که چونکه خواجہ حضرت نیک نفس
ببار کلا منقطع اولغه قریب اوله اول زمان اختتام ایله یا تو ما منیر
داول خانه ده چون شمع با قدر اجله دن خانه غایت روشن و شاد
بو خالده ناگاه خواجہ حضرت نیک ایگی ابرو لر ار اسدن برق لامع کبر
بله رابوب بروجه شعله و بر دیکه اولقدر شعله رک نور مغلوب و ستود
اوله بکه انده حاضر اولنر جمله اول نور شامه ایلده و اول نور
ظهور انه که نضکه خواجہ حضرت نیک نفس مبارک کلا منقطع اوله
اعلی سکا وجهه فی علین مع الذین انعم الله علیهم من السابقین و الصالحین
والشهداء و الصالحین روح انه تکا روح اسلافه و طول عمر احواله
یعنی حق تکا انک درجه سنی اعلا فسون شو نزل که حق تکا انده انعام
بمغیرادن و صدیقیدن و شهیدادن و صالحیدن و حق تکا کبیر نیک
روحی ترویج ایسون و خلفه نیک عمرین تطویل ایسون صابریخت
علیه الرحمه ابر که حضرت مخدومی مولانا عبد الرحمن جی قدس سره شانه
خواجہ حضرت نیک و فاته مرثیه نظم ایملر در وفا تر تار نخله
بر غزل ایله بر قطعه و میملر در بونکر مجموعی مولانا حضرت نیک شانه
اسمیه سنی اولان دیوان نالندرنده مسطور در و اول غزل ایله قطعه بود
که کبیر اولنر غزل ببوستان ولایت کهن درخت بلند که عمر با اهل
فقر سایه نکلند چو شاخ سدره نه در سر بلندیش همتا چو باغ روضه
در میوه بخشش مانند فروغ آن بغیوض کرم کرانامیه اصول اولصفات
قدم قوس پیوند بیدل میوه عدای نرار روز رخسار جبط سایه پناه

سایه پناه نرار جاجمند ستوده خواجہ عبیدانه انکه در همه عمر چار
حقیقت دلش نشد خرسند بهشت قصد و نود و پنج صراطش نکرده
رحم بر اهل جهان بیخ بکند گذشته باسی از ارضی ان مای کسب جمع
رسل را در ور سپید کزند نبود رفتن او بنجد دیگران جانی زودم حاد را در
سپهر فتنه پسند چو جذب معنی و شاد بشارت در روی نه ملکنت که ما بنفین
صدرت مانند ترجمه ولایت بوستاننده دلا بر نخل مستفا که قلند
ارباب محبت سایه نر مآورد درخت سدره دن اعلی ایدر بر شاخ بالاک
نم بخش اولده اولمزوی بلایخ خلد اکامنا فروغی نر با بذل کرم ایلدر محراب
اصول قوت قدسیه دن مستحکم و برجا نجه آج و کدایه میوه سی خشنده نور
نجه با نخله ظل صفا بخش جی افرا جهانده اهل فکر خواجہ سی خواجہ عبیدانه
که سر کز چشم جانی غیره قلندر در نظر قطعا سکز نور دانی هم طفا باشند سال
نمال عمر نیه با داجل و بر در فنا جفا قوام زنده فخر الانبیا به او بر کون
بربع الاول اچره ایلدر غم ره عقبا بونک فون صقن سن عا کبر فتنه
بود بر فتنه و عظم بود بر بر و قعه کبر چو جذب سر وصلت بر نظر نور طوقه
اولور می قید صورت که با بندای دل دانا قطعه بهشت قصد و نود و پنج در شب
که بود سیخ نه فوت احمد مرسل کشید خواجہ دنیا و دین عبیدانه
نراب صافی عیش ابد ز جام اجل فرار گاه دلش با در در عراج قرب
معارج درجات مشا به نخل ترجمه سکز نوریم دخی طفا باشند سال
بربع الاولک سلخه شبیه کبیر سی جانا می جا ویدر لوب جام اجله نکلند
او پیر اهل معنی خواجہ دنیا و مافیها مفرد و نزل یارب جرم قریشی اولون
مقام و جلوه کاسی اوله مردم جنت المآ و نر شر صاحب زینخان علیهم

تور

سناد

بجرتن

کبیر

حضرت نیک خواجگان قدس نهنگ علیهم اجمعین وصفه و خصوصاً خواجگان
عبادت نامشکند رخسار نه ستره منقبتند و واقع اولان قصیده سید
که کتاب ریختنک و یعنی اول نظم بی نظیر ابله تو بیج و کند و کند انکه
انتسابی بود اشعار و پذیرا بله اشعار بلکه تصحیح مقصد اید و بگویم
شریفی ذکر اولان قصیده و بر قطعه رباعی ابله امام و تاریخ کتاب
مشتمل اولور عربی و فارسی یکی قطعه لطیفه ابله تکمیل و اتمام
فکر اول قصیده بود **قصیده** نقش بند به عجب طایفه رکاز بود
که جو رکاز درین دایره سر رکاز بود همه کرد آمده بر مرکب اید و نه واقف شده از درین یک
نقش بند اولی بند به نقش بند مردم از بوی نقش بند دیگرش اید هر زمانه بوفیون و از بزم و کرا
وین عجبتر که زرنکه و جابیز از هر کج در صورت خصمه یعنی بارند که در ظاهر عاصم باطن کان
آب نیند ولی بر لب قیل خوانند روح محضند ولی بر خوس بارند که صبر آصفینه حسن از نیند
لورچه کلزار غلبه حطب انارند در قنار زرش ال جابا یاد و نیند نه جز زرق و شاقه از نیند
شیر و نمیس بود شیوه این چهار رنگ منسب بصفای ملک ستار از ستر این کثرت موم دران
چشم و از نوزان بر سر استغفار نیند کثرت انار در این شایسته خویش را دوخته برسد این
باس انفس بود و خلعت این و بنا با سبانه ولی با و نه اخبار و دم مکه اندسته چون نماند
لب کش بند و اش بر در صد عکاسه خاشاکند ولی وقت سخن طوطی دار همه برین جوگوش و شکر کنان
بکم آسایه را خلوت در این است شیخ مرعش درون مر بار از نیند چون نه با لیس شایسته
تا بن استاده بدل در پیش در قنار خال این گرم روه با نخبها مایه یکین انفسه و لاجون
اهل دل قافله کعبه عشقند ولی این جگر دار دران قافله سالار اند و سینه خانه صحرانکاره
چهره بر زرده از نه تنق زکاره هر یکی سدا مانده بمیدان جمله که می از لوله لایم کشته
ماهیا نند که در بحر صفار آرد و بجز غیب با جو نیند کج ز قنار در کن و سوز کن در این

دیده با کمال

دیده با کمال بل و شنی دیده پاک سر دین دار بل سر این ستاره شایسته خود درین
نه بگویم هر چه جوی دارند میرسد شایسته معرفت از کل جو بار از نیند خود این قوم
بهشت بیت از غزل بی بر این نام که به خیران و الله کنینا ز میسیم نقیب که نه معرفت این
آنکه در این صفحها دارند چون مشه کوش نه و جاسر دانه در این خال که بجز
درین شایسته **مولانا جلال الدین رودی قدس** ای کاش
بله شایسته که در شهر دو طیارند که به تیر بر کل از سر بر دارند دوه نه نه که شایسته
که فلک ایکی عمره در جوق این صورتی اند ولی دشمن صورتها نیند در جهات اولی از دو جهات
باران طالب غنبد که خان طالبه جو چشم خوش او خیره کشن مبارز سر دانه که نامش سر
ساق نیند که انکور غمی افتند که کف خاک بگیرند ز رخ شود روز کندم در و نیند
مردمی کن مرد از صحبت شایسته زانکه این مردم دیگر مردم از ای مفر دم آموزان
مردم دیده سنی اولی الایصار نیند
نور این مردمک دیده بیاید که ان کرد اول نظر چشم حجاب دارند قطره ای نه کونان
که عوم نغم او هم روز خوارند نیز عالم نوحید که از شکاشن همه در این جانشینان
خواجده زمره احوار که شایسته جهان بر در است او نیند نه کتارند دین ناپا توان قبله جان
بجو دار بر جیتی رود بر سر این همه الموفی و فاحله کتوشا تواند که عیب درین راه احوار
جا بلانی که سر از رفته امرت چند در چرا که به آخری انفسانند که سینه فاده نیند
گاه جبر ت زده در بادیه ایدان که نانی که ز احان خود مردم زیند برین جگر کشته جو
آن حرفان که می از ساعه عشق کوی کرسی بخود دستند عجب شایسته بخود از اینها تمام
بیدار در خم غلاب تو ماهی دارند مای کبر تو ام و ز صفت مدح تو بر چون صد فیکه
مر که شد غرقه بحر تو زود آب بخش اهل ساحل جو صد ریزه بجهت از جا و داغ خود درین
صفا با وضعی مرکز شش بارب ازین بحر بیرون بگذارند

چه بر خور دارند

نرسند

کانه

کاشان

شفت

باید ز در ستارند

ترجمه القصه نقشند عجب طایفه در ای دل از طور به بر کار صفت کا زده در
 جمله بر داره بکست مرکز طایفه بر جمله بر کار کبکی دور بر ای تر
 نقشند او شکیب نقشه بود بر بند اولتر تر نقشند آنچه یک نفس ظهور از اظها
 آنچه ز کینه ظهور بر یکین بر و مده بود سرد که بنه ز کندن اهل را
 طایفه اقل ایکن عاقل دانان در صورتی خصم وی معینه او لشکر با
 اب ایکن نبل صفت خون کورینوار اهل روح ایکن مرده زده حراره او لشکر با
 بونتر اینه در ای دل بچینک اول اول زشت و زیان از اب کورینوار ایکن
 بونتر طرز قبایس روشن ال عبا خرقه بونتر جهان کبکی دکدر مکار
 شرا بیدایکچون اتم سر خلق نوز که بر انسی ملک الملک اول و بر ستا
 و عدت صر فده بو کثرت مو مومی کورب دایما انکچون ابلد بر استعقا
 انگره کثرت انار نه تا بتر انسون نظر با کور سبد آن در لسل و
 بونتر کتاده سی باسی نفس در مردم با سبانه قدر ایدر زانه کتاده
 سو مگر نه نوله سو بسلر طول و شش جمله شبرین و شکر در حرکت و کتاده
 بونتر کتخم صفت حلوتی کتاده اول و شمع و شش رو تن بر ایکن اول و بر نوار
 باله ده هوش ایدر سفر ایدر و طینی تنگ رسا کن ایبه و نوز ایدر نوار
 بونتر کتاده و لایحه بها جاده در کند و کبکی صندراندر اهل نوار
 کعبه عشقه کبیر فافله در اسل فافله بونتر اول فافله بیکسا اول و بر نوار
 خرقه دشت فنا بچره نزول ایلر رشک ایدر حیمه سنه خرقه خرقه نوار
 بر بر ستانها فقرا ابر سخا بر بر تخم و فاکان کرم کوه و فافله
 ماهی بچر صفا کبسی اولوب راست او مثل خرقه کت ب جوده و کل کت
 نشانه عشقه بونتر راج جفا نوار کف در یا کرمی مغفله کبیر نوار

دیده ملک و لنگ دیده باکی بونتر	سردندار لک ناج سر اول نوار
شاه شاه وجود اول نوار ایدر	لیک منصفه صفت ایدر سر اظها
نبل نخل وجود زده کرامت رطینی	اول و کت سعید ایله لولر خورد
بر بر بستنی ایدر عاشر رو کت نصین	حضرت خوابه صفتی جامع اخبار کبار
کوشش جانل ایش کور که او کت	عقد مدخده بو تو کت نه در فله نوار

صد فاسا بونتر سر بر سر دل کوش اول
 تا که اول در سیمه اولاسن جایی قرار

ترجمه مولانا جلال الدین رومی قدس سره

دار بونتر ایدر دل بر نجه مرد عیار	کله مایه نزا کتیه شبر ایدر با
بونتر اول زنده جهان داله و حیر اندر کم	بر نظر له بو طغوز حر خیا بر لرد و آرز
اهل صورت و بیه بوجبه که اول نوار بونتر	دشمن صوره و دم ایکن هب ساندن نوار
چا جانندن اولانک صورتی عاقل ایدر	چشم شمش کبکی اولمشدر انکچون عیار
سرور بر سر عیان ایلر اول نوار	مستدر لک می تا کدن ایلر اچار
الکر خاک سپاه الکر لاکسیر اول نوار	کندوبه فقر ترا کور صورت ایدر لرد نوار
آدمی یک اگر ایلره ابر آدمی اول	خیزر مردم دو بیک جمله سید مردم
سعی ایدر عارفی مرد ملکی انردن کور	بر بر مرد کت دیده اعیان کبار
بونتر ک دیده بینا رنگت مرد کل	کبیرر دیوب اگر ایدر کت سفار
قطب دوران شه کون و مکان خوابه	خوان لطفدن انک جمله چهار ذر نوار
بیر عالم توحید که مشکاتندن	جمله ذرات جامعتش انوار
خواجه جمله احوار که مشاها ن جهان	استاننده انک بنده و هم خود نوار
سین اول کعبه ارباب و فاقبله جان	عاشق صادق ایدر رسا که نوبه نوار

جمله ایچا بلایه کوشکد رب جمله احرار سنک قولتک امرا ار
 قنق جابل که سنک امر که رام اولر نه اول جوا که بلاهت خورری اف
 که جبرت زده صحای ضلالت که سر اسیمه بدرشت نمی گشت کدار
 قنق ناکس که سنک لطفک اولر نامل بحرمانده جگر نشنه در اول بو نجا
 قنق عا که لجر جام محبت سندا تا که مت مدام اولر در کله رشیما
 ایچده ایل سکا در ایل صفانک مردم بحر سن قنوار با وفا ماهی وار
 بحر کله نوله بند ای ماهی دم مردم احسانک مستغرم ای بحر شار
 غرقه بحر کالان آب رخ ایچ کال اولیئر قنور مهره صفت بی مقدا
 غرقه لجه عمان صفا اولقدا او مارم خابرت شه دل اولما کایا

رباعی مولفه

آن کرم روان که عالم از غلغله شان بر بود سفر کرد ازین مرحله شان
 چهار صنف چون سنگ سخته بکر افغان و جهان از عقب قافل شان

ترجمه

یار بینی ارباب دله یار ایله لبیل کبی عشق کده ایشیم زار ایله
 همراه ایروب ایل درده بو عا غوم ره کو یکده سبکبار ایله
 قطعه عیبیه در تاریخ انام مولفه

ریشا جان جیاتنا وصلت الی الرحمن فاکر کاتنه الفراعطل الوردی بر کاتنا
 لما رایت تامها فشرعت فی نایکنا ما کنت عطفک ناله قد فاض من ریشا

رباعی فارسیه هم در تاریخ انام مولفه

آمد ریشا ما کثیر البسرکات چون آب حضر مفر از عین جاتا
 یابند محاسبان شجیده صفا تاریخ تاشن از حروف ریشا

رباعیه فارسیه مترجمه
 امی لبیل جانماله و افغان تاکی فریاد کنان سر کبستان تا
 اسرار کمن فاش زبان با خودا در کور و مر این لغزه ستان

مخول فی تاریخ انام مترجمه
 محذاته صفای و حمله بو نامل طقوز بو زطف اوج در کجه سنده بو لدر
 بودنر سر بر مهر و محبت و اسما کدور بر قصه سندن طاله مطلوب بیجا
 بو نامه حمله اذواق ای سعاد بودور بر رجه سنک ناسندن اولر ک
 بو بر جام سرور انجام و راجت اقرار که بر یانه سی مشبول حاصل بر حله
 بو بر رنده جانم رکم اجله که کادای دلجو نویسنور یک کدور بر رجه حله
 بو کایا کار لده فله نظر اف نه در صمیمه بو کف فعمده صرفات کایا ک صمیمه

نظر قنیل دیده عشرت کله کل رای طالب معنا
 که بونده عرق اولور سالک بلور صمیمه اوق

مقدم الکتاب

شیخ عبداله انصاری قدس سره العزیز فرماید

یا حق تعالی	یا خالق	یا نفس	یا نور کا	یا مستان
یا صدق	یا نصیب	یا بقدر	یا حرمت	یا شرف
یا دوستی	یا درویشی	یا عالمی	یا اهلان	
یا سعادت	یا سخاوت	یا تواضع	یا خاموشی	

Sül	phanesi
Azin Efendi	
Yıl	152
Eski Kayıt No.	152